

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 150

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

66. évfolyam

2023. június 9.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1113 rendelete (2023. május 31.) a pénzáttalálások és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 40
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1115 rendelete (2023. május 31.) az erdőirtáshoz és az erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a 995/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 206

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

Azok a jogi aktusok, amelyek címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1113 RENDELETE

(2023. május 31.)

a pénztátalásokat és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az (EU) 2015/847 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁴⁾ jelentős mértékben módosították ⁽⁵⁾. Mivel további módosítások szükségesek, a rendeletet az áttekinthetőség érdekében célszerű átdolgozni.
- (2) Az (EU) 2015/847 rendelet elfogadásának célja az volt, hogy biztosítsa a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) által az elektronikus készpénztátalásokat teljesítő szolgáltatókra vonatkozóan előírt követelmények Uniós-szerte egységes alkalmazását, különös tekintettel a pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó azon követelményre, hogy a pénztátalásokat a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó információknak kell kísérniük. Az új technológiákra vonatkozó FATF-standardok legfrissebb, 2019 júniusában elfogadott módosításai, melyek célja a virtuális eszközök és virtuális eszköz-szolgáltatók szabályozása, a virtuális eszköz-átruházások nyomonkövethetőségének

⁽¹⁾ HL C 68., 2022.2.9., 2. o.⁽²⁾ HL C 152., 2022.4.6., 89. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2023. április 20-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. május 16-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (2015. május 20.) a pénztátalásokat kísérő adatokról és az 1781/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.).⁽⁵⁾ Lásd az I. mellékletet.

megkönnyítése érdekében új, hasonló követelményeket vezettek be a virtuális eszköz-szolgáltatók tekintetében. E módosítások nyomán a virtuális eszköz-szolgáltatóknak gondoskodniuk kell arról, hogy a virtuális eszközök átruházását az említett átruházások kezdeményezőire és kedvezményezettjeire vonatkozó információk kísérjék. Ezenkívül a virtuális eszköz-szolgáltatóknak be kell szerezniük az információkat, tárolniuk kell azokat, valamint meg kell osztaniuk azokat a virtuális eszköz-átruházás másik végén lévő partnerükkel, valamint kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk azokat.

- (3) Tekintettel arra, hogy az (EU) 2015/847 rendelet jelenleg csak a pénzáttalásokra, vagyis a bankjegyekre és pénzermékre, számlapénzre és a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁶⁾ 2. cikke 2. pontjában meghatározott elektronikus pénzre vonatkozik, célszerű az (EU) 2015/847 rendelet hatályát kiterjeszteni a virtuális eszköz-átruházásokra.
- (4) A jogellenes tevékenységből származó pénzeszközöknek az áttalással és virtuális eszköz-átruházással megvalósuló áramlása árthat a pénzügyi ágazat integritásának, stabilitásának és megítélésének, továbbá fenyegetést jelenthet az Unió belső piacára és a nemzetközi fejlődésre nézve. A pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása és a szervezett bűnözés továbbra is jelentős probléma, amelyet uniós szinten kell kezelni. A bűnelkövetők és társaik azon törekvései, hogy a bűncselekményből származó jövedelmek eredetét elleplezzék, illetve büntetendő cselekmények elkövetésére vagy terrorista célokra végezzenek pénzáttalásokat vagy virtuális eszköz-átruházásokat, súlyosan veszélyeztethetik a pénzáttalási és virtuális eszköz-átruházási rendszerek biztonságosságát, integritását és stabilitását, valamint a pénzügyi rendszer egésze iránti bizalmat.
- (5) Amennyiben bizonyos koordinációs intézkedések nem kerülnek elfogadásra uniós szinten, a pénzmosásban részt vevők, valamint a terrorizmust finanszírozók a büntetendő cselekmények elkövetéséhez valószínűsíthetően kihasználják a tőke szabad mozgását az Unió pénzügyileg integrált térségén belül. Az FATF keretein belüli nemzetközi együttműködésnek, illetve ajánlásai globális szintű végrehajtásának célja a pénzáttalással vagy virtuális eszköz-átruházással megvalósuló pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megakadályozása.
- (6) A fellépés nagyságrendjénél fogva az Uniónak biztosítani kell az FATF által 2012. február 16-án elfogadott, majd 2019. június 21-én felülvizsgált, a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása és a tömegpusztító fegyverek elterjedése elleni küzdelemről szóló nemzetközi standardok (a továbbiakban: a felülvizsgált FATF-ajánlások) és különösen az új technológiákról szóló 15. FATF-ajánlás, az elektronikus készpénzáttalásokról szóló 16. FATF-ajánlás, valamint ezen ajánlások felülvizsgált értelmező megjegyzéseinek egységes alkalmazását az Unió egészében és különösen azt, hogy ne legyen megkülönböztetés vagy egyéb eltérés az egyes tagállamokon belüli belföldi fizetések vagy virtuális eszköz-átruházások és a tagállamok közötti, határokon átnyúló fizetések vagy virtuális eszköz-átruházások kezelésében. A tagállamoknak a határokon átnyúló pénzáttalások és virtuális eszköz-átruházások terén önállóan, nem összehangolt módon történő fellépése jelentős hatást gyakorolna a fizetési rendszerek és virtuális eszköz-szolgáltatások zökkenőmentes működésére uniós szinten, és ezáltal árthatna a pénzügyi szolgáltatások belső piacának.
- (7) A nemzetközi szintű fellépés következetességének előmozdítása és a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében a további uniós intézkedések meghozatalánál figyelembe kell venni a nemzetközi szinten tett lépéseket és különösen a felülvizsgált FATF-ajánlásokat.
- (8) A globális elérhetőségük, az ügyletek végrehajthatóságának gyorsasága és az átruházások kapcsán kínált lehetséges anonimitás különösen alkalmassá teszi a virtuális eszközöket a bűncselekmények céljaira történő, visszaélészerű felhasználásra, többek között a határokon átnyúló helyzetekben is. A virtuális eszközökkel pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás céljából elkövetett visszaélésű felhasználásból eredő kockázatok hatékony kezelése érdekében az Uniónak elő kell mozdítania az e rendelet által végrehajtott előírások globális szintű alkalmazását, valamint a pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatosan a virtuális eszköz-átruházásokra vonatkozó szabályozási és felügyeleti keret nemzetközi és joghatóságokon átnyúló dimenziójának fejlesztését.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikus pénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

- (9) Az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁷⁾ – az (EU) 2018/843 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁸⁾ általi módosítása révén – bevezette a virtuális fizetőeszköz fogalmát, és a virtuális fizetőeszközök és rendeleti (fiat) pénzek közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókat, továbbá a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókat az uniós jog szerinti, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos követelmények hatálya alá tartozó szervezetek közé sorolta. A közelmúltbeli – különösen az FATF-keretrendszeren belüli – nemzetközi fejlemények most szükségessé teszik a virtuális fizetőeszköz-szolgáltatók további, még nem lefedett kategóriáinak szabályozását és a virtuális fizetőeszköz jelenlegi fogalommeghatározásának kiszélesítését.
- (10) A kriptoeszközök fogalmának az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendeletben⁽⁹⁾ szereplő meghatározása megfelel a virtuális eszközöknek a felülvizsgált FATF-ajánlásokban szereplő meghatározásának, és az említett rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszköz-szolgáltatások és kriptoeszköz-szolgáltatók jegyzéke magában foglalja az FATF által ilyenként azonosított és valószínűsíthetően pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási aggodalmakat felvető virtuális fizetőeszköz-szolgáltatókat is. Az említett területre vonatkozó uniós jog koherenciájának biztosítása érdekében e rendeletnek a kriptoeszközökre, a kriptoeszköz-szolgáltatásokra és a kriptoeszköz-szolgáltatókra ugyanazokat a fogalommeghatározásokat kell használnia, mint az (EU) 2023/1114 rendeletnek.
- (11) E rendelet végrehajtása és érvényesítése releváns és hatékony megoldást jelent a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre, illetve azok megakadályozására.
- (12) E rendeletnek nem szándéka, hogy felesleges terheket vagy költségeket rójon a pénzforgalmi szolgáltatókra, kriptoeszköz-szolgáltatókra vagy az azok szolgáltatásait igénybe vevő személyekre. E tekintetben a preventív megközelítésnek céltottnak és arányosnak kell lennie, továbbá teljes mértékben meg kell felelnie a tőke szabad mozgása Unión belül biztosított elvének.
- (13) A terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós stratégia 2008. július 17-i felülvizsgált változata (a továbbiakban: a felülvizsgált stratégia) szerint folytatni kell a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és az annak ellenőrzésére irányuló erőfeszítéseket, hogy a terroristagyanús személyek miként használják fel saját pénzügyi forrásait. A felülvizsgált stratégia elismeri, hogy az FATF folyamatosan törekszik ajánlásainak a javítására és közös megegyezés kialakítására arra vonatkozóan, hogy azokat hogyan kellene végrehajtani. A felülvizsgált stratégia leszögezi, hogy a felülvizsgált FATF-ajánlásoknak valamennyi FATF-tag és az FATF-hez hasonló típusú regionális szervek tagjai általi végrehajtása rendszeres időközönként értékelésre kerül, és hogy ebben a tekintetben fontos a tagállami végrehajtásra vonatkozó közös megközelítés.
- (14) Emellett a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzését szolgáló, átfogó uniós szakpolitikára irányuló cselekvési tervről szóló, 2020. május 7-i közleményében a Bizottság azonosította a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni uniós rendszer javítását célzó sürgős fellépés hat kiemelt területét, beleértve az e rendszerre vonatkozó koherens szabályozási keret létrehozását az Unióban, hogy részletesebb és harmonizáltabb szabályokat lehessen kialakítani, különösen a technológiai innováció és a nemzetközi szabványokban bekövetkezett fejlemények következményeinek kezelése, valamint a meglévő szabályok eltérő végrehajtásának elkerülése érdekében. A nemzetközi szintű munka abba az irányba mutat, hogy ki kell terjeszteni az e rendszer hatálya alá tartozó ágazatok vagy szervezetek körét, és értékelni kell, hogy azt hogyan kell alkalmazni a kriptoeszköz-szolgáltatókra, amelyekre e szabályok eddig nem vonatkoztak.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/843 irányelve (2018. május 30.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről (EU) 2015/849 irányelv, valamint a 2009/138/EK és a 2013/36/EU irányelv módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 43. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

- (15) A terrorizmusfinanszírozás megelőzése érdekében intézkedések születtek egyes személyek, csoportok és szervezetek pénzeszközeinek és gazdasági erőforrásainak befagyasztása céljából; ilyen intézkedés volt a 2580/2001/EK⁽¹⁰⁾, a 881/2002/EK⁽¹¹⁾ és a 356/2010/EU⁽¹²⁾ tanácsi rendelet. Ugyanebből a célból szintén intézkedések születtek a pénzügyi rendszernek a pénzeszközök és gazdasági erőforrások terrorista célokra történő felhasználásával szembeni védelme érdekében. Az (EU) 2015/849 irányelv több ilyen intézkedést is tartalmaz. Ezen intézkedések azonban nem akadályozzák meg teljes mértékben, hogy a terroristák vagy egyéb bűnözők pénzeszközeik átutalása érdekében igénybe vegyék a fizetési rendszereket.
- (16) A pénzáttalások és kriptoeszköz-átruházások nyomkövethetősége kiemelten fontos és értékes eszköze lehet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésének, felderítésének és az arra vonatkozó nyomozásnak, valamint a korlátozó intézkedések – különösen a 2580/2001/EK rendelet, a 881/2002/EK rendelet és a 356/2010/EU rendelet szerinti intézkedések – végrehajtásának. Ezért az adatok fizetési láncban vagy kriptoeszköz-átruházási láncban való továbbításának biztosítása érdekében olyan rendszert indokolt kidolgozni, amely kötelezi a pénzforgalmi szolgáltatókat, hogy a pénzáttalásokat a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok, a kriptoeszköz-szolgáltatókat pedig, hogy a kriptoeszköz-átruházásokat a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok kísérjék.
- (17) Egyes kriptoeszköz-átruházások a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és más büntetendő cselekmények különösen magas kockázatot jelentő kockázati tényezőivel járnak együtt, mégpedig különösen az anonimitás fokozását célzó termékekhez, ügyletekhez, illetve technológiákhoz – ideértve a titkosított pénztárcákat és a keverőket (mixer, tumbler) is – kapcsolódó átruházások. Az ilyen átruházások nyomkövethetőségének biztosítása érdekében az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹³⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak, az Európai Bankhatóságnak (EBH) különösen azt kell tisztáznia, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatóknak milyen módon kell figyelembe venniük az (EU) 2015/849 irányelv III. mellékletében felsorolt kockázati tényezőket, többek között olyan átruházások teljesítésekor, amelyeknél valamelyik fél olyan nem uniós szervezet, amely nincs szabályozva, nincs bejegyezve, illetve nem rendelkezik engedéllyel egyik harmadik országban sem, vagy pedig saját tárhelyen működtetett címmel rendelkezik. Azon helyzetekre vonatkozóan, amelyeket magasabb kockázatúként azonosítanak, az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meghatározza, hogy a kötelezett szolgáltatóknak milyen fokozott átvilágítási intézkedések alkalmazását kell megfontolniuk az ilyen kockázatok mérséklése érdekében, beleértve a megfelelő eljárások elfogadását – többek között a megosztott főkönyvi technológiák (DLT) elemzésére szolgáló eszközök használatát is – a kriptoeszközök eredetének, illetve rendelkezésének feltárására.
- (18) E rendelet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 215. cikkén alapuló, a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóit, a kezdeményezőket és a kriptoeszköz-kedvezményezettek kriptoeszköz-szolgáltatóit, illetve a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatókat és a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatókat bizonyos források és kriptoeszközök befagyasztására irányuló, megfelelő lépések megtételére, vagy a pénzáttalásokra, illetve kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozó külön korlátozások betartására esetlegesen kötelező rendeletek – így például a 2580/2001/EK rendelet, a 881/2002/EK és a 356/2010/EU rendelet, valamint a 267/2012/EU⁽¹⁴⁾, az (EU) 2016/1686⁽¹⁵⁾ és az (EU) 2017/1509 tanácsi rendelet⁽¹⁶⁾ – által előírt nemzeti korlátozó intézkedések és uniós korlátozó intézkedések sérelme nélkül alkalmazandó. Az említett korlátozó intézkedések végrehajtásának

⁽¹⁰⁾ A Tanács 2580/2001/EK rendelete (2001. december 27.) a terrorizmus elleni küzdelem érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről (HL L 344., 2001.12.28., 70. o.).

⁽¹¹⁾ A Tanács 881/2002/EK rendelete (2002. május 27.) az ISIL-lel (Dáissal) és az al-Kaida szervezetekkel összeköttetésben álló egyes személyekkel és szervezetekkel szemben meghatározott egyes korlátozó intézkedések bevezetéséről (HL L 139., 2002.5.29., 9. o.).

⁽¹²⁾ A Tanács 356/2010/EU rendelete (2010. április 26.) a szómáliai helyzet tekintetében egyes természetes vagy jogi személyekkel, szervezetekkel vagy testületekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedések bevezetéséről (HL L 105., 2010.4.27., 1. o.).

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽¹⁴⁾ A Tanács 267/2012/EU rendelete (2012. március 23.) az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 88., 2012.3.24., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács (EU) 2016/1686 rendelete (2016. szeptember 20.) az ISIL-lel (Dáissal) és az al-Kaidával, valamint a velük összeköttetésben álló természetes vagy jogi személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni további korlátozó intézkedések bevezetéséről (HL L 255., 2016.9.21., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ A Tanács (EU) 2017/1509 rendelete (2017. augusztus 30.) a Koreai Népi Demokratikus Köztársasággal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 329/2007/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 224., 2017.8.31., 1. o.).

biztosítására a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak belső politikákkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkezniük, ideértve a jegyzékbe vett személyek uniós és tagállami jegyzékai alapján történő szűrési intézkedéseket is. Az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia, amelyekben meg kell határozni a belső politikákat, eljárásokat és kontrollmechanizmusokat. A jogalkotói szándék szerint e rendeletnek a – korlátozó intézkedésekhez kapcsolódó – belső politikákra, eljárásokra és kontrollmechanizmusokra vonatkozó követelményeit a közeljövőben hatályon kívül fogja helyezni egy, a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet.

- (19) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelésének teljes mértékben összhangban kell állnia az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁷⁾. Szigorúan meg kell tiltani a személyes adatok kereskedelmi célból történő további kezelését. A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelmet minden tagállam fontos közérdekként ismeri el. E rendelet alkalmazása során a személyes adatoknak a harmadik országokba történő továbbítását az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetének megfelelően kell végrehajtani. Fontos, hogy a több joghatóság alatt működő, Unión kívüli fióktelepekkel vagy leányvállalatokkal rendelkező pénzforgalmi szolgáltatók és kriptoeszköz-szolgáltatók ne legyenek akadályozva a gyanús ügyletekre vonatkozó információk azonos szervezeten belüli továbbításában, amennyiben megfelelő biztosítékokat alkalmaznak. Ezenfelül a kezdeményező és a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatóinak, a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóinak, valamint a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatóknak és a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő technikai és szervezeti intézkedéseket kell alkalmazniuk a személyes adatoknak azok véletlen elvesztése, megváltoztatása vagy jogosulatlan nyilvánosságra hozatala, illetve az azokhoz való jogosulatlan hozzáférés elleni védelme céljából.
- (20) Azok a személyek, akik valamely pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló szerződés alapján kizárólag papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítását végzik, valamint azon személyek, akik pénzforgalmi szolgáltatók számára kizárólag a pénztovábbítással kapcsolatos üzenetküldő vagy egyéb támogató rendszert, illetve klíring-elszámolási és elszámolási rendszert működtetnek, nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá.
- (21) Azok a személyek, akik csupán kiegészítő infrastruktúrát biztosítanak – például az internethálózat- és infrastruktúra-szolgáltatók, a felhőszolgáltatásokat nyújtók, vagy a szoftverfejlesztők –, lehetővé téve ezzel egy másik szervezet számára, hogy kriptoeszköz-átruházási szolgáltatásokat nyújtson, nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá, kivéve, ha kriptoeszköz-átruházásokat teljesítenek.
- (22) Ez a rendelet nem alkalmazandó a kriptoeszközök személyek közötti olyan átruházásaira, amelyeket kriptoeszköz-szolgáltató bevonása nélkül hajtanak végre, vagy azon esetekre, amikor mind a kezdeményező, mind a kriptoeszköz-kedvezményezett a saját nevében eljáró, kriptoeszköz-átruházási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltató.
- (23) Az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾ 3. cikkének a)–m) pontjaiban és o) pontjában hivatkozott szolgáltatásoknak megfelelő pénzáttalások nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Továbbá célszerű kizárni e rendelet hatálya alól a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás szempontjából alacsony kockázatot képviselő pénzáttalásokat és az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokenek átruházását. E kivételek közé tartoznak a fizetési kártyák, elektronikus pénzeszközök, mobiltelefonok vagy hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy információtechnológiai (IT) eszközök, amennyiben azokat kizárólag áruk és szolgáltatások vásárlására használják, és a kártya vagy az eszköz száma minden átutalás, illetve átruházás mellett megtalálható. A fizetési kártya, az elektronikus pénzeszköz, a mobiltelefon vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy IT-eszköz – fogyasztóként kereskedelmi, üzleti, illetve szakmai tevékenységen kívüli célból eljáró – természetes személyek közötti pénzáttalás, illetve elektronikuspénz-tokenek átruházásának végrehajtására történő használata azonban e rendelet hatálya alá tartozik. Emellett ki kell zárni e rendelet hatálya alól a bankjegykiadó automatából történő készpénzfelvételt, az adók, a pénzbírságok vagy más illetékek befizetéseit és a digitalizált csekkek továbbításával teljesített pénzáttalásokat, ideértve többek között az elektronikusan feldolgozott csekkeket és váltókat is, valamint azokat a pénzáttalásokat, amelyek esetében mind a fizető fél, mind a kedvezményezett a saját nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

- (24) Az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközökre e rendelet követelményei nem vonatkoznak, kivéve, ha azok az (EU) 2023/1114 rendelet értelmében vett kriptoeszköznek vagy pénznek minősülnek.
- (25) A kriptoeszköz-automaták (a továbbiakban: kripto-ATM-ek) lehetővé tehetik a felhasználók számára, hogy készpénz befizetésével kriptoeszközöket ruházzanak át valamely kriptoeszköz-címre gyakran anélkül is, hogy az ügyfél azonosítására és ellenőrzésére bármilyen formában sor kerülne. A kripto-ATM-ek különösen ki vannak téve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak, mivel az általuk biztosított anonimitás és az ismeretlen eredetű készpénzzel való működés lehetősége ideális eszközzé teszi őket a jogellenes tevékenységekhez. Tekintettel a kripto-ATM-eknek a kriptoeszköz-átruházások biztosításában vagy aktív elősegítésében betöltött szerepére, a kripto-ATM-ekhez kapcsolódó kriptoeszköz-átruházásoknak e rendelet hatálya alá kell tartozniuk.
- (26) A nemzeti fizetési rendszerek egyedi jellemzőinek figyelembevétele érdekében és feltéve, hogy a pénzáttalások minden esetben visszavezethetők a fizető félre, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy e rendelet hatálya alól kivonják az áruk és szolgáltatások vásárlására szolgáló bizonyos kis értékű, belföldi pénzáttalásokat, ideértve az elektronikus zsrórendszerben megvalósuló fizetéseket is.
- (27) A kriptoeszköz-átruházásoknak és a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásának eredendően határok nélküli jellege és globális kiterjedése miatt nincsenek olyan objektív okok, amelyek miatt a belföldi átruházások pénzmosási, illetve terrorizmusfinanszírozási kockázatainak kezelését meg kellene különböztetni a határokon átnyúló átruházásokétól. E sajátos jellemzők figyelembevétele érdekében – összhangban az FATF azon követelményével, amely szerint valamennyi kriptoeszköz-átruházást határokon átnyúlóként kell kezelni – nem szabad mentességet biztosítani e rendelet hatálya alól a kis értékű belföldi kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozóan.
- (28) A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a fizető félre és a kedvezményezettre vagy a kezdeményezettre vonatkozó adatok ne hiányozzanak és ne legyenek hiányosak.
- (29) A fizetési rendszerek hatékonyságának csökkentését elkerülendő, továbbá a kisebb pénzáttalási ügyletek jelentette lehetséges terrorveszély és az annak kockázata közötti kiegyensúlyozás érdekében, hogy a túl szigorú azonosítási követelmények az ügyleteket jogellenes csatornák felé terelhetik, azon pénzáttalások esetében, amelyeknél az adatellenőrzésre még nem került sor, a fizető fél és a kedvezményezett adatai helyességének ellenőrzésére vonatkozó követelményt csak az 1 000 EUR-t meghaladó egyedi pénzáttalásokra kell alkalmazni, kivéve, ha a pénzáttalás más olyan pénzáttalásokhoz köthető, amelyek együttes értéke meghaladná az 1 000 EUR-t, ha a pénzt a kedvezményezett készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapta vagy ilyen módon került számára kifizetésre, illetve ha alapos okkal feltételezhető, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.
- (30) A pénzáttalásokkal szemben a kriptoeszköz-átruházások – globális elérhetőségük és technológiai jellemzőik okán – több joghatóságon át, nagyobb mértékben és gyorsabban végrehajthatók. A kriptoeszköz-átruházások ezen jellemzői – a kriptoeszközök pszeudoanonimitása mellett – lehetőséget biztosítanak a bűnözők számára, hogy gyorsan nagy összegű jogellenes átruházásokat hajtsanak végre, egyúttal pedig megkerülhessék a nyomkövethetőségi kötelezettségeket és elkerülhessék a felderítést azáltal, hogy egy nagy összegű tranzakciót több, látszólag egymástól független DLT-cím – köztük egyszer használatos DLT-címek –, valamint automatizált folyamatok használatával kisebb összegekre bontanak. A legtöbb kriptoeszköz rendkívül instabil, és értékük nagyon rövid időn belül jelentősen ingadozhat, ami bizonytalanabbá teszi az összekapcsolt ügyletek kiszámítását. E sajátos jellemzők figyelembevétele érdekében a kriptoeszköz-átruházásokra azonos követelményeknek kell vonatkozníuk, függetlenül az összegüktől, illetve attól, hogy belföldi vagy határokon átnyúló átruházásokról van-e szó.

- (31) Azon pénzáttalások vagy kriptoeszköz-átruházások esetében, amelyeknél az adatellenőrzés elvégzettnek tekinthető, a pénzforgalmi szolgáltatók és kriptoeszköz-szolgáltatók nem kötelezhetők minden egyes pénzáttalás alkalmával megbizonyosodni a fizető fél és a kedvezményezett adatainak helyességéről, vagy minden egyes kriptoeszköz-átruházás alkalmával megbizonyosodni a kezdeményező és a kriptoeszköz-kedvezményezett adatainak helyességéről, amennyiben az (EU) 2015/849 irányelvben meghatározott kötelezettségeknek eleget tesznek.
- (32) A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusokra, nevezetesen a 260/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁹⁾, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvre és az (EU) 2021/1230 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁰⁾ tekintettel az Unión belüli pénzáttalások esetében elegendő csak egyszerűsített információk, például a fizetési számlaszám vagy az egyedi ügyletazonosító megadásáról rendelkezni.
- (33) Annak érdekében, hogy harmadik országokban működő, a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságok felkutathassák az ilyen célokra használt pénz- vagy kriptoeszközök forrását, az Unióból az Unión kívülre irányuló pénzáttalásoknak tartalmazniuk kell a fizető félre és a kedvezményezettre, a kriptoeszköz-átruházásoknak pedig a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes körét. A fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó teljeskörű információknak tartalmazniuk kell a jogalany-azonosítót (LEI) vagy bármely más, azzal egyenértékű hivatalos azonosítót, amennyiben a fizető fél ezt az azonosítót közölte a saját pénzforgalmi szolgáltatójával, ugyanis a LEI a pénzáttalásban részt vevő felek pontosabb azonosítását teszi lehetővé, és könnyen beilleszthető a meglévő pénzforgalmi üzenetformátumokba, például a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet által a pénzügyi intézmények közötti elektronikus adatcsere céljára kialakított üzenetformátumba. A harmadik országokban működő, a pénzmosás, illetve a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságok csak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából kaphatnak hozzáférést a fizető félre és a kedvezményezettre, illetve adott esetben a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes köréhez.
- (34) A kriptoeszközök egy határok nélküli virtuális valóságban léteznek, és bármelyik kriptoeszköz-szolgáltatónak átruházhatók, függetlenül attól, hogy a szolgáltatót valamely joghatóságban bejegyezték-e vagy sem. Számos Unión kívüli joghatóságban az adatvédelemre és annak végrehajtására vonatkozóan az uniósaktól eltérő szabályok vannak érvényben. Az Unióban be nem jegyzett kriptoeszköz-szolgáltató részére egy ügyfél nevében történő kriptoeszköz-átruházás esetén a kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának fel kell mérnie, hogy a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója képes-e az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban az e rendeletben előírt információk fogadására és megőrzésére, adott esetben az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezete szerint rendelkezésre álló lehetőségek felhasználásával. Az Európai Adatvédelmi Testületnek az EBH-val folytatott konzultációt követően iránymutatásokat kell kiadnia a kriptoeszköz-átruházásokkal összefüggésben harmadik országok számára átadott személyes adatokra vonatkozó adatvédelmi követelmények gyakorlati végrehajtásáról. Előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor a személyes adatok nem továbbíthatók, mivel az (EU) 2016/679 rendelet követelményei nem teljesíthetők. Az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia az annak meghatározására szolgáló megfelelő eljárásokról, hogy ilyen esetekben a kriptoeszköz-átruházást végre kell-e hajtani, meg kell-e tagadni vagy fel kell-e függeszteni.
- (35) A tagállamok pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságainak, valamint az illetékes tagállami és uniós szintű igazságszolgáltatási és büntetőrendészeti hatóságoknak fokozniuk kell az egymással, illetve harmadik országok – köztük a fejlődő országok – illetékes hatóságaival folytatott együttműködést az átláthatóságnak, valamint az információk és a bevált gyakorlatok megosztásának további erősítése érdekében.
- (36) A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházást kísérő adatok tartalmazzák a kezdeményező nevét, a kezdeményező megosztott főkönyvi címét, azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-átruházást DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton regisztrálják, a kezdeményező kriptoeszköz-számlájának számát – amennyiben létezik ilyen számla, és azt használják az ügylet feldolgozásához –, a kezdeményező címét (az ország nevét is feltüntetve), hivatalos személyi okmányának számát,

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 260/2012/EU rendelete (2012. március 14.) az euroátutalások és -beszedések technikai és üzleti követelményeinek megállapításáról és a 924/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 94., 2012.3.30., 22. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1230 rendelete (2021. július 14.) az Unióban történő határon átnyúló fizetésekről (HL L 274., 2021.7.30., 20. o.).

valamint ügyfél-azonosító számát, vagy pedig – alternatív megoldásként – a kezdeményező születési idejét és helyét és – feltéve, hogy a megfelelő üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a kezdeményező megadja azt a kriptoeszköz-szolgáltatójának – a kezdeményező érvényes jogalany-azonosítóját, vagy annak hiányában bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítóját. Az információkat biztonságos módon, a kriptoeszköz-átruházást megelőzően, illetve azzal együtt vagy egyidejűleg kell benyújtani.

- (37) A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának biztosítania kell továbbá, hogy a kriptoeszköz-átruházást kísérő adatok tartalmazzák a kriptoeszköz-kedvezményezett nevét, a kriptoeszköz-kedvezményezett megosztott főkönyvi címét, amennyiben a kriptoeszköz-átruházást DLT-t vagy hasonló technológiát használó hálózaton hajtják végre, a kriptoeszköz-kedvezményezett számlaszámát – amennyiben létezik ilyen számla, és azt használják az ügylet feldolgozására –, továbbá – feltéve, hogy a megfelelő üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a kezdeményező megadja a kriptoeszköz-szolgáltatójának – a kriptoeszköz-kedvezményezett érvényes jogalany-azonosítóját, vagy annak hiányában bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítóját. Az információkat biztonságos módon, a kriptoeszköz-átruházást megelőzően, illetve azzal együtt vagy egyidejűleg kell benyújtani.
- (38) A kriptoeszköz-átruházások tekintetében e rendelet követelményeit alkalmazni kell minden átruházásra, ideértve a saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan kiinduló kriptoeszköz-átruházásokat is, amennyiben az átruházásban részt vesz egy kriptoeszköz-szolgáltató.
- (39) A saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan kiinduló átruházások esetén a kriptoeszköz-szolgáltatónak – általában az ügyfelétől – be kell gyűjtenie mind a kezdeményezőre, mind a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó információkat. A kriptoeszköz-szolgáltató alapvetően nem kötelezhető arra, hogy a saját tárhelyen működtetett cím felhasználójára vonatkozó információkat ellenőrizze. Mindazonáltal az 1 000 EUR-t meghaladó összegű átruházások esetében, amelyeket egy kriptoeszköz-szolgáltató ügyfele nevében küldenek vagy fogadnak egy saját tárhelyen működtetett címről vagy címen, az adott kriptoeszköz-szolgáltatónak ellenőriznie kell, hogy az említett, saját tárhelyen működtetett cím ténylegesen az adott ügyfél tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll-e.
- (40) Annak érdekében, hogy az egyetlen fizető féltől származó, több kedvezményezettnek szánt pénzáttalalásokat egyedi áttalalásokat tartalmazó csoportos áttalalás keretében, kötegen lehessen az Unióból az Unión kívülre küldeni, rendelkezni kell arról, hogy az ilyen egyedi áttalalások esetében elegendő legyen a fizető fél fizetési számlaszámát vagy egyedi ügyletazonosítóját és a kedvezményezettre vonatkozó adatok teljes körét feltüntetni, feltéve, hogy a kötegeltekt tartalmazza a fizető félre vonatkozó, helyesség szempontjából ellenőrzött adatok teljes körét, valamint a kedvezményezettre vonatkozó, teljes mértékben visszakövethető adatok teljes körét.
- (41) A csoportos kriptoeszköz-átruházások tekintetében el kell fogadni a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó információk kötegelte benyújtását, amennyiben az haladéktalanul és biztonságosan történik. Nem engedélyezhető a kért információknak az átruházást követő benyújtása, mivel a benyújtásnak az ügylet teljesítése előtt vagy annak időpontjában kell megtörténnie, és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak vagy más kötelezett szolgáltatóknak a kért információkat magával a csoportos kriptoeszköz-átruházással egyidejűleg kell benyújtaniuk.
- (42) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok hiányának, illetve hiányosságának feltárását célzó hatékony eljárásokkal kell rendelkeznie annak érdekében, hogy a szolgáltató ellenőrizni tudja a pénzáttalalásokat kísérő, a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok meglétét, valamint elősegítendő a gyanús ügyletek azonosítását. Ezeknek az eljárásoknak adott esetben az áttalalás után vagy közben történő monitoringot is magukban kell foglalniuk. Az illetékes hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók a fizetési lánc egészében megadják az előírt tranzakciós információkat az elektronikus készpénzáttalalás részeként vagy egy kapcsolódó üzenetben.
- (43) A kriptoeszköz-átruházások tekintetében a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia annak feltárására, hogy a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó információk hiányoznak vagy hiányosak-e. Ezeknek az eljárásoknak adott esetben az átruházás után vagy közben történő monitoringot is magukban kell foglalniuk. Nem követelhető meg, hogy az információkat közvetlenül magához a kriptoeszköz-átruházáshoz csatolják, feltéve, hogy azokat a kriptoeszköz-átruházást megelőzően, illetve azzal együtt vagy egyidejűleg nyújtják be, és kérésre a megfelelő hatóságok rendelkezésére tudják bocsátani.

- (44) mivel az anonim átutalások, illetve átruházások esetén potenciálisan fennáll a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás veszélye, helyénvaló előírni a pénzforgalmi szolgáltatók számára, hogy kérjenek a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatokat, a kriptoeszköz-szolgáltatók számára pedig, hogy kérjenek a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatokat. Az FATF által kidolgozott kockázatalapú megközelítéssel összhangban helyénvaló a magasabb és az alacsonyabb kockázatú területek azonosítása a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatának célzottabb kezelése érdekében. Ennek megfelelően a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának, a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatójának és a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatójának hatékony kockázatalapú eljárásokkal kell rendelkeznie olyan esetekre, amikor a pénzáttutalásból hiányoznak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok, vagy amikor a kriptoeszköz-átruházásból hiányoznak a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó előírt adatok, annak érdekében, hogy az említett szolgáltatók eldöntéssék, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani vagy fel kell-e függeszteni az átutalást, illetve átruházást, és milyen megfelelő utóintézkedéseket kell hozni.
- (45) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak – mint minden kötelezett szervezetnek – fel kell mérniük és nyomon kell követniük az ügyfeleikkel, termékeikkel és értékesítési csatornáikkal kapcsolatos kockázatokat. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak fel kell mérniük továbbá az ügylethez kapcsolódó kockázatokat is, ideértve a saját tárhelyen működtetett címre vagy címről történő átruházások lebonyolítását is. Abban az esetben, ha a kriptoeszköz-szolgáltatónak tudomása van arról, illetve a tudomására jut, hogy a saját tárhelyen működtetett címet használó kezdeményezőre vagy kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó információ pontatlan, vagy ha az ügyletek szokatlan vagy gyanús mintázatát, vagy olyan helyzeteket tapasztal, amelyek a saját tárhelyen működtetett címet érintő átruházásokkal összefüggésben a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás magasabb kockázatát vetik fel, a kriptoeszköz-szolgáltatónak adott esetben fokozott átvilágításra vonatkozó intézkedéseket kell elvégeznie a kockázatok megfelelő kezelése és csökkentése érdekében. A kriptoeszköz-szolgáltatónak figyelembe kell vennie ezeket a körülményeket annak értékelésekor, hogy egy adott kriptoeszköz-átruházás vagy bármely ahhoz kapcsolódó ügylet szokatlan-e, és hogy azt az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelenteni kell-e a pénzügyi információs egységnek (FIU).
- (46) Ezt a rendeletet a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet, a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzése érdekében a tagállamok által létrehozandó mechanizmusokról és az (EU) 2015/849 irányelv hatályaon kívül helyezésétől szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv, továbbá a Pénzmosás és a Terrorizmusfinanszírozás Elleni Küzdelem Hatóságának létrehozásáról, valamint az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásával összefüggésben felül kell vizsgálni a vonatkozó rendelkezésekkel való összhang biztosítása érdekében.
- (47) A kockázatok értékelésekor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának, a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatójának, a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának, illetve a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatójának különleges gondossággal kell eljárnia, ha a fizető félre vagy a kedvezményezettre, vagy adott esetben a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányát vagy hiányosságát észleli, vagy ha a kriptoeszköz-átruházást az érintett kriptoeszközök eredete vagy rendeltetési helye alapján gyanúsnak kell tekinteni, és a gyanús ügyleteket jelentenie kell az illetékes hatóságoknak az (EU) 2015/849 irányelvben megállapított bejelentési kötelezettségekkel összhangban.
- (48) A pénzforgalmi szolgáltatók közötti pénzáttutalásokhoz hasonlóan a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatók bevonásával történő kriptoeszköz-átruházások a kriptoeszköz-átruházások láncolatának köztes elemeként megkönnyítik az átruházásokat. A nemzetközi normákkal összhangban ezekre a közvetítő szolgáltatókra is alkalmazni kell az e rendeletben meghatározott követelményeket, ugyanúgy, mint a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó meglévő kötelezettségeket.
- (49) A fizető félre vagy a kedvezményezettre, illetve a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok nélkül vagy hiányos adatokkal érkező pénzáttutalásokra és kriptoeszköz-átruházásokra vonatkozó rendelkezések, valamint azok, amelyek alapján a kriptoeszköz-átruházások az érintett kriptoeszközök eredete vagy rendeltetési helye alapján gyanúsnak tekintendők, minden olyan kötelezettség sérelme nélkül

alkalmazandók, amelyek értelmében a pénzforgalmi szolgáltatóknak, a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatóknak, a kriptoeszköz-szolgáltatóknak és a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatóknak meg kell tagadniuk vagy fel kell függeszteniük a polgári, a közigazgatási vagy a büntetőjogi rendelkezéseket sértő pénzáttalásokat és kriptoeszköz-átruházásokat.

- (50) A technológiasemlegesség biztosítása érdekében ez a rendelet nem írhatja elő egy adott technológia használatát a tranzakciós információknak a kriptoeszköz-szolgáltatók általi továbbításához. A kriptoeszköz-szolgáltatókra e rendelet szerint alkalmazandó követelmények hatékony végrehajtásának biztosítása érdekében kritikus fontosságúak lesznek a kriptoeszköz-ágazat bevonásával vagy vezetésével folytatott szabványalkotási kezdeményezések. A létrejövő megoldásoknak a gyors információcsere lehetővé tétele érdekében interoperábilisnak kell lenniük, nemzetközi vagy uniós szintű szabványok alkalmazása révén.
- (51) Az EBH-nak iránymutatásokat kell kiadnia azzal a céllal, hogy segítséget nyújtson a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak az olyan esetek feltárására és az eredményes utóintézkedések megtételére irányuló hatékony eljárások bevezetésében, amikor olyan pénzáttalás vagy kriptoeszköz-átruházás érkezik hozzájuk, amely nem vagy hiányosan tartalmazza a fizető félre, a kedvezményezettre, a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatokat.
- (52) A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem keretében történő gyors intézkedés érdekében a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak haladéktalanul válaszolniuk kell a pénzforgalmi szolgáltatók esetében a letelepedési helyük, kriptoeszköz-szolgáltatók esetében pedig a bejegyzett székhelyük szerinti tagállam pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemért felelős hatóságainak a fizető félre és a kedvezményezettre, illetve a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatközlés iránti megkereséseire.
- (53) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának a tagállama szerinti munkanapok számát kell figyelembe vennie azon napok számának meghatározásánál, amelyen belül az említett szolgáltatónak válaszolnia kell a fizető félre vonatkozó adatközlés iránti megkeresésekre.
- (54) mivel a büntetőügyekben folytatott nyomozások során előfordulhat, hogy csak az eredeti pénzáttalás vagy kriptoeszköz-átruházás után hónapokkal vagy esetenként évekkel később azonosíthatók a szükséges adatok vagy az ügyletben részt vevő személyek, valamint annak érdekében, hogy a nyomozások keretében hozzá lehessen férni az alapvetően fontos bizonyítékokhoz, helyénvaló kötelezni a pénzforgalmi szolgáltatókat vagy kriptoeszköz-szolgáltatókat arra, hogy a fizető félre és a kedvezményezettre, illetve a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatokról meghatározott ideig nyilvántartást vezessenek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából. Ez az időtartam nem haladhatja meg az öt évet, ezen időszakot követően pedig minden személyes adatot törölni kell, kivéve, ha a nemzeti jog másként rendelkezik. Amennyiben a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az arra vonatkozó nyomozás céljából szükséges, és elvégezték az intézkedés szükségességének és arányosságának értékelését, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy – a folyamatban lévő büntetőjogi nyomozásokra és jogi eljárásokra alkalmazandó, bizonyítékokra vonatkozó nemzeti büntetőjog sérelme nélkül és az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽²¹⁾ teljes összhangban – további, legfeljebb ötéves időtartamra engedélyezzék vagy előírják a nyilvántartások megőrzését. Ezeket az intézkedéseket a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásának fényében felül lehet vizsgálni.
- (55) Az e rendeletnek való jobb megfelelés érdekében és „A pénzügyi szolgáltatások ágazatában a szankciórendszerek megerősítéséről” című, 2010. december 9-i bizottsági közleménnyel összhangban ki kell bővíteni az illetékes hatóságok felügyeleti intézkedések elfogadására vonatkozó hatáskörét, valamint szankcionálási hatáskörét. Rendelkezni kell közigazgatási szankciókról és intézkedésekről, és figyelembe véve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem fontosságát, a tagállamoknak hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókat és intézkedéseket kell meghatározniuk. A tagállamoknak erről tájékoztatniuk kell a Bizottságot, valamint az 1093/2010/EU rendelet 9a. cikkének (7) bekezdésében említett, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó állandó belső bizottságot.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

- (56) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽²²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (57) Az Unió területén kívüli országok és területek egy része monetáris uniót alkot valamely tagállammal, egy tagállam valutaövezetéhez tartozik, vagy monetáris egyezményt írt alá az Uniót képviselő egyik tagállammal, és vannak olyan pénzforgalmi szolgáltatók, amelyek közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az adott tagállam fizetési és elszámolási rendszereiben. Annak elkerülése érdekében, hogy e rendeletnek az érintett tagállamok és ezen országok vagy területek között történő pénzáttalásokra való alkalmazása következtében ezen országok vagy területek gazdaságát esetlegesen számottevő negatív hatás érje, helyénvaló lehetővé tenni, hogy ezeket a pénzáttalásokat az adott tagállamokon belüli pénzáttalásként kezeljék.
- (58) Tekintettel a saját tárhelyen működtetett címekkel összefüggő potenciálisan magas kockázatokra, valamint az azokkal kapcsolatban felmerülő, többek között a tulajdonosi információk ellenőrzését érintő bonyolult technológiai és szabályozási kérdésekre, a Bizottságnak 2026. július 1-ig meg kell vizsgálnia, hogy szükség van-e további egyedi intézkedésekre a saját tárhelyen működtetett címre irányuló vagy onnan kiinduló vagy nem az Unióban letelepedett szervezetekhez érkező vagy tőlük kiinduló átruházások által jelentett kockázatok csökkentése érdekében, beleértve az esetleges korlátozások bevezetését, és értékelnie kell a saját tárhelyen működtetett címekre vonatkozó tulajdonosi információk pontosságának ellenőrzésére használt mechanizmusok hatékonyságát és arányosságát.
- (59) Az (EU) 2015/849 irányelv jelenleg csak a kriptoeszköz-szolgáltatók két kategóriájára vonatkozik, nevezetesen a letétkezelő pénztárca-szolgáltatókra és a virtuális fizetőeszközök és a fiat valuták közötti átváltási szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatókra. A pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem keretrendszerében meglévő joghézagok megszüntetése, valamint az uniós jog nemzetközi ajánlásokkal való összeegyeztetése érdekében az (EU) 2015/849 irányelvet módosítani kell, hogy az magában foglalja a kriptoeszköz-szolgáltatók valamennyi kategóriáját, az (EU) 2023/1114 rendeletben foglalt, a kriptoeszköz-szolgáltatók szélesebb körére kiterjedő fogalommeghatározás szerint. Különösen annak biztosítása érdekében, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatókra a hitelintézetekkel és a pénzügyi intézményekkel azonos követelmények és felügyeleti szint vonatkozzon, helyénvaló naprakésszé tenni a kötelezett szolgáltatók jegyzékét oly módon, hogy az (EU) 2015/849 irányelv alkalmazásában a kriptoeszköz-szolgáltatókat felveszik a pénzügyi intézmények kategóriájába. Emellett – figyelembe véve, hogy a hagyományos pénzügyi intézmények az ilyen szolgáltatások nyújtásakor szintén a kriptoeszköz-szolgáltatók fogalommeghatározása alá tartoznak – a kriptoeszköz-szolgáltatók pénzügyi intézményként történő azonosítása lehetővé teszi a hagyományos pénzügyi szolgáltatásokat és a kriptoeszköz-szolgáltatásokat egyaránt nyújtó szervezetekre vonatkozó, egységes, következetes szabályrendszer kialakítását. Az (EU) 2015/849 irányelvet szintén módosítani kell annak biztosítása érdekében, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók képesek legyenek megfelelően csökkenteni azokat a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokat, amelyeknek ki vannak téve.
- (60) A kriptoeszköz-szolgáltatók és a harmadik országban letelepedett szervezetek között a kriptoeszköz-átruházások végrehajtása vagy hasonló kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtása céljából létrejött kapcsolatok hasonlóak a harmadik országbeli válaszadó intézményekkel létesített levelezőbanki kapcsolatokhoz. E kapcsolatok folytonos és ismétlődő jellege okán azokat a levelezőbanki kapcsolatok egy típusának kell tekinteni, és a banki és pénzügyi szolgáltatásokkal összefüggésben alkalmazottakhoz hasonló, egyedi fokozott átvilágítási intézkedések hatálya alá kell vonni. Konkrétan, a kriptoeszköz-szolgáltatóknak egy válaszadó szervezettel való új levelezőbanki kapcsolat létesítésekor egyedi fokozott átvilágítási intézkedéseket kell alkalmazniuk annak érdekében, hogy az adott válaszadó szervezet kockázati kitettségét – hírneve, a felügyelet minősége, valamint a pénzmosás és a

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó ellenőrzései alapján – azonosítsák és értékeljék. A begyűjtött információk alapján a levelező kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket kell végrehajtaniuk, amelyeknek tekintettel kell lenniük különösen a be nem jegyzett és engedély nélküli szervezetek által jelentett, potenciálisan magasabb pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatra. Ez különösen fontos mindaddig, amíg a kriptoeszközökre vonatkozó FATF-standardoknak a végrehajtása globális szinten továbbra is egyenetlen marad, ami további kockázatokat és kihívásokat vet fel. Az EBH-nak iránymutatást kell nyújtania arra vonatkozóan, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatóknak hogyan kell elvégezniük a fokozott átvilágítást, és meg kell határozni a megfelelő kockázatcsökkentő intézkedéseket, többek között a kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó, be nem jegyzett vagy engedély nélküli szervezetekkel való interakciók során követendő minimumintézkedéseket is.

- (61) Az (EU) 2023/1114 rendelet átfogó szabályozási keretet hozott létre a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozóan, amely az Unió szintjén harmonizálja a kriptoeszköz-szolgáltatók engedélyezésére és működésére vonatkozó szabályokat. A párhuzamos követelmények elkerülése céljából az (EU) 2015/849 irányelvet módosítani kell annak érdekében, hogy töröljék belőle a bejegyzetési követelményeket a kriptoeszköz-szolgáltatók azon kategóriái tekintetében, amelyek az (EU) 2023/1114 rendelet szerinti egységes engedélyezési rendszer hatálya alá fognak tartozni.
- (62) mivel e rendelet céljait – nevezetesen a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása ellen többek között a nemzetközi standardok végrehajtása, valamint a pénztátalások esetében a fizető félre és a kedvezményezettre, illetve kriptoeszköz-átruházások esetében a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó alapvető adatok rendelkezésre állásának biztosítása révén folytatott küzdelmet – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme vagy hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubsidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (63) Ez a rendelet az (EU) 2016/679 rendelet és az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²³⁾ hatálya alá tartozik. Tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és betartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert elveket, különös tekintettel a magán- és a családi élet tiszteletben tartásához való jogra (7. cikk), a személyes adatok védelméhez való jogra (8. cikk), a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogra (47. cikk), valamint a ne bis in idem elvre.
- (64) Az (EU) 2023/1114 rendelettel való összhang biztosítása érdekében ezt a rendeletet az említett rendelet alkalmazásának kezdőnapjától kell alkalmazni. Ezen időpontig a tagállamoknak át kell ültetniük az (EU) 2015/849 irányelv módosításait is.
- (65) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2021. szeptember 22-én véleményt ⁽²⁴⁾ nyilvánított,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Tárgy, hatály és fogalom meghatározások

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése és az azzal kapcsolatos nyomozás céljából megállapítja a bármilyen pénznemű pénztátalásokat kísérő, a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatokkal, valamint a kriptoeszköz-átruházásokat kísérő, a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatokkal kapcsolatos szabályokat azon esetekre, ha a pénztátalásban vagy a kriptoeszköz-átruházásban részt vevő pénzforgalmi szolgáltatók vagy kriptoeszköz-szolgáltatók legalább egyike az Unióban letelepedett vagy adott esetben az Unióban bejegyzett székhellyel rendelkező szolgáltató. Emellett ez a rendelet a korlátozó intézkedések végrehajtásának biztosítása céljából megállapítja a belső politikákra, eljárásokra és kontrollmechanizmusokra vonatkozó szabályokat azon esetekre, ha a pénztátalásban vagy a kriptoeszköz-átruházásban részt vevő pénzforgalmi szolgáltatók vagy kriptoeszköz-szolgáltatók legalább egyike az Unióban letelepedett vagy adott esetben az Unióban bejegyzett székhellyel rendelkező szolgáltató.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽²⁴⁾ HL C 524., 2021.12.29., 10. o.

2. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő pénzforgalmi szolgáltató által küldött vagy fogadott, bármely pénznemben teljesített pénzáttalásokra kell alkalmazni. Alkalmazni kell továbbá a kriptoeszköz-átruházásokra is – beleértve a kripto-ATM-eken keresztül végrehajtott kriptoeszköz-átruházásokat is –, amennyiben a kezdeményező vagy a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója vagy közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatója az Unióban bejegyzett székhellyel rendelkező szolgáltató.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó az (EU) 2015/2366 irányelv 3. cikkének a)–m) és o) pontjában felsorolt szolgáltatásokra.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó a fizetési kártya, elektronikus pénzeszköz, mobiltelefon vagy hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy IT-eszköz használatával végrehajtott pénzáttalásokra vagy az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokenek átruházására, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

- a) a kártyát vagy eszközt kizárólag áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kifizetésére használják; és
- b) a kártya vagy eszköz száma az ügyletből eredő minden átutalás, illetve átruházás mellett megtalálható.

Ezzel szemben ezt a rendeletet alkalmazni kell, amikor a fizetési kártyát, az elektronikus pénzeszközt, a mobiltelefont vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tévő egyéb digitális vagy IT-eszközt kereskedelmi, üzleti, vagy szakmai tevékenységen kívüli célból fogyasztóként eljáró természetes személyek közötti pénzáttalásra vagy elektronikuspénztoken-átruházásra használják.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a személyekre, akiknek kizárólagos tevékenysége papíralapú dokumentumok elektronikus adatokká való átalakítása egy pénzforgalmi szolgáltatóval kötött szerződés alapján, valamint azokra a személyekre sem, akiknek kizárólagos tevékenysége a pénzforgalmi szolgáltatók számára a pénztovábbításhoz kapcsolódó üzenetküldési vagy egyéb támogató rendszer vagy klíring- és elszámolási rendszer működtetése.

Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan pénzáttalásra, amelynek esetében bármely következő feltétel teljesül:

- a) a fizető fél készpénzt vesz fel a saját fizetési számlájáról;
- b) olyan pénzáttalás, amely által egy tagállamon belül valamely hatóság számára adók, pénzbírságok vagy más illetékek megfizetésére kerül sor;
- c) mind a fizető fél, mind a kedvezményezett a saját nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató;
- d) digitalizált csekkek továbbítása révén hajtják végre, beleértve az elektronikusan feldolgozott csekket is.

Ez a rendelet nem alkalmazandó az olyan kriptoeszköz-átruházásra, amelynek esetében bármely következő feltétel teljesül:

- a) mind a kezdeményező, mind a kriptoeszköz-kedvezményezett a saját nevében eljáró kriptoeszköz-szolgáltató;
- b) az átruházás kriptoeszköz-szolgáltató bevonása nélküli, személyek közötti kriptoeszköz-átruházásnak minősül.

Az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokeneket e rendelet értelmében kriptoeszközökként kell kezelni.

(5) A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák ezt a rendeletet a területükön belüli olyan pénzáutalások esetében, amelyek egy kedvezményezettnek a kizárólag áru- és szolgáltatásvásárlásra használható fizetési számlájára irányulnak, feltéve, hogy az összes következő feltétel teljesül:

- a) a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az (EU) 2015/849 irányelv hatálya alá tartozik;
- b) a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egy egyedi ügyletazonosító segítségével képes a kedvezményezetten keresztül nyomon követni a pénzáutalást attól a személytől kezdve, aki a kedvezményezettel az áru- vagy szolgáltatásnyújtásra vonatkozóan megállapodást kötött;
- c) a pénzáutalás összege nem haladja meg az 1 000 EUR-t.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- 1. „terrorizmusfinanszírozás”: az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (5) bekezdésében meghatározott terrorizmusfinanszírozás;
- 2. „pénzmosás”: az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3) és (4) bekezdésében említett pénzmosási tevékenységek;
- 3. „fizető fél”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról pénzáutalást engedélyez, vagy –fizetési számla hiányában – pénzáutalási megbízást ad;
- 4. „kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely az átutalt pénzösszeg szándékolt jogosultja;
- 5. „pénzforgalmi szolgáltató”: az (EU) 2015/2366 irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében említett pénzforgalmi szolgáltatók kategóriái, az említett irányelv 32. cikke alapján mentességben részesülő természetes vagy jogi személyek, valamint a 2009/110/EK 9. cikke alapján mentességben részesülő, pénzáutalási szolgáltatást nyújtó jogi személyek;
- 6. „közvetítő pénzforgalmi szolgáltató”: az a pénzforgalmi szolgáltató, amely nem a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója, és amely pénzáutalást fogad és továbbít a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója vagy egy másik közvetítő pénzforgalmi szolgáltató nevében;
- 7. „fizetési számla”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 12. pontjában meghatározott fizetési számla;
- 8. „pénz”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénz;
- 9. „pénzáutalás”: a fizető fél nevében pénzforgalmi szolgáltatón keresztül, legalább részben elektronikusan végrehajtott ügylet, amelynek célja, hogy a pénzösszeget egy pénzforgalmi szolgáltatón keresztül hozzáférhetővé tegye a kedvezményezett számára, függetlenül attól, hogy a fizető fél és a kedvezményezett személye azonos-e vagy sem, és függetlenül attól is, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója azonos-e, ideértve az alábbiakat:
 - a) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 24. pontjában meghatározott átutalás;
 - b) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 23. pontjában meghatározott beszedés;
 - c) az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 22. pontjában meghatározott, belföldi vagy határokon átnyúló készpénzáutalás;

- d) a fizetési kártyával, elektronikus pénzeszközzel, mobiltelefonnal vagy a hasonló tulajdonságokkal rendelkező, előzetes, illetve utólagos fizetést lehetővé tevő egyéb digitális vagy IT-eszközzel végrehajtott átutalás;
10. „kriptoeszköz-átruházás”: a kezdeményező vagy a kriptoeszköz-kedvezményezett nevében eljáró legalább egy kriptoeszköz-szolgáltató által végrehajtott ügylet, amelynek célja a kriptoeszközöknek egy megosztott főkönyvi címről, kriptoeszköz-számláról vagy a kriptoeszközök tárolását lehetővé tevő bármely más eszközről egy másikra történő áthelyezése, függetlenül attól, hogy a kezdeményező és a kriptoeszköz-kedvezményezett azonos személy-e, és függetlenül attól is, hogy a kezdeményező és a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója azonos-e;
11. „csoportos átutalás vagy átruházás”: több egyedi pénzáttalás vagy kriptoeszköz-átruházás, amelyek továbbítás céljára egy kötegbe kerülnek;
12. „egyedi ügyletazonosító”: a pénzforgalmi szolgáltató által a pénzáttalás végrehajtásához használt fizetési és elszámolási rendszer vagy üzenetküldési rendszer protokolljaival összhangban meghatározott, illetve a kriptoeszköz-szolgáltató által meghatározott betű-, szám- vagy szimbólumkombináció, amely lehetővé teszi az ügylet visszakövetését a fizető fél és a kedvezményezett, illetve a kriptoeszköz-átruházás visszakövetését a kezdeményező és a kriptoeszköz-kedvezményezett;
13. „személyek közötti kriptoeszköz-átruházás”: kriptoeszközök kriptoeszköz-szolgáltató bevonása nélküli átruházása;
14. „kriptoeszköz”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott kriptoeszköz, kivéve, ha az említett rendelet 2. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében felsorolt kategóriákba tartozik, vagy más módon pénznek minősül;
15. „kriptoeszköz-szolgáltató”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt;
16. „közvetítő kriptoeszköz-szolgáltató”: az a kriptoeszköz-szolgáltató, amely nem a kezdeményező vagy a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója, és amely kriptoeszköz-átruházást fogad és továbbít a kezdeményező vagy a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója vagy egy másik közvetítő kriptoeszköz-szolgáltató nevében;
17. „kriptoeszköz-automata” vagy „kripto-ATM”: olyan fizikai vagy online elektronikus terminál, amely lehetővé teszi a kriptoeszköz-szolgáltató számára különösen az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdése 16. pontjának j) alpontjában említett kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások nyújtását;
18. „megosztott főkönyvi cím”: olyan alfanumerikus kód, amely megosztott főkönyvi technológiát (DLT) vagy hasonló technológiát alkalmazó, kriptoeszközök küldését vagy fogadását lehetővé tevő hálózaton egy címet azonosít;
19. „kriptoeszköz-számla”: kriptoeszköz-szolgáltató által egy vagy több természetes vagy jogi személy nevében vezetett, és kriptoeszköz-átruházások végrehajtására használható számla;
20. „saját tárhelyen működtetett cím”: olyan megosztott főkönyvi cím, amely a következők egyikéhez sem kapcsolódik:
- a) kriptoeszköz-szolgáltatók;
 - b) az Unióban nem letelepedett olyan szervezetek, amelyek a kriptoeszköz-szolgáltatókhoz hasonló szolgáltatásokat kínálnak;

21. „kezdemenyező”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely kriptoeszköz-szolgáltatónál vezetett kriptoeszköz-számlával, megosztott főkönyvi címmel vagy kriptoeszközök tárolását lehetővé tevő eszközzel rendelkezik, és kriptoeszközöknek az adott számláról, megosztott főkönyvi címről vagy eszközről történő átruházását engedélyezi, illetve az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely ilyen számla, megosztott főkönyvi cím vagy eszköz hiányában kriptoeszköz-átruházásról rendelkezik vagy kriptoeszköz-átruházást kezdeményez;
22. „kriptoeszköz-kedvezményezett”: az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely a kriptoeszköz-átruházás szándékolt jogosultja;
23. „jogalany-azonosító”: az ISO 17442 szabványnak megfelelő, valamely jogalanyhoz hozzárendelt egyedi alfanumerikus hivatkozási kód;
24. „megosztott főkönyvi technológia” vagy „DLT”: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott megosztott főkönyvi technológia.

II. FEJEZET

A pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek

1. s z a k a s z

A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

4. cikk

A pénzáttalásokat kísérő adatok

(1) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a pénzáttalást a fizető félre vonatkozó következő adatok kísérjék:

- a) a fizető fél neve;
- b) a fizető fél fizetési számlaszáma;
- c) a fizető fél címe – az ország nevét is feltüntetve –, hivatalos személyi okmányának száma, valamint ügyfél-azonosító száma, vagy – alternatív megoldásként – a fizető fél születési ideje és helye; és
- d) a fizető fél érvényes jogalany-azonosítója, vagy – annak hiányában – bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítója, feltéve, hogy a pénzforgalmi üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a fizető fél megadja azt a pénzforgalmi szolgáltatójának.

(2) A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a pénzáttalást a kedvezményezettre vonatkozó következő adatok kísérjék:

- a) a kedvezményezett neve;
- b) a kedvezményezett fizetési számlaszáma; és
- c) a kedvezményezett érvényes jogalany-azonosítója, vagy – annak hiányában – bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítója, feltéve, hogy a pénzforgalmi üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a fizető fél megadja azt a pénzforgalmi szolgáltatójának.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjától és a (2) bekezdés b) pontjától eltérve, a nem fizetési számlára irányuló vagy nem fizetési számláról indított pénzáttalások esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a pénzáttalást a fizetési számlaszám helyett egy egyedi ügyletazonosító kíséresse.

(4) A pénzáttalás előtt a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának megbízható és független forrásból származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőriznie kell az (1) bekezdésben és adott esetben a (3) bekezdésben említett adatok helyességét.

(5) Az e cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni, amennyiben a következők bármelyike fennáll:

a) a fizető fél kérését az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően ellenőrizték, és az ellenőrzésből szerzett információ az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolásra került;

b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a fizető félre.

(6) Az 5. és a 6. cikkben meghatározott eltérések sérelme nélkül, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója semmilyen pénzáttalást sem teljesíthet mindaddig, amíg nem gondoskodott az e cikknek való teljeskörű megfelelésről.

5. cikk

Pénzáttalások az Unión belül

(1) A 4. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve, ha a fizetési láncban részt vevő valamennyi pénzforgalmi szolgáltató az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a pénzáttalást legalább a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszámának vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosítónak kell kísérnie, a 260/2012/EU rendeletben előírt adatközlési követelmények sérelme nélkül, amennyiben azok alkalmazandók.

(2) Az (1) bekezdéstől függetlenül, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója köteles a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója vagy a közvetítő pénzforgalmi szolgáltató adatközlés iránti kérelmének kézhezvételétől számított három munkanapon belül rendelkezésre bocsátani a következőket:

a) az 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttalások esetében – függetlenül attól, hogy az ilyen átutalások egy ügylet vagy több, egymással összeköthető ügylet keretében kerültek végrehajtásra – a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó, 4. cikk szerinti adatok;

b) azon pénzáttalások esetében, amelyek nem haladják meg az 1 000 EUR-t, és nem köthetők össze olyan más pénzáttalásokkal, amelyek az érintett pénzáttalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, legalább:

i. a fizető fél és a kedvezményezett neve; és

ii. a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszáma vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosító.

(3) A 4. cikk (4) bekezdésétől eltérve, az e cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett pénzáttalások esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges ellenőriznie a fizető félre vonatkozó adatokat, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója:

a) az átutalandó pénzüsszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapta; vagy

b) alapos okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

6. cikk

Pénzátutalások az Unión kívülre

(1) Az egyetlen fizető féltől származó csoportos átutalások esetén, amennyiben a kedvezményezettek pénzforgalmi szolgáltatói az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltatók, a 4. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a csoportos átutalás részét képező egyedi átutalásokra, feltéve, hogy a csoportos átutalási köteg tartalmazza a 4. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében előírt adatokat, azokat a 4. cikk (4) és (5) bekezdése szerint ellenőrizték és az egyedi átutalások tartalmazzák a fizető fél fizetési számlaszámát vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosítót.

(2) A 4. cikk (1) bekezdésétől eltérve, és – amennyiben az alkalmazandó – a 260/2012/EU rendeletben előírt adatközlés sérelme nélkül, ha a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, azokat a pénzátutalásokat, amelyek nem haladják meg az 1 000 EUR-t, és nem köthetők össze olyan más pénzátutalásokkal, amelyek az érintett pénzátutalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, legalább az alábbi adatoknak kell kísérniük:

a) a fizető fél és a kedvezményezett neve; és

b) a fizető fél és a kedvezményezett fizetési számlaszáma vagy, amennyiben a 4. cikk (3) bekezdése alkalmazandó, az egyedi ügyletazonosító.

A 4. cikk (4) bekezdésétől eltérve, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges a fizető félre vonatkozó, e bekezdésben említett adatokat ellenőriznie, kivéve, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója:

a) az átutalandó pénzösszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában kapta; vagy

b) alapos okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

2. s z a k a s z

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

7. cikk

A fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése

(1) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia annak ellenőrzésére, hogy a pénzátutalások végrehajtásához használt üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszeren belül a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok bevitelére szolgáló mezőket az említett rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték-e ki.

(2) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az átutalás után vagy közben történő monitoringot is – a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó következő adatok esetleges hiányának észlelésére:

a) olyan pénzátutalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, az 5. cikkben említett adatok;

b) olyan pénzátutalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok;

c) olyan csoportos átutalásoknál, amelyek esetében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában a csoportos átutalásra vonatkozóan említett adatok.

(3) Az 1 000 EUR-t meghaladó összegű pénzáttalások esetén, függetlenül attól, hogy ezek az áttalások egy ügylet vagy több, egymással összeköthető ügylet keretében kerültek végrehajtásra, a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás vagy az összegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása előtt, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója – az (EU) 2015/2366 irányelv 83. és 84. cikkében foglalt követelmények sérelme nélkül – köteles megbízható és független forrásból származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőrizni a kedvezményezettre vonatkozó, az e cikk (2) bekezdésében említett adatok helyességét.

(4) Az 1 000 EUR-t meg nem haladó pénzáttalások esetében, amelyek nem köthetők össze olyan más pénzáttalásokkal, amelyek az érintett pénzáttalással együtt meghaladnák az 1 000 EUR-t, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának nem szükséges ellenőriznie a kedvezményezettre vonatkozó adatok helyességét, kivéve, ha a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója:

a) a pénzösszeget készpénzben vagy anonim elektronikus pénz formájában fizeti ki; vagy

b) alapos okkal következtethet arra, hogy fennáll a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás gyanúja.

(5) Az e cikk (3) és (4) bekezdésében említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni, amennyiben a következők bármelyike fennáll:

a) a kedvezményezett kilétét az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően ellenőrizték, és az ellenőrzésből szerzett információ az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolásra került;

b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a kedvezményezettre.

8. cikk

Pénzáttalások a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó hiányzó vagy hiányos adatokkal

(1) A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának hatékony kockázatalapú eljárásokat – többek között az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkében említett kockázaterzékenységi alapon alapuló eljárásokat – kell alkalmaznia annak meghatározása céljából, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani vagy fel kell-e függesztetni egy olyan pénzáttalást, amely esetében hiányoznak a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozóan előírt teljeskörű adatok, valamint a megfelelő utóintézkedések meghozatala céljából.

Amennyiben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a pénzáttalás beérkezésekor azt észleli, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában, az 5. cikk (1) bekezdésében vagy a 6. cikkben említett adatok hiányoznak vagy hiányosak, vagy azokat nem a 7. cikk (1) bekezdésében említett üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték ki, akkor a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának – kockázaterzékenységi alapon –:

a) el kell utasítania az áttalást; vagy

b) az összegnek a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírása vagy az összegnek a kedvezményezett rendelkezésére bocsátása előtt vagy után be kell kérnie a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató ismételten elmulasztja rendelkezésre bocsátani a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának:

a) lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelmeztetések küldését és határidők tűzését jelenthetik, azt megelőzően, hogy a szolgáltató – amennyiben a kért információt továbbra sem bocsátják rendelkezésre – a b) pont szerinti elutasításhoz, korlátozáshoz vagy megszüntetéshez folyamodna; vagy

b) azonnal el kell utasítania az említett pénzforgalmi szolgáltatótól származó jövőbeli pénzáttalásokat vagy korlátoznia kell, vagy meg kell szüntetnie az említett pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának jelentenie kell az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

9. cikk

Értékelés és jelentés

A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó, hiányzó vagy hiányos adatokat tényezőként kell figyelembe vennie annak értékelésekor, hogy a pénzáttalás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelentenie kell-e a pénzügyi információk egységnek.

3. szakasz

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek

10. cikk

A fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó, a pénzáttalást kísérő adatok tárolása

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a pénzáttalást kísérő valamennyi, a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozóan kapott adat az áttalással együtt tárolásra kerüljön.

11. cikk

A fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése

(1) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony eljárásokat kell alkalmaznia annak észleléséhez, hogy a pénzáttalás végrehajtásához használt üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszeren belül a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozó adatok bevitelére szolgáló mezőket az adott rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték-e ki.

(2) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az áttalások után vagy közben történő monitoringot is – a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó következő adatok esetleges hiányának észlelésére:

- a) olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt az Unióban letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, az 5. cikkben említett adatok;
- b) olyan pénzáttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett adatok;
- c) olyan csoportos áttalásoknál, amelyek esetében a fizető fél vagy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az Unión kívül letelepedett pénzforgalmi szolgáltató, a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában a csoportos áttalás tekintetében előírt adatok.

12. cikk

Pénzáttalások, amelyek esetében hiányoznak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó adatok

(1) A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak hatékony kockázatalapú eljárásokat kell alkalmaznia annak meghatározása céljából, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani vagy fel kell-e függeszteni egy olyan pénzáttalást, amely esetében hiányoznak a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok, valamint a megfelelő utóintézkedések meghozatala céljából.

Amennyiben a közvetítő pénzforgalmi szolgáltató a pénzáttalás beérkezésekor azt észleli, hogy a 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, a 4. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában, az 5. cikk (1) bekezdésében vagy a 6. cikkben említett adatok hiányoznak, vagy azokat nem a 7. cikk (1) bekezdésében említett üzenetküldő vagy fizetési és elszámolási rendszer elfogadott szabályaival összhangban lévő megengedett karakterek vagy beviteli adatok felhasználásával töltötték ki, akkor az említett közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak – kockázaterzékenységi alapon –:

- a) el kell utasítania az áttalást; vagy
- b) a pénzáttalás továbbítása előtt vagy után be kell kérnie a fizető félre és a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat.

(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató ismételten elmulasztja rendelkezésre bocsátani a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat, a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak:

- a) lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelmeztetések küldését és határidők tűzését jelenthetik, azt megelőzően, hogy a szolgáltató – amennyiben a kért információt továbbra sem bocsátja rendelkezésre – a b) pont szerinti elutasításhoz, korlátozáshoz vagy megszüntetéshez folyamodna; vagy
- b) azonnal el kell utasítania az említett pénzforgalmi szolgáltatótól származó jövőbeli pénzáttalásokat, vagy korlátoznia kell vagy meg kell szüntetnie az említett pénzforgalmi szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak jelentenie kell az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

13. cikk

Értékelés és jelentés

A közvetítő pénzforgalmi szolgáltatónak a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozó, hiányzó adatokat tényezőként kell figyelembe kell vennie annak értékelésekor, hogy a pénzáttalás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és azt az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelentenie kell-e a pénzügyi információs egységnek.

III. FEJEZET

A kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek

1. s z a k a s z

A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

14. cikk

A kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatok

(1) A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházást a kezdeményezőre vonatkozó következő adatok kísérik:

- a) a kezdeményező neve;
- b) a kezdeményező megosztott főkönyvi címe, azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-átruházást DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton regisztrálják, továbbá a kezdeményező kriptoeszköz-számlájának száma, amennyiben az említett számla létezik, és azt használják az ügylet feldolgozásához;
- c) a kezdeményező kriptoeszköz-számlájának száma, azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-átruházást nem DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton regisztrálják;
- d) a kezdeményező címe – az ország nevét is feltüntetve –, hivatalos személyi okmányának száma, valamint ügyfél-azonosító száma, vagy – alternatív megoldásként – a kezdeményező születési ideje és helye; és
- e) a kezdeményező érvényes jogalany-azonosítója vagy – annak hiányában – bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítója, feltéve, hogy a megfelelő üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a kezdeményező megadja azt a kriptoeszköz-szolgáltatójának.

(2) A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházást a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó következő adatok kísérjék:

- a) a kriptoeszköz-kedvezményezett neve;
- b) a kriptoeszköz-kedvezményezett megosztott főkönyvi címe, azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-átruházást DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton regisztrálják, továbbá a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-számlájának száma, amennyiben az említett számla létezik, és azt használják az ügylet feldolgozásához;
- c) a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-számlájának száma, azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-átruházást nem DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton regisztrálják; és
- d) a kriptoeszköz-kedvezményezett érvényes jogalany-azonosítója vagy – annak hiányában – bármely más rendelkezésre álló, azzal egyenértékű hivatalos azonosítója, feltéve, hogy a megfelelő üzenetformátumban rendelkezésre áll a szükséges mező, és a kezdeményező megadja azt a kriptoeszköz-szolgáltatójának.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjától és a (2) bekezdés c) pontjától eltérve, a DLT-t vagy hasonló technológiát alkalmazó hálózaton nem regisztrált, és nem kriptoeszköz-számlára irányuló vagy nem kriptoeszköz-számláról indított kriptoeszköz-átruházások esetében a kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházást egyedi ügyletazonosító kísérje.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett adatokat a kriptoeszköz-átruházást megelőzően, azzal együtt vagy egyidejűleg, biztonságos módon, továbbá az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban kell továbbítani.

Nem követelhető meg, hogy az (1) és (2) bekezdésben említett adatokat közvetlenül a kriptoeszköz-átruházáshoz kapcsolják, vagy abban szerepeltessék.

(5) Abban az esetben, ha a kriptoeszköz-átruházást saját tárhelyen működtetett címre teljesítik, a kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának meg kell szereznie és meg kell őriznie az (1) és (2) bekezdésben említett adatokat, és biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházás egyedileg azonosítható legyen.

Az (EU) 2015/849 irányelv 19b. cikkével összhangban hozott egyedi kockázatcsökkentő intézkedések sérelme nélkül, 1 000 EUR-t meghaladó összeg saját tárhelyen működtetett címre teljesített átruházása esetében a kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak megállapítása érdekében, hogy az említett cím a kezdeményező tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll-e.

(6) A kriptoeszköz átruházása előtt a kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatójának megbízható és független forrásból származó dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőriznie kell az (1) bekezdésben említett adatok helyességét.

(7) Az e cikk (6) bekezdésében említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni, amennyiben a következők bármelyike fennáll:

- a) a kezdeményező kilétét az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően ellenőrizték, és az ellenőrzésből szerzett információ az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolásra került;
- b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a kezdeményezőre.

(8) A kezdeményező kriptoeszköz-szolgáltatója nem engedélyezheti kriptoeszköz-átruházás kezdeményezését vagy nem teljesíthet kriptoeszköz-átruházást mindaddig, amíg nem gondoskodott az e cikknek való teljeskörű megfelelésről.

15. cikk

Csoportos kriptoeszköz-átruházások

Az egyetlen kezdeményezőtől származó csoportos kriptoeszköz-átruházások esetében a 14. cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó a csoportos átruházás részét képező egyedi átruházásokra, feltéve, hogy a csoportos átruházási köteg tartalmazza a 14. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett adatokat, azokat a 14. cikk (6) és (7) bekezdésével összhangban ellenőrizték, és az egyedi átruházások tartalmazzák a kezdeményező megosztott főkönyvi címét, amennyiben a 14. cikk (2) bekezdésének b) pontja alkalmazandó, a kezdeményező kriptoeszköz-számlájának számát, amennyiben a 14. cikk (2) bekezdésének c) pontja alkalmazandó, vagy az egyedi ügyletazonosítót, amennyiben a 14. cikk (3) bekezdése alkalmazandó.

2. szakasz

A kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójára vonatkozó kötelezettségek

16. cikk

A kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó hiányzó adatok észlelése

(1) A kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az átruházás után vagy közben történő nyomon követést is – annak megállapítása érdekében, hogy a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett, a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó információk szerepelnek-e a kriptoeszköz-átruházásban vagy a csoportos kriptoeszköz-átruházásban, vagy követik-e azt.

(2) Abban az esetben, ha a kriptoeszköz-átruházást saját tárhelyen működtetett címről teljesítik, a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának meg kell szereznie és meg kell őriznie a 14. cikk (1) és (2) bekezdésében említett adatokat, és biztosítania kell, hogy a kriptoeszköz-átruházás egyedileg azonosítható legyen.

Az (EU) 2015/849 irányelv 19b. cikkével összhangban hozott egyedi kockázatcsökkentő intézkedések sérelme nélkül, 1 000 EUR-t meghaladó összeg saját tárhelyen működtetett címről teljesített átruházása esetében a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának megfelelő intézkedéseket kell hoznia annak megállapítása érdekében, hogy az említett cím a kriptoeszköz-kedvezményezett tulajdonában vagy ellenőrzése alatt áll-e.

(3) A kriptoeszközöknek a kriptoeszköz-kedvezményezett rendelkezésére bocsátását megelőzően a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának megbízható és független forrásból szerzett dokumentumok, adatok vagy információk alapján ellenőriznie kell a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó, a 14. cikk (2) bekezdésében említett adatok helyességét.

(4) Az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett ellenőrzést megtörténtnek kell tekinteni, amennyiben a következők bármelyike fennáll:

a) a kriptoeszköz-kedvezményezett kilétét az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkének megfelelően ellenőrizték, és az ellenőrzésből szerzett információ az említett irányelv 40. cikkének megfelelően tárolásra került;

b) az (EU) 2015/849 irányelv 14. cikkének (5) bekezdése alkalmazandó a kriptoeszköz-kedvezményezettre.

17. cikk

Kriptoeszköz-átruházások a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó hiányzó vagy hiányos adatokkal

(1) A kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának hatékony kockázatalapú eljárásokat – többek között az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkében említett kockázaterzékenységi alapon alapuló eljárásokat – kell alkalmaznia annak meghatározása céljából, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani, vissza kell-e utalni vagy fel kell-e függeszteni egy olyan kriptoeszköz-átruházást, amely esetében hiányoznak a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt teljeskörű adatok, valamint a megfelelő utóintézkedések meghozatala céljából.

Amennyiben a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatója azt észleli, hogy a 14. cikk (1) vagy (2) bekezdésében vagy a 15. cikkben említett információk hiányoznak vagy hiányosak, az említett kriptoeszköz-szolgáltatónak – kockázaterékenységi alapon és indokolatlan késedelem nélkül –:

- a) el kell utasítania az átruházást, vagy vissza kell utalnia az átruházott kriptoeszközöket a kezdeményező kriptoeszköz-számlájára; vagy
- b) a kriptoeszközöknek a kriptoeszköz-kedvezményezett rendelkezésére bocsátását megelőzően be kell kérnie a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó előírt adatokat.

(2) Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltató ismételt elmulasztja rendelkezésre bocsátani a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat, a kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának:

- a) lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelmeztetések küldését és határidők tűzését jelenthetik, azt megelőzően, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató – amennyiben a kért információt továbbra sem bocsátják rendelkezésre – a b) pont szerinti elutasításhoz, korlátozáshoz vagy megszüntetéshez folyamodna; vagy
- b) azonnal el kell utasítania az említett kriptoeszköz-szolgáltatóhoz irányuló vagy tőle származó jövőbeli kriptoeszköz-átruházásokat, vagy korlátoznia kell, vagy meg kell szüntetnie az említett kriptoeszköz-szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának jelentenie kell az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

18. cikk

Értékelés és jelentés

A kriptoeszköz-kedvezményezett kriptoeszköz-szolgáltatójának a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó, hiányzó vagy hiányos adatokat tényezőként kell figyelembe vennie annak értékelésekor, hogy a kriptoeszköz-átruházás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és azt az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelenteni kell-e a pénzügyi információs egységnek.

3. szakasz

A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó kötelezettségek

19. cikk

A kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó, az átruházást kísérő adatok tárolása

A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a kriptoeszköz-átruházást kísérő valamennyi, a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan kapott adat az átruházással együtt továbbításra kerüljön, valamint hogy ezen adatok tárolásra kerüljenek, és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésre bocsássák őket.

20. cikk

A kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok hiányának észlelése

A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak hatékony eljárásokat kell alkalmaznia – ideértve adott esetben az átruházások után vagy közben történő monitoringot is – annak érdekében, hogy észlelje, hogy a 14. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában, valamint a 14. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett, a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok a kriptoeszköz-átruházást vagy a csoportos kriptoeszköz-átruházást megelőzően, azzal együtt vagy egyidejűleg továbbításra kerültek-e, beleértve azokat az eseteket is, amikor az átruházás saját tárhelyen működtetett címről vagy címre történik.

21. cikk

Kriptoeszköz-átruházások, amelyek esetében hiányoznak a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó adatok

(1) A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak hatékony kockázatalapú eljárásokat – többek között az (EU) 2015/849 irányelv 13. cikkében említett kockázaterzékenységi alapon alapuló eljárásokat – kell alkalmaznia egyrészt annak meghatározása céljából, hogy végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani, vissza kell-e utalni vagy fel kell-e függeszteni egy olyan kriptoeszköz-átruházást, amely esetében hiányoznak a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok, valamint a megfelelő utóintézkedések meghozatala céljából.

Amennyiben a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltató a kriptoeszköz-átruházás fogadásakor azt észleli, hogy a 14. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában és a 14. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjában, vagy a 15. cikk (1) bekezdésében említett adatok hiányoznak vagy hiányosak, akkor az említett közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak – kockázaterzékenységi alapon és indokolatlan késedelem nélkül –:

- a) el kell utasítania az átruházást vagy vissza kell utalnia az átruházott kriptoeszközöket; vagy
- b) a kriptoeszköz-átruházás továbbítása előtt be kell kérnie a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat.

(2) Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltató ismételt elmulasztja rendelkezésre bocsátani a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatokat, a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak:

- a) lépéseket kell tennie, amelyek elsőként figyelmeztetések küldését és határidők tűzését jelenthetik, azt megelőzően, hogy a szolgáltató – amennyiben a kért információt továbbra sem bocsátják rendelkezésre – a b) pont szerinti elutasításhoz, korlátozáshoz vagy megszüntetéshez folyamodna; vagy
- b) azonnal el kell utasítania az említett kriptoeszköz-szolgáltatóhoz irányuló vagy tőle származó jövőbeli kriptoeszköz-átruházásokat, vagy korlátoznia kell vagy meg kell szüntetnie az említett kriptoeszköz-szolgáltatóval fennálló üzleti kapcsolatát.

A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak jelentenie kell az említett mulasztást és az ügyben tett lépéseket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó rendelkezéseknek való megfelelés monitoringjáért felelős illetékes hatóságnak.

22. cikk

Értékelés és jelentés

A közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatónak a kezdeményezőre vagy a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozó hiányzó adatokat tényezőként kell figyelembe vennie annak értékelésekor, hogy a kriptoeszköz-átruházás vagy más kapcsolódó ügylet gyanús-e, és azt az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelenteni kell-e a pénzügyi információs egységnek.

IV. FEJEZET

A pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók által alkalmazandó közös intézkedések

23. cikk

A korlátozó intézkedések végrehajtásának biztosítását célzó belső politikák, eljárások és kontrollmechanizmusok

A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak belső politikákkal, eljárásokkal és kontrollmechanizmusokkal kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a pénzáttalások és kriptoeszköz-átruházások e rendelet szerinti elvégzésekor biztosítva legyen az uniós és nemzeti korlátozó intézkedések végrehajtása.

Az Európai Bankhatóság (EBH) 2024. december 30-ig iránymutatásokat ad ki az e cikkben említett intézkedések pontos meghatározása érdekében.

V. FEJEZET

Adatok, adatvédelem és adattárolás

24. cikk

Adatszolgáltatás

A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak a letelepedési helyük vagy adott esetben a bejegyzett székhelyük szerinti tagállam nemzeti jogszabályaiban megállapított eljárási szabályoknak megfelelően – az (EU) 2015/849 irányelv 45. cikkének (9) bekezdése szerinti központi kapcsolattartó ponton keresztül is, amennyiben ilyen kapcsolattartó pont kijelölésére sor került – teljeskörűen és haladéktalanul válaszolniuk kell azokra – és csak azokra – a megkeresésekre, amelyek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése és az ellenük folytatott küzdelem területén illetékes tagállami hatóságoktól érkeznek az e rendelet alapján kötelezően közzéteendő adatokra vonatkozóan.

25. cikk

Adatvédelem

(1) A személyes adatok e rendelet szerinti kezelésére az (EU) 2016/679 rendelet irányadó. A Bizottság vagy az EBH által e rendelet szerint kezelt személyes adatokra az (EU) 2018/1725 rendelet irányadó.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók személyes adatokat e rendelet alapján kizárólag a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából kezelhetnek, és azok e célokkal összeférhetetlen módon való további kezelése tilos. E rendelet alapján tilos a személyes adatok kereskedelmi célú kezelése.

(3) A pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók üzleti kapcsolat létesítése vagy eseti ügylet végrehajtása előtt kötelesek az új ügyfelekkel közölni az (EU) 2016/679 rendelet 13. cikkében előírt adatokat. Ezeket az adatokat az (EU) 2016/679 rendelet 12. cikkével összhangban tömör, átlátható, érthető és könnyen hozzáférhető formában kell rendelkezésre bocsátani, és azok részeként rendelkezésre kell bocsátani egy általános ismertetőt azokról a jogi kötelezettségekről, amelyeknek a pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók e rendelet értelmében kötelesek megfelelni a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzése céljából végzett személyesadat-kezelés során.

(4) A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak mindenkor biztosítaniuk kell, hogy a pénztartalásban vagy a kriptoeszköz-átruházásban részt vevő felekre vonatkozó minden személyes adat továbbítása az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban történjen.

Az Európai Adatvédelmi Testület az EBH-val folytatott konzultációt követően iránymutatásokat ad ki a kriptoeszköz-átruházásokkal összefüggésben harmadik országok számára átadott személyes adatokra vonatkozó adatvédelmi követelmények gyakorlati végrehajtásáról. Az EBH iránymutatásokat ad ki az annak meghatározására szolgáló megfelelő eljárásokról, hogy egy kriptoeszköz-átruházást végre kell-e hajtani, el kell-e utasítani, vissza kell-e utalni vagy fel kell-e függeszteni olyan helyzetekben, amikor nem lehet biztosítani a harmadik országok számára átadott személyes adatokra vonatkozó adatvédelmi követelményeknek való megfelelést.

26. cikk

Adattárolás

(1) A fizető félre és a kedvezményezettre, illetve a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kezdményezettre vonatkozó adatok nem tárolhatók a feltétlenül szükséges időn túl. A fizető fél és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 4–7. cikkben előírt adatokat, a kezdeményező és a kriptoeszköz-kezdményezett kriptoeszköz-szolgáltatója pedig a 14–16. cikkben előírt adatokat 5 évig köteles tárolni.

(2) Az (1) bekezdésben említett tárolási idő lejártával a pénzforgalmi szolgáltató és a kriptoeszköz-szolgáltató biztosítja, hogy a személyes adatok törlésre kerüljenek, kivéve, ha az a nemzeti jog, amely meghatározza, hogy a pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak mely körülmények között lehet vagy kell tovább tárolniuk az említett adatokat, másként rendelkezik. A tagállamok kizárólag azt követően tehetik lehetővé vagy írhatják elő az adatok további tárolását, hogy részletekbe menően megvizsgálták, hogy szükséges és arányos-e a további tárolás, és megítélésük szerint az indokolt-e azon az alapon, hogy a pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése vagy az azzal kapcsolatos nyomozás céljából szükséges. Az adatok további tárolásának időtartama nem haladhatja meg az öt évet.

(3) Amennyiben 2015. június 25-én valamely tagállamban folyamatban van olyan bírósági eljárás, amely feltételezett pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás megelőzéséhez, felderítéséhez, az azzal kapcsolatos nyomozáshoz, illetve vádemeléshez kapcsolódik, és valamely pénzforgalmi szolgáltató birtokában van olyan információknak vagy dokumentumoknak, amelyek az említett folyamatban lévő eljáráshoz kapcsolódnak, a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti joggal összhangban 2015. június 25-től számított öt évig tárolhatja ezeket az információkat, illetve dokumentumokat. A tagállamok a bizonyítékokra vonatkozó, a büntetőeljárásokban folyamatban lévő nyomozásokra és bírósági eljárásokra alkalmazandó tagállami büntetőjog sérelme nélkül lehetővé tehetik vagy előírhatják az említett információk, illetve dokumentumok további öt évig történő tárolását, amennyiben megállapításra került, hogy a további tárolási időszak meghosszabbítása a feltételezett pénzmosás vagy a terrorizmusfinanszírozás megelőzése, felderítése, az azzal kapcsolatos nyomozás, vagy az azt érintő vádemelés szempontjából szükséges és arányos.

27. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

Az illetékes hatóságok közötti és az érintett harmadik országbeli hatóságokkal e rendelet alapján folytatott információcserére az (EU) 2015/849 irányelv irányadó.

VI. FEJEZET

Szankciók és monitoring

28. cikk

Közigazgatási szankciók és intézkedések

(1) A tagállamok a büntetőjogi szankciók megállapításához és alkalmazásához fűződő joguk sérelme nélkül szabályokat állapítanak meg az e rendelet bármilyen megsértése esetén alkalmazandó közigazgatási szankciókra és intézkedésekre vonatkozóan, és megteszik az ezek végrehajtásához szükséges valamennyi intézkedést. Az előírt szankcióknak és intézkedéseknek hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük, és meg kell felelniük az (EU) 2015/849 irányelv VI. fejezete 4. szakaszában foglaltaknak.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg szabályokat az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetében alkalmazandó közigazgatási szankciókról vagy intézkedésekről, ha az adott jogsértést saját tagállami joguk büntetőjogilag szankcionálja. Ilyen esetben a tagállamok közlik a Bizottsággal a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a kötelezettségek pénzforgalmi szolgáltatókra és kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkoznak, e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén a szankciók vagy intézkedések – a nemzeti jogra is figyelemmel – alkalmazhatók legyenek az érintett szolgáltató vezető testületének tagjaira vagy bármely természetes személyre, aki a tagállami jogszabályok szerint felelős a rendelkezés megszegéséért.

(3) A tagállamok értesítik a Bizottságot, valamint az 1093/2010/EU rendelet 9a. cikkének (7) bekezdésében említett, a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó állandó belső bizottságot az (1) bekezdésben említett szabályokról. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot és az említett állandó belső bizottságot az említett szabályok bármely későbbi módosításáról.

(4) Az illetékes hatóságoknak a feladataik gyakorlásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel rendelkezniük kell az (EU) 2015/849 irányelv 58. cikkének (4) bekezdésével összhangban. Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések elrendelésére vonatkozó hatáskörüik gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók vagy intézkedések elérjék a kívánt hatást, valamint annak érdekében, hogy koordinálják intézkedéseiket a határokon átnyúló esetek kezelése során.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek a 29. cikkben foglalt azon jogsértésekért, amelyeket az ő javukra egy olyan személy követett el, aki önállóan, vagy a jogi személy valamely szervének részeként járt el, és a jogi személyben az alábbiak valamelyike alapján vezető tisztséget töltött be:

- a) a jogi személy képviselőjének joga;
- b) a jogi személy nevében történő döntéshozatal jogköre;
- c) a jogi személyen belüli ellenőrzésgyakorlás jogköre.

(6) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatóak legyenek, ha az e cikk (5) bekezdésében említett személyek egyike általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé a 29. cikkben említett jogsértések egyikének a jogi személy alá rendelt személy általi, a jogi személy javára történő elkövetését.

(7) Az illetékes hatóságok bármely alább felsorolt módon gyakorolhatják a közigazgatási szankciók és intézkedések e rendelet szerinti megállapítására vonatkozó hatásköreiket:

- a) közvetlenül;
- b) más hatóságokkal együttműködésben;
- c) oly módon, hogy felelősségüket megtartva más hatóságokra ruházzák át hatásköreiket;
- d) az illetékes igazságügyi hatóságok megkeresésével.

Az illetékes hatóságok a közigazgatási szankciók és intézkedések megállapítására vonatkozó hatáskörük gyakorlása során szorosan együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy az említett közigazgatási szankciók és intézkedések elérjék a kívánt hatást, valamint annak érdekében, hogy koordinálják intézkedéseiket a határokon átnyúló esetek kezelése során.

29. cikk

Különös rendelkezések

A tagállamok biztosítják, hogy közigazgatási szankcióik és intézkedéseik magukban foglalják legalább az (EU) 2015/849 irányelv 59. cikkének (2) és (3) bekezdésében megállapított közigazgatási szankciókat és intézkedéseket e rendeletnek a következő módokon történő megsértése esetében:

- a) a fizető félre vagy a kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok pénzforgalmi szolgáltató általi, a pénzáttalást kísérő továbbításának ismételt vagy rendszeres elmulasztása, a 4., 5. vagy 6. cikket megsértve, illetve a kezdeményezőre és a kriptoeszköz-kedvezményezettre vonatkozóan előírt adatok kriptoeszköz-szolgáltató általi, a kriptoeszköz-átruházást kísérő továbbításának ismételt vagy rendszeres elmulasztása, a 14. vagy 15. cikket megsértve;
- b) az adatok tárolásának a pénzforgalmi szolgáltató vagy kriptoeszköz-szolgáltató általi ismételt, rendszeres vagy súlyos elmulasztása, a 26. cikket megsértve;
- c) a hatékony kockázatalapú eljárások alkalmazásának a pénzforgalmi szolgáltató általi elmulasztása, a 8. vagy 12. cikket megsértve, vagy a kriptoeszköz-szolgáltató általi elmulasztása a 17. cikket megsértve;
- d) a közvetítő pénzforgalmi szolgáltatók súlyos mulasztása a 11. vagy a 12. cikknek való megfelelés terén, illetve a közvetítő kriptoeszköz-szolgáltatók súlyos mulasztása a 19., 20. vagy 21. cikknek való megfelelés terén.

30. cikk

A szankciók és intézkedések közzététele

Az (EU) 2015/849 irányelv 60. cikkének (1), (2) és (3) bekezdésével összhangban az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik az e rendelet 28. és 29. cikkében említett esetekben alkalmazott közigazgatási intézkedéseket és szankciókat, megnevezve a jogsértés típusát és jellegét, valamint feltüntetve a jogsértésért felelős személyek azonosítására vonatkozó információkat is, amennyiben ez az egyes esetek értékelése alapján szükséges és arányos.

31. cikk

Szankciók és intézkedések illetékes hatóságok általi alkalmazása

(1) A közigazgatási szankciók vagy intézkedések típusának, valamint a közigazgatási pénzbírságok mértékének meghatározásakor az illetékes hatóságok figyelembe vesznek minden lényeges körülményt, ideértve az (EU) 2015/849 irányelv 60. cikkének (4) bekezdésében felsoroltakat is.

(2) Az e rendelet alapján megállapított közigazgatási szankciók és intézkedések tekintetében az (EU) 2015/849 irányelv 62. cikke alkalmazandó.

32. cikk

A jogsértések bejelentése

(1) A tagállamok hatékony mechanizmusokat alakítanak ki az e rendelet megsértésének az illetékes hatóságoknál történő bejelentésére való ösztönzés érdekében.

Az említett mechanizmusok magukban foglalják legalább az (EU) 2015/849 irányelv 61. cikkének (2) bekezdésében említett mechanizmusokat.

(2) A pénzforgalmi szolgáltatóknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak az illetékes hatóságokkal együttműködve ki kell alakítaniuk a megfelelő belső eljárásokat ahhoz, hogy alkalmazottaik vagy a hasonló pozíciót betöltő személyek a jogsértéseket a kötelezett szolgáltatón belül egy külön erre szolgáló, biztonságos, független és névtelenséget biztosító csatornán keresztül jelenteni tudják, melyet az adott pénzforgalmi szolgáltató vagy kriptoeszköz-szolgáltató jellegéhez és méretéhez képest arányos módon kell kialakítani.

33. cikk

Monitoring

(1) A tagállamok az illetékes hatóságok számára előírják, hogy hatékony monitoring révén ellenőrizzék e rendelet betartását, és annak biztosítása érdekében tegyék meg a szükséges intézkedéseket, valamint hatékony mechanizmusokkal ösztönözzék e rendelet előírásai megsértésének az illetékes hatóságoknál történő bejelentését.

(2) 2026. december 31-ig, majd azt követően háromévente a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a VI. fejezet alkalmazásáról, különös tekintettel a határokon átnyúló esetekre.

VII. FEJEZET

Végrehajtási hatáskör

34. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot munkájában a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésével foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

VIII. FEJEZET

Eltérések

35. cikk

Az Unió területén kívüli országokkal és területekkel kötött megállapodások

(1) A Bizottság bármely tagállam számára engedélyezheti, hogy harmadik országgal vagy az Európai Unióról szóló szerződésnek és az Európai Unió működéséről szóló szerződésnek (EUMSZ) az EUMSZ 355. cikkében említett területi hatálya alá nem tartozó területtel (a továbbiakban: az érintett ország vagy terület) olyan megállapodásokat kössön, amelyek eltéréseket tartalmaznak e rendeletről, annak érdekében, hogy az adott ország vagy terület és az érintett tagállam között történő pénzáttalásokat az érintett tagállamon belüli pénzáttalásként lehessen kezelni.

Ezek a megállapodások kizárólag valamennyi alábbi feltétel teljesülése esetén engedélyezhetők:

- a) az érintett ország vagy terület monetáris uniót alkot az érintett tagállammal, a tagállam valutaövezetéhez tartozik, vagy monetáris egyezményt írt alá az Uniót képviselő egyik tagállammal;
- b) az érintett országban vagy területen található pénzforgalmi szolgáltatók közvetlenül vagy közvetve részt vesznek az adott tagállamban működő fizetési és elszámolási rendszerekben;
- c) az érintett ország vagy terület a joghatósága alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatóktól az e rendeletben megállapítottakkal megegyező szabályok alkalmazását követeli meg.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodást megkötni kívánó tagállam kérelmet nyújt be a Bizottsághoz, és megad számára minden, a kérelem elbírálásához szükséges információt.

(3) Az ilyen kérelemnek a Bizottsághoz történő beérkezésekor az adott tagállam és az érintett ország vagy terület közötti pénzáttalásokat átmenetileg az adott tagállamon belüli pénzáttalásként kell kezelni, amíg e cikknek megfelelően határozat nem születik.

(4) Ha a kérelem beérkezésétől számított két hónapon belül a Bizottság úgy ítéli meg, hogy nem rendelkezik minden, a kérelem elbírálásához szükséges információval, felveszi a kapcsolatot az érintett tagállammal, és pontosan közli, hogy milyen kiegészítő információra van szüksége.

(5) A Bizottság a kérelem elbírálásához általa szükségesnek ítélt valamennyi információnak a beérkezését követő egy hónapon belül értesíti a kérelmező tagállamot, és továbbítja a kérelem másolatát a többi tagállamnak.

(6) A Bizottság az e cikk (5) bekezdésében említett értesítéstől számított három hónapon belül végrehajtási jogi aktus útján a 34. cikk (2) bekezdésével összhangban határoz arról, hogy engedélyezi-e az érintett tagállam számára a kérelem tárgyát képező megállapodás megkötését.

A Bizottság a kérelem beérkezésétől számított tizennyolc hónapon belül mindenképpen meghozza az e bekezdés első albekezdésében említett határozatot.

IX. FEJEZET

Egyéb rendelkezések

36. cikk

Iránymutatások

Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az illetékes hatóságoknak és a pénzforgalmi szolgáltatóknak címzett iránymutatásokat bocsát ki az e rendelettel összhangban – különösen e rendelet 7., 8., 11. és 12. cikkének végrehajtása tekintetében – hozandó intézkedésekről. Az EBH 2024. június 30-ig az illetékes hatóságoknak és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak címzett iránymutatásokat bocsát ki az e rendelet 14–17., valamint 19–22. cikkének végrehajtása céljából meghozandó intézkedésekről.

Az EBH iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza e rendelet beszédésekre való alkalmazásának technikai vonatkozásait, valamint az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 18. pontjában meghatározott megbízásos online átutalási szolgáltatók által e rendelet alapján meghozandó intézkedéseket, figyelembe véve a fizetési műveletekben betöltött korlátozott szerepüket.

Az EBH az illetékes hatóságoknak címzett iránymutatásokat bocsát ki a kriptoeszköz-szolgáltatók felügyeletére vonatkozó kockázatalapú megközelítés jellemzőiről és az ilyen felügyelet során alkalmazandó lépésekről.

Az EBH rendszeres párbeszédet biztosít az érdekelt felekkel az interoperábilis műszaki megoldások kifejlesztéséről az e rendeletben meghatározott követelmények végrehajtásának megkönnyítése érdekében.

37. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendelet hatálybalépését követő 12 hónapon belül felülvizsgálja e rendeletet, és adott esetben módosításokat javasol a következetes megközelítés és a pénzügyi rendszer pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló rendelettel való összhang biztosítása érdekében.

(2) A Bizottság 2026. július 1-ig az EBH-val folytatott konzultációt követően jelentést ad ki, amelyben értékeli a saját tárhelyen működtetett címekre vagy nem az Unióban letelepedett szervezetekhez irányuló vagy azokról/azoktól származó átruházások jelentette kockázatokat, valamint az e kockázatok csökkentését célzó konkrét intézkedések szükségességét, és adott esetben javaslatot tesz e rendelet módosítására.

(3) A Bizottság 2027. június 30-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról és végrehajtásáról, és szükség esetén jogalkotási javaslatot is tesz.

Az első albekezdésben említett jelentésnek legalább a következő elemeket kell magában foglalnia:

- a) az e rendeletben előírt intézkedések hatékonyságának felmérése, valamint annak értékelése, hogy a pénzforgalmi szolgáltatók és a kriptoeszköz-szolgáltatók megfelelnek-e e rendeletnek;
- b) az e rendelet értelmében a kriptoeszköz-szolgáltatók számára előírt kötelezettségek teljesítéséhez szükséges technológiai megoldások értékelése, megvizsgálva többek között az e rendeletnek való megfeleléshez szükséges, technológiailag kiforrott és interoperábilis megoldásokkal kapcsolatos legújabb fejleményeket, valamint a DLT elemzésére szolgáló eszközök használatát a kriptoeszköz-átruházások eredetének és rendeltetési helyének azonosítására és KYT-elemzés („know your transaction”: az ügylet megismerésére vonatkozó elemzés) elvégzésére;
- c) a pénzáttalásokhoz kapcsolódó *de minimis* küszöbértékek hatékonyságának és megfelelőségének értékelése, különös tekintettel az alkalmazási körre és az áttalásokat kísérő információkészletre, valamint annak mérlegelése, hogy szükség van-e az említett küszöbértékek csökkentésére vagy megszüntetésére;
- d) a kriptoeszköz-átruházásokat kísérő információkészlethez kapcsolódó *de minimis* küszöbértékek bevezetésével járó költségek és hasznok értékelése, kitérve többek között a kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokra is;
- e) a saját tárhelyen működtetett címek harmadik fél bevonása nélküli átruházások végrehajtására történő használatára vonatkozó tendenciák és a kapcsolódó pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok értékelése, valamint annak mérlegelése, hogy szükséges-e, elég hatékony-e és végrehajtható-e további kockázatsökkentő intézkedések bevezetése, például konkrét kötelezettségek előírása a hardveres és szoftveres pénztárcák szolgáltatóira vonatkozóan, valamint korlátozások, ellenőrzés vagy tilalom előírása a saját tárhelyen működtetett címek bevonásával történő átruházásokra vonatkozóan.

Az említett jelentésben figyelembe kell venni az új fejleményeket a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelem területén, valamint a nemzetközi szervezetek és standardalkotók, a bűnüldöző hatóságok és hírszerző ügynökségek, a kriptoeszköz-szolgáltatók vagy más megbízható források által az említett területen készített releváns felméréseket, értékeléseket és jelentéseket.

X. FEJEZET

Záró rendelkezések

38. cikk

Az (EU) 2015/849 irányelv módosítása

Az (EU) 2015/849 irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának g) és h) alpontját el kell hagyni.

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) a 2. pont a következő alponttal egészül ki:

„g) kriptoeszköz-szolgáltatók;”;

b) a 8. pont helyébe a következő szöveg lép:

„8. »levelezőbanki kapcsolat«:

a) banki szolgáltatások egy bank mint levelező bank általi biztosítása egy másik bank mint válaszdó bank részére, beleértve többek között a folyó- és forrást jelentő egyéb számlák vezetését és egyéb kapcsolódó szolgáltatásokat, mint például készpénzkezelés, nemzetközi pénzáttalás, csekkelszámolás, az ügyfél saját ügyleteinek közvetlenül, a bank nevében történő lebonyolítására szolgáló („payable through”) számlák nyújtása és a devizaszerződések;

b) kapcsolat egyes hitelintézetek között, egyes pénzügyi intézmények között, illetve hitelintézetek és pénzügyi intézmények között, beleértve, amikor hasonló szolgáltatást nyújt egy levelező intézet egy válaszdó intézetnek, továbbá beleértve az értékpapírügyletek vagy pénzáttalások céljára kialakított kapcsolatokat is, valamint a kriptoeszköz-ügyletek vagy kriptoeszköz-átruházások céljára kialakított kapcsolatokat is;”;

c) a 18. és a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„18. »kriptoeszköz«: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott kriptoeszköz, kivéve, ha az említett rendelet 2. cikkének (2), (3) és (4) bekezdésében felsorolt kategóriákba tartozik, vagy más módon pénzeszköznek minősül;

19. »kriptoeszköz-szolgáltató«: az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltató, amennyiben az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott egy vagy több kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt, kivéve az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdése 16. pontjának h) alpontjában említett, kriptoeszközökkel kapcsolatos tanácsadást;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.);

d) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„20. »saját tárhelyen működtetett cím«: az (EU) 2023/1113 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkének 20. pontjában meghatározott, saját tárhelyen működtetett cím.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1113 rendelete (2023. május 31.) a pénztátutalásokat és egyes kriptoeszköz-átruházásokat kísérő adatokról és az (EU) 2015/849 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 1. o.).”.

3. A 18. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az EBH 2024. december 30-ig iránymutatásokat ad ki azokról a kockázati változókról és kockázati tényezőkről, amelyeket a kriptoeszköz-szolgáltatóknak figyelembe kell venniük az üzleti kapcsolatok létesítése vagy a kriptoeszköz-ügyletek lebonyolítása során.

(6) Az EBH-nak különösen azt kell pontosítania, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatóknak miként kell figyelembe venniük a III. mellékletben felsorolt kockázati tényezőket, többek között az ezen irányelv hatálya alá nem tartozó személyekkel és szervezetekkel folytatott ügyletek során. E célból az EBH-nak különös figyelmet kell fordítania azokra a termékekre, ügyletekre és technológiákra, amelyek alkalmasak arra, hogy elősegítsék az anonimitást, például a titkosított pénztárcákra és a kriptovaluta-keverő szolgáltatásokra (mixer, tumbler).

Azon helyzetekre vonatkozóan, amelyeket magasabb kockázatúként azonosítanak, az (5) bekezdésben említett iránymutatásoknak meg kell határozniuk, hogy a kötelezett szolgáltatóknak milyen fokozott ügyfél-átvilágítási intézkedések alkalmazását kell megfontolniuk az ilyen kockázatok mérséklése érdekében, beleértve a kriptoeszközök eredetének, illetve rendeltetési helyének feltárására szolgáló megfelelő eljárások elfogadását is.”

4. A szöveg a következő cikkekkal egészül ki:

„19a. cikk

(1) A tagállamok előírják a kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy azonosítsák és mérjék fel a saját tárhelyen működtetett címekre irányuló vagy azokról kiinduló kriptoeszköz-átruházásokkal összefüggő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatot. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak e célra belső szabályzatokat, eljárásokat és kontroll-mechanismusokat kell kialakítaniuk. A tagállamok előírják a kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy az azonosított kockázatokkal arányos kockázatsökkentő intézkedéseket alkalmazzanak. Ezen kockázatsökkentő intézkedéseknek a következő intézkedések közül egyet vagy többet kell tartalmazniuk:

a) kockázatalapú intézkedések meghozatala a saját tárhelyen működtetett címekre irányuló vagy azokról kiinduló kriptoeszköz-átruházások kezdeményezője vagy kriptoeszköz-kedvezményezettje, illetve az ilyen kezdeményező vagy kriptoeszköz-kedvezményezett tényleges tulajdonosa kilétének megállapítása és ellenőrzése érdekében, többek között harmadik felekre támaszkodva;

b) további információk megadásának előírása az átruházott kriptoeszközök eredetéről és rendeltetési helyéről;

c) ezen ügyletek szigorúbb, folyamatos nyomon követése;

d) a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás kockázatainak, valamint a célzott pénzügyi szankciók és a proliferációfinanszírozással kapcsolatos célzott pénzügyi szankciók végre nem hajtásának és kijátszásának kockázatát mérséklő és kezelő bármely egyéb intézkedés.

(2) Az EBH 2024. december 30-ig iránymutatásokat ad ki, melyekben meghatározza az e cikkben említett intézkedéseket, beleértve a saját tárhelyen működtetett címekre irányuló vagy azokról kiinduló kriptoeszköz-átruházások kezdeményezője vagy kriptoeszköz-kedvezményezettje kilétének – többek között harmadik felekre támaszkodva történő – megállapítására és ellenőrzésére vonatkozó kritériumokat és módozatokat, figyelembe véve a legújabb technológiai fejleményeket.

19b. cikk

(1) A 19. cikktől eltérve, az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában – kivéve az említett pont h) alpontját – meghatározott kriptoeszköz-szolgáltatások végrehajtását magában foglaló, nem az Unióban letelepedett, hasonló szolgáltatásokat nyújtó válaszadó szervezettel fennálló, határokon átnyúló levelezőbanki kapcsolatok tekintetében – ideértve a kriptoeszköz-átruházásokat is – a tagállamok az ezen irányelv 13. cikkében meghatározott ügyfél-átvilágítási intézkedések mellett a kriptoeszköz-szolgáltatók számára előírják, hogy üzleti kapcsolat ilyen szervezettel történő létesítésekor:

- a) állapítsák meg, hogy a válaszadó szervezet engedélyezett vagy nyilvántartásba vett szervezet-e;
- b) gyűjtsenek elegendő információt a válaszadó szervezetről ahhoz, hogy teljes mértékben megismerjék a válaszadó szervezet üzleti tevékenységének jellegét, és nyilvánosan rendelkezésre álló információkból megállapítsák a szervezet megítélését és a felügyelet színvonalát;
- c) mérjék fel a válaszadó szervezetnek a pénzmosást és a terrorizmus finanszírozását megakadályozni hivatott kontrolleszközöket;
- d) szerezzék meg a vezető tisztségviselő jóváhagyását új levelezőbanki kapcsolatok létesítése előtt;
- e) dokumentálják a levelezőbanki kapcsolatban részt vevő felek felelősségi körét;
- f) a kriptoeszköz-szolgáltató nevében történő lebonyolításra szolgáló „payable-through” kriptoeszköz-számlák tekintetében győződjenek meg arról, hogy a válaszadó szervezet ellenőrizte a levelező szervezet számláihoz közvetlen hozzáféréssel rendelkező ügyfelek kilétét, és végrehajtotta folyamatos átvilágításukat, valamint győződjenek meg arról is, hogy a válaszadó szervezet kérésre képes a vonatkozó ügyfél-átvilágítási adatokat a levelező szervezet rendelkezésére bocsátani.

Amennyiben egy kriptoeszköz-szolgáltató úgy dönt, hogy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel kapcsolatos okokból megszüntet egy levelezőbanki kapcsolatot, e döntését dokumentálja és nyilvántartásba rögzíti.

A kriptoeszköz-szolgáltatóknak a levelezőbanki kapcsolatra vonatkozó átvilágítási információkat frissíteniük kell rendszeresen, illetve ha új kockázatok merülnek fel a válaszadó szervezettel kapcsolatban.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók figyelembe vegyék az (1) bekezdésben említett információkat annak érdekében, hogy kockázatterékenységi alapon meghatározzák a válaszadó szervezettel összefüggő kockázatok csökkentése érdekében meghozandó megfelelő intézkedéseket.

(3) Az EBH 2024. június 30-ig iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és elemeket, amelyeket a kriptoeszköz-szolgáltatóknak figyelembe kell venniük az (1) bekezdésben említett értékelés és a (2) bekezdésben említett kockázatsökkentő intézkedések elvégzése során, ideértve a kriptoeszköz-szolgáltatók által abban az esetben meghozandó minimumintézkedéseket is, ha a válaszadó szervezet nincs nyilvántartásba véve vagy nem rendelkezik engedéllyel.”

5. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„24a. cikk

Az EBH 2024. január 1-jéig iránymutatásokat ad ki, amelyekben meghatározza, hogy az e szakaszban foglalt, fokozott ügyfél-átvilágításra vonatkozó intézkedések hogyan alkalmazandók abban az esetben, ha a kötelezett szolgáltatók az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában – kivéve az említett pont h) alpontját – meghatározott kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtanak, valamint az (EU) 2023/1113 rendelet 3. cikkének 10. pontjában meghatározott kriptoeszköz-átruházásokat végeznek. Az EBH-nak különösen azt kell meghatároznia, hogy az említett kötelezett szolgáltatóknak hogyan és mikor kell további információkat szerezniük a kezdeményezőről és a kriptoeszköz-kedvezményezetttről.”

6. A 45. cikk (9) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A tagállamok előírhatják, hogy a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 3. pontjában meghatározott elektronikus pénz-kibocsátók, az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatók, valamint a területükön fiókteleptől eltérő formában letelepedett és egy másik tagállamban bejegyzett székhellyel rendelkező kriptoeszköz-szolgáltatók központi kapcsolattartó pontot jelöljenek ki a területükön. A központi kapcsolattartó pontnak a határokon átnyúló tevékenységet folytató szervezet nevében biztosítania kell a pénzmossa és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályok betartását, továbbá meg kell könnyítenie a felügyeleti feladatainak ellátását többek között azáltal, hogy kérésre dokumentumokat és információkat bocsát a rendelkezésükre.”

7. A 47. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzváltó irodákat és a készpénzes csekkbevitőhelyeket, valamint a bizalmi vagyongazdálkodási tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatókat nyilvántartásba vegyék, vagy működésüket engedélyhez kössék, továbbá hogy a szerencsejáték-szervezők működése szabályozás hatálya alá tartozzon.”

8. A 67. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamok 2024. december 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy megfeleljenek a 2. cikk (1) bekezdése 3. pontjának, a 3. cikk 2. pontja g) alpontjának, a 3. cikk 8., 18., 19. és 20. pontjának, a 19a. cikk (1) bekezdésének, a 19b. cikk (1) és (2) bekezdésének, a 45. cikk (9) bekezdésének és a 47. cikk (1) bekezdésének. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Az említett rendelkezéseket 2024. december 30-tól alkalmazzák.”

39. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az (EU) 2015/847 rendelet e rendelet alkalmazásának kezdőnapjától hatályát veszti.

A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

40. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2024. december 30-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. május 31-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. KULLGREN

I. MELLÉKLET

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT RENDELET ÉS ANNAK MÓDOSÍTÁSA

Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/847 rendelete (HL L 141., 2015.6.5., 1. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2175 rendelete (HL L 334., 2019.12.27., 1. o.)	[csak a 6. cikk]

II. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

Az (EU) 2015/847 rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk
2. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	2. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
2. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés	2. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés
—	2. cikk, (4) bekezdés, harmadik és negyedik albekezdés
2. cikk, (5) bekezdés	2. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, bevezető szövegrész	3. cikk, bevezető szövegrész
3. cikk, 1–9. pont	3. cikk, 1–9. pont
—	3. cikk, 10. pont
3. cikk, 10. pont	3. cikk, 11. pont
3. cikk, 11. pont	3. cikk, 12. pont
3. cikk, 12. pont	—
—	3. cikk, 13–24. pont
4. cikk, (1) bekezdés, bevezető szövegrész	4. cikk, (1) bekezdés, bevezető szövegrész
4. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont	4. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont
—	4. cikk, (1) bekezdés, d) pont
4. cikk, (2) bekezdés, bevezető szövegrész	4. cikk, (2) bekezdés, bevezető szövegrész
4. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont	4. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
—	4. cikk, (2) bekezdés, c) pont
4. cikk, (3)–(6) bekezdés	4. cikk, (3)–(6) bekezdés
5–13. cikk	5–13. cikk
—	14–23. cikk
14. cikk	24. cikk

Az (EU) 2015/847 rendelet	Ez a rendelet
15. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	25. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
15. cikk, (4) bekezdés, egyetlen albekezdés	25. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés
—	25. cikk, (4) bekezdés, második albekezdés
16. cikk	26. cikk
—	27. cikk
17. cikk	28. cikk
18. cikk	29. cikk
19. cikk	30. cikk
20. cikk	31. cikk
21. cikk	32. cikk
22. cikk	33. cikk
23. cikk	34. cikk
24. cikk, (1)–(6) bekezdés	35. cikk, (1)–(6) bekezdés
24. cikk, (7) bekezdés	—
25. cikk, egyetlen albekezdés	36. cikk, első albekezdés
—	36. cikk, második, harmadik és negyedik albekezdés
—	37. cikk
—	38. cikk
26. cikk	39. cikk
27. cikk	40. cikk
Melléklet	—
—	I. melléklet
—	II. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1114 RENDELETE

(2023. május 31.)

a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére ⁽¹⁾,tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Fontos biztosítani, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogi aktusok megfeleljenek a digitális kor követelményeinek, és – többek között az innovatív technológiák használatának lehetővé tételével – hozzájáruljanak a jövőorientált, emberközpontú gazdasághoz. Az Uniónak politikai érdeke a pénzügyi ágazatban áttörést hozó technológiák fejlesztése és elterjedésük előmozdítása, beleértve a megosztott főkönyvi technológia (a továbbiakban: DLT) elterjedését is. Arra lehet számítani, hogy a megosztott főkönyvi technológia sok alkalmazása, többek között a blokklánc-technológia, amelyeket még nem vizsgáltak meg teljes mértékben, továbbra is új üzleti tevékenységi típusokat és új üzleti modelleket fog eredményezni, amelyek magával a kriptoeszköz-ágazattal együtt gazdasági növekedéshez és az uniós polgárok számára új foglalkoztatási lehetőségekhez fognak vezetni.
- (2) A kriptoeszközök a megosztott főkönyvi technológia egyik fő alkalmazását jelentik. A kriptoeszközök olyan digitális érték- vagy jogmegjelenítők, amelyek használata jelentős előnyökkel járhat a piaci szereplők, így a kriptoeszközök lakossági birtokosai számára. Az értékmegjelenítés magában foglalja az adott kriptoeszköznek az érintett felek vagy a piaci szereplők által tulajdonított külső, vagyis abban nem eredendően jelen lévő értéket is, vagyis az érték szubjektív és csak a kriptoeszközt megvásárló szereplő érdekeltségén alapul. A kriptoeszközök rendelkezésre állása áramvonalasítja a tőkebevonási folyamatokat és növeli a versenyt, és ebből fakadóan lehetővé teheti – többek között a kis- és középvállalkozások (kkv-k) számára is – a finanszírozás ezen innovatív és inkluzív formájának az igénybevételét. A kriptoeszközök fizetési eszközként való használata a közvetítők számának korlátozásával olcsóbbá, gyorsabbá és hatékonyabbá teheti a pénzforgalmat, különösen nemzetközi viszonylatban.
- (3) Egyes kriptoeszközök, különösen azok, amelyek a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁴⁾ meghatározott pénzügyi eszköznek minősülnek, a pénzügyi szolgáltatásokról szóló meglévő uniós jogalkotási aktusok hatálya alá tartoznak. Ezért az uniós szabályok teljes köre már alkalmazandó az ilyen kriptoeszközök kibocsátóira és az ilyen kriptoeszközökhöz kapcsolódó tevékenységeket folytató vállalkozásokra.

⁽¹⁾ HL C 152., 2021.4.29., 1. o.⁽²⁾ HL C 155., 2021.4.30., 31. o.⁽³⁾ Az Európai Parlament 2023. április 20-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. május 16-i határozata.⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

- (4) Egyéb kriptoeszközök azonban nem tartoznak a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusok hatálya alá. Jelenleg a pénzmossággal szembeni küzdelemre vonatkozó szabályokon kívül nincsenek az ilyen szabályozatlan kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatások nyújtására – többek között a kriptoeszköz-kereskedési platformok működtetésére, a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltására, illetve a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésére és nyilvántartására – vonatkozó szabályok. E szabályozatlanság miatt az említett kriptoeszközök birtokosai kockázatokkal szembesülnek, különösen a fogyasztóvédelmi szabályok hatályán kívül eső területeken. A szabályozatlanság jelentős – például piaci visszaélésekkel és pénzügyi bűncselekményekkel kapcsolatos – kockázatokat eredményezhet a piacok integritására nézve is. E kockázatok kezelése érdekében egyes tagállamok egyedi szabályokat vezettek be azon kriptoeszközök összessége – vagy egy adott csoportja – tekintetében, amelyek nem tartoznak a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusok hatálya alá, más tagállamok pedig azt mérlegelik, hogy hozzanak-e jogszabályokat a kriptoeszközök területén.
- (5) A kriptoeszközök piacaira vonatkozó átfogó uniós keret hiányában a felhasználók bizalmatlanokká válhatnak ezen eszközökkel szemben, ami jelentősen akadályozhatja azok piacának kialakulását, és elszalasztott lehetőségekhez vezethet az innovatív digitális szolgáltatások, az alternatív készpénz-helyettesítő fizetési eszközök vagy az uniós vállalkozások új finanszírozási forrásai tekintetében. Továbbá a kriptoeszközöket használó vállalatok sem élveznének jogbiztonságot abban a tekintetben, hogy kriptoeszközeiket hogyan fogják kezelni a különböző tagállamokban, ez pedig csökkentené hajlandóságukat a kriptoeszközök digitális innováció céljából történő felhasználására. A kriptoeszközök piacaira vonatkozó átfogó uniós keret hiánya egyben a szabályozás széttagoltságához is vezethet, ami pedig torzítaná a versenyt a belső piacon, megnehezítené a kriptoeszköz-szolgáltatók tevékenységének határon átnyúló bővítését, és szabályozási arbitrázshoz vezetne. A kriptoeszközök piacainak mérete továbbra is szerény, így jelenleg nem veszélyezteti a pénzügyi stabilitást. A lakossági birtokosok körében azonban egyre népszerűbbé válhatnak azon kriptoeszközök, amelyek az árfolyamok konkrét eszközökhöz vagy eszközkosárhoz viszonyított stabilitásának a biztosítására törekednek, és egy ilyen fejlemény további kihívásokat támaszthat a pénzügyi stabilitás, a fizetési rendszerek zavartalan működése, a monetáris transzmissziók mechanizmus vagy a monetáris szuverenitás tekintetében.
- (6) Ezért a kriptoeszközök piacaira vonatkozó uniós szintű, célzott és harmonizált keret létrehozásával meg kell állapítani azokra a kriptoeszközökre, továbbá a kapcsolódó szolgáltatásokra és tevékenységekre vonatkozó egyedi szabályokat, amelyek még nem tartoznak a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusok hatálya alá. E keretnek támogatnia kell az innovációt és a tisztességes versenyt, ugyanakkor a lakossági birtokosok számára magas szintű védelmet, valamint a kriptoeszközök piacainak integritását is biztosítania kell. A keretnek egyértelműen lehetővé kell tennie a kriptoeszköz-szolgáltatók tevékenységének határon átnyúló bővítését, továbbá működésük zavartalanságának biztosítása érdekében meg kell könnyítenie a banki szolgáltatásokhoz való hozzáférést. A kriptoeszközök piacaira vonatkozó uniós keretnek biztosítania kell a kriptoeszköz-kibocsátók és a kriptoeszköz-szolgáltatók arányos kezelését, ezáltal egyenlő esélyeket teremtve a piacra jutás, valamint a kriptoeszközök piacainak jelenlegi és jövőbeli fejlődése tekintetében. Elő kell mozdítani továbbá a pénzügyi stabilitást és a fizetési rendszerek zavartalan működését, valamint kezelnie kell az azon kriptoeszközökből eredő monetáris politikai kockázatokat, amelyek az árfolyamuk valamely eszközökhöz vagy eszközkosárhoz viszonyított stabilitásának a biztosítására törekednek. A megfelelő szabályozás fenntartja a tagállamok versenyképességét a nemzetközi pénzügyi és technológiai piacokon, és jelentős hasznokat biztosít az ügyfelek számára, akik olcsóbb, gyorsabb és biztonságosabb pénzügyi szolgáltatásokhoz és vagyonkezeléshez férhetnek hozzá. A kriptoeszközök piacaira vonatkozó uniós keret nem szabályozhatja a mögöttes technológiát. Az uniós jogalkotási aktusoknak kerülniük kell a technológia használatára vonatkozó szükségtelen és aránytalan szabályozási terhek megszabását, mivel az Unió és a tagállamok igyekeznek fenntartani a versenyképességet a globális piacon.
- (7) A kriptoeszközökkel folytatott tranzakciók jóváhagyására használt konszenzusos mechanizmusok jelentős káros hatást gyakorolhatnak az éghajlatra és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaik is lehetnek. Az ilyen konszenzusos mechanizmusoknak ezért környezetbarátabb megoldásokat kell bevezetniük, és biztosítaniuk kell, hogy a kriptoeszköz-kibocsátók és a kriptoeszköz-szolgáltatók megfelelően azonosítsák és közzétegyék az éghajlatra esetleg gyakorolt főbb káros hatásait és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokat. Annak meghatározásakor, hogy a káros hatások jelentősek-e, figyelembe kell venni az arányosság elvét, valamint a kibocsátott kriptoeszköz méretét és volumenét. Ezért az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽⁵⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) (ESMA) az 1093/2010/EU európai parlamenti

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiaci Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

és tanácsi rendelettel ⁽⁶⁾ létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Bankhatóság) (EBH) együttműködésben fel kell hatalmazni arra, hogy szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgozzon ki az éghajlatra gyakorolt és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokra vonatkozó fenntarthatósági mutatókkal kapcsolatos információk tartalmának, módszertanának és megjelenítésének további pontosítása, valamint a fő energiamutatók felvázolása céljából. A szabályozástechnikai standardtervezeteknek biztosítaniuk kell a kriptoeszköz-kibocsátók és a kriptoeszköz-szolgáltatók által közzétett információk koherenciáját is. A szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA-nak figyelembe kell vennie a kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek jóváhagyására használt különböző típusú konszenzusos mechanizmusokat, azok jellemzőit és a közöttük tapasztalható különbségeket. Az ESMA-nak figyelembe kell vennie a meglévő közzétételi követelményeket is, biztosítania kell a kiegészítő jeleget és a következetességet, és el kell kerülnie a vállalkozásokra nehezedő teher növelését.

- (8) A kriptoeszközök piaci globálisak, és így természetüknél fogva határokon átnyúlóak. Ezért az Uniónak továbbra is támogatnia kell a kriptoeszközök és a kriptoeszköz-szolgáltatások kezelése összehangolásának előmozdítására irányuló nemzetközi törekvéseket olyan nemzetközi szervezeteken vagy szerveken keresztül, mint a Pénzügyi Stabilitási Tanács, a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Akció Munkacsoport.
- (9) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusokat az „azonos tevékenység, azonos kockázat, azonos szabályok” elvnek és a technológiasegítség elvének kell vezérelnie. Ezért a pénzügyi szolgáltatásokról szóló meglévő uniós jogalkotási aktusok hatálya alá tartozó kriptoeszközöket e rendelet helyett továbbra is a már meglévő szabályozási keretnek kell szabályoznia, függetlenül a kibocsátásukra vagy átruházásukra használt technológiától. Ennek megfelelően ez a rendelet kifejezetten kizárja a hatálya alól a 2014/65/EU irányelv szerinti pénzügyi eszköznek minősülő kriptoeszközöket” a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁷⁾ szerinti betétnek minősülő kriptoeszközöket, beleértve a 2014/65/EU irányelvben meghatározott strukturált betéteket, az (EU) 2015/2366 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽⁸⁾ meghatározott pénznek minősülő kriptoeszközöket, kivéve, ha azok elektronikuspénz-tokeneknek (a továbbiakban: e-pénz-tokenek) minősülnek, az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽⁹⁾ meghatározott értékpapírosítási pozícióknak minősülő kriptoeszközöket, valamint a nem-életbiztosítási vagy életbiztosítási szerződéseknek, nyugdíjtermékeknek vagy rendszereknek és társadalombiztosítási rendszereknek minősülő kriptoeszközöket. Tekintettel arra, hogy a 2009/110/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ értelmében az elektronikus pénzéért cserébe kapott elektronikus pénz és pénz nem kezelhető betétként, az elektronikuspénz-tokenek nem kezelhetők az e rendelet hatálya alól kizárt betétek-ként.
- (10) Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a kriptoeszközökre, amelyek egyedi és nem helyettesíthetők más kriptoeszközökkel, beleértve a digitális műalkotásokat és a gyűjtői tárgyakat. Az ilyen egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök értéke az egyes kriptoeszközök egyedi jellemzőinek és a token birtokosa számára való hasznosságuknak tulajdonítható. Nem alkalmazandó az olyan, szolgáltatásokat vagy tárgyi eszközöket – például termékgaranciát vagy ingatlant – képviselő kriptoeszközökre sem, amelyek egyedi és nem helyettesíthetők. Bár az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközökkel lehet piacon kereskedni, valamint spekulatív céllal felhalmozhatók, nem könnyen cserélnek gazdát, és az egymáshoz viszonyított, relatív értékük egyediségüknél fogva nem állapítható meg egy meglévő piaccal vagy egyenértékű eszközzel való összehasonlítás útján. E sajátosságok miatt ezeknek a kriptoeszközöknek a pénzügyi célú felhasználhatósága korlátozott mértékű, ezáltal pedig korlátozott kockázattal is bírnak a birtokosok és a pénzügyi rendszer szempontjából, és indokolt kizárni azokat e rendelet hatálya alól.
- (11) Az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszköz törtrészei nem tekinthetők egyedinek és nem helyettesíthetőnek. A kriptoeszközök nagy sorozatban vagy gyűjteményben nem helyettesíthető tokenként történő kibocsátását a helyettesíthetőségük mutatójának kell tekinteni. Ahhoz, hogy egy kriptoeszközt egyedinek és nem helyettesíthetőnek lehessen minősíteni, önmagában nem elegendő mindössze a kriptoeszköz egyedi azonosítóval való ellátása.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és a 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2402 rendelete (2017. december 12.) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 347., 2017.12.28., 35. o.).

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/110/EK irányelve (2009. szeptember 16.) az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdéséről, folytatásáról és prudenciális felügyeletéről, a 2005/60/EK és a 2006/48/EK irányelv módosításáról, valamint a 2000/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 267., 2009.10.10., 7. o.).

Ahhoz, hogy a kriptoeszköz egyedinek és nem helyettesíthetőnek minősüljön, a megjelenített eszközöknek vagy jogoknak szintén egyedieknek és nem helyettesíthetőnek kell lenniük. Az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök e rendelet hatálya alól való kizárása nem érinti az ilyen kriptoeszközök pénzügyi eszköznek való minősítését. Ezt a rendeletet azokra a kriptoeszközökre is alkalmazni kell, amelyek egyedinek és nem helyettesíthetőnek tűnnek, de amelyek tényleges jellemzői vagy a tényleges felhasználásukhoz kapcsolódó jellemzőik helyettesíthetőkké vagy nem egyedieké teszik azokat. E tekintetben az illetékes hatóságoknak a kriptoeszközök értékelése és osztályozása során a formával szemben a tartalmat előtérbe helyező megközelítést kell alkalmazniuk, amely szerint az említett kriptoeszköz jellemzői határozzák meg a besorolást, nem pedig a kibocsátó általi megnevezésük.

- (12) Helyénvaló bizonyos csoporton belüli ügyleteket és egyes közintézményeket kizárni e rendelet hatálya alól, mivel azok nem jelentenek kockázatot a befektetővédelem, a piacok integritása, a pénzügyi stabilitás, a fizetési rendszerek zavartalan működése, a monetáris transzmissziós mechanizmus vagy a monetáris szuverenitás szempontjából. A mentesített nemzetközi szervezetek közé tartozik többek között a Nemzetközi Valutaalap és a Nemzetközi Fizetések Bankja.
- (13) A monetáris hatósági minőségükben eljáró központi bankok által kibocsátott digitális eszközöket – ideértve a központi banki pénzt digitális formában – vagy a más hatóságok, többek között központi, regionális és helyi közigazgatási szervek által kibocsátott kriptoeszközöket célszerű kivenni a kriptoeszköz-piacokra vonatkozó uniós keret hatálya alól. Továbbá a monetáris hatósági minőségükben eljáró ilyen központi bankok vagy más hatóságok által nyújtott kapcsolódó szolgáltatásoknak sem kell az uniós keret hatálya alá tartozniuk.
- (14) Az egyrészről az e rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszközök, másrészről a pénzügyi eszközök közötti egyértelmű elhatárolás biztosítása érdekében az ESMA-t fel kell hatalmazni arra, hogy iránymutatásokat bocsásson ki a kriptoeszközök pénzügyi eszköznek való minősítésének kritériumairól és feltételeiről. Ezeknek az iránymutatásoknak lehetővé kell tenniük azon esetek jobb megértését is, amikor az egyébként egyedinek és más kriptoeszközökkel nem helyettesíthetőnek tekintett kriptoeszközök pénzügyi eszköznek minősülhetnek. A kriptoeszközök besorolására vonatkozó közös megközelítés előmozdítása érdekében az EBH-nak, az ESMA-nak és az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ létrehozott európai felügyeleti hatóságnak (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság, EIOPA) (a továbbiakban: az európai felügyeleti hatóságok vagy EFH-k) elő kell mozdítania az ilyen besorolásról folytatott megbeszéléseket. Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy véleményt kérjenek az EFH-ktől a kriptoeszközök besorolásáról, beleértve az ajánlattevők vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek által javasolt besorolásokat is. Elsősorban az ajánlattevők vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek felelősek a kriptoeszközök helyes besorolásáért, amelyet az illetékes hatóságok vitathatnak mind az ajánlat közzétételének időpontja előtt, mind azt követően bármikor. Amennyiben egy kriptoeszköz besorolása összeegyeztethetetlennek tűnik ezzel a rendelettel vagy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó egyéb uniós jogalkotási aktusokkal, az EFH-knak élniük kell az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet szerinti hatásköreikkel annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen besorolás következetes és koherens megközelítését.
- (15) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 127. cikke (2) bekezdésének negyedik franciabekezdése értelmében a Központi Bankok Európai Rendszerének (KBER) egyik alapvető feladata a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása. A Szerződéshez csatolt 4. számú, a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 22. cikke értelmében az Európai Központi Bank (EKB) rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy biztosítsa az Unión belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését. Ebből a célból az EKB rendeleteket fogadott el a rendszerszempontból jelentős fizetési rendszerekre vonatkozó követelményekről. Ez a rendelet nem érinti az EKB-nak és a nemzeti központi bankoknak a KBER keretén belüli felelősségét az elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működésének az Unión belül és harmadik országok viszonylatában való biztosításával kapcsolatban. Ebből következően és az esetleges párhuzamos szabályozás bevezetésének elkerülésére az EBH-nak, az ESMA-nak és az EKB-nek szorosan együtt kell működniük az e rendelet szerinti technikai standardok tervezetének kidolgozása során. Ezen túlmenően alapvető fontosságú, hogy az EKB és a nemzeti központi bankok a fizetési rendszerek felügyeletével, többek között a fizetések elszámolásával kapcsolatos feladataik ellátása során hozzáférjenek az információkhoz. Emellett ez a rendelet nem sértheti az 1024/2013/EU tanácsi rendeletet⁽²⁾, és úgy kell értelmezni, hogy ne legyen ellentétes az említett rendelettel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatónyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

⁽²⁾ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

- (16) A kriptoeszközök területén minden elfogadott jogalkotási aktusnak konkrétan és időtállóan kell lennie, és képesnek kell lennie arra, hogy lépést tartson az innovációval és a technológiai fejlődéssel, továbbá ösztönzőalapú megközelítésre kell épülnie. Ezért a „kriptoeszközök” és a „megosztott főkönyvi technológia” fogalmát a lehető legtágabban kell meghatározni, hogy minden olyan kriptoeszköztípust magában foglaljon, amely jelenleg nem tartozik a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusok hatálya alá. A kriptoeszközök területén elfogadott jogalkotási aktusoknak hozzá kell járulniuk a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemhez is. Ezért az e rendelet hatálya alá tartozó szolgáltatásokat nyújtó szervezeteknek meg kell felelniük az Unió pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás ellen alkalmazandó szabályainak is, amelyek magukban foglalják a nemzetközi standardokat.
- (17) Azok a digitális eszközök, amelyek nem ruházhatók át más birtokosokra, nem tartoznak a kriptoeszközök fogalommeghatározása alá. Ezért ki kell zárni e rendelet hatálya alól azokat a digitális eszközöket, amelyeket csak a kibocsátó vagy az ajánlattevő fogad el, és amelyeket technikailag lehetetlen közvetlenül más birtokosokra átruházni. Az ilyen digitális eszközök közé tartoznak például a hűségrendszerek, amelyek esetében a hűségpontok csak az adott pontok kibocsátójánál vagy az ajánlattevőnél válthatók be kedvezményekre.
- (18) Ez a rendelet a kriptoeszközöket három típusba sorolja, amelyeket meg kell különböztetni egymástól, és amelyekre az általuk jelentett kockázatoktól függően eltérő követelmények vonatkoznak. A besorolás azon alapul, hogy a kriptoeszközök más eszközökhöz való rögzítéssel törekednek-e értékük stabilizálására. Az első típusba azok a kriptoeszközök tartoznak, amelyek csak egy hivatalos pénznemhez kötve törekednek értékük stabilizálására. Az ilyen kriptoeszközök funkciója nagyon hasonlít a 2009/110/EK irányelv szerinti elektronikus pénz funkciójára. Az elektronikus pénzhez hasonlóan az ilyen kriptoeszközök is az érmék és bankjegyek elektronikus helyettesítői, és valószínűleg fizetésre szolgálnak. Ezeket a kriptoeszközöket ebben a rendeletben „elektronikus-pénz-tokenekként” kell meghatározni. A kriptoeszközök második típusát az „eszközalapú tokenek” képezik, amelyek célja értékük stabilizálása más értékhez vagy joghoz, vagy ezek kombinációjához kötve, beleértve egy vagy több hivatalos pénznemet is. Az említett második típus magában foglal minden egyéb, az elektronikuspénz-tokenektől eltérő olyan kriptoeszközt, amelynek értékét eszközök fedezik, a rendelet kijátszásának elkerülése és e rendelet időtállóvá tétele érdekében. Végül a harmadik alkategóriát azok a kriptoeszközök alkotják, amelyek nem „eszközalapú tokenek” vagy „elektronikuspénz-tokenek”, és a kriptoeszközök széles skálája tartozik ide, többek között a felhasználói tokenek is.
- (19) Jelenleg a hasonlóságok ellenére az elektronikus pénz és a hivatalos pénznemhez rögzített kriptoeszközök néhány fontos szempontból eltérnek egymástól. A 2009/110/EK irányelv szerinti elektronikus pénz birtokosai minden esetben követelhetik az elektronikuspénz-kibocsátóval szemben, illetve szerződéses joguk van arra, hogy elektronikus pénzüket bármikor névértéken visszaváltsák a birtokolt elektronikus pénz monetáris értékére. Ezzel szemben a hivatalos pénznemhez rögzített kriptoeszközök birtokosai nem követelhetik ezt az ilyen kriptoeszközök kibocsátóival szemben, és előfordulhat, hogy az ilyen kriptoeszközök nem tartoznak a 2009/110/EK irányelv hatálya alá. Más, hivatalos pénznemhez rögzített kriptoeszközök esetében nincs biztosítva az alapul szolgáló pénznemben névértéken történő visszaváltás lehetősége, vagy a visszaváltási időszak időben korlátozott. E kriptoeszközök birtokosainak bizalmát megingathatja, hogy az ilyen kriptoeszközök birtokosai nem rendelkeznek követeléssel a kibocsátókkal szemben, vagy a követelés összege a kriptoeszközök alapjául szolgáló pénznemben nem egyezik a névértékkel. Ennek megfelelően a 2009/110/EK irányelvben megállapított szabályok kijátszásának elkerülése érdekében az elektronikuspénz-token fogalmát a lehető legtágabban kell meghatározni, hogy magában foglalja az egyetlen hivatalos pénznemhez rögzített kriptoeszközök minden típusát. Továbbá a szabályozási arbitrázs elkerülése érdekében az elektronikuspénz-tokenek kibocsátását szigorú feltételekhez kell kötni, ideértve azt is, hogy elektronikuspénz-tokenek csak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹³⁾ szerint engedélyezett hitelintézet vagy a 2009/110/EK irányelv alapján engedélyezett elektronikuspénz-kibocsátó intézmény bocsáthasson ki. Ugyanezen okból az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell az ilyen tokenek birtokosai számára, hogy gyakorolhassák a tokenek névértéken történő, a tokenek alapjául szolgáló pénznemre való visszaváltásra vonatkozó jogukat. Az elektronikuspénz-tokenek kriptoeszközök, vagyis a lakossági birtokosok védelme és a piacok integritása tekintetében új, kriptoeszköz-specifikus kihívásokat is teremthetnek, amelyek kezelése érdekében az e rendeletben megállapított szabályoknak rájuk is vonatkozniuk kell.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

- (20) A kriptoeszközök különböző kockázatai és lehetőségei miatt meg kell állapítani az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőire vagy az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyekre, valamint az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó szabályokat. A kriptoeszköz-kibocsátók olyan szervezetek, amelyek irányítják és ellenőrzik kriptoeszközök létrehozását.
- (21) Külön szabályokat kell megállapítani a kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó szervezetekre vonatkozóan. E szolgáltatások első kategóriájába a kriptoeszköz-kereskedési platform működtetésének biztosítása, a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltása, a kriptoeszközökre ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása, valamint a kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása tartozik. E szolgáltatások második kategóriájába a kriptoeszközök elhelyezése, a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások fogadása vagy továbbítása, a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása, a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás, valamint a kriptoeszközök portfóliókezelése tartozik. Minden olyan személy, aki szakmai alapon e rendelet szerint kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt, „kriptoeszköz-szolgáltatónak” tekintendő.
- (22) Ez a rendelet természetes és jogi személyekre és egyes vállalkozásokra és általuk a kriptoeszközökkel kapcsolatban végzett szolgáltatásokra és tevékenységekre, illetve az ezek felett általuk közvetlenül vagy közvetetten gyakorolt ellenőrzésre alkalmazandó, az olyan esetekben is, ha az adott tevékenység vagy szolgáltatás egy részének végrehajtása decentralizált módon történik. Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltatásokat teljes mértékben decentralizált módon, közvetítő nélkül nyújtják, azok nem tartozhatnak e rendelet hatálya alá. E rendelet hatálya a kriptoeszköz-kibocsátók, az ajánlattevők, illetve a kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, továbbá a kriptoeszköz-szolgáltatók jogaira és kötelezettségeire terjed ki. Amennyiben a kriptoeszközöknek nincs azonosítható kibocsátójuk, nem tartoznak e rendelet II., III. vagy IV. címének hatálya alá. Az ilyen kriptoeszközökkel kapcsolatban szolgáltatásokat nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak azonban e rendelet hatálya alá kell tartozniuk.
- (23) Annak biztosítása érdekében, hogy az illetékes hatóságok mindig megfelelően nyomon kövessék és felügyeljék az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő, potenciálisan pénzügyi célokra felhasználható kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételeket vagy az ilyen kriptoeszközök unióbeli kriptoeszköz-kereskedési platformra történő bevezetését, elő kell írni, hogy az ajánlattevők vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek csak jogi személyek lehessenek.
- (24) A kriptoeszközök leendő lakossági birtokosai védelmének biztosítása érdekében tájékoztatni kell őket az általuk megvásárolni kívánt kriptoeszközök jellemzőiről, funkcióiról és kockázatairól. Az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel unióbeli közzétételekor vagy az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetésének kérelmezésekor az ajánlattevőknek vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyeknek készíteniük kell egy kötelezően közzéteendő információt tartalmazó tájékoztató dokumentumot (a továbbiakban: kriptoeszköz-alapdokumentum), amelyet meg kell küldeniük illetékes hatóságuknak, és közzé kell tenniük. A kriptoeszköz-alapdokumentumnak általános információkat kell tartalmaznia a kibocsátóról, az ajánlattevőről vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyről, a bevont tőkével végrehajtandó projektről, a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételről vagy a kereskedésbe történő bevezetésükről, a kriptoeszközökhöz kapcsolódó jogokról és kötelezettségekről, az ilyen kriptoeszközök mögöttes technológiáról és a kapcsolódó kockázatokról. A kriptoeszköz-alapdokumentum azonban nem tartalmazhatja olyan kockázatok leírását, amelyek előre nem láthatók és amelyek bekövetkezése nagyon valószínűtlen. A kriptoeszköz-alapdokumentumban, valamint a kriptoeszköz-marketingközleményekben foglalt információknak – ideértve a reklámműzeneteket és marketinganyagokat is, abban az esetben is, ha azok közvetítésére olyan újszerű csatornákon kerül sor, mint például a közösségimédia-platformok – valósnak és egyértelműeknek kell lenniük, és nem lehetnek félrevezetőek. A reklámműzeneteknek és a marketinganyagoknak összhangban kell lenniük a kriptoeszköz-alapdokumentumban nyújtott tájékoztatással.
- (25) A kriptoeszköz-alapdokumentumot, annak összefoglalóját, valamint a kriptoeszköz-kereskedési platformok működési szabályait a székhely szerinti tagállam és bármely fogadó tagállam legalább egy hivatalos nyelven vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani. E rendelet elfogadásakor az angol nyelv a szokásos nyelv a nemzetközi pénzügyi szférában, ami azonban a jövőben változhat.
- (26) Az arányosság biztosítása érdekében az e rendeletben foglalt követelmények nem alkalmazandók az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök nyilvános ajánlattétel keretében történő kínálatára, amennyiben azokat ingyenesen kínálják, vagy egy megosztott főkönyv fenntartásáért vagy az ügyletek konszenzusos mechanizmus keretében történő jóváhagyásáért járó jutalomként automatikusan jönnek létre. Továbbá e követelmények nem alkalmazandók a létező áruhoz vagy szolgáltatáshoz hozzáférést biztosító felhasználói token kínálatára, amely az áru átvételét vagy a szolgáltatás igénybevételét teszi lehetővé a birtokosa számára, vagy ha a kriptoeszköz arra biztosít jogot birtokosának, hogy a kriptoeszközt árukra és szolgáltatásokra váltsa át egy olyan korlátozott kereskedői hálózatban, amely szerződéses viszonyban áll az ajánlattevővel. Nem tartoznak e

kivételek közé azok a kriptoeszközök, amelyek olyan tárolt árukat képviselnek, amelyek esetében nem cél a megvásárlást követő, vevő általi átvétel. A korlátozott hálózatra vonatkozó mentesség nem alkalmazandó az olyan kriptoeszközökre sem, amelyeket jellemzően a szolgáltatók folyamatosan növekvő hálózatára terveznek. A korlátozott hálózatra vonatkozó mentességet az illetékes hatóságnak minden olyan esetben értékelnie kell, amikor az ajánlat, vagy az egynél több ajánlat aggregált értéke meghalad egy bizonyos küszöbértéket, ami azt jelenti, hogy egy új ajánlat nem részesülhet automatikusan a korábbi ajánlat által kapott mentességben. E mentességek alkalmazását meg kell szüntetni, ha az ajánlattevő vagy az ajánlattevő nevében eljáró más személy közli az ajánlattevő azon szándékát, hogy kereskedésbe történő bevezetést kérelmezzen, vagy a mentesített kriptoeszközöket kereskedésbe vezetik be.

- (27) Az arányosság biztosítása érdekében a kriptoeszköz-alapdokumentum elkészítésére és közzétételére vonatkozó követelmények alól célszerű mentesíteni az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó ajánlattételeket, amelyeket tagállamonként 150-nél kevesebb személynek tesznek, illetve a minősített befektetőknek felkínált, csak általuk tartható kriptoeszközökre vonatkozó ajánlattételeket. A kis- és középvállalkozásokra és az induló innovatív vállalkozásokra nem szabad túlzott és aránytalan adminisztratív terheket róni. Ennek megfelelően a kriptoeszköz-alapdokumentum elkészítésére vonatkozó kötelezettség alól mentesíteni kell az azon, eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó uniós nyilvános ajánlattételeket, amelyek bármely 12 hónapos időszakban nem haladják meg az összesen 1 000 000 EUR értéket.
- (28) Önmagában a kereskedésbe történő bevezetés vagy a vételi és eladási árak közzététele nem tekinthető kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek. Az ilyen bevezetés vagy közzététel csak akkor minősülhet kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek, ha az e rendelet értelmében nyilvános ajánlattételnek minősülő közleményt tartalmaz.
- (29) Annak ellenére, hogy az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó egyes ajánlatok mentesülnek az e rendelet szerinti különböző kötelezettségek alól, a fogyasztóvédelmet biztosító uniós jogalkotási aktusok, például a 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁴⁾ vagy a 93/13/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁵⁾ és a bennük foglalt tájékoztatási kötelezettségek továbbra is alkalmazandók a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételekre, amennyiben azok vállalkozások és fogyasztók közötti kapcsolatokat érintenek.
- (30) Ha a nyilvános ajánlattétel olyan árukra, illetve szolgáltatásokra vonatkozó felhasználói tokeneket érint, amelyek még nem léteznek, illetve még nem vehetők igénybe, a kriptoeszköz-alapdokumentumban leírt nyilvános ajánlattétel időtartama nem haladhatja meg a 12 hónapot. A nyilvános ajánlattétel időtartamának e korlátozása független attól, hogy a termék vagy szolgáltatás mikor készül el vagy válik működőképpé és a felhasználói token birtokosa által igénybe vehetővé a nyilvános ajánlattétel lejárta után.
- (31) A felügyelet lehetővé tétele érdekében az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközöket kínáló ajánlattevőknek, illetve kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyeknek a kriptoeszközökre vonatkozó uniós nyilvános ajánlattételt vagy a kriptoeszközök kriptoeszköz-kereskedési platformra történő bevezetését megelőzően meg kell küldeniük a kriptoeszköz-alapdokumentumukat és az illetékes hatóság kérésére kriptoeszköz-marketingközleményüket azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben bejegyzett székhelyük található, vagy ha az Unióban nincs bejegyzett székhelyük, azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben a fióktelepük található. A harmadik országban letelepedett ajánlattevőknek meg kell küldeniük kriptoeszköz-alapdokumentumukat és az illetékes hatóság kérésére kriptoeszköz-marketingközleményüket azon tagállam illetékes hatóságának, amelyben kriptoeszközöket kívánnak kínálni.
- (32) A kereskedési platform működtetőjének kell felelnie az e rendelet II. címében foglalt követelményeknek való megfelelésért akkor, amikor a kriptoeszközöket saját kezdeményezésére vezetik be kereskedésbe, és az e rendeletben előírt esetekben még nem tették közzé a kriptoeszköz-alapdokumentumot. A kereskedési platform működtetőjének felelnie kell az említett követelményeknek való megfelelésért akkor is, amikor e célból írásbeli megállapodást kötött a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személlyel. A kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személynek továbbra is felelősnek kell maradnia, ha félrevezető információt szolgáltat a kereskedési platform működtetőjének. A kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személynek továbbra is felelősnek kell maradnia a kereskedési platform működtetőjére át nem ruházott kérdésekben is.

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelve (2005. május 11.) a belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról) (HL L 149., 2005.6.11., 22. o.).

⁽¹⁵⁾ A Tanács 93/13/EGK irányelve (1993. április 5.) a fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről (HL L 95., 1993.4.21., 29. o.).

- (33) Az indokolatlan adminisztratív terhek elkerülése érdekében az illetékes hatóságok nem kötelezhetők arra, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentumot annak közzététele előtt jóváhagyják. Az illetékes hatóságoknak azonban hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum és a marketingközlemények módosítását kérjék, és szükség esetén további információk befoglalását kérjék a kriptoeszköz-alapdokumentumba.
- (34) Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek, vagy az adott kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetésének felfüggesztésére vagy megtiltására, amennyiben az adott nyilvános ajánlattétel vagy kereskedésbe történő bevezetés nem teljesíti az e rendeletben foglalt követelményeket, ideértve azt is, ha a kriptoeszköz-alapdokumentum vagy a marketingközlemények nem tisztességesek, nem egyértelműek vagy félrevezetők. Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy honlapjukon vagy sajtóközleményben figyelmeztetést tegyenek közzé, ha az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy nem felel meg az említett követelményeknek.
- (35) Az illetékes hatóságnak megfelelően megküldött kriptoeszköz-alapdokumentumokat és a marketingközleményeket közzé kell tenni. Az ilyen közzétételt követően az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevői és a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személyek számára lehetővé kell tenni az említett kriptoeszközökre vonatkozó ajánlattételeknek az Unió egészében való közzétételét, és az ilyen kriptoeszközöknek az Unióban kereskedésbe történő bevezetésének kérelmezését.
- (36) Az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek hatékony intézkedéseket kell bevezetniük a nyilvános ajánlattétel során összegyűjtött pénz vagy egyéb kriptoeszközök nyomon követésére és védelmére. Ezeknek az intézkedéseknek azt is biztosítaniuk kell, hogy a birtokosoktól vagy a leendő birtokosoktól összegyűjtött pénzt vagy egyéb kriptoeszközöket a lehető leghamarabb megfelelően visszajuttassák nekik, amennyiben az ajánlatot bármilyen okból törlik. Az ajánlattevő biztosítja, hogy a nyilvános ajánlattétel során összegyűjtött pénzt vagy egyéb kriptoeszközöket harmadik fél őrizze.
- (37) A kriptoeszközök azon lakossági birtokosainak védelme érdekében, akik az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközöket közvetlenül az ajánlattevőtől vagy az ajánlattevő nevében a kriptoeszközöket elhelyező kriptoeszköz-szolgáltatótól szerzik be, a beszerzést követően egy meghatározott ideig elállási jogot kell biztosítani a lakossági birtokosok számára. A kriptoeszközre vonatkozó, időben korlátozott nyilvános ajánlattételek zökkenőmentes lebonyolításának biztosítása érdekében, a lakossági birtokosok a jegyzési időszak lejártát követően nem gyakorolhatják ezt az elállási jogot. Az elállási jog nem alkalmazandó továbbá az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetésekor sem a lakossági birtokos által történő vásárlás előtt, mivel az ilyen kriptoeszközök ára a kriptoeszköz-piacok ingadozásaitól függ. Amennyiben a lakossági birtokos e rendelet alapján elállási joggal rendelkezik, a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁶⁾ szerinti elállási jog nem alkalmazandó.
- (38) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek, illetve a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyeknek becsületesen, tisztességesen és szakszerűen kell eljárniuk, a kriptoeszköz-birtokosokkal és a leendő kriptoeszköz-birtokosokkal tisztességesen, egyértelműen és nem félrevezető módon kell kommunikálniuk, valamint azonosítaniuk kell, meg kell előzniük, kezelniük kell és közzé kell tenniük az összeférhetlenségeket, továbbá hatékony igazgatási megoldásokkal kell rendelkezniük annak biztosítása érdekében, hogy rendszereik és biztonsági protokolljaik megfeleljenek az uniós előírásoknak. Az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak támogatása érdekében az ESMA-t fel kell hatalmazni arra, hogy az említett uniós standardok további pontosítása céljából az EBH-val szoros együttműködésben iránymutatásokat bocsásson ki az említett rendszerekről és biztonsági protokollokról.
- (39) A kriptoeszközök birtokosainak további védelme érdekében indokolt, hogy az ajánlattevők, illetve a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek és vezető testületük tagjai polgári jogi felelősséget viseljenek a kriptoeszköz-alapdokumentumban a nyilvánosság számára nyújtott információkért.
- (40) Az eszközalapú tokenek értéktáradási vagy csereeszközként jelentősen elterjedhetnek a birtokosok körében, és így a többi kriptoeszközhöz képest nagyobb kockázatot jelentenek a kriptoeszközök birtokosai – és köztük különösen a lakossági birtokosok – a védelme, valamint a piacok integritása szempontjából. Kibocsátóikra ezért szigorúbb követelményeknek kell vonatkozniuk, mint az egyéb kriptoeszközök kibocsátóira.

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/65/EK irányelve (2002. szeptember 23.) a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról, valamint a 90/619/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK irányelv és a 98/27/EK irányelv módosításáról (HL L 271. 2002.10.9., 16. o.).

- (41) Amennyiben egy kriptoeszköz az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token fogalommeghatározása alá tartozik, e rendelet III. vagy IV. címét kell alkalmazni, függetlenül attól, hogy a kibocsátó hogyan szándékozik kialakítani a kriptoeszközt, beleértve a kriptoeszköz stabil értékének fenntartására szolgáló mechanizmust is. Ugyanez vonatkozik az ún. algoritmikus „stabil kriptopénzekre” is, amelyek értékük stabilizását egy hivatalos pénznemhez vagy egy vagy több eszközhöz kötve érik el, kínálatuknak a kereslet változására reagáló növekedését vagy csökkenését szabályozó protokollok útján. Azon algoritmikus kriptoeszközök ajánlattevőinek vagy a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személyeknek, amelyek értékük stabilizálását nem a kriptoeszközök értékének egy vagy több eszközhöz való kötéssel érik el, minden esetben meg kell felelniük e rendelet II. címének.
- (42) Az eszközalapú tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattételek megfelelő felügyelete és nyomon követése érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátóinak bejegyzett székhellyel kell rendelkezniük az Unióban.
- (43) Indokolt, hogy az eszközalapú tokenekre vonatkozó unióbeli nyilvános ajánlattételekre vagy az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetésére csak akkor kerülhessen sor, ha az illetékes hatóság ezt engedélyezte az ilyen kriptoeszközök kibocsátója számára, és jóváhagyta a kriptoeszköz-alapdokumentumot. Az engedélyezési követelmény azonban nem alkalmazandó, ha az eszközalapú tokeneket csak minősített befektetőknek kínálják, vagy ha az eszközalapú tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattétel nem éri el az 5 000 000 EUR-t. Az eszközalapú tokenek kibocsátóját azonban ilyen esetben is kötelezni kell arra, hogy az eszközalapú tokenek vevőinek az eszközök jellemzőiről és kockázatairól való tájékoztatása érdekében készítse el a kriptoeszköz-alapdokumentumot, és azt közzététel előtt küldje meg az érintett illetékes hatóságnak.
- (44) A 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézeteknek nincs szükségük az e rendelet szerinti további engedélyre ahhoz, hogy eszközalapú tokeneket kínáljanak vagy kérelmezzék azok kereskedésbe történő bevezetését. Az említett irányelv alapján létrehozott nemzeti eljárásokat kell alkalmazni, de azokat ki kell egészíteni azzal a követelménnyel, hogy a székhely szerinti tagállam e rendelet alapján kijelölt illetékes hatóságát értesíteni kell azokról az elemekről, amelyek lehetővé teszik e hatóság számára annak ellenőrzését, hogy a kibocsátó képes-e eszközalapú tokeneket kínálni vagy azokat kereskedésbe bevezetni. Az eszközalapú tokeneket kínáló vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező hitelintézeteknek az eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó valamennyi követelmény hatálya alá kell tartozniuk, kivéve az engedélyezési követelményeket, a szavatolótőke-követelményeket és a befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosokra vonatkozó jóváhagyási eljárást, mivel ezeket a kérdéseket a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁷⁾ szabályozza. Az ilyen hitelintézet által készített kriptoeszköz-alapdokumentumot közzététel előtt jóvá kell hagynia a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának. A 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok rendelkezései alapján engedélyezett, eszközalapú tokenekre vonatkozó ajánlatot tevő vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező hitelintézeteknek az említett irányelvben és az e rendeletben meghatározott közigazgatási hatáskörök hatálya alá kell tartozniuk, ideértve a hitelintézet üzleti tevékenységének korlátozását, valamint az eszközalapú tokenek nyilvános ajánlattételének felfüggesztését vagy tilalmát. Amennyiben az e rendelet alapján az ilyen hitelintézetekre alkalmazandó kötelezettségek átfedésben vannak a 2013/36/EU irányelvben foglaltakkal, a hitelintézeteknek a konkrétabb vagy szigorúbb követelményeknek kell megfelelniük, ezáltal biztosítva a mindkét szabályrendszernek való megfelelést. Az a rendelet szerinti eszközalapú tokeneket kínálni szándékozó vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező hitelintézetekre vonatkozó értesítési eljárás nem sértheti a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyek eljárásokat határoznak meg az említett irányelv I. mellékletében felsorolt szolgáltatások nyújtásának a hitelintézetek számára való engedélyezésére.
- (45) Az illetékes hatóságnak objektív és bizonyítható indokok alapján meg kell tagadnia az engedélyezést, ideértve azt az esetet is, ha a leendő eszközalapútóken-kibocsátó üzleti modellje komoly fenyegetést jelenthet a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra vagy a fizetési rendszerek zavartalan működésére. Az illetékes hatóságnak az engedély megadása vagy az engedélykérelem elutasítása előtt konzultálnia kell az EBH-val, az ESMA-val, az EKB-val és – ha a kibocsátó olyan tagállamban van letelepedve, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy ha az eszközalapú token alapjául egy tagállamnak ez eurótól eltérő hivatalos pénzneme szolgál – az említett tagállam központi bankjával. Az EBH-nak és az ESMA-nak nem kötelező erejű véleményekben foglalkozniuk kell a kriptoeszköz besorolásával, míg célszerű, hogy az EKB és adott esetben az érintett tagállam központi bankja véleményt adjon az illetékes hatóságnak a pénzügyi stabilitást, a fizetési rendszerek zavartalan működését, a

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

monetáris transzmissziós mechanizmust vagy a monetáris szuverenitást fenyegető kockázatokról. Az illetékes hatóságoknak meg kell tagadniuk az engedélyezést azokban az esetekben, amikor az EKB vagy valamely tagállam központi bankja kedvezőtlen véleményt ad a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra jelentett kockázat miatt. Amennyiben az engedélyt leendő eszközalapútoken-kibocsátónak adják meg, az adott kibocsátó által készített kriptoeszköz-alapdokumentumot is jóváhagyottnak kell tekinteni. Az illetékes hatóság által kiadott engedélynek az Unió egészében érvényesnek kell lennie, és lehetővé kell tennie, hogy az eszközalapútoken-kibocsátó a belső piacon ilyen kriptoeszközöket kínáljon, és a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmezze. Hasonlóképpen, a kriptoeszköz-alapdokumentumnak is az egész Unióban érvényesnek kell lennie anélkül, hogy a tagállamok kiegészítő követelményeket írhatnának elő.

- (46) Több olyan esetben, amikor e rendelet alapján konzultációra kerül sor az EKB-val, az EKB véleményének kötelező erejűnek kell lennie, amennyiben arra kötelezi az illetékes hatóságot, hogy tagadja meg, vonja vissza vagy korlátozza az eszközalapú tokenek kibocsátójának engedélyét, vagy hogy egyedi intézkedéseket írjon elő az eszközalapú tokenek kibocsátója számára. Az EUMSZ 263. cikkének első bekezdése úgy rendelkezik, hogy az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: a Bíróság) meg kell vizsgálnia az EKB jogi aktusainak jogszerűségét, kivéve az ajánlásokat vagy a véleményeket. Emlékeztetni kell azonban arra, hogy ezt a rendelkezést az EKB véleményének tartalmára és hatásaira való tekintettel a Bíróságnak kell értelmeznie.
- (47) A lakossági birtokosok védelmének biztosítása érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátóinak mindig hiánytalan, tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető tájékoztatást kell nyújtaniuk az ilyen tokenek birtokosai számára. Az eszközalapú tokenek esetében a kriptoeszköz-alapdokumentumnak információkat kell tartalmaznia a stabilizációs mechanizmusról, a tartalékeszközökre vonatkozó befektetési politikáról, a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelési megállapodásokról, valamint a birtokosok jogairól.
- (48) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információk mellett folyamatos tájékoztatást is nyújtaniuk kell az ilyen tokenek birtokosainak. Honlapjukon közzé kell tenniük különösen a forgalomban lévő eszközalapú tokenek összegét, valamint a tartalékeszközök értékét és összetételét. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak közzé kell tenniük továbbá minden olyan eseményt, amely valószínűleg jelentős hatással van vagy lesz az eszközalapú tokenek értékére vagy a tartalékeszközökre, függetlenül attól, hogy az említett kriptoeszközöket bevezették-e kereskedésbe.
- (49) A lakossági birtokosok védelmének biztosítása érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátóinak mindig becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és az eszközalapú tokenek birtokosainak legfőbb érdekét szem előtt tartva kell eljárniuk. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak egyértelmű eljárást kell bevezetniük az eszközalapú tokenek birtokosaitól kapott panaszok kezelésére is.
- (50) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak szabályzatot kell kidolgozniuk az olyan összeférhetlenségek azonosítására, megelőzésére, kezelésére és közzétételére, amelyek tulajdonosaikkal vagy tagjaikkal, vagy a kibocsátókban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező bármely tulajdonossal vagy taggal, vagy vezető testületük tagjaival, alkalmazottaikkal, az eszközalapú tokenek birtokosaival vagy harmadik fél szolgáltatókkal fennálló kapcsolataiból eredhetnek.
- (51) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak megbízható irányítási rendszerrel és benne egy olyan, egyértelmű szervezeti felépítéssel kell rendelkezniük, amelynek jól meghatározott, átlátható és következetes felelősségi körei és hatékony eljárásai révén képesek az őket érintő vagy esetlegesen érintő kockázatok azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére. Az ilyen kibocsátók vezető testülete tagjainak kellően jó hírnévvel és elegendő szakértelemmel kell rendelkezniük, és nem ítélték el őket különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért. Az ilyen kibocsátókban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező természetes vagy jogi személy tulajdonosoknak vagy tagoknak kellően jó hírnévvel kell rendelkezniük, és nem ítélték el őket különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak emellett a tevékenységük mértékével arányos erőforrásokat kell alkalmazniuk, és mindig biztosítaniuk kell tevékenységük folyamatosságát és szabályszerűségét. E célból olyan üzletmenet-folytonossági politikát kell kialakítaniuk, amelynek célja, hogy rendszereik és eljárásaik működésének zavara esetén biztosítsa az eszközalapú tokenekhez kapcsolódó alapvető tevékenységeik végrehajtását. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak szigorú belsőkontroll-mechanismusokkal és hatékony kockázattérítélesi eljárásokkal, valamint a kapott információk integritását és bizalmas jellegét garantáló rendszerrel is rendelkezniük kell. E kötelezettségek célja, hogy biztosítsák az eszközalapú tokenek birtokosainak, különösen a lakossági birtokosoknak a védelmét, ugyanakkor ne hozzanak létre szükségtelen akadályokat.

- (52) Az eszközalapú tokenek kibocsátói általában központi szereplői az ilyen kriptoeszközök kibocsátását, átruházását és a birtokosok részére történő forgalmazását végző szervezetek hálózatának. Az eszközalapú tokenek kibocsátói számára ezért elő kell írni, hogy megfelelő szerződéses megállapodásokat kössenek és tartsanak fenn azokkal a harmadik személy jogalanyokkal, amelyek a stabilizációs mechanizmus működtetését, a tokenek értékét fedező tartalékeszközök befektetését, a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelést és adott esetben az eszközalapú tokenek nyilvános értékesítését végzik.
- (53) A tágabb pénzügyi rendszer pénzügyi stabilitását fenyegető kockázatok kezelése érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátói számára szavatolótőke-követelményeket kell előírni. E követelményeket célszerű az eszközalapú tokenek értékét fedező eszköztartalék százalékos arányaként kiszámítani, ezzel biztosítva arányosságukat az eszközalapú tokenek kibocsátásának nagyságához képest. Az illetékes hatóságok számára azonban lehetővé kell tenni, hogy növeljék az előírt szavatolótőke-követelmények összegét, többek között a kibocsátó kockázatértékelési folyamatának és belsőkontroll-mechanizmusainak értékelése, az eszközalapú tokeneket fedező tartalékban lévő eszközök minősége és volatilitása, vagy az eszközalapú tokenekben kiegyenlített ügyletek összesített értéke és száma alapján.
- (54) Az eszközalapú tokenek birtokosaival szembeni felelősségük fedezése érdekében indokolt, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátói az e felelősséggel járó kockázatok fedezésére eszköztartalékot képezzenek és folyamatosan fenntartsanak. Az eszköztartalékot az eszközalapú tokenek birtokosai javára igénybe kell venni, amennyiben a kibocsátó nem tudja teljesíteni a birtokosokkal szembeni kötelezettségeit, azaz például fizetéseképtelenség esetén. Az eszköztartalékot úgy kell összeállítani és kezelni, hogy fedezze a piaci és devizakockázatokat. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell az ilyen eszköztartalékok prudens kezelését és különösen azt, hogy a tartalék összegének értéke mindig elérje legalább a forgalomban lévő megfelelő tokenek értékét, valamint hogy a tartalékban bekövetkező változásokat megfelelően kezeljék a tartalékeszközök piacaira gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében. Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak ezért egyértelmű és részletes szabályzatokkal kell rendelkezniük, azokban ismertetve többek között az eszköztartalék összetételét, és abban lévő eszközök allokációját, a tartalékeszközök jelentette kockázatok átfogó értékelését, az eszközalapú tokenek kibocsátására és visszaváltására vonatkozó eljárást, a tartalékeszközök növelésére és csökkentésére vonatkozó eljárást, valamint – amennyiben a tartalékeszközöket befektetik – a kibocsátó által követett befektetési politikát. Az Unióban és harmadik országokban egyaránt forgalmazott eszközalapú tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy eszköztartalékuk rendelkezésre álljon a kibocsátók uniós birtokosokkal szembeni kötelezettségeinek fedezésére. Az uniós jog hatálya alá tartozó vállalkozások eszköztartalékának tartására vonatkozó követelményt ezért az Unióban várhatóan forgalomba hozandó eszközalapú tokenek részarányával arányosan kell alkalmazni.
- (55) Az eszközalapú tokenekkel kapcsolatos veszteségek kockázatának megelőzése és ezen eszközök értékének megőrzése érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátóinak megfelelő letétkezelési szabályzatot kell alkalmazniuk a tartalékeszközökre. E szabályzatnak biztosítania kell, hogy a tartalékeszközök mindenkor teljesen elkülönüljenek a kibocsátó saját eszközeitől, ne legyenek megterhelve vagy fedezetként elzálogosítva, és azonnal hozzáférhetők legyenek az eszközalapútoken-kibocsátó számára. A tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelést azok jellegétől függően vagy a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézetre vagy a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozásra kell bízni. Ez nem zárja ki annak lehetőségét, hogy a tárgyi eszközök birtoklását más szervezetre ruházzák át. A tartalékeszközökre vonatkozó letétkezeléssel megbízott kriptoeszköz-szolgáltatóknak, hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak felelősséget kell vállalniuk a kibocsátóval vagy az eszközalapú tokenek birtokosaival szemben a tartalékeszközökben bekövetkező veszteségért, kivéve, ha bizonyítják, hogy az olyan külső esemény miatt következett be, amelyre nem volt érdemleges befolyásuk. A tartalékeszközök letétkezelőinél való koncentrációt el kell kerülni. Bizonyos helyzetekben azonban ez a megfelelő alternatívák hiánya miatt nem lehetséges. Ilyen esetekben az ideiglenes koncentrációt elfogadhatónak kell tekinteni.
- (56) Az eszközalapú tokenek birtokosait meg kell védeni a tokenek értékét fedező eszközök értékcsökkenésével szemben, és ezért az eszközalapú tokenek kibocsátói a tartalékeszközöket csak biztonságos, alacsony kockázatú eszközökbe fektethetik, minimális piaci, koncentrációs és hitelkockázat mellett. Mivel lehetséges, hogy az eszközalapú tokeneket csereeszközként használják, a tartalékeszközök befektetéséből származó nyereségeket vagy veszteségeket az eszközalapú tokenek kibocsátójának kell viselnie.

- (57) Az eszközalapú tokenek birtokosainak állandó visszaváltási joggal kell rendelkezniük annak érdekében, hogy a kibocsátónak az eszközalapú tokenek birtokosainak kérésére bármikor vissza kelljen váltania az eszközalapú tokeneket. Az eszközalapú token-kibocsátónak a visszaváltást vagy az eszközalapú tokenek referencia-eszközeinek piaci értékével egyenértékű, az elektronikus pénztől eltérő pénz kifizetése, vagy a tokenek referencia-eszközeinek rendelkezésre bocsátása révén kell biztosítania. Az eszközalapú token-kibocsátónak mindig biztosítania kell a birtokos számára azt a lehetőséget, hogy az eszközalapú tokeneket az elektronikus pénztől eltérő, ugyanolyan hivatalos pénznemre denominálva váltsa vissza, mint amelyeket a kibocsátó a tokenek értékesítésekor elfogadott. A kibocsátónak kellően részletes és könnyen érthető tájékoztatást kell nyújtania a visszaváltás különböző rendelkezésre álló formáiról.
- (58) Az eszközalapú tokenek értékhordozóként való használata kockázatának csökkentése érdekében az eszközalapú tokenek kibocsátói és a kriptoeszköz-szolgáltatók az eszközalapú tokenekhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásakor nem adhatnak kamatot az eszközalapú tokenek birtokosai számára az eszközalapú tokenek ilyen birtokosai általi birtoklásának időtartamához kapcsolódóan.
- (59) Az eszközalapú tokeneket és az elektronikuspénz-tokeneket akkor kell jelentősnek tekinteni, ha megfelelnek vagy valószínűleg megfelelnek bizonyos kritériumoknak, mint például a nagy ügyfélkör, a magas piaci kapitalizáció vagy az ügyletek nagy száma. Így módon nagyszámú birtokos használhatja őket, és használatuk sajátos kihívásokat jelenthet a pénzügyi stabilitás, a monetáris transzmissziós mechanizmus vagy a monetáris szuverenitás tekintetében. Ezekre a jelentős eszközalapú tokenekre és elektronikuspénz-tokenekre ezért szigorúbb követelményeknek kell vonatkozniuk, mint a nem jelentősnek minősülő eszközalapú tokenekre vagy elektronikuspénz-tokenekre. Konkrétan, a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak magasabb tőkekövetelményeknek és interoperabilitási követelményeknek kell megfelelniük, és likviditáskezelési politikát kell kialakítaniuk. Egy eszközalapú token vagy elektronikuspénz-token jelentősnek minősítéséhez szükséges küszöbértékek megfelelőségét a Bizottságnak az e rendelet alkalmazására vonatkozó felülvizsgálata keretében felül kell vizsgálnia. Az említett felülvizsgálatot adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie.
- (60) Az ilyen tokenek valódi volumenének és hatásának ismerete érdekében fontos, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátóinak teljes ökoszisztémájára vonatkozóan biztosítva legyen az átfogó nyomon követés. Az adott eszközalapú tokenrel kapcsolatban végrehajtott valamennyi ügylet figyelembevétele érdekében az ilyen tokenek nyomon követése ezért magában foglalja az összes kiegyenlített ügylet nyomon követését, függetlenül attól, hogy azokat a megosztott főkönyvön (láncon belül, on-chain) vagy azon kívül (láncon kívül, off-chain) egyenlítik ki, beleértve az ugyanazon kriptoeszköz-szolgáltató ügyletei közötti ügyleteket is.
- (61) Különösen fontos felmérni a közös valutaövezeten belüli csereeszközként való felhasználással összefüggő, nevezetesen – a többek között kereskedőkkel létrejövő ügyletek keretében keletkező – adósságok kiegyenlítéséhez kapcsolódó, eszközalapú tokenekben kiegyenlített ügyleteket. Ezen ügyletek között nem veendő figyelembe azok az ügyletek, amelyek befektetési funkciókkal és szolgáltatásokkal – így például pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltással – kapcsolatosak, kivéve, ha az eszközalapú tokenet bizonyítottan más kriptoeszközökkel végrehajtott ügyletek kiegyenlítésére használják. A más kriptoeszközökkel folytatott ügyletek kiegyenlítésére történő felhasználás azokban az esetekben állna fenn, amikor egy eszközalapú tokenektől eltérő, két kriptoeszköz-ágú ügyletet eszközalapú tokenekben egyenlítene ki. Továbbá, amennyiben az eszközalapú tokeneket széles körben használják csereeszközként egy közös valutaövezeten belül, a kibocsátókat kötelezni kell a tevékenységi szint csökkentésére. Egy eszközalapú token abban az esetben tekintendő csereeszközként széles körben használatnak, ha a csereeszközként való használattal összefüggő, adott közös valutaövezeten belüli ügyletek napi átlagos száma, illetve átlagos összesített értéke meghaladja az egymillió ügyletet, illetve a 200 000 000 EUR-t.
- (62) Amennyiben az eszközalapú tokenek súlyos veszélyt jelentenek a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra, a központi bankok számára lehetővé kell tenni, hogy kérjék az illetékes hatóságtól az említett eszközalapú token kibocsátója engedélyének visszavonását. Amennyiben az eszközalapú tokenek veszélyt jelentenek a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra és a monetáris politikára, a központi bankok számára lehetővé kell tenni, hogy előírják az illetékes hatóság számára az említett kibocsátandó eszközalapú tokenek mennyiségének korlátozását, vagy minimális címletérték előírását.
- (63) E rendeletet az euróövezeten kívüli tagállamok által a monetáris szuverenitásra vonatkozó előjoguk gyakorlása körében elfogadott, a belföldi és külföldi valuták lakosaik közötti műveletekben történő használatát szabályozó nemzeti jogszabályok sérelme nélkül kell alkalmazni.

- (64) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak helyreállítási tervet kell készíteniük az eszköztartalékra vonatkozó követelményeknek való megfelelés helyreállítása céljából a kibocsátók által végrehajtandó intézkedésekről, többek között az olyan esetekre való felkészülés céljából, amikor az eszköztartalékban a visszaváltási kérelmek teljesítése miatt átmenetileg egyensúlyhiány keletkezik. Az illetékes hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy ideiglenesen felfüggeszse az eszközalapú tokenek visszaváltását az eszközalapú tokenek birtokosainak érdekei és a pénzügyi stabilitás védelme érdekében.
- (65) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak tervet kell kidolgozniuk a tokenek rendezett visszaváltására annak biztosítása érdekében, hogy az eszközalapú tokenek birtokosainak jogai ne csorbuljanak abban az esetben, ha a kibocsátók nem képesek teljesíteni kötelezettségeiket, többek között az eszközalapú tokenek kibocsátásának megszüntetése esetén. Amennyiben az eszközalapú token-kibocsátó hitelintézet vagy a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁸⁾ hatálya alá tartozó szervezet, az illetékes hatóságnak konzultálnia kell a felelős szanalási hatósággal. A szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy megvizsgálja a visszaváltási tervet annak érdekében, hogy azonosítsa benne azokat az elemeket, amelyek hátrányosan befolyásolhatják a kibocsátó szanalhatóságát, a kibocsátó szanalási stratégiáját vagy a kibocsátó szanalási tervében előírt intézkedéseket, és ajánlásokat tegyen az illetékes hatóságnak e kérdésekkel kapcsolatban. Ennek során a szanalási hatóság számára lehetővé kell tenni annak mérlegelését is, hogy szükség van-e a szanalási terv vagy a szanalási stratégia módosítására a 2014/59/EU irányelv, illetve a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁹⁾ rendelkezéseivel összhangban. A szanalási hatóság által végzett ilyen vizsgálat nem érintheti a prudenciális felügyeleti hatóság vagy adott esetben a szanalási hatóság válságmegelőzési vagy válságkezelési intézkedések meghozatalára vonatkozó hatáskörét.
- (66) Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak a 2013/36/EU irányelv szerint engedélyezett hitelintézetnek vagy a 2009/110/EK irányelv szerint engedélyezett elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek kell lenniük. Az elektronikuspénz-tokenek a 2009/110/EK irányelv meghatározása szerinti „elektronikus pénznek” tekintendők, és kibocsátóiknak – amennyiben e rendelet másként nem rendelkezik – meg kell felelniük a 2009/110/EK irányelvben az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tevékenységének megkezdésére, folytatására és prudenciális felügyeletére vonatkozóan meghatározott releváns követelményeknek, valamint az elektronikuspénz-tokenek kibocsátására és visszaválthatóságára vonatkozó követelményeknek. Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak kriptoeszközalapdokumentumot kell készíteniük, és azt meg kell küldeniük az illetékes hatóságnak. A korlátozott hálózatokra, az elektronikus hírközlő hálózatok szolgáltatóinak bizonyos ügyleteire és a csak korlátozott maximális összegű elektronikus pénzt kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre vonatkozó, a 2009/110/EK irányelvben meghatározott választható mentességen alapuló mentességeket az elektronikuspénz-tokenekre is alkalmazni kell. Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóit azonban ilyen esetben is kötelezni kell arra, hogy a vevőknek az elektronikuspénz-tokenek jellemzőiről és kockázatairól való tájékoztatása érdekében készítse el a kriptoeszközalapdokumentumot, és azt közzététele előtt küldje meg az illetékes hatóságnak.
- (67) Indokolt, hogy az elektronikuspénz-tokenek birtokosai követeléssel rendelkezzenek az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójával szemben. Az elektronikuspénz-tokenek birtokosai számára mindenkor biztosítani kell elektronikuspénz-tokenjeik névértéken, az elektronikuspénz-token alapjául szolgáló hivatalos pénznemben denominált pénzre történő visszaváltásának a jogát. A 2009/110/EK irányelvnek a visszaváltással kapcsolatos díj felszámításának lehetőségéről szóló rendelkezései az elektronikuspénz-tokenek viszonylatában nem relevánsak.
- (68) Az elektronikuspénz-tokenek értékhordozóként való használata kockázatának csökkentése érdekében az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói és a kriptoeszköz-szolgáltatók az elektronikuspénz-tokenekhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásakor nem adhatnak kamatot az elektronikuspénz-tokenek felhasználói számára, beleértve az elektronikuspénz-tokenek ilyen felhasználók általi birtoklásának időtartamához nem kapcsolódó kamatot.

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanalási Mechanizmus keretében történő szanalására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanalási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

- (69) Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátója által készített kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell minden olyan információt, amelyet a leendő vevőknek az adott kibocsátóval, az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó ajánlattétellel vagy a kereskedésbe történő bevezetésükkel kapcsolatban ismerniük kell ahhoz, hogy megalapozott döntést hozhassanak a vásárlásról, és megértsék az elektronikuspénz-tokenek kibocsátásával kapcsolatos kockázatokat. A kriptoeszköz-alapdokumentumnak azt is egyértelműen jeleznie kell, hogy az elektronikuspénz-tokenek birtokosainak joguk van arra, hogy elektronikuspénz-tokenjeiket bármikor névértéken visszaváltsák az elektronikuspénz-tokenek hivatalos referencia-pénznemében denominált pénzre.
- (70) Ha az elektronikuspénz-tokenek kibocsátója az elektronikuspénz-tokenekért kapott pénzeszközöket befekteti, azokat a devizakockázatok elkerülése érdekében az elektronikuspénz-tokenek alapjául szolgáló hivatalos pénznemben denominált eszközökbe kell befektetnie.
- (71) A jelentős elektronikuspénz-tokenek nagyobb kockázatot jelenthetnek a pénzügyi stabilitásra, mint azok az elektronikuspénz-tokenek, amelyek nem jelentősek, és a hagyományos elektronikus pénz. A jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója intézményként működő kibocsátóra ezért kiegészítő követelményeknek kell vonatkozniuk. Konkrétan, a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak az egyéb elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinál magasabb tőkekövetelményeknek és interoperabilitási követelményeknek kell megfelelniük, és likviditáskezelési politikát kell kialakítaniuk. Meg kell felelniük továbbá az eszközalapú tokenek kibocsátóira az eszköztartalék tekintetében vonatkozó bizonyos követelményeknek is, például az eszköztartalék letéti őrzésére és befektetésére vonatkozóknak. A jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó követelményeket a 2009/110/EK irányelv 5. és 7. cikke helyett kell alkalmazni. Mivel a 2009/110/EK irányelv említett rendelkezései elektronikus pénz kibocsátásakor nem alkalmazandók a hitelintézetekre, az e rendelet szerinti, a jelentős elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó további követelmények sem alkalmazandók.
- (72) Az elektronikuspénz-tokenek birtokosai jogainak olyan esetekben való védelme céljából, ha a kibocsátók nem tudják teljesíteni kötelezettségeiket, az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak helyreállítási és visszaváltási tervvel kell rendelkezniük.
- (73) A legtöbb tagállamban a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását még nem szabályozzák, annak ellenére, hogy azok potenciális kockázatot jelentenek a befektetők védelmére, a piacok integritására és a pénzügyi stabilitásra nézve. Az ilyen kockázatok kezelése érdekében ez a rendelet a kriptoeszköz-szolgáltatókra alkalmazandó uniós szintű működési, szervezeti és prudenciális követelményeket ír elő.
- (74) A hatékony felügyelet lehetővé tétele és a felügyelet kijátszása vagy megkerülése lehetőségének megszüntetése érdekében kriptoeszköz-szolgáltatásokat csak olyan jogi személyek nyújthatnak, amelyek bejegyzett székhelye abban a tagállamban van, amelyben jelentős üzleti tevékenységet folytatnak, beleértve a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását is. A jogi személynek nem minősülő vállalkozások, például a kereskedelmi partnerségek számára bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását is. A hatékony prudenciális felügyelet aláadásának elkerülése és e rendelet befektetővédelem, piacintegritás és pénzügyi stabilitás biztosítására irányuló követelményeinek végrehajtása biztosításának érdekében alapvető fontosságú, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók hatékonyan irányítsák tevékenységeiket az Unióban. A felügyelet és a kriptoeszköz-szolgáltatók felelős vezetése közötti rendszeres szoros közvetlen kapcsolatnak e felügyelet alapvető elemét kell képeznie. A kriptoeszköz-szolgáltatók tényleges irányítási helyének ezért az Unióban kell lennie, és legalább az igazgatók egyikének lakóhellyel kell rendelkeznie az Unióban. A tényleges irányítási hely az a hely, ahol a vállalat üzleti tevékenységének folytatásához szükséges fő irányítási és kereskedelmi döntéseket meghozzák.
- (75) A rendelet nem érintheti az Unióban letelepedett személyek azon lehetőségét, hogy saját kezdeményezésükre harmadik országbeli vállalkozás kriptoeszköz-szolgáltatásait vegyék igénybe. Ha egy harmadik országbeli vállalkozás az Unióban letelepedett személy kezdeményezésére nyújt kriptoeszköz-szolgáltatást, az nem minősülhet az Unióban nyújtott szolgáltatásnak. Ha egy harmadik országbeli vállalkozás az Unióban ügyfeleket vagy potenciális leendő ügyfeleket keres, illetve az Unióban kriptoeszköz-szolgáltatásokat vagy -tevékenységeket promotál vagy hirdet, szolgáltatásai nem minősülhetnek az ügyfél saját kezdeményezésére biztosított kriptoeszköz-szolgáltatásnak. Ilyen esetben a harmadik országbeli vállalkozásnak kriptoeszköz-szolgáltatóként engedélyeztetnie kell magát.

- (76) A kriptoeszköz-szolgáltatók jelenlegi viszonylag kis méretére tekintettel az ilyen szolgáltatók engedélyezésére és felügyeletére vonatkozó hatáskört az illetékes nemzeti hatóságokra kell ruházni. A kriptoeszköz-szolgáltatóként való működés engedélyezésére irányuló kérelem jóváhagyására, elutasítására vagy visszavonására vonatkozó hatáskört azon tagállam illetékes hatóságára kell ruházni, amelyben a szervezet bejegyzett székhelye található. Az engedély megadásakor fel kell tüntetni azokat a kriptoeszköz-szolgáltatásokat, amelyekre a kriptoeszköz-szolgáltató engedéllyel rendelkezik, és az engedélynek az Unió egészében érvényesnek kell lennie.
- (77) Az uniós pénzügyi rendszer pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokkal szembeni folyamatos védelmének biztosítása érdekében biztosítani kell, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók fokozott ellenőrzéseket végezzenek az olyan, az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben⁽²⁰⁾ említett, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országgént jegyzékbe vett harmadik országból származó ügyfeleket és pénzügyi intézményeket érintő pénzügyi műveletek tekintetében amelyek országoknak a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelmet célzó nemzeti rendszereit olyan stratégiai hiányosságok jellemzik, amelyek jelentős veszélyt jelentenek az Unió pénzügyi rendszerére nézve.
- (78) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktusok hatálya alá tartozó egyes vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy az e rendelet szerinti kriptoeszköz-szolgáltatói engedély megszerzése nélkül nyújtsanak minden kriptoeszköz-szolgáltatást vagy egyes kriptoeszköz-szolgáltatásokat, amennyiben a szolgáltatások első alkalommal történő nyújtása előtt bizonyos információkat bejelentenek illetékes hatóságaiknak. Ilyen esetekben ezeket a vállalkozásokat kriptoeszköz-szolgáltatóknak kell tekinteni, és rájuk vonatkozóan az e rendeletben előírt megfelelő közigazgatási hatásköröket kell alkalmazni, beleértve az egyes kriptoeszköz-szolgáltatások felfüggesztésére vagy megtiltására vonatkozó hatáskört is. Ezekre a vállalkozásokra az e rendelet alapján a kriptoeszköz-szolgáltatókra alkalmazandó valamennyi követelmény vonatkozik, kivéve az engedélyezési követelményeket, a szavatolótőke-követelményeket és a tulajdonosok és tagok befolyásoló részesedésére vonatkozó jóváhagyási eljárást, mivel ezeket a kérdéseket azok az uniós jogalkotási aktusok szabályozzák, amelyek alapján engedélyezték e vállalkozásokat. Az e rendelet szerinti kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtani kívánó hitelintézetekre vonatkozó értesítési eljárás nem sértheti a 2013/36/EU irányelvet átültető nemzeti jogszabályok azon rendelkezéseit, amelyek eljárásokat határoznak meg az említett irányelv I. mellékletében felsorolt szolgáltatások nyújtásának a hitelintézetek számára való engedélyezésére.
- (79) A fogyasztók védelmének, a piacok integritásának és a pénzügyi stabilitásnak a biztosítása érdekében a kriptoeszköz-szolgáltatóknak mindig becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és ügyfeleik legfőbb érdekét szem előtt tartva kell eljárniuk. A kriptoeszköz-szolgáltatásokat a 2002/65/EK irányelv szerinti „pénzügyi szolgáltatásoknak” kell tekinteni, amennyiben teljesítik az említett irányelvben foglalt követelményeket. Távértékesítéssel történő forgalmazás esetén a kriptoeszköz-szolgáltatók és a fogyasztók közötti szerződéseknek a 2002/65/EK irányelv hatálya alá is kell tartozniuk, kivéve, ha e rendelet kifejezetten ettől eltérően rendelkezik. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak hiánytalan, tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető tájékoztatást kell nyújtaniuk ügyfeleik számára, akiket figyelmeztetniük kell a kriptoeszközökkel kapcsolatos kockázatokra. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak nyilvánosságra kell hozniuk árképzési politikájukat, panaszkezelési eljárásokat kell kialakítaniuk, és megbízható politikával kell rendelkezniük az összeférhetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele tekintetében.
- (80) A fogyasztók védelmének biztosítása érdekében az e rendelet szerint engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatóknak meg kell felelniük bizonyos prudenciális követelményeknek. E prudenciális követelményeket a kriptoeszköz-szolgáltatók által nyújtott szolgáltatások típusától függően rögzített összegként vagy az előző évi állandó általános költségeik arányában kell meghatározni.
- (81) A kriptoeszköz-szolgáltatókra szigorú szervezeti követelményeknek kell vonatkozniuk. A kriptoeszköz-szolgáltatók vezető testülete tagjainak kellően jó hírnévvel és elegendő szakértelemmel kell rendelkezniük, és nem ítélték el őket különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért. A kriptoeszköz-szolgáltatókban közvetlenül vagy közvetetten befolyásoló részesedéssel rendelkező természetes vagy jogi személy tulajdonosoknak és tagoknak kellően jó hírnévvel kell rendelkezniük, és nem ítélték el őket különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért. Ezen

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

túlmenően, amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltatókban befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok által gyakorolt hatás valószínűsíthetően hátrányosan befolyásolja a kriptoeszköz-szolgáltató megbízható és prudens irányítását, figyelembe véve többek között korábbi tevékenységeiket, a tiltott tevékenységekben való részvételük kockázatát vagy egy harmadik ország kormányának befolyását vagy ellenőrzését, az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kezeljék az említett kockázatokat. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő tudással, készségekkel és szakértelemmel rendelkező vezetést és személyzetet kell alkalmazniuk, és minden észszerű lépést meg kell tenniük feladataik ellátása érdekében, többek között ki kell dolgozniuk egy üzletmenet-folytonossági tervet is. Megbízható belsőkontroll- és kockázatértékelési mechanizmussal, valamint a kapott információk integritását és bizalmas jellegét garantáló megfelelő rendszerrel is rendelkezniük kell. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük az általuk nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatásokkal kapcsolatos ügyletek, megbízások és szolgáltatások nyilvántartására. Rendelkezniük kell az ügyfelek által potenciálisan elkövetett piaci visszaélések felderítésére szolgáló rendszerekkel is.

- (82) Ügyfelek védelmének biztosítása érdekében a kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő eljárásokkal szavatolniuk kell az ügyfelek általuk birtokolt kriptoeszközökre vonatkozóan fennálló tulajdonjogait. Amennyiben üzleti modelljük szükségessé teszi az ügyfelek tulajdonában lévő pénzek – vagyis az (EU) 2015/2366 irányelvvel összhangban bankjegyek, érmék, számlapénz vagy elektronikus pénz – tartását, a kriptoeszköz-szolgáltatóknak ezeket a pénzeket hitelintézetnél vagy központi banknál kell elhelyezniük, ha rendelkezésre áll a központi banknál vezetett számla. A kriptoeszköz-szolgáltatók számára csak akkor szabad engedélyezni, hogy az általuk kínált kriptoeszköz-szolgáltatásokkal kapcsolatban fizetési műveleteket hajtsanak végre, ha az említett irányelv szerint engedélyezett pénzforgalmi intézménynek minősülnek.
- (83) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az általuk nyújtott szolgáltatásoktól függően, az egyes szolgáltatástípusokra jellemző sajátos kockázatokkal összefüggésben szolgáltatáspecifikus követelményeknek kell megfelelniük. Azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végzik, bizonyos kötelező erejű szerződéses rendelkezéseket tartalmazó megállapodást kell kötniük ügyfeleikkel, továbbá letétkezelési szabályzatot kell kialakítaniuk és alkalmazniuk, valamint kérésre elektronikus formátumban az ügyfelek rendelkezésére kell bocsátaniuk azt. A megállapodásnak többek között meg kell határoznia a nyújtott szolgáltatás jellegét, amely magában foglalhatja az ügyfelek tulajdonában lévő kriptoeszközök tartását, vagy az ilyen kriptoeszközökhöz való hozzáférés módját, amely esetben az ügyfél megtarthatja a letétkezelés alatt álló kriptoeszközök feletti ellenőrzést. Alternatív megoldásként a kriptoeszközöket vagy az azokhoz való hozzáférés eszközeit át lehet adni a kriptoeszköz-szolgáltatónak teljeskörű ellenőrzésre. Az ügyfelekhez tartozó kriptoeszközökkel vagy az ilyen kriptoeszközökhöz való hozzáférés eszközeivel rendelkező kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy ezeket a kriptoeszközöket ne használják saját számlájukra. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy az általuk kezelt összes kriptoeszköz mindig tehermentes legyen. Az említett kriptoeszköz-szolgáltatóknak továbbá felelősséget kell viselniük az információs és kommunikációs technológiával (IKT) kapcsolatos biztonsági események – többek között kibertámadás, lopás vagy meghibásodás – miatti veszteségekért. A nem letétkezelő kriptovaluta-tárcák hardver- vagy szoftverszolgáltatói nem tartoznak e rendelet hatálya alá.
- (84) A kriptoeszköz-piacok szabályos működésének biztosítása érdekében a kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak részletes működési szabályzattal kell rendelkezniük, biztosítaniuk kell rendszereik és eljárásaik kellő rezilienciáját, a kriptoeszköz-piachoz igazított, kereskedés előtti és kereskedés utáni átláthatósági követelmények hatálya alá kell tartozniuk, továbbá átlátható és megkülönböztetéstől mentes, objektív kritériumokon alapuló szabályokat kell alkalmazniuk a platformjukhoz való hozzáférés szabályozása céljából. A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak átlátható szolgáltatási díjstruktúrával meg kell akadályozniuk az esetlegesen piaci visszaéléshez vagy rendellenes kereskedési feltételekhez vezető megbízások elhelyezését. A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók számára biztosítani kell a lehetőséget a kereskedési platformon végrehajtott ügyletek láncon belüli és láncon kívüli kiegyenlítésére, melynek során biztosítaniuk kell az időben történő kiegyenlítést. Az ügyletek kiegyenlítését az ügylet kereskedési platformon történő végrehajtását követő 24 órán belül kell kezdeményezni. Láncon kívüli kiegyenlítés esetén a kiegyenlítést ugyanazon az üzleti napon kell kezdeményezni, míg láncon belüli kiegyenlítés esetén az elszámolás hosszabb időt vehet igénybe, mivel azt a kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltató nem ellenőrzi.
- (85) A fogyasztóvédelem biztosítása érdekében azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközre váltását saját tőkéjük felhasználásával végzik, megkülönböztetésmentes üzletpolitikát kell kidolgozniuk. Vagy kötelező érvényű jegyzéseket kell közzétenniük, vagy nyilvánosságra kell hozniuk az általuk átváltani kívánt kriptoeszközök árának meghatározásához használt módszertant, továbbá közzé kell tenniük minden olyan korlátot, amelyet az átváltandó összegre kívánnak megállapítani. Emellett kereskedés utáni átláthatósági követelmények hatálya alá kell tartozniuk.

- (86) Azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat hajtanak végre, ki kell dolgozniuk végrehajtási szabályzatukat, és mindig arra kell törekedniük, hogy ügyfeleik számára a lehető legjobb eredményt érjék el, abban az esetben is, amikor az ügyfél szerződő feleként járnak el. Minden szükséges lépést meg kell tenniük annak elkerülése érdekében, hogy alkalmazottaik visszaéljenek az ügyfélmegbízásokra vonatkozó információkkal. Azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek a megbízásokat fogadják és más kriptoeszköz-szolgáltatóknak továbbítják, eljárásokat kell alkalmazniuk a megbízások azonnali és szabályos elküldésére. A kriptoeszköz-szolgáltatók nem kaphatnak semmilyen pénzbeli vagy nem pénzbeli jutást az ilyen megbízásoknak konkrét kriptoeszköz-kereskedési platformhoz vagy bármely más kriptoeszköz-szolgáltatóhoz történő továbbításáért. Nyomon kell követniük a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályaik és végrehajtási szabályzatuk hatékonyságát, értékelve, hogy a megbízás-végrehajtási szabályzatban szereplő végrehajtási helyszínek a lehető legjobb eredményt nyújtják-e az ügyfél számára, vagy módosítaniuk kell-e végrehajtási szabályaikat, és értesíteniük kell a megbízások végrehajtására vonatkozó szabályaik vagy végrehajtási szabályzatuk minden lényeges változásáról azokat az ügyfeleket, akikkel aktív ügyfélkapcsolatban állnak.
- (87) Ha az ügyfél nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltató az ügyfél partnere, hasonlóságok mutatkozhatnak a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltásával kapcsolatos szolgáltatásokkal. A kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltásakor azonban az ilyen átváltások árát a kriptoeszköz-szolgáltató szabadon, valutaváltásként határozza meg. A kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása során azonban a kriptoeszköz-szolgáltatónak mindig biztosítania kell, hogy ügyfele számára a lehető legjobb eredményt érje el, ideértve azt az esetet is, amikor az ügyfél szerződő feleként jár el, a legjobb végrehajtásra vonatkozó szabályzatával összhangban. A kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltása, amennyiben azt a kibocsátó vagy ajánlattevő végzi, nem minősül kriptoeszköz-szolgáltatásnak.
- (88) Azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek kriptoeszközöket helyeznek el potenciális birtokosok nevében, a szerződés megkötése előtt tájékoztatniuk kell az érintett személyeket a szolgáltatásnyújtás tervezett módjáról. Ügyfelek védelmének biztosítása érdekében a kriptoeszközök elhelyezésére engedéllyel rendelkező kriptoeszköz-szolgáltatóknak konkrét és megfelelő eljárásokkal kell rendelkezniük a kriptoeszközök saját ügyfeleiknél való elhelyezéséről és azokból az esetekből eredő összeférhetetlenségek megelőzésére, nyomon követésére, kezelésére és nyilvánosságra hozatalára, amikor a kriptoeszközök elhelyezésére javasolt árat túlbecsülték vagy alulbecsülték. Kriptoeszközök valamely ajánlattevő nevében történő elhelyezése nem minősül külön ajánlatnak.
- (89) A fogyasztóvédelem biztosítása érdekében azoknak a kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek az ügyfél kérésére vagy saját kezdeményezésükre kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást végeznek, vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végzik, értékelniük kell, hogy az említett kriptoeszköz-szolgáltatások vagy kriptoeszközök alkalmasak-e az ügyfelek számára, tekintettel ügyfelek tapasztalataira, ismereteire, céljaira és veszteségviselési képességére. Ha az ügyfelek nem tájékoztatják a kriptoeszköz-szolgáltatókat tapasztalataikról, ismereteikről, céljaikról és veszteségviselési képességükről, vagy egyértelmű, hogy a kriptoeszközök nem alkalmasak az ügyfelek számára, a kriptoeszköz-szolgáltatók nem ajánlhatják ezeket a kriptoeszköz-szolgáltatásokat vagy kriptoeszközöket az ügyfelek számára, továbbá nem végezhetik kriptoeszközök portfóliókezelését. A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás során a kriptoeszköz-szolgáltatóknak jelentést kell az ügyfelek rendelkezésére bocsátaniuk, amelynek tartalmaznia kell a megfelelőség értékelését, meghatározva az adott tanácsot, valamint azt, hogy az hogyan felel meg az ügyfelek preferenciáinak és céljainak. A kriptoeszközök portfóliókezelésének végzésekor a kriptoeszköz-szolgáltatóknak rendszeres kimutatásokat kell ügyfelek rendelkezésére bocsátaniuk, amelyeknek tartalmazniuk kell tevékenységeik és a portfólió teljesítményének áttekintését, valamint a megfelelőségi értékelésről szóló frissített nyilatkozatot.
- (90) Egyes kriptoeszköz-szolgáltatások, különösen a kriptoeszközökre ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása, a kriptoeszközök elhelyezése, valamint a kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása átfedésben lehetnek az (EU) 2015/2366 irányelvben meghatározott pénzforgalmi szolgáltatásokkal.
- (91) Előfordulhat, hogy az elektronikuspénz-kibocsátók által ügyfeleknek az elektronikuspénz-token kezelése céljából biztosított eszközök nem különböztethetők meg az e rendeletben szabályozott letétkezelési és adminisztrációs szolgáltatási tevékenységektől. Az elektronikuspénz-kibocsátó intézmények számára ezért lehetővé kell tenni, hogy az e rendelet szerinti előzetes engedély nélkül kizárólag az általuk kibocsátott elektronikuspénz-tokenekkel kapcsolatban kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtsanak.

- (92) A hagyományos elektronikuspénz-forgalmazók tevékenysége, nevezetesen az elektronikus pénz kibocsátók nevében történő forgalmazása e rendelet alkalmazásában kriptoeszközök elhelyezésére irányuló tevékenységnek minősülne. A 2009/110/EK irányelv alapján elektronikus pénz forgalmazására jogosult természetes vagy jogi személyek számára azonban lehetővé kell tenni, hogy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói nevében elektronikuspénz-tokeneket is forgalmazzanak anélkül, hogy e rendelet alapján előzetes engedélyt kellene kérniük kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására. Ezért ezek a forgalmazók mentesülnek azon követelmény alól, hogy engedélyt kérjenek arra, hogy kriptoeszköz-szolgáltatóként kriptoeszköz-elhelyezési tevékenységet végezhesse.
- (93) A kriptoeszköz-átküldési szolgáltatás nyújtójának olyan szervezetnek kell lennie, amely biztosítja a kriptoeszközöknek az ügyfél nevében történő átküldését egy megosztott főkönyvi címről vagy számláról egy másikra. Az ilyen átküldési szolgáltatás nem foglalhatja magában azokat a jóváhagyókat, csomópontokat vagy bányászokat, akik vagy amelyek esetleg az ügylet megerősítésének és az alapul szolgáló megosztott főkönyv állapota frissítésének részét képezik. Sok kriptoeszköz-szolgáltató kínál valamiféle kriptoeszköz-átküldési szolgáltatást is, például a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésének és nyilvántartásának részeként a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltását, vagy a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtását. Az elektronikuspénz-tokenek átküldéséhez kapcsolódó szolgáltatások pontos jellemzőitől függően az ilyen szolgáltatások az (EU) 2015/2366 irányelvben meghatározott pénzforgalmi szolgáltatásnak minősülhetnek. Ilyen az esetekben ezeket az átküldéseket az említett irányelvvel összhangban pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására engedéllyel rendelkező szervezetnek kell végrehajtania.
- (94) Ez a rendelet nem foglalkozik a kriptoeszközökben történő hitelnyújtással és hitelfelvétellel, ideértve az elektronikuspénz-tokeneket is, és ezért nem sérti az alkalmazandó nemzeti jogot. Az ilyen tevékenységek szabályozásának megvalósíthatóságát és szükségességét tovább kell vizsgálni.
- (95) Fontos biztosítani a kriptoeszközök piacaiba vetett bizalmat és e piacok integritását. Ezért szabályokat kell megállapítani a kereskedésbe bevezetett kriptoeszközökkel kapcsolatos piaci visszaélések megakadályozása céljából. A kriptoeszköz-kibocsátók és a kriptoeszköz-szolgáltatók azonban nagyon gyakran kkv-k, amelyekre aránytalan lenne alkalmazni az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²¹⁾ összes rendelkezését. Ezért egyedi szabályok megállapításával meg kell tiltani azokat a magatartásokat – például a kriptoeszköz-piacokat érintő bennfentes kereskedést, bennfentes információk jogosulatlan megosztását és piaci manipulációt –, amelyek alááshatják a felhasználók kriptoeszköz-piacokba vetett bizalmát és e piacok integritását. A kriptoeszközöket érintő piaci visszaélésekre vonatkozó egyedi szabályokat akkor is alkalmazni kell, ha a kriptoeszközöket bevették kereskedésbe.
- (96) A kriptoeszközök piacainak szereplői számára a jogbiztonságot a bennfentes információ meghatározása szempontjából alapvető két elem, nevezetesen az információ pontos jellegének és a kriptoeszközök árfolyamára gyakorolt potenciális hatása jelentőségének pontosabb jellemzése révén kell fokozni. Ezeket az elemeket a kriptoeszközök piacaival és azok működésével kapcsolatos piaci visszaélések megelőzésével összefüggésben is mérlegelni kell, figyelembe véve például a közösségi média használatát, a megbízások végrehajtása céljából az intelligens szerződések alkalmazását és a bányászati poolok koncentrációját.
- (97) Azok a származtatott ügyletek, amelyek a 2014/65/EU irányelvben meghatározott pénzügyi eszközöknek minősülnek, és amelyek mögöttes eszköze kriptoeszköz, szabályozott piacon, multilaterális kereskedési rendszerben vagy szervezett kereskedési rendszerben történő kereskedés esetén az 596/2014/EU rendelet hatálya alá tartoznak. A említett származtatott ügyletek mögöttes eszközeit képező, e rendelet hatálya alá tartozó kriptoeszközökre e rendelet piaci visszaélésre vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (98) Az illetékes hatóságoknak megfelelő hatáskörrel kell rendelkezniük a kibocsátás, a nyilvános ajánlattétel és a kriptoeszközök – köztük eszközalapú tokenek és elektronikuspénz-tokenek – kereskedésbe történő bevezetése, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatók felügyeletére. E hatáskörök magukban foglalják a kriptoeszközök nyilvános ajánlattételére vagy kereskedésbe történő bevezetésére, vagy a kriptoeszköz-szolgáltatás felfüggesztésére vagy megtiltására vonatkozó hatáskört, továbbá a piaci visszaélésre vonatkozó szabályok megsértésének vizsgálatára vonatkozó hatáskört. Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök kibocsátói nem tartoznak az e rendelet szerinti felügyelet hatálya alá, amennyiben a kibocsátó nem ajánlattevő vagy kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

- (99) Az illetékes hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy szankciókat szabjanak ki a kriptoeszközök – köztük az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek – kibocsátóira, ajánlattevőire és a kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyekre, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatókra.. A közigazgatási szankció vagy egyéb közigazgatási intézkedés típusának és szintjének meghatározásakor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük az összes lényeges körülményt, beleértve a jogsértés súlyosságát és időtartamát, valamint azt, hogy azt szándékosan követték-e el.
- (100) A kriptoeszközök piaainak határokon átnyúló jellege miatt az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük egymással annak érdekében, hogy felderítsék és megakadályozzák e rendelet megsértéseit.
- (101) A kriptoeszközökkel és a kriptoeszköz-szolgáltatókkal kapcsolatos átláthatóság megkönnyítése érdekében az ESMA-nak létre kell hoznia a kriptoeszköz-alapdokumentumok, az eszközalapú tokenek kibocsátói, az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói és a kriptoeszköz-szolgáltatók nyilvántartását.
- (102) A jelentős eszközalapú tokenek használhatók csereeszközként, illetve nagy volumenű fizetési műveletek lebonyolítására. Mivel az ilyen nagy volumenű sajátos kockázatot jelenthetnek a monetáris transzmissziós csatornákra és a monetáris szuverenitásra, helyénvaló, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátóinak felügyeletét – az eszközalapú tokenek jelentőssé minősítésének időpontjától – az EBH lássa el. E megbízatás során foglalkozni kell az eszközalapú tokenek jelentette kockázatok nagyon sajátos jellegével, és a megbízatás nem teremthet precedenst semmilyen más, pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktus tekintetében.
- (103) Célszerű, hogy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak felügyeletét a 2009/110/EK irányelv szerinti felügyeletért felelős illetékes hatóságok lássák el. Mivel azonban a jelentős elektronikuspénz-tokenek fizetési eszközként való használata potenciálisan széles körben elterjedhet, és e tokenek a pénzügyi stabilitásra is kockázatot jelenthetnek, célszerű, hogy kibocsátóik az illetékes hatóságok és az EBH kettős felügyelete alá tartozzanak. Az EBH-nak felügyelnie kell, hogy a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói megfeleljenek-e az e rendeletben az ilyen tokenekre vonatkozóan meghatározott kiegészítő követelményeknek. Mivel a konkrét kiegészítő követelmények csak a jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre alkalmazandók, az ilyen követelmények hatálya alá nem tartozó, jelentős elektronikuspénz-token kibocsátó hitelintézetek felügyeletét továbbra is saját illetékes hatóságaik végzik. A kettős felügyeletnek foglalkoznia kell az elektronikuspénz-tokenek jelentette kockázatok nagyon sajátos jellegével, és nem teremthet precedenst semmilyen más, pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktus tekintetében.
- (104) Egy tagállam eurótól eltérő hivatalos pénznemében denominált jelentős elektronikuspénz-tokenek, amelyeket csereeszközként és nagy összegű fizetési műveletek kiegyenlítésére használnak – bár ennek bekövetkezése nem valószínű – különleges kockázatot jelenthetnek azon tagállam monetáris szuverenitására nézve, amelynek hivatalos pénznemében vannak denominálva. Amennyiben e jelentős elektronikuspénz-tokenek birtokosainak és ügyleti volumenének legalább 80 %-a a székhely szerinti tagállamban összpontosul, a felügyeleti feladatok nem ruházhatók át az EBH-ra.
- (105) Célszerű, hogy az EBH létrehozza a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóival és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival foglalkozó felügyeleti kollégiumot. Mivel a jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói központi szereplői az ilyen kriptoeszközök kibocsátását, átruházását és a birtokosok részére történő forgalmazását végző szervezetek hálózatának, a felügyeleti kollégiumnak tagjai között kell tudnia az érintett szervezetek illetékes hatóságait, a többek között a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezeléssel és – a jelentős eszközalapú tokenek vagy a jelentős elektronikuspénz-tokenek kereskedésbe szabályozott piacra történő bevezetése esetén – a kriptoeszköz-kereskedési platformok működtetésével foglalkozó kriptoeszköz-szolgáltatók illetékes hatóságait, valamint a jelentős eszközalapú tokenekre és a jelentős elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó, birtokosok nevében történő letétkezeléssel és adminisztrációval szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatók illetékes hatóságait. A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóival és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival foglalkozó felügyeleti kollégiumnak elő kell segítenie a tagjai közötti együttműködést és információcserét, továbbá nem kötelező erejű véleményeket kell kiadnia akkor, ha többek között az ilyen kibocsátók tekintetében engedélymódosításra vagy felügyeleti intézkedésekre kerül sor.
- (106) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak felügyelete céljából az EBH-nak hatáskörrel kell rendelkeznie többek között helyszíni ellenőrzések elvégzésére, felügyeleti intézkedések meghozatalára és bírságok kiszabására.

- (107) Indokolt továbbá, hogy az EBH a költségeinek, köztük az általános költségeknek a fedezése érdekében díjakat számítsen fel a jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak. A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói esetében a díjnak arányosnak kell lennie a kibocsátók tartalékeszközeinek nagyságával. A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói esetében a díjnak arányosnak kell lennie a kibocsátók eszköztartalékának nagyságával. A jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében a díjnak arányosnak kell lennie a jelentős elektronikuspénz-tokenekért kapott pénz összegével.
- (108) E rendelet hatékonyságának biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: az e rendeletben szereplő fogalommeghatározásoknak a piaci és technológiai fejleményekhez igazodó módosítása, az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek jelentőssé minősítéséhez szükséges kritériumok és küszöbértékek meghatározására vonatkozó bizonyos kritériumok pontosítása, tovább annak meghatározása, hogy mikor áll fenn jelentős befektetővédelmi aggály és a kriptoeszköz-piacok megfelelő működését vagy integritását, illetve az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély, az EBH pénzbírságok vagy időszakos kényszerítő bírságok kiszabására vonatkozó hatáskörének gyakorlására vonatkozó eljárási szabályok további pontosítása, beleértve a védelemhez való jogra, az átmeneti rendelkezésekre, valamint a pénzbírságok vagy időszakos kényszerítő bírságok beszedésére vonatkozó rendelkezéseket, továbbá a pénzbírságok és időszakos kényszerítő bírságok kiszabására és végrehajtására vonatkozó elévülési időket, valamint az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira az EBH által kivethető felügyeleti díjak típusának és összegének meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽²²⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (109) E rendelet az Unió egészében való következetes alkalmazásának előmozdítása és ezen belül a kriptoeszközök birtokosainak és a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleinek – különösen, ha fogyasztók – megfelelő védelme érdekében technikai standardokat kell kidolgozni. A hatékonyság érdekében helyénvaló, hogy a szakpolitikai döntést nem igénylő szabályozástechnikai standardtervezeteket az ESMA és az EBH mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv dolgozza ki, és nyújtsa be a Bizottságnak.
- (110) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy elfogadja az EBH és az ESMA által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat a következők tekintetében: a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt, a kriptoeszköz-kibocsátáshoz használt konszenzusos mechanizmus éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaival és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaival kapcsolatos információk tartalma, módszertana és megjelenítése; a hitelintézetek által az eszközalapú tokenek kibocsátásakor készítendő kriptoeszköz-alapdokumentumokra vonatkozó jóváhagyási eljárás; az eszközalapútoken-kibocsátóként való engedélyezés iránti kérelemben benyújtandó információk; az egyes közös valutaövezetekben csereeszközként történő, nem valamely uniós tagállam hivatalos pénznemében denominált eszközalapú-tokenek és elektronikuspénz-tokenek felhasználáshoz kapcsolódó ügyletek negyedévenkénti napi átlagos számának és átlagos összesített értékének becslésére szolgáló módszertan; az eszközalapú tokenek birtokosai és kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfelei panaszainak kezelésére vonatkozó követelmények, sablonok és eljárások; az eszközalapú tokenek kibocsátóival kapcsolatos összeférhetlenségek azonosítására, megelőzésére, kezelésére és közzétételére vonatkozó szabályzatokra és eljárásokra vonatkozó követelmények, valamint az említett közzététel tartalmára vonatkozó részletek és módszertan; az eszközalapú tokenek és a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátójának a magasabb szavatolótőke-követelményekhez való alkalmazkodásra vonatkozó eljárása és időkerete, a magasabb szavatolótőke előírásának kritériumai, a stresszteszt-programok kialakítására vonatkozó minimumkövetelmények; az eszköztartalékokra vonatkozó likviditási követelmények; azok a pénzügyi eszközök, amelyekbe az eszköztartalék befektethető; az eszközalapútoken-kibocsátóban való befolyásoló részesedés tervezett megszerzésének értékeléséhez szükséges információk részletes tartalma; a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó további kötelezettségekre vonatkozó követelmények; a kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtani szándékozó hitelintézetek, központi értéktárak, befektetési vállalkozások, piacműködtetők, elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, ÁÉKBV alapkezelő társaságok vagy alternatívbefektetésialapkezelők által az illetékes hatóságoknak benyújtott információk; a kriptoeszköz-szolgáltató engedélyezés iránti kérelmében szereplő információk; a kriptoeszköz-szolgáltatók által minden egyes olyan kriptoeszköz kibocsátására használt konszenzusos mechanizmus éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaival és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaival kapcsolatban nyilvánosan hozzáférhetővé tett információk tartalma, módszertana és

⁽²²⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

megjelenítése, amellyel kapcsolatban szolgáltatásokat kínálnak; a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásának folyamatoságát és rendszerességét biztosító intézkedések, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatók által végrehajtott valamennyi kriptoeszköz-szolgáltatás, -megbízás és -ügylet nyilvántartásának vezetése; a kriptoeszköz-szolgáltatókkal kapcsolatos összeférhetetlenségek azonosítására, megelőzésére, kezelésére és közzétételére vonatkozó szabályzatokra irányadó követelmények, valamint a közzététel tartalmára vonatkozó részletek és módszertan; a kereskedési platform működtetőjére vonatkozó átláthatósági adatok közzétételének módja, valamint a kereskedési platformmal kapcsolatos ajánlatkönyv-nyilvántartások tartalma és formátuma; a kriptoeszköz-szolgáltatásban szerezni kívánt befolyásoló részesedés értékeléséhez szükséges információk részletes tartalma; a piaci visszaélések nyomon követésére és felderítésére szolgáló megfelelő intézkedések, rendszerek és eljárások; a piaci visszaélés gyanújának bejelentésére szolgáló értesítési minta, valamint a piaci visszaélések felderítésére szolgáló, az érintett illetékes hatóságok közötti koordinációs eljárások; az illetékes hatóságok közötti együtműködési megállapodások mintadokumentuma; a kriptoeszköz-alapdokumentumoknak az ESMA nyilvántartásában való besorolásához szükséges adatok, valamint az annak biztosításához szükséges gyakorlati intézkedések, hogy ezek az adatok géppel olvashatók legyenek; azok a feltételek, amelyek alapján a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóival és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival foglalkozó felügyeleti kollégium egyes tagjait kategóriájukban a legjelentősebbnek kell tekinteni; és azok a feltételek, amelyek alapján megállapítható, hogy az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek nagy mennyiségben kerülnek felhasználásra az említett kollégium egyes tagjainak minősítése céljából, valamint a kollégium működésére vonatkozó gyakorlati szabályok részletei. A Bizottságnak ezeket a szabályozástechnikai standardokat az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU, illetve az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.

- (111) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH és az ESMA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el a kriptoeszköz-alapdokumentumokhoz használandó egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok létrehozása; az eszközalapú token-kibocsátóként való engedélyezés iránti kérelem céljából történő információtovábbításra szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások létrehozása; a 100 000 000 EUR-t meghaladó értékű eszközalapú tokenekre vonatkozó adatszolgáltatás céljára szolgáló egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok létrehozása; a kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtani szándékozó hitelintézetek, központi értéktárak, befektetési vállalkozások, piaci szereplők, elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, ÁÉKBV alapkezelő társaságok vagy alternatív befektetésialapkezelők által az illetékes hatóságok részére nyújtandó információk bejelentésére szolgáló egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások létrehozása; a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalára és a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalának késleltetésére szolgáló technikai eszközök meghatározása; és az illetékes hatóságok, az EBH és az ESMA közötti együttműködéshez és információcseréhez használandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások létrehozása tekintetében. A Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardokat az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkével és az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 15. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (112) mivel e rendelet céljait – nevezetesen az ajánlattevőkre, vagy az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyekre, az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó jogi keret széttagozottságának a kezelését, valamint a kriptoeszköz-piacok megfelelő működésének a biztosítását a kriptoeszközök birtokosai és a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfelei, különösen a lakossági birtokosok védelmének egyidejű biztosítása mellett, továbbá a piacok integritásának és a pénzügyi stabilitásnak a védelmét – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban egy olyan keret létrehozásával, amely segítheti a kriptoeszközök nagyobb volumenű, határokon átnyúló piacának és a kriptoeszköz-szolgáltatóknak a fejlődését e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (113) Az e rendelet hatálybalépése előtt kibocsátott, eszközalapú tokenektől és elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatások és tevékenységek nyújtásával foglalkozó piaci szereplők megzavarásának elkerülése érdekében az ilyen kriptoeszközök kibocsátóit mentesíteni kell a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételére vonatkozó kötelezettség és e rendelet más alkalmazandó követelményei alól. Bizonyos kötelezettségeket azonban alkalmazni kell, ha az ilyen kriptoeszközöket e rendelet alkalmazásának kezdőnapja előtt vezették kereskedésbe. A meglévő piaci szereplők megzavarásának elkerülése érdekében átmeneti rendelkezésekre van szükség az eszközalapú tokenek azon kibocsátóira vonatkozóan, amelyek e rendelet alkalmazásának megkezdésekor már működtek.

- (114) mivel a kriptoeszköz-szolgáltatókra az e rendelet alkalmazásának megkezdése előtt alkalmazandó nemzeti szabályozási keretek tagállamonként eltérőek, alapvető fontosságú, hogy azok a tagállamok, amelyek jelenleg nem alkalmaznak szigorú prudenciális követelményeket a jelenleg a szabályozási keretük alapján működő kriptoeszköz-szolgáltatókra, előírassák, hogy az ilyen kriptoeszköz-szolgáltatókra szigorúbb követelmények vonatkozzanak, mint a nemzeti szabályozási keretek alapján működőkre. Ilyen esetekben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ne alkalmazzák vagy csökkentse az 18 hónapos átmeneti időszakot, amely egyébként lehetővé tenné, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók a tagállamok meglévő nemzeti szabályozási kerete alapján szolgáltatásokat nyújtsanak. Ez a tagállamok számára biztosított lehetőség nem teremthet precedenst semmilyen más, pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó uniós jogalkotási aktus tekintetében.
- (115) A visszaélést bejelentő személyek számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az illetékes hatóságok tudomására hozhassanak olyan új információkat, amelyek segítik a hatóságokat e rendelet megsértéseinek felderítésében és a szankciók kiszabásában. E rendeletnek ezért megfelelő szabályokat kell megállapítania, amelyek lehetővé teszik, hogy a visszaélést bejelentő személyek fel tudják hívni az illetékes hatóságok figyelmét e rendelet tényleges vagy potenciális megsértésének eseteire, ugyanakkor megvédik őket a megtorlástól. Ezt az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²³⁾ arra irányuló módosítása révén kell elérni, hogy alkalmazandó legyen e rendelet megsértései esetén is.
- (116) Tekintettel arra, hogy az EBH-t meg kell bízni a jelentős eszközalapú tokenek és jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak közvetlen felügyeletével, és az ESMA-t fel kell hatalmazni arra, hogy éljen a jelentős kriptoeszköz-szolgáltatókkal kapcsolatos hatásköreivel, biztosítani kell, hogy az EBH és az ESMA gyakorolni tudja valamennyi hatáskörét és feladatát annak érdekében, hogy a pénzügyi rendszer rövid, közép- és hosszú távú stabilitásához és hatékonyságához való hozzájárulás révén teljesítse a közérdek védelmére irányuló célját az uniós gazdaság, annak polgárai és vállalkozásai érdekében, valamint biztosítani kell, hogy a kriptoeszköz-kibocsátók és a kriptoeszköz-szolgáltatók az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet hatálya alá tartozzanak. Ezért a fent említett rendeleteket ennek megfelelően módosítani kell.
- (117) A kriptoeszközök kibocsátása, az azokra vonatkozó ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetésükre irányuló kérelem, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtása személyes adatok kezelésével járhat. A személyes adatok e rendelet szerinti minden kezelését a személyes adatok védelmére vonatkozó, alkalmazandó uniós jognak megfelelően kell végezni. E rendelet nem érinti az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁴⁾, valamint az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁵⁾ szerinti jogokat és kötelezettségeket.
- (118) Az európai adatvédelmi biztossal az (EU) 2018/1725 rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összhangban konzultációra került sor, és a biztos 2021. június 24-én véleményt nyilvánított⁽²⁶⁾.
- (119) E rendelet alkalmazásának kezdőnapját el kell halasztani annak érdekében, hogy lehetővé váljon az e rendelet egyes elemeinek további meghatározásához szükséges szabályozástechnikai standardok, végrehajtás-technikai standardok és felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. CÍM

TÁRGY, HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet egységes követelményeket állapít meg az eszközalapú tokenektől és elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre, az eszközalapú tokenekre és az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattétel és kereskedési platformra történő bevezetésük, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó követelmények tekintetében.

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

⁽²⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽²⁶⁾ HL C 337., 2021.8.23., 4. o.

(2) Ez az rendelet meghatározza különösen a következőket:

- a) kriptoeszközök kibocsátására, kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételre és a kriptoeszközök kriptoeszköz-kereskedési platformra történő bevezetésére (a továbbiakban: piacra történő bevezetés) vonatkozó átláthatósági és közzétételi követelmények;
- b) a kriptoeszköz-szolgáltatóknak és az eszközalapú tokenek kibocsátóinak, valamint az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak engedélyezésére és felügyeletére, valamint a működésükre, szervezésükre és irányításukra vonatkozó követelmények;
- c) a kriptoeszközök birtokosainak a kriptoeszközök kibocsátása, az azokra vonatkozó nyilvános ajánlattétel és a kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetése során való védelmére vonatkozó követelmények;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleinek védelmére vonatkozó követelmények;
- e) a kriptoeszköz-piacok integritásának biztosítása érdekében a bennfentes kereskedelem, a bennfentes információk jogosulatlan közzététele és a kriptoeszközökkel kapcsolatos piaci manipuláció megelőzésére irányuló intézkedések.

2. cikk

Hatály

(1) Ez a rendelet azokra a természetes és jogi személyekre, valamint egyes egyéb vállalkozásokra alkalmazandó, akik vagy amelyek kriptoeszközök kibocsátásában, azokra vonatkozó nyilvános ajánlattételben és kereskedésbe történő bevezetésükben vesznek részt, vagy kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtanak az Unióban.

(2) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következőkre:

- a) azon személyekre, akik kizárólag anyavállalataiknak, saját leányvállalataiknak vagy anyavállalatuk más leányvállalatainak nyújtanak kriptoeszköz-szolgáltatásokat;
- b) a fizetéseptelenségi eljárás során eljáró felszámolóra vagy vagyonfelügyelőre, kivéve a 47. cikk alkalmazásában;
- c) az EKB-ra, a tagállamok nemzeti központi bankjaira, amennyiben monetáris hatósági minőségben járnak el, illetve az egyéb tagállami hatóságokra;
- d) az Európai Beruházási Bankra és leányvállalataira;
- e) az Európai Pénzügyi Stabilitási Eszközre és az Európai Stabilitási Mechanizmusra;
- f) nemzetközi közjogi szervezetekre.

(3) Ez a rendelet nem alkalmazandó azokra a kriptoeszközökre, amelyek egyedi és nem helyettesíthetők más kriptoeszközökkel.

(4) Ez a rendelet nem alkalmazandó a következők közül egynek vagy többnek minősülő kriptoeszközökre:

- a) pénzügyi eszközök;
- b) betétek, beleértve a strukturált betéteket is;
- c) pénz, kivéve, ha elektronikuspénz-tokennek minősül;
- d) értékpapírosítási pozíciók az (EU) 2017/2402 európai parlamenti és tanácsi rendelet 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítással összefüggésben;
- e) olyan nem-életbiztosítási vagy életbiztosítási termékek, amelyek a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi⁽²⁷⁾ irányelv I. és II. mellékletében felsorolt biztosítási ágazatokba tartoznak, vagy az említett irányelvben szereplő viszontbiztosítási és visszaengedményezési szerződések;
- f) olyan nyugdíjtermékek, amelyek a nemzeti jog alapján elsődleges céljukat tekintve a befektető számára nyugdíjjövedelmet biztosító és a befektetőt bizonyos juttatásokra feljogosító termékként elismert termékek;
- g) az (EU) 2016/2341 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁸⁾ vagy a 2009/138/EK irányelv hatálya alá tartozó hivatalosan elismert foglalkoztatónyugdíj-rendszerek;

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

⁽²⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2341 irányelve (2016. december 14.) a foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények tevékenységéről és felügyeletéről (HL L 354., 2016.12.23., 37. o.).

- h) olyan egyéni nyugdíjtermékek, amelyeknél a nemzeti jog alapján a munkáltató pénzügyi hozzájárulásra kötelezett, és amelyek esetében a munkáltatónak vagy a munkavállalónak nincs választási lehetősége a nyugdíj termék vagy annak szolgáltatója tekintetében;
- i) az (EU) 2019/1238 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁹⁾ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott páneurópai egyéni nyugdíjtermék;
- j) a 883/2004/EK rendelet ⁽³⁰⁾ és a 987/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³¹⁾ hatálya alá tartozó szociális biztonsági rendszerek.

(5) Az ESMA 2024. december 30-ig az e cikk (4) bekezdése a) pontjának alkalmazásában az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a kriptoeszközök pénzügyi eszköznek való minősítésének feltételeiről és kritériumairól.

(6) Ez a rendelet nem érinti az 1024/2013/EU rendeletet.

3. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

1. „megosztott főkönyvi technológia” vagy „DLT”: a megosztott főkönyvek működését és használatát lehetővé tevő technológia;
2. „megosztott főkönyv”: az ügyletek nyilvántartását tartalmazó, a DLT-hálózati csomópontok adott körében konszenzusos mechanizmus alkalmazásával megosztott és szinkronizált adattár;
3. „konszenzusos mechanizmus”: olyan szabályok és eljárások, amelyek révén a DLT-hálózati csomópontok között megállapodás születik arról, hogy valamely ügyletet validálják;
4. „DLT-hálózati csomópont”: egy hálózat részét képező eszköz vagy folyamat, amely valamely megosztott főkönyvön belül található valamennyi ügylet nyilvántartásának teljes vagy részleges másolatát tartalmazza;
5. „kriptoeszköz”: érték vagy jog digitális megtestesítője, amely megosztott főkönyvi technológia vagy hasonló technológia alkalmazásával elektronikusan átruházható és tárolható;
6. „eszközalapú token”: a kriptoeszközök olyan típusa, amely nem elektronikuspénz-token, és amely stabil érték fenntartására törekszik azáltal, hogy másik értékhez vagy joghoz, vagy ezek kombinációjához van kötve, beleértve egy vagy több hivatalos pénznemet is;
7. „elektronikuspénz-token” vagy „e-pénz-token”: a kriptoeszközök olyan típusa, amely stabil érték fenntartására hivatott azáltal, hogy egy hivatalos pénznem értékéhez van kötve;
8. „hivatalos pénznem”: egy ország központi bank vagy más monetáris hatóság által kibocsátott hivatalos pénzneme;
9. „felhasználói token”: a kriptoeszközök olyan típusa, amelynek rendeltetése kizárólag a kibocsátója által nyújtott áruhoz vagy szolgáltatáshoz való hozzáférés biztosítása;
10. „kibocsátó”: természetes vagy jogi személy vagy más vállalkozás, aki vagy amely kriptoeszközöket bocsát ki;
11. „kérelmező kibocsátó”: olyan eszközalapú token- vagy elektronikuspénz-token kibocsátó, aki, illetve amely az említett tokenek nyilvános ajánlattételének vagy kereskedésbe történő bevezetésének engedélyezését kéri;
12. „nyilvános ajánlattétel”: személyeknek szóló, bármilyen formában és bármilyen eszközzel tett közlés, amely elegendő információt ad az ajánlattétel feltételeiről és a felajánlott kriptoeszközökről ahhoz, hogy lehetővé tegye a leendő birtokosok számára az adott kriptoeszközök megvásárlására vonatkozó döntés meghozatalát;
13. „ajánlattevő”: természetes vagy jogi személy vagy más vállalkozás, vagy a kibocsátó, aki vagy amely nyilvános ajánlattétel keretében kriptoeszközöket kínál;
14. „pénz”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 25. pontjában meghatározott pénz;

⁽²⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1238 rendelete (2019. június 20.) a páneurópai egyéni nyugdíjtermékekről (PEPP) (HL L 198., 2019.7.25., 1. o.).

⁽³⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2004/EK rendelete (2004. április 29.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról (HL L 166., 2004.4.30., 1. o.).

⁽³¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 987/2009/EK rendelete (2009. szeptember 16.) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról (HL L 284., 2009.10.30., 1. o.).

15. „kripto eszköz-szolgáltató”: olyan jogi személy vagy más vállalkozás, aki vagy amely foglalkozása vagy üzleti tevékenysége körében szakmai alapon egy vagy több kripto eszköz-szolgáltatást nyújt ügyfelek részére, és aki vagy amely az 59. cikkkel összhangban kripto eszköz-szolgáltatásokat nyújthat;
16. „kripto eszköz-szolgáltatás”: a következő szolgáltatások és tevékenységek bármely kripto eszközhöz kapcsolódóan:
 - a) kripto eszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása;
 - b) kripto eszköz-kereskedési platform működtetése;
 - c) kripto eszközök átváltása pénzre;
 - d) kripto eszközök átváltása más kripto eszközökre;
 - e) kripto eszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása;
 - f) kripto eszközök elhelyezése;
 - g) kripto eszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő fogadása és továbbítása;
 - h) kripto eszközökre vonatkozó tanácsadás;
 - i) kripto eszközök portfóliókezelése;
 - j) kripto eszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása;
17. „kripto eszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása”: kripto eszközök vagy az ilyen kripto eszközökhöz való hozzáférés – adott esetben privát kriptográfiai kulcs formáját öltő – eszközének ügyfelek nevében történő letéti őrzése vagy ellenőrzése;
18. „kripto eszköz-kereskedési platform működtetése”: egy vagy több olyan multilaterális rendszer irányítása, amely – a rendszeren belül és annak szabályaival összhangban – összehozza több harmadik fél kripto eszköz-vételi és -eladási szándékát vagy elősegíti ezt oly módon, hogy az szerződést eredményez, kripto eszközök pénzre vagy kripto eszközök más kripto eszközre történő átváltásával;
19. „kripto eszközök átváltása pénzre”: kripto eszközökre vonatkozó vételi vagy eladási szerződések megkötése ügyfelekkel pénz ellenében, saját tőke felhasználásával;
20. „kripto eszközök átváltása más kripto eszközökre”: kripto eszközökre vonatkozó vételi vagy eladási szerződések megkötése ügyfelekkel más kripto eszközök ellenében, saját tőke felhasználásával;
21. „kripto eszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása”: egy vagy több kripto eszköz ügyfelek nevében történő vételére vagy eladására, illetve egy vagy több kripto eszköz ügyfelek nevében történő jegyzésére vonatkozó megállapodások megkötése, beleértve a kripto eszközöknek a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés pillanatában történő értékesítésére vonatkozó szerződések megkötését;
22. „kripto eszközök elhelyezése”: kripto eszközök vevők részére történő forgalmazása az ajánlattevő vagy az ajánlattevővel kapcsolatban álló személy nevében vagy javára;
23. „kripto eszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő fogadása és továbbítása”: egy vagy több kripto eszköz vételére vagy eladására, vagy egy vagy több kripto eszköz jegyzésére vonatkozó megbízás fogadása valamely személytől, továbbá e megbízás végrehajtás céljából harmadik félnek történő továbbítása;
24. „kripto eszközökre vonatkozó tanácsadás”: kripto eszközökkel kapcsolatos egy vagy több ügyletre, vagy a kripto eszköz-szolgáltatások igénybevételére vonatkozó, személyre szabott ajánlások adásának felkínálása, ajánlások adása vagy beleegyezés ajánlások adásába ügyfél részére, az ügyfél kérésére vagy a tanácsadást nyújtó kripto eszköz-szolgáltató kezdeményezésére;
25. „kripto eszközök portfóliókezelése”: ügyfelek által adott megbízásoknak megfelelően portfólió kezelése ügyfelenkénti mérlegelés alapján, amennyiben az ilyen portfóliók tartalmazzak egy vagy több kripto eszközt;
26. „kripto eszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása”: kripto eszköz-átküldési szolgáltatásoknak az egyik megosztott főkönyvi címről vagy számláról a másikra, természetes vagy jogi személy nevében történő nyújtása;

27. „vezető testület”: valamely kibocsátó, ajánlattevő vagy kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy kriptoeszköz-szolgáltató testülete vagy testületei, amely, illetve amelyek a nemzeti joggal összhangban van(nak) kinevezve, amely, illetve amelyek jogosult(ak) a szervezet stratégiájának, céljainak és általános irányításának a meghatározására, továbbá amely, illetve amelyek felügyeli(k) és ellenőrzi(k) a vezetői döntéshozatalt a szervezetnél, és amely magában foglalja, illetve amelyek magukban foglalják azokat a személyeket, akik a szervezet üzleti tevékenységét ténylegesen irányítják;
28. „hitelintézet”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontjában meghatározott és a 2013/36/EU irányelv alapján engedélyezett hitelintézet;
29. „befektetési vállalkozás”: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontjában meghatározott és a 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett befektetési vállalkozás;
30. „minősített befektetők”: a 2014/65/EU irányelv II. melléklete I. szakaszának 1–4. pontjában felsorolt személyek vagy szervezetek;
31. „szoros kapcsolat”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 35. pontjában meghatározott szoros kapcsolat;
32. „eszköztartalék”: azon tartalékeszközök kosara, amelyek biztosítják a kibocsátóval szembeni követelést;
33. „székhely szerinti tagállam”:
- a) ha az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőjének vagy a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személynek a bejegyzett székhelye az Unióban van, az a tagállam, amelyben az említett ajánlattevő vagy személy bejegyzett székhelye található;
 - b) ha az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőjének vagy a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személynek nincs az Unióban bejegyzett székhelye, de egy vagy több fióktelepe az Unióban van, az ajánlattevő vagy a személy által azon tagállamok közül kiválasztott tagállam, amelyekben az ajánlattevő vagy a személy fióktelepekkel rendelkezik;
 - c) ha az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevője vagy a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személy harmadik országban letelepedett és nincs fióktelepe az Unióban, az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy választása szerint vagy az a tagállam, amelyben a kriptoeszközökre vonatkozó első nyilvános ajánlattételt tervezik, vagy az a tagállam, amelyben az említett kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetése iránti első kérelmet benyújtják;
 - d) eszközalapútóken-kibocsátó esetében az a tagállam, amelyben az eszközalapútóken-kibocsátó bejegyzett székhelye található;
 - e) elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében azok a tagállamok, amelyekben az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóját a 2013/36/EU irányelv szerinti hitelintézetként, vagy a 2009/110/EK irányelv szerinti elektronikuspénz-kibocsátó intézményként engedélyezték;
 - f) kriptoeszköz-szolgáltatók esetében az a tagállam, amelyben a kriptoeszköz-szolgáltató bejegyzett székhelye található;
34. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy kriptoeszközre vonatkozó nyilvános ajánlattételt tesz közzé vagy kereskedésbe történő bevezetést kérelmez, vagy amelyben a kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújt, amennyiben az eltér a székhely szerinti tagállamtól;
35. „illetékes hatóság”:
- a) az egyes tagállamok által az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevői vagy az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, az eszközalapú tokenek kibocsátói vagy a kriptoeszköz-szolgáltatók tekintetében a 93. cikkel összhangban kijelölt egy vagy több hatóság;

b) az egyes tagállamok által a 2009/110/EK irányelv alkalmazásában az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói tekintetében kijelölt egy vagy több hatóság;

36. „befolyásoló részesedés”: eszközalapútoken-kibocsátóban vagy kriptoeszköz-szolgáltatóban fennálló bármely olyan közvetlen vagy közvetett részesedés, amely vagy a tőke, vagy a szavazati jogok legalább 10 %-át képviseli a 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³²⁾ 9. és 10. cikkében meghatározottak szerint, figyelembe véve az említett irányelv 12. cikkének (4) és (5) bekezdésében meghatározott, a szavazati jogok összesítésére vonatkozó feltételeket, vagy amely jelentős befolyás gyakorlását teszi lehetővé azon eszközalapútoken-kibocsátó vagy kriptoeszköz-szolgáltató irányítása felett, amelyben a részesedés fennáll;
37. „lakossági birtokos”: olyan természetes személy, aki olyan célból jár el, amely kívül esik kereskedelmi, üzleti tevékenysége, szakmája vagy foglalkozása körén;
38. „online interfész”: valamely ajánlattevő vagy kriptoeszköz-szolgáltató által vagy nevében működtetett szoftver, beleértve a honlapot, a honlap egy részét vagy egy alkalmazást, amely arra szolgál, hogy a kriptoeszköz-birtokosoknak hozzáférést biztosítson a kriptoeszközeikhez és az ügyfeleknek hozzáférést biztosítson a kriptoeszköz-szolgáltatásokhoz;
39. „ügyfél”: bármely természetes vagy jogi személy, akinek vagy amelynek a kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújt;
40. „saját kitettség nélküli ügyletpárosítás”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 38. pontjában meghatározott, saját kitettség nélküli ügyletpárosítás;
41. „pénzforgalmi szolgáltatások”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 3. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltatások;
42. „pénzforgalmi szolgáltató”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 11. pontjában meghatározott pénzforgalmi szolgáltató;
43. „elektronikuspénz-kibocsátó intézmény”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott elektronikuspénz-kibocsátó intézmény;
44. „elektronikus pénz”: a 2009/110/EK irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott elektronikus pénz;
45. „személyes adat”: az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 1. pontjában meghatározott személyes adat;
46. „pénzforgalmi intézmény”: az (EU) 2015/2366 irányelv 4. cikkének 4. pontjában meghatározott pénzforgalmi intézmény;
47. „ÁÉKBV alapkezelő társaság”: a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³³⁾ 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott alapkezelő társaság;
48. „alternatívbefektetésialap-kezelő”: a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁴⁾ 4. cikke (1) bekezdésének b) alpontjában meghatározott ABAK;
49. „pénzügyi eszköz”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontjában meghatározott pénzügyi eszköz;
50. „betét”: a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 3. pontjában meghatározott betét;
51. „strukturált betét”: a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 43. pontjában meghatározott strukturált betét.

(2) A Bizottság a 139. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendeletnek az e cikk (1) bekezdésében megállapított fogalom meghatározások technikai elemeinek további meghatározása, és e fogalom meghatározásoknak a piaci folyamatokhoz és a technológiai fejlődéshez való hozzáigazítása révén történő kiegészítésére vonatkozóan.

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004/109/EK irányelve (2004. december 15.) a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról és a 2001/34/EK irányelv módosításáról (HL L 390., 2004.12.31., 38. o.).

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).

⁽³⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

II. CÍM

ESZKÖZALAPÚ TOKENEKTŐL VAGY ELEKTRONIKUSPÉNZ-TOKENEKTŐL ELTÉRŐ KRIPTOESZKÖZÖK

4. cikk

Az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel

(1) Az Unión belül senki nem kínálhat eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközt nyilvános ajánlattétel keretében, kivéve, ha az adott személy:

- a) jogi személy;
- b) a 6. cikknek megfelelően az említett kriptoeszköz tekintetében kriptoeszköz-alapdokumentumot állított össze;
- c) a 8. cikknek megfelelően megküldte a kriptoeszköz-alapdokumentumot;
- d) a 9. cikknek megfelelően közzétette a kriptoeszköz-alapdokumentumot;
- e) a 7. cikknek megfelelően - amennyiben készült ilyen - az említett kriptoeszköz tekintetében marketingközleményeket állított össze;
- f) a 9. cikknek megfelelően - amennyiben készült ilyen - az említett kriptoeszköz tekintetében marketingközleményeket tett közzé;
- g) megfelel a 14. cikkben az ajánlattevőkre megállapított követelményeknek.

(2) Az (1) bekezdés b), c), d) és f) pontja nem alkalmazandó az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó alábbi nyilvános ajánlattételekre:

- a) az ajánlattétel tagállamonként 150-nél kevesebb természetes vagy jogi személyre irányul, mely személyek saját számlára járnak el;
- b) egy, az ajánlattétel kezdetétől számított 12 hónapos időszak során az Unióban nyilvános ajánlattétel keretében kínált kriptoeszköz teljes ellenértéke nem haladja meg az 1 000 000 EUR-t, vagy a más hivatalos pénznemben vagy kriptoeszközben számított, ezzel egyenértékű összeget;
- c) a kriptoeszközre vonatkozó ajánlattétel kizárólag minősített befektetőknek szól és a kriptoeszközt csak ilyen minősített befektetők birtokolhatják.

(3) Ez a cím nem alkalmazandó az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételekre, amennyiben a következők bármelyike teljesül:

- a) a kriptoeszközt ingyenesen ajánlják fel;
- b) a kriptoeszköz automatikusan jön létre a megosztott főkönyv fenntartásáért vagy az ügyletek validálásáért járó jutalomként;
- c) az ajánlattétel egy már létező vagy működő áruhoz vagy szolgáltatáshoz hozzáférést biztosító felhasználói tokenre vonatkozik;
- d) a kriptoeszköz birtokosa kizárólag arra jogosult, hogy a kriptoeszközök árukra és szolgáltatásokra váltsa be egy olyan kereskedőkből álló, korlátozott hálózaton belül, amelyek szerződéses megállapodásokat kötöttek az ajánlattevővel.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a kriptoeszköz nem tekinthető ingyenesen felajánlottnak, ha a vevőknek az említett kriptoeszközért cserébe meg kell adniuk személyes adataikat, vagy vállalniuk kell azok megadását az ajánlattevő részére, vagy ha a kriptoeszköz ajánlattevője e kriptoeszköz leendő birtokosaitól díjakat, jutalékokat, vagy pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatásokat vesz át.

Amennyiben az első albekezdés d) pontjában említett körülmények fennállása esetén a kriptoeszközre vonatkozó nyilvános ajánlattétel teljes ellenértéke az Unióban az eredeti nyilvános ajánlattétel kezdetétől számított minden egyes 12 hónapos időszakban meghaladja az 1 000 000 EUR-t, az ajánlattevő értesítést küld az illetékes hatóságnak, amely tartalmazza az ajánlat leírását és kifejti, hogy az ajánlat az első albekezdés d) pontja értelmében miért mentesül e cím alól.

A harmadik albekezdésben említett értesítés alapján az illetékes hatóság kellően indokolt határozatot hoz, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a tevékenység nem felel meg az első albekezdés d) pontja szerinti, a korlátozott hálózatokra vonatkozó mentességeknek, és erről tájékoztatja az ajánlattevőt.

(4) A (2) és (3) bekezdésben felsorolt mentességek nem alkalmazandók, ha az ajánlattevő vagy az ajánlattevő nevében eljáró más személy bármilyen formában jelzi azon szándékát, hogy egy eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetését kívánja kérni.

(5) Az 59. cikk szerinti kriptoeszköz-szolgáltatói engedély nem szükséges kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása esetén, és az olyan kriptoeszközökhöz kapcsolódó kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások nyújtásához, amelyek nyilvános ajánlattétele e cikk (3) bekezdése értelmében kivételt képez, kivéve, ha:

a) ugyanarra a kriptoeszközhöz vonatkozóan létezik egy másik nyilvános ajánlattétel, és az az ajánlat nem részesül mentességben; vagy

b) ha az ajánlott kriptoeszközt kereskedési platformra van bevezetve.

(6) Ha az eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközhöz vonatkozó nyilvános ajánlattétel olyan, árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosító felhasználói tokenet érint, amely még nem létezik vagy nem működik, a kriptoeszköz-alapdokumentumban leírt nyilvános ajánlattétel időtartama nem haladhatja meg a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételétől számított 12 hónapot.

(7) Az eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközhöz vonatkozó későbbi nyilvános ajánlattételt az (1) bekezdésben foglalt követelmények hatálya alá tartozó, külön nyilvános ajánlattételnek kell tekinteni, a (2) vagy (3) bekezdés későbbi nyilvános ajánlattételre való esetleges alkalmazásának sérelme nélkül.

Az eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközhöz vonatkozó későbbi nyilvános ajánlattételhez nem szükséges további kriptoeszköz-alapdokumentum, amennyiben kriptoeszköz-alapdokumentumot tettek közzé a 9. és 12. cikkel összhangban, és az alapdokumentum elkészítéséért felelős személy írásban hozzájárul annak használatához.

(8) Amennyiben az eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközhöz vonatkozó nyilvános ajánlattétel mentesül a kriptoeszköz-alapdokumentum (2) vagy (3) bekezdés szerinti közzétételére vonatkozó kötelezettség alól, azonban önkéntes alapon készül alapdokumentum, ez a cím alkalmazandó.

5. cikk

Az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetése

(1) Az Unión belül senki nem kérelmezheti eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetését, kivéve, ha az adott személy:

a) jogi személy;

b) a 6. cikknek megfelelően az említett kriptoeszköz tekintetében kriptoeszköz-alapdokumentumot állított össze;

c) a 8. cikknek megfelelően megküldte a kriptoeszköz-alapdokumentumot;

d) a 9. cikknek megfelelően közzétette a kriptoeszköz-alapdokumentumot;

e) a 7. cikknek megfelelően - amennyiben készült ilyen - az említett kriptoeszköz tekintetében marketingközleményeket állított össze;

f) a 9. cikknek megfelelően - amennyiben készült ilyen - az említett kriptoeszköz tekintetében marketingközleményeket tett közzé;

g) megfelel a 14. cikkben meghatározott, a kereskedésbe történő bevezetést kérő személyekre vonatkozó követelményeknek.

(2) Ha a kriptoeszközt a kereskedési platform üzemeltetőjének kezdeményezésére vezetik be kereskedésbe, és az e rendeletben előírt esetekben nem tettek közzé a 9. cikknek megfelelően kriptoeszköz-alapdokumentumot, az adott kriptoeszköz-kereskedési platform üzemeltetőjének kell megfelelnie az e cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az eszközalapú tokenről vagy elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy és a kereskedési platform üzemeltetője írásban megállapodhat abban, hogy a kereskedési platform üzemeltetőjének kell teljesítenie az (1) bekezdés b)–g) pontjában említett követelmények összességét vagy egy részét.

Az e bekezdés első albekezdésében említett írásos megállapodásban egyértelműen fel kell tüntetni, hogy a kereskedésbe történő bevezetést kérő személy köteles a kereskedési platform üzemeltetője számára minden olyan információt megadni, amely lehetővé teszi az említett üzemeltető számára, hogy adott esetben megfeleljen az (1) bekezdés b)–g) pontjában említett követelményeknek.

(4) Az (1) bekezdés b), c) és d) pontja nem alkalmazandó, ha:

- a) a kriptoeszközt az Unióban már bevezették egy másik kriptoeszköz-kereskedési platformra; és
- b) a kriptoeszköz-alapdokumentumot a 6. cikknek megfelelően állítják össze és a 12. cikknek megfelelően aktualizálják, és az alapdokumentum elkészítéséért felelős személy írásban hozzájárul annak használatához.

6. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentum tartalma és formája

(1) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az I. mellékletben részletesebben meghatározott, következő információk mindegyikét:

- a) információk az ajánlattevőről vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyről;
- b) információk a kibocsátóról, ha az eltér az ajánlattevőtől vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személytől;
- c) a kereskedési platform üzemeltetőjére vonatkozó információk, amennyiben az készíti el a kriptoeszköz-alapdokumentumot;
- d) információk a kriptoeszköz-projektről;
- e) a kriptoeszközhöz vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy annak kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk;
- f) információk a kriptoeszközhöz;
- g) információk a kriptoeszközhöz kapcsolódó jogokról és kötelezettségekről;
- h) információk a mögöttes technológiáról;
- i) információk a kockázatokról;
- j) a kriptoeszköz kibocsátásához használt konszenzusos mechanizmusnak az éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaira és környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaira vonatkozó információk.

Azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-alapdokumentumot nem az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett személyek készítette el, a kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az azt elkészítő személy személyazonosságát, valamint annak okát, hogy miért az adott személy készítette azt.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt valamennyi információnak valósnak, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie. A kriptoeszköz-alapdokumentumból nem hiányozhat lényeges információ, továbbá tömör és közérthető formában kell elkészíteni.

(3) A kriptoeszköz-alapdokumentum az első oldalon a következő egyértelmű és jól látható nyilatkozatot tartalmazza:

„Ezt a kriptoeszköz-alapdokumentumot az Európai Unió egyetlen tagállamának illetékes hatósága sem hagyta jóvá”. A kriptoeszköz ajánlattevője kizárólagos felelősséggel tartozik e kriptoeszköz-alapdokumentum tartalmáért”.

Amennyiben a kriptoeszköz-alapdokumentumot a kereskedésbe történő bevezetést kérő személy vagy egy kereskedési platform üzemeltetője készíti, az első albekezdésben említett nyilatkozatnak az „ajánlattevő” helyett a „kereskedésbe történő bevezetést kérő személyre” vagy „a kereskedési platform üzemeltetőjére” való hivatkozást kell tartalmaznia.

(4) A kriptoeszköz-alapdokumentum az (5) bekezdésben említett nyilatkozaton kívül nem tartalmazhat a kriptoeszköz jövőbeli értékére vonatkozóan semmilyen állítást.

(5) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak világos és egyértelmű nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy:

- a) a kriptoeszköz részben vagy egészben elveszítheti értékét;
- b) előfordulhat, hogy a kriptoeszköz nem mindig átruházható;
- c) előfordulhat, hogy a kriptoeszköz nem likvid;
- d) ha a nyilvános ajánlattétel felhasználói tokent érint, előfordulhat, hogy a felhasználói token nem váltható be a kriptoeszköz-alapdokumentumban ígért árura vagy szolgáltatásra, különösen a kriptoeszköz-projekt meghiúsulása vagy megszüntetése esetén;
- e) a kriptoeszköz nem tartozik a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁵⁾ szerinti befektetőkártalanítási rendszerek hatálya alá;
- f) a kriptoeszköz nem tartozik a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerek hatálya alá.

(6) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell a kriptoeszköz ajánlattevője, a kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy vagy a kereskedési platform üzemeltetője vezető testületének nyilatkozatát. Ennek a nyilatkozatnak, amelyet a (3) bekezdésben említett nyilatkozat után kell beilleszteni, meg kell erősítenie, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum megfelel e címnek, és hogy az vezető testület legjobb tudomása szerint a kriptoeszköz-alapdokumentumban bemutatott információk valóságosak, egyértelműek és nem félrevezetőek, valamint hogy a kriptoeszköz-alapdokumentumból nem maradt ki olyan információ, amely befolyásolhatná az abból levonható következtetéseket.

(7) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell egy, a (6) bekezdésben említett nyilatkozat után beillesztett összefoglalót, amely röviden és nem szakmai nyelven tartalmazza a kriptoeszközhöz vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy a kereskedésbe történő tervezett bevezetésre vonatkozó kulcsfontosságú információkat. Az összefoglalónak könnyen érthetőnek kell lennie, és azt világos és érthető formában kell megfogalmazni, valamint olvasható méretű karakterekkel kell megjeleníteni. A kriptoeszköz-alapdokumentum összefoglalója megfelelő információkat nyújt az érintett kriptoeszköz tulajdonságairól annak érdekében, hogy segítsen a kriptoeszköz leendő birtokosainak megalapozott döntést hozni.

Az összefoglalónak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó figyelmeztetést, hogy:

- a) azt a kriptoeszköz-alapdokumentum bevezető részeként kell értelmezni;
- b) a leendő birtokosnak a kriptoeszköz megvásárlására vonatkozó döntéseit a kriptoeszköz-alapdokumentum egészének tartalmára kell alapoznia, nem csupán az összefoglalóra;
- c) a kriptoeszközhöz vonatkozó nyilvános ajánlattétel nem minősül pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlatnak vagy felhívásnak, és hogy a pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlat vagy felhívás csak tájékoztató vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumok útján tehető;
- d) a kriptoeszköz-alapdokumentum nem minősül az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁶⁾ szerinti tájékoztatónak vagy az uniós jog vagy a nemzeti jogszabályok szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumnak.

(8) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell megküldésének időpontját és egy tartalomjegyzéket.

(9) A kriptoeszköz-alapdokumentumot a székhely szerinti tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani.

Ha a kriptoeszközt a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is kínálják, a kriptoeszköz-alapdokumentumot a fogadó tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy egy, a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven is összeállítják.

(10) A kriptoeszköz-alapdokumentumot géppel olvasható formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

(11) Az ESMA az EBH-val együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (10) bekezdés alkalmazásában egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

⁽³⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő elfogadására.

(12) Az ESMA az EBH-val együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés első albekezdésének j) pontjában említett információk tartalmára, módszertanára és megjelenítésére vonatkozóan, az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatók tekintetében.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek validálására használt különböző típusú konszenzusos mechanizmusokat, azok ösztönző struktúráit, valamint az energia, a megújuló energia és a természeti erőforrások felhasználását, a hulladékkeletkezést és az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az ESMA naprakésszé teszi a szabályozástechnikai standardokat a szabályozási és technológiai fejlemények fényében.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

7. cikk

Marketingközlemények

(1) Az eszközalapú tokentől vagy elektronikuspénz-tokentől eltérő kriptoeszközzel kapcsolatos nyilvános ajánlattételhez, vagy az ilyen kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetéséhez kapcsolódó marketingközleményeknek meg kell felelniük a következő követelmények mindegyikének:

- a) a marketingközlemények egyértelműen ekként felismerhetők;
- b) a marketingközleményekben szereplő információk tisztességesek, egyértelműek és nem félrevezetőek;
- c) a marketingközleményekben szereplő információk összhangban vannak a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információkkal, amennyiben a 4. vagy az 5. cikk alapján ilyen kriptoeszköz-alapdokumentumra szükség van;
- d) a marketingközlemények egyértelműen feltüntetik, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételre került, és egyértelműen megjelölik az érintett kriptoeszköz ajánlattevője, a kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, vagy a kereskedési platform üzemeltetője honlapjának címét, valamint e személy kapcsolattartási telefonszámát és e-mail-címét.
- e) a marketingközlemények a következő egyértelmű és jól látható nyilatkozatot tartalmazzák:

„Ezt a kriptoeszköz-marketingközleményt az Európai Unió egyetlen tagállamának illetékes hatósága sem ellenőrizte vagy hagyta jóvá. A kriptoeszköz ajánlattevője kizárólagos felelősséggel tartozik e kriptoeszköz-marketingközlemény tartalmáért.”.

Amennyiben a marketingközleményt a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy egy kereskedési platform üzemeltetője készíti, az első albekezdés e) pontjában említett nyilatkozatnak az „ajánlattevő” helyett a „kereskedésbe történő bevezetést kérő személyre” vagy „a kereskedési platform üzemeltetőjére” való hivatkozást kell tartalmaznia.

(2) Amennyiben a 4. vagy 5. cikk értelmében kriptoeszköz-alapdokumentumot kell készíteni, a kriptoeszköz-alapdokumentum közzététele előtt nem terjeszthető marketingközlemény. Ez nem érinti az ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy a kereskedési platform üzemeltetőjének azon képességét, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatást végezzen.

(3) Annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol a marketingközleményeket terjesztik, hatáskörrel rendelkezik az (1) bekezdésnek való megfelelés értékelésére az említett marketingközlemények tekintetében.

Szükség esetén a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának segítenie kell a marketingközlemények terjesztésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságát annak vizsgálatában, hogy a marketingközlemények összhangban vannak-e a kriptoeszköz-alapdokumentumban szereplő információkkal.

(4) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatósága ezen cikk végrehajtásának biztosítása érdekében él a 94. cikkben meghatározott bármely felügyeleti vagy vizsgálati hatáskörével, erről haladéktalanul értesítenie kell az ajánlattevőt, illetve a kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, vagy a kriptoeszköz-kereskedési platform üzemeltetője székhely szerinti tagállamának illetékes hatóságát.

8. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentum és a marketingközlemények megküldése

(1) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek, az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek, vagy a kereskedési platformok üzemeltetőinek meg kell küldeniük a kriptoeszköz-alapdokumentumukat a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) A marketingközleményeket kérésre meg kell küldeni a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságához és a fogadó tagállam illetékes hatóságához, amikor az eszközalapú tokenektől vagy az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök leendő birtokosaihoz fordulnak az említett tagállamokban.

(3) Az illetékes hatóságok nem írhatják elő sem a kriptoeszköz-alapdokumentum, sem a hozzá kapcsolódó marketingközlemények azok közzététele előtti előzetes jóváhagyását.

(4) Az (1) bekezdésben említett kriptoeszköz-alapdokumentumhoz annak megküldésekor magyarázatot kell csatolni arról, hogy a benne ismertetett kriptoeszköz miért nem tekintendő a következőknek:

- a) az e rendelet hatályából a 2. cikk (4) bekezdése értelmében kizárt kriptoeszköznek;
- b) elektronikuspénz-tokennek; vagy
- c) eszközalapú tokennek.

(5) Az (1) és a (4) bekezdésben említett elemekről legalább 20 munkanappal a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételének időpontja előtt értesíteni kell a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát.

(6) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek az (1) bekezdésben említett dokumentumok megküldésével együtt a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságának rendelkezésére kell bocsátaniuk azon fogadó tagállamok jegyzékét, ha vannak ilyenek, amelyekben kriptoeszközeikre vonatkozó nyilvános ajánlattételt terveznek, vagy amelyekben a kriptoeszközeik kereskedésbe történő bevezetését kérelmezni tervezik. Tájékoztatniuk kell továbbá a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát a tervezett nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő tervezett bevezetés kezdőnapjáról, és annak bármely változásáról.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a fogadó tagállamok első albekezdésben említett jegyzékének kézhezvételétől számított 5 munkanapon belül értesítenie kell a fogadó tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontját a tervezett nyilvános ajánlattételről vagy a kereskedésbe történő tervezett bevezetésről, és tájékoztatnia kell az említett egyedüli kapcsolattartó pontot a vonatkozó kriptoeszköz-alapdokumentumról.

(7) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának közölnie kell az ESMA-val az (1), a (2) és a (4) bekezdésben meghatározott információkat, valamint a tervezett nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő tervezett bevezetés kezdőnapját és az azt érintő bármely változást. Az ilyen információkat az ajánlattevőtől vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személytől való beérkezésüket követő öt munkanapon belül kell közölnie.

Az ESMA a 109. cikk (2) bekezdése szerint a kriptoeszköz-alapdokumentumot a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapjáig elérhetővé teszi a nyilvánosságban.

9. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentum és a marketingközlemények közzététele

(1) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek nyilvánosan hozzáférhető honlapjukon közzé kell tenniük a kriptoeszköz-alapdokumentumaikat és adott esetben marketingközleményeiket, észszerű időben az említett kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételt vagy ezen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését megelőzően, de legkésőbb ezek kezdőnapja előtt. A kriptoeszköz-alapdokumentumoknak és adott esetben a marketingközleményeknek mindaddig elérhetőnek kell lenniük az ajánlattevők, illetve a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek honlapján, amíg a kriptoeszköz nyilvános forgalomban van.

(2) A közzétett kriptoeszköz-alapdokumentumoknak és adott esetben a marketingközleményeknek meg kell egyezniük a 8. cikkel összhangban az illetékes hatóságnak megküldött, vagy adott esetben a 12. cikkel összhangban módosított változattal.

10. cikk

A nyilvános ajánlattétel eredménye és védelmi intézkedések

(1) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök azon ajánlattevőinek, akik az említett kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételükre határidőt szabnak meg, honlapjukon a jegyzési időszak végétől számított 20 munkanapon belül közzé kell tenniük a nyilvános ajánlattétel eredményét.

(2) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök azon ajánlattevőinek, akik az említett kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételükre nem szabnak meg határidőt, honlapjukon folyamatosan, de legalább havonta közzé kell tenniük a forgalomban lévő kriptoeszközök egységeinek számát.

(3) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök azon ajánlattevőinek, akik a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételükre határidőt szabnak meg, hatékony intézkedésekkel kell rendelkezniük az említett nyilvános ajánlattétel során befolyt pénzeszegek vagy egyéb kriptoeszközök nyomon követésére és védelmére. E célból az említett ajánlattevőknek biztosítaniuk kell, hogy a nyilvános ajánlattétel során befolyt pénzeszeget vagy kriptoeszközöket a következők valamelyike vagy mindegyike letétkezelje:

a) hitelintézet, ha a nyilvános ajánlattétel során pénzeszegek folytak be;

b) kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésére és nyilvántartására engedéllyel rendelkező kriptoeszköz-szolgáltató.

(4) Ha a nyilvános ajánlattételre nem szabtak meg határidőt, az ajánlattevőnek a lakossági birtokosok 13. cikkben meghatározott elállási jogának lejártáig meg kell felelnie a (3) bekezdésnek.

11. cikk

Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek a jogai

(1) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak a 9. cikkel összhangban történő közzétételét követően, és adott esetben a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum 12. cikkel összhangban történő közzétételét követően az ajánlattevők az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközöket kínálhatnak az Unió egészében, és az ilyen kriptoeszközöket az Unióban bevezethetik kriptoeszköz-kereskedési platformra.

(2) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök olyan ajánlattevőire és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező olyan személyekre, akik a 9. cikkel összhangban kriptoeszköz-alapdokumentumot, és adott esetben a 12. cikkel összhangban módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot tettek közzé, nem alkalmazandó további tájékoztatási követelmény az említett kriptoeszközre vonatkozó, nyilvános ajánlattétellel, illetve e kriptoeszköz kereskedésbe történő bevezetésével kapcsolatban.

12. cikk

A közzétett kriptoeszköz-alapdokumentumok és marketingközlemények módosítása

(1) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek, az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek, vagy a kereskedési platformok üzemeltetőinek módosítaniuk kell közzétett kriptoeszköz-alapdokumentumaikat és adott esetben közzétett marketingközleményeiket minden olyan esetben, amikor olyan jelentős új tényező, lényeges hiba vagy lényeges pontatlanság merül fel, amely befolyásolhatja a kriptoeszközök értékelését. Ez a követelmény a nyilvános ajánlattétel időtartama alatt vagy azon időtartam alatt alkalmazandó, amíg a kriptoeszköz kereskedésbe van bevezetve.

(2) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevői, az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, vagy a kereskedési platformok üzemeltetői a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumukat, és adott esetben módosított marketingközleményeiket ezek közzétételének tervezett napjával és a módosítás indokolásával együtt a közzététel előtt legalább 7 munkanappal megküldik a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságának.

(3) A közzététel napján – vagy korábban, ha az illetékes hatóság előírja – az ajánlattevőnek, a kereskedésbe történő bevezetést kérő személynek, vagy a kereskedési platform üzemeltetőjének haladéktalanul tájékoztatniuk kell honlapjukon a nyilvánosságot arról, hogy a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot megküldték a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságának, és össze kell foglalniuk a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum megküldésének okait.

(4) A módosított kriptoeszköz-alapdokumentumban és adott esetben a módosított marketingközleményekben szereplő információk sorrendjének összhangban kell lennie a 9. cikknek megfelelően közzétett kriptoeszköz-alapdokumentumban vagy marketingközleményekben szereplővel.

(5) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum, és adott esetben a módosított marketingközlemény hozzá való beérkezésétől számított öt munkanapon belül meg kell küldenie a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot és adott esetben a módosított marketingközleményeket a 8. cikk (6) bekezdésében említett fogadó tagállamok illetékes hatóságának, és tájékoztatnia kell az ESMA-t a megküldésről, valamint a közzététel dátumáról.

Az ESMA a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumokat a 109. cikk (2) bekezdése szerint a közzétételkor hozzáférhetővé teszi a nyilvántartásban.

(6) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek, az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek, vagy a kereskedési platformok üzemeltetőinek a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot, és adott esetben a módosított marketingközleményeket a módosítás indoklásával együtt a 9. cikkel összhangban közzé kell tenniük honlapjukon.

(7) A módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot és adott esetben a módosított marketingközleményeket időbelileg zövel kell ellátni. A legutóbbi módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot és adott esetben a módosított marketingközleményeket alkalmazandó változatként kell megjelölni. A módosított kriptoeszköz-alapdokumentumoknak és adott esetben a módosított marketingközleményeknek mindaddig elérhetőnek kell maradniuk, amíg a kriptoeszközök a nyilvánosság birtokában vannak.

(8) Ha a nyilvános ajánlattétel olyan árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosító felhasználói tokeneket érint, amelyek még nem léteznek vagy nem működnek, a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumban és adott esetben a módosított marketingközleményekben tett változtatások nem hosszabbítják meg a 4. cikk (6) bekezdésében említett 12 hónapos határidőt.

(9) A kriptoeszköz-alapdokumentum és a marketingközlemények korábbi változatait az ajánlattevők, a kereskedésbe történő bevezetést kérő személyek vagy a kereskedési platformok működtetői honlapján az említett korábbi változatok közzétételének időpontjától számított legalább 10 évig nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, jól látható figyelmeztetéssel, amely jelzi, hogy azok már nem érvényesek, valamint egy hiperhivatkozással a weboldal azon kijelölt részére, ahol az említett dokumentumok legfrissebb változatát közzétették.

13. cikk

Elállási jog

(1) Azok a lakossági birtokosok, akik közvetlenül egy ajánlattevőtől vagy az ajánlattevő nevében kriptoeszközöket elhelyező kriptoeszköz-szolgáltatótól vásárolnak eszközalapú tokenről és elektronikuspénz-tokenről eltérő kriptoeszközöket, elállási joggal rendelkeznek.

A lakossági birtokosoknak 14 naptári nap áll rendelkezésükre, hogy az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök megvásárlására vonatkozó megállapodásuktól díj- költség- és egyéb fizetési kötelezettség, valamint indoklási kötelezettség nélkül elálljanak. Az elállási időszak a lakossági birtokos említett kriptoeszközök megvásárlásába való beleegyezésének napjától kezdődik.

(2) A lakossági birtokostól kapott minden befizetést, adott esetben a díjakat, költségeket és egy fizetési kötelezettségeket is beleértve, késedelem nélkül, de legkésőbb attól a naptól számított 14 napon belül vissza kell téríteni, amikor az ajánlattevőt vagy az ezen ajánlattevő nevében kriptoeszközöket elhelyező kriptoeszköz-szolgáltatót tájékoztatják a lakossági birtokos azon döntéséről, hogy eláll a kriptoeszközök megvásárlásától.

A visszatérítést ugyanolyan fizetési mód használatával kell teljesíteni, mint amelyet a lakossági birtokos használt az eredeti ügylethez, kivéve, ha a lakossági birtokos kifejezetten beleegyezett az ettől eltérő mód használatába, és feltéve, hogy a lakossági birtokos számára nem keletkezik semmilyen díj, költség vagy egyéb fizetési kötelezettség az ilyen visszatérítés eredményeként.

(3) A kriptoeszköz-ajánlattevőknek az (1) bekezdésben említett elállási jogról tájékoztatást kell adniuk a kriptoeszköz-alapdokumentumban.

(4) Az (1) bekezdésben említett elállási jog nem alkalmazandó, ha a kriptoeszközöket a lakossági birtokos általi megvásárlásukat megelőzően vezették be a piacra.

(5) Ha az ajánlattevők a 10. cikkel összhangban határidőt szabtak a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlatételre, az elállási jog a jegyzési időszak végét követően nem gyakorolható.

14. cikk

Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek a kötelezettségei

(1) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevői és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek:

- a) becsületesen, tisztességesen és szakszerűen járnak el;
- b) a kriptoeszközök birtokosaival és leendő birtokosaival tisztességesen, egyértelműen és nem félrevezető módon kommunikálnak;
- c) az esetlegesen felmerülő összeférhetetlenségeket azonosítják, megelőzik, kezelik és közzé teszik;
- d) a megfelelő uniós standardok szerint tartják fenn rendszereiket és biztonsági hozzáférési protokolljukat.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazásában az ESMA az EBH-val együttműködve 2024. december 30-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatásokat bocsát ki az említett uniós standardok meghatározása céljából.

(2) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevőinek és az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyeknek a kriptoeszközök birtokosai érdekeinek leginkább megfelelő módon kell eljárniuk és egyenlő elbánásban kell részesíteniük őket, kivéve, ha a kriptoeszköz-alapdokumentumban és adott esetben a marketingközleményekben közzétették, hogy bizonyos birtokosokra preferenciális elbánás vonatkozik, valamint az említett preferenciális elbánás okait.

(3) Ha az eszközalapú tokentől vagy elektronikuspénz-tokentől eltérő kriptoeszközre vonatkozó nyilvános ajánlatot törlik, e kriptoeszköz ajánlattevőjének biztosítania kell, hogy a birtokosoktól vagy leendő birtokosoktól összegyűjtött pénzt legkésőbb 25 naptári nappal a törlés napját követően megfelelően visszajuttassák nekik.

15. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információkkal kapcsolatos felelősség

(1) Amennyiben az ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy a kereskedési platform üzemeltetője megsértette a 6. cikket azáltal, hogy kriptoeszköz-alapdokumentumában vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumában nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű információt szolgáltatott vagy tett közzé, vagy olyan információt szolgáltatott vagy tett közzé, amely félrevezető, az ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy a kereskedési platform működtetője, valamint annak ügyviteli, vezető, illetve felügyelő testületének tagjai felelősséggel tartoznak a kriptoeszköz-birtokossal szemben az említett jogsértés miatt elszenvedett károkért.

(2) A polgári jogi felelősség (1) bekezdésben említett szerződéses kizárása vagy korlátozása nem bír joghatással.

(3) Amennyiben a kriptoeszköz-alapdokumentumot és a marketingközleményeket a kereskedési platform üzemeltetője készíti el az 5. cikk (3) bekezdésének megfelelően, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személynek is felelősséget kell vállalnia azért, ha nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű információt, vagy olyan információt, amely félrevezető bocsát a kereskedési platform üzemeltetőjének rendelkezésére.

(4) A kriptoeszköz birtokosának a felelőssége bizonyítékot bemutatni arról, hogy az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök ajánlattevője, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy, vagy a kereskedési platform üzemeltetője megsértette az 6. cikket azzal, hogy nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű információt nyújtott, vagy olyan információt nyújtott, amely félrevezető, és hogy az erre az információra való támaszkodás hatással volt a birtokos említett kriptoeszköz megvásárlására, eladására vagy átváltására vonatkozó döntésére.

(5) Az ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vagy a kereskedési platform üzemeltetője és annak ügyviteli, vezető vagy felügyelő testületének tagjai nem tartoznak felelősséggel a kriptoeszköz birtokos felé a 6. cikk (7) bekezdésében említett összefoglalóban – beleértve annak fordítását is – megadott információra való támaszkodás következtében felmerült károkért, kivéve, ha az összefoglaló:

- a) félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a kriptoeszköz-alapdokumentum más részeivel; vagy
 - b) a kriptoeszköz-alapdokumentum többi részével együtt értelmezve nem tartalmaz kiemelt információkat annak érdekében, hogy segítse a kriptoeszköz leendő birtokosait a kriptoeszköz vásárlásának mérlegelésekor.
- (6) Ez a cikk nem érinti a nemzeti jog szerinti bármely egyéb polgári jogi felelősséget.

III. CÍM

ESZKÖZALAPÚ TOKENEK

1. FEJEZET

Az eszközalapú tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek és ezen tokenek kereskedésbe történő bevezetésének engedélyezése

16. cikk

Engedélyezés

(1) Az Unión belül senki nem kínálhat eszközalapú tokent nyilvános ajánlattétel keretében vagy kérelmezheti eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetését, kivéve, ha az adott személy az említett eszközalapú token kibocsátója és:

- a) az Unióban letelepedett jogi személy vagy más vállalkozás, és a 21. cikkel összhangban engedélyt kapott a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságától; vagy
- b) a 17. cikknek megfelelő hitelintézet.

Az első albekezdétől eltérve az eszközalapú tokenek kibocsátójának írásos hozzájárulásával egyéb személyek is kínálhatják nyilvános ajánlattétel keretében az eszközalapú tokent, illetve kérhetik annak kereskedésbe történő bevezetését. E jogalanyoknak meg kell felelniük a 27., 29. és 40. cikknek.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában, más vállalkozások csak akkor bocsáthatnak ki eszközalapú tokent, ha jogi formájuk a jogi személyek által biztosítottal egyenértékű védelmet biztosít a harmadik felek érdekeinek és a jogi személyek prudenciális felügyeletével egyenértékű jogi formájuknak megfelelő prudenciális felügyelet hatálya alá tartoznak.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha:

- a) egy 12 hónapos időszak alatt a kibocsátó által kibocsátott eszközalapú token egyes naptári napok végén számított átlagos kintlévő értéke soha sem haladja meg az 5 000 000 EUR-t, vagy az ennek megfelelő összeget más hivatalos pénznemben, és a kibocsátó nem kapcsolódik más, mentességet élvező kibocsátók hálózatához; vagy
- b) az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel kizárólag minősített befektetőknek szól és az eszközalapú tokent csak ilyen minősített befektetők birtokolhatják.

Amennyiben ez a bekezdés alkalmazandó, az eszközalapú tokenek kibocsátói elkészítik a 19. cikkben előírt kriptoeszköz-alapdokumentumot, és azt, valamint kérelemre bármely marketingközleményt megküldik a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságának.

(3) Az illetékes hatóság által az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett személynek adott engedély az egész Unióra érvényes, és lehetővé teszi az eszközalapú token kibocsátója számára, hogy az Unió egész területén kínálhassa nyilvános ajánlattétel keretében azt az eszközalapú tokent, amelyre engedélyt kapott, vagy hogy kérelmezze az ilyen eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetését.

(4) Az illetékes hatóság által a kibocsátók kriptoeszköz-alapdokumentuma tekintetében a 17. cikk (1) bekezdése vagy a 21. cikk (1) bekezdése szerint megadott, vagy egy módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tekintetében a 25. cikk szerint megadott jóváhagyás az egész Unióban érvényes.

17. cikk

A hitelintézetekre vonatkozó követelmények

(1) A hitelintézet által kibocsátott eszközalapú token nyilvános ajánlattétel tárgyát képezheti vagy bevezethető a piacra, ha a hitelintézet:

- a) az eszközalapú tokenre vonatkozóan elkészíti a 19. cikkben említett kriptoeszköz-alapdokumentumot, és ezt a kriptoeszköz-alapdokumentumot az e cikk (8) bekezdése szerint elfogadott szabályozástechnikai standardokban meghatározott eljárással összhangban benyújtja székhely szerinti tagállamának illetékes hatósága számára jóváhagyás céljából, és a kriptoeszköz-alapdokumentumot az illetékes hatóság jóváhagyja;
- b) az eszközalapú token első kibocsátása előtt legalább 90 munkanappal értesíti az érintett illetékes hatóságot, a következő információk megküldésével:
 - i. a hitelintézet által követni kívánt üzleti modellt meghatározó üzleti terv;
 - ii. jogi vélemény arról, hogy az eszközalapú tokenek nem minősülnek az alábbiak egyikének sem:
 - az e rendelet hatályából a 2. cikk (4) bekezdése értelmében kizárt kriptoeszköz,
 - elektronikuspénz-token;
 - iii. a 34. cikk (1) bekezdésében említett irányítási rendszer részletes leírása;
 - iv. a 34. cikk (5) bekezdésének első albekezdése szerinti szabályzatok és eljárások;
 - v. a 34. cikk (5) bekezdésének második albekezdése szerinti, harmadik személy jogalanyokkal kötött szerződéses megállapodások leírása;
 - vi. a 34. cikk (9) bekezdése szerinti üzletmenet-folytonossági politika leírása;
 - vii. a 34. cikk (10) bekezdése szerinti belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások leírása;
 - viii. az adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, integritásának és bizalmas jellegének védelmét szolgáló, 34. cikk (11) bekezdésében említett rendszerek és eljárások leírása.

(2) Attól a hitelintézettől, amely az (1) bekezdés b) pontjával összhangban az egyéb eszközalapú token kibocsátásakor már értesítette az illetékes hatóságot, nem követelhető meg, hogy benyújtsa az illetékes hatóságnak már korábban benyújtott információkat, amennyiben az ilyen információk egymással megegyezők. Az (1) bekezdés b) pontjában felsorolt információk benyújtásakor a hitelintézetnek kifejezetten nyilatkoznia kell arról, hogy azok az információk, amelyeket nem nyújtott be ismételt, továbbra is naprakészek.

(3) Annak az illetékes hatóságnak, amelyhez az (1) bekezdés b) pontjában említett értesítés beérkezik, az említett pontban felsorolt információk beérkezésétől számított 20 munkanapon belül értékelnie kell, hogy az említett pontban előírt információ benyújtásra került-e. Amennyiben az illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy az értesítés az információk hiánya miatt nem teljes, erről haladéktalanul tájékoztatja az azt benyújtó hitelintézetet, és határidőt állapít meg, ameddig a hitelintézetnek meg kell adnia a hiányzó információkat.

A hiányzó információk közlésének határideje nem haladhatja meg a kérelem időpontjától számított 20 munkanapot. E határidő lejártáig az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott időszakot fel kell függeszteni. Az illetékes hatóság bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelésük szerint dönt, azonban ez nem járhat az (1) bekezdés b) pontja szerinti időszak felfüggesztésével.

A hitelintézet mindaddig nem tehet nyilvános ajánlatot és nem vezetheti be kereskedésbe az eszközalapú tokent, amíg az értesítés hiányos.

(4) Az eszközalapú tokeneket – köztük jelentős eszközalapú tokeneket – kibocsátó hitelintézetre nem alkalmazandó a 16., 18., 20., 21., 24., 35., 41. és 42. cikk.

(5) Az illetékes hatóság haladéktalanul közli az EKB-val az (1) bekezdés alapján kapott összes információt, és amennyiben a hitelintézet olyan tagállamban van letelepedve, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy ha az eszközalapú token egy tagállam olyan hivatalos pénzneméhez kötött, amely nem az euro, az említett tagállam központi bankjával is.

Az EKB és adott esetben az első albekezdésben említett tagállam központi bankja a teljes információ kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül véleményt ad ki az említett információról, és továbbítja azt az illetékes hatóságnak.

Az illetékes hatóság előírja a hitelintézet számára, hogy ne tegyen nyilvános ajánlatot az eszközalapú tokenre, illetve ne kérje annak kereskedésbe történő bevezetését azokban az esetekben, amikor az EKB vagy adott esetben az első albekezdésben említettek szerint a tagállam központi bankja a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra jelentett kockázat miatt kedvezőtlen véleményt ad.

(6) Az illetékes hatóságnak azt követően, hogy ellenőrizte az e cikk (1) bekezdésének megfelelően beérkezett információk hiánytalanságát, közölnie kell az ESMA-val a 109. cikk (3) bekezdésében meghatározott információkat.

Az ESMA a 109. cikk (3) bekezdése szerint ezeket az információkat a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapjáig elérhetővé teszi az említett nyilvántartásban.

(7) A megfelelő illetékes hatóságnak az engedély visszavonásától számított két munkanapon belül tájékoztatnia kell az ESMA-t arról, ha visszavonja egy eszközalapú tokeneket kibocsátó hitelintézet engedélyét. Az ESMA a 109. cikk (3) bekezdése szerint a visszavonásra vonatkozó információkat haladéktalanul elérhetővé teszi a nyilvántartásban.

(8) Az EBH az ESMA-val és az EKB-vel szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés a) pontjában említett kriptoeszköz-alapdokumentum jóváhagyási eljárásának további meghatározása céljából.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

18. cikk

Engedély iránti kérelem

(1) Az eszközalapú tokeneket nyilvánosan ajánlani vagy kereskedésbe bevezetni szándékozó jogi személyek vagy más vállalkozások a 16. cikkben említett engedély iránti kérelmüket a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságához nyújtják be.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelemnek az alábbi információk mindegyikét tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező kibocsátó címe;
- b) a kérelmező kibocsátó jogalany-azonosítója;
- c) adott esetben a kérelmező kibocsátó létesítő okirata;
- d) a kérelmező kibocsátó által követni kívánt üzleti modellt meghatározó üzleti terv;
- e) jogi vélemény arról, hogy az eszközalapú tokenek nem minősülnek az alábbiak egyikének sem:
 - i. az e rendelet hatályából a 2. cikk (4) bekezdése értelmében kizárt kriptoeszköz; vagy
 - ii. elektronikuspénz-token;
- f) a kérelmező kibocsátó 34. cikk (1) bekezdése szerinti irányítási rendszerének részletes leírása;
- g) konkrét kriptoeszköz-szolgáltatókkal való együttműködési megállapodások megléte esetén belső ellenőrzési mechanizmusaik és eljárásaik leírása, amelyek biztosítják a pénzmosás és terrorizmusfinanszírozás megelőzésével kapcsolatos, az (EU) 2015/849 irányelv által előírt kötelezettségek teljesítését;
- h) a kérelmező kibocsátó vezető testülete tagjainak személyazonossága;
- i) arra vonatkozó bizonyíték, hogy a h) pontban említett személyek kellően jó hírnévvel és a kérelmező kibocsátó vezetéséhez megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkeznek;

- j) annak igazolása, hogy a kérelmező kibocsátóban közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok kellően jó hírnévvel rendelkeznek;
- k) a 19. cikk szerinti kriptoeszköz-alapdokumentum;
- l) a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdése szerinti szabályzatok és eljárások;
- m) a 34. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében említett harmadik személy jogalanyokkal kötött szerződéses megállapodások leírása;
- n) a kérelmező kibocsátó 34. cikk (9) bekezdése szerinti üzletmenet-folytonossági politikájának leírása;
- o) a 34. cikk (10) bekezdése szerinti belső ellenőrzési mechanizmusok és kockázatkezelési eljárások leírása;
- p) az adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, integritásának és bizalmas jellegének védelmét szolgáló, a 34. cikk (11) bekezdésében említett rendszerek és eljárások leírása;
- q) a kérelmező kibocsátó 31. cikk szerinti panaszkezelési eljárásainak leírása;
- r) adott esetben azon fogadó tagállamok jegyzéke, amelyekben a kérelmező kibocsátó az eszközalapú token nyilvános ajánlattétel keretében kínálni tervezi, illetve amelyekben a kérelmező kibocsátó az eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetését kérelmezni tervezi.

(3) Azokól a kibocsátóktól, amelyek egy eszközalapú tokenre vonatkozóan korábban már engedélyt kaptak, egy másik eszközalapú tokenre vonatkozó engedélyezés céljából nem követelhető meg, hogy benyújtsák az illetékes hatóságnak általuk korábban már benyújtott információkat, amennyiben az ilyen információk egymással megegyezők. A (2) bekezdésben felsorolt információk benyújtásakor a kibocsátónak kifejezetten nyilatkoznia kell arról, hogy azok az információk, amelyeket nem nyújtott be ismételt, továbbra is naprakészek.

(4) Az illetékes hatóság azonnal, és minden esetben az (1) bekezdés szerinti kérelem átvételét követő két munkanapon belül írásban visszaigazolja annak átvételét a kérelmező kibocsátó felé.

(5) A (2) bekezdés i) és j) pontjának alkalmazásában az eszközalapú token kérelmező kibocsátója bizonyítékot szolgáltat a következők mindegyikéről:

- a) a vezető testület minden tagja büntetlen előéletű, és nem szabtak ki vele szemben az alkalmazandó kereskedelmi jog, fizetéseképtelenségi jog és pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jog szerinti szankciókat vagy a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a csalás elleni küzdelemhez vagy a szakmai felelősséghez kapcsolódó szankciókat;
- b) az eszközalapú tokenek kérelmező kibocsátója vezető testületének tagjai együttesen megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkeznek az eszközalapú tokenek kibocsátójának vezetéséhez, és kötelesek elegendő időt fordítani feladataik ellátására;
- c) minden, a kérelmező kibocsátóban közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonos vagy tag büntetlen előéletű, és nem szabtak ki vele szemben az alkalmazandó kereskedelmi jog, fizetéseképtelenségi jog és pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jog szerinti szankciókat vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemhez, a csaláshoz vagy a szakmai felelősséghez kapcsolódó szankciókat.

(6) Az EBH az ESMA-val és az EKB-vel szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) bekezdésben említett információk további meghatározása érdekében.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

(7) Az EBH az ESMA-val szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a kérelemben foglalandó információkkal kapcsolatos egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából az Unió területén való egységesség biztosítása érdekében.

Az EBH az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

19. cikk

Az eszközalapú tokenek kriptoeszköz-alapdokumentumának tartalma és formája

(1) Az eszközalapú token kriptoeszköz-alapdokumentumának tartalmaznia kell a következő, a II. mellékletben részletesebben meghatározott információk mindegyikét:

- a) az eszközalapú token kibocsátójára vonatkozó információk;
- b) az eszközalapú tokenre vonatkozó információk;
- c) az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy annak kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk;
- d) az eszközalapú tokenhez fűződő jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információk;
- e) információk a mögöttes technológiáról;
- f) a kockázatokra vonatkozó információk;
- g) az eszköztartalékra vonatkozó információk;
- h) az eszközalapú token kibocsátásához használt konszenzusos mechanizmusnak az éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaira és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaira vonatkozó információk.

A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell továbbá a kibocsátótól eltérő azon személy személyazonosságát, aki vagy amely a 16. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján nyilvános ajánlattételre kínál vagy kereskedésbe történő bevezetést kérelmez, valamint annak okát, hogy miért az adott személy kínálja ezt az eszközalapú token vagy kéri annak kereskedésbe történő bevezetését. Azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-alapdokumentumot nem a kibocsátó készítette el, a kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell a kriptoeszköz-alapdokumentumot elkészítő személy személyazonosságát, valamint annak okát, hogy miért az adott személy készítette azt.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt valamennyi információnak valósnak, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie. A kriptoeszköz-alapdokumentumból nem hiányozhat lényeges információ, formátumát tekintve pedig tömörnek és érthetőnek kell lennie.

(3) A kriptoeszköz-alapdokumentum a (4) bekezdésben említett nyilatkozaton kívül nem tartalmazhat a kriptoeszközök jövőbeli értékére vonatkozóan semmilyen állítást.

(4) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak világos és egyértelmű nyilatkozatot kell tartalmaznia arról, hogy:

- a) az eszközalapú token részben vagy egészben elveszítheti értékét;
- b) előfordulhat, hogy az eszközalapú token nem mindig átruházható;
- c) előfordulhat, hogy az eszközalapú token nem likvid;
- d) a 97/9/EK irányelv szerinti befektetőkártalanítási rendszerek nem terjednek ki az eszközalapú tokenre;
- e) a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerek nem terjednek ki az eszközalapú tokenre.

(5) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az eszközalapú token kibocsátója vezető testületének nyilatkozatát. Ennek a nyilatkozatnak meg kell erősítenie, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum megfelel e címnek, és hogy a vezető testület legjobb tudomása szerint a kriptoeszköz-alapdokumentumban bemutatott információk valósak, egyértelműek és nem félrevezetőek, valamint hogy a kriptoeszköz-alapdokumentumból nem maradt ki olyan információ, amely befolyásolhatná az abból levonható következtetéseket.

(6) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell egy, az (5) bekezdésben említett nyilatkozat után beillesztett összefoglalót, amely röviden és nem szakmai nyelven tartalmazza az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy az eszközalapú token kereskedésbe történő tervezett bevezetésére vonatkozó kulcsfontosságú információkat. Az összefoglalónak könnyen érthetőnek kell lennie, és azt világos és érthető formában kell megfogalmazni, valamint olvasható méretű karakterekkel kell megjeleníteni. A kriptoeszköz-alapdokumentum összefoglalója megfelelő információkat nyújt az érintett eszközalapú token tulajdonságairól annak érdekében, hogy segítsen az említett eszközalapú token leendő birtokosainak megalapozott döntést hozni.

Az összefoglalónak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó figyelmeztetést, hogy:

- a) azt a kriptoeszköz-alapdokumentum bevezető részeként kell értelmezni;
- b) a leendő birtokosnak az eszközalapú token megvásárlására vonatkozó döntéseit a kriptoeszköz-alapdokumentum egészének tartalmára kell alapoznia, nem csupán az összefoglalóra;
- c) az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel nem minősül pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlatnak vagy felhívásnak, és hogy a pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlat vagy felhívás csak tájékoztató vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumok útján tehető;
- d) a kriptoeszköz-alapdokumentum nem minősül az (EU) 2017/1129 rendelet szerinti tájékoztatónak vagy az uniós jog vagy a nemzeti jog szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumnak.

Az összefoglalóban fel kell tüntetni, hogy az eszközalapú tokenek birtokosai bármikor visszaváltási joggal rendelkeznek, valamint részletezni kell a visszaváltás feltételeit.

(7) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az értesítése időpontját és tartalomjegyzéket.

(8) A kriptoeszköz-alapdokumentumot a székhely szerinti tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani.

Ha az eszközalapú tokent a kibocsátó székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is kínálják, a kriptoeszköz-alapdokumentumot a fogadó tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven is össze kell állítani.

(9) A kriptoeszköz-alapdokumentumot géppel olvasható formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

(10) Az ESMA az EBH-val együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (9) bekezdés alkalmazásában egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardok tervezetének az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelő elfogadására.

(11) Az ESMA az EBH-val együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett információk tartalmára, módszertanára és megjelenítésére vonatkozóan, az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatók tekintetében.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek validálására használt különböző típusú konszenzusos mechanizmusokat, azok ösztönző struktúráit, valamint az energia, a megújuló energia és a természeti erőforrások felhasználását, a hulladékkezelést és az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az ESMA naprakésszé teszi a szabályozástechnikai standardokat a szabályozási és technológiai fejlemények fényében.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

20. cikk

Az engedély iránti kérelem értékelése

(1) A 18. cikk szerinti engedély iránti kérelmet fogadó illetékes hatóságoknak a kérelem kézhezvételétől számított 25 munkanapon belül értékelniük kell, hogy a kérelem – ideértve a 19. cikk szerinti kriptoeszköz-alapdokumentumot is – minden szükséges információt tartalmaz-e. A kérelmező kibocsátót haladéktalanul értesíteniük kell arról, ha a kérelemből – ideértve a kriptoeszköz-alapdokumentumot is – valamilyen szükséges információ hiányzik. Ha a kérelem, ideértve a kriptoeszköz-alapdokumentumot is, nem hiánytalan, az illetékes hatóságok határidőt tűznek ki a kérelmező kibocsátó számára a hiányzó információk benyújtására.

(2) Az illetékes hatóságoknak a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított 60 munkanapon belül értékelniük kell, hogy a kérelmező kibocsátó megfelel-e e cím követelményeinek, és teljeskörű indokolással ellátott határozattervezetet kell hozniuk az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. E 60 munkanapon belül az illetékes hatóságok tájékoztatást kérhetnek a kérelmező kibocsátótól a kérelemről, ideértve a 19. cikk szerinti kriptoeszköz-alapdokumentumot is.

Az értékelési eljárás során az illetékes hatóságok együttműködhetnek a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó illetékes hatóságokkal, pénzügyi információs egységekkel vagy más közjogi szervekkel.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés szerinti értékelési időszakot fel kell függeszteni a hiányzó információ illetékes hatóságok általi kérésének időpontja és az arra válaszként a kérelmező kibocsátótól kapott ilyen információ általuk történő kézhezvétele közötti időtartamra. A felfüggesztés nem haladhatja meg a 20 munkanapot. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat az (1) és (2) bekezdés szerinti értékelési időszak felfüggesztésével.

(4) Az illetékes hatóságoknak a (2) bekezdésben említett 60 munkanap elteltével továbbítaniuk kell határozattervezetüket és a kérelmüket az EBH-nak, az ESMA-nak és az EKB-nak. Ha a kérelmező kibocsátó olyan tagállamban van letelepedve, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy amennyiben az eszközalapú token egy tagállam olyan hivatalos pénzneméhez kötött, amely nem az euro, az illetékes hatóságoknak az adott tagállam központi bankjához is továbbítaniuk kell a határozattervezetüket és a kérelmet.

(5) Az EBH és az ESMA az illetékes hatóság kérésére és a határozattervezet és a kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül véleményt ad ki a 18. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett jogi vélemény értékeléséről, és továbbítják véleményeiket az érintett illetékes hatóságnak.

Az EKB vagy adott esetben a (4) bekezdésben említett központi bank a határozattervezet és a kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül véleményt ad ki azon kockázatok értékeléséről, amelyeket az adott eszközalapú token kibocsátása jelenthet a pénzügyi stabilitásra, a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra és a monetáris szuverenitásra nézve, és továbbítja véleményét az érintett illetékes hatóságnak.

A 21. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül az e bekezdés első és második albekezdésében említett vélemények nem kötelező erejűek.

Az illetékes hatóságnak azonban kellően figyelembe kell vennie az e bekezdés első és második albekezdésében említett véleményeket.

21. cikk

Az engedély megadása vagy a kérelem elutasítása

(1) Az illetékes hatóságok a 20. cikk (5) bekezdése szerinti vélemények kézhezvételétől számított 25 munkanapon belül teljeskörű indokolással ellátott határozatot hoznak a kérelmező kibocsátó számára az engedély megadásáról vagy a kérelem elutasításáról, és erről a határozatról a döntés meghozatalától számított 5 munkanapon belül értesítik a kérelmező kibocsátót. Ha a kérelmező kibocsátó megkapja az engedélyt, kriptoeszköz-alapdokumentumát jóváhagyottnak kell tekinteni.

(2) Az illetékes hatóságok elutasítják a kérelmet, ha objektív és bizonyítható indok mutat arra, hogy:

a) a kérelmező kibocsátó vezető testülete veszélyeztetheti a kérelmező kibocsátó hatékony, megbízható és prudens vezetését és üzletmenet-folytonosságát, valamint ügyfelei érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét;

- b) a vezető testület tagjai nem felelnek meg a 34. cikk (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- c) a közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok nem felelnek meg a kellően jó hírnév 34. cikk (4) bekezdésében meghatározott kritériumainak;
- d) a kérelmező kibocsátó nem teljesíti vagy valószínűleg nem teljesíti az e címbe előírt követelmények valamelyikét;
- e) a kérelmező kibocsátó üzleti modellje komoly fenyegetést jelenthet a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fizetési rendszerek zavartalan működésére nézve, vagy a kibocsátót vagy az ágazatot a pénzmosás és a terrorizmus-finanszírozás súlyos kockázatának teheti ki.

(3) Az EBH és az ESMA 2024. június 30-ig az az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban közösen iránymutatásokat bocsát ki az eszközalapú tokenek kibocsátói vezető testületének tagjai és az eszközalapú tokenek kibocsátóiban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok alkalmasságának értékelésére vonatkozóan.

(4) Az illetékes hatóságok akkor is megtagadják az engedélyezést, ha az EKB vagy adott esetben a központi bank a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra jelentett kockázat miatt a 20. cikk (5) bekezdésével összhangban kedvezőtlen véleményt ad.

(5) Az illetékes hatóságok az engedély megadását követő két munkanapon belül közlik a fogadó tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjával, az EBH-val, az EKB-vel és adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bankkal a 109. cikk (3) bekezdésében meghatározott információkat.

Az ESMA ezeket az információkat a 109. cikk (3) bekezdése szerint a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapjáig elérhetővé teszi a nyilvántartásban.

(6) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t, az ESMA-t és az EKB-t, valamint adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bankot minden olyan engedélyezésére irányuló kérelemről, amelyet elutasítottak, és ismertetniük kell a döntés alapjául szolgáló indokokat, továbbá adott esetben a 20. cikk (5) bekezdésében említett véleményektől való eltérés indokolását.

22. cikk

Az eszközalapú tokenre vonatkozó jelentéstétel

(1) A 100 000 000 EUR-t meghaladó kibocsátási értékkel rendelkező valamennyi eszközalapú token esetében a kibocsátó negyedévente jelentést tesz az illetékes hatóságnak a következő információkról:

- a) a birtokosok száma;
- b) a kibocsátott eszközalapú token értéke és az eszköztartalék nagysága;
- c) az ügyletek napi átlagos száma és átlagos összesített értéke a releváns negyedév során;
- d) annak becslése, hogy a releváns negyedév során mekkora az egy közös valutaövezeten belül a csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletek napi átlagos száma és átlagos összesített értéke.

Az első albekezdés c) és d) pontjának alkalmazásában az „ügylet” az eszközalapú tokenre jogosult természetes vagy jogi személy bármely olyan változása, amely az eszközalapú token egyik megosztott főkönyvi címről vagy számláról egy másikra történő átküldéséből ered.

Azok az ügyletek, amelyek a kibocsátóval vagy egy kriptoeszköz-szolgáltatóval történő, más pénzre vagy kriptoeszközökre való átváltáshoz kapcsolódnak, nem tekintendők az eszközalapú token csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletnek, kivéve, ha bizonyítható, hogy az eszközalapú token más kriptoeszközökkel lebonyolított ügyletek kiegyenlítésére szolgál.

(2) Az illetékes hatóság előírhatja az eszközalapú tokenek kibocsátói számára, hogy teljesítsék az (1) bekezdésben említett jelentéstételi kötelezettséget a 100 000 000 EUR-nál kisebb értékű eszközalapú tokenek tekintetében.

(3) Az eszközalapú tokenekhez kapcsolódó szolgáltatásokat nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók kötelesek az eszközalapú token kibocsátójának rendelkezésére bocsátani az (1) bekezdésben említett jelentés elkészítéséhez szükséges információkat, többek között a megosztott főkönyvön kívül kiegészített ügyletek bejelentésével.

(4) Az illetékes hatóságnak a kapott információkat meg kell osztania az EKB-val és adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bankkal, valamint a fogadó tagállamok illetékes hatóságaival.

(5) Az EKB és adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank benyújthatja az illetékes hatóságoknak egy közös valutaövezeten belül az eszközalapú token csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletek negyedéves napi átlagos számára és átlagos összesített értékére vonatkozó saját becsléseit.

(6) Az EBH az EKB-val szoros együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza az egy közös valutaövezeteken belül az eszközalapú token csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletek negyedéves napi átlagos számának és átlagos összesített értékének becslésére szolgáló módszertant.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

(7) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok kialakítása céljából a (1) bekezdésében említett jelentéstételhez és a (3) bekezdésben említett információ rendelkezésre bocsátásához.

Az EBH az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

23. cikk

A széles körben csereeszközként használt eszközalapú tokenek kibocsátására vonatkozó korlátozások

(1) Ha az eszközalapú token esetében az egy közös valutaövezeten belül csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletek becsült negyedéves napi átlagos száma és átlagos összesített értéke meghaladja az 1 millió ügyletet, vagy a 200 000 000 EUR-t, a kibocsátónak:

a) le kell állítania az adott eszközalapú token kibocsátását; és

b) az említett küszöbérték elérését követő 40 munkanapon belül tervet kell nyújtania az illetékes hatóságnak annak biztosítására, hogy az említett ügyletek becsült negyedéves napi átlagos száma és átlagos összesített értéke ne haladja meg az 1 millió ügyletet, vagy a 200 000 000 EUR-t.

(2) Az illetékes hatóság vagy a kibocsátó által szolgáltatott információkat, saját becsléseit, vagy az EKB vagy adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank által rendelkezésre bocsátott becsléseket használja fel, attól függően, hogy melyik a magasabb, annak értékelése céljából, hogy az (1) bekezdésben említett küszöbértéket elérték-e.

(3) Ha több kibocsátó bocsátja ki ugyanazt az eszközalapú tokent, az (1) bekezdésben említett kritériumokat az illetékes hatóság az összes kibocsátótól származó adatok összesítését követően értékeli.

(4) A kibocsátónak az (1) bekezdés b) pontjában említett tervet jóváhagyásra be kell nyújtania az illetékes hatósághoz. Szükség esetén annak biztosítása érdekében, hogy időben mérsékelni lehessen az eszközalapú token csereeszközként történő használatát, az illetékes hatóság módosításokat követelhet meg, például minimuma címletértéket írhat elő.

(5) Az illetékes hatóság kizárólag akkor engedélyezheti a kibocsátó számára az eszközalapú token kibocsátásának újraindítását, ha bizonyítékkal rendelkezik arról, hogy az egy közös valutaövezeten belül a csereeszközként történő használatához kapcsolódó ügyletek becsült negyedéves napi átlagos száma és átlagos összesített értéke nem éri el az 1 milliót ügyletet, vagy a 2 000 000 000 EUR-t.

24. cikk

Az engedély visszavonása

(1) Az illetékes hatóságok az alábbi helyzetek bármelyikében visszavonják az eszközalapú token kibocsátójának engedélyét, ha a kibocsátó:

- a) hat egymást követő hónapra beszüntette üzleti tevékenységét, vagy 12 egymást követő hónapban nem használta fel engedélyét;
- b) szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt, például valótlan állításokat tett a 18. cikk szerinti engedélykérelemben vagy bármely, a 25. cikknek megfelelően módosított kriptoeszköz-alapdokumentumban;
- c) már nem felel meg az engedélyezés alapját képező feltételeknek;
- d) súlyosan megsértette e cím rendelkezéseit;
- e) visszaváltási terv hatálya alá tartozott;
- f) kifejezetten lemondott az engedélyéről, vagy úgy döntött, hogy beszünteti működését;
- g) tevékenysége komoly fenyegetést jelent a piacok integritására, a pénzügyi stabilitásra, a fizetési rendszerek zavartalan működésére nézve, vagy a kibocsátót vagy az ágazatot a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás súlyos kockázatainak teszi ki.

Az eszközalapú token kibocsátója értesíti illetékes hatóságát az első albekezdés e) és az f) pontjában említett bármely helyzetről.

(2) Az illetékes hatóságok akkor is visszavonják az eszközalapú token kibocsátójának engedélyét, ha az EKB vagy adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank olyan véleményt ad ki, amely szerint az eszközalapú token komoly veszélyt jelent a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra.

(3) Az illetékes hatóságok korlátozzák a kibocsátandó eszközalapú token összegét, illetve minimum címletértéket írnak elő az eszközalapú tokenre, ha az EKB vagy adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank olyan véleményt ad ki, amely szerint az eszközalapú token veszélyt jelent a fizetési rendszerek zavartalan működésére, a monetáris transzmissziós mechanizmusra vagy a monetáris szuverenitásra, és meghatározzák az alkalmazandó limitet vagy a minimum címletértéket.

(4) A megfelelő illetékes hatóságok az alábbi helyzetek bármelyikéről haladéktalanul értesítik az eszközalapú token kibocsátójának illetékes hatóságát:

- a) az e rendelet 34. cikkének (5) bekezdése első albekezdésének h) pontja szerinti harmadik fél személy jogalany elvesztette a 2013/36/EU irányelv 8. cikke szerinti hitelintézetként, az e rendelet 59. cikke szerinti kriptoeszköz-szolgáltatóként, pénzforgalmi intézményként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként kapott engedélyt;
- b) a kibocsátó vezető testületének tagjai, illetve a kibocsátóban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok megsértették az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jog rendelkezéseit.

(5) Az illetékes hatóságok visszavonják az eszközalapú token kibocsátójának engedélyét, ha véleményük szerint az e cikk (4) bekezdése szerinti helyzetek befolyásolják a kibocsátó vezető testülete tagjainak jó hírnevét, vagy bármely, a kibocsátóban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonos vagy tag jó hírnevét, vagy vannak olyan jelek, amelyek a 34. cikk szerinti irányítási rendszerek vagy belső ellenőrzési mechanizmusok elégtelenségére utalnak.

Az engedély visszavonása esetén az eszközalapú token kibocsátója végrehajtja a 47. cikk szerinti eljárást.

(6) Az illetékes hatóságoknak az engedély visszavonásától számított két munkanapon belül tájékoztatniuk kell az ESMA-t arról, ha visszavonják az eszközalapú token kibocsátójának engedélyét. Az ESMA a 109. cikkben említett visszavonásra vonatkozó információkat haladéktalanul elérhetővé teszi a nyilvántartásban.

25. cikk

Az eszközalapú tokenek közzétett kriptoeszköz-alapdokumentumának módosítása

(1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságát üzleti modelljük minden olyan tervezett változásáról kötelesek értesíteni, amely valószínűleg jelentős befolyást gyakorol az eszközalapú tokenek tényleges vagy leendő birtokosainak vásárlási döntésére, és amelyre a 21. cikk szerinti engedélyezés vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyása után, valamint a 23. cikk összefüggésében kerül sor. Ilyen változás többek között a következők bármely lényeges módosítása:

- a) az irányítási szabályok, beleértve a szervezeti hierarchiát, amelynek csúcsán a vezető testület áll, és a kockázatkezelési keretet;
- b) a tartalékeszközök és a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelés;
- c) az eszközalapú tokenek birtokosainak biztosított jogok;
- d) az eszközalapú token kibocsátására és visszaváltására szolgáló mechanizmus;
- e) az eszközalapú tokenek ügyleteinek validálására szolgáló protokollok;
- f) a kibocsátók jogvédett megosztott főkönyvi technológiájának működése, ha az eszközalapú tokeneket ilyen megosztott főkönyvi technológia használatával bocsátják ki, utalják át és tárolják;
- g) az eszközalapú tokenek likviditását biztosító mechanizmusok, beleértve a 45. cikkben említett jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó likviditáskezelési politikát és eljárásokat;
- h) a harmadik személy jogalanyokkalkötött megállapodások, többek között a tartalékeszközök kezelése és a tartalék befektetése, a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelés és adott esetben az eszközalapú tokenek nyilvános forgalmazása tekintetében;
- i) a panaszkezelési eljárások;
- j) a pénzmosással és a terrorizmus finanszírozásával kapcsolatos kockázatértékelés és az ahhoz kapcsolódó általános politikák és eljárások.

Az eszközalapú tokenek kibocsátói a tervezett változások hatálybalépése előtt legalább 30 munkanappal értesítik a székhely szerinti tagállamuk illetékes hatóságát.

(2) Az eszközalapú token kibocsátója, miután az (1) bekezdésben említett tervezett változásról értesítette az illetékes hatóságot, elkészíti a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tervezetét, és biztosítja, hogy az abban szereplő információk sorrendje megfelelően az eredeti kriptoeszköz-alapdokumentumnak.

Az eszközalapú token kibocsátója a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tervezetét megküldi a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

Az illetékes hatóság a lehető leghamarabb, de legkésőbb a kézhezvételt követő öt munkanapon belül elektronikus úton visszaigazolja a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tervezetének átvételét.

Az illetékes hatóság a kérelem átvételének visszaigazolását követő 30 munkanapon belül jóváhagyja vagy elutasítja a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tervezetét. Az illetékes hatóság a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum tervezetének vizsgálatakor azzal kapcsolatban kiegészítő információkat, magyarázatot vagy indokolást kérhet. Ha az illetékes hatóság kiegészítő információkat kér, a 30 munkanapos határidő csak akkor kezdődik, amikor az illetékes hatóság megkapta a kért kiegészítő információkat.

(3) Ha az illetékes hatóság úgy véli, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum módosításai relevánsak lehetnek a fizetési rendszerek zavartalan működése, a monetáris transzmissziós mechanizmus és a monetáris szuverenitás szempontjából, konzultál az EKB-val és adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bankkal. Az illetékes hatóság ilyen esetekben az EBH-val és az ESMA-val is konzultálhat.

Az EKB vagy az érintett központi bank, valamint adott esetben az EBH és az ESMA az első albekezdésben említett, konzultáció iránti kérelem kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül véleményt nyilvánít.

(4) A módosított kriptoeszköz-alapdokumentum jóváhagyásakor az illetékes hatóság felkérheti az eszközalapú token kibocsátóját, hogy:

- a) vezessen be olyan mechanizmusokat, amelyek biztosítják az eszközalapú token birtokosainak védelmét, ha a kibocsátó működésének esetleges módosítása lényeges hatással lehet az eszközalapú token vagy a tartalékeszközök értékére, stabilitására vagy kockázataira;
- b) tegye meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket a piacok integritásával, a pénzügyi stabilitással, vagy a fizetési rendszerek zavartalan működésével kapcsolatos aggályok kezelése érdekében.

Az illetékes hatóság kötelezi az eszközalapú token kibocsátóját, hogy tegye meg a megfelelő korrekciós intézkedéseket a fizetési rendszerek zavartalan működésével, a monetáris transzmissziós mechanizmussal vagy a monetáris szuverenitással kapcsolatos aggályok kezelése céljából, amennyiben az EKB vagy adott esetben a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank az e cikk (3) bekezdése szerinti konzultációk során ilyen korrekciós intézkedéseket javasol.

Amennyiben az EKB vagy a 20. cikk (4) bekezdésében említett központi bank az illetékes hatóság által előírt intézkedésektől eltérő intézkedéseket javasolt, az ajánlott intézkedéseket egymással össze kell vonni, vagy ha ez nem lehetséges, a szigorúbb intézkedést kell megkövetelni.

(5) Az illetékes hatóság a jóváhagyás megadását követő két munkanapon belül megküldi a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot az ESMA-nak, a fogadó tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjainak, az EBH-nak, az EKB-nak, és adott esetben az érintett tagállam központi bankjának.

Az ESMA a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumokat indokolatlan késedelem nélkül hozzáférhetővé teszi a 109. cikkben említett nyilvántartásban.

26. cikk

Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak felelőssége a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információk tekintetében

(1) Amennyiben a kibocsátó megsértette a 19. cikket azáltal, hogy kriptoeszköz-alapdokumentumában vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumában nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű információt szolgáltatott, vagy olyan információt szolgáltatott, amely félrevezető, az említett kibocsátó, valamint ügyviteli, vezető, illetve felügyelő testületének tagjai felelősséggel tartoznak az eszközalapú tokenek birtokosa felé az említett jogsértés miatt elszenvedett veszteségekért.

(2) A polgári jogi felelősség (1) bekezdésben említett szerződéses kizárása vagy korlátozása nem bír joghatással.

(3) Az eszközalapú token birtokosának a felelőssége bizonyítékot bemutatni arról, hogy az említett eszközalapú token kibocsátója megsértette az 19. cikket azzal, hogy kriptoeszköz-alapdokumentumában vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumában nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű információt szolgáltatott vagy olyan információt szolgáltatott, amely félrevezető, és hogy az ezekre az információkra való támaszkodás hatással volt a birtokosnak az említett eszközalapú token megvásárlására, eladására vagy átváltására vonatkozó döntésére.

(4) A kibocsátó és annak ügyviteli, vezető vagy felügyelő testületének tagjai nem felelősek a 19. cikkben említett összefoglalóban – beleértve annak fordítását is – megadott információkra való támaszkodás következtében elszenvedett veszteségekért, kivéve, ha az összefoglaló:

- a) félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a kriptoeszköz-alapdokumentum más részeivel; vagy
- b) a kriptoeszköz-alapdokumentum többi részével együtt értelmezve nem tartalmaz kiemelt információkat annak érdekében, hogy segítse a leendő birtokosokat az eszközalapú token vásárlásának mérlegelésekor.

(5) Ez a cikk nem érinti a nemzeti jog szerinti bármely egyéb polgári jogi felelősséget.

2. FEJEZET

Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak kötelezettségei

27. cikk

Az eszközalapú tokenek birtokosainak legfőbb érdekét szem előtt tartó becsületes, tisztességes és szakszerű eljárásra vonatkozó kötelezettség

- (1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói becsületesen, tisztességesen és szakszerűen járnak el, és tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető módon kommunikálnak az eszközalapú tokenek birtokosaival és leendő birtokosaival.
- (2) Az eszközalapú tokenek kibocsátói a kriptoeszközök birtokosainak legfőbb érdekét szem előtt tartva járnak el, és azokat egyenlő bánásmódban részesítik, kivéve, ha a kriptoeszköz-alapdokumentumban és adott esetben a marketingközleményekben preferenciális bánásmódot tesznek közzé.

28. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentum közzététele

Az eszközalapú token kibocsátója honlapján közzéteszi a 17. cikk (1) bekezdésében vagy a 21. cikk (1) bekezdésében említett jóváhagyott kriptoeszköz-alapdokumentumot és adott esetben a 25. cikkben említett módosított kriptoeszköz-alapdokumentumot. A jóváhagyott kriptoeszköz-alapdokumentumot a jelentős eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek vagy az említett token kereskedésbe történő bevezetésének kezdőnapjáig nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni. A jóváhagyott kriptoeszköz-alapdokumentumnak, valamint adott esetben a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumnak mindaddig elérhetőnek kell maradnia a kibocsátó honlapján, amíg az eszközalapú token nyilvános forgalomban van.

29. cikk

Marketingközlemények

(1) Az eszközalapú tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattételhez, vagy az eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetéséhez kapcsolódó marketingközleményeknek meg kell felelniük a következő követelmények mindegyikének:

- a) a marketingközlemények egyértelműen ekként felismerhetők;
- b) a marketingközleményekben szereplő információk tisztességesek, egyértelműek és nem félrevezetőek;
- c) a marketingközleményekben szereplő információk összhangban vannak a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információkkal;
- d) a marketingközlemények egyértelműen feltüntetik, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételre került, és egyértelműen megjelölik az eszközalapú token kibocsátója honlapjának címét, valamint a kibocsátó kapcsolattartási telefonszámát és e-mail-címét.

(2) A marketingközleményeknek világos és egyértelmű nyilatkozatot kell tartalmazniuk arra vonatkozóan, hogy az eszközalapú token birtokosai bármikor visszaválthatják ezt a tokenet a kibocsátónál.

(3) A marketingközleményeket és azok módosításait a kibocsátó honlapján közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságok nem írhatják elő a marketingközlemények közzétételét megelőző jóváhagyását.

(5) A marketingközleményeket kérésre meg kell küldeni az illetékes hatóságoknak.

(6) A kriptoeszköz-alapdokumentum közzététele előtt nem terjeszthető marketingközlemény. Ez a korlátozás nem érinti az eszközalapú token kibocsátójának azon lehetőségét, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatásokat végezzen.

30. cikk

Az eszközalapú tokenek birtokosainak folyamatos tájékoztatása

- (1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói a honlapjukon egy nyilvánosan és könnyen elérhető helyen egyértelmű, pontos és átlátható módon kötelesek közzétenni a forgalomban lévő eszközalapú tokenek összegét, valamint a 36. cikkben említett eszköztartalék értékét és összetételét. Ezeket az információkat legalább havonta frissítik.
- (2) Az eszközalapú tokenek kibocsátói a honlapjukon egy nyilvánosan és könnyen elérhető helyen a lehető leghamarabb, egyértelmű, pontos és átlátható módon kötelesek közzétenni a 36. cikk szerinti eszköztartalékra vonatkozóan egy összefoglalót az ellenőrzési beszámolóról, valamint a teljes és szerkesztetlen ellenőrzési beszámólót.
- (3) A 88. cikk sérelme nélkül, az eszközalapú tokenek kibocsátói a lehető leghamarabb, egyértelmű, pontos és átlátható módon közzétesznek a honlapjukon egy nyilvánosan és könnyen elérhető helyen minden olyan eseményt, amely jelentős hatással van vagy valószínűleg jelentős hatással lesz az eszközalapú tokenek értékére vagy a 36. cikkben említett eszköztartalékra.

31. cikk

Panaszkezelési eljárás

- (1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói hatékony és átlátható eljárásokat hoznak létre és tartanak fenn az eszközalapú tokenek birtokosaitól és más érdekelt felektől, többek között az eszközalapú tokenek birtokosait képviselő fogyasztói szervezetektől kapott panaszok gyors, tisztességes és következetes kezelése céljából, és közzéteszik ezen eljárások leírásait. Ha az eszközalapú tokeneket részben vagy egészben a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontja szerinti harmadik személy jogalanyok értékesítik, az eszközalapú tokenek kibocsátói eljárásokat dolgoznak ki az eszközalapú tokenek birtokosai és az ilyen harmadik személy jogalanyok közötti panaszkezelés megkönnyítésére is.
- (2) Az eszközalapú tokenek birtokosai díjmentesen panaszt nyújthatnak be az eszközalapú tokenek kibocsátóinál vagy adott esetben az (1) bekezdésben említett harmadik személy jogalanyoknál.
- (3) Az eszközalapú tokenek kibocsátói vagy adott esetben az (1) bekezdésben említett harmadik személy jogalanyok kidolgozzák és az eszközalapú tokenek birtokosainak rendelkezésére bocsátják a panaszbejelentő űrlapot, és nyilván tartást vezetnek az összes kapott panaszról és az azokra válaszul hozott intézkedésekről.
- (4) Az eszközalapú tokenek kibocsátói időben és tisztességes módon vizsgálják az összes panaszt, és a vizsgálat eredményéről észszerű időn belül tájékoztatják az eszközalapú tokenek birtokosait.
- (5) Az EBH az ESMA-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a panaszkezelésre vonatkozó követelmények, mintadokumentumok és eljárások további kialakítása céljából.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendeletnek az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén történő kiegészítésére.

32. cikk

Az összeférhetetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele

- (1) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak hatékony politikákat és eljárásokat kell végrehajtaniuk és fenntartaniuk a köztük és a következők közötti összeférhetetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele céljából:
- a) tulajdonosaik vagy tagjaik;
 - b) bármely, a kibocsátóban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonos vagy tag;
 - c) vezető testületüknek tagjai;

- d) alkalmazottaik;
- e) az eszközalapú tokenek birtokosai; vagy
- f) a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontja szerinti funkciók valamelyikét ellátó harmadik fél.

(2) Az eszközalapú tokenek kibocsátói minden megfelelő lépést kötelesek megtenni különösen a 36. cikk szerinti eszköztartalék kezeléséből és befektetéséből eredő összeférhetetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele céljából.

(3) Az eszközalapú tokenek kibocsátói az eszközalapú tokenek birtokosai számára a honlapjukon jól látható helyen közzéteszik az (1) bekezdésben említett összeférhetetlenségek általános jellegét és forrásait, valamint a mérséklésükre tett lépéseket.

(4) A (3) bekezdésben említett közzétételnek elég pontosnak kell lennie annak lehetővé tételéhez, hogy az eszközalapú tokenek jövőbeli lehetséges birtokosai megalapozott döntést hozzanak e tokenek megvásárlásáról.

(5) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) az (1) bekezdésben említett politikákra és eljárásokra vonatkozó követelmények;
- b) a (3) bekezdésben említett közzététel tartalmára vonatkozó részletek és módszertan.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

33. cikk

Értesítés a vezető testületet érintő változásokról

Az eszközalapútoken-kibocsátók haladéktalanul értesítik illetékes hatóságukat a vezető testületükben bekövetkező változásokról, és az illetékes hatóságuk rendelkezésére bocsátanak minden olyan szükséges információt, amely a 34. cikk (2) bekezdésének való megfelelés megítéléséhez szükséges.

34. cikk

Irányítási rendszer

(1) Az eszközalapútoken-kibocsátók megbízható irányítási rendszerrel rendelkeznek, beleértve az egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket előíró áttekinthető szervezeti felépítést, hatékony eljárásokat azoknak a kockázatoknak az azonosítására, kezelésére, nyomon követésére és jelentésére, amelyeknek ki vannak vagy ki lehetnek téve, valamint megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat is tartalmazó megfelelő belső ellenőrzési mechanizmusokat.

(2) Az eszközalapútoken-kibocsátók vezető testületi tagjai rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges kellően jó hírnévvel és megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal, mind egyénileg, mind együttesen. Nem ítélték el őket különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy bármely más, a jó hírnevüket érintő bűncselekményekért. Igazolniuk kell továbbá, hogy képesek elegendő időt fordítani feladataik hatékony ellátására.

(3) Az eszközalapútoken-kibocsátók vezető testülete értékeli és rendszeres időközönként felülvizsgálja az e cím 2., 3., 5. és 6. fejezetének való megfelelés érdekében bevezetett szabályzatok és eljárások hatékonyságát, és megfelelő intézkedéseket hoz az esetleges hiányosságok kezelésére mindezekkel összefüggésben.

(4) Az eszközalapútoken-kibocsátókban közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosoknak vagy tagoknak kellően jó hírnévvel kell rendelkezniük, és velük szemben nem hoztak elmarasztaló ítéletet különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket érintő bűncselekményekért.

(5) Az eszközalapú token-kibocsátók olyan szabályzatokat és eljárásokat fogadnak el, amelyek kellően hatékonyak az e rendeletnek való megfelelés biztosításához. Az eszközalapú token-kibocsátók szabályzatokat és eljárásokat alakítanak ki, tartanak fenn és hajtanak végre különösen a következők tekintetében:

- a) a 36. cikk szerinti eszköztartalék;
- b) a 37. cikk szerinti tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelés, beleértve az eszközök elkülönítését;
- c) az eszközalapú tokenek birtokosainak a 39. cikk szerinti jogai;
- d) az eszközalapú tokenek kibocsátására és visszaváltására szolgáló mechanizmus;
- e) az eszközalapú tokenek ügyleteinek validálására szolgáló protokollok;
- f) a kibocsátó jogvédett megosztott főkönyvi technológiájának működése, ha az eszközalapú tokeneket a kibocsátók vagy a nevükben eljáró harmadik fél által működtetett megosztott főkönyvi technológia vagy hasonló technológia használatával bocsátják ki, ruházzák át és tárolják;
- g) az eszközalapú tokenek likviditását biztosító mechanizmusok, beleértve a 45. cikkben említett jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó likviditáskezelési politikát és eljárásokat;
- h) a harmadik személy jogalanyokkal kötött megállapodások, az eszköztartalék működtetése, a tartalékeszközök befektetése, a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelés és adott esetben az eszközalapú tokenek nyilvános forgalmazása tekintetében;
- i) az eszközalapú tokenek kibocsátóinak írásos hozzájárulása olyan más személyek számára, amelyek eszközalapú tokeneket ajánlattétel keretében kínálhatnak, illetve kérhetik azok kereskedésbe történő bevezetését;
- j) a 31. cikk szerinti panaszkezelés;
- k) a 32. cikk szerinti összeférhetetlenségek.

Ha az eszközalapú tokenek kibocsátói az első albekezdés h) pontjában említett megállapodásokat kötnek, ezeket a megállapodásokat a harmadik személy jogalanyokkal kötött szerződésben kell rögzíteni. E szerződéses megállapodások meghatározzák az eszközalapú tokenek kibocsátói és a harmadik személy jogalanyok szerepét, felelősségét, jogait és kötelezettségeit. A több joghatóságot érintő szerződéses megállapodásoknak egyértelmű rendelkezniük kell az alkalmazandó jog megválasztásáról.

(6) Az eszközalapú tokenek kibocsátói megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat és eljárásokat alkalmaznak szolgáltatásaik és tevékenységeik folyamatosságának és rendszerességének biztosítására, kivéve, ha kezdeményezték a 47. cikkben említett visszaváltási tervet. E célból az eszközalapú tokenek kibocsátói a megfelelő uniós szabványok szerint tartják fenn rendszereiket és biztonsági hozzáférési protokolljukat.

(7) Ha egy eszközalapú token kibocsátója úgy dönt, hogy – többek között az eszközalapú tokenek kibocsátásának megszüntetésével – megszünteti a kapcsolódó szolgáltatásait és tevékenységeit, tervet nyújt be az illetékes hatóságnak az ilyen megszüntetés jóváhagyására.

(8) Az eszközalapú tokenek kibocsátói azonosítják a működési kockázat forrásait, és az említett kockázatokat a megfelelő rendszerek, kontrollok és eljárások kidolgozása révén minimalizálják.

(9) Az eszközalapú tokenek kibocsátói olyan üzletmenet-folytonossági politikát és terveket kötelesek kialakítani, amelyek IKT-rendszereik és eljárásaik működésének zavara esetén biztosítják az alapvető adatok és funkciók megőrzését és tevékenységeik fenntartását, vagy ha ez nem lehetséges, az említett adatok és funkciók gyors helyreállítását és tevékenységeik gyors újraindítását.

(10) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak belső ellenőrzési mechanizmusokkal, valamint hatékony kockázatkezelési eljárásokkal kell rendelkezniük, ideértve az IKT-rendszerek irányítása tekintetében az (EU) 2022/2554 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁷⁾ előírt hatékony ellenőrzési és biztonsági szabályozást is. Az eljárások előírják a harmadik személy jogalanyok e cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontja szerinti igénybevételének átfogó értékelését. Az eszközalapú tokenek kibocsátói rendszeresen nyomon követik és értékelik a belső ellenőrzésmechanizmusok és a kockázatértékelési eljárások megfelelőségét és eredményességét, és megfelelő intézkedéseket hoznak az ezzel összefüggő esetleges hiányosságok kezelésére.

(11) Az eszközalapú tokenek kibocsátói olyan rendszerekkel és eljárásokkal rendelkeznek, amelyek alkalmasak az adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, integritásának és bizalmas jellegének védelmére az (EU) 2022/2554 rendeletben előírtak szerint, és összhangban az (EU) 2016/679 rendelettel. Az említett rendszerek rögzítik és megőrzik a kibocsátók tevékenysége során gyűjtött és előállított releváns adatokat és információkat.

(12) Az eszközalapú tokenek kibocsátói biztosítják azok független ellenőrök általi rendszeres ellenőrzését. Ezen ellenőrzések eredményét közlik az érintett kibocsátó vezető testületével, és az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják.

(13) Az EBH 2024. június 30-ig az ESMA-val és az EKB-val szoros együttműködésben az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza a következőkre vonatkozó irányítási rendszer minimális tartalmát:

- a) a (8) bekezdésben említett kockázatok nyomon követésére szolgáló eszközök;
- b) a (9) bekezdésben említett üzletmenet-folytonossági terv;
- c) a (10) bekezdésben említett belső ellenőrzési mechanizmus;
- d) a (12) bekezdésben említett ellenőrzések, beleértve az ellenőrzés során alkalmazandó minimális dokumentációt is.

Az első albekezdésben említett iránymutatások kibocsátása során az EBH figyelembe veszi a pénzügyi szolgáltatásokról szóló egyéb uniós jogalkotási aktusokban, többek között a 2014/65/EU irányelvben foglalt, az irányítási követelményekre vonatkozó rendelkezéseket.

35. cikk

Szavatolótőke-követelmények

(1) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak mindenkor rendelkezniük kell az alábbiak közül legalább a legmagasabb összegű szavatolótőkével:

- a) 350 000 EUR;
- b) a 36. cikkben említett eszköztartalék átlagos összegének 2 %-a;
- c) az előző évre vonatkozó állandó általános költségek egynegyede.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában az eszköztartalék átlagos összege a tartalékeszközöknek az előző 6 hónap alatt az egyes naptári napok végén számított átlagos összege.

Ha a kibocsátó több mint egy eszközalapú tokenre vonatkozóan tesz közzé ajánlattételt, az első albekezdés b) pontjában említett összeg az egyes eszközalapú tokeneket fedező tartalékeszközök átlagos összegének összege.

Az első albekezdés c) pontjában említett összeget évente felül kell vizsgálni és a 67. cikk (3) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett szavatolótőke az 575/2013/EU rendelet 26–30. cikkében említett elsődleges alapvető tőkeelemekből és -instrumentumokból áll, az említett rendelet 36. cikke szerinti levonások teljes mértékű alkalmazása után, az említett rendelet 46. cikkének (4) bekezdésében és 48. cikkében említett küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása nélkül.

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2554 rendelete (2022. december 14.) a pénzügyi ágazat digitális működési rezilienciájáról és az 1060/2009/EK rendelet, a 648/2012/EU rendelet, a 600/2014/EU rendelet, a 909/2014/EU rendelet, valamint az (EU) 2016/1011 rendelet módosításáról (HL L 333., 2022.12.27., 1. o.).

(3) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága előírhatja egy eszközalapú token-kibocsátó számára, hogy az (1) bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásából eredő összegnél legfeljebb 20 %-kal magasabb összegű szavatolótőket tartson, ha a következők valamelyikének értékelése magasabb kockázati szintre utal:

- a) az eszközalapú token kibocsátója által alkalmazott kockázatkezelési eljárásoknak és belső ellenőrzési mechanizmusoknak a 34. cikk (1), (8) és (10) bekezdése szerinti értékelése;
- b) a 36. cikkben említett eszköztartalék minősége és volatilitása;
- c) az eszközalapú token kibocsátója által az eszközalapú token birtokosainak a 39. cikk szerint biztosított jogok típusai;
- d) amennyiben az eszköztartalék befektetést foglal magában, az eszköztartalék befektetési politikával összefüggő kockázatai;
- e) az eszközalapú tokenben kiegyenlített ügyletek összesített értéke és száma;
- f) az eszközalapú token ajánlattételi és forgalmazási piacainak jelentősége;
- g) adott esetben az eszközalapú token piaci kapitalizációja.

(4) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága előírhatja egy nem jelentős eszközalapú token kibocsátója számára, hogy szükség szerint a 45. cikkben előírt bármely követelményt teljesítsék az e cikk (3) bekezdésével összhangban megállapított magasabb kockázatok, és bármely olyan kockázat kezelése érdekében, amelyre a 45. cikk vonatkozik, mint például likviditási kockázatok.

(5) A (3) bekezdés sérelme nélkül az eszközalapú tokenek kibocsátóinak rendszeresen stressztesztelést kell végezniük, amelynek során figyelembe veszik az olyan súlyos, de valószínű pénzügyi stresszforratókönyveket, mint a kamatlábsokk, és a nem pénzügyi stresszforratókönyveket, mint a működési kockázatok. Az ilyen stressztesztelés eredményei alapján a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának elő kell írnia az eszközalapú token kibocsátója számára, hogy az (1) bekezdés első albekezdése b) pontjának alkalmazásából eredő összegnél 20–40 %-kal magasabb összegű szavatolótőkével rendelkezzenek, bizonyos körülmények között, tekintettel a kockázati kilátásokra és a stressztesztelés eredményeire.

(6) Az EBH az ESMA-val és az EKB-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározása céljából:

- a) a jelentős eszközalapú token kibocsátója számára a (3) bekezdésben meghatározott magasabb szavatolótőke-követelményekhez való alkalmazkodáshoz előírt eljárás és határidők;
- b) a (3) bekezdésben meghatározott magasabb szavatolótőkeelőírására vonatkozó kritériumok;
- c) a stressztesztelési programok kialakítására vonatkozó minimumkövetelmények, figyelembe véve az eszközalapú token méretét, összetettségét és jellegét, beleértve többek között a következőket:
 - i. a stresszteszt típusai, valamint azok fő célkitűzései és alkalmazásai;
 - ii. a különböző stresszteszt gyakorisága;
 - iii. a belső irányítási rendszerek;
 - iv. a vonatkozó adatinfrastruktúra;
 - v. a feltevések módszertana és valószínűsége;
 - vi. az arányosság elvének alkalmazása mindezekre a – mennyiségi és minőségi – minimumkövetelményekre; továbbá
 - vii. a stresszteszt minimális gyakorisága és a stresszteszt-forratókönyvek közös referenciaparaméterei.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

3. FEJEZET

Eszköztartalék

36. cikk

Eszköztartalék tartására vonatkozó kötelezettség, valamint az eszköztartalék összetétele és kezelése

(1) Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak eszköztartalékot kell képezniük és folyamatosan fenntartaniuk.

Az eszköztartalékot oly módon kell összeállítani és kezelni, hogy:

- a) az eszközalapú tokenek referencia-eszközeihez kapcsolódó kockázatok fedezve legyenek; továbbá
- b) a birtokosok állandó visszaváltási jogával kapcsolatos likviditási kockázatokat kezelik.

(2) Az eszköztartalékot jogilag el kell különíteni a kibocsátó vagyonától és más eszközalapú tokenek eszköztartalékától az alkalmazandó jognak megfelelően az eszközalapú tokenek birtokosai érdekében, mégpedig oly módon, hogy a kibocsátók hitelezői – különösen fizetésképtelenség esetén – ne vehessék igénybe az eszköztartalékot.

(3) Az eszközalapú tokenek kibocsátói biztosítják, hogy az eszköztartalékot működési szempontból elkülönítik a vagyonuktól, valamint más tokenek eszköztartalékától.

(4) Az EBH az ESMA-val és az EKB-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben részletesen meghatározza a likviditási követelményeket, figyelembe véve az eszköztartaléknak és magának az eszközalapú tokennek a mennyiségét, összetettségét és jellegét.

A szabályozástechnikai standardok különösen a következőket határozzák meg:

- a) az eszköztartalék napi lejáratok alapján megállapított releváns százaléka, beleértve az egy munkanapos felmondási idővel felmondható fordított visszavásárlási megállapodások százalékos arányát, vagy az egy munkanapos felmondási idővel lehívható készpénz százalékos arányát;
- b) az eszköztartalék heti lejáratok alapján megállapított releváns százaléka, beleértve az öt munkanapos felmondási idővel felmondható fordított visszavásárlási megállapodások százalékos arányát, vagy az öt munkanapos felmondási idővel lehívható készpénz százalékos arányát;
- c) más releváns lejáratok és általános likviditáskezelési technikák;
- d) a hitelintézeteknél az egyes hivatalos referencia-pénznemekben tartandó letétek minimális összege, amely nem lehet kevesebb, mint az egyes hivatalos referencia-pénznemekben tartott összeg 30 %-a.

A második albekezdés a), b) és c) pontjának alkalmazásában az EBH figyelembe veszi többek között a 2009/65/EK irányelv 52. cikkében meghatározott vonatkozó küszöbértékeket.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

(5) Ha a kibocsátók kettő vagy több eszközalapú tokenre vonatkozóan tesznek közzé nyilvános ajánlattételt, az egyes eszközalapú tokenek tekintetében elkülönített eszköztartalék-halmazt kell működtetniük és fenntartaniuk. Ezen eszköztartalék-halmazok mindegyikét külön kell kezelni.

Ha az eszközalapú tokenek több kibocsátója ugyanarra az eszközalapú tokenre vonatkozóan tesz közzé nyilvános ajánlattételt, az említett kibocsátóknak az eszközalapú token tekintetében csak egyetlen eszköztartalékot kell működtetniük és fenntartaniuk.

(6) Az eszközalapú tokenek kibocsátói vezető testületeinek kell biztosítaniuk az eszköztartalék hatékony és prudens kezelését. A kibocsátók kötelesek biztosítani, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátása és visszaváltása mindig maga után vonja az eszköztartalék megfelelő növekedését vagy csökkenését.

(7) Az eszközalapú token kibocsátójának a piaci árak alkalmazásával meg kell határoznia az eszköztartalék összesített értékét. Ezen összesített értéknek legalább a forgalomban lévő eszközalapú token birtokosai által a kibocsátóval szemben fennálló követelések összesített értékével egyenlőnek kell lennie.

(8) Az eszközalapú tokenek kibocsátói olyan egyértelmű és részletes szabállyal rendelkeznek, amely leírja az ilyen tokenek stabilizációs mechanizmusát. Ez a szabályzat különösen:

- a) felsorolja az eszközalapú tokenek referencia-eszközeit és az említett eszközök összetételét;
- b) leírja az eszközök típusát és az eszköztartalékban szereplő eszközök pontos allokációját;
- c) tartalmazza a kockázatok – beleértve az eszköztartalékból eredő hitelkockázat, piaci kockázat, koncentrációs kockázat és likviditási kockázat – részletes értékelését;
- d) ismerteti az eszközalapú tokenek kibocsátására és visszaváltására szolgáló eljárást, valamint azt az eljárást, amely a tokenek említett kibocsátása és visszaváltása okán az eszköztartalék megfelelő növekedését vagy csökkenését eredményezi;
- e) megemlíti, hogy az eszköztartalék egy részét a 38. cikkben előírtaknak megfelelően befektették-e;
- f) ha az eszközalapú tokenek kibocsátói az eszköztartalék egy részét a 38. cikknek megfelelően befektetik, részletesen ismerteti a befektetési politikát, és értékeli, hogy ez a befektetési politika hogyan befolyásolhatja az eszköztartalék értékét;
- g) ismerteti az eszközalapú tokenek vásárlására és az ilyen tokenek eszköztartalékkal szembeni visszaváltására vonatkozó eljárást, továbbá felsorolja az erre jogosult személyeket vagy e személyek kategóriáit.

(9) A 34. cikk (12) bekezdésének sérelme nélkül az eszközalapú tokenek kibocsátói a 21. cikk szerinti engedélyezés időpontjától kezdődően, vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásának időpontjától kezdődően hathavonta megbízást adnak az eszköztartalék független ellenőrzésére, értékelve az e fejezetben foglalt szabályoknak való megfelelést.

(10) A kibocsátó a (9) bekezdésben említett ellenőrzés eredményeiről haladéktalanul, de legkésőbb az értékelés referencia-időpontjától számított hat héten belül értesíti az illetékes hatóságot. A kibocsátó az illetékes hatóság értesítésének időpontjától számított két héten belül közzéteszi az ellenőrzés eredményét. Az illetékes hatóság utasíthatja a kibocsátót, hogy készletesse az ellenőrzés eredményeinek közzétételét abban az esetben, ha:

- a) a kibocsátót a 46. cikk (3) bekezdésével összhangban helyreállítási szabály vagy intézkedések végrehajtására kötelezték;
- b) a kibocsátót a 47. cikkel összhangban visszaváltási terv végrehajtására kötelezték;
- c) ezt szükségesnek ítélik az eszközalapú tokenek birtokosai gazdasági érdekeinek a védelméhez;
- d) a székhely szerinti tagállam vagy egy másik tagállam pénzügyi rendszerére gyakorolt jelentős káros hatás elkerülése érdekében szükségesnek ítélik.

(11) Az e cikk (7) bekezdésében említett piaci áron történő értékelést lehetőség szerint az (EU) 2017/1131 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁸⁾ 2. cikkének 8. pontjában meghatározott piaci árazás alkalmazásával kell elvégezni.

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1131 rendelete (2017. június 14.) a pénzügyi alapokról (HL L 169., 2017.6.30., 8. o.).

A piaci értékmegállapítás alkalmazásakor az eszköztartalékot az eladási és vételi ár közül a prudensebb értékelést biztosító áron kell értékelni, kivéve, ha az eszközt piaci középárfolyamon lehet zární. Csak jó minőségű piaci adatok használhatók fel, és ezeket az adatokat az összes következő tényező alapján kell értékelni:

- a) a szerződő felek száma és minősége;
- b) az eszköztartalék mennyisége és forgalma a piacon;
- c) az eszköztartalék mérete.

(12) Ha az e cikk (11) bekezdésében említett piaci árazás alkalmazására nincs mód, vagy a piaci adatok minősége nem megfelelő, az eszköztartalékot az (EU) 2017/1131 rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott modellalapú árazás alkalmazásával, konzervatív megközelítésben kell értékelni.

A modellnek pontos becslést kell nyújtania az eszköztartalék belső értékéről, az alábbi valamennyi naprakész kulcs-tényező alapján:

- a) az eszköztartalék mennyisége és forgalma a piacon;
- b) az eszköztartalék mérete;
- c) az eszköztartalékhoz kapcsolódó piaci kockázat, kamatláb kockázat és hitelkockázat.

Modellalapú árazás alkalmazása esetén az (EU) 2017/1131 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott, amortizált bekerülési értéken alapuló módszer nem alkalmazható.

37. cikk

A tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelés

(1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói olyan letétkezelési szabályzatokat, eljárásokat és szerződéses megállapodásokat hoznak létre, alkalmaznak és hajtanak végre, amelyek mindenkor biztosítják, hogy:

- a) a tartalékeszközök ne legyenek megterhelve vagy elzálogosítva a 2002/47/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott, pénzügyi biztosítékról szóló megállapodás keretében;
- b) a tartalékeszközök e cikk (6) bekezdésével összhangban letétkezelésben legyenek tartva;
- c) az eszközalapú tokenek birtokosaitól érkező visszaváltási kérelmek teljesítése céljából azonnal hozzáférhetőek legyenek az eszközalapú tokenek kibocsátói számára;
- d) a tartalékeszközök letétkezelőinek koncentrációját elkerülték;
- e) a tartalékeszközök koncentrációjának kockázatát elkerülték.

(2) Az olyan eszközalapú token-kibocsátóknak, akik, illetve amelyek kettő vagy több eszközalapú tokent bocsátanak ki az Unióban, minden egyes eszköztartalék-halmazra vonatkozóan letétkezelési szabállyal kell rendelkezniük. Az eszközalapú tokenek olyan különböző kibocsátóinak, akik, illetve amelyek ugyanazt az eszközalapú tokent bocsátották ki, egyetlen letétkezelési szabályzatot kell működtetniük és fenntartaniuk.

(3) A tartalékeszközöket az eszközalapú token kibocsátását követően legfeljebb öt munkanapig az alábbiak közül egy vagy több letétkezelésben tartja:

- a) kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltató, ha a tartalékeszközök kriptoeszközök formáját öltik;
- b) a tartalékeszközök minden típusa esetében egy hitelintézet.

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/47/EK irányelve (2002. június 6.) a pénzügyi biztosítékokról szóló megállapodásokról (HL L 168., 2002.6.27., 43. o.).

c) olyan befektetési vállalkozás, amely a 2014/65/EU irányelv I. melléklete B. szakaszának 1. pontjában említettek szerint pénzügyi eszközök megőrzésére és nyilvántartására irányuló kiegészítő szolgáltatást nyújt az ügyfelek számára, amennyiben a tartalékeszközök pénzügyi eszközök formáját öltik.

(4) Az eszközalapú tokenek kibocsátói a (3) bekezdésben említettek szerint a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások kiválasztása, kijelölése és felülvizsgálata során kellő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal járnak el. A letétkezelőnek a kibocsátótól eltérő jogi személynek kell lennie.

Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy a (3) bekezdésben említettek szerint a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások rendelkezzenek az ahhoz szükséges szakértelemmel és piaci hírnévvel, hogy az ilyen tartalékeszközök letétkezelőjeként eljárjanak, figyelembe véve a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások számviteli gyakorlatait, letéti őrzésre vonatkozó eljárásait és belső ellenőrzési mechanizmusait. Az eszközalapú tokenek kibocsátói és a letétkezelők közötti szerződéses megállapodás biztosítja, hogy a letétkezelésben tartott tartalékeszközök védettek legyenek a letétkezelők hitelezőinek követeléseivel szemben.

(5) Az (1) bekezdésben említett letétkezelési szabályzatokban és eljárásokban meg kell határozni a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölésére vonatkozó kiválasztási kritériumokat és az ilyen kijelölések felülvizsgálatára vonatkozó eljárást.

Az eszközalapú tokenek kibocsátóinak rendszeresen felül kell vizsgálniuk a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölését. E felülvizsgálat alkalmazásában az eszközalapú tokenek kibocsátói értékelik az ilyen letétkezelőkkel szembeni kitettségüket – a velük fennálló kapcsolatok összességének figyelembevételével –, és folyamatosan figyelemmel kísérik az ilyen letétkezelők pénzügyi helyzetét.

(6) A tartalékeszközök (4) bekezdésben említett letétkezelői biztosítják, hogy az említett tartalékeszközök letéti őrzése a következő módon történjen:

- a) pénz esetében azt a hitelintézeteknek kell letétkezelésben tartaniuk a könyvekben nyitott számlán;
- b) a letétkezelésben tartható pénzügyi eszközök esetében a hitelintézetek vagy a befektetési vállalkozások könyveiben nyitott pénzügyeszköz-számlán nyilvántartható pénzügyi eszközök, illetve a fizikailag szállítható pénzügyi eszközök letétkezelésben tartását hitelintézeteknek vagy befektetési vállalkozásoknak kell végezniük;
- c) a letétkezelésben tartható kriptoeszközök esetében a tartalékeszközként szolgáló kriptoeszközöket vagy adott esetben az azokhoz való hozzáférést szolgáló eszközöket magán kriptográfiai kulcs formájában kriptoeszköz-szolgáltatóknak kell letétben tartaniuk;
- d) az egyéb eszközök esetében a hitelintézeteknek ellenőrizniük kell az eszközalapú tokenek kibocsátóinak tulajdonjogát, és nyilvántartást kell vezetniük azokról a tartalékeszközökről, amelyekkel kapcsolatban meggyőződtek arról, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátói e tartalékeszközök tulajdonosai.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazása céljából a hitelintézeteknek biztosítaniuk kell, hogy a pénzek a könyvekben a 2006/73/EK bizottsági irányelv⁽⁴⁰⁾ 16. cikkét átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően elkülönített számlán legyenek nyilvántartva. Az említett számlát az eszközalapú tokenek kibocsátójának nevében kell megnyitni az egyes eszközalapú tokenek tartalékeszközeinek kezelése céljából, ezzel biztosítva, hogy a letétkezelésben tartott pénzt egyértelműen az egyes eszköztartalékhoz tartozóként lehessen azonosítani.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazása céljából a hitelintézeteknek és a befektetési vállalkozásoknak biztosítaniuk kell, hogy a hitelintézetek könyveiben és a befektetési vállalkozások könyveiben nyitott pénzügyeszköz-számlán nyilvántartható valamennyi pénzügyi eszköz a könyvekben a 2006/73/EK irányelv 16. cikkét átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek megfelelően elkülönített számlán legyenek nyilvántartva. A pénzügyeszköz-számlát az eszközalapú tokenek kibocsátóinak nevében kell nyitni az egyes eszközalapú tokenek tartalékeszközeinek kezelése céljából, ezzel biztosítva, hogy a letétkezelésben tartott pénzügyi eszközöket egyértelműen az adott eszköztartalékhoz tartozóként lehessen azonosítani.

⁽⁴⁰⁾ A Bizottság 2006/73/EK irányelve (2006. augusztus 10.) a 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a befektetési vállalkozások szervezeti követelményei és működési feltételei, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 241., 2006.9.2., 26. o.).

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában a kriptoeszköz-szolgáltatók az eszközalapú tokenek kibocsátóinak nevében pozíció-nyilvántartást nyitnak az egyes eszközalapú tokenek tartalékeszközeinek kezelése céljából, ezzel biztosítva, hogy a letétkezelésben tartott kriptoeszközöket egyértelműen az egyes eszköztartalékokhoz tartozóként lehessen azonosítani.

Az első albekezdés d) pontjának alkalmazása céljából azon értékelésnek, hogy az eszközalapú tokenek kibocsátói a tartalékeszközök tulajdonosai-e, az eszközalapú tokenek kibocsátói által szolgáltatott információkon vagy dokumentumokon, valamint az esetleg rendelkezésre álló külső bizonyítékokon kell alapulnia.

(7) A kriptoeszköz-szolgáltatók, a hitelintézetek vagy a befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való, e cikk (4) bekezdése szerinti kijelölését a 34. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében említett szerződéses megállapodással kell tanúsítani. Ebben a szerződéses megállapodásban kell szabályozni többek között az eszközalapú tokenek kibocsátói, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatók, a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások letétkezelői feladatainak ellátásához szükségesnek ítélt információáramlást.

(8) A (4) bekezdés szerint letétkezelőként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatóknak, hitelintézeteknek és befektetési vállalkozásoknak becsületesen, tisztességesen, szakszerűen, függetlenül és az eszközalapú tokenek kibocsátójának, illetve birtokosainak érdekét szem előtt tartva kell eljárniuk.

(9) A (4) bekezdés szerint letétkezelőként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások nem végezhetnek olyan tevékenységeket az eszközalapú tokenek kibocsátóival kapcsolatban, amelyek összeférhetetlenséget eredményezhetnek az említett kibocsátók, az eszközalapú tokenek birtokosai és önmaguk között, kivéve, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a kriptoeszköz-szolgáltatók, a hitelintézetek vagy a befektetési vállalkozások a letétkezelési feladataik ellátását funkcionálisan és hierarchikusan elválasztották a potenciálisan összeférhetetlen feladataiktól;
- b) az eszközalapú tokenek kibocsátója a potenciális összeférhetetlenségeket a 32. cikkel összhangban megfelelően azonosítja, nyomon követi és kezeli, és közzéteszi az eszközalapú tokenek birtokosai számára.

(10) A (6) bekezdés szerint letétkezelésben tartott pénzügyi eszköz vagy kriptoeszköz elvesztése esetén az a kriptoeszköz-szolgáltató, a hitelintézet vagy a befektetési vállalkozás, amely elvesztette az adott pénzügyi eszközt vagy kriptoeszközt, indokolatlan késedelem nélkül köteles kártérítést fizetni vagy visszatéríteni egy azonos típusú pénzügyi eszközt vagy kriptoeszközt vagy a megfelelő értéket az eszközalapú token kibocsátójának. Az érintett kriptoeszköz-szolgáltató, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás nem tartozik felelősséggel a kártérítésért vagy a visszatérítésért, ha bizonyítani tudja, hogy a veszteség olyan külső esemény miatt következett be, amelyre nem volt érdemleges befolyása, és amelyek következményei minden észszerű erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek voltak.

38. cikk

Az eszköztartalék befektetése

(1) Az eszközalapú tokenek azon kibocsátóinak, amelyek az eszköztartalék egy részét befektetik, csak magas likviditású, minimális piaci, hitel- és koncentrációs kockázatú pénzügyi eszközökbe fektethetnek be. A befektetéseknek gyorsan, minimális negatív árhatással likvidd téhetőnek kell lenniük.

(2) Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV) befektetési jegyeit az (1) bekezdés alkalmazásában minimális piaci, hitel- és koncentrációs kockázattal rendelkező eszköznek kell tekinteni, ha az említett ÁÉKBV kizárólag az EBH által az (5) bekezdéssel összhangban részletesebben meghatározott eszközökbe fektet be, és ha az eszközalapú token kibocsátója biztosítja, hogy az eszköztartalékot úgy fektessék be, hogy a koncentrációs kockázat a lehető legkisebb legyen.

(3) Azokat a pénzügyi eszközöket, amelyekbe az eszköztartalékot fektették, a 37. cikkel összhangban letétkezelésben kell tartani.

(4) Az eszköztartalék befektetéséből származó nyereségeket vagy veszteségeket – ideértve az (1) bekezdésben említett pénzügyi eszközök értékének ingadozását is –, illetve partner- vagy működési kockázatokat az eszközalapú token kibocsátója viseli.

(5) Az EBH az ESMA-val és az EKB-val együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy az (1) bekezdéssel összefüggésben mely pénzügyi eszközök tekinthetők magas likviditásúnak és minimális piaci-, hitel- és koncentrációs kockázatúnak. Az említett pénzügyi eszközök meghatározásakor az EBH a következőket veszi figyelembe:

- a) eszközök különböző olyan típusai, amelyeket eszközalapú tokenek testesíthetnek meg;
- b) az eszközalapú token által megtestesített eszközök és a kibocsátó által befektetésre választható magas likviditású pénzügyi eszközök közötti korreláció;
- c) az 575/2013/EU rendelet 412. cikkében említett, és az (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ⁽⁴¹⁾ részletebben meghatározott likviditásfedezeti követelmény;
- d) a koncentráció korlátai, amelyek megakadályozzák a kibocsátót abban, hogy:
 - i. a tartalékeszközök több mint egy bizonyos százalékát fektesse be magas likviditású, minimális piaci kockázattal, hitelkockázattal és koncentrációs kockázattal rendelkező, egyetlen szervezet által kibocsátott likvid eszközökbe;
 - ii. kriptoeszközök vagy kriptoeszköz-szolgáltatók, vagy a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴²⁾ 2. cikkének 11. pontjában meghatározottak szerint ugyanahhoz a csoporthoz tartozó hitelintézetek, vagy befektetési vállalkozások eszközeinek bizonyos százalékánál többet tartson letétben.

Az első albekezdés d) pontja i. alpontjának alkalmazásában az EBH megfelelő határértékeket állapít meg a koncentrációra vonatkozó követelmények meghatározására. Ezek a határértékek többek között figyelembe veszik a 2009/65/EK irányelv 52. cikkében meghatározott vonatkozó küszöbértékeket.

Az EBH-nak az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig kell benyújtaniuk a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

39. cikk

Visszaváltási jog

(1) Az eszközalapú tokenek birtokosai mindenkor jogosultak visszaváltásra az eszközalapú tokenek kibocsátóival szemben, valamint a tartalékeszközök tekintetében, ha a kibocsátók nem tudják teljesíteni az e cím 6. fejezetében említett kötelezettségeiket. A kibocsátóknak egyértelmű és részletes szabályzatokat és eljárásokat kell kialakítaniuk, fenntartaniuk és végrehajtaniuk az állandó visszaváltási jog tekintetében.

(2) Az eszközalapú token birtokosának kérésére e token kibocsátójának a visszaváltást vagy az eszközalapú token referencia-eszközei piaci értékével egyenértékű, az elektronikus pénztől eltérő pénz kifizetése, vagy a token referencia-eszközeinek rendelkezésre bocsátása révén kell biztosítania. A kibocsátóknak olyan szabályzatot kell kidolgozniuk ezen állandó visszaváltási jogra vonatkozóan, amelyben meghatározzák az alábbiakat:

- a) az említett visszaváltási jognak az eszközalapú tokenek birtokosai általi gyakorlására vonatkozó feltételek, beleértve a küszöbértékeket, az időszakokat és a határidőket;
- b) az eszközalapú tokenek visszaváltását többek között piaci stresszhelyzetekben, valamint a 46. cikkben meghatározott helyreállítási terv végrehajtásának összefüggésében, vagy az eszközalapú tokenek 47.cikk szerinti rendezett visszaváltása esetében is biztosító mechanizmusok és eljárások;

⁽⁴¹⁾ A Bizottság (EU) 2015/61 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a hitelintézetekre vonatkozó likviditásfedezeti követelmények tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 1. o.).

⁽⁴²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

- c) az eszközalapú tokenek és a tartalékeszközök értékmegállapítása vagy értékmegállapításának elvei, ha az eszközalapú tokenek birtokosa gyakorolja a visszaváltási jogot, többek között a 36. cikk (11) bekezdésében említett értékelési módszertan használatával;
- d) a visszaváltás lebonyolításának feltételei; és
- e) a kibocsátók arra irányuló intézkedései, hogy az eszköztartalék növekedését vagy csökkenését megfelelően kezeljék a tartalékeszközök piacára gyakorolt kedvezőtlen hatások elkerülése érdekében.

Ha a kibocsátók egy eszközalapú token értékesítése során az elektronikus pénztől eltérő, hivatalos pénznemben denominált pénzben fogadnak el fizetést, mindig lehetőséget kell biztosítaniuk a token elektronikus pénztől eltérő, ugyanabban a hivatalos pénznemben denominált pénzben történő visszaváltására.

- (3) A 46. cikk sérelme nélkül, az eszközalapú tokenek visszaváltása nem lehet díjköteles.

40. cikk

Kamattilalom

- (1) Az eszközalapú tokenek kibocsátói nem adhatnak kamatot az eszközalapú tokenekhez kapcsolódóan.
- (2) Az eszközalapú tokenekhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásakor a kriptoeszköz-szolgáltatók nem adhatnak kamatot.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában kamatként kell kezelni az eszközalapú tokenek birtokosának az eszközalapú tokenek birtoklásának időtartamához kapcsolódóan biztosított bármely díjazást vagy egyéb előnyt. Ebbe beletartozik az eszközalapú token birtokosa által közvetlenül a kibocsátótól vagy harmadik felektől kapott, az eszközalapú tokenekhez közvetlenül kapcsolódó vagy egyéb termékek díjazásából vagy árképzéséből eredő, kamattal megegyező hatású nettó ellentételezés vagy kedvezmény.

4. FEJEZET

Az eszközalapú tokenek kibocsátóiban való részesedésszerzés

41. cikk

Az eszközalapú tokenek kibocsátóiban való szándékolt részesedésszerzés értékelése

- (1) Ha egy természetes vagy jogi személy vagy összehangoltan eljáró több ilyen személy (a részesedést szerezni kívánó személy) közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedést kíván szerezni egy eszközalapú token kibocsátójában, vagy ilyen befolyásoló részesedését közvetlenül vagy közvetve növelni kívánja, oly módon, hogy szavazati jogainak vagy tőkerészesedésének aránya elérje vagy meghaladja a 20 %-ot, a 30 %-ot vagy az 50 %-ot, vagy oly módon, hogy az eszközalapú token kibocsátója a leányvállalatává váljon, erről a szándékaról írásban értesítenie kell a kibocsátó illetékes hatóságát, és közölnie kell a szándékolt részesedés nagyságát, valamint a Bizottság által a 42. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott szabályozástechnikai standardban előírt információkat.
- (2) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely döntést hozott egy eszközalapú token kibocsátójában fennálló befolyásoló részesedés közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, döntéséről a részesedés elidegenítését megelőzően írásban értesítenie kell az illetékes hatóságot a részesedés nagyságának megjelölésével. Az említett személy akkor is értesíti az illetékes hatóságot, ha úgy dönt, hogy befolyásoló részesedését oly módon csökkenti, hogy szavazati jogainak vagy tőkerészesedésének aránya 10 %, 20 %, 30 % vagy 50 % alá csökkenjen, vagy hogy az eszközalapú token kibocsátója már ne legyen a leányvállalata.
- (3) Az illetékes hatóság azonnal, de legkésőbb az (1) bekezdés szerinti értesítés átvételét követő két munkanapon belül írásban visszaigazolja annak átvételét.
- (4) Az illetékes hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett írásos átvételi elismervény keltétől számított 60 munkanapon belül értékeli az e cikk (1) bekezdésében említett szándékolt részesedésszerzést és a Bizottság által a 42. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardokban előírt információkat. Az értesítés átvételének elismerésekor az illetékes hatóság tájékoztatja a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak befejezésének időpontjáról.
- (5) A (4) bekezdésben említett értékelés elvégzése során az illetékes hatóság az értékelés elvégzéséhez szükséges kiegészítő információkat kérhet a részesedést szerezni kívánó személytől. Ezt a kérést az értékelés véglegesítése előtt, de legkésőbb a (3) bekezdésben említett írásbeli átvételi elismervény keltétől számított 50. munkanapon kell megtenni. Az információkérés írásban, a szükséges kiegészítő információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóság az e bekezdés első albekezdésében említett kiegészítő információk kézhezvételéig felfüggeszti a (4) bekezdésben említett értékelési időszakot. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság esetlegesen – a kapott információ kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérése nem járhat az értékelési időszak újabb felfüggesztésével.

Az illetékes hatóság az e bekezdés második albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az Unión kívül található vagy harmadik ország jogának szabályozása alá tartozik.

(6) Az az illetékes hatóság, amelyik a (4) bekezdésben említett értékelés befejezését követően úgy dönt, hogy ellenzi az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést, erről két munkanapon belül és minden esetben a (4) bekezdésben említett – adott esetben a (5) bekezdés második és harmadik albekezdésével összhangban meghosszabbított – időpont előtt értesíti a részesedést szerezni kívánó személyt. Az értesítésben meg kell jelölni ezen döntés indokait.

(7) Amennyiben az illetékes hatóság nem ellenzi az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést a (4) bekezdésben említett – adott esetben a (5) bekezdés második és harmadik albekezdésével összhangban meghosszabbított – időpontig, a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.

(8) Az illetékes hatóság megszabhatja az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

42. cikk

Az eszközalapú tokenek kibocsátóiban való szándékolt részesedésszerzés értékelésének tartalma

(1) A 41. cikk (4) bekezdésében említett értékelés során az illetékes hatóságok a következő kritériumok alapján kell értékelni a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a 41. cikk (1) bekezdésében említett, szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:

- a) a részesedést szerezni kívánó személy jó hírneve;
- b) a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen az eszközalapú token kibocsátója üzleti tevékenységének irányítójává váló személy jó hírneve, tudása, készségei és tapasztalata;
- c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen az eszközalapú token a részesedésszerzés tárgyát képező kibocsátója tekintetében tervezett és folytatott üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;
- d) az eszközalapú token kibocsátója képes lesz-e továbbra is megfelelni e cím rendelkezéseinek;
- e) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerű okkal feltételezhető-e, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetőleg ezek kísérletére kerül vagy került sor az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3) és (5) bekezdésének értelmében, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ennek kockázatát.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor ellenezheti a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján észszerű oka van, vagy ha a 41. cikk (4) bekezdésének megfelelően nyújtott információ hiányos vagy téves.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket az e rendelet értelmében megszerzendő befolyásoló részesedés nagysága tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) Az EBH az ESMA-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a 41. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükséges információk részletes tartalmát. Az előírt információknak a prudenciális értékelés szempontjából relevánsnak, továbbá arányosnak kell lenniük, és igazodniuk kell a 41. cikk (1) bekezdésében említett, részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

5. FEJEZET

Jelentős eszközalapú tokenek

43. cikk

Az eszközalapú tokenek jelentős eszközalapú tokenné minősítése

(1) Az eszközalapú tokenek jelentős eszközalapú tokenné minősítésének kritériumai a következők, a (11) bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban részletesebben meghatározottak szerint:

- a) az eszközalapú token birtokosainak száma meghaladja a 10 milliót;
- b) a kibocsátott eszközalapú token értéke, piaci kapitalizációja vagy az eszközalapú token kibocsátója eszköztartalékának mérete meghaladja az 5 000 000 000 EUR-t;
- c) az ezen eszközalapú tokennel végzett ügyletek napi átlagos száma és átlagos összesített értéke a releváns időtartam során meghaladja a 2,5 millió ügyletet, értéke pedig az 500 000 000 EUR-t;
- d) az eszközalapú token kibocsátója az (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴³⁾ értelmében kapuőrként kijelölt, alapvető platformszolgáltatásokat nyújtó szolgáltató;
- e) az eszközalapú token kibocsátója által folytatott nemzetközi szintű tevékenységek jelentősége, ideértve az eszközalapú token fizetésekre és átutalásokra történő felhasználását is;
- f) az eszközalapú token vagy annak kibocsátói pénzügyi rendszerrel való összekapcsoltsága;
- g) az a tény, hogy ugyanaz a kibocsátó legalább egy további eszközalapú tokenet vagy elektronikuspénz-tokenet bocsát ki, és legalább egy kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt.

(2) Az EBH akkor minősíti jelentős eszközalapú tokennek az eszközalapú tokeneket, ha az e cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok közül legalább három teljesül:

- a) a 21. cikk szerinti engedélyezést követően vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyását követően az e cikk (4) bekezdésében említett első tájékoztató jelentés által lefedett időszakban; vagy
- b) az e cikk (4) bekezdésében említett legalább két egymást követő tájékoztató jelentés által lefedett időszakban.

(3) Ha több kibocsátó bocsátja ki ugyanazt az eszközalapú tokenet, az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok teljesítését az említett kibocsátóktól származó adatok összesítését követően kell értékelni.

(4) A kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai legalább évente kétszer tájékoztatják az EBH-t és az EKB-t az e cikk (1) bekezdésében említett kritériumok teljesítésének értékelése szempontjából releváns információkról, beleértve adott esetben a 22. cikk értelmében kapott információkat is.

Ha a kibocsátó olyan tagállamban van letelepedve, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy amennyiben az eszközalapú token egy olyan tagállam hivatalos pénzneméhez van kötve, amely nem az euro, az illetékes hatóságoknak az adott tagállam központi bankjához is továbbítaniuk kell az előző albekezdésben említett információkat.

(5) Ha az EBH arra a következtetésre jut, hogy egy eszközalapú token a (2) bekezdéssel összhangban teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokat, az eszközalapú token jelentős eszközalapú tokenként való minősítésére irányuló határozattervezetet készít, és ezt a határozattervezetet megküldi az említett eszközalapú token kibocsátójának, a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának, az EKB-nak és a (4) bekezdés második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankjának.

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/1925 rendelete (2022. szeptember 14.) a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az (EU) 2020/1828 irányelv módosításáról (digitális piacokról szóló jogszabály) (HL L 265., 2022.10.12., 1. o.).

Az ilyen eszközalapú tokenek kibocsátóinak, azok illetékes hatóságainak, az EKB-nak és adott esetben az érintett tagállam központi bankjának az EBA határozattervezete megküldésének időpontjától számítva 20 munkanap áll rendelkezésre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtsanak be. Az EBH végső határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(6) Az EBH az (5) bekezdésben említett értesítés kézhezvételének időpontjától számított 60 munkanapon belül meghozza a végleges határozatát arról, hogy az eszközalapú token jelentős eszközalapú tokennek minősül-e, és erről haladéktalanul értesíti az eszközalapú token kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(7) Amennyiben egy eszközalapú tokent az EBH a (6) bekezdéssel összhangban hozott határozata jelentősnek minősít, az említett jelentős eszközalapú token kibocsátójával kapcsolatos felügyeleti feladatokat a határozatról szóló értesítés időpontjától számított 20 munkanapon belül át kell ruházni a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságáról az EBH-ra.

Az EBH és az illetékes hatóság együttműködik a felügyeleti hatáskörök zökkenőmentes átadásának biztosítása érdekében.

(8) Az EBH a rendelkezésre álló információk, többek között a (4) bekezdésben említett tájékoztatások vagy a 22. cikk alapján kapott információk alapján évente újraértékeli az eszközalapú tokenek jelentősként való besorolását.

Ha az EBH arra a következtetésre jut, hogy bizonyos eszközalapú tokenek már nem teljesítik az (1) bekezdésben meghatározott kritériumokat a (2) bekezdéssel összhangban, az eszközalapú token jelentős eszközalapú tokenként való minősítésének a továbbiakban való megszüntetésére irányuló határozattervezetet készít, és ezt a határozattervezetet megküldi az említett eszközalapú tokenek kibocsátóinak, a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságának, az EKB-nak, és a (4) bekezdés második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankjának.

Az ilyen eszközalapú tokenek kibocsátóinak, azok illetékes hatóságainak, az EKB-nak és a (4) bekezdésben említett központi banknak az említett határozattervezet megküldésének időpontjától számított 20 munkanap áll rendelkezésre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtson be. Az EBH végleges határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(9) Az EBH a (8) bekezdésben említett értesítés megküldésének időpontjától számított 60 munkanapon belül meghozza végleges határozatát arról, hogy az eszközalapú token már nem minősül-e jelentős eszközalapú tokennek, és erről haladéktalanul értesíti az eszközalapú token kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(10) Amennyiben egy eszközalapú token az EBH a (9) bekezdéssel összhangban hozott határozata alapján már nem minősül jelentősnek, az adott eszközalapú token kibocsátójával kapcsolatos felügyeleti feladatokat az említett határozatról szóló értesítés időpontjától számított 20 munkanapon belül át kell ruházni az EBH-ról a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságára.

Az EBH és az illetékes hatóság együttműködik a felügyeleti hatáskörök zökkenőmentes átadásának biztosítása érdekében.

(11) A Bizottság a 139. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, tovább pontosítva az (1) bekezdésben az eszközalapú tokenek jelentőssé minősítése céljából meghatározott kritériumokat, és meghatározva a következőket:

- a) azon körülmények, amelyek mellett az eszközalapú token kibocsátójának tevékenységei nemzetközi szinten jelentősnek minősülnek az Unión kívül;
- b) azon feltételek, amelyek mellett az eszközalapú tokeneket és kibocsátóikat a pénzügyi rendszerrel összekapcsoltnak kell tekinteni;
- c) az illetékes hatóságok által az e cikk (4) bekezdése és az 56. cikk (3) bekezdése alapján az EBH és az EKB rendelkezésére bocsátott információk tartalma és formátuma.

44. cikk

Az eszközalapú tokenek jelentős eszközalapú tokenné minősítése önkéntes alapon

(1) Az eszközalapú tokenek kérelmező kibocsátói a 18. cikk szerinti engedélyezési kérelmükben vagy a 17. cikk szerinti értesítésben jelezhetik, hogy eszközalapú tokenjeiket jelentős eszközalapú tokenekké kívánják minősíttetni. Az illetékes hatóságnak ebben az esetben haladéktalanul értesítenie kell az EBH-t, az EKB-t és a 43. cikk (4) bekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankját a kérelmező kibocsátó kérelméről.

Ahhoz, hogy egy eszközalapú token e cikk értelmében jelentősnek minősüljön, az eszközalapú token kérelmező kibocsátójának a 17. cikk (1) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és a 18. cikk (2) bekezdésének d) pontjában említett részletes üzleti terv révén bizonyítania kell, hogy a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok közül várhatóan legalább hármat teljesít.

(2) Az EBH az e cikk (1) bekezdésében említett értesítéstől számított 20 munkanapon belül határozattervezetet készít, amely tartalmazza az üzleti terv alapján alkotott véleményét arról, hogy az eszközalapú token teljesíti-e vagy valószínűleg teljesíti-e a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat, és erről a határozattervezetről értesíti a kérelmező kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, az EKB-t és a 43. cikk (4) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankját.

Az ilyen eszközalapú tokenek kibocsátói illetékes hatóságainak, az EKB-nak és adott esetben az érintett tagállam központi bankjának az említett határozattervezetről szóló értesítés időpontjától számítva 20 munkanap áll rendelkezésükre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtsanak be. Az EBH végleges határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(3) Az EBH az (1) bekezdésben említett értesítéstől számított 60 munkanapon belül meghozza a végleges határozatát arról, hogy az eszközalapú token jelentős eszközalapú tokennek minősül-e, és erről haladéktalanul értesíti az eszközalapú token kérelmező kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(4) Amennyiben az eszközalapú tokeneket az EBH e cikk (3) bekezdésével összhangban hozott határozata alapján jelentősnek minősítették, az említett eszközalapú tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatokat az illetékes hatóságnak a 21. cikk (1) bekezdésében említett engedély megadására vonatkozó határozatának napján vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásának napján az illetékes hatóságról az EBH-ra kell ruházni.

45. cikk

A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóira vonatkozó specifikus további kötelezettségek

(1) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói elfogadnak, végrehajtanak és fenntartanak egy olyan javadalmazási politikát, amely elősegíti e kibocsátók hatékony és eredményes kockázatkezelését, és amely nem hoz létre a kockázati előírások lazítása irányába ható ösztönzőket.

(2) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes módon biztosítják, hogy jelentős eszközalapú tokenjeik letétkezelésben tartását a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésére és nyilvántartására engedéllyel rendelkező különböző kriptoeszköz-szolgáltatók végezhessek, beleértve a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott, nem ugyanahhoz a csoporthoz tartozó kriptoeszköz-szolgáltatókat is.

(3) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói értékelik és nyomon követik az eszközalapú tokenek birtokosai általi visszaváltási kérelmek teljesítéséhez szükséges likviditási szükségleteket. A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói e célból likviditáskezelési politikát és eljárásokat alakítanak ki, tartanak fenn és hajtanak végre. Az említett politikák és eljárások biztosítják, hogy a tartalékeszközök olyan reziliens likviditási profillal rendelkezzenek, amely a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátója számára likviditási stresszhelyzetben is lehetővé teszi a rendes működés folytatását.

(4) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak rendszeresen likviditási stressztesztet kell végezniük. A tesztek eredményétől függően az EBH az e cikk (7) bekezdés első albekezdésének b) pontjában és a 36. cikk (6) bekezdésében említett likviditási követelmények szigorításáról határozhat.

Ha a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói két vagy több eszközalapú tokent kínálnak, vagy kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtanak, a stressztesztelésnek átfogó és holisztikus módon az említett tevékenységek mindegyikére ki kell terjedniük.

(5) A 35. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett százalékos arány a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói esetében a tartalékeszközök átlagos összegének 3 %-a.

(6) Ha ugyanazon, jelentősnek minősített eszközalapú tokenre vonatkozóan több kibocsátó tesz közzé ajánlattételt, az (1)–(5) bekezdés mindegyik kibocsátóra alkalmazandó.

Ha egy kibocsátó két vagy több eszközalapú tokenre vonatkozóan tesz közzé ajánlattételt az Unióban és ezen eszközalapú tokenek legalább egyike jelentősnek minősül, az adott kibocsátóra az (1)–(5) bekezdés alkalmazandó.

(7) Az EBH az ESMA-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdésben említett javadalmazási politikára vonatkozó irányítási rendszer minimumtartalma;
- b) a (3) bekezdésben meghatározottak szerinti likviditáskezelési politika és eljárások minimumtartalma, és likviditási követelmények, beleértve annak a minimális letétösszegnek a meghatározását, amelyet az eszközök alapjául szolgáló hivatalos pénznemek szerint úgy kell megállapítani, hogy az nem lehet kisebb, mint az eszközök alapjául szolgáló hivatalos pénznemek szerint meghatározott összeg 60 %-a;
- c) a jelentős eszközalapú token kibocsátója számára szavatolóitőkéje összegének az (5) bekezdésben meghatározottakhoz való igazítására előírt eljárás és határidők.

Hitelintézetek esetében az EBH a technikai standardokat az e rendeletben megállapított szabályozási követelmények és az egyéb uniós jogalkotási aktusokban megállapított szabályozási követelmények közötti lehetséges kölcsönhatások figyelembevételével kalibrálja.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

(8) Az EBH az ESMA-val és az EHB-val szorosan együttműködve az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki az e cikk (4) bekezdésében említett stressztesztekben alkalmazandó stressztesztelési forgatókönyvek közös referenciaparamétereinek megállapítása céljából. Az iránymutatásokat a legutóbbi piaci fejlemények figyelembevételével rendszeresen naprakésszé kell tenni.

6. FEJEZET

Helyreállítási és visszaváltási tervek

46. cikk

Helyreállítási terv

(1) Az eszközalapú token kibocsátójának helyreállítási tervet kell készítenie és fenntartania, amelyben meghatározza a kibocsátó által az eszköztartalékra alkalmazandó követelményeknek való megfelelés helyreállítása érdekében abban az esetben meghozandó intézkedéseket, ha a kibocsátó nem teljesíti ezeket a követelményeket.

A helyreállítási tervben szerepelnie kell a kibocsátónak a kibocsátott eszközalapú tokenhez kapcsolódó szolgáltatásai fenntartásának, a műveletek időben történő helyreállításának és a kibocsátó kötelezettségeinek olyan esetekben történő teljesítésének is, amelyek a működés zavarának jelentős kockázatát hordozzák.

A helyreállítási tervnek tartalmaznia kell továbbá a helyreállítási intézkedések időben történő végrehajtásának biztosítására szolgáló megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítás lehetőségeinek széles körét, beleértve a következőket:

- a) likviditási díjak visszaváltások esetén;
- b) az egy munkanapon visszaváltható eszközalapú token összegére vonatkozó korlátozások;
- c) a visszaváltások felfüggesztése.

(2) Az eszközalapú token kibocsátója a 21. cikk szerinti engedélyezés időpontjától számított hat hónapon belül vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásának időpontjától számított hat hónapon belül benyújtja az illetékes hatóságnak a helyreállítási tervet. Az illetékes hatóság szükség esetén előírja a helyreállítási terv módosítását a terv megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében, és a tervről szóló értesítés időpontjától számított 40 munkanapon belül értesíti a kibocsátót az e módosításokat kérő határozatáról. Ezt a határozatot a kibocsátónak a határozatról szóló értesítéstől számított 40 munkanapon belül kell végrehajtania. A kibocsátó rendszeresen felülvizsgálja és aktualizálja a helyreállítási tervet.

A kibocsátónak adott esetben a tervet az illetékes hatóságnak történő megküldéssel egy időben meg kell küldenie szanalási hatóságának és prudenciális felügyeleti hatóságának is.

(3) Amennyiben a kibocsátó nem teljesíti az eszköztartaléokra alkalmazandó, e cím 3. fejezetében említett követelményeket, vagy amennyiben pénzügyi helyzetének gyors romlása miatt valószínű, hogy a közeljövőben nem fogja teljesíteni az említett követelményeket, az illetékes hatóságnak az alkalmazandó követelményeknek való megfelelés biztosítása érdekében hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy kötelezze a kibocsátót a helyreállítási tervben foglalt egy vagy több szabály vagy intézkedés végrehajtására vagy – ha a körülmények eltérnek az eredeti helyreállítási tervben szereplő feltételezésektől – a helyreállítási terv aktualizálására és az aktualizált helyreállítási tervben foglalt egy vagy több szabály vagy intézkedés végrehajtására egy meghatározott időtartamon belül.

(4) A (3) bekezdés szerinti körülmények fennállása esetén az illetékes hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy ideiglenesen felfüggeszse az eszközalapú tokenek visszaváltását, feltéve, hogy a felfüggesztés az eszközalapú tokenek birtokosainak érdekeit és a pénzügyi stabilitást tekintve indokolt.

(5) Az illetékes hatóságnak adott esetben értesítenie kell a kibocsátó szanalási hatóságát és prudenciális felügyeleti hatóságát a (3) és (4) bekezdésnek megfelelően hozott minden intézkedésről.

(6) Az EBH az ESMA-val folytatott konzultációt követően az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki, amelyben meghatározza a helyreállítási terv formátumát és az abban feltüntetendő információkat.

47. cikk

Visszaváltási terv

(1) Az eszközalapú token kibocsátója operatív tervet dolgoz ki és tart fenn az egyes eszközalapú tokenek rendezett visszaváltásának támogatása érdekében, amelyet az illetékes hatóság arról szóló határozatát követően kell végrehajtani, hogy a kibocsátó képtelen vagy valószínűsíthetően képtelen lesz teljesíteni kötelezettségeit, többek között fizetési kötelezettség vagy adott esetben szanalás, vagy a kibocsátó engedélyének visszavonása esetén, a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 101., illetve 102. pontjában meghatározott válságmegelőzési intézkedés vagy válságkezelési intézkedés, vagy az (EU) 2021/23 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁴⁾ 2. cikkének 11. pontjában meghatározott szanalási intézkedés megkezdésének sérrelme nélkül.

(2) A visszaváltási tervben bizonyítani kell, hogy az eszközalapú token kibocsátója képes anélkül lebonyolítani a kibocsátott eszközalapú token visszaváltását, hogy indokolatlan gazdasági kárt okozna annak birtokosainak vagy a tartalékeszközök piaca stabilitásának.

A visszaváltási tervnek szerződéses megállapodásokat, eljárásokat és rendszereket kell tartalmaznia – beleértve az alkalmazandó jog szerint egy ideiglenes vagytonfelügyelő kinevezését is – annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az eszközalapú tokenek valamennyi birtokosával szembeni méltányos bánásmódot, valamint azt, hogy az eszközalapú tokenek birtokosait a fennmaradó tartalékeszközök értékesítéséből származó bevételből időben ki lehessen fizetni.

A visszaváltási tervnek biztosítania kell a kibocsátók vagy harmadik személy jogalanyok által végzett bármely, a rendezett visszaváltáshoz szükséges kritikus fontosságú tevékenység folytonosságát.

(3) Az eszközalapú token kibocsátója a 21. cikk szerinti engedélyezés időpontjától számított hat hónapon belül vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásának időpontjától számított hat hónapon belül benyújtja az illetékes hatóságnak a visszaváltási tervet. Az illetékes hatóság szükség esetén előírja a visszaváltási terv módosítását a terv megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében, és a tervről szóló értesítés időpontjától számított 40 munkanapon belül értesíti a kibocsátót az e módosításokat kérő határozatáról. Ezt a határozatot a kibocsátónak a határozatról szóló értesítéstől számított 40 munkanapon belül kell végrehajtania. A kibocsátó rendszeresen felülvizsgálja és aktualizálja a visszaváltási tervet.

(4) Az illetékes hatóságnak adott esetben meg kell küldenie a visszaváltási tervet a kibocsátó szanalási hatóságának és prudenciális felügyeleti hatóságának.

A szanalási hatóság megvizsgálhatja a visszaváltási tervet annak megállapítása céljából, hogy az tartalmaz-e olyan intézkedéseket, amelyek kedvezőtlenül befolyásolhatják a kibocsátó szanalhatóságát, és ajánlásokat tehet az illetékes hatóságnak ez ügyben.

⁽⁴⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/23 rendelete (2020. december 16.) a központi szerződő felek helyreállítására és szanalására irányuló keretrendszeréről, továbbá az 1095/2010/EU, a 648/2012/EU, a 600/2014/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2015/2365 rendelet, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv módosításáról (HL L 22., 2021.1.22., 1. o.).

(5) Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást bocsát ki a következők meghatározása céljából:

- a) a visszaváltási terv tartalma és a felülvizsgálat gyakorisága, figyelembe véve az eszközalapú token méretét, összetettségét és jellegét, valamint a kibocsátója üzleti modelljét; és
- b) a visszaváltási terv végrehajtásának kiváltó okai.

IV. CÍM

ELEKTRONIKUSPÉNZ-TOKENEK

1. FEJEZET

Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói által teljesítendő követelmények

48. cikk

Az elektronikuspénz-tokenekre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó követelmények

(1) Az Unión belül senki nem kínálhat elektronikuspénz-tokenet nyilvános ajánlattétel keretében vagy kérelmezheti elektronikuspénz-token kereskedésbe történő bevezetését, kivéve, ha az adott személy az említett elektronikuspénz-token kibocsátója és:

- a) hitelintézetként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként engedélyezett; és
- b) az 51. cikknek megfelelően megküldte az illetékes hatóságnak a kriptoeszköz-alapdokumentumot és ezt a kriptoeszköz-alapdokumentumot közzétette.

Az első albekezdéstől eltérve, a kibocsátó írásos hozzájárulásával egyéb személyek is kínálhatják nyilvános ajánlattétel keretében az elektronikuspénz-tokeneket, illetve kérhetik ezek kereskedésbe történő bevezetését. E személyeknek meg kell felelniük az 50. és az 53. cikknek.

(2) Az elektronikuspénz-tokenek elektronikus pénznek minősülnek.

Egy tagállam hivatalos pénzneméhez kötött elektronikuspénz-tokenek unióbeli nyilvános ajánlattétel keretében kínálnak minősülnek.

(3) Amennyiben e cím másként nem rendelkezik, a 2009/110/EK irányelv II. és III. címe alkalmazandó az elektronikuspénz-tokenek tekintetében.

(4) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó az elektronikuspénz-tokenek a 2009/110/EK irányelv 9. cikkének (1) bekezdése alapján mentességet élvező kibocsátóira.

(5) E cím - e cikk (7) bekezdése és az 51. cikk kivételével - nem alkalmazandó az elektronikuspénz-tokenek a 2009/110/EK irányelv 1. cikkének (4) és (5) bekezdése alapján mentességet élvező kibocsátóira.

(6) Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói legalább a nyilvános ajánlattételt vagy a kereskedésbe történő bevezetést megelőző 40 munkanappal értesítik az illetékes hatóságot az említett szándékukról.

(7) Amennyiben a (4) vagy (5) bekezdés alkalmazandó, az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói az 51. cikknek megfelelően elkészítik a kriptoeszköz-alapdokumentumot, és azt megküldik az illetékes hatóságnak.

49. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátása és visszaválthatósága

(1) A 2009/110/EK irányelv 11. cikkétől eltérve az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira az elektronikuspénz-tokenek kibocsátása és visszaválthatósága tekintetében csak az e cikkben meghatározott követelmények alkalmazandók.

(2) Az elektronikuspénz-tokenek birtokosai követeléssel rendelkeznek az adott elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival szemben.

(3) Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói pénz átvétele ellenében és névértéken bocsátják ki az elektronikuspénz-tokeneket.

- (4) Az elektronikuspénz-token birtokosának kérésére az említett elektronikuspénz-token kibocsátója bármikor névértéken visszaváltja azt oly módon, hogy az elektronikus pénztől eltérő pénzben kifizeti az elektronikuspénz-token monetáris értékét az elektronikuspénz-token birtokosának.
- (5) Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói az 51. cikk (1) bekezdése első albekezdésének d) pontjában említett kriptoeszköz-alapdokumentumban jól láthatóan feltüntetik a visszaváltás feltételeit.
- (6) A 46. cikk sérelme nélkül, az elektronikuspénz-tokenek visszaváltása nem lehet díjköteles.

50. cikk

Kamatfizetési tilalom

- (1) A 2009/110/EK irányelv 12. cikkétől eltérve az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói nem adhatnak kamatot az elektronikuspénz-tokenek tekintetében.
- (2) Az elektronikuspénz-tokenekhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásakor a kriptoeszköz-szolgáltatók nem adhatnak kamatot.
- (3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában kamatként kell kezelni az elektronikuspénz-token birtokosának az elektronikuspénz-token birtoklásának időtartamához kapcsolódóan biztosított bármely díjazást vagy egyéb előnyt. Ebbe beletartozik az elektronikuspénz-token birtokosa által közvetlenül a kibocsátótól vagy harmadik felektől kapott, az elektronikuspénz-tokenhez közvetlenül kapcsolódó vagy egyéb termékek díjazásából vagy árképzéséből eredő, kamattal megegyező hatású nettó ellentételezés vagy kedvezmény.

51. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek kriptoeszköz-alapdokumentumának tartalma és formája

- (1) Az elektronikuspénz-token kriptoeszköz-alapdokumentumának tartalmaznia kell a következő, a III. mellékletben részletesebben meghatározott információk mindegyikét:
- a) az elektronikuspénz-token kibocsátójára vonatkozó információk;
 - b) az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó információk;
 - c) az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy annak kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk;
 - d) az elektronikuspénz-tokenhez fűződő jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információk;
 - e) a mögöttes technológiára vonatkozó információk;
 - f) a kockázatokra vonatkozó információk;
 - g) az elektronikuspénz-token kibocsátásához használt konszenzusos mechanizmusnak az éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaira és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásaira vonatkozó információk.

A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell továbbá a kibocsátótól eltérő azon személy személyazonosságát, aki vagy amely a 48. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alapján nyilvános ajánlattétel keretében elektronikuspénz-tokenet kínál vagy annak kereskedésbe történő bevezetését kéri, valamint annak okát, hogy miért az adott személy kínálja ezt az elektronikuspénz-tokenet vagy kéri annak kereskedésbe történő bevezetését.

- (2) Az (1) bekezdésben felsorolt valamennyi információnak valósnak, egyértelműnek és nem félrevezetőnek kell lennie. A kriptoeszköz-alapdokumentumból nem hiányozhat lényeges információ, formátumát tekintve pedig tömörnek és érthetőnek kell lennie.
- (3) A kriptoeszköz-alapdokumentum az első oldalon a következő egyértelmű és jól látható nyilatkozatot tartalmazza:
- „Ezt a kriptoeszköz-alapdokumentumot európai uniós tagállam illetékes hatósága nem hagyta jóvá. A kriptoeszköz kibocsátója kizárólagos felelősséggel tartozik e kriptoeszköz-alapdokumentum tartalmáért.”.
- (4) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak egyértelmű figyelmeztetést kell tartalmaznia arra vonatkozóan, hogy:
- a) az elektronikuspénz-token nem tartozik a 97/9/EK irányelv szerinti befektetőkártalanítási rendszerek hatálya alá;
 - b) a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerek nem terjednek ki az elektronikuspénz-tokenre.

(5) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az elektronikuspénz-token kibocsátója vezető testületének nyilatkozatát. Ennek a nyilatkozatnak, amelyet a (3) bekezdésben említett nyilatkozat után kell beilleszteni, meg kell erősítenie, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum megfelel e címnek, és hogy a vezető testület legjobb tudomása szerint a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információk hiánytalanok, valósak, egyértelműek és nem félrevezetőek, valamint hogy a kriptoeszköz-alapdokumentumból nem maradt ki olyan információ, amely befolyásolhatná az abból levonható következtetéseket.

(6) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell egy, az (5) bekezdésben említett nyilatkozat után beillesztett összefoglalót, amely röviden és nem szakmai nyelven tartalmazza az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy a kereskedésbe történő tervezett bevezetésére vonatkozó kulcsfontosságú információkat. Az összefoglalónak könnyen érthetőnek kell lennie, és azt világos és érthető formában kell megfogalmazni, valamint olvasható méretű karakterekkel kell megjeleníteni. A kriptoeszköz-alapdokumentum összefoglalója megfelelő információkat nyújt az érintett kriptoeszközök tulajdonságairól annak érdekében, hogy segítsen a kriptoeszközök jövőbeli lehetséges birtokosainak megalapozott döntést hozni.

Az összefoglalónak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó figyelmeztetést, hogy:

- a) azt a kriptoeszköz-alapdokumentum bevezető részeként kell értelmezni;
- b) a leendő birtokosnak az elektronikuspénz-token megvásárlására vonatkozó döntéseit a kriptoeszköz-alapdokumentum egészének tartalmára kell alapoznia, nem csupán az összefoglalóra;
- c) az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel nem minősül pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlatnak vagy felhívásnak, és hogy a pénzügyi eszközök megvásárlására vonatkozó ajánlat vagy felhívás csak tájékoztató vagy az alkalmazandó nemzeti jog szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumok útján tehető;
- d) a kriptoeszköz-alapdokumentum nem minősül az (EU) 2017/1129 rendelet szerinti tájékoztatónak vagy az uniós jog vagy a nemzeti jogszabályok szerinti egyéb ajánlattételi dokumentumnak.

Az összefoglalóban fel kell tüntetni, hogy az elektronikuspénz-token birtokosai bármikor és névértéken visszaváltási joggal rendelkeznek, valamint részletezni kell a visszaváltás feltételeit.

(7) A kriptoeszköz-alapdokumentumnak tartalmaznia kell az értesítése időpontját és tartalomjegyzéket.

(8) A kriptoeszköz-alapdokumentumot a székhely szerinti tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani.

Ha az elektronikuspénz-token a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamban is kínálják, a kriptoeszköz-alapdokumentumot a fogadó tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven is össze kell állítani.

(9) A kriptoeszköz-alapdokumentumot géppel olvasható formátumban kell rendelkezésre bocsátani.

(10) Az ESMA az EBH-val együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (9) bekezdés alkalmazásában egységes formanyomtatványok, formátumok és mintadokumentumok kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

(11) Az elektronikuspénz-token kibocsátói a kriptoeszköz-alapdokumentumot legalább 20 munkanappal a közzététel időpontja előtt megküldik illetékes hatóságuknak.

Az illetékes hatóságok nem írhatják elő a kriptoeszköz-alapdokumentumok azok közzététele előtti előzetes jóváhagyását.

(12) Az elektronikuspénz-token értékelésére hatást gyakorolni képes minden jelentős új tényezőt, lényeges hibát vagy lényeges pontatlanságot ismertetni kell a kibocsátók által elkészített, az illetékes hatóságnak megküldött és a kibocsátók honlapján közzétett módosított kriptoeszköz-alapdokumentumban.

(13) Az elektronikuspénz-token kibocsátója az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó unióbeli nyilvános ajánlattétel vagy az ilyen elektronikuspénz-token kereskedésbe történő bevezetésének kérelmezése előtt honlapján kriptoeszköz-alapdokumentumot tesz közzé.

(14) Az elektronikuspénz-token kibocsátója a 11. cikk szerint megküldött kriptoeszköz-alapdokumentummal együtt megküldi az illetékes hatóságnak a 109. cikk (4) bekezdésében említett információkat is. Az illetékes hatóság a kibocsátótól kapott információk kézhezvételétől számított öt munkanapon belül közli az ESMA-val a 109. cikk (4) bekezdésében meghatározott információkat.

Az illetékes hatóság tájékoztatja az ESMA-t a módosított kriptoeszköz-alapdokumentumokról és arról, ha visszavonja egy elektronikuspénz-token kibocsátójának engedélyét.

Az ESMA ezeket az információkat a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapjáig, illetve módosított kriptoeszköz-alapdokumentum vagy engedély visszavonása esetében késedelem nélkül a 109. cikk (4) bekezdése szerint elérhetővé teszi a nyilvánartásban.

(15) Az ESMA az EBH-val együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) bekezdés g) pontjában említett információk tartalmára, módszertanára és megjelenítésére vonatkozóan, az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatók tekintetében.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek validálására használt különböző típusú konszenzusos mechanizmusokat, azok ösztönző struktúráit, valamint az energia, a megújuló energia és a természeti erőforrások felhasználását, a hulladékkeletkezést és az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az ESMA-nak a szabályozási és technológiai fejlemények fényében naprakésszé kell tennie a szabályozástechnikai standardokat.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

52. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak felelőssége a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információkért

(1) Amennyiben az elektronikuspénz-token kibocsátója megsértette az 51. cikket azáltal, hogy kriptoeszköz-alapdokumentumában vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumában nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű vagy félrevezető információt szolgáltatott, az említett kibocsátó, valamint ügyviteli, vezető, illetve felügyelő testületének tagjai felelősséggel tartoznak az elektronikuspénz-token birtokosa felé az említett jogsértés miatt elszenvedett veszteségekért.

(2) Az (1) bekezdésben említett polgári jogi felelősség szerződéses kizárása vagy korlátozása nem bír joggal.

(3) Az elektronikuspénz-token birtokosainak a felelőssége bizonyítékot bemutatni arról, hogy az említett elektronikuspénz-token kibocsátója megsértette az 51. cikket azzal, hogy kriptoeszköz-alapdokumentumában vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumában nem hiánytalan, valós vagy nem egyértelmű vagy félrevezető információkat nyújtott, és hogy az ezekre az információkra való támaszkodás hatással volt a birtokosnak az említett elektronikuspénz-token megvásárlására, eladására vagy átváltására vonatkozó döntésére.

(4) A kibocsátó és annak ügyviteli, vezető vagy felügyelő testületének tagjai nem felelősek az 51. cikk (6) bekezdésében említett összefoglalóban – beleértve annak fordítását is – megadott információkra való támaszkodás következtében elszenvedett veszteségekért, kivéve, ha az összefoglaló:

a) félrevezető, pontatlan vagy nem áll összhangban a kriptoeszköz-alapdokumentum más részeivel; vagy

b) a kriptoeszköz-alapdokumentum többi részével együtt értelmezve nem tartalmaz kiemelt információkat annak érdekében, hogy segítse a leendő birtokosokat leendő birtokosokat a kriptoeszközök vásárlásának mérlegelésakor.

(5) Ez a cikk nem érinti a nemzeti jog szerinti egyéb polgári jogi felelősséget.

53. cikk

Marketingközlemények

(1) Az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételhez, vagy az elektronikuspénz-token kereskedésbe történő bevezetéséhez kapcsolódó marketingközleményeknek meg kell felelniük a következő követelmények mindegyikének:

- a) a marketingközlemények egyértelműen ekként felismerhetők;
- b) a marketingközleményekben szereplő információk tisztességesek, egyértelműek és nem félrevezetőek;
- c) a marketingközleményekben szereplő információk összhangban vannak a kriptoeszköz-alapdokumentumban foglalt információkkal;
- d) a marketingközlemények egyértelműen feltüntetik, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételre került, és egyértelműen megjelölik az elektronikuspénz-token kibocsátója honlapjának címét, valamint a kibocsátó kapcsolattartási telefonszámát és e-mail-címét.

(2) A marketingközleményeknek világos és egyértelmű nyilatkozatot kell tartalmazniuk arra vonatkozóan, hogy az elektronikuspénz-token minden birtokosa bármikor névértéken visszaválthatja ezeket a tokeneket a kibocsátónál.

(3) A marketingközleményeket és azok módosításait a kibocsátó honlapján közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságok nem írhatják elő a marketingközlemények közzétételét megelőző jóváhagyását.

(5) A marketingközleményeket kérésre meg kell küldeni az illetékes hatóságoknak.

(6) A kriptoeszköz-alapdokumentum közzététele előtt nem terjeszthető marketingközlemény. Ez a korlátozás nem érinti az elektronikuspénz-token kibocsátójának azon lehetőségét, hogy a piaci szereplők véleményére vonatkozó közvélemény-kutatásokat végezzen.

54. cikk

Az elektronikuspénz-tokenekért kapott pénz befektetése

Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói által az elektronikuspénz-tokenekért kapott és a 2009/110/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban a megóvott pénznek az alábbiaknak kell megfelelnie:

- a) a kapott pénz legalább 30 %-át minden esetben hitelintézeteknél, külön számlákon kell elhelyezni;
- b) a kapott pénz fennmaradó részét biztonságos, alacsony kockázatú, az elektronikuspénz-tokenek referencia-pénznel megegyező hivatalos pénznemben denominált pénzügyi eszközökbe kell befektetni, amelyek e rendelet 38. cikkének (1) bekezdésével összhangban magas likviditású, minimális piaci kockázattal, hitelkockázattal és koncentrációs kockázattal rendelkező pénzügyi eszköznek minősülnek.

55. cikk

Helyreállítási és visszaváltási tervek

A III. cím 6. fejezete alkalmazandó értelemszerűen az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira.

A 46. cikk (2) bekezdésétől eltérve az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói tekintetében a helyreállítási tervet a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés időpontjától számított hat hónapon belül kell megküldeni az illetékes hatóságnak.

A 47. cikk (3) bekezdésétől eltérve az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói tekintetében a visszaváltási tervet a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés időpontjától számított hat hónapon belül kell megküldeni az illetékes hatóságnak.

2. FEJEZET

Jelentős elektronikuspénz-tokenek

56. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek jelentős elektronikuspénz-tokenné minősítése

(1) Az EBH az elektronikuspénz-tokeneket akkor minősíti jelentős elektronikuspénz-tokeneknek, ha a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott legalább három kritérium teljesül:

- a) az e cikk (3) bekezdésében említett első tájékoztató jelentés által lefedett időtartam során a nyilvános ajánlattételt vagy a kereskedésbe történő bevezetést követően;
- b) az e cikk (3) bekezdésében említett legalább két egymást követő tájékoztató jelentés által lefedett időtartam során.

(2) Ha több kibocsátó bocsátja ki ugyanazt az elektronikuspénz-tokenet, a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok teljesítését az említett kibocsátóktól származó adatok összesítését követően kell értékelni.

(3) A kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai legalább évente kétszer tájékoztatják az EBH-t és az EKB-t a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok teljesítésére vonatkozó releváns információkról, beleértve adott esetben a 22. cikk alapján kapott információkat is.

Ha a kibocsátó olyan tagállamban van letelepedve, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy amennyiben az elektronikuspénz-token egy olyan tagállam hivatalos pénzneméhez van kötve, amely nem az euro, az illetékes hatóságoknak az adott tagállam központi bankjához is továbbítaniuk kell az első albekezdésben említett információkat.

(4) Ha az EBH arra a következtetésre jut, hogy egy elektronikuspénz-token e cikk (1) bekezdésével összhangban teljesíti a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat, az EBH elektronikuspénz-token jelentős elektronikuspénz-tokennek minősítésére irányuló határozattervezetet készít, és ezt a határozattervezetet megküldi az elektronikuspénz-token kibocsátójának, a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának, az EKB-nak és az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankjának.

Az ilyen elektronikuspénz-token kibocsátóinak, azok illetékes hatóságainak, az EKB-nak és adott esetben az érintett tagállam központi bankjának az említett határozattervezetről szóló értesítés időpontjától számítva 20 munkanap áll rendelkezésükre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtsanak be. Az EBH végleges határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(5) Az EBH a (4) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított 60 munkanapon belül meghozza a végleges határozatát arról, hogy az elektronikuspénz-token jelentős elektronikuspénz-tokennek minősül-e, és erről haladéktalanul értesíti az elektronikuspénz-token kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(6) Amennyiben egy elektronikuspénz-token az EBH az (5) bekezdéssel összhangban hozott határozata alapján jelentősnek minősít, a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójával kapcsolatos felügyeleti feladatokat a 117. cikk (4) bekezdésével összhangban az említett határozatról szóló értesítéstől időpontjától számított 20 munkanapon belül át kell ruházni a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságról az EBH-ra.

Az EBH és az illetékes hatóság együttműködik a felügyeleti hatáskörök zökkenőmentes átadásának biztosítása érdekében.

(7) A (6) bekezdéstől eltérve, nem kell átruházni az EBH-ra az eurótól eltérő hivatalos tagállami pénznemben denominált jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatokat, amennyiben az említett jelentős elektronikuspénz-tokenek birtokosainak és ügyleti volumenének legalább 80 %-a a székhely szerinti tagállamban koncentrálódik.

A kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának évente tájékoztatnia kell az EBH-t minden olyan esetről, amikor az első albekezdésben említett eltérést alkalmazza.

Az első albekezdés alkalmazásában akkor kell úgy tekinteni, hogy az ügylet a székhely szerinti tagállamban kerül sor, ha a fizető és a kedvezményezett a székhely szerinti tagállamban van letelepedve.

(8) Az EBH a rendelkezésre álló információk, többek között az e cikk (3) bekezdésében említett tájékoztatások vagy a 22. cikk alapján kapott információk alapján évente újraértékeli a jelentős elektronikuspénz-tokenek besorolását.

Ha az EBH arra a következtetésre jut, hogy bizonyos elektronikuspénz-tokenek már nem teljesítik a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumokat e cikk (1) bekezdésével összhangban, az elektronikuspénz-token jelentősként való minősítésének a továbbiakban való megszüntetésére irányuló határozattervezetet készít, és ezt a határozattervezetet megküldi az elektronikuspénz-token kibocsátóinak, a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságainak, az EKB-nak és az e cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankjának.

Az ilyen elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak, azok illetékes hatóságainak, az EKB-nak és az érintett tagállam központi bankjának az említett határozattervezet megküldésének időpontjától számított 20 munkanap áll rendelkezésre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtson be. Az EBH végleges határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(9) Az EBH a (8) bekezdésben említett értesítés megküldésének időpontjától számított számított 60 munkanapon belül meghozza a végleges határozatát arról, hogy az elektronikuspénz-token már nem minősül-e jelentős elektronikuspénz-tokennek, és erről haladéktalanul értesíti az elektronikuspénz-token kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(10) Amennyiben egy elektronikuspénz-token az EBH a (9) bekezdéssel összhangban hozott határozata alapján már nem minősít jelentősnek, az adott elektronikuspénz-token kibocsátójával kapcsolatos felügyeleti feladatokat az említett határozatról szóló értesítés időpontjától számított 20 munkanapon belül át kell ruházni az EBH-ról a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságára.

Az EBH és az illetékes hatóság együttműködik a felügyeleti hatáskörök zökkenőmentes átadásának biztosítása érdekében.

57. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek jelentős elektronikuspénz-tokenné minősítése önkéntes alapon

(1) Az elektronikuspénz-token hitelintézetként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként engedélyezett kibocsátó, vagy ilyen engedélyért folyamodó jelezheti, hogy elektronikuspénz-tokenjét jelentős elektronikuspénz-tokenné kívánja minősíteni. Az illetékes hatóság ilyen esetben haladéktalanul értesíti az EBH-t, az EKB-t és az 56. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankját a leendő kibocsátó kérelméről.

Ahhoz, hogy az elektronikuspénz-token e cikk értelmében jelentősnek minősüljön, az elektronikuspénz-token kibocsátójának részletes üzleti terv révén bizonyítania kell, hogy a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok közül várhatóan legalább hármat teljesít.

(2) Az EBH az e cikk (1) bekezdésében említett értesítés időpontjától számított 20 munkanapon belül határozattervezetet készít, amely tartalmazza a kibocsátó üzleti terve alapján alkotott véleményét arról, hogy az elektronikuspénz-token teljesít-e vagy várhatóan teljesíteni fog-e a 43. cikk (1) bekezdésében meghatározott legalább három kritériumot, és erről a határozattervezetről értesíti a kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, az EKB-t és az 56. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett esetekben az érintett tagállam központi bankját.

Az ilyen elektronikuspénz-tokenek kibocsátói illetékes hatóságainak, az EKB-nak és adott esetben az érintett tagállam központi bankjának az említett határozatról szóló értesítés időpontjától számított 20 munkanap áll rendelkezésükre arra, hogy írásban észrevételeket és megjegyzéseket nyújtsanak be. Az EBH végleges határozatának elfogadása előtt megfelelően figyelembe veszi ezeket az észrevételeket és megjegyzéseket.

(3) Az EBH az (1) bekezdésben említett értesítés időpontjától számított 60 munkanapon belül meghozza a végleges határozatát arról, hogy az elektronikuspénz-token jelentős elektronikuspénz-tokennek minősül-e, és erről haladéktalanul értesíti az elektronikuspénz-token leendő kibocsátóját és annak illetékes hatóságát.

(4) Amennyiben egy elektronikuspénz-token az EBH az e cikk (3) bekezdésével összhangban hozott határozata alapján jelentősnek minősül, az említett elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatokat a 117. cikk (4) bekezdésével összhangban az említett határozatról szóló értesítés időpontjától számított 20 munkanapon belül át kell ruházni az illetékes hatóságról az EBH-ra.

Az EBH és az illetékes hatóságok együttműködnek a felügyeleti hatáskörök zökkenőmentes átadásának biztosítása érdekében.

(5) A (4) bekezdéstől eltérve, nem kell átruházni az EBH-ra az eurótól eltérő hivatalos tagállami pénznemben denominált jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatokat, amennyiben az említett jelentős elektronikuspénz-tokenek birtokosainak és ügyleti volumenének legalább 80 %-a a székhely szerinti tagállamban koncentrálódik vagy várhatóan ott koncentrálódik.

A kibocsátó székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának évente tájékoztatnia kell az EBH-t minden olyan esetről, amikor az első albekezdésben említett eltérést alkalmazza.

Az első albekezdés alkalmazásában akkor kell úgy tekinteni, hogy az ügyletre a székhely szerinti tagállamban kerül sor, ha a fizető és a kedvezményezett a székhely szerinti tagállamban van letelepedve.

58. cikk

Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó specifikus további kötelezettségek

(1) A jelentős elektronikuspénz-token kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézményeknek a következőknek kell eleget tenniük:

- a) a 2009/110/EK irányelv 7. cikke helyett az e rendelet 36., 37. és 38. cikkében, valamint 45. cikkének(1)–(4) bekezdésében említett követelmények;
- b) a 2009/110/EK irányelv 5. cikke helyett az e rendelet 35. cikkének (2), (3) és (5) bekezdésében, valamint 45. cikkének (5) bekezdésében említett követelmények.

A 36. cikk (9) bekezdésétől eltérve a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói tekintetében a független ellenőrzést az 56. vagy az 57. cikk értelmében - attól függően, hogy melyik alkalmazandó - az elektronikuspénz-tokeneket jelentősnek minősítő határozat időpontjától kezdődően hat hónaponként kell elvégezni.

(2) A székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai előírhatják a nem jelentős elektronikuspénz-token kibocsátó elektronikuspénz-token-kibocsátó intézmények számára, hogy teljesítsék az (1) bekezdésben említett követelményeket, amennyiben ez az említett rendelkezések által kezelni kívánt kockázatok – például a likviditási kockázatok, a működési kockázatok vagy az eszköztartalék kezelésére vonatkozó követelmények be nem tartásából eredő kockázatok – kezeléséhez szükséges.

(3) A 22. és a 23. cikk, valamint a 24. cikk (3) bekezdése alkalmazandó az olyan pénznemben denominált elektronikuspénz-tokenekre, amely nem valamely uniós tagállam hivatalos pénzneme.

V. CÍM

A KRIPTOESZKÖZ-SZOLGÁLTATÓKRA VONATKOZÓ ENGEDÉLY ÉS MŰKÖDÉSI FELTÉTELEK

1. FEJEZET

Kripto eszköz-szolgáltatók engedélyezése

59. cikk

Engedélyezés

(1) Az Unión belül senki nem nyújthat kripto eszköz-szolgáltatásokat, kivéve, ha az adott személy:

- a) a 63. cikkel összhangban kripto eszköz-szolgáltatóként engedélyezett jogi személy vagy egyéb vállalkozás; vagy
- b) hitelintézet, központi értéktár, befektetési vállalkozás, piacműködtető, elektronikuspénz-kibocsátó intézmény, ÁÉKBV alapkezelő társaság vagy alternatív befektetésialap-kezelő, amely a 60. cikk alapján kripto eszköz-szolgáltatásokat nyújthat.

(2) A 63. cikkel összhangban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatóknak bejegyzett székhellyel kell rendelkezniük abban a tagállamban, ahol kriptoeszköz-szolgáltatásaik legalább egy részét nyújtják. Tényleges ügyvezetésük helyének az Unióban kell lennie, és legalább az igazgatók egyikének az Unióban lakóhellyel kell rendelkeznie.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a jogi személyiséggel nem rendelkező egyéb vállalkozások csak akkor nyújthatnak kriptoeszköz-szolgáltatásokat, ha jogi formájuk a harmadik felek érdekeinek a jogi személyek által biztosítottal egyenértékű szintű védelmét biztosítja, és ha a jogi formájuknak megfelelő, egyenértékű prudenciális felügyelet hatálya alá tartoznak.

(4) A 63. cikkel összhangban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatóknak mindenkor teljesíteniük kell engedélyük feltételeit.

(5) Olyan személy, aki vagy amely nem kriptoeszköz-szolgáltató, nem használhat olyan nevet vagy cégnevet, nem adhat ki olyan marketingközleményt vagy nem járhat el olyan más módon, amely azt sugallja, hogy kriptoeszköz-szolgáltatói engedéllyel rendelkezik, vagy e tekintetben félreértésre adhat okot.

(6) Az 63. cikk szerinti engedélyt megadó illetékes hatóságok biztosítják, hogy az engedély meghatározza azokat a kriptoeszköz-szolgáltatásokat, amelyek nyújtására a kriptoeszköz-szolgáltatók jogosultak.

(7) A kriptoeszköz-szolgáltatók számára lehetővé kell tenni, hogy az Unió egész területén nyújthassák a kriptoeszköz-szolgáltatásokat, akár a letelepedési jog gyakorlásával – például fióktelepet létesítve –, akár a szolgáltatásnyújtás szabadságával élve. A határokon átnyúló kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók számára nem írható elő, hogy fizikailag jelen legyenek a fogadó tagállam területén.

(8) Azok a kriptoeszköz-szolgáltatók, amelyek 63. cikk szerinti engedélyükhöz további kriptoeszköz-szolgáltatásokat kívánnak engedélyeztetni, az 62. cikkben említett információk kiegészítésével és frissítésével kérelmet nyújtanak be az engedélyt eredetileg megadó illetékes hatóságokhoz az engedély kiterjesztése céljából. A kiterjesztés iránti kérelmet a 63. cikknek megfelelően kell feldolgozni.

60. cikk

Kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtása bizonyos pénzügyi szervezetek által

(1) Egy hitelintézet akkor nyújthat kriptoeszköz-szolgáltatásokat, ha a (7) bekezdésben említett információkat az említett szolgáltatások első alkalommal történő nyújtása előtt legalább 40 munkanappal bejelenti a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(2) A 909/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁵⁾ alapján engedélyezett központi értéktár csak akkor végezheti a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását, ha az első szolgáltatásnyújtás előtt legalább 40 munkanappal értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát az e cikk (7) bekezdésében említett információkról.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását egyenértékűnek kell tekinteni a 909/2014/EU rendelet melléklete B. szakaszának 3. pontjában említett kiegyenlítési szolgáltatással kapcsolatos értékpapírszámlák nyitásával, fenntartásával és vezetésével.

(3) Egy befektetési vállalkozás akkor nyújthat a 2014/65/EU irányelv alapján számára konkrétan engedélyezett befektetési szolgáltatásokkal és tevékenységekkel egyenértékű kriptoeszköz-szolgáltatásokat az Unióban, ha az e cikk (7) bekezdésében említett információkat az említett szolgáltatások első alkalommal történő nyújtása előtt legalább 40 munkanappal bejelenti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

E bekezdés alkalmazásában:

- a) a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete B. szakaszának (1) pontjában említett kiegészítő szolgáltatással;
- b) a kriptoeszköz-kereskedési platform működtetése egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (8), illetve (9) pontjában említett multilaterális kereskedési rendszerek és szervezett kereskedési rendszerek működtetésével;

⁽⁴⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.) az Európai Unión belüli értékpapír-kiegyenlítés javításáról és a központi értéktárakról, valamint a 98/26/EK és a 2014/65/EU irányelv, valamint a 236/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 257., 2014.8.28., 1. o.).

- c) a kriptoeszközök pénzre és egyéb kriptoeszközökre történő átváltása egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (3) pontjában említett saját számlás kereskedéssel;
- d) a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (2) pontjában említett, ügyfél nevében történő megbízás-végrehajtással;
- e) a kriptoeszközök elhelyezése egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (6), illetve (7) pontjában említett pénzügyi eszközök jegyzési garanciavállalásával vagy elhelyezésével az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalással, és a pénzügyi eszközök elhelyezésével az eszköz vételére irányuló kötelezettségvállalás nélkül;
- f) a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások harmadik személy nevében történő fogadása és továbbítása egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (1) pontjában említett, egy vagy több pénzügyi eszközzel kapcsolatos megbízás fogadásával és továbbításával;
- g) a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (5) pontjában említett befektetési tanácsadással;
- h) a kriptoeszközök portfóliókezelése egyenértékűnek tekintendő a 2014/65/EU irányelv I. melléklete A. szakaszának (4) pontjában említett portfóliókezeléssel.

(4) Egy, a 2009/110/EK irányelv alapján engedélyezett elektronikuspénz-kibocsátó intézmény csak akkor végezheti a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását, illetve végezheti kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtását az általa kibocsátott elektronikuspénz-tokenek tekintetében, ha az e cikk (7) bekezdésében említett információkat az említett szolgáltatások első alkalommal történő nyújtása előtt legalább 40 munkanappal bejelenti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(5) Egy ÁÉKBV alapkezelő társasága vagy egy alternatív befektetésialap-kezelő akkor nyújthat a 2009/65/EK irányelv vagy a 2011/61/EU irányelv alapján számára engedélyezett befektetési portfólió-kezeléssel és nem alaptevékenységhez tartozó szolgáltatásokkal egyenértékű kriptoeszköz-szolgáltatásokat, ha az e cikk (7) bekezdésében említett információkat az említett szolgáltatások első alkalommal történő nyújtása előtt legalább 40 munkanappal bejelenti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

E bekezdés alkalmazásában:

- a) a kriptoeszközökre vonatkozó megbízások harmadik személy nevében történő fogadása és továbbítása egyenértékűnek tekintendő a 2011/61/EU irányelv 6. cikke (4) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett, pénzügyi eszközökkel kapcsolatos megbízás fogadásával és továbbításával;
- b) a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás egyenértékűnek tekintendő a 2011/61/EU irányelv 6. cikke (4) bekezdése b) pontjának i. alpontjában és a 2009/65/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdése b) pontjának i. alpontjában említett befektetési tanácsadással;
- c) a kriptoeszközök portfóliókezelése egyenértékűnek tekintendő a 2011/61/EU irányelv 6. cikke (4) bekezdésének a) pontjában és a 2009/65/EK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének a) pontjában említett szolgáltatásokkal.

(6) A 2014/65/EU irányelv alapján engedélyezett piacműködtető akkor működtethet kriptoeszköz-kereskedési platformot, ha az e cikk (7) bekezdésében említett információkat az említett szolgáltatás első alkalommal történő nyújtása előtt legalább 40 munkanappal bejelenti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának.

(7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában az alábbi információkat kell bejelenteni:

- a) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató által nyújtani szándékozott kriptoeszköz-szolgáltatások típusait meghatározó üzleti terv, beleértve az említett szolgáltatások forgalmazásának helyére és módjára vonatkozó információit is;

- b) az alábbiak leírása:

- i. az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jog rendelkezéseinek való megfelelést biztosító belső ellenőrzési mechanizmusok, szabályzatok és eljárások;

- ii. a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok kezelésére vonatkozó kockázatértékelési keret; és
 - iii. az üzletmenet-folytonossági terv;
- c) az IKT-rendszerek és biztonsági intézkedések műszaki dokumentációja, valamint azok leírása nem műszaki nyelven;
- d) az ügyfelek kriptoeszközeinek és pénzének elkülönítésére szolgáló eljárás leírása;
- e) a letétkezelési és nyilvántartási szabályzat leírása, amennyiben kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását szándékoznak végezni;
- f) a kereskedési platform működési szabályainak, valamint a piaci visszaélések felderítésére szolgáló eljárásoknak és rendszereknek a leírása, amennyiben kriptoeszköz-kereskedési platformot kívánnak működtetni;
- g) az ügyfelekkel való kapcsolatot szabályozó megkülönböztetésmentes üzletpolitika bemutatása, valamint a pénzre vagy más kriptoeszközökre átváltani kívánt kriptoeszközök árának meghatározására szolgáló módszer ismertetése, amennyiben kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközökre kívánnak átváltani;
- h) a végrehajtási szabályzat leírása, amennyiben ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat szándékoznak végrehajtani;
- i) annak igazolása, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató nevében tanácsadást nyújtó vagy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató nevében portfóliókat kezelő természetes személyek rendelkeznek a feladataik teljesítéséhez szükséges tudással és szakértelemmel, amennyiben kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást vagy kriptoeszközökre vonatkozó portfóliókezelést szándékoznak nyújtani;
- j) a kriptoeszköz-szolgáltatás eszközalapú tokenekhez, elektronikuspénz-tokenekhez vagy más kriptoeszközökhöz kapcsolódik-e;
- k) információ az ilyen átküldési szolgáltatások nyújtásának módjáról, amennyiben ügyfelek nevében kriptoeszköz-átküldési szolgáltatásokat kívánnak nyújtani.

(8) Azon illetékes hatóságnak, amelyhez az (1)–(6) bekezdésben említett bejelentés beérkezik, az információk beérkezésétől számított 20 munkanapon belül értékelnie kell, hogy minden előírt információ benyújtásra került-e. Amennyiben az illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy a bejelentés nem teljes, erről haladéktalanul tájékoztatja a bejelentő szervezetet, és határidőt állapít meg, ameddig az említett szervezetnek meg kell adnia a hiányzó információkat.

A hiányzó információk közlésének határideje nem haladhatja meg a kérelem időpontjától számított 20 munkanapot. E határidő lejártáig az (1)–(6) bekezdésben meghatározott időszakot fel kell függeszteni. Az illetékes hatóság bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről szabad mérlegelése szerint dönt, azonban ez nem járhat az (1)–(6) bekezdés szerinti értékelési időszak felfüggesztésével.

A kriptoeszköz-szolgáltató mindaddig nem kezdheti meg a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását, amíg a bejelentés hiányos.

(9) Az (1)–(6) bekezdésben említett szervezetektől nem követelhető meg, hogy benyújtsák az illetékes hatóságnak a korábban már benyújtott, a (7) bekezdésben említett információkat, amennyiben ugyanazokról az információkról van szó. A (7) bekezdésben említett információk benyújtásakor az (1)–(6) bekezdésben említett szervezeteknek kifejezetten nyilatkozniuk kell arról, hogy a korábban benyújtott információk továbbra is naprakészek.

(10) Amennyiben az e cikk (1)–(6) bekezdésében említett szervezetek kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtanak, nem tartoznak a 62., 63., 64., 67., 83. és 84. cikk hatálya alá.

(11) Az e cikk (1)–(6) bekezdésében említett kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására vonatkozó jogot vissza kell vonni azon engedély visszavonása esetén, amely lehetővé tette az adott szervezet számára, hogy anélkül nyújtson kriptoeszköz-szolgáltatásokat, hogy az 59. cikk szerinti engedélyt be kellett volna szereznie.

(12) Az illetékes hatóságnak azt követően, hogy ellenőrizte a (7) bekezdésben említett információk hiánytalanságát, közölnie kell az ESMA-val a 109. cikk (5) bekezdésében meghatározott információkat.

Az ESMA ezeket az információkat a kriptoeszköz-szolgáltatások tervezett nyújtásának kezdőnapjáig elérhetővé teszi a 109. cikkben említett nyilvántartásban.

(13) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdésben említett információk további meghatározása érdekében.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(14) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a (7) bekezdésben említett bejelentésre vonatkozó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

61. cikk

Kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtása az ügyfél kizárólagos kezdeményezésére

(1) Amennyiben egy, az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére kéri, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtson vagy tevékenységet végezzen számára, az 59. cikk szerinti engedélyezési követelmény nem alkalmazandó a harmadik országbeli vállalkozás ezen ügyfélnek nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatására vagy neki végzett tevékenységére, ideértve a kifejezetten a szolgáltatásnyújtáshoz vagy tevékenységhez fűződő kapcsolatot is.

A csoporton belüli kapcsolatok sérelme nélkül, amennyiben egy harmadik országbeli vállalkozás – akár a javára eljáró, vagy vele szoros kapcsolatban lévő szervezeten vagy ilyen szervezetet képviselő bármely egyéb személyen keresztül – ügyfelet vagy leendő ügyfelet keres az Unióban, az Unióban történő felhíváshoz, népszerűsítéshez vagy hirdetéshez használt kommunikációs eszköztől függetlenül, az nem tekinthető az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére nyújtott szolgáltatásnak.

A második albekezdés az eltérően rendelkező szerződéses rendelkezésekre, záradékokra vagy felelősségkizáró nyilatkozatokra (disclaimer) tekintet nélkül alkalmazandó, ideértve az olyan szerződéses rendelkezéseket, záradékokat vagy kizáró nyilatkozatokat is, amelyek szerint úgy kell tekinteni, hogy a harmadik országbeli vállalkozás az ügyfél saját kizárólagos kezdeményezésére nyújtja a szolgáltatást.

(2) Egy ügyfélnek az (1) bekezdésben említett saját kizárólagos kezdeményezése nem jogosítja fel a harmadik országbeli vállalkozást arra, hogy az említett ügyfélnek a kriptoeszközök vagy kriptoeszköz-szolgáltatások új típusait értékesítse, illetve nyújtsa.

(3) Az ESMA 2024. december 30-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki azon esetkörök meghatározása céljából, amelyekben úgy tekinthető, hogy egy harmadik országbeli vállalkozás az Unióban letelepedett vagy ott tartózkodó ügyfelet keres meg.

A konvergencia előmozdítása és az e cikkel való visszaélés kockázatával kapcsolatos következetes felügyelet előmozdítása érdekében az ESMA e rendelet kijátszásának felderítése és megelőzése érdekében az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a felügyeleti gyakorlatokról is.

62. cikk

Engedély kérelmezése kriptoeszköz-szolgáltatóként

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtani szándékozó jogi személyek vagy más vállalkozások a kriptoeszköz-szolgáltatóként történő engedélyezés iránti kérelmüket a székhelyük szerinti tagállam illetékes hatóságához nyújtják be.

(2) Az (1) bekezdésben említett kérelemnek az alábbi információk mindegyikét tartalmaznia kell:

- a) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató neve, beleértve a hivatalos nevet és minden egyéb kereskedelmi megnevezést, a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató jogalany-azonosítója, az említett szolgáltató által működtetett honlap, kapcsolattartási e-mail-cím, telefonszám, valamint a szolgáltató fizikai címe;

- b) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató jogi formája;
- c) adott esetben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató létesítő okirata;
- d) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató által nyújtani szándékozott kriptoeszköz-szolgáltatások típusait meghatározó üzleti terv, beleértve az említett szolgáltatások forgalmazásának helyére és módjára vonatkozó információt is;
- e) annak igazolása, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató megfelel a 67. cikkben meghatározott prudenciális biztosítékoknak;
- f) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató irányítási rendszerének leírása;
- g) annak bizonyítéka, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének tagjai kellően jó hírnévvel, megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkeznek a szolgáltató vezetéséhez;
- h) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóban közvetve vagy közvetlenül befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok személyazonossága és e részesedések összege, valamint annak igazolása, hogy az említett személyek kellően jó hírnévvel rendelkeznek;
- i) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató a kockázatok – többek között a pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatok – azonosítására, értékelésére és kezelésére szolgáló belső ellenőrzési mechanizmusainak, szabályzatainak és eljárásainak leírása, valamint üzletmenet-folytonossági terve;
- j) az IKT-rendszerek és biztonsági intézkedések műszaki dokumentációja, valamint azok leírása nem műszaki nyelven;
- k) az ügyfelek kriptoeszközeinek és pénzének elkülönítésére szolgáló eljárás leírása;
- l) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató panaszkezelési eljárásának leírása;
- m) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását szándékozik végezni, a letétkezelési és nyilvántartási szabályzat leírása;
- n) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-kereskedési platformot kíván működtetni, a kereskedési platform működési szabályainak, valamint a piaci visszaélések felderítésére szolgáló eljárásoknak és rendszereknek a leírása;
- o) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközökre kíván átváltani, az ügyfelekkel való kapcsolatot szabályozó megkülönböztetésmentes üzletpolitika bemutatása, valamint a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató által pénzre vagy más kriptoeszközökre átváltani kívánt kriptoeszközök árának meghatározására szolgáló módszer ismertetése;
- p) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató ügyfelek nevében kriptoeszközre vonatkozó megbízásokat szándékozik végrehajtani, a végrehajtási szabályzat leírása;
- q) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást vagy kriptoeszközökre vonatkozó portfóliókezelést szándékozik nyújtani, annak igazolása, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató nevében tanácsadást nyújtó vagy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató nevében portfóliókat kezelő természetes személyek rendelkeznek a feladataik teljesítéséhez szükséges tudással és szakértelemmel;
- r) amennyiben a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató ügyfelek nevében kriptoeszköz-átküldési szolgáltatásokat szándékozik nyújtani, annak leírása, hogy az átküldési szolgáltatásokat milyen módon fogják nyújtani;
- s) a kriptoeszköz-szolgáltatás által érintett kriptoeszközök típusa.

(3) A (2) bekezdés g) és h) pontjának alkalmazásában a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatónak a következők mindegyikéről bizonyítékot kell szolgáltatnia:

- a) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületében részt vevő összes tag büntetlen előéletű, és nem szabtak ki vele szemben az alkalmazandó kereskedelmi jog, fizetéseképtelenségi jog és pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jog szerinti szankciókat vagy a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemhez, a csaláshoz vagy a szakmai felelősséghez kapcsolódó szankciókat;

- b) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének tagjai együttesen megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal rendelkeznek a kriptoeszköz-szolgáltató ügyvezetéséhez, és kötelesek elegendő időt fordítani feladataik ellátására;
- c) minden, a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóbankközvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonos vagy tag büntetlen előéletű, és nem szabtak ki vele szemben az alkalmazandó kereskedelmi jog, fizetési képtelenségi jog és pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos jog szerinti szankciókat vagy a pénzmosás, a terrorizmusfinanszírozás és a csalás elleni küzdelemhez vagy a szakmai felelősséghez kapcsolódó szankciókat.
- (4) Az illetékes hatóságok nem írhatják elő a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató számára, hogy olyan, az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett információkat bocsásson rendelkezésre, amelyeket a 2009/110/EK irányelv, a 2014/65/EU irányelv, az (EU) 2015/2366 irányelv vagy a kriptoeszköz-szolgáltatásokra alkalmazandó nemzeti jog szerinti engedélyezési eljárás alapján 2023. június 29. előtt már megkaptak, feltéve, hogy ezek az információk vagy dokumentumok még mindig naprakészek.
- (5) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a (2) és (3) bekezdésben említett információk további meghatározása érdekében.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

- (6) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a kriptoeszköz-szolgáltatói engedély kérelmezésekor benyújtandó információkat tartalmazó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

63. cikk

Az engedély iránti kérelem értékelése és az engedély megadása vagy a kérelem elutasítása

- (1) Az illetékes hatóságok haladéktalanul, és minden esetben a 62. cikk (1) bekezdése szerinti kérelem átvételét követő öt munkanapon belül írásban visszaigazolják annak átvételét a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató felé.
- (2) Az illetékes hatóságok a 62. cikk (1) bekezdésében említett kérelem kézhezvételétől számított 25 munkanapon belül értékeli a kérelem hiánytalanságát annak ellenőrzésével, hogy a 62. cikk (2) bekezdésében felsorolt információkat benyújtották-e.
- Ha a kérelem hiányos, az illetékes hatóságok határidőt tűznek ki a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató számára a hiányzó információk benyújtására.
- (3) Az illetékes hatóságok elutasíthatják a kérelmek elbírálását, amennyiben azok a (2) bekezdés második albekezdése értelmében általuk meghatározott határidőt követően is hiányosak.
- (4) Amint a kérelem hiánytalan, az illetékes hatóságok erről haladéktalanul értesítik a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatót.
- (5) A kriptoeszköz-szolgáltatói engedély megadását vagy a kérelem elutasítását megelőzően az illetékes hatóságok konzultálnak egy másik tagállam illetékes hatóságaival, ha a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató az alábbi kapcsolatok egyikében áll az említett másik tagállamban engedélyezett hitelintézettel, központi értéktárral, befektetési vállalkozással, piacműködtetővel, ÁÉKBV alapkezelő társasággal, alternatív befektetésialap-kezelővel, pénzforgalmi intézménnyel, biztosítóval, elektronikus pénz-kibocsátó intézménnyel vagy foglalkoztatói nyugalmtartást szolgáltató intézménnyel:

- a) leányvállalata;

- b) az említett jogalany anyavállalatának leányvállalata; vagy
- c) ugyanazon természetes vagy jogi személyek ellenőrzése alatt áll, mint akik az említett jogalanyt ellenőrzik.
- (6) A kriptoeszköz-szolgáltatói engedély megadása vagy elutasítása előtt az illetékes hatóságok:
- a) konzultálhatnak a pénzmosság és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemért felelős illetékes hatóságokkal és a pénzügyi információs egységekkel annak ellenőrzése érdekében, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóval szemben nem folytattak-e vizsgálatot pénzmossággal vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos magatartás miatt;
- b) megbizonyosodnak arról, hogy az (EU) 2015/849 irányelv 9. cikke szerint azonosított, kiemelt kockázatot jelentő harmadik országokban létesített tartós üzleti egységet üzemeltető vagy ott letelepedett harmadik felekre támaszkodó kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató megfeleljen az említett irányelv 26. cikkének (2) bekezdését, 45. cikkének (3) bekezdését és 45. cikkének (5) bekezdését átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek;
- c) adott esetben biztosítják, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató megfelelő eljárásokat vezessen be az (EU) 2015/849 irányelv 18a. cikkének (1) és (3) bekezdését átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való megfelelés érdekében.
- (7) Amennyiben szoros kapcsolatok állnak fenn a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató és más természetes vagy jogi személyek között, az illetékes hatóságok csak akkor adnak engedélyt, ha ezek a kapcsolatok nem gátolják a felügyeleti feladataik hatékony ellátását.
- (8) Az illetékes hatóságok megtagadják az engedélyezést, amennyiben valamely harmadik ország a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóval szoros kapcsolatban álló egy vagy több természetes vagy jogi személyre irányadó jogszabályai, egyéb szabályai vagy közigazgatási rendelkezései, vagy ezek érvényesítésének nehézségei gátolják az illetékes hatóság felügyeleti funkcióinak hatékony ellátását.
- (9) Az illetékes hatóságoknak a hiánytalan kérelem kézhezvételétől számított 40 munkanapon belül meg kell vizsgálniuk, hogy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató megfelel-e e címnek, és teljeskörű indokolással ellátott határozatot kell elfogadniuk a kriptoeszköz-szolgáltatóként történő engedélyezés megadásáról vagy a kérelem elutasításáról. Az illetékes hatóságok a határozatuk elfogadását követő öt munkanapon belül értesítik a kérelmezőt a döntésről. Az értékelés során figyelembe kell venni a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató által nyújtani tervezett kriptoeszköz-szolgáltatások jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.
- (10) Az illetékes hatóságok elutasítják a kriptoeszköz-szolgáltatásra irányuló kérelmet, ha objektív és bizonyítható indok áll fenn, hogy:
- a) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testülete veszélyezteti a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató hatékony, megbízható és prudens működését és üzletmenet-folytonosságát, valamint ügyfelei érdekeinek és a piac integritásának megfelelő figyelembevételét, vagy a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatót a pénzmosság vagy a terrorizmusfinanszírozás súlyos kockázatának teszi ki;
- b) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének tagjai nem felelnek meg a 68. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek;
- c) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóban közvetlenül vagy közvetve befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok nem felelnek meg a kellően jó hírnév a 68. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumainak;
- d) a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató nem teljesíti vagy valószínűleg nem teljesíti az e címben előírt követelmények valamelyikét.
- (11) Az ESMA, illetve az EBH közösen iránymutatásokat bocsát ki az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével, illetve az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban, a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének tagjai, valamint a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóban közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok alkalmasságának értékelésére vonatkozóan.
- Az ESMA és az EBH 2024. június 30-ig kibocsátja az első albekezdésben említett iránymutatásokat.
- (12) Az illetékes hatóságok a (9) bekezdés szerinti értékelési időszak során – de az értékelési időszak huszadik munkanapjánál nem később – szükség esetén bármilyen olyan további információt bekérhetnek, amely szükséges az értékelés befejezéséhez. A kérelmező kriptoeszköz-szolgáltatóhoz intézett információkérést írásban, a szükséges kiegészítő információk megnevezésével kell megtenni.

A (9) bekezdés szerinti értékelési időszakot az illetékes hatóságoknak a hiányzó információra vonatkozó kérése és a kérelmező kriptoeszköz-szolgáltató erre adott válaszában kézhezvétele közötti időtartamra fel kell függeszteni. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóságok általi bármely – az információk kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérésről az illetékes hatóságok szabad mérlegelésük szerint döntenek, azonban ez nem járhat a (9) bekezdés szerinti értékelési időszak felfüggesztésével.

(13) Az illetékes hatóságoknak az engedély megadásától számított két munkanapon belül a 109. cikk (5) bekezdésében meghatározott információkról tájékoztatniuk kell az ESMA-t. Az illetékes hatóságoknak az elutasított engedélyekről is tájékoztatniuk kell az ESMA-t. Az ESMA a 109. cikk (5) bekezdésében említett információkat a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásának kezdőnapjáig elérhetővé teszi az említett cikkben említett nyilvántartásban.

64. cikk

A kriptoeszköz-szolgáltatói engedély visszavonása

(1) Az illetékes hatóságok visszavonják a kriptoeszköz-szolgáltató engedélyét, ha a kriptoeszköz-szolgáltató:

- a) az engedély megadásától számított 12 hónapon belül nem élt az engedéllyel;
- b) kifejezetten lemondott az engedélyéről;
- c) kilenc egymást követő hónapon keresztül nem nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatást;
- d) jogellenes módon szerezte meg az engedélyét, ideértve az engedély iránti kérelmében tett valótlan állításokat is;
- e) már nem felel meg az engedély megadásának alapjául szolgáló feltételeknek, és meghatározott időn belül nem hozta meg az illetékes hatóság által kért korrekciós intézkedéseket;
- f) nem rendelkezik a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzésére és felderítésére szolgáló hatékony rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal, az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban;
- g) súlyosan megsértette ezt a rendeletet, beleértve a kriptoeszközök birtokosainak vagy a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleinek védelmére vagy a piac integritására vonatkozó rendelkezéseket.

(2) Az illetékes hatóságok az alábbi helyzetek bármelyikében visszavonhatják a kriptoeszköz-szolgáltatók engedélyét:

- a) a kriptoeszköz-szolgáltató megsértette az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jog rendelkezéseit;
- b) a kriptoeszköz-szolgáltató elveszítette pénzforgalmi intézményként, vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként kapott engedélyét, és 40 naptári napon belül nem orvosolta a helyzetet.

(3) Amennyiben az illetékes hatóság visszavonja a kriptoeszköz-szolgáltatói engedélyt, indokolatlan késedelem nélkül értesítenie kell az ESMA-t és a fogadó tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjait. Az ESMA ezt az információt hozzáférhetővé teszi a 109. cikkben említett nyilvántartásban.

(4) Az illetékes hatóságok az engedély visszavonását egy adott kriptoeszköz-szolgáltatásra is korlátozhatják.

(5) A kriptoeszköz-szolgáltatói engedély visszavonását megelőzően az illetékes hatóságok konzultálnak a másik tagállam illetékes hatóságával, amennyiben az érintett kriptoeszköz-szolgáltató:

- a) az adott másik tagállamban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltató leányvállalata;
- b) az adott másik tagállamban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltató anyavállalatának a leányvállalata;
- c) ugyanazon természetes vagy jogi személyek irányítása alatt áll, akik/amelyek az adott másik tagállamban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatót irányítják.

(6) A kriptoeszköz-szolgáltatói engedély visszavonása előtt az illetékes hatóságok konzultálhatnak a kriptoeszköz-szolgáltató pénzműködés és terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemre vonatkozó szabályoknak való megfelelésének felügyeletéért felelős hatósággal.

(7) Az EBH, az ESMA és a fogadó tagállamok bármely illetékes hatósága bármikor kérheti, hogy a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága vizsgálja meg, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató továbbra is megfelel-e azoknak a feltételeknek, amelyek alapján az engedélyt megadták, amennyiben okkal feltételezhető, hogy már nem ez az eset áll fenn.

(8) A kriptoeszköz-szolgáltatók olyan megfelelő eljárásokat hoznak létre, hajtanak végre és tartanak fenn, amelyek az engedély visszavonása esetén biztosítják az ügyfelek kriptoeszközeinek és pénzének időben és szabályosan történő átküldését, illetve átutalását egy másik kriptoeszköz-szolgáltató részére.

65. cikk

Kriptoeszköz-szolgáltatások határokon átnyúló nyújtása

(1) Az a kriptoeszköz-szolgáltató, amely egynél több tagállamban szándékozik kriptoeszköz-szolgáltatást nyújtani, továbbítja a következő információkat a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának:

- a) azon tagállamok listája, amelyekben a kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatás nyújtását tervezi;
- b) a kriptoeszköz-szolgáltató által határokon átnyúlóan nyújtani kívánt kriptoeszköz-szolgáltatások;
- c) a tervezett kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásának kezdő időpontja;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató által végzett, e rendelet hatálya alá nem tartozó összes egyéb tevékenység felsorolása.

(2) A székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának az (1) bekezdésben említett információk kézhezvételétől számított 10 munkanapon belül közölnie kell ezeket az információkat a fogadó tagállamok egyedüli kapcsolattartó pontjaival, az ESMA-val és az EBH-val.

(3) Az engedélyt megadó tagállam illetékes hatóságának haladéktalanul tájékoztatnia kell a kriptoeszköz-szolgáltatót a (2) bekezdés szerinti információközlésről.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltató a (3) bekezdésben említett információközlésről szóló értesítés kézhezvételekor vagy legkésőbb a 15. naptári naptól az (1) bekezdésben említett információk benyújtását követően kezdheti meg a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban.

2. FEJEZET

Valamennyi kriptoeszköz-szolgáltatóra vonatkozó kötelezettségek

66. cikk

Az ügyfelek legfőbb érdekét szem előtt tartó becsületes, tisztességes és szakszerű eljárásra vonatkozó kötelezettség

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az ügyfelek és leendő ügyfelek legfőbb érdekét szem előtt tartva, becsületesen, tisztességesen és szakszerűen kell eljárniuk.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatók kötelesek tisztességes, egyértelmű és nem félrevezető tájékoztatást nyújtani az ügyfeleknek, ideértve a marketingközleményeket is, amelyeknek ekként felismerhetőnek kell lenniük. A kriptoeszköz-szolgáltatók nem téveszthetik meg szándékosan vagy gondatlanságból az ügyfelet a kriptoeszközök valós vagy vélt előnyeivel kapcsolatban.

(3) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak figyelmeztetniük kell az ügyfeleket a kriptoeszközökkel végzett ügyletek kockázataira.

A kriptoeszköz-kereskedési platform működtetése, a kriptoeszközök pénzre vagy más kriptoeszközökre történő átváltása, a kriptoeszközökkel kapcsolatos tanácsadás vagy kriptoeszköz-portfóliókezelés nyújtása során a kriptoeszköz-szolgáltatóknak meg kell adniuk ügyfelek számára az azon kriptoeszközökre vonatkozó kriptoeszköz-alapdokumentumokra mutató hiperlinkeket, amelyekkel kapcsolatban az említett szolgáltatásokat nyújtják.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak a honlapjukon jól látható helyen nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenniük az árképzési, költség- és díjpolitikájukat.

(5) A kriptoeszköz-szolgáltatók a honlapjukon jól látható helyen nyilvánosan hozzáférhetővé tesznek minden egyes olyan kriptoeszköz kibocsátására használt konszenzusos mechanizmus éghajlatra gyakorolt főbb káros hatásaival és egyéb, környezettel kapcsolatos káros hatásaival kapcsolatos információkat, amellyel kapcsolatban szolgáltatásokat kínálnak. Ez az információ a kriptoeszköz-alapdokumentumokból is megszerezhető.

(6) Az ESMA az EBH-val együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdésben említett információk tartalmára, módszertanára és megjelenítésére vonatkozóan, az éghajlatra gyakorolt káros hatásokkal és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásokkal kapcsolatos fenntarthatósági mutatók tekintetében.

Az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezetek kidolgozása során az ESMA figyelembe veszi a kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek validálására használt különböző típusú konszenzusos mechanizmusokat, azok ösztönző struktúráit, valamint az energia, a megújuló energia és a természeti erőforrások felhasználását, a hulladékkeletkezést és az üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Az ESMA-nak a szabályozási és technológiai fejlemények fényében naprakésszé kell tennie a szabályozástechnikai standardokat.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

67. cikk

Prudenciális követelmények

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak mindenkor rendelkezniük kell prudenciális biztosítékokkal, amelyek összege megfelel a következők közül legalább a magasabb összegnek:

a) a IV. mellékletben feltüntetett, a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatás típusától függő állandó minimális tőkekövetelmények összege;

b) az előző évre vonatkozó, évente felülvizsgált állandó általános költségek egynegyede.

(2) Az olyan kriptoeszköz-szolgáltatóknak, amelyek a szolgáltatásnyújtás megkezdésének napja óta még nem folytattak üzleti tevékenységet egy teljes éven át, az (1) bekezdés b) pontjában említett számítás céljából azokat az előre jelzett állandó általános költségeket kell használniuk, amelyeket az engedély iránti kérelmükhöz csatolt, az első 12 havi szolgáltatásnyújtásra vonatkozó előrejelzéseik tartalmaztak.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a kriptoeszköz-szolgáltatóknak az előző évi állandó általános költségeiket az alkalmazandó számviteli szabályozásnak megfelelő, a legújabb auditált éves pénzügyi kimutatásban vagy – amennyiben auditált éves pénzügyi kimutatás nem áll rendelkezésre – a nemzeti felügyeleti hatóságok által hitelesített éves pénzügyi kimutatásban szereplő adatok felhasználásával kell kiszámítaniuk úgy, hogy a következő tételeket levonják az összes ráfordításból a tulajdonosoknak vagy tagoknak teljesített nyereségfelosztást követően:

a) az alkalmazottaknak járó jutalmak és egyéb javadalmazás, amennyiben azok a kriptoeszköz-szolgáltató adott évi nettó nyereségétől függenek;

b) a munkavállalók, igazgatók és partnerek nyereségrészesedése;

c) a nyereségből származó egyéb juttatások és egyéb változó javadalmazások, amennyiben ezek teljes mértékben diszkrecionálisak;

d) nem szokásos tevékenységekből eredő nem ismétlődő kiadások.

(4) Az (1) bekezdésben említett prudenciális biztosítékoknak az alábbi formák egyikét, vagy azok kombinációját kell ölteniük:

a) az 575/2013/EU rendelet 26–30. cikkében említett elsődleges alapvető tőkeelemekből és instrumentumokból álló szavatolótőke az említett rendelet 36. cikke szerinti levonások teljes mértékű alkalmazása után, az említett rendelet 46. és 48. cikke szerinti, küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása nélkül;

b) az Unió olyan területeire kiterjedő biztosítás, ahol a kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatást nyújt, vagy hasonló garancia.

(5) A (4) bekezdés b) pontjában említett biztosítási kötvényt a kriptoeszköz-szolgáltató honlapján keresztül nyilvánosságra kell hozni, és annak legalább az alábbi jellemzőkkel rendelkeznie kell:

a) legalább egy éves kezdeti futamidő;

b) legalább 90 napos felmondási idő;

c) olyan vállalkozástól származik, amely az uniós vagy a nemzeti joggal összhangban engedéllyel rendelkezik biztosítás nyújtására;

d) harmadik személy jogalany bocsátja rendelkezésre.

(6) A (4) bekezdés b) pontjában említett biztosításnak a következő összes kockázat fedezetére kell kiterjednie:

a) dokumentumok elvesztése;

b) megtévesztő vagy félrevezető nyilatkozatok;

c) olyan cselekmények, hibák vagy mulasztások, amelyek a következők megsértését eredményezik:

i. jogszabályi és hatósági aktusból eredő kötelezettségek;

ii. az ügyfelekkel szembeni becsületes, tisztességes és szakszerű eljárásra vonatkozó kötelezettség;

iii. titoktartási kötelezettség;

d) az összeférhetlenség elkerülését szolgáló megfelelő eljárások létrehozásának, bevezetésének és fenntartásának elmulasztása;

e) az üzletmenet fennakadásából vagy rendszerhibákból eredő veszteségek;

f) amennyiben az üzleti modellre alkalmazandó: az ügyfelek kriptoeszközeinek és pénzének megőrzése során elkövetett súlyos gondatlanság;

g) a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfelekkel szembeni felelőssége a 75. cikk (8) bekezdése szerint.

68. cikk

Irányítási rendszer

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatók vezető testületi tagjai rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges kellően jó hírnévvel és megfelelő tudással, készségekkel és tapasztalattal, mind egyénileg, mind együttesen. A kriptoeszköz-szolgáltatók vezető testületének tagjaival szemben nem hoztak elmarasztaló ítéletet különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket érintő bűncselekményekért. Igazolniuk kell továbbá, hogy képesek elegendő időt fordítani feladataik hatékony ellátására.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatókban közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosoknak vagy tagoknak kellően jó hírnévvel kell rendelkezniük, és velük szemben nem hoztak elmarasztaló ítéletet különösen pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket érintő bűncselekményekért.

(3) Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltatóban közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok által gyakorolt befolyás valószínűsíthetően hátrányosan befolyásolja az adott kriptoeszköz-szolgáltató megbízható és prudens irányítását, az illetékes hatóságoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk e kockázatok kezelése érdekében.

Ilyen intézkedés lehet bírósági végzés kérelmezése vagy az igazgatókkal és az irányításért felelős személyekkel szemben szankciók alkalmazása, vagy a közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosok vagy tagok birtokában lévő részesedésekhez fűződő szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltatók olyan szabályzatokat és eljárásokat fogadnak el, amelyek kellően hatékonyak az e rendeletnek való megfelelés biztosításához.

(5) A kriptoeszköz-szolgáltatók a rájuk ruházott feladatok ellátásához szükséges tudással, készségekkel és szakértelemmel rendelkező személyzetet alkalmaznak, figyelembe véve a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások nagyságrendjét, jellegét és körét.

(6) A kriptoeszköz-szolgáltatók vezető testülete értékeli és rendszeres időközönként felülvizsgálja az e cím 2. és 3. fejezetének való megfelelés érdekében bevezetett szabályzatok, mechanizmusok és eljárások hatékonyságát, és megfelelő intézkedéseket hoz az esetleges hiányosságok kezelésére.

(7) A kriptoeszköz-szolgáltatók minden észszerű lépést megtesznek kriptoeszköz-szolgáltatásaik folyamatosságának és szabályosságának biztosítása érdekében. E célból a kriptoeszköz-szolgáltatók megfelelő és arányos erőforrásokat és eljárásokat használnak, ideértve az (EU) 2022/2554 rendeletben előírt reziliens és biztonságos IKT-rendszereket is.

A kriptoeszköz-szolgáltatók olyan üzletmenet-folytonossági politikát és ezen belül az (EU) 2022/2554 rendelet 11. és 12. cikke szerinti IKT-üzletmenet-folytonossági tervet, valamint IKT-reagálási és -helyreállítási tervet dolgoznak ki, amelyek IKT-rendszereik és eljárásaik zavara esetén az alapvető adatok és funkciók megőrzésének és a kriptoeszköz-szolgáltatások fenntartásának biztosítását célozzák, vagy ha ez nem lehetséges, az említett adatok és funkciók gyors helyreállítását, és a kriptoeszköz-szolgáltatások gyors újraindítását.

(8) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az (EU) 2022/2554 rendelet által előírt mechanizmusokkal, rendszerekkel és eljárásokkal, valamint hatékony kockázatértékelési eljárásokkal és mechanizmusokkal kell rendelkezniük az (EU) 2015/849 irányelvet átültető nemzeti jog rendelkezéseinek való megfelelés érdekében. A szolgáltatóknak nyomon kell követniük és rendszeresen értékelniük kell e mechanizmusok, rendszerek és eljárások megfelelőségét és hatékonyságát, figyelembe véve a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások nagyságrendjét, jellegét és körét, és megfelelő intézkedéseket kell hozniuk a hiányosságok kezelésére.

A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az (EU) 2022/2554 rendeletnek megfelelően az adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, integritásának és bizalmas jellegének védelmét szolgáló rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkezniük.

(9) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak gondoskodniuk kell az általuk nyújtott összes szolgáltatás, tevékenység, valamint az általuk végrehajtott összes megbízás és ügylet nyilvántartásáról. A nyilvántartásnak megfelelőnek kell lennie ahhoz, hogy az illetékes hatóságok elláthassák felügyeleti feladataikat, és megtehessék a jogérvényesítési intézkedéseket és különösen hogy meggyőződhesse az arról, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató eleget tett-e minden kötelezettségének, beleértve az ügyfelekkel vagy leendő ügyfelekkel szemben, és a piac integritásának megőrzése tekintetében fennálló kötelezettségeket.

Az első albekezdéssel összhangban megőrzött adatokat az ügyfelek kérésre át kell adni, és azokat öt évig – illetve amennyiben azt az illetékes hatóság az öt év letelte előtt kéri, legfeljebb hét évig – meg kell őrizni.

(10) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtásának a (7) bekezdésben említett folytonosságát és szabályosságát biztosító intézkedések;
- b) az összes kriptoeszköz-szolgáltatásról, tevékenységről, valamint az összes végrehajtott megbízásról és ügyletről vezetendő, a (9) bekezdésben említett nyilvántartás.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

69. cikk

Az illetékes hatóságok tájékoztatása

A kriptoeszköz-szolgáltatók késedelem nélkül, az új tagok tevékenységének megkezdését megelőzően értesítik illetékes hatóságukat a vezető testületükben bekövetkező változásokról, és rendelkezésükre bocsátanak minden olyan információt, amely a 68. cikknek való megfelelés megítéléséhez szükséges.

70. cikk

Az ügyfelek kriptoeszközeinek és pénzének letéti őrzése

(1) Azon kriptoeszköz-szolgáltatók, amelyek az ügyfelek kriptoeszközeit kezelik vagy az ilyen kriptoeszközökhöz való hozzáférést biztosító eszközökkel rendelkeznek, megfelelő intézkedéseket tesznek az ügyfelek tulajdonjogának védelme érdekében, különösen a kriptoeszköz-szolgáltató fizetéseképtelensége esetére, és annak megakadályozására, hogy az ügyfél kriptoeszközeit saját számlájukon felhasználják.

(2) Amennyiben üzleti modelljük vagy kriptoeszköz-szolgáltatásuk szükségessé teszi az ügyfelek elektronikuspénz-tokenektől eltérő pénzének tartását, a kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk az ügyfelek tulajdonjogainak védelmére és annak megakadályozására, hogy az ügyfelek pénzét saját számlájukon felhasználják.

(3) A kriptoeszköz-szolgáltatók az ügyfelek elektronikuspénz-tokenektől eltérő pénzeinek fogadását követő munkanap végéig az ilyen pénzt elhelyezik egy hitelintézetnél vagy egy központi banknál.

A kriptoeszköz-szolgáltatóknak minden szükséges lépést meg kell tenniük annak biztosítására, hogy az ügyfelek hitelintézetnél vagy központi banknál tartott, elektronikuspénz-tokenektől eltérő pénzét a kriptoeszköz-szolgáltató pénzének kezelésére használt számláktól különbözőként azonosítható számlán tartsák.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltató maga is nyújthat az általa kínált kriptoeszköz-szolgáltatással kapcsolatos pénzforgalmi szolgáltatásokat, vagy igénybe vehet harmadik felet ilyen szolgáltatás nyújtására, feltéve, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató vagy a harmadik fél engedéllyel rendelkezik az (EU) 2015/2366 irányelv szerinti ilyen szolgáltatás nyújtására.

Pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása esetén a kriptoeszköz-szolgáltatók tájékoztatják ügyfeleiket a következők mindegyikéről:

- a) a szolgáltatások jellege és feltételei, beleértve az alkalmazandó nemzeti jogra és az ügyfelek jogaira való hivatkozásokat;
- b) hogy az említett szolgáltatásokat közvetlenül ők maguk, vagy harmadik fél nyújtja-e.

(5) E cikk (2) és (3) bekezdése nem alkalmazandó azokra a kriptoeszköz-szolgáltatókra, amelyek elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, pénzforgalmi intézmények vagy hitelintézetek.

71. cikk

Panaszkezelési eljárás

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak hatékony és átlátható eljárásokat kell létrehozniuk és fenntartaniuk az ügyfelektől beérkezett panaszok azonnali, tisztességes és következetes kezelése céljából, és közzé kell tenniük ezen eljárások leírását.

(2) Az ügyfelek számára lehetővé kell tenni, hogy díjmentesen panaszt nyújthassanak be a kriptoeszköz-szolgáltatóknál.

(3) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell ügyfeleiket a panasztételi lehetőségekről. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az ügyfelek rendelkezésére kell bocsátaniuk egy panaszbejelentő űrlapot, és nyilvántartást kell vezetniük az összes kapott panaszról és az azokra válaszul hozott intézkedésekről.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltatók időben és tisztességes módon kivizsgálják az összes panaszt, és a vizsgálat eredményéről észszerű időn belül tájékoztatják ügyfeleiket.

(5) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a panaszkezelésre vonatkozó követelmények, mintadokumentumok és eljárások további kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

72. cikk

Az összeférhetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak – figyelembe véve a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások nagyságrendjét, jellegét és körét – hatékony szabályzatokat és eljárásokat kell bevezetniük és fenntartaniuk az összeférhetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele érdekében

a) közöttük és az alábbiak között:

- i tulajdonosaik vagy tagjaik;
- ii. a kriptoeszköz-szolgáltatókhoz vagy azok tulajdonosaihoz vagy tagjaihoz ellenőrzés útján közvetlenül vagy közvetve kapcsolódó bármely személy;
- iii. vezető testületük tagjai;
- iv. alkalmazottaik; vagy
- v. ügyfeleik; vagy

b) két vagy több olyan ügyfél között, akiknek kölcsönös érdekei összeférhetetlenek.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak ügyfeleik és leendő ügyfeleik számára a honlapjukon jól látható helyen közzé kell tenniük az (1) bekezdésben említett összeférhetlenségek általános jellegét és forrásait, valamint a mérséklésükre tett lépéseket.

(3) A (2) bekezdésben említett közzétételt – figyelembe véve az egyes ügyfelek jellegét – elektronikus formátumban kell megtenni és annak elég részletesnek kell lennie ahhoz, hogy minden ügyfél megalapozott döntést hozhasson azon kriptoeszköz-szolgáltatásról, amelyet illetően az összeférhetlenség fennáll.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltatók értékelik és legalább évente felülvizsgálják az összeférhetlenségre vonatkozó politikájukat, és e tekintetben minden megfelelő intézkedést megtesznek az esetleges hiányosságok kezelésére.

(5) Az ESMA az EBH-val szoros együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők részletesebb meghatározására:

- a) az (1) bekezdésben említett szabályzatokra és eljárásokra vonatkozó követelmények, figyelembe véve a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások nagyságrendjét, jellegét és körét;
- b) a (2) bekezdésben említett közzététel tartalmára vonatkozó részletek és módszertan.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

73. cikk

Kiszervezés

(1) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak, ha operatív funkciók ellátásához szolgáltatásokat vagy tevékenységeket szerveznek ki harmadik felekhez, minden észszerű lépést meg kell tenniük a további működési kockázat elkerülése érdekében. Továbbra is teljes mértékben felelősek az e cím szerinti kötelezettségeiknek való megfelelésért, és mindenkor biztosítaniuk kell a következő feltételek teljesülését:

- a) a kiszervezés nem eredményezi a kriptoeszköz-szolgáltatók felelősségének átruházását;
- b) a kiszervezés nem változtatja meg a kriptoeszköz-szolgáltatók és ügyfelek közötti kapcsolatot, sem a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleikkel szembeni kötelezettségeit;
- c) a kiszervezés nem változtatja meg a kriptoeszköz-szolgáltatók engedélyezésének feltételeit;

- d) a kiszervezésben részt vevő harmadik feleknek együtt kell működniük a kriptoeszköz-szolgáltatók székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságával, és a kiszervezés nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságok felügyeleti feladatainak ellátását, ideértve az említett feladatok ellátásához szükséges megfelelő információkhoz való helyszíni hozzáférést;
- e) a kriptoeszköz-szolgáltatók rendelkeznek a nyújtott szolgáltatások minőségének értékeléséhez szükséges szakértelemmel és erőforrásokkal annak érdekében, hogy folyamatosan biztosítani tudják a kiszervezett szolgáltatások hatékony felügyeletét és a kiszervezéshez kapcsolódó kockázatok kezelését;
- f) a kriptoeszköz-szolgáltatók közvetlenül hozzáférnek a kiszervezett szolgáltatásokra vonatkozó információkhoz;
- g) a kriptoeszköz-szolgáltatók biztosítják, hogy a kiszervezésben részt vevő harmadik felek megfeleljenek az Unió adatvédelmi normáinak.

Az első albekezdés g) pontjának alkalmazásában a kriptoeszköz-szolgáltatók felelősek annak biztosításáért, hogy a (3) bekezdésben említett írásbeli megállapodás tartalmazza az adatvédelmi jogszabályokban meghatározott előírásokat.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak a kiszervezésre vonatkozó szabállyal kell rendelkezniük, beleértve a vészhelyzeti terveket és az kilépési stratégiákat is, figyelembe véve a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások nagyságrendjét, jellegét és körét.

(3) A kriptoeszköz-szolgáltatók írásbeli megállapodásban határozzák meg jogait és kötelezettségeiket, valamint azon harmadik felek jogait és kötelezettségeit, amelyekhez szolgáltatásokat vagy tevékenységeket szerveznek ki. A kiszervezési megállapodások feljogosítják a kriptoeszköz-szolgáltatókat arra, hogy felmondják az említett megállapodásokat.

(4) A kriptoeszköz-szolgáltatók és a harmadik személyek az illetékes hatóságok és más érintett hatóságok kérésére rendelkezésükre bocsátják mindazon információkat, amelyek alapján azok értékelhetik, hogy a kiszervezett tevékenységek megfelelnek-e az e címben foglalt követelményeknek.

74. cikk

A kriptoeszköz-szolgáltatók rendezett bezárása

A 75–79. cikkben említett szolgáltatásokat nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak rendelkezniük kell olyan tervvel, amely megfelelően elő tudja segíteni tevékenységeiknek az alkalmazandó nemzeti jog szerinti rendezett befejezését, ideértve az említett szolgáltatók által végzett kulcsfontosságú tevékenységek folytonosságának vagy helyreállításának biztosítását is. A tervnek bizonyítania kell, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató képes olyan rendezett bezárásra, amely nem okoz indokolatlan gazdasági kárt az ügyfeleinek.

3. FEJEZET

Az adott típusú kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására vonatkozó kötelezettségek

75. cikk

Kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása

(1) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók a feladataikat és felelősségi köreiket meghatározó megállapodást kötnek ügyfeleikkel. Egy ilyen megállapodásba legalább a következőket bele kell foglalni:

- a) a megállapodás részes feleinek személyazonossága;
- b) a nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatás jellege és a szolgáltatás leírása;
- c) a letétkezelési szabályzat;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató és az ügyfél közötti kommunikáció módja, beleértve az ügyfél hitelesítési rendszerét;
- e) a kriptoeszköz-szolgáltató által használt biztonsági rendszerek leírása;

f) a kriptoeszköz-szolgáltató által felszámított díjak, költségek és egyéb fizetési kötelezettségek;

g) az alkalmazandó jog.

(2) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók nyilvántartást vezetnek az egyes ügyfelek nevében nyitott, az egyes ügyfelek kriptoeszközökkel kapcsolatos jogainak megfelelő pozíciókról. Amennyiben az releváns, a kriptoeszköz-szolgáltatóknak a lehető leghamarabb rögzíteniük kell az említett nyilvántartásban az ügyfelek utasításai alapján bekövetkező mozgásokat. Ilyen esetekben a szolgáltatók belső eljárásainak biztosítaniuk kell, hogy a kriptoeszközök nyilvántartását érintő minden mozgást az ügyfél pozíció-nyilvántartásában rendszeresen rögzített ügylet támasszon alá.

(3) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók belső szabályokat és eljárásokat tartalmazó letétkezelési szabályzatot dolgoznak ki az ilyen kriptoeszközök vagy a kriptoeszközökhöz való hozzáférést biztosító eszközök letéti őrzéséhez vagy ellenőrzéséhez.

Az első albekezdésben említett letétkezelési szabályzatnak minimalizálnia kell annak kockázatát, hogy a kriptoeszközöket, az azokhoz kapcsolódó jogokat vagy a kriptoeszközökhöz való hozzáférést biztosító eszközöket az ügyfelek csalás, kiberfenyegetés vagy gondatlanság következtében elveszíthessék.

A letétkezelési szabályzat összefoglalását kérésre elektronikus formátumban az ügyfelek rendelkezésére kell bocsátani.

(4) Adott esetben a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatóknak meg kell könnyíteniük a kriptoeszközökhöz kapcsolódó jogok gyakorlását. Az ügyfél pozíció-nyilvántartásában azonnal rögzíteni kell minden olyan eseményt, amely valószínűleg ügyféljogot keletkeztet vagy módosít.

Az alapul szolgáló megosztott főkönyvi technológia módosítása, vagy bármely egyéb, ügyféljogokat valószínűsíthetően létrehozó vagy módosító esemény esetén az ügyfél az említett módosítás vagy esemény bekövetkezésének időpontjában meglévő pozícióinak alapján és ezek mértékéig jogosult az újonnan létrejött kriptoeszközre vagy jogokra, kivéve, ha az (1) bekezdés alapján a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatóval az említett módosítást vagy eseményt megelőzően aláírt érvényes megállapodás ettől kifejezetten eltérően rendelkezik.

(5) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók legalább háromhavonta és az érintett ügyfél kérésére rendelkezésre bocsátják a nevében nyilvántartott kriptoeszközökre vonatkozó pozíciókimutatást. A pozíciókimutatást elektronikus formátumban kell elkészíteni. A pozíciókimutatásnak tartalmaznia kell az érintett kriptoeszközök megnevezését, egyenlegét, értékét és az érintett időszakban lebonyolított kriptoeszköz-forgalmat.

A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók a lehető leghamarabb minden szükséges információval ellátják ügyfeleiket az olyan kriptoeszköz-műveletekről, amelyek az ügyfél közreműködését igénylik.

(6) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók biztosítják az ahhoz szükséges eljárásokat, hogy az ügyfelek nevében tartott kriptoeszközök vagy a hozzáférést biztosító eszközök a lehető leghamarabb visszakérüljenek az érintett ügyfelekhez.

(7) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatóknak el kell különíteniük az ügyfelek nevében tartott kriptoeszközöket a saját tulajdonukban lévőktől, és biztosítaniuk kell, hogy az ügyfelek kriptoeszközökhöz való hozzáféréseinek eszközeit egyértelműen ilyenként azonosítsák. Biztosítaniuk kell, hogy a megosztott főkönyvben ügyfelek kriptoeszközeit saját kriptoeszközeiktől elkülönítetten tartsák.

A kriptoeszköz-szolgáltató ügyfeleinek érdekében a letétben őrzött kriptoeszközöket az alkalmazandó jogszabályok szerint jogilag el kell különíteni a kriptoeszköz-szolgáltató vagyonától annak érdekében, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató hitelezői – különösen fizetéseképtelenség esetén – ne férhessenek hozzá a kriptoeszköz-szolgáltató által letétben őrzött kriptoeszközökhöz.

A kriptoeszköz-szolgáltatónak biztosítania kell, hogy a letétben őrzött kriptoeszközöket működési szempontból elkülönítsék a kriptoeszköz-szolgáltató vagyonától.

(8) A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók felelősséggel tartoznak ügyfeleik felé a kriptoeszközök vagy a kriptoeszközökhöz való hozzáférést biztosító eszközök nekik felróható hibából eredően bekövetkező elvesztése esetén. A kriptoeszköz-szolgáltatók az elvesztett kriptoeszköz elvesztéskori piaci értékének erejéig tartoznak felelősséggel.

A kriptoeszköz-szolgáltatónak fel nem róható események közé tartozik minden olyan esemény, amely tekintetében a kriptoeszköz-szolgáltató bizonyítja, hogy az az adott szolgáltatás nyújtásától vagy a kriptoeszköz-szolgáltató műveleteitől függetlenül történt, mint például a megosztott főkönyv működtetésével járó olyan probléma, amelyre a kriptoeszköz-szolgáltatónak nincs befolyása.

(9) Amennyiben a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók az említett szolgáltatást nyújtó más kriptoeszköz-szolgáltatókat vesznek igénybe, csak az 59. cikkel összhangban engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatókat vehetnek igénybe.

A kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző, az említett szolgáltatást nyújtó más kriptoeszköz-szolgáltatókat igénybe vevő kriptoeszköz-szolgáltatóknak erről tájékoztatniuk kell az ügyfeleiket.

76. cikk

Kriptoeszköz-kereskedési platform működtetése

(1) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók egyértelmű és átlátható működési szabályokat határoznak meg, tartanak fenn és hajtanak végre a kereskedési platformra vonatkozóan. Ezeknek a működési szabályoknak magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

- a) a kriptoeszközök kereskedési platformra történő bevezetése előtt alkalmazott jóváhagyási eljárások meghatározása, beleértve a kérelmező által az (EU) 2015/849 irányelvvel összhangban jelentett pénzmosási vagy terrorizmusfinanszírozási kockázattal arányos ügyfél-átvilágítási követelményeket;
- b) adott esetben azon kizárt kriptoeszköz-típus kategóriák meghatározása, amelyek nem vezethetők be;
- c) a kereskedésbe történő bevezetésre vonatkozó szabályok, eljárások és adott esetben díjak meghatározása;
- d) a kereskedési tevékenységekben való részvétel objektív, megkülönböztetésmentes szabályainak és arányos kritériumainak meghatározása, amelyek elősegítik a kereskedni kívánó ügyfelek kereskedési platformhoz való tisztességes és nyílt hozzáférését;
- e) a tisztességes és rendezett kereskedést biztosító, megkülönböztetésmentes szabályok és eljárások, valamint a megbízások hatékony végrehajtására vonatkozó objektív kritériumok meghatározása;
- f) azon feltételek meghatározása, amelyek teljesítése ahhoz szükséges, hogy a kriptoeszközök a kereskedési platformon kereskedésre elérhetőek legyenek, ideértve a likviditási küszöbértékeket és az időszakos közzétételi követelményeket;
- g) azon feltételek meghatározása, amelyek mellett a kriptoeszközökkel folytatott kereskedés felfüggeszthető;
- h) mind a kriptoeszközök, mind a pénz hatékony kiegyenlítésének biztosítását szolgáló eljárások meghatározása.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában a működési szabályoknak egyértelműen meg kell határozniuk, hogy kriptoeszköz nem vezethető be, amennyiben az e rendeletben előírt esetekben nem tettek közzé közzé a megfelelő kriptoeszköz-alapdokumentumot.

(2) A kriptoeszköz bevezetését megelőzően a kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell, hogy a kriptoeszköz megfeleljen a kereskedési platform szabályainak, és értékelniük kell az érintett kriptoeszköz megfelelőségét. A kriptoeszköz megfelelőségének értékelésekor a kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók felméri különösen az alkalmazott technikai megoldások megbízhatóságát, és azt, hogy a kriptoeszközök esetében fennáll-e annak a lehetősége, hogy tiltott vagy csalárd tevékenységekkel hozhatók kapcsolatba, figyelembe véve az említett kriptoeszközök kibocsátójának és fejlesztő csapatának tapasztalatát, korábbi eredményeit és hírnevét. A kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak értékelniük kell a 4. cikk (3) bekezdése első albekezdésének a)–d) pontjában említett eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök megfelelőségét is.

(3) A kriptoeszköz-kereskedési platform működési szabályainak meg kell akadályozniuk a beépített anonimizálási funkcióval rendelkező kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetését, kivéve, ha az említett kriptoeszközök birtokosait és azok korábbi ügyleteit a kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók azonosítani tudják.

(4) Az (1) bekezdésben említett működési szabályokat a székhely szerinti tagállam egy hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani.

Ha a kriptoeszköz-kereskedési platform működését egy másik tagállamban biztosítják, az (1) bekezdésben említett működési szabályokat a fogadó tagállam egyik hivatalos nyelvén, vagy a nemzetközi pénzügyi szférában szokásos nyelven kell összeállítani.

(5) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók nem kereskedhetnek saját számlára az általuk működtetett kriptoeszköz-kereskedési platformon, még akkor sem, ha kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközökre váltanak át.

(6) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók csak akkor végezhetnek saját kitétség nélküli ügyletpárosítást, ha az ügyfél az említett folyamathoz hozzájárult. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot a saját kitétség nélküli ügyletpárosítás indokairól. Az illetékes hatóságnak nyomon kell követnie a kriptoeszköz-szolgáltatók saját kitétség nélküli ügyletpárosításban való részvételét, és biztosítania kell, hogy a saját kitétség nélküli ügyletpárosításban való részvételük továbbra is megfeleljen az ilyen kereskedés fogalommeghatározásának, és ne eredményezzen összeférhetetlenséget a kriptoeszköz-szolgáltató és ügyfelei között.

(7) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak hatékony rendszerekkel, eljárásokkal és mechanizmusokkal kell rendelkezniük annak biztosítására, hogy kereskedési rendszereik:

- a) reziliensek legyenek;
- b) rendelkezzenek elegendő kapacitással csúcsterhelések esetére a megbízások és az üzenetek volumenét illetően;
- c) jelentős piaci stresszhelyzetben biztosítani tudják a rendezett kereskedést;
- d) vissza tudják utasítani az olyan megbízásokat, amelyek meghaladják az előre meghatározott mennyiségi vagy árküszöböt, vagy egyértelműen tévesek;
- e) teljeskörű tesztelésen essenek át az a)–d) pontban foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében;
- f) hatékony üzletmenet-folytonossági szabályokkal rendelkezzenek, amelyek a kereskedési rendszer meghibásodása esetén is biztosítják szolgáltatásaik folyamatosságát;
- g) képesek legyenek megelőzni vagy felderíteni a piaci visszaéléseket;
- h) kellően megbízhatóak legyenek ahhoz, hogy képesek legyenek megakadályozni ha azokkal visszaélve azokat pénzmosás vagy terrorizmus finanszírozása céljából használják.

(8) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell az illetékes hatóságot, amennyiben kereskedési rendszereiken belül vagy azokon keresztül elkövetett piaci visszaélés vagy piaci visszaélés kísérletének eseteit észlelik.

(9) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak kereskedési platformjaikon keresztül nyilvánosságra kell hozniuk a kriptoeszközökre meghirdetett vételi és eladási árakat, valamint az ezen árak mellett fennálló kereskedési szándékok volumenét. Az érintett kriptoeszköz-szolgáltatók ezeket az információkat a kereskedési idő alatt folyamatosan elérhetővé teszik a nyilvánosság számára.

(10) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak nyilvánosságra kell hozniuk a kereskedési platformjukon forgalmazott kriptoeszközökkel végrehajtott ügyletek árát, volumenét és időpontját. Az ilyen ügyletek részleteit a valós időhöz technikailag lehetséges legközelebbi időpontban kell nyilvánosságra hozniuk.

(11) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak a (9) és (10) bekezdésnek megfelelően nyilvánosságra hozott információkat észszerű üzleti alapon a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenniük, és biztosítaniuk kell az azokhoz való megkülönböztetésmentes hozzáférést. Ezeket az információkat a közzététel után 15 perccel, díjmentesen, számítógéppel olvasható formátumban kell elérhetővé tenni, legalább 2 évig biztosítva hozzáférhetőségüket.

(12) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók az ügylet kereskedési platformon történő lebonyolítását követő 24 órán belül kezdeményezik a kriptoeszköz-ügylet végleges kiegyenlítését a megosztott főkönyvben, illetve a megosztott főkönyvön kívül kiegyenlített ügyletek esetében legkésőbb a nap lezártaig.

(13) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak biztosítaniuk kell díjstruktúráik átláthatóságát, tisztességségét és megkülönböztetésmentességét, valamint az említett szolgáltatók nem ösztönözhetik megbízások oly módon történő elhelyezését, módosítását vagy törlését, illetőleg ügyletek oly módon történő lebonyolítását, amelyek rendellenes kereskedési feltételek vagy a VI. cím szerinti piaci visszaélések kialakulásához járulnak hozzá.

(14) A kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak rendelkezniük kell olyan erőforrásokkal és tartalékrendszerekkel, amelyek biztosítják, hogy bármikor adatot tudjanak szolgáltatni illetékes hatóságoknak.

(15) A kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatóknak az illetékes hatóság számára legalább öt évig meg kell őrizniük a rendszereiken keresztül meghirdetett valamennyi kriptoeszköz-megbízásra vonatkozó releváns adatokat, vagy hozzáférést kell biztosítaniuk az illetékes hatóság számára az ajánlati könyvhöz annak érdekében, hogy az illetékes hatóság nyomon követhesse a kereskedési tevékenységet. Az említett releváns adatoknak tartalmazniuk kell a megbízás jellemzőit, beleértve azokat is, amelyek összekapcsolják a megbízást a megbízásból eredő végrehajtott ügyletekkel.

(16) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) az átláthatósági adatok rendelkezésre bocsátásának módja, beleértve az (1), (9) és (10) bekezdésben említett, a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teendő adatok bontásának szintjét is;
- b) a (15) bekezdésben meghatározottak szerint vezetendő ajánlati könyv-nyilvántartások tartalma és formátuma.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

77. cikk

Kriptoeszközök átváltása pénzre vagy más kriptoeszközökre

(1) A kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközre átváltó kriptoeszköz-szolgáltatóknak megkülönböztetésmentes üzletpolitikát kell kialakítaniuk, amely kiterjed különösen arra, hogy milyen ügyfelekkel hajlandóak ügyletet lebonyolítani, és hogy az ilyen ügyfeleknek milyen feltételeknek kell megfelelniük.

(2) A kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközre átváltó kriptoeszköz-szolgáltatóknak közzé kell tenniük a kriptoeszközök rögzített árát vagy az általuk a kriptoeszköz pénzre vagy más kriptoeszközre való átváltásához javasolt árat meghatározó módszert, valamint az említett kriptoeszköz-szolgáltató által az átváltandó mennyiség tekintetében esetlegesen meghatározott alkalmazandó korlátozásokat.

(3) A kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközre átváltó kriptoeszköz-szolgáltatóknak az ügyfelek megbízásait az átváltási megbízás véglegesítésének időpontjában feltüntetett áron kell végrehajtaniuk. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell ügyfeleiket azon feltételekről, amelyek esetében a megbízásukat véglegesnek kell tekinteni.

(4) A kriptoeszközöket pénzre vagy más kriptoeszközre átváltó kriptoeszköz-szolgáltatóknak nyilvánosságra kell hozniuk az általuk végrehajtott ügyletekre vonatkozó információkat, például az ügyletek volumenét és az árakat.

78. cikk

Kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtása

(1) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak a megbízások végrehajtása során minden szükséges lépést meg kell tenniük annak érdekében, hogy ügyfeleik számára a lehető legjobb eredményt érjék el, figyelembe véve az árat, a költségeket, a gyorsaságot, a végrehajtás és a kiegyenlítés valószínűségét, a nagyságrendet, a jelleget, a kriptoeszközök letéti kezelésének feltételeit vagy bármely más, a megbízás végrehajtása szempontjából jelentős megfontolást.

Az első albekezdés ellenére az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatók nem kötelesek megtenni az első albekezdésben említett szükséges lépéseket azokban az esetekben, amikor a kriptoeszköz-megbízásokat az ügyfelek által adott konkrét utasítások alapján hajtják végre.

(2) Az (1) bekezdésnek való megfelelés biztosítása érdekében az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak hatékony végrehajtási szabályokat kell kialakítaniuk és végrehajtaniuk. Mindenekelőtt a megbízások teljesítésére vonatkozó olyan szabályzatot dolgoznak ki és hajtják végre, amely lehetővé teszi, hogy megfeleljenek az (1) bekezdésnek. A megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatnak egyebek mellett biztosítania kell az ügyfélmegbízások azonnali, tisztességes és gyors teljesítését és meg kell akadályoznia, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók személyzete visszaéljen az ügyfelek megbízásaihoz kapcsolódó információkkal.

(3) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak megfelelő és egyértelmű tájékoztatást kell nyújtaniuk ügyfeleik számára a megbízások teljesítésére vonatkozó, a (2) bekezdésben említett szabályzatokról és annak bármely jelentős változásáról. A tájékoztatás során világosan és kellően részletesen, az ügyfelek által könnyen értelmezhető módon ismertetni kell, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók hogyan teljesítik ügyfeleik megbízásait. A kriptoeszköz-szolgáltatóknak előzetes hozzájárulást kell szerezniük az egyes ügyfelektől a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatukat illetően.

(4) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak ügyfeleik kérésére tudniuk kell bizonyítani, hogy azok megbízásait a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatuknak megfelelően hajtották végre, az illetékes hatóság kérésére pedig tudniuk kell bizonyítani, hogy megfelelnek az e cikkben foglaltaknak.

(5) Amennyiben a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzat lehetőséget biztosít arra, hogy az ügyfélmegbízásokat kereskedési platformon kívül hajtják végre, az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak tájékoztatniuk kell ügyfeleiket erről a lehetőségről, és – akár általános megállapodás formájában, akár az egyes ügyletekre vonatkozóan – be kell szerezniük ügyfeleik előzetes kifejezett hozzájárulását, mielőtt megbízásaikat kereskedési platformon kívül hajtják végre.

(6) A kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat ügyfelek nevében végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak az esetleges hiányosságok azonosítása és adott esetben azok orvoslása érdekében nyomon kell követniük a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályaik és a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatuk hatékonyságát. Különösen azt kell rendszeresen értékelniük, hogy a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatban foglalt végrehajtási helyszínek a legjobb eredményt biztosítják-e az ügyfél számára, vagy hogy módosítaniuk kell-e a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályzatukat. A kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat ügyfelek nevében végrehajtó kriptoeszköz-szolgáltatóknak értesíteniük kell azon ügyfeleiket a megbízások teljesítésére vonatkozó szabályaik vagy szabályzatuk bármely lényeges változásáról, akikkel az adott időpontban ügyfélkapcsolatban állnak.

79. cikk

Kriptoeszközök elhelyezése

(1) A kriptoeszközöket elhelyező kriptoeszköz-szolgáltatók a velük való megállapodást megelőzően a következő információkat közlik az ajánlattevővel, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személlyel vagy a nevükben eljáró bármely harmadik személlyel:

- a) az elhelyezés tervezett típusa, többek között minimum vételi mennyiség garanciájának megléte;
- b) a javasolt elhelyezéshez kapcsolódó tranzakciós díjak összegének feltüntetése;
- c) a javasolt művelet várható időzítése, folyamata és ára;
- d) a megcélzott vevőkre vonatkozó információk.

A kriptoeszközöket elhelyező kriptoeszköz-szolgáltatók az említett kriptoeszközök elhelyezését megelőzően megszerzik a kriptoeszközök kibocsátói vagy a nevükben eljáró bármely harmadik személy beleegyezését az első albekezdésben felsorolt információk tekintetében.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatóknak az összeférhetetlenségre vonatkozó, a 72. cikk (1) bekezdésében említett szabályainak konkrét és megfelelő eljárásokat kell tartalmazniuk a következő helyzetekből eredő összeférhetetlenségek azonosítására, megelőzésére, kezelésére és nyilvánosságra hozatalára:

- a) a kriptoeszköz-szolgáltatók saját ügyfeleiknél helyezik el a kriptoeszközöket;
- b) a kriptoeszközök elhelyezéséhez javasolt ár túlzottan felül- vagy alulbecsült;
- c) az ajánlattevő a kriptoeszköz-szolgáltatóknak – többek között nem pénzbeli – ösztönzőket fizet vagy nyújt.

80. cikk

Kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő fogadása és továbbítása

(1) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat fogadó és továbbító kriptoeszköz-szolgáltatók olyan eljárásokat és mechanizmusokat alakítanak ki és hajtanak végre, amelyek biztosítják az ügyfélmegbízások azonnali és megfelelő továbbítását a kriptoeszköz-kereskedési platformon történő végrehajtás céljából vagy egy másik kriptoeszköz-szolgáltató számára.

(2) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat fogadó és továbbító kriptoeszköz-szolgáltatók nem fogadhatnak el semmilyen díjazást, kedvezményt vagy nem pénzbeli juttatást annak ellentételezéséül, hogy az ügyfelek megbízásait egy meghatározott kriptoeszköz-kereskedési platformra vagy egy másik kriptoeszköz-szolgáltatóhoz irányítják.

(3) Az ügyfelek nevében kriptoeszközökre vonatkozó megbízásokat fogadó és továbbító kriptoeszköz-szolgáltatók nem élhetnek vissza a függőben lévő ügyfélmegbízásokra vonatkozó információkkal, és meg kell tenniük minden észszerű lépést annak megakadályozása érdekében, hogy alkalmazottaik visszaéljenek az ilyen információkkal.

81. cikk

Kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás és kriptoeszközök portfóliókezelése

(1) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók felméri, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatások vagy a kriptoeszközök megfelelnek-e az ügyfelek vagy leendő ügyfelek igényeinek, figyelembe véve a kriptoeszközökbe történő befektetéssel kapcsolatos ismereteiket és tapasztalataikat, befektetési céljaikat – többek között kockázattűrésüket – és pénzügyi helyzetüket, beleértve a veszteségviselési képességüket is.

(2) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást megelőzően kellő időben tájékoztatják leendő ügyfeleiket arról, hogy a tanácsadás:

- a) független alapon történik-e;
- b) a különböző kriptoeszközök szélesebb vagy szűkebb körű elemzésén alapul-e, beleértve azt, hogy a tanácsadás olyan szervezetek által kibocsátott vagy kínált kriptoeszközökre korlátozódik-e, amelyeket olyan szoros kapcsolat vagy bármely egyéb jogi vagy gazdasági viszony – például szerződéses viszony – fűz a kriptoeszköz-szolgáltatóhoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a nyújtott tanácsadás függetlenségét.
- (3) Amennyiben a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltató arról tájékoztatja a leendő ügyfelet, hogy a tanácsadás független alapon történik, akkor:
 - a) a piacon rendelkezésre álló kriptoeszközök olyan körét értékeli, amely elegendő és kellően változatos ahhoz, hogy biztosítsa az ügyfél befektetési céljainak megfelelő elérését, és amely nem korlátozódhat az alábbiak által kibocsátott vagy nyújtott kriptoeszközökre:

i. maga az említett kriptoeszköz-szolgáltató;

ii. magával az említett kriptoeszköz-szolgáltatóval szoros kapcsolatban álló szervezetek; vagy

iii. olyan egyéb szervezetek, amelyeket olyan szoros jogi vagy gazdasági viszony – például szerződéses viszony – fűz magához az említett kriptoeszköz-szolgáltatóhoz, amely azzal a kockázattal jár, hogy csorbítja a nyújtott tanácsadás függetlenségét;

- b) nem fogad el és nem számít fel semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy nyújt az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatással összefüggésben.

Az első albekezdés b) pontjától eltérve, az ügyfélnek nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások minőségének javítására alkalmas olyan kisebb nem pénzbeli előnyök, amelyek nagyságrendjüknel és jellegüknel fogva nem akadályozzák a kriptoeszköz-szolgáltató azon kötelezettségének való megfelelését, hogy ügyfele legfőbb érdekét szem előtt tartva járjon el, engedélyezhető abban az esetben, ha azokat egyértelműen közlik az ügyféllel.

- (4) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók ezenkívül tájékoztatják a leendő ügyfeleket valamennyi költségről és kapcsolódó díjról, beleértve adott esetben a tanácsadás költségét, az ügyfélnek ajánlott vagy értékesíteni kívánt kriptoeszközök költségét, valamint azt, hogy a kriptoeszközöket hogyan fizetheti ki az ügyfél, beleértve a harmadik felek általi kifizetéseket is.

- (5) A kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók nem fogadnak el és nem tartanak meg semmilyen díjat, jutalékot vagy olyan pénzbeli vagy nem pénzbeli juttatást, amelyet valamely kibocsátó, ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy, harmadik fél vagy egy harmadik fél nevében eljáró személy fizet vagy nyújt a kriptoeszközök ügyfeleknek végzett portfóliókezelésével összefüggésben.

- (6) Amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltató arról tájékoztatja a leendő ügyfelet, hogy tanácsadása nem független alapon történik, a szolgáltató elfogadhat ösztönzőket, feltéve, hogy a kifizetés vagy juttatás:

- a) célja, hogy javítsa az ügyfélnek nyújtott érintett szolgáltatás minőségét; továbbá

- b) nem gátolja a kriptoeszköz-szolgáltatót abban, hogy megfeleljen azon kötelezettségének, amely szerint becsületesen, tisztességesen, szakszerűen és ügyfelei legfőbb érdekét szem előtt tartva kell eljárnia.

A (4) bekezdésben említett kifizetés vagy juttatás létéről, jellegéről és összegéről vagy – amennyiben az összeg nem adható meg biztosan – összegének számítási módjáról az ügyfelet átfogóan, pontosan és érthetően tájékoztatják az érintett kriptoeszköz-szolgáltatás nyújtása előtt.

- (7) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók biztosítják, hogy a kriptoeszközökkel vagy kriptoeszköz-szolgáltatással kapcsolatban a nevükben tanácsadást vagy információt nyújtó természetes személyek birtokában vannak a kötelezettségük teljesítéséhez szükséges ismereteknek és szakértelemnek. A tagállamok közözzék az ilyen ismeretek és szakértelem értékeléséhez használt kritériumokat.

- (8) Az (1) bekezdésben említett megfelelőségi értékelés céljából a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók beszerzik a szükséges információkat ügyfeleik vagy leendő ügyfeleik – többek között kriptoeszközökbe történő – befektetéssel kapcsolatos ismereteiről és tapasztalatairól, befektetési céljaikról – többek között kockázattűrésükről – és pénzügyi helyzetükről, beleértve a veszteségviselési képességüket is, valamint a kriptoeszköz-vásárlásban rejlő kockázatokkal kapcsolatos alapvető ismereteikről annak érdekében, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatók tanácsot adhassanak az ügyfeleknek vagy leendő ügyfeleknek azzal kapcsolatban, hogy a kriptoeszközök alkalmasak-e számukra és különösen hogy azok megfelelnek-e kockázattűrésüknek és veszteségviselési képességüknek.

- (9) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók figyelmeztetik az ügyfeleket vagy leendő ügyfeleket a következőkkel kapcsolatban:

- a) a kriptoeszközök értéke ingadozhat;

- b) a kriptoeszközök esetében előfordulhat teljes vagy részleges veszteség;

- c) előfordulhat, hogy a kriptoeszközök nem likvidek;

- d) adott esetben a kriptoeszközök nem tartoznak a 97/9/EK irányelv szerinti befektetőkártalanítási rendszerek hatálya alá;

- e) a 2014/49/EU irányelv szerinti betétbiztosítási rendszerek nem terjednek ki a kriptoeszközökre.

(10) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók olyan szabályzatokat és eljárásokat dolgoznak ki, tartanak fenn és hajtanak végre, amelyek lehetővé teszik számukra minden ahhoz szükséges információ beszerzését és vizsgálatát, hogy minden ügyfelük számára el tudják végezni az (1) bekezdésben említett értékelést. Minden észszerű lépést meg kell tenniük az ügyfeleiktől vagy leendő ügyfeleiktől begyűjtött információk megbízhatóságának biztosítására.

(11) Ha az ügyfelek nem adják át a (8) bekezdés alapján kért információkat, vagy ha a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók úgy vélik, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatások vagy a kriptoeszközök nem megfelelőek az ügyfelek számára, nem ajánlanak ilyen kriptoeszköz-szolgáltatásokat vagy kriptoeszközöket, illetve nem kezdik meg az ilyen kriptoeszközök portfóliókezelését.

(12) A kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó vagy kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók az (1) bekezdésben említett megfelelőségi értékelést követően legalább két évente minden egyes ügyfél esetében rendszeresen felülvizsgálják az említett bekezdés szerinti kezdeti értékelést.

(13) Az (1) bekezdésben említett megfelelőségi értékelést vagy annak a (12) bekezdés szerinti felülvizsgálatát követően a kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadást nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók olyan megfelelőségi jelentést bocsátanak ügyfeleik rendelkezésére, amely tartalmazza a nyújtott tanácsot, valamint azt, hogy az milyen módon felel meg az ügyfél preferenciáinak, céljainak és egyéb jellemzőinek. A jelentést elektronikus formátumban kell elkészíteni és továbbítani az ügyfelek számára. A jelentésnek ki kell terjednie legalább a következőkre:

- a) az (1) bekezdésben említett értékelésre vonatkozó naprakész információk; és
- b) a tanácsadás főbb elemei.

Az első albekezdésben említett megfelelőségi jelentésnek egyértelművé kell tennie, hogy a tanácsadás az ügyfél kriptoeszközökbe történő befektetéssel kapcsolatos ismeretein és tapasztalatán, az ügyfél befektetési céljain, kockázattűrésén, pénzügyi helyzetén és veszteségviselési képességén alapul.

(14) A kriptoeszközök portfóliókezelését végző kriptoeszköz-szolgáltatók rendszeres kimutatásokat bocsátanak ügyfeleik rendelkezésére elektronikus formátumban az ügyfelek megbízásából végzett portfóliókezelési tevékenységekkel kapcsolatban. Ezek a rendszeres kimutatások megbízható és kiegyensúlyozott áttekintést nyújtanak az elvégzett tevékenységekről, valamint a portfóliónak a jelentéstételi időszakban nyújtott teljesítményéről, naprakész kimutatást tartalmaznak arról, hogy az elvégzett tevékenységek milyen módon felelnek meg az ügyfél preferenciáinak, céljainak és egyéb jellemzőinek, továbbá naprakész információt tartalmaznak az (1) bekezdésben említett megfelelőségi értékelésről, illetve annak a (12) bekezdés szerinti felülvizsgálatáról.

Az e bekezdés első albekezdésében említett rendszeres kimutatást háromhavonta kell rendelkezésre bocsátani, kivéve, ha az ügyfél hozzáféréssel rendelkezik egy olyan online rendszerhez, amelyben megtekinthető az ügyfél portfóliójának naprakész értékelése és az (1) bekezdésben említett megfelelőségi értékelésre vonatkozó naprakész információk, és a kriptoeszköz-szolgáltató bizonyítani tudja, hogy az ügyfél az adott negyedév során legalább egyszer megtekintette az értékelést. Az ilyen online rendszert elektronikus formátumnak kell tekinteni.

(15) Az ESMA 2024. december 30-ig az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki, amelyekben meghatározza a következőket:

- a) az ügyfél ismereteinek és szakértelmének a (2) bekezdéssel összhangban történő értékelésére vonatkozó kritériumok;
- b) a (8) bekezdésben említett információk; továbbá
- c) a (14) bekezdésben említett rendszeres kimutatás formátuma.

82. cikk

Kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása

(1) Az ügyfelek nevében kriptoeszköz-átküldési szolgáltatásokat nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók a feladataikat és felelősségi köreiket meghatározó megállapodást kötnek ügyfeleikkel. A megállapodásba legalább a következőket bele kell foglalni:

- a) a megállapodás részes feleinek személyazonossága;

- b) a nyújtott átküldési szolgáltatás módozatainak leírása;
- c) a kriptoeszköz-szolgáltató által használt biztonsági rendszerek leírása;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató által felszámított díjak;
- e) az alkalmazandó jog.

(2) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve, az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki az ügyfelek nevében kriptoeszköz-átküldési szolgáltatásokat nyújtó kriptoeszköz-szolgáltatók számára az eljárások és szabályzatok tekintetében, beleértve az ügyfelek jogait is, a kriptoeszköz-átküldési szolgáltatásokkal összefüggésben.

4. FEJEZET

Részesedésszerzés kriptoeszköz-szolgáltatóban

83. cikk

A kriptoeszköz-szolgáltatóban való szándékolt részesedésszerzés értékelése

(1) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, vagy összehangoltan fellépő több ilyen személynek (a továbbiakban: a részesedést szerezni kívánó személy), aki vagy amely döntést hozott befolyásoló részesedésnek egy kriptoeszköz-szolgáltatóban való közvetlen vagy közvetett megszerzésére vagy ilyen befolyásoló részesedésnek egy kriptoeszköz-szolgáltatóban való közvetlen vagy közvetett további növelésére, aminek eredményeképpen szavazati jogainak vagy tőkerészesedésének aránya elérné vagy meghaladná a 20 %-ot, 30 %-ot vagy 50 %-ot vagy a kriptoeszköz-szolgáltató a leányvállalatává válna, erről írásban értesítenie kell az említett kriptoeszköz-szolgáltató illetékes hatóságát, megadva a megszerezni kívánt részesedés nagyságát, továbbá a 84. cikk (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság által elfogadott szabályozástechnikai standardok szerint megkövetelt információkat.

(2) Minden olyan természetes vagy jogi személynek, aki vagy amely döntést hozott egy kriptoeszköz-szolgáltatóban fennálló befolyásoló részesedés közvetlen vagy közvetett elidegenítéséről, döntéséről a részesedés elidegenítését megelőzően írásban értesítenie kell az illetékes hatóságot a részesedés nagyságának megjelölésével. Az említett személynek értesítenie kell az illetékes hatóságot akkor is, ha a befolyásoló részesedés oly mértékű csökkentéséről döntött, hogy ezáltal szavazati jogának vagy birtokolt tőkerészesedésének aránya 10 %, 20 %, 30 % vagy 50 % alá csökkenne, vagy a kriptoeszköz-szolgáltató megszűnne leányvállalata lenni.

(3) Az illetékes hatóság azonnal, de legkésőbb az (1) bekezdés szerinti értesítés átvételét követő két munkanapon belül írásban visszaigazolja annak átvételét.

(4) Az illetékes hatóság az e cikk (3) bekezdésében említett írásos átvételi elismervény keltétől számított 60 munkanapon belül értékeli az e cikk (1) bekezdésében említett szándékolt részesedésszerzést és a Bizottság által a 84. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadott szabályozástechnikai standardok szerint megkövetelt információkat. Az értesítés átvételének elismerésekor az illetékes hatóság tájékoztatja a részesedést szerezni kívánó személyt az értékelési időszak befejezésének időpontjáról.

(5) A (4) bekezdésben említett értékelés céljából az illetékes hatóság konzultálhat a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás elleni küzdelemmel foglalkozó illetékes hatóságokkal és a pénzügyi információs egységekkel, és megfelelően figyelembe veszi véleményüket.

(6) A (4) bekezdésben említett értékelés elvégzése során az illetékes hatóság az értékelés elvégzéséhez szükséges kiegészítő információkat kérhet a részesedést szerezni kívánó személytől. Ezt a kérést az értékelés véglegesítése előtt, de legkésőbb a (3) bekezdésben említett írásbeli átvételi elismervény keltétől számított 50. munkanapon kell benyújtani. Az információkérést írásban, a szükséges kiegészítő információk megnevezésével kell megtenni.

Az illetékes hatóság az e bekezdés első albekezdésében említett kiegészítő információk kézhezvételéig felfüggeszti a (4) bekezdésben említett értékelési időszakot. A felfüggesztés nem tarthat tovább 20 munkanapnál. Az illetékes hatóság esetleges – a kapott információ kiegészítését vagy pontosítását szolgáló – további kérése nem járhat az értékelési időszak újabb felfüggesztésével.

Az illetékes hatóság az e bekezdés második albekezdésében említett felfüggesztést legfeljebb 30 munkanapra meghosszabbíthatja, amennyiben a részesedést szerezni kívánó személy az Unión kívül található vagy harmadik ország jogának szabályozása alá tartozik.

(7) Az az illetékes hatóság, amely a (4) bekezdésben említett értékelés befejezését követően úgy dönt, hogy ellenzi az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést, erről két munkanapon belül, de legkésőbb a (4) bekezdésben említett – adott esetben a (6) bekezdés második és harmadik albekezdésével összhangban meghosszabbított – időpont előtt értesíti a részesedést szerezni kívánó személyt. Az értesítésben meg kell jelölni ezen döntés indokait.

(8) Amennyiben az illetékes hatóság nem ellenzi az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzést a (4) bekezdésben említett – adott esetben a (6) bekezdés második és harmadik albekezdésével összhangban meghosszabbított – időpontig, a szándékolt részesedésszerzést jóváhagyottnak kell tekinteni.

(9) Az illetékes hatóság megszabhatja az (1) bekezdésben említett szándékolt részesedésszerzés végrehajtásának maximális időtartamát, és azt adott esetben meghosszabbíthatja.

84. cikk

A kriptoeszköz-szolgáltatóban való szándékolt részesedésszerzés értékelésének tartalma

(1) A 83. cikk (4) bekezdésében említett értékelés elvégzése során az illetékes hatóság a következő kritériumok mindegyike alapján értékeli a részesedést szerezni kívánó személy alkalmasságát és a 83. cikk (1) bekezdésében említett szándékolt részesedésszerzés pénzügyi megbízhatóságát:

- a) a részesedést szerezni kívánó személy hírneve;
- b) a szándékolt részesedésszerzés eredményeképpen a kriptoeszköz-szolgáltató üzleti tevékenységét irányító bármely személy hírneve, tudása, készségei és tapasztalata;
- c) a részesedést szerezni kívánó személy pénzügyi megbízhatósága, különösen a részesedésszerzés tárgyát képező kriptoeszköz-szolgáltató tekintetében tervezett és folytatott üzleti tevékenység típusával kapcsolatban;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató képes lesz-e teljesíteni és képes-e folyamatosan teljesíteni e cím rendelkezéseit;
- e) a szándékolt részesedésszerzéssel összefüggésben észszerű okkal feltételezhető-e, hogy pénzmosásra vagy terrorizmusfinanszírozásra, illetőleg ezek kísérletére kerül vagy került sor az (EU) 2015/849 irányelv 1. cikkének (3) és (5) bekezdésének értelmében, vagy hogy a szándékolt részesedésszerzés növelheti ennek kockázatát.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor ellenezheti a szándékolt részesedésszerzést, ha erre az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok alapján észszerű oka van, vagy ha a 83. cikk (4) bekezdésének megfelelően nyújtott információ hiányos vagy téves.

(3) A tagállamok nem szabhatnak előzetes feltételeket az e rendelet értelmében megszerzendő befolyásoló részesedés nagysága tekintetében, és nem engedélyezhetik illetékes hatóságaik számára a szándékolt részesedésszerzésnek a piac gazdasági igényei alapján való vizsgálatát.

(4) Az ESMA az EBH-val szorosan együttműködve szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza a 83. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében említett értékelés elvégzéséhez szükséges információk részletes tartalmát. Az előírt információknak a prudenciális értékelés szempontjából relevánsnak, továbbá arányosnak kell lenniük, és igazodniuk kell a 83. cikk (1) bekezdésében említett, részesedést szerezni kívánó személy és a szándékolt részesedésszerzés jellegéhez.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

5. FEJEZET

Jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók

85. cikk

A jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók azonosítása

(1) Egy kriptoeszköz-szolgáltató akkor minősül jelentősnek, ha egy naptári évben átlagosan legalább 15 millió aktív felhasználóval rendelkezik az Unióban, amihez az átlagot az előző naptári évben aktív felhasználók napi számának átlagaként számítják ki.

(2) A kriptoeszköz-szolgáltatók az aktív felhasználók (1) bekezdésben meghatározott számának elérését követő két hónapon belül értesítik illetékes hatóságukat. Amennyiben az illetékes hatóság egyetért azzal, hogy az (1) bekezdésben meghatározott küszöbérték teljesül, értesíti erről az ESMA-t.

(3) Az illetékes hatóságok e rendelet szerinti feladatainak sérelme nélkül a székhely szerinti tagállamok illetékes hatóságai évente tájékoztatják az ESMA felügyeleti tanácsát a jelentősnek tekintett kriptoeszköz-szolgáltatókkal kapcsolatos következő felügyeleti fejleményekről:

- a) az 59. cikkben említett, folyamatban lévő vagy lezárult engedélyezési eljárások;
- b) az engedélyek visszavonására irányuló, a 64. cikkben említett folyamatban lévő vagy lezárult eljárások;
- c) a 94. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), c), e), f), g), y) és aa) pontjában meghatározott felügyeleti hatáskörök gyakorlása.

A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága gyakrabban is tájékoztathatja az ESMA felügyeleti tanácsát, illetve értesítheti, mielőtt az első albekezdés a), b) vagy c) pontja tekintetében bármilyen határozatot hozna.

(4) A (3) bekezdés második albekezdésében említett tájékoztatást az ESMA felügyeleti tanácsában folytatott eszmecsere követheti.

(5) Az ESMA adott esetben élhet az 1095/2010/EU rendelet 29., 30., 31. és 31b. cikke szerinti hatásköreivel.

VI. CÍM

A KRIPTOESZKÖZÖKKEL KAPCSOLATOS PIACI VISSZAÉLÉS MEGAKADÁLYOZÁSA ÉS TILALMA

86. cikk

A piaci visszaélésre vonatkozó szabályok hatálya

(1) Ez a cím bármely személy minden olyan cselekményére alkalmazandó, amely kereskedésbe bevezetett kriptoeszközökkel vagy olyan kriptoeszközökkel kapcsolatos, amelyekre vonatkozóan a kereskedésbe történő bevezetés iránti kérelmet nyújtottak be.

(2) Ez a cím az (1) bekezdésben említett kriptoeszközökkel kapcsolatos valamennyi ügyletre, megbízásra vagy magatartásra is vonatkozik, függetlenül attól, hogy az ügyletre, megbízásra vagy magatartásra kereskedési platformon kerül-e sor.

(3) Ez a cím az (1) bekezdésben említett kriptoeszközökkel kapcsolatos, az Unióban és harmadik országokban történő cselekményekre és mulasztásokra alkalmazandó.

87. cikk

Bennfentes információ

(1) E rendelet alkalmazásában a bennfentes információ az alábbi típusú információkat foglalja magában:

- a) olyan pontos információ, amelyet nem hoztak nyilvánosságra, és amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több kriptoeszköz-kibocsátóval, ajánlattevővel vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személlyel, illetve egy vagy több kriptoeszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna az említett kriptoeszközök vagy egy kapcsolódó kriptoeszköz ára;

b) a kriptoeszköz-megbízások ügyfelek nevében történő végrehajtásával megbízott személyek esetében ez az ügyfél által a kriptoeszközökre vonatkozó, függőben lévő megbízásaival kapcsolatban megadott olyan pontos információt is jelenti, amely közvetlenül vagy közvetve egy vagy több kibocsátóval, ajánlattevővel vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személlyel, illetve egy vagy több kriptoeszközzel kapcsolatos, és amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna az említett kriptoeszközök vagy egy kapcsolódó kriptoeszköz árára.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az olyan információ minősül pontosnak, amely létező vagy észszerűen feltételezhető módon létrejövő körülményekre, illetve olyan eseményre vonatkozik, amely megtörtént vagy amelyről észszerűen feltételezhető, hogy meg fog történni, és amely információ kellően konkrét ahhoz, hogy lehetővé tegye következtetések levonását az adott körülményeknek vagy eseménynek a kriptoeszközök árára esetlegesen gyakorolt hatásáról. Ebben a tekintetben egy olyan, időben elhúzódó folyamat esetén, amely egy bizonyos körülményhez vagy egy bizonyos eseményhez vezet, vagy amelynek célja ilyen körülmény vagy esemény előidézése, nemcsak az ilyen jövőbeli körülményt vagy jövőbeli eseményt lehet pontos információnak tekinteni, hanem az említett jövőbeli körülményt vagy eseményt előidéző vagy ahhoz vezető folyamat köztes lépéseit is.

(3) Egy elhúzódó folyamat valamely köztes lépése bennfentes információnak tekintendő, ha önmagában kielégíti a bennfentes információ (2) bekezdésben említett kritériumait.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában az olyan információ, amelynek nyilvánosságra hozatala valószínűleg jelentős hatást gyakorolna a kriptoeszközök árára, olyan információt jelent, amelyet egy észszerűen eljáró kriptoeszköz-birtokos feltételezhetően figyelembe venne befektetési döntéseinek meghozatalakor.

88. cikk

Bennfentes információk nyilvánosságra hozatala

(1) A kibocsátók, az ajánlattevők és a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek haladéktalanul tájékoztatják a nyilvánosságot a 87. cikkben említett, őket közvetlenül érintő bennfentes információról oly módon, amely lehetővé teszi, hogy a nyilvánosság gyorsan hozzáférhessen az információhoz, és teljeskörűen, helyesen és időben értékelhesse azt. A kibocsátók, az ajánlattevők és a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalát nem kapcsolhatják össze szolgáltatásaik forgalmazásával. A kibocsátók, az ajánlattevők és a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek honlapjukon legalább öt éven át közzétesznek és megőriznek minden olyan bennfentes információt, amelyet kötelesek nyilvánosságra hozni.

(2) A kibocsátók, az ajánlattevők és a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek saját felelősségükre késleltethetik a 87. cikkben említett bennfentes információk közzétételét, feltéve, hogy az összes következő feltétel teljesül:

- a) az azonnali közzététel valószínűleg sértené a kibocsátók, az ajánlattevők vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek jogos érdekeit;
- b) a közzététel késleltetése a nyilvánosság számára vélhetően nem félrevezető;
- c) a kibocsátók, az ajánlattevők vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek biztosítani tudják ezen információk bizalmas kezelését.

(3) Amennyiben egy kibocsátó, ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy a (2) bekezdéssel összhangban késleltette valamely bennfentes információ nyilvánosságra hozatalát, az információ nyilvánosságra hozatalát követően haladéktalanul tájékoztatja az illetékes hatóságot az információ nyilvánosságra hozatalának késleltetéséről, és írásban kifejti, hogy a (2) bekezdésben meghatározott feltételek hogyan teljesültek. Másik lehetőségként a tagállamok úgy is rendelkezhetnek, hogy ilyen magyarázatot csak az illetékes hatóság kérésére kell benyújtani.

(4) E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az alábbiak technikai eszközeinek meghatározása céljából:

- a) a bennfentes információk (1) bekezdés szerinti megfelelő nyilvánosságra hozatala; továbbá
- b) a bennfentes információk nyilvánosságra hozatalának a (2) és (3) bekezdés szerinti késleltetése.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

89. cikk

A bennfentes kereskedelem tilalma

(1) E rendelet alkalmazásában bennfentes kereskedelem akkor valósul meg, amikor a bennfentes információkkal rendelkező személy az említett információkat oly módon használja fel, hogy közvetlenül vagy közvetve, saját vagy harmadik fél javára olyan kriptoeszközöket szerez meg vagy idegenít el, amelyekre az információ vonatkozik. Szintén bennfentes kereskedelemnek minősül a bennfentes információ olyan kriptoeszköztől való megvonása vagy módosítása révén való felhasználása, amelyre az információ vonatkozik, amennyiben az adott személy a bennfentes információhoz a megbízást követően jutott hozzá. A bennfentes információ felhasználása magában foglalja továbbá valamely személy ajánlatának saját vagy harmadik fél javára történő benyújtását, módosítását, illetve visszavonását.

(2) Tilos a kriptoeszközökre vonatkozó bennfentes kereskedelem és a bennfentes információ felhasználása vagy ezen magatartások kísérlete az adott kriptoeszközök saját vagy harmadik fél javára történő közvetlen vagy közvetett megszerzése vagy elidegenítése céljából. Tilos a bennfentes kereskedelem folytatására vonatkozó tanácsadás, ösztönzés és rábírás is.

(3) A kriptoeszközökre vonatkozó bennfentes információval rendelkező személy e bennfentes információ alapján nem tanácsolhatja egy másik személy részére, illetve nem ösztönözheti arra, hogy:

- a) az említett kriptoeszközöket megszerezze vagy elidegenítse; vagy
- b) az említett kriptoeszközökre vonatkozó megbízást visszavonja vagy módosítsa.

(4) A (3) bekezdésben említett tanács vagy ösztönzés felhasználása e cikk értelmében bennfentes kereskedelemnek minősül, amennyiben az említett tanácsot vagy ösztönzést felhasználó személy tudja, vagy tudnia kellene, hogy az bennfentes információon alapul.

(5) E cikk minden olyan személyre alkalmazandó, aki az alábbiak bármelyikéből eredően bennfentes információval rendelkezik:

- a) az adott személy a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy igazgatási, vezető vagy felügyelő testületének tagja;
- b) az adott személy részesedéssel rendelkezik a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy tőkéjében;
- c) az adott személy az információhoz munkaviszony, hivatás vagy feladat gyakorlása keretében, illetve megosztott főkönyvi technológiában vagy hasonló technológiában betöltött szerepével kapcsolatban jutott hozzá; vagy
- d) az adott személy bűncselekményben érintett.

E cikk minden olyan személyre is alkalmazandó, aki az első albekezdésben említettektől eltérő körülmények között rendelkezik bennfentes információval, amennyiben az említett személy tudja, vagy tudnia kellene, hogy bennfentes információról van szó.

(6) Amennyiben az (1) bekezdésben említett személy jogi személy, e cikk a nemzeti jognak megfelelően alkalmazandó azokra a természetes személyekre, akik részt vesznek egy megbízásnak az érintett jogi személy javára történő megszerzésére, az elidegenítésére, a visszavonására vagy a módosítására vonatkozó döntés meghozatalában.

90. cikk

Bennfentes információk jogosulatlan közzétételének tilalma

(1) A bennfentes információval rendelkező személy nem adhatja át más személynek jogosulatlanul az említett információt, kivéve, ha arra munkaviszony, hivatás vagy feladat szokásos gyakorlása keretében kerül sor.

(2) A 89. cikk (4) bekezdésében említett tanács vagy ösztönzés továbbadása bennfentes információk jogosulatlan közzétételének minősül, amennyiben a tanácsot vagy ösztönzést átadó személy tudja, vagy tudnia kellene, hogy az bennfentes információon alapul.

91. cikk

A piaci manipuláció tilalma

(1) Senki nem folytathat piaci manipulációt és nem tehet erre irányuló kísérletet.

- (2) E rendelet alkalmazásában a piaci manipuláció magában foglalja az alábbi tevékenységek bármelyikét:
- a) azon esetek kivételével, amikor arra jogszerű okból kerül sor, az olyan ügyletkötés, kereskedési megbízás, vagy bármely más magatartás, amely:
 - i. hamis vagy félrevezető jelzéseket ad, vagy valószínűleg adhat a kriptoeszköz kínálatáról, keresletéről vagy áráról;
 - ii. biztosítja, illetve valószínűleg biztosíthatja, hogy egy vagy több kriptoeszköz ára a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten legyen;
 - b) olyan ügyletkötés, kereskedési megbízás, vagy bármely más tevékenység vagy magatartás, amely egy vagy több kriptoeszköz árát érinti vagy valószínűleg érintheti, és amelynek során fiktív eszköz igénybevételére, illetve a megtévesztés vagy félrevezetés egyéb formájára kerül sor;
 - c) olyan információk vagy híresztelések terjesztése a médiában – többek között az interneten – vagy bármilyen más módon, amelyek hamis vagy félrevezető jelzéseket adnak vagy valószínűleg adhatnak egy vagy több kriptoeszköz kínálatáról, keresletéről vagy áráról, illetve biztosítják, vagy valószínűleg biztosíthatják, hogy egy vagy több kriptoeszköz ára a szokásostól eltérő vagy mesterséges szinten legyen, amennyiben a terjesztő személy tudta, vagy tudnia kellett volna, hogy az információ hamis vagy félrevezető.
- (3) Piaci manipulációnak minősülnek különösen, de nem kizárólag az alábbi magatartási formák:
- a) valamely kriptoeszköz kínálata vagy kereslete tekintetében erőfölény biztosítása, amely közvetlenül vagy közvetve a vételi vagy eladási árak rögzítését vagy más tisztességtelen kereskedési feltételek kialakulását eredményezi, vagy valószínűleg azt eredményezheti;
 - b) kriptoeszköz-kereskedési platformnak szóló megbízások adása, visszavonása vagy módosítása – bármely rendelkezésre álló kereskedési eszköz útján –, amely a (2) bekezdés a) pontjában említett hatások valamelyikét fejt ki a következők révén:
 - i. a kriptoeszköz-kereskedési platform működésének megszakítása vagy késleltetése, vagy olyan tevékenység folytatása, amely valószínűleg ilyen hatással jár;
 - ii. annak megnehezítése mások számára, hogy a kriptoeszköz-kereskedési platformon a valós megbízásokat azonosíthassák, vagy olyan tevékenység folytatása, amely valószínűleg ilyen hatással jár, például olyan megbízások adása révén, amelyek a kriptoeszköz-kereskedési platform szokásos működésének megzavarásával járnak;
 - iii. hamis vagy félrevezető jelzések adása valamely kriptoeszköz kínálatát, keresletét vagy árát illetően, különösen tendenciaindító vagy -erősítő megbízások adásával vagy olyan tevékenység folytatásával, amely valószínűleg ilyen hatással jár;
 - c) a hagyományos vagy az elektronikus tömegtájékoztatáshoz való eseti vagy rendszeres hozzáférés – kriptoeszközhöz vonatkozó vélemény kinyilvánításával történő – kihasználása, ha a véleményt nyilvánító személy előzőleg pozíciót vett fel a kérdéses kriptoeszköz vonatkozásában, és utóbb a kinyilvánított véleményeknek a kriptoeszköz ára gyakorolt hatását kihasználva tesz szert haszonra anélkül, hogy egyidejűleg megfelelően és hatékonyan nyilvánosságra hozta volna az említett összeférhetlenséget.

92. cikk

A piaci visszaélés megelőzése és felderítése

- (1) Minden olyan személynek, aki hivatásszerűen kriptoeszköz-ügyleteket szervez vagy hajt végre, hatékony szabályokkal, rendszerekkel és eljárásokkal kell rendelkeznie a piaci visszaélések megelőzésére és felderítésére. Az érintett személy a bejegyzése vagy központi irodája szerinti tagállam illetékes hatósága, illetve fióktelep esetében a fióktelep helye szerinti tagállam illetékes hatósága bejelentési szabályainak hatálya alá tartozik, és haladéktalanul jelentenie kell bármiféle megalapozott gyanút a megbízásokkal vagy ügyletekkel – beleértve azok visszavonását vagy módosítását is –, valamint a megosztott főkönyvi technológia működésének egyéb vonatkozásaival – például a konszenzusos mechanizmussal – kapcsolatban, amennyiben arra utaló körülmények állhatnak fenn, hogy piaci visszaélést követtek vagy követnek el, vagy valószínűleg piaci visszaélést fognak elkövetni.

A gyanús megbízásokról vagy ügyletekről bejelentést kapó illetékes hatóságok ezeket az információkat haladéktalanul továbbítják az érintett kereskedési platformok illetékes hatóságainak.

(2) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek részletesebben meghatározzák a következőket:

- a) a személyek (1) bekezdésnek való megfelelését szolgáló megfelelő mechanizmusok, rendszerek és eljárások;
- b) a személyek által az (1) bekezdésnek való megfelelés céljából használandó mintadokumentum;
- c) határokon átnyúló piaci visszaélések esetén az érintett illetékes hatóságok közötti koordinációs eljárások a piaci visszaélések felderítése és szankcionálása érdekében.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. december 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

(3) Az e cikk szerinti felügyeleti gyakorlatok következtettségének biztosítása érdekében az ESMA az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2025. június 30-ig iránymutatásokat bocsát ki az illetékes hatóságok felügyeleti gyakorlatairól a piaci visszaélések megelőzése és felderítése érdekében, amennyiben azokra a (2) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardok még nem terjednek ki.

VII. CÍM

ILLETÉKES HATÓSÁGOK, AZ EBH ÉS AZ ESMA

1. FEJEZET

Az illetékes hatóságok hatásköre és együttműködés az illetékes hatóságok, az EBH és az ESMA között

93. cikk

Az illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kijelölik az e rendeletben előírt feladatok és kötelezettségek végrehajtásáért felelős illetékes hatóságokat. A tagállamok értesítik az EBH-t és az ESMA-t ezekről az illetékes hatóságokról.

(2) Amennyiben a tagállamok az (1) bekezdés alapján egynél több illetékes hatóságot jelölnek ki, meg kell határozniuk az egyes hatóságok feladatait, és közülük egy illetékes hatóságot ki kell jelölniük az illetékes hatóságok közötti, valamint az EBH-val és az ESMA-val folytatandó, határokon átnyúló közigazgatási együttműködés egyedüli kapcsolattartó pontjaként. A tagállamok az említett közigazgatási együttműködés egyes típusaira különböző egyedüli kapcsolattartó pontokat jelölhetnek ki.

(3) Az ESMA a honlapján közzéteszi az (1) és (2) bekezdéssel összhangban kijelölt illetékes hatóságok listáját.

94. cikk

Az illetékes hatóságok hatáskörei

(1) Az e rendelet II–VI. címe szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – legalább a következő felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) bármely személyt kötelezhetnek olyan információk és dokumentumok átadására, amelyeket feladataik ellátása szempontjából relevánsnak tartanak;
- b) felfüggeszthetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy függeszék fel – a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- c) megtilthatják a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását, amennyiben megállapítják, hogy e rendeletet megsértették;
- d) az ügyfelek – különösen a lakossági birtokosok – érdekeinek védelme, illetve a piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében közzétehetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy tegyék közzé – az összes lényeges információt, amely hatással lehet az érintett kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására;
- e) közzétehetik a tényt, hogy egy kriptoeszköz-szolgáltató nem teljesíti a kötelezettségeit;
- f) felfüggeszthetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy függeszék fel – a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását, ha az illetékes hatóságok úgy ítélik meg, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató helyzete következtében a kriptoeszköz-szolgáltatás nyújtása hátrányosan befolyásolná az ügyfelek – különösen a lakossági birtokosok – érdekeit;

- g) előírhatják a meglévő szerződéseknek egy másik kriptoeszköz-szolgáltatóra való, az ügyfelek és a szerződéseket átvevő kriptoeszköz-szolgáltató beleegyezésével történő átruházását, amennyiben a kriptoeszköz-szolgáltató engedélyt a 64. cikk alapján visszavonták;
- h) amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely személy engedély nélkül nyújt kriptoeszköz-szolgáltatást, előzetes figyelmeztetés vagy határidő kitűzése nélkül elrendelhetik a tevékenység azonnali beszüntetését;
- i) előírhatják a kriptoeszközöket kínáló vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, illetve az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói számára a kriptoeszköz-alapdokumentumuk módosítását vagy módosított kriptoeszköz-alapdokumentumuk további módosítását, amennyiben megállapítják, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum vagy a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum nem tartalmazza a 6., 19. vagy 51. cikkben előírt információkat;
- j) előírhatják a kriptoeszközöket kínáló vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, illetve az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói számára, hogy módosítsák marketingközleményeiket, amennyiben megállapítják, hogy a marketingközlemények nem felelnek meg az e rendelet 7., 29. vagy 53. cikkében meghatározott követelményeknek;
- k) amennyiben a pénzügyi stabilitás vagy a kriptoeszköz-birtokosok – különösen a lakossági birtokosok – érdekeinek védelme érdekében szükséges, előírhatják a kriptoeszközöket kínáló vagy azok kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személyek, illetve az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói számára, hogy fogaljanak további információkat kriptoeszköz-alapdokumentumukba;
- l) felfüggeszthetik a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételt vagy azok kereskedésbe történő bevezetését esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- m) megtilthatják a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételt vagy azok kereskedésbe történő bevezetését, amennyiben megállapítják, hogy e rendeletet megsértették, vagy ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet meg fogják sérteni;
- n) felfüggeszthetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy függesszék fel – a kriptoeszközök kereskedését esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- o) megtilthatják a kriptoeszközök kriptoeszköz-kereskedési platformon történő kereskedését, amennyiben megállapítják, hogy e rendeletet megsértették, vagy ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet meg fogják sérteni;
- p) felfüggeszthetik vagy megtilthatják a marketingközleményeket, amennyiben észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- q) előírhatják a kriptoeszközök ajánlattevői, a kereskedésbe történő bevezetésüket kérelmező személyek, az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói, illetve az érintett kriptoeszköz-szolgáltatók számára, hogy szüntessék be vagy függesszék fel a marketingközleményeket esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, amennyiben észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- r) közzétehetik a tényt, hogy a kriptoeszköz valamely ajánlattevője, a kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, illetve az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz- token kibocsátója nem teljesíti az e rendelet szerinti kötelezettségeit;
- s) a kriptoeszköz-birtokosok – különösen a lakossági birtokosok – érdekeinek védelme, illetve a piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében közzétehetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz ajánlattevője, a kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, illetve az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token kibocsátója számára, hogy tegye közzé – az összes lényeges információt, amely hatással lehet a nyilvános ajánlattételre kerülő vagy a kereskedésbe bevezetett kriptoeszközök értékelésére;
- t) felfüggeszthetik – vagy előírhatják a kriptoeszköz-kereskedési platformot működtető kriptoeszköz-szolgáltató számára, hogy függessze fel – a kriptoeszközök kereskedését, ha úgy ítélik meg, hogy a kriptoeszköz ajánlattevője, a kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy helyzete vagy az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token kibocsátójának helyzete következtében a kereskedés hátrányosan befolyásolná a kriptoeszköz-birtokosok – különösen a lakossági birtokosok – érdekeit;

- u) amennyiben okkal feltételezhető, hogy valamely személy engedély nélkül bocsát ki eszközalapú token vagy elektronikuspénz-token, vagy a 8. cikknek megfelelően bejelentett kriptoeszköz-alapdokumentum nélkül kínál az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközöket vagy kérelmezi azok kereskedésbe történő bevezetését, előzetes figyelmeztetés vagy határidő kitűzése nélkül elrendelhetik a tevékenység azonnali beszüntetését;
 - v) meghozhatnak bármilyen típusú intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy a kriptoeszköz ajánlattevője vagy a kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, az eszközalapú token vagy elektronikuspénz-token kibocsátója, illetve a kriptoeszköz-szolgáltató megfeleljenek e rendeletnek, beleértve azt is, hogy előírhatják bármely olyan gyakorlat vagy magatartás beszüntetését, amelyet az illetékes hatóságok e rendelettel ellentétesnek ítélnék;
 - w) helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhetnek a természetes személyek lakóhelyétől eltérő helyszíneken, és e célból bizonyos létesítményekbe beléphetnek, hogy dokumentumokhoz és bármilyen formátumú adatokhoz férjenek hozzá;
 - x) az ellenőrzéseket vagy vizsgálatokat ellenőrökhöz vagy szakértőkhöz szervezhetik ki;
 - y) előírhatják egy természetes személynek az eszközalapútóken-kibocsátó vagy a kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületéből való eltávolítását;
 - z) bármely személytől kérhetik, hogy csökkentse pozíciójának méretét vagy a kriptoeszközöknek való kitettségét;
 - aa) amennyiben nem áll rendelkezésre más hatékony eszköz, amely biztosíthatná e rendelet megsértésének beszüntetését, valamint az ügyfelek és a kriptoeszköz-birtokosok érdekeit érő súlyos sérelem kockázatának elkerülése érdekében meghozhatnak valamennyi ahhoz szükséges intézkedést – többek között azáltal, hogy előírják egy harmadik fél vagy hatóság számára ilyen intézkedések végrehajtását –, hogy:
 - i. tartalmakat távolítsanak el vagy korlátozzanak egy online felülethez való hozzáférést, vagy elrendeljék egy, az ügyfeleknek és a kriptoeszköz-birtokosoknak szóló egyértelmű figyelmeztetés megjelenítését az online felületre való belépéskor;
 - ii. felszólítsanak egy tárhelyszolgáltatót egy online felület eltávolítására, vagy az ahhoz való hozzáférés letiltására vagy korlátozására; vagy
 - iii. felszólítsák a domain név nyilvántartókat vagy domain név regisztrátorokat, hogy töröljenek egy teljesen minősített domainnevet, és tegyék lehetővé az érintett illetékes hatóság számára annak bejegyzését;
 - ab) előírhatják valamely eszközalapútóken- vagy elektronikuspénztóken-kibocsátó számára, hogy a 23. cikk (4) bekezdésével, a 24. cikk (3) bekezdésével, illetve az 58. cikk (3) bekezdésével összhangban minimum címetértéket vezessen be vagy korlátozza a kibocsátott összeget.
- (2) Az ajánlattevőkkel, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyekkel, a kibocsátókkal és a kriptoeszköz-szolgáltatókkal kapcsolatban gyakorolt felügyeleti és vizsgálati hatáskörök nem érintik az e szervezetek tekintetében ugyanazon vagy más felügyeleti hatóságokra ruházott hatásköröket, beleértve a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jog alapján az érintett illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket, valamint az 1024/2013/EU rendelet által az EKB-ra ruházott, a prudenciális felügyeletre vonatkozó hatásköröket.
- (3) A VI. cím szerinti feladataik teljesítése érdekében az illetékes hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – az (1) bekezdésben felsorolt hatáskörök mellett legalább az alábbi felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel rendelkeznek:
- a) hozzáférhetnek bármely dokumentumhoz és adathoz, függetlenül azok formájától, és azokról másolatot kérhetnek vagy készíthetnek;
 - b) tájékoztatást kérhetnek bármely személytől vagy felszólíthatnak bármely személyt tájékoztatás megadására, ideértve az érintett megbízások közvetítésének és az érintett ügyletek lebonyolításának egyes szakaszaiban részt vevő személyeket és e személyek munkahelyi eljárásait is, továbbá információszerzés céljából szükség szerint beidézhetik és meghallgathatják e személyeket;
 - c) beléphetnek természetes és jogi személyek helyiségeibe és területére bármilyen formátumú dokumentumok és adatok lefoglalása érdekében, amennyiben alapos okkal feltételezhető, hogy az ellenőrzés vagy vizsgálat tárgyához kapcsolódó dokumentumok vagy adatok a bennfentes kereskedelem vagy a piaci manipuláció bizonyítása szempontjából lényegesek lehetnek;

- d) büntetőeljárást kezdeményezhetnek;
 - e) bekérhetik távközlési szolgáltató meglévő adatforgalmi nyilvántartását, amennyiben ezt a nemzeti jog megengedi, ha alapos okkal feltételezhető a jogsértés, illetve ezek a nyilvántartások a 88–91. cikk megsértésének vizsgálata szempontjából lényegesek lehetnek;
 - f) indítványozhatják vagyontárgyak zárolását vagy lefoglalását vagy mindkettőt;
 - g) ideiglenesen megtilthatják szakmai tevékenység gyakorlását;
 - h) meghozhatnak a nyilvánosság megfelelő tájékoztatásához szükséges minden intézkedést, többek között helyesbíthetnek közzétett valótlan vagy félrevezető információkat, ezen belül helyesbítő nyilatkozat közzétételére kötelezhetik a valótlan vagy félrevezető információkat közzétevő vagy terjesztő ajánlattevőt, kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyt, kibocsátót vagy egyéb személyt.
- (4) Ha a nemzeti jog alapján szükséges, az illetékes hatóság kérheti a megfelelő bíróságot, hogy határozzon az (1) és (2) bekezdésben említett hatáskörök alkalmazásáról.
- (5) Az illetékes hatóságok az alábbi módokon gyakorolhatják az (1) és (2) bekezdésben említett hatásköröket:
- a) közvetlenül;
 - b) más hatóságokkal együttműködve, beleértve a pénzmosás és a terrorizmusfinanszírozás megelőzéséért és az ellenük folytatott küzdelemért felelős illetékes hatóságokat;
 - c) saját felelősségük mellett a b) pontban említett hatóságokra való hatáskör-átruházással;
 - d) az illetékes bíróságokhoz benyújtott kérelem útján.
- (6) A tagállamok a megfelelő intézkedések meghozatalával biztosítják, hogy az illetékes hatóságok valamennyi olyan felügyeleti és vizsgálati hatáskört gyakorolhassanak, amely feladataik ellátásához szükséges.
- (7) Az illetékes hatóságok részére valamely személy által e rendelettel összhangban nyújtott tájékoztatás nem tekintendő az információközlés szerződésben vagy bármely törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezésben előírt bármely korlátozása megsértésének, és nem jár a bejelentő semmilyen felelősségével az ilyen bejelentéssel kapcsolatban.

95. cikk

Együttműködés az illetékes hatóságok között

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük egymással. Az illetékes hatóságok segítséget nyújtanak más tagállamok illetékes hatóságainak, az EBH-nak és az ESMA-nak. Indokolatlan késedelem nélkül információt cserélnek és együttműködnek a vizsgálati, felügyeleti és jogérvényesítési tevékenységeik során.

Amennyiben a tagállamok a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban a 111. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett büntetőjogi szankciókat írtak elő e rendelet megsértése miatt, megfelelő intézkedésekkel gondoskodnak arról, hogy az illetékes hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges valamennyi hatáskörrel, hogy kapcsolatba lépjenek a joghatóságukhoz tartozó igazságügyi, büntődözési, illetve egyéb bünygyi igazságszolgáltatási hatóságokkal annak érdekében, hogy az e rendelet megsértése miatt indított bünygyi nyomozásokhoz vagy eljárásokhoz kapcsolódó konkrét információkat szerezzenek be, és azokat továbbítsák más illetékes hatóságoknak, valamint az EBH-nak és az ESMA-nak, hogy teljesíthessék az együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségüket.

(2) Az illetékes hatóság csak a következő esetekben tagadhatja meg az információnyújtás vagy egy vizsgálatban való együttműködés iránti kérelem teljesítését:

- a) ha a releváns információk átadása hátrányos hatással lehet a megkeresett tagállam biztonságára, különösen a terrorizmus és más súlyos bűncselekmények elleni küzdelem tekintetében;
- b) ha a kérelem teljesítése valószínűleg hátrányosan befolyásolná saját vizsgálati vagy jogérvényesítési tevékenységeit, illetve adott esetben egy bünygyi nyomozás kimenetelét;
- c) ha ugyanazon cselekmények és ugyanazon természetes vagy jogi személyek tekintetében már kezdeményeztek eljárást a megkeresett tagállam bíróságai előtt;

d) ha ugyanazon természetes vagy jogi személy tekintetében ugyanazon cselekmény miatt a megkeresett tagállamban már jogerős ítéletet hoztak.

(3) Az illetékes hatóságok kérésre kötelesek haladéktalanul rendelkezésre bocsátani az e rendelet alkalmazása céljából szükséges információkat.

(4) Az illetékes hatóságok segítséget kérhetnek egy másik tagállam illetékes hatóságától a helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban.

A megkereső illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t és az ESMA-t az első albekezdésen alapuló bármely megkeresésről. Ha valamely illetékes hatóság egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatása iránti megkeresést kap, a következőket teheti:

a) saját maga végzi el a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;

b) engedélyezi az őt megkereső illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;

c) engedélyezi az őt megkereső illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatását;

d) a felügyeleti tevékenységekkel összefüggő konkrét feladatokat megoszt más illetékes hatóságokkal.

(5) A (4) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzések és vizsgálatok esetében az ESMA valamely illetékes hatóság kérésére koordinálja az ellenőrzést vagy vizsgálatot.

Amennyiben a (4) bekezdésben említett helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat egy eszközalapú token vagy egy elektronikuspénz-token kibocsátóját, illetve eszközalapú tokenhez vagy elektronikuspénz-tokenhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatásokat érint, az ellenőrzést vagy vizsgálatot valamely illetékes hatóság kérésére az EBH koordinálja.

(6) Az illetékes hatóságok az ESMA-hoz utalhatják azokat az eseteket, amikor egy együttműködés – különösen információcsere – iránti megkeresés elutasításra került vagy arra észszerű időn belül nem reagáltak. Ilyen helyzetekben az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

(7) E cikk (6) bekezdésétől eltérve az illetékes hatóságok az EBH-hoz utalhatják azokat az eseteket, amikor egy eszközalapú token vagy egy elektronikuspénz-token kibocsátójával, illetve eszközalapú tokenhez vagy elektronikuspénz-tokenhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatásokkal összefüggő együttműködés – különösen információnyújtás – iránti megkeresés elutasításra került vagy arra észszerű időn belül nem reagáltak. Ilyen helyzetekben az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

(8) Az illetékes hatóságok szorosan koordinálják felügyeleti tevékenységüket annak érdekében, hogy feltárják és orvosolják e rendelet megsértését, kidolgozzák és előmozdítsák a legjobb gyakorlatokat, megkönnyítsék az együttműködést, elősegítsék az egységes értelmezést, valamint vitás esetekben a joghatóságok közötti értékeléseket végezzenek.

E cikk első albekezdésének alkalmazásában az EBH és az ESMA koordinációs szerepet tölt be az illetékes hatóságok között, valamint a 119. cikkben említett felügyeleti kollégiumok között annak érdekében, hogy egységes felügyeleti kultúrát, továbbá következetes felügyeleti gyakorlatot és egységes eljárásokat lehessen kialakítani.

(9) Amennyiben egy illetékes hatóság azt állapítja meg vagy okkal feltételezi, hogy e rendelet valamely előírása nem teljesült, megállapításairól kellő részletességgel tájékoztatja az ilyen jogsértést feltételezhetően elkövető szervezet vagy szervezetek illetékes hatóságát.

(10) Az ESMA – az EBH-val szoros együttműködésben – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az illetékes hatóságok által az (1) bekezdéssel összhangban megosztandó információk pontosabb meghatározása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(11) Az ESMA – az EBH-val szoros együttműködésben – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az illetékes hatóságok közötti együttműködéshez és információcseréhez alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

96. cikk

Együttműködés az EBH-val és az ESMA-val

(1) E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságoknak az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően szorosan együtt kell működniük az ESMA-val, valamint az 1093/2010/EU rendeletnek megfelelően az EBH-val. Információt kell cserélniük az e fejezetben és e cím 2. és 3. fejezetében előírt feladataik elvégzése érdekében.

(2) Az illetékes hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 35. cikkével, illetve az 1095/2010/EU rendelet 35. cikkével összhangban haladéktalanul az EBH és az ESMA rendelkezésére bocsátják a feladataik elvégzéséhez szükséges valamennyi információt.

(3) Az ESMA – az EBH-val szoros együttműködésben – végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az illetékes hatóságok, valamint az EBH és az ESMA közötti együttműködéshez és információcseréhez alkalmazandó egységes formanyomtatványok, mintadokumentumok és eljárások kialakítása céljából.

Az ESMA az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

97. cikk

A kriptoeszközök besorolásával kapcsolatos konvergencia előmozdítása

(1) Az európai felügyeleti hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével, az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével és az 1095/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2024. december 30-ig közösen iránymutatásokat bocsátanak ki, amelyekben meghatározzák a 8. cikk (4) bekezdésében említett kriptoeszköz-alapdokumentumot kísérő magyarázat, valamint a 17. cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontjában és a 18. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett eszközalapú tokenek minősítéséről szóló jogi vélemények tartalmát és formáját. Ezen iránymutatásoknak magukban kell foglalniuk a magyarázat és a vélemény mintadokumentumát, valamint egy, a kriptoeszközök besorolására szolgáló szabványosított tesztet.

(2) Az európai felügyeleti hatóságok az 1093/2010/EU rendelet 29. cikkével, az 1094/2010/EU rendelet 29. cikkével és az 1095/2010/EU rendelet 29. cikkével összhangban előmozdítják az illetékes hatóságok közötti, a kriptoeszközök besorolásáról folytatott megbeszéléseket, többek között azon kriptoeszközök besorolásáról is, amelyek a 2. cikk (3) bekezdése értelmében ki vannak zárva e rendelet hatálya alól. Az európai felügyeleti hatóságok továbbá azonosítják az illetékes hatóságok által az említett kriptoeszközök besorolásánál alkalmazott megközelítések közötti potenciális eltérések forrásait, és a lehetséges mértékben közös megközelítést mozdítanak elő.

(3) A székhely szerinti vagy a fogadó tagállam illetékes hatóságai adott esetben felkérhetik az ESMA-t, az EIOPA-t vagy az EBH-t, hogy nyilvánítsanak véleményt a kriptoeszközök besorolásáról, beleértve azokat is, amelyek a 2. cikk (3) bekezdése értelmében nem tartoznak e rendelet hatálya alá. Az ESMA, az EIOPA vagy az EBH adott esetben az 1093/2010/EU rendelet 29. cikkével, az 1094/2010/EU rendelet 29. cikkével, illetve az 1095/2010/EU rendelet 29. cikkével összhangban az illetékes nemzeti hatóságok kérelmének kézhezvételétől számított 15 munkanapon belül véleményt nyilvánítnak.

(4) Az európai felügyeleti hatóságok közösen éves jelentést készítenek a 109. cikkben említett nyilvántartásban szereplő információk, valamint a (2) és (3) bekezdésben említett munkájuk eredménye alapján, amelyben azonosítják a kriptoeszközök besorolásával kapcsolatos nehézségeket, valamint az illetékes hatóságok megközelítései közötti eltéréseket.

98. cikk

Együttműködés más hatóságokkal

Amennyiben egy eszközalapú token ajánlattevője, a kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, egy eszköz-alapú token vagy elektronikuspénz-token kibocsátója, vagy egy kriptoeszköz-szolgáltató az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységektől eltérő tevékenységeket folytat, az illetékes hatóságok az uniós vagy nemzeti jogban előírtak szerint együttműködnek az ilyen egyéb tevékenységek felügyeletéért felelős hatóságokkal, beleértve a harmadik országok adóhatóságait és érintett felügyeleti hatóságait is.

99. cikk

Értesítési kötelezettség

A tagállamok 2025. június 30-ig értesítik a Bizottságot, az EBH-t és az ESMA-t az e címet végrehajtó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről, a vonatkozó büntetőjogi rendelkezéseket is beleértve. A tagállamok minden ezt követő módosításról indokolatlan késedelem nélkül értesítik a Bizottságot, az EBH-t és az ESMA-t.

100. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Az e rendelet értelmében az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy működési feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmasnak tekintendő és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve azt az esetet, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy az ilyen információ közzétehető, illetve ha az ilyen közzétételt jogi eljárás, illetve a nemzeti adó- vagy büntetőjog hatálya alá tartozó ügyben történő eljárás teszi szükségessé.

(2) A szakmai titoktartás kötelezettsége minden olyan természetes és jogi személyre vonatkozik, aki/amely az illetékes hatóságoknál dolgozik vagy dolgozott. A szakmai titoktartás hatálya alá tartozó információk semmilyen más természetes vagy jogi személlyel vagy hatósággal nem közölhetők, kivéve, ha ezt uniós vagy nemzeti jogalkotási aktus írja elő.

101. cikk

Adatvédelem

A személyes adatok e rendelet keretében végzett kezelése tekintetében az illetékes hatóságok az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban végzik a rendelet alkalmazásához kapcsolódó feladataikat.

Az EBH és az ESMA az e rendelet alkalmazásához kapcsolódó személyesadat-kezelés tekintetében az (EU) 2018/1725 rendelettel összhangban jár el.

102. cikk

Óvintézkedések

(1) Amennyiben a fogadó tagállam illetékes hatóságának egyértelmű és bizonyítható oka van azt feltételezni, hogy a kriptoeszközt kínáló vagy kereskedésbe történő bevezetését kérelmező személy, az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token kibocsátója, illetve kriptoeszköz-szolgáltató szabálytalanságot követett el tevékenysége során, erről értesíti a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságát és az ESMA-t.

Amennyiben az első albekezdésben említett szabálytalanságok egy eszközalapú token vagy egy elektronikuspénz-token kibocsátóját, illetve egy eszközalapú tokenekhez vagy elektronikuspénz-tokenekhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatást érintenek, a fogadó tagállam illetékes hatósága az EBH-t is értesíti.

(2) Ha a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága által meghozott intézkedések ellenére az (1) bekezdésben említett szabálytalanságok továbbra is fennállnak, és e rendelet megsértésének minősülnek, a fogadó tagállam illetékes hatósága – a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága, az ESMA és adott esetben az EBH tájékoztatását követően – minden megfelelő intézkedést megtesz a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfelei és a kriptoeszköz-birtokosok, különösen a lakossági birtokosok védelme érdekében. Az ilyen intézkedések közé tartozik annak megakadályozása, hogy az ajánlattevő, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy, az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token kibocsátója, illetve a kriptoeszköz-szolgáltató további tevékenységeket folytasson a fogadó tagállamban. Az illetékes hatóság erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az ESMA-t és adott esetben az EBH-t. Az ESMA, illetve – amennyiben érintett – az EBH ennek megfelelően, indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja a Bizottságot.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága nem ért egyet a fogadó tagállam illetékes hatóságának az e cikk (2) bekezdése értelmében hozott bármely intézkedésével, az ügyet az ESMA elé utalhatja. Ilyen helyzetekben az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, amennyiben az e cikk (2) bekezdésében említett intézkedések egy eszközalapú token vagy egy elektronikuspénz-token kibocsátóját, illetve egy eszközalapú tokenhez vagy elektronikuspénz-tokenhez kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatást érintenek, a fogadó tagállam illetékes hatósága az ügyet az EBH elé utalhatja. Ilyen helyzetekben az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkének (4) bekezdését kell értelemszerűen alkalmazni.

103. cikk

Az ESMA ideiglenes beavatkozási hatásköre

(1) Az 1095/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az ESMA az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja:

- a) az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő bizonyos kriptoeszközök, illetve az eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő, bizonyos meghatározott jellemzőkkel rendelkező kriptoeszközök kereskedését, forgalmazását vagy értékesítését; vagy
- b) valamely olyan típusú tevékenységet vagy gyakorlatot, amely eszközalapú tokenektől vagy elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökhöz kapcsolódik.

Előfordulhat, hogy az ESMA a tilalmat vagy korlátozást egyes körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(2) Az ESMA csak akkor hoz intézkedést az (1) bekezdés szerint, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a javasolt tilalomra vagy korlátozásra jelentős befektetővédelmi aggályok vagy a kriptoeszközök piacainak szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély miatt van szükség;
- b) az érintett kriptoeszközökre és kriptoeszköz-szolgáltatásokra vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem elégségesek az említett veszély kezelésére;
- c) az érintett illetékes hatóság nem tett lépéseket az említett veszély kezelése érdekében, vagy a megtett lépések nem kezelik megfelelően az említett veszélyt.

(3) Amikor az ESMA az (1) bekezdés szerinti intézkedést hoz, biztosítania kell, hogy az intézkedés:

- a) az intézkedés előnyeire képest nincs aránytalan káros hatással a kriptoeszközök piacainak hatékonyságára, a kriptoeszköz-birtokosokra vagy a kriptoeszköz-szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelekre; továbbá
- b) nem jár a szabályozási arbitrázs kockázatával.

Ha az illetékes hatóságok a 105. cikk szerinti intézkedést hoztak, az ESMA az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések bármelyikét anélkül is megteheti, hogy kiadná a 106. cikk (2) bekezdése szerinti véleményt.

(4) Mielőtt az ESMA az (1) bekezdés szerinti intézkedés mellett döntene, értesíti az érintett illetékes hatóságokat az általa tervezett intézkedésről.

(5) Az ESMA a honlapján értesítést tesz közzé az (1) bekezdés szerinti intézkedés meghozatalára vonatkozó döntésről. Ez az értesítés részletesen ismerteti a bevezetett tilalmat vagy korlátozást, és meghatározza, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba. A tilalmat vagy a korlátozást csak az intézkedések hatálybalépését követő tevékenységekre lehet alkalmazni.

(6) Az ESMA kellő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint bevezetett tilalmat vagy korlátozást. Legalább két egymást követő meghosszabbítást követően és a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján az ESMA dönthet a tilalom vagy korlátozás évenkénti meghosszabbításáról.

(7) Az ESMA által e cikk alapján hozott intézkedések elsőbbséget élveznek az érintett illetékes hatóságok által ugyanabban az ügyben hozott bármely korábbi intézkedéssel szemben.

(8) A Bizottság a 139. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az ESMA-nak figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy fennáll-e jelentős befektetővédelmi aggály vagy a kriptoeszközök piacainak szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély az e cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában.

104. cikk

Az EBH ideiglenes beavatkozási hatásköre

(1) Az 1093/2010/EU rendelet 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban az EBH az e cikk (2) és (3) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése esetén ideiglenesen megtilthatja vagy korlátozhatja:

- a) bizonyos eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek, illetve bizonyos meghatározott jellemzőkkel rendelkező eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kereskedését, forgalmazását vagy értékesítését; vagy
- b) valamely olyan típusú tevékenységet vagy gyakorlatot, amely eszközalapú tokenekhez vagy elektronikuspénz-tokenekhez kapcsolódik.

Előfordulhat, hogy az EBH a tilalmat vagy korlátozást egyes körülményektől teszi függővé, vagy alóla kivételt engedélyez.

(2) Az EBH csak akkor hoz intézkedést az (1) bekezdés szerint, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) a javasolt tilalomra vagy korlátozásra jelentős befektetővédelmi aggályok vagy a kriptoeszközök piacainak szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély miatt van szükség;
- b) az adott eszközalapú tokenekre, elektronikuspénz-tokenekre vagy azokhoz kapcsolódó kriptoeszköz-szolgáltatásokra vonatkozó uniós jog szabályozási követelményei nem elégségesek az említett veszély kezelésére;
- c) az érintett illetékes hatóság nem tett lépéseket az említett veszély kezelése érdekében, vagy a megtett lépések nem kezelik megfelelően az említett veszélyt.

(3) Amikor az EBH az (1) bekezdés szerinti intézkedést hoz, biztosítania kell, hogy az intézkedés:

- a) az intézkedés előnyeihez képest nincs aránytalan káros hatással a kriptoeszközök piacainak hatékonyságára, vagy az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek birtokosaira, vagy az eszközalapútoken-szolgáltatásokat igénybe vevő ügyfelekre; továbbá
- b) nem jár a szabályozási arbitrázs kockázatával.

Ha az illetékes hatóságok a 105. cikk szerinti intézkedést hoztak, az EBH az e cikk (1) bekezdésében említett intézkedések bármelyikét anélkül is megteheti, hogy kiadna egy, a 106. cikk (2) bekezdése szerinti véleményt.

(4) Mielőtt az EBH az (1) bekezdés szerinti intézkedés mellett döntene, értesíti az érintett illetékes hatóságokat az általa tervezett intézkedésről.

(5) Az EBH a honlapján értesítést tesz közzé az (1) bekezdés szerinti intézkedés meghozatalára vonatkozó döntésről. Ez az értesítés részletesen ismerteti a bevezetett tilalmat vagy korlátozást, és meghatározza, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba. A tilalmat vagy a korlátozást csak az intézkedés hatálybalépését követő tevékenységekre lehet alkalmazni.

(6) Az EBH kellő időközönként, de legalább hathavonta felülvizsgálja az (1) bekezdés szerint bevezetett tilalmat vagy korlátozást. Legalább két egymást követő meghosszabbítást követően és a fogyasztókra gyakorolt hatás értékelése céljából végzett megfelelő elemzés alapján az EBH dönthet a tilalom vagy korlátozás évenkénti meghosszabbításáról.

(7) Az EBH által e cikk alapján hozott intézkedések elsőbbséget élveznek az érintett illetékes hatóságok által ugyanabban az ügyben hozott bármely korábbi intézkedéssel szemben.

(8) A Bizottság a 139. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az EBH-nak figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy fennáll-e jelentős befektetővédelmi aggály vagy a kriptoeszközök piacainak szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély az e cikk (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában.

105. cikk

Termékszintű beavatkozás az illetékes hatóságok részéről

(1) Az illetékes hatóságok megtilthatják vagy korlátozhatják a tagállamukban vagy tagállamukból végzett alábbiak bármelyikét:

- a) bizonyos kriptoeszközök vagy bizonyos meghatározott jellemzőkkel rendelkező kriptoeszközök kereskedése, forgalmazása vagy értékesítése; vagy
- b) olyan típusú tevékenység vagy gyakorlat, amely kriptoeszközökhöz kapcsolódik.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor hoz intézkedéseket az (1) bekezdés szerint, ha kellő bizonyossággal meggyőződött arról, hogy:

- a) egy kriptoeszköz jelentős befektetővédelmi aggályokat vet fel, vagy veszélyt jelent a kriptoeszközök piacainak szabályos működésére és integritására, illetve a pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitására legalább egy tagállamban;
- b) az érintett kriptoeszközre vagy kriptoeszköz-szolgáltatásra vonatkozó uniós jog meglévő szabályozási követelményei nem elégségesek az a) pontban említett kockázatok kezeléséhez, és a problémát a felügyelet javításával vagy a meglévő követelmények hatékonyabb érvényesítésével sem lehetne jobban kezelni;
- c) az intézkedés arányos, figyelembe véve az azonosított kockázatok jellegét, az érintett befektetők vagy piaci szereplők tapasztaltságának szintjét, valamint az intézkedés azon befektetőkre és piaci szereplőkre gyakorolt valószínű hatását, akik az érintett kriptoeszközt birtokolják vagy az érintett kriptoeszköz-szolgáltatást veszik igénybe, illetve azokból haszonra tesznek szert;
- d) az illetékes hatóság megfelelő egyeztetést folytatott más, az intézkedés által esetleg jelentősen érintett tagállamok illetékes hatóságaival; továbbá
- e) az intézkedésnek nincs diszkriminatív hatása a más tagállamból nyújtott szolgáltatásokra vagy tevékenységekre.

Az e bekezdés első albekezdésében szereplő feltételek teljesülése esetén az illetékes hatóság óvintézkedés jelleggel, még a kriptoeszköz forgalmazását, kiosztását vagy ügyfelek számára történő értékesítését megelőzően bevezetheti az (1) bekezdésben említett tilalmat vagy korlátozást.

Az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy csak bizonyos körülmények között alkalmazza az (1) bekezdésben említett tilalmat vagy korlátozást, vagy alóla kivételt engedélyez.

(3) Az illetékes hatóság az e cikk szerinti tilalmat vagy korlátozást csak akkor vezetheti be, ha legalább egy hónappal az intézkedés hatálybalépésének tervezett időpontja előtt írásban vagy a hatóságok között elfogadott egyéb módon részletesen értesítette az összes egyéb illetékes hatóságot és az ESMA-t, vagy eszközalapú tokenek és az elektronikus-pénz-tokenek tekintetében az EBH-t a következőkről:

- a) az a kriptoeszköz, tevékenység vagy gyakorlat, amelyhez a javasolt intézkedés kapcsolódik;
- b) a javasolt tilalom vagy korlátozás pontos jellege és hatálybalépésének tervezett időpontja; továbbá
- c) azon bizonyíték, amelyre döntését alapozta és amely alapján meggyőződött arról, hogy a (2) bekezdés első albekezdésében foglalt feltételek mindegyike teljesül.

(4) Azon kivételes esetekben, amikor az illetékes hatóság az (1) bekezdésben említett kriptoeszköz, tevékenység vagy gyakorlat káros hatásainak megelőzése érdekében azt szükségesnek tartja, ideiglenes jelleggel sürgős intézkedést hozhat az összes többi illetékes hatóságnak és az ESMA-nak az intézkedés hatálybalépésének tervezett időpontját megelőzően legalább 24 órával megküldött írásbeli értesítése mellett, feltéve, hogy az e cikkben felsorolt valamennyi kritérium teljesül, továbbá egyértelműen megállapítható, hogy az egy hónapos értesítési időszak mellett nem lehet megfelelően kezelni az adott aggályt vagy veszélyt. Az ideiglenes jelleggel hozott intézkedések időtartama nem haladhatja meg a három hónapot.

(5) Az illetékes hatóság a honlapján értesítést tesz közzé az (1) bekezdésben említett tilalom vagy korlátozás bevezetésére vonatkozó döntésről. Ez az értesítés részletesen ismerteti a bevezetett tilalmat vagy korlátozást, és meghatározza, hogy az intézkedések az értesítés közzétételétől számítva mennyi idő múlva lépnek hatályba, és az illetékes hatóság milyen bizonyítéokra alapozta döntését és győződött meg a (2) bekezdés első albekezdésében szereplő feltételek mindegyikének teljesüléséről. A tilalmat vagy a korlátozást csak az intézkedések hatálybalépét követő tevékenységekre lehet alkalmazni.

(6) Az illetékes hatóság a tilalmat vagy korlátozást visszavonja, ha a (2) bekezdésben szereplő feltételek többé nem állnak fenn.

(7) A Bizottság a 139. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése céljából, amelyekben meghatározza azokat a kritériumokat és tényezőket, amelyeket az EBH-nak figyelembe kell vennie annak meghatározásakor, hogy fennáll-e jelentős befektetővédelmi aggály vagy a kriptoeszközök piacainak szabályos működését és integritását, illetve az uniós pénzügyi rendszer egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély az e cikk (2) bekezdése első albekezdése a) pontjának alkalmazásában.

106. cikk

Koordináció az ESMA-val és az EBH-val

(1) Az ESMA – illetve az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek esetében az EBH – támogató és koordináló szerepet tölt be az illetékes hatóságok által a 105. cikk alapján hozott intézkedésekkel kapcsolatban. Az ESMA – vagy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek esetében az EBH – adott esetben biztosítja, hogy az illetékes hatóságok által hozott intézkedések indokoltak és arányosak legyenek, és hogy az illetékes hatóságok következetes megközelítést alkalmazzanak.

(2) Miután az ESMA – vagy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek esetében az EBH – a 105. cikk (3) bekezdésével összhangban értesítést kapott az említett cikk alapján meghozandó intézkedésekről, véleményt ad ki arról, hogy a tilalom vagy korlátozás indokolt és arányos-e. Ha az ESMA – vagy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek esetében az EBH – úgy véli, hogy más illetékes hatóságoknak is intézkedést kell hozniuk a kockázat kezelése érdekében, ezt jelzi véleményében. A véleményt közzé kell tenni az ESMA – vagy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek esetében az EBH – honlapján.

(3) Ha egy illetékes hatóság olyan intézkedést javasol vagy tesz, amely ellentétes az ESMA vagy az EBH (2) bekezdés szerinti véleményével, vagy ha e vélemény ellenére elutasítja valamely intézkedés meghozatalát, honlapján azonnal értesítést tesz közzé, amelyben teljeskörűen kifejti döntése okait.

107. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) A tagállamok illetékes hatóságai szükség szerint együttműködési megállapodást kötnek a harmadik országok felügyeleti hatóságaival az említett, harmadik országbeli felügyeleti hatóságokkal való információcserére, valamint az e rendelet szerinti kötelezettségeknek az említett harmadik országokban történő érvényesítésére vonatkozóan. Ezen együttműködési megállapodásoknak biztosítaniuk kell legalább a hatékony információcserét, amely lehetővé teszi az illetékes hatóságok számára az e rendeletből eredő kötelezettségeik teljesítését.

Az illetékes hatóság tájékoztatja az EBH-t, az ESMA-t és a többi illetékes hatóságot ilyen jellegű megállapodás megkötésére irányuló szándékáról.

(2) Az ESMA – az EBH-val szorosan együttműködve –, lehetőség szerint megkönnyíti és összehangolja az illetékes hatóságok és a harmadik országok érintett felügyeleti hatóságai közötti együttműködési megállapodások kidolgozását.

(3) Az ESMA – az EBH-val szorosan együttműködve – szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, meghatározva egy mintadokumentumot, amelyet a tagállamok illetékes hatóságainak lehetőség szerint használniuk kell az (1) bekezdésben említett együttműködési megállapodások megkötésekor.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(4) Az ESMA – az EBH-val szorosan együttműködve – lehetőség szerint megkönnyíti és összehangolja továbbá a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott és az e cím 3. fejezete szerinti intézkedések meghozatala szempontjából esetlegesen lényeges információknak az illetékes hatóságok közötti cseréjét.

(5) Az illetékes hatóságok csak olyan esetekben kötnek információcseréről szóló együttműködési megállapodásokat harmadik országok felügyeleti hatóságaival, ha az átadott információkra legalább a 100. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garancia vonatkozik. Az ilyen információcserének az említett illetékes hatóságok e rendelet szerinti feladatainak elvégzését kell szolgálnia.

108. cikk

Az illetékes hatóságok panaszkezelése

(1) Az illetékes hatóságok olyan eljárásokat dolgoznak ki, amelyek lehetővé teszik az ügyfelek és más érdekelt felek – ezen belül a fogyasztói szervezetek – számára, hogy panaszt nyújtsanak be hozzájuk e rendeletnek az ajánlattevők, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyek, az eszközalapú tokenek és elektronikuspénz-tokenek kibocsátói, illetve a kriptoeszköz-szolgáltatók általi feltételezett megsértésével kapcsolatban. A panaszokat írásos – többek között elektronikus – formátumban fogadják a panasz benyújtásának helye szerinti tagállam valamely hivatalos nyelvén, vagy az említett tagállam illetékes hatóságai által elfogadott nyelven.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett panaszkezelési eljárásokra vonatkozó információkat valamennyi illetékes hatóság honlapján elérhetővé kell tenni, és azokat közölni kell az EBH-val és az ESMA-val, Az ESMA a 109. cikkben említett kriptoeszköz-nyilvántartásában közzéteszi az illetékes hatóságok honlapjainak a panaszkezelési eljárásokkal kapcsolatos szakaszaira mutató hivatkozásokat.

2. FEJEZET

Az ESMA nyilvántartása

109. cikk

A kriptoeszköz-alapdokumentumok, az eszközalapútoken- és elektronikuspénztoken-kibocsátók, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatók nyilvántartása

(1) Az ESMA az alábbiakat tartalmazó nyilvántartást hoz létre:

- a) az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó kriptoeszköz-alapdokumentumok;
- b) eszközalapútoken-kibocsátók;
- c) elektronikuspénztoken-kibocsátók; továbbá
- d) kriptoeszköz-szolgáltatók.

Az ESMA honlapján nyilvánosan elérhetővé teszi nyilvántartását és azt rendszeresen frissíti. A frissítések megkönnyítése érdekében az illetékes hatóságok tájékoztatják az ESMA-t a (2)–(5) bekezdésben meghatározott információk tekintetében hozzájuk bejelentett változásokról.

Az illetékes hatóságok megküldik az ESMA-nak a kriptoeszköz-alapdokumentumoknak a nyilvántartásban való besorolásához szükséges adatokat, a (8) bekezdésben meghatározottakkal összhangban.

(2) Az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó kriptoeszköz-alapdokumentumok tekintetében a nyilvántartás tartalmazza a kriptoeszköz-alapdokumentumokat és az esetleges módosított kriptoeszköz-alapdokumentumokat. A kriptoeszköz-alapdokumentumok minden elavult változatát külön archívumban tárolják, és azokat egyértelműen megjelölik mint elavult változatokat.

(3) Az eszközalapútoken-kibocsátók tekintetében a nyilvántartás a következő információkat tartalmazza:

- a) a kibocsátó neve, jogi formája és jogalany-azonosítója;
- b) a kibocsátó kereskedelmi neve, fizikai címe, telefonszáma, e-mail-címe és honlapja;
- c) a kriptoeszköz-alapdokumentumok és az esetleges módosított kriptoeszköz-alapdokumentumok, míg a kriptoeszköz-alapdokumentum elavult változatait külön archívumban tárolják és egyértelműen elavultként jelölik meg;

- d) azon fogadó tagállamok jegyzéke, amelyekben a kérelmező kibocsátó az eszközalapú tokent nyilvános ajánlattétel keretében kínálni tervezi, illetve amelyekben a kérelmező kibocsátó az eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetését kérelmezni tervezi;
- e) a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapja, vagy ha az nem áll rendelkezésre az illetékes hatóság általi értesítés idején, az ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés tervezett kezdőnapja;
- f) a kibocsátó által nyújtott, e rendelet hatálya alá nem tartozó bármely egyéb szolgáltatás, az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogra való hivatkozással;
- g) az eszközalapú-token nyilvános ajánlattétele vagy kereskedésbe történő bevezetése engedélyezésének, vagy a hitelintézetként való engedélyezésnek és adott esetben bármelyik engedély visszavonásának az időpontja.

(4) Az elektronikuspénztoken-kibocsátók tekintetében a nyilvántartás a következő információkat tartalmazza:

- a) a kibocsátó neve, jogi formája és jogalany-azonosítója;
- b) a kibocsátó kereskedelmi neve, fizikai címe, telefonszáma, e-mail-címe és honlapja;
- c) a kriptoeszköz-alapdokumentumok és az esetleges módosított kriptoeszköz-alapdokumentumok, a kriptoeszköz-alapdokumentum elavult változatait külön archívumban tárolják és egyértelműen elavultként jelölik meg;
- d) a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés kezdőnapja, vagy ha az nem áll rendelkezésre az illetékes hatóság általi értesítés idején, az ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés tervezett kezdőnapja;
- e) a kibocsátó által nyújtott, e rendelet hatálya alá nem tartozó bármely egyéb szolgáltatás, az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogra való hivatkozással;
- f) a hitelintézetként vagy elektronikuspénz-kibocsátó intézményként történő engedélyezésnek és adott esetben az említett engedély visszavonásának az időpontja.

(5) A kriptoeszköz-szolgáltatók tekintetében a nyilvántartás a következő információkat tartalmazza:

- a) a kriptoeszköz-szolgáltatónak és adott esetben a kriptoeszköz-szolgáltató fióktelepeinek neve, jogi formája és jogalany-azonosítója;
- b) a kriptoeszköz-szolgáltató, illetve adott esetben az általa működtetett kriptoeszköz-kereskedési platform kereskedelmi megnevezése, fizikai címe, telefonszáma, e-mail-címe és honlapja;
- c) az engedélyező illetékes hatóság neve és címe, valamint kapcsolattartási adatai;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató által nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások felsorolása;
- e) azon fogadó tagállamok listája, amelyekben a kriptoeszköz-szolgáltató kriptoeszköz-szolgáltatás nyújtását tervezi;
- f) a kriptoeszköz-szolgáltatás kezdőnapja, vagy ha az nem áll rendelkezésre az illetékes hatóság általi értesítés idején, a kriptoeszköz-szolgáltatás tervezett kezdőnapja;
- g) a kriptoeszköz-szolgáltató által nyújtott, e rendelet hatálya alá nem tartozó bármely egyéb szolgáltatás, az alkalmazandó uniós vagy nemzeti jogra való hivatkozással;
- h) az engedélyezésnek és adott esetben az engedély visszavonásának az időpontja.

(6) Az illetékes hatóságok haladéktalanul értesítik az ESMA-t a 94. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b), c), f), l), m), n), o) vagy t) pontjában felsorolt intézkedésekről, valamint a kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtását, illetve a kriptoeszközök kibocsátását, nyilvános ajánlattétel keretében történő felkínálását vagy használatát érintő, a 102. cikk alapján hozott hatósági övintézkedésekről. Az ESMA ezt az információt feltünteti a nyilvántartásban.

(7) Az eszközalapútoken-kibocsátóra, az elektronikuspénztoken-kibocsátóra és a kriptoeszköz-szolgáltatóra vonatkozó engedély visszavonásának, valamint a (6) bekezdésnek megfelelően bejelentett intézkedéseknek öt éven át szerepelniük kell a nyilvántartásban.

(8) Az ESMA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a kriptoeszköz-alapdokumentumoknak a nyilvántartásban való, kriptoeszköz-típusok szerinti besorolásához szükséges adatok - beleértve a kibocsátók jogalany-azonosítóját is -, valamint az annak biztosításához szükséges gyakorlati intézkedések további meghatározása céljából, hogy ezek az adatok géppel olvashatók legyenek.

Az ESMA az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap e rendelet kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

110. cikk

A kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó, nem megfelelő szervezetek nyilvántartása

(1) Az ESMA létrehozza azon szervezetek nem kimerítő nyilvántartását, amelyek az 59. vagy 61. cikket megsértve nyújtanak kriptoeszköz-szolgáltatásokat.

(2) A nyilvántartás tartalmazza legalább a nem megfelelő szervezet kereskedelmi nevét vagy honlapját, valamint az információt benyújtó illetékes hatóság nevét.

(3) A nyilvántartást az ESMA honlapján géppel olvasható formátumban nyilvánosan hozzáférhetővé teszi és rendszeresen frissíti, hogy az tartalmazza a körülményekben bekövetkezett esetleges változásokat és az ESMA tudomására hozott, a nyilvántartásban szereplő nem megfelelő szervezetekkel kapcsolatos információkat. A nyilvántartás központosított hozzáférést tesz lehetővé a tagállamok vagy harmadik országok illetékes hatóságai, valamint az EBH által benyújtott információkhoz.

(4) Az ESMA a nyilvántartást naprakészen tartja az olyan ügyekkel kapcsolatos információkkal, amelyekben az 1095/2010/EU rendelet 17. cikkével összhangban saját kezdeményezésére megállapította e rendelet megsértését és amelyekben egy kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó, nem megfelelő szervezetnek címzett, az említett cikk (6) bekezdése szerinti határozatot fogadott el, továbbá a harmadik országok illetékes felügyeleti hatóságai által benyújtott, olyan szervezetekre vonatkozó információkkal, amelyek a szükséges engedély vagy nyilvántartásba vétel nélkül nyújtanak kriptoeszköz-szolgáltatásokat.

(5) Az e cikk (4) bekezdésében említett esetekben az ESMA élhet a 94. cikk (1) bekezdésében említett, az illetékes hatóságokra ruházott vonatkozó felügyeleti és vizsgálati hatáskörökkel a kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó, nem megfelelő szervezetekkel szemben.

3. FEJEZET

Az illetékes hatóságok közigazgatási szankciói és egyéb közigazgatási intézkedései

111. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések

(1) A büntetőjogi szankciók és az illetékes hatóságok 94. cikkben felsorolt felügyeleti és vizsgálati hatáskörének sérelme nélkül a tagállamok a nemzeti joggal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára a megfelelő közigazgatási szankciók kiszabásához és egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalához legalább az alábbi jogsértések esetére:

a) a 4–14. cikk megsértése;

b) a 16., 17., 19., 22., 23., 25., 27–41., 46. és a 47. cikk megsértése;

c) a 48–51., 53., 54. és az 55. cikk megsértése;

d) az 59., 60., 64., valamint a 65–83. cikk megsértése;

e) a 88–92. cikk megsértése;

f) a 94. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálat, ellenőrzés vagy kérelemmel kapcsolatos együttműködés hiánya vagy az ezeknek való megfelelés elmulasztása.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem állapítanak meg közigazgatási szankciókra vonatkozó szabályokat, amennyiben az első albekezdés a), b), c), d) vagy e) pontja szerinti jogsértések 2024. június 30-ig már büntetőjogi szankciók hatálya alá tartoznak nemzeti jogukban. Amennyiben a tagállamok így határoznak, részletesen tájékoztatják a Bizottságot, az ESMA-t és az EBH-t büntetőjoguk idevágó részeiről.

A tagállamok az első és második albekezdésben említett szabályokról 2024. június 30-ig részletesen tájékoztatják a Bizottságot, az EBH-t és az ESMA-t. A tagállamok az említett szabályok későbbi módosításairól is haladéktalanul értesítik a Bizottságot, az ESMA-t és az EBH-t.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett jogsértések esetében a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára legalább a következő közigazgatási szankciók kiszabásához, illetve egyéb közigazgatási intézkedések meghozatalához:

- a) nyilvános közlemény, amely megnevezi a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét;
- b) határozat, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással és tartózkodjon az említett magatartás megismétlésétől;
- c) közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének kétszerese, amennyiben azok meghatározhatók, még akkor is, ha az meghaladja az e bekezdés d) pontjában a természetes személyekre, illetve a (3) bekezdésben a jogi személyekre vonatkozóan meghatározott maximális összeget;
- d) természetes személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább 700 000 EUR, azokban a tagállamokban pedig, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a hivatalos pénznemben 2023. június 29-én ennek megfelelő összeg.

(3) A jogi személyek által elkövetett jogsértések esetében a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára közigazgatási bírságok kiszabásához, amelyek felső határa legalább:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett jogsértések esetében 5 000 000 EUR, azokban a tagállamokban pedig, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a hivatalos pénznemben 2023. június 29-én ennek megfelelő összeg;
- b) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett jogsértések esetében a jogi személynek a rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott pénzügyi kimutatások szerinti teljes éves árbevételének 3 %-a;
- c) az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett jogsértések esetében a jogi személynek a rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott pénzügyi kimutatások szerinti teljes éves árbevételének 5 %-a;
- d) az (1) bekezdés első albekezdésének b) és c) pontjában említett jogsértések esetében a jogi személynek a rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott pénzügyi kimutatások szerinti teljes éves árbevételének 12,5 %-a.

Amennyiben az első albekezdés a)–d) pontjában említett jogi személy olyan anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a legfelső szintű anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy az alkalmazandó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett közigazgatási szankciókon, egyéb közigazgatási intézkedéseken és közigazgatási bírságokon túlmenően a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára arra, hogy az (1) bekezdés első albekezdésének d) pontjában említett jogsértések elkövetésének esetén ideiglenes tilalmat rendeljenek el annak megakadályozása céljából, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének bármely tagja vagy a jogsértésért felelősnek tartott bármely más természetes személy kriptoeszköz-szolgáltatónál vezetői feladatokat láthasson el.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában említett jogsértések esetében a tagállamok nemzeti jogukkal összhangban hatáskört biztosítanak az illetékes hatóságok számára legalább a következő közigazgatási szankciók kiszabásához, illetve legalább a következő közigazgatási intézkedések meghozatalához:

- a) nyilvános közlemény, amely megnevezi a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személyt és a jogsértés jellegét;
- b) végzés, amely előírja a felelős természetes vagy jogi személy számára, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással és tartózkodjon az említett magatartás megismétlésétől;
- c) a jogsértésből származó nyereség vagy az amiatt elkerült veszteség összegének visszaszolgáltatása, ha azok meghatározhatók;
- d) a kriptoeszköz-szolgáltató engedélyének visszavonása vagy felfüggesztése;

- e) ideiglenes tilalom, amely megakadályozza, hogy a kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének bármely, a jogsértésért felelősnek tartott tagja, vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy vezetői feladatokat láthasson el a kriptoeszköz-szolgáltatónál;
- f) a 89., 90., 91. vagy 92. cikkel kapcsolatos jogsértés ismételt elkövetése esetén a kriptoeszköz-szolgáltató vezető testületének bármely, a jogsértésért felelősnek tartott tagja, vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személy legalább 10 évre szóló eltiltása attól, hogy vezetői feladatokat lásson el kriptoeszköz-szolgáltatónál;
- g) a kriptoeszköz-szolgáltató vezető testülete bármely, a jogsértésért felelős tagjának, vagy bármely más, a jogsértésért felelősnek tartott természetes személynek a saját számlára való kereskedéstől történő ideiglenes eltiltása;
- h) közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább a jogsértésből származó nyereség vagy a jogsértés révén elkerült veszteség összegének háromszorosa, amennyiben azok meghatározhatók, még akkor is, ha az meghaladja az alkalmazandó i) vagy j) pontban meghatározott maximális összeget;
- i) természetes személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább 1 000 000 EUR a 88. cikk megsértése esetében, illetve 5 000 000 EUR a 89–92. cikk megsértése esetében, azokban a tagállamokban pedig, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a hivatalos pénznemben 2023. június 29-én ennek megfelelő összeg;
- j) jogi személy esetében olyan közigazgatási bírság, amelynek felső határa legalább 2 500 000 EUR a 88. cikk megsértése esetében, illetve 15 000 000 EUR a 89–92. cikk megsértése esetében, vagy a jogi személynek a rendelkezésre álló legutolsó, a vezető testület által jóváhagyott pénzügyi kimutatások szerinti teljes éves árbevételének 2 %-a a 88. cikk megsértése esetében, illetve 15 %-a a 89–92. cikk megsértése esetében, azokban a tagállamokban pedig, amelyek hivatalos pénzneme nem az euro, a hivatalos pénznemben 2023. június 29-én ennek megfelelő összeg.

Az első albekezdés j) pontjának alkalmazásában, amennyiben a jogi személy olyan anyavállalat, vagy olyan anyavállalat leányvállalata, amelynek a 2013/34/EU irányelv értelmében összevont pénzügyi beszámolót kell készítenie, a figyelembe veendő teljes éves árbevétel a rendelkezésre álló legutolsó, a legfelső szintű anyavállalat vezető testülete által jóváhagyott összevont beszámoló szerinti teljes éves árbevétel, vagy az alkalmazandó uniós számviteli jogszabályok szerinti, annak megfelelő típusú bevétel.

(6) A tagállamok az illetékes hatóságokat a (2)–(5) bekezdésben említetteken felüli hatáskörrel is felruházhatják, és az említett bekezdésekben foglaltakat meghaladó mértékű szankciókat is előírhatnak a jogsértésért felelős természetes és jogi személyek tekintetében egyaránt.

112. cikk

A felügyeleti és szankcionálási hatáskörök gyakorlása

(1) Az illetékes hatóságok a 111. cikk alapján kiszabandó, illetve előírandó közigazgatási szankciók vagy egyéb közigazgatási intézkedések típusának és mértékének meghatározásakor figyelembe vesznek minden lényeges körülményt, többek között – adott esetben – a következőket:

- a) a jogsértés súlyossága és időtartama;
- b) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;
- c) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy felelősségének mértéke;
- d) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személynek a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi teljesítőképessége;
- e) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, amennyiben ez meghatározható;
- f) a jogsértéssel harmadik személyeknek okozott veszteség, amennyiben ez meghatározható;
- g) a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy illetékes hatósággal való együttműködésének mértéke, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül;
- h) e rendeletnek a jogsértésért felelős természetes vagy jogi személy általi korábbi megsértése;

- i) a jogsértésért felelős személy által a jogsértés megismétlésének elkerülése érdekében tett intézkedések;
- j) a jogsértés által a kriptoeszköz-birtokosoknak és a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleinek, különösen a lakossági birtokosoknak az érdekeire gyakorolt hatás.

(2) A közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések kiszabására, illetve előírására vonatkozó hatáskörök 111. cikk szerinti gyakorlása során az illetékes hatóságok szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy a felügyeleti és vizsgálati hatáskörök gyakorlása, valamint a kiszabott közigazgatási szankciók és előírt egyéb közigazgatási intézkedések hatékonyak és arányosak legyenek. A párhuzamos és egymást átfedő intézkedések elkerülése érdekében a határokon átnyúló esetekben összehangoltan lépnek fel a felügyeleti és vizsgálati hatáskörök gyakorlása, valamint a közigazgatási szankciók kiszabása és egyéb közigazgatási intézkedések előírása során.

113. cikk

A jogorvoslathoz való jog

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet alapján az illetékes hatóságok által hozott határozatokat kellően megindokolják, és azok ellen bíróság előtt jogorvoslattal lehessen élni. A bíróság előtti jogorvoslati jognak azokra az engedélykérelmekre is vonatkoznia kell, amelyek tartalmazzák az összes előírt információt, de a benyújtástól számított hat hónapon belül azokról nem hoztak határozatot.

(2) A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a nemzeti jog által meghatározott következő szervezetek közül egy vagy több a fogyasztók érdekében és a nemzeti joggal összhangban eljárást indíthasson a bíróságok vagy az illetékes közigazgatási szervek előtt e rendelet alkalmazásának biztosítása érdekében:

- a) közjogi szervek vagy azok képviselői;
- b) fogyasztói szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik a kriptoeszköz-birtokosok védelméhez;
- c) szakmai szervezetek, amelyeknek jogos érdekük fűződik tagjaik védelméhez.

114. cikk

A határozatok közzététele

(1) Az e rendelet megsértéséért a 111. cikkel összhangban közigazgatási szankciót vagy egyéb közigazgatási intézkedést kiszabó, illetve előíró határozatot az illetékes hatóságok indokolatlan késedelem nélkül közzéteszik hivatalos honlapjukon azt követően, hogy a határozat tárgyát képező természetes vagy jogi személyt tájékoztatták róla. A közzététel tartalmazza legalább a jogsértés típusára és jellegére, valamint a felelős természetes vagy jogi személyek személyazonosságára, illetve kilétére vonatkozó információkat. A vizsgálati jellegű intézkedéseket elrendelő határozatokat nem szükséges közzétenni.

(2) Amennyiben az illetékes hatóság úgy ítéli meg, hogy a jogi személyek kilétének vagy a természetes személyek személyazonosságának vagy személyes adatainak közzététele – az említett adatok közzétételének arányosságát vizsgáló eseti értékelés alapján – aránytalan, vagy ha a közzététel veszélyeztetne egy folyamatban lévő vizsgálatot, az illetékes hatóság a következő intézkedések valamelyikét teszi:

- a) elhalasztja a közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró határozat közzétételét mindaddig, amíg a közzététel ellen szóló okok meg nem szűnnek;
- b) anonim módon, a nemzeti jognak megfelelően teszi közzé a közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró határozatot, amennyiben az anonim közzététel biztosítja az érintett személyes adatok hatékony védelmét;
- c) nem teszi közzé a közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró határozatot abban az esetben, ha az a) és a b) pontban foglalt lehetőségek nem tekinthetők elégségesnek annak biztosításához, hogy:
 - i. a pénzügyi piacok stabilitása ne kerüljön veszélybe;
 - ii. a határozat közzététele arányos legyen a kisebb jelentőségűeknek tekintett intézkedések tekintetében.

A közigazgatási szankció vagy egyéb közigazgatási intézkedés anonim közzétételéről szóló döntés esetén – az első albekezdés b) pontjában említettek szerint – az érintett adatok közzététele észszerű ideig elhalasztható, amennyiben ezen időn belül az anonim közzététel indokai várhatóan megszűnnek.

(3) Amennyiben a közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró határozattal szemben az illetékes bíróságoknál vagy közigazgatási szerveknél jogorvoslattal éltek, az illetékes hatóságok hivatalos honlapjukon haladéktalanul közzéteszik ezt az információt, valamint a jogorvoslat eredményére vonatkozó későbbi információkat is. A közigazgatási szankciót kiszabó vagy egyéb közigazgatási intézkedést előíró korábbi határozatot megsemmisítő határozatokat ugyancsak közzé kell tenni.

(4) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az e cikkel összhangban közzétett információk a közzétételt követően legalább öt évig hozzáférhetőek legyenek a hivatalos honlapjukon. A közzétett személyes adatok csak annyi ideig szerepelhetnek az illetékes hatóság hivatalos honlapján, ameddig ez az alkalmazandó adatvédelmi szabályokkal összhangban szükséges.

115. cikk

Közigazgatási szankciók és egyéb közigazgatási intézkedések bejelentése az ESMA és az EBH részére

(1) Az illetékes hatóság évente az ESMA és az EBH rendelkezésére bocsátja a 111. cikknek megfelelően kiszabott összes közigazgatási szankcióra és előírt egyéb közigazgatási intézkedésre vonatkozó összesített információkat. Az ESMA az említett információkat éves jelentésben teszi közzé.

Amennyiben a tagállamok a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban az abban említett rendelkezések megszegése esetére büntetőjogi szankciókat állapítottak meg, illetékes hatóságaik évente összesített és anonimizált adatokat küldenek az EBH-nak és az ESMA-nak az összes érintett, lefolytatott büntügyi nyomozásra és kiszabott büntetőjogi szankcióra vonatkozóan. Az ESMA a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos adatokat éves jelentésben teszi közzé.

(2) Az illetékes hatóság a közigazgatási szankciók, egyéb közigazgatási intézkedések vagy büntetőjogi szankciók nyilvános közzétételével egyidejűleg ezekről értesíti az ESMA-t.

(3) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az EBH-t és az ESMA-t minden elrendelt, de közzé nem tett közigazgatási szankcióról vagy egyéb közigazgatási intézkedésről, beleértve a kapcsolódó jogorvoslati eljárásokat és azok eredményét is. A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megkapják a kiszabott büntetőjogi szankciókkal kapcsolatos információkat és jogerős ítéletet, és azokat benyújtják az EBH-nak és az ESMA-nak. Az ESMA kizárólag az illetékes hatóságok közötti információcseré céljából központi adatbázist tart fenn a hozzá bejelentett szankciókról és közigazgatási intézkedésekről. Ezen adatbázishoz kizárólag az EBH, az ESMA és az illetékes hatóságok férhetnek hozzá, és azt az illetékes hatóságok által szolgáltatott információk alapján naprakészen kell tartani.

116. cikk

A jogsértések bejelentése és a bejelentő személyek védelme

Az e rendelettel kapcsolatos jogsértések bejelentésére és az ilyen jogsértéseket bejelentő személyek védelmére az (EU) 2019/1937 irányelv alkalmazandó.

4. FEJEZET

Az EBH jelentős eszközalapú tokenek és jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatai és a felügyeleti kollégiumok

117. cikk

Az EBH jelentős eszközalapú tokenek és jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos felügyeleti feladatai

(1) Amennyiben egy eszközalapú tokent a 43. vagy a 44. cikknek megfelelően jelentősnek minősítettek, az ilyen eszközalapú tokenek kibocsátójának tevékenysége az EBH felügyeletének hatálya alá tartozik.

Az illetékes nemzeti hatóságok e cikk (2) bekezdése szerinti hatásköreinek sérelme nélkül a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói tekintetében az EBH gyakorolja a 22–25., 29., 33. cikk, a 34. cikk (7) és (12) bekezdése, a 35. cikk (3) és (5) bekezdése, a 36. cikk (10) bekezdése, valamint a 41., 42., 46. és a 47. cikk által az illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket.

(2) Amennyiben egy jelentős eszközalapú token kibocsátója kriptoeszköz-szolgáltatásokat is nyújt vagy jelentős eszközalapú tokenektől eltérő kriptoeszközöket bocsát ki, az ilyen szolgáltatásokat és tevékenységeket továbbra is a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága felügyeli.

(3) Amennyiben egy eszközalapú tokent a 43. cikknek megfelelően jelentősnek minősítettek, az EBH felügyeleti újraértékelést végez annak biztosítása érdekében, hogy a kibocsátó megfeleljen a III. címnek.

(4) Amennyiben egy elektronikuspénz-kibocsátó intézmény által kibocsátott elektronikuspénz-token az 56. vagy az 57. cikknek megfelelően jelentősnek minősítettek, az EBH felügyeli azt, hogy az ilyen jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója megfeleljen az 55. és az 58. cikknek.

Az 55. és az 58. cikknek való megfelelés felügyeletének céljából az EBH gyakorolja a jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények tekintetében a 22. és a 23. cikk, a 24. cikk (3) bekezdése, a 35. cikk (3) és (5) bekezdése, a 36. cikk (10) bekezdése, valamint a 46. és a 47. cikk által az illetékes hatóságokra ruházott hatásköröket.

(5) Az EBH az (1)–(4) bekezdésben meghatározott felügyeleti hatásköreit a kibocsátó felügyeletéért felelős más illetékes hatóságokkal szoros együttműködésben gyakorolja, különösen a következőkkel:

- a) a prudenciális felügyeleti hatóság, beleértve adott esetben az EKB-t is az 1024/2013/EU rendelet értelmében;
- b) adott esetben a 2009/110/EK irányelvet átültető nemzeti jogszabályok értelmében érintett illetékes hatóságok;
- c) a 20. cikk (1) bekezdésében említett illetékes hatóságok.

118. cikk

Az EBH kriptoeszköz-bizottsága

1. Az EBH az 1093/2010/EU rendelet 41. cikke alapján állandó belső bizottságot hoz létre az EBH-nak az említett rendelet 44. cikkével összhangban meghozandó határozatainak előkészítése céljából, beleértve az e rendelet által az EBH-ra ruházott felügyeleti feladatokkal kapcsolatos határozatokat is.
2. A kriptoeszköz-bizottság az e rendelet által az EBH-ra ruházott felügyeleti feladatokkal kapcsolatos szabályozás-technikai standardtervezetekre és végrehajtás-technikai standardtervezetekre vonatkozó határozatokat is előkészíthet.
3. Az EBH biztosítja, hogy a kriptoeszköz-bizottság csak az (1) és (2) bekezdésben említett tevékenységeket és a kriptoeszközökkel kapcsolatos tevékenységeinek ellátásához szükséges egyéb feladatokat végezze.

119. cikk

A jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival foglalkozó kollégiumok

(1) Az eszközalapú token vagy az elektronikuspénz-token 43., 44., 56. vagy 57. cikk alapján történő jelentőssé minősítéséről szóló határozatot követő 30 naptári napon belül az EBH a jelentős eszközalapú token és a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója számára tanácsadó felügyeleti kollégiumot hoz létre – biztosítva annak igazgatását és elnökletét is –, amelynek célja, hogy elősegítse a felügyeleti feladatok végrehajtását, és az e rendelet szerinti felügyeleti tevékenységeket koordináló fórumként járjon el.

(2) Az (1) bekezdésben említett kollégium a következő tagokból áll:

- a) az EBH;
- b) az ESMA;
- c) annak a székhely szerinti tagállamnak az illetékes hatóságai, amelyben a jelentős eszközalapú token vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója letelepedett;
- d) a 37. cikk szerinti tartalékeszközök vagy a jelentős elektronikuspénz-tokenekért kapott pénz letétkezelését biztosító legfontosabb kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások illetékes hatóságai;
- e) adott esetben azon legfontosabb kriptoeszköz-kereskedési platformok illetékes hatóságai, amelyeken a jelentős eszközalapú tokeneket vagy a jelentős elektronikuspénz-tokeneket bevezették;
- f) a jelentős elektronikuspénz-tokenekkel kapcsolatos pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó legfontosabb pénzforgalmi szolgáltatók illetékes hatóságai;

- g) adott esetben a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett feladatokat ellátó szervezetek illetékes hatóságai;
- h) adott esetben a jelentős eszközalapú tokenekkel, illetve jelentős elektronikuspénz-tokenekkel összefüggésben a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző legfontosabb kriptoeszköz-szolgáltatók illetékes hatóságai;
- i) az EKB;
- j) amennyiben a jelentős eszközalapú token kibocsátója olyan tagállamban telepedett le, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy amennyiben a jelentős eszközalapú token egy eurótól eltérő hivatalos pénznemhez van kötve, az említett tagállam központi bankja;
- k) amennyiben a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója olyan tagállamban telepedett le, amelynek hivatalos pénzneme nem az euro, vagy amennyiben a jelentős elektronikuspénz-token egy eurótól eltérő hivatalos pénznemhez van kötve, az említett tagállam központi bankja;
- l) azon tagállamok illetékes hatóságai – kérésükre –, ahol az eszközalapú tokent vagy az elektronikuspénz-tokent széles körben használják;
- m) azon harmadik országok érintett felügyeleti hatóságai, amelyekkel az EBH a 126. cikknek megfelelően igazgatási megállapodásokat kötött.

(3) Az EBH felkérhet más hatóságokat is, hogy legyenek tagjai az (1) bekezdésben említett kollégiumnak, amennyiben az általuk felügyelt szervezetek relevánsak a kollégium munkája szempontjából.

(4) Valamely tagállam olyan illetékes hatósága, amely nem tagja a kollégiumnak, az e rendelet szerinti felügyeleti feladatainak ellátása szempontjából releváns bármilyen információt kérhet a kollégiumtól.

(5) Az e cikk (1) bekezdésében említett kollégium az illetékes hatóságok e rendeletben meghatározott felelősségi köreinek sérelme nélkül biztosítja az alábbiakat:

- a) a 120. cikkben említett nem kötelező erejű vélemény elkészítése;
- b) az e rendelet szerinti információcsere;
- c) megállapodás a kollégium tagjai közötti önkéntes feladatmegosztásról.

Az e bekezdés első albekezdése alapján a kollégiumokra ruházott feladatok ellátásának megkönnyítése érdekében a kollégiumok (2) bekezdésben említett tagjai számára biztosítani kell a jogot, hogy hozzájáruljanak a kollégiumi ülések napirendjének meghatározásához, különösen azáltal, hogy napirendi pontokat javasolnak az adott üléshez.

(6) Az (1) bekezdésben említett kollégium létrehozásának és működésének alapja az annak valamennyi tagja között létrejött írásbeli megállapodás.

Az első albekezdésben említett megállapodás meghatározza a kollégium működésének gyakorlati szabályait, így többek között a következőkre vonatkozó részletes szabályokat:

- a) a 120. cikk (3) bekezdésében említett szavazási eljárások;
- b) a kollégiumi ülések napirendjének meghatározására vonatkozó eljárások;
- c) a kollégium üléseinek gyakorisága;
- d) az a megfelelő minimális időtartam, amely a kollégium tagjainak rendelkezésére áll, hogy megvizsgálják a kapcsolódó dokumentációt;
- e) a kollégium tagjai közötti kommunikáció módja;
- f) több kollégium létrehozása minden egyes kriptoeszközhöz vagy kriptoeszköz-csoportra vonatkozóan.

A megállapodás meghatározhat bizonyos, az EBH-ra vagy a kollégium más tagjára ruházandó feladatokat is.

(7) Az EBH az egyes kollégiumok elnökeként:

- a) a kollégium többi tagjával folytatott konzultációt követően írásbeli szabályokat és eljárásokat állapít meg a kollégium működésére vonatkozóan;
- b) koordinálja a kollégium valamennyi tevékenységét;

- c) összehívja a kollégium üléseit és ellátja azok elnöklését, valamint teljeskörűen, előre tájékoztatja a kollégium tagjait a kollégium üléseinek szervezéséről, a megvitatásra váró főbb kérdésekről és a megtárgyalandó napirendi pontokról;
- d) tájékoztatja a kollégium tagjait a tervezett ülésekről annak érdekében, hogy a tagok kérelmezhesék az azokon való részvételt;
- e) a kollégium tagjait folyamatosan és kellő időben tájékoztatja az említett üléseken hozott döntésekről és az ülések eredményeiről.

(8) Annak érdekében, hogy a kollégiumok következetes és koherens módon működjenek, az EBH az ESMA-val és az EKB-vel együttműködésben szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyek meghatározzák:

- a) azokat a feltételeket, amelyek alapján a (2) bekezdés d), e), f) és h) pontjában említett szervezetek a „legfontosabbnak” tekinthetők;
- b) azokat a feltételeket, amelyek alapján úgy tekinthető, hogy az eszközalapú tokeneket vagy elektronikuspénz-tokeneket széles körben használják a (2) bekezdés l) pontjában említettek szerint; továbbá
- c) a (6) bekezdésben említett gyakorlati szabályokra vonatkozó részleteket.

Az EBH az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket 2024. június 30-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén kiegészítse e rendeletet.

120. cikk

A jelentős eszközalapú tokenek és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival foglalkozó kollégiumok nem kötelező erejű véleményei

(1) A 119. cikk (1) bekezdésében említett kollégium a következőkre vonatkozóan bocsáthat ki nem kötelező erejű véleményt:

- a) a 117. cikk (3) bekezdésében említett felügyeleti újraértékelés;
- b) bármely olyan határozat, amely - attól függően, hogy melyik alkalmazandó - a 35. cikk (2), (3) és (5) bekezdésének, a 45. cikk (5) bekezdésének és az 58. cikk (1) bekezdésének megfelelően előírja egy jelentős eszközalapú token vagy egy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója számára szavatolótőkéjének növelését;
- c) a jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója 46., 47. és 55. cikk szerinti - attól függően, hogy melyik alkalmazandó - helyreállítási, illetve visszaváltási tervének aktualizálása;
- d) a jelentős eszközalapú token kibocsátója üzleti modelljének a 25. cikk (1) bekezdése szerinti módosítása;
- e) a kriptoeszköz-alapdokumentumnak a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészített, módosított tervezete;
- f) a 25. cikk (4) bekezdésének megfelelően előírányzott megfelelő korrekciós intézkedések;
- g) a 130. cikknek megfelelően előírányzott felügyeleti intézkedések;
- h) harmadik országbeli felügyeleti hatósággal kötni tervezett, információcserére irányuló közigazgatási megállapodás a 126. cikknek megfelelően;
- i) felügyeleti feladatok átruházása az EBH-ról valamely illetékes hatóságra a 138. cikknek megfelelően;
- j) a 119. cikk (2) bekezdésének d)–h) pontjában említett kollégium tagjainak engedélyezésére vagy az azokkal kapcsolatos bármely tervezett felügyeleti intézkedésre vonatkozóan előírányzott módosítás;
- k) a kriptoeszköz- alapdokumentumnak az 51. cikk (12) bekezdésével összhangban elkészített, módosított tervezete.

(2) Amennyiben a kollégium a kollégium bármely tagjának kérésére, és a kollégium többsége által a (3) bekezdéssel összhangban való elfogadás mellett az (1) bekezdésnek megfelelően véleményt ad ki, e vélemény tartalmazhat az EBH vagy az illetékes hatóságok által tervezett intézkedés hiányosságainak kiküszöbölésére irányuló ajánlásokat.

(3) A kollégium a tagok egyszerű többségével fogadja el véleményét.

Amennyiben a kollégiumnak tagállamonként több tagja van, e tagok közül csak egy rendelkezik szavazati joggal.

Amennyiben az EKB több minőségben – többek között felügyeleti minőségben – is a kollégium tagja, csak egy szavazattal rendelkezik.

A 119. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett harmadik országbeli felügyeleti hatóságok nem rendelkeznek szavazati joggal a kollégium véleményét illetően.

(4) Az EBH vagy adott esetben az illetékes hatóságok megfelelően figyelembe veszik a kollégium által a (3) bekezdésnek megfelelően kialakított, nem kötelező erejű véleményt, ideértve a jelentős eszközalapú token kibocsátóját, a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátóját vagy a 119. cikk (2) bekezdésének d)–h) pontjában említett szervezetet vagy kriptoeszköz-szolgáltatót érintő tervezett felügyeleti intézkedés hiányosságainak kiküszöbölésére irányuló esetleges ajánlásokat is. Amennyiben az EBH vagy egy illetékes hatóság nem ért egyet a kollégium véleményével – ideértve a tervezett felügyeleti intézkedés hiányosságainak kiküszöbölésére irányuló esetleges ajánlásokat is –, határozatában megjelöli ennek indokait és magyarázattal szolgál a véleménytől, illetve az ajánlásoktól való minden jelentős eltérésre vonatkozóan.

5. FEJEZET

Az EBH jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóival és jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos hatáskörei

121. cikk

Titoktartási kötelezettség

A 122–125. cikk által az EBH-ra, az EBH valamely tisztviselőjére vagy az EBH által felhatalmazott valamely más személyre ruházott hatáskörök nem használhatók fel olyan adatszolgáltatás előírására, amelyre titoktartási kötelezettség vonatkozik.

122. cikk

Információkérés

(1) A 117. cikk szerinti felügyeleti felelősségi köreinek ellátása érdekében az EBH egyszerű kérés vagy határozat útján kérheti a következő személyektől, hogy bocsássanak rendelkezésre az e rendelet szerinti feladatainak ellátását számára lehetővé tevő minden szükséges információt:

- a) a jelentős eszközalapú token kibocsátója, vagy a felette ellenőrzést gyakorló személy, vagy olyan személy, aki felett a jelentős eszközalapú token kibocsátója közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorol;
- b) a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett harmadik személy, akivel a jelentős eszközalapú token kibocsátója szerződéses megállapodást kötött;
- c) a tartalékeszközök 37. cikk szerinti letétkezelését biztosító kriptoeszköz-szolgáltató, hitelintézet vagy befektetési vállalkozás;
- d) jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója, vagy a felette ellenőrzést gyakorló személy, vagy olyan személy, aki felett a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorol;
- e) jelentős elektronikuspénz-tokenekkel összefüggésben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltató;
- f) a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója nevében jelentős elektronikuspénz-tokenek forgalmazásáért felelős természetes vagy jogi személy;
- g) olyan kriptoeszköz-szolgáltató, amely jelentős eszközalapú tokenekkel vagy jelentős elektronikuspénz-tokenekkel összefüggésben kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végzi;
- h) jelentős eszközalapú tokent vagy jelentős elektronikuspénz-tokent bevezető kriptoeszköz-kereskedési platform üzemeltetője;
- i) az a)–h) pontban említett személyek vezető testületei.

(2) Az (1) bekezdés szerinti egyszerű információkérés:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) tájékoztatja azt a személyt, akitől, illetve ameltől az információt kéri, hogy nem köteles megadni az információt, viszont amennyiben önkéntesen válaszol a kérésre, a nyújtott információnak meg kell felelnie a valóságnak és nem lehet félrevezető; továbbá
- f) felhívja a figyelmet a 131. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak vagy félrevezető;

(3) Az (1) bekezdés szerinti, határozat útján történő információkérés esetén az EBH:

- a) a kérés jogalapjaként e cikkre hivatkozik;
- b) meghatározza a kérés célját;
- c) részletesen meghatározza a kért információt;
- d) meghatározza az információnyújtás határidejét;
- e) felhívja a figyelmet a 132. cikkben arra az esetre előírt kényszerítő bírságra, ha az információ biztosítása előírás;
- f) felhívja a figyelmet a 131. cikkben arra az esetre előírt pénzbírságra, ha a kérdésre adott válasz nem felel meg a valóságnak vagy félrevezető;
- g) felhívja a figyelmet arra, hogy az 1093/2010/EU rendelet 60. és 61. cikkével összhangban a határozat ellen fellebbezni lehet az EBH fellebbviteli tanácsa előtt, és a határozatot a Bíróság felülvizsgálhatja.

(4) A kért információkat az (1) bekezdésben említett személyek vagy képviselőik, jogi személyek vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek esetében pedig a törvény által képviseltükre felhatalmazott személyek szolgáltatják.

(5) Az EBH haladéktalanul megküldi az egyszerű kérés vagy a határozat másolatát azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek területén az információkérés által érintett személyek lakóhellyel rendelkeznek vagy letelepedettek.

123. cikk

Általános vizsgálati hatáskörök

(1) Az EBH a 117. cikk szerinti felügyeleti felelősségi köreinek ellátása érdekében vizsgálatokat folytathat a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinál és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinál. E célból az EBH tisztviselői és az általa felhatalmazott más személyek jogosultak az alábbiakra:

- a) a feladataik végrehajtása szempontjából lényeges nyilvántartások, adatok, eljárások vagy egyéb anyagok megvizsgálása, a tárolásukra használt adathordozótól függetlenül;
- b) az ilyen nyilvántartásokról, adatokról, eljárásokról vonatkozó információkról és egyéb anyagokról hiteles másolatok vagy kivonatok készítése vagy bekérése;
- c) a jelentős eszközalapú token kibocsátójának vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának, illetve azok vezető testületének vagy személyzetének berendelése, és szóbeli vagy írásbeli magyarázat kérése a vizsgálat tárgyával és céljával összefüggő tényekkel vagy dokumentumokkal kapcsolatban, valamint a válaszok rögzítése;
- d) bármely egyéb olyan természetes vagy jogi személy meghallgatása, aki hozzájárul ahhoz, hogy a vizsgálat tárgyával kapcsolatos információgyűjtés céljából meghallgassák;
- e) a telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérése.

A 119. cikk (1) bekezdésében említett kollégiumot indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell minden olyan megállapításról, amely feladatai elvégzése szempontjából releváns lehet.

(2) Az (1) bekezdésben említett vizsgálatok céljából az EBH tisztviselői és az általa felhatalmazott más személyek hatáskörüket a vizsgálat tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás alapján gyakorolják. A felhatalmazásban fel kell tüntetni továbbá a 132. cikk értelmében abban az esetben kivetendő kényszerítő bírságot is, ha a kért nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokkal kapcsolatos információkat vagy egyéb anyagokat nem vagy hiányosan nyújtják be, vagy ha a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói vagy a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói a feltett kérdésekre nem vagy hiányosan válaszolnak, valamint a 131. cikk értelmében abban az esetben kivetendő pénzbírságot, ha a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói vagy a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói a feltett kérdésekre a valóságnak nem megfelelően vagy félrevezető módon válaszolnak.

(3) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátói és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátói kötelesek alávetni magukat az EBH határozata alapján indított vizsgálatoknak. A határozatban fel kell tüntetni a vizsgálat tárgyát és célját, a 132. cikkben előírt kényszerítő bírságokat, az 1093/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, valamint a határozatnak az Európai Unió Bíróságával való felülvizsgáltatására vonatkozó jogot.

(4) Az EBH az (1) bekezdésben említett vizsgálat előtt észszerű időn belül tájékoztatja a vizsgálatról és a felhatalmazott személyek kilétéről azon tagállam illetékes hatóságát, amelynek területén a vizsgálatra sor kerül. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői az EBH kérésére segítik e felhatalmazott személyeket feladataik elvégzésében. Az érintett illetékes hatóság tisztviselői kérésre szintén jelen lehetnek a vizsgálaton.

(5) Amennyiben az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikéréséhez az alkalmazandó nemzeti jog szerint bíróság engedélyére van szükség, az EBH kérelmezi ezt az engedélyt. Ilyen engedély övintézkedésként is kérhető.

(6) Ha valamely tagállam bíróságához az (1) bekezdés első albekezdésének e) pontjában említett telefon- és adatforgalmi nyilvántartások kikérésének engedélyezése iránti kérelem érkezik, e bíróság ellenőrzi, hogy:

a) az EBH (3) bekezdésben említett határozata hiteles-e;

b) bármely megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

(7) A (6) bekezdés b) pontjának alkalmazásában a bíróság részletes magyarázatot kérhet az EBH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EBH e rendelet megsértését feltételezi, továbbá a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozzák. A bíróság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EBH irataiban foglalt információkat. Az EBH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1093/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

124. cikk

Helyszíni ellenőrzések

(1) Az EBH a 117. cikk szerinti felügyeleti feladatai elvégzéséhez szükséges minden helyszíni ellenőrzést elvégezhet a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak üzleti helyiségeiben.

A 119. cikkben említett kollégiumot indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell minden olyan megállapításról, amely a feladatai elvégzése szempontjából releváns lehet.

(2) Az EBH tisztviselői és az EBH által helyszíni ellenőrzés elvégzésére felhatalmazott más személyek az EBH vizsgálati határozatával érintett személyek bármely üzleti helyiségébe beléphetnek, és rendelkeznek a 123. cikk (1) bekezdése szerinti összes hatáskörrel. Jogukban áll továbbá az ellenőrzés idejére és az ahhoz szükséges mértékben zár alá venni bármely üzleti helyiséget, üzleti könyvet vagy nyilvántartást.

(3) Az EBH a helyszíni ellenőrzés előtt kellő időben értesítést küld a vizsgálatról azon tagállam illetékes hatóságának, amelynek a területén az ellenőrzésre sor kerül. Amennyiben az ellenőrzés megfelelő lebonyolítása és eredményessége ezt megköveteli, az EBH – az illetékes hatóság tájékoztatása után – a jelentős eszközalapú token kibocsátójának vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának előzetes értesítése nélkül is elvégezheti a helyszíni ellenőrzést.

(4) Az EBH által helyszíni ellenőrzésre felhatalmazott tisztviselők és más személyek hatáskörüket az ellenőrzés tárgyát és célját feltüntető írásbeli felhatalmazás felmutatásával gyakorolják, amelyben fel kell tüntetni a 132. cikk értelmében abban az esetben kivetendő kényszerítő bírságot, ha az érintett személyek nem vetik alá magukat az ellenőrzésnek.

(5) A jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója köteles alávetni magát az EBH határozatával elrendelt helyszíni ellenőrzéseknek. A határozatban fel kell tüntetni az ellenőrzés tárgyát és célját, meg kell határozni az ellenőrzés megkezdésének időpontját, valamint utalni kell a 132. cikkben előírt kényszerítő bírságra, az 1093/2010/EU rendelet értelmében igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekre és azon jogra, hogy a határozat az Európai Unió Bírósága által felülvizsgáltatható.

(6) Azon tagállam illetékes hatóságának tisztviselői vagy az általa felhatalmazott vagy kijelölt más személyek, amelynek területén a helyszíni ellenőrzésre sor kerül, az EBH kérésére aktívan segítik az EBH által felhatalmazott tisztviselőket és más személyeket. Az érintett tagállam illetékes hatóságának tisztviselői szintén jelen lehetnek a helyszíni ellenőrzésen.

(7) Az EBH arra is felkérheti az illetékes hatóságokat, hogy végezzék el a nevében az e cikkben és a 123. cikk (1) bekezdésében meghatározott konkrét vizsgálati feladatokat és helyszíni ellenőrzéseket.

(8) Amennyiben az EBH tisztviselői és az EBH által felhatalmazott más kísérő személyek megállapítják, hogy valamely személy akadályozza az e cikk alapján elrendelt vizsgálatot, úgy az érintett tagállam illetékes hatósága – adott esetben a rendőrség vagy azzal egyenértékű intézkedési jogkörrel rendelkező hatóság közreműködésével – megadja a szükséges segítséget ahhoz, hogy a helyszíni ellenőrzést elvégezhessék.

(9) Amennyiben az (1) bekezdésben előírt helyszíni ellenőrzéshez vagy a (7) bekezdésben előírt segítségnyújtáshoz a nemzeti jog alapján bírósági engedélyre van szükség, az EBH ilyen engedély iránti kérelmet nyújt be. Ez az engedély övintézkedésként is kérhető.

(10) Ha valamely tagállami bírósághoz az (1) bekezdésben meghatározott helyszíni ellenőrzés vagy a (7) bekezdésben meghatározott segítségnyújtás engedélyezése iránti kérelem érkezik, e bíróság ellenőrzi, hogy:

a) az EBA által elfogadott, az (4) bekezdésben említett határozat hiteles-e;

b) bármelyik megteendő intézkedés arányos-e, és nem önkényes vagy túlzott-e.

(11) A (10) bekezdés b) pontja alkalmazásában a bíróság részletes magyarázatot kérhet az EBH-tól, különösen azon okokra vonatkozóan, amelyek alapján az EBH e rendelet megsértését feltételezi, a feltételezett jogsértés súlyosságára, valamint azon személy érintettségének a jellegére vonatkozóan, akivel szemben a kényszerítő intézkedéseket hozni kívánják. A bíróság azonban nem vizsgálhatja felül a vizsgálat szükségességét, és nem követelheti meg, hogy bocsássák rendelkezésére az EBH irataiban foglalt adatokat. Az EBH határozatának jogszerűségét kizárólag az Európai Unió Bírósága vizsgálhatja felül az 1093/2010/EU rendeletben meghatározott eljárásnak megfelelően.

125. cikk

Információcsere

(1) Az EBH és az illetékes hatóságok az EBA 117. cikk szerinti felügyeleti feladatainak ellátása érdekében és a 96. cikk sérelme nélkül indokolatlan késedelem nélkül átadják egymásnak az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat. E célból az illetékes hatóságoknak és az EBH-nak meg kell osztaniuk egymással a következőkkel kapcsolatos információkat:

a) a jelentős eszközalapú token kibocsátója, vagy a felette közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorló személy, vagy olyan személy, aki felett a jelentős eszközalapú token kibocsátója közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorol;

b) a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett harmadik személyek, amelyekkel a jelentős eszközalapú token kibocsátója szerződéses megállapodást kötött;

c) a tartalékeszközök 37. cikk szerinti letétkezelését biztosító kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások;

d) a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója, vagy a felette ellenőrzést gyakorló személy, vagy olyan személy, aki felett a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója közvetlenül vagy közvetetten ellenőrzést gyakorol;

e) jelentős elektronikuspénz-tokenekkel összefüggő pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújtó pénzforgalmi szolgáltatók;

- f) a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója nevében jelentős elektronikuspénz-tokenek forgalmazásáért felelős természetes vagy jogi személyek;
- g) olyan kriptoeszköz-szolgáltató, amely jelentős eszközalapú tokenekkel vagy jelentős elektronikuspénz-tokenekkel összefüggésben kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végzi;
- h) olyan kriptoeszköz-kereskedési platform, amelyen jelentős eszközalapú tokent vagy jelentős elektronikuspénz-tokent vezettek be;
- i) az a)–h) pontban említett személyek vezető testületei.

(2) Az illetékes hatóság csak akkor tagadhatja meg az e cikk (1) bekezdésében előírt információcsere iránti megkeresés, illetve a 123., illetve 124. cikk szerinti vizsgálat vagy helyszíni ellenőrzés során való együttműködés iránti megkeresés teljesítését, ha:

- a) a kérelem teljesítése valószínűleg hátrányosan befolyásolná saját vizsgálati vagy jogérvényesítési tevékenységeit, illetve adott esetben egy bűnügyi nyomozás kimenetelét;
- b) ugyanazon cselekmények és ugyanazon természetes vagy jogi személyek tekintetében már kezdeményeztek bírósági eljárást a megkeresett tagállam bíróságai előtt;
- c) az említett természetes vagy jogi személyek tekintetében ugyanazon cselekmények miatt a megkeresett tagállamban már jogerős bírósági határozatot hoztak.

126. cikk

Az EBH és harmadik országok közötti információcserére vonatkozó igazgatási megállapodások

(1) A 117. cikk szerinti felügyeleti feladatainak ellátása céljából az EBH harmadik országok felügyeleti hatóságaival csak abban az esetben köthet információcserére vonatkozó igazgatási megállapodást, ha a közölt információk tekintetében olyan szakmai titoktartási garanciák vannak érvényben, amelyek legalább a 129. cikkben meghatározott garanciákkal egyenértékűek.

(2) Az információcserének az EBH vagy az (1) bekezdésben említett felügyeleti hatóságok feladatainak elvégzését kell szolgálnia.

(3) A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása tekintetében az EBH az (EU) 2018/1725 rendeletet alkalmazza.

127. cikk

A harmadik országokból származó információk közlése

(1) Az EBH a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott információkat csak akkor közzéteheti, ha az EBH vagy az EBH-nak az információt szolgáltató illetékes hatóság ehhez megszerezte az információkat átadó harmadik országbeli felügyeleti hatóság kifejezett hozzájárulását, és adott esetben, ha az információkat kizárólag abból a célból közli, amelyhez a felügyeleti hatóság hozzájárult, vagy ha azok közzétételét bírósági eljárás teszi szükségessé.

(2) Az (1) bekezdésben említett kifejezett hozzájárulás követelménye nem alkalmazandó az Unió más felügyeleti hatóságaira, amennyiben az általuk kért információkra feladataik ellátásához van szükség, és nem alkalmazandó a bíróságokra, amennyiben az általuk kért információkra büntetőjogi szankciók hatálya alá tartozó jogsértésekkel kapcsolatos nyomozáshoz vagy eljáráshoz van szükség.

128. cikk

Együttműködés más hatóságokkal

Amennyiben a jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója az e rendelet hatálya alá tartozó tevékenységektől eltérő tevékenységeket folytat, az EBH együttműködik a vonatkozó uniós vagy nemzeti jog értelmében az ilyen egyéb tevékenységek felügyeletéért felelős hatóságokkal, beleértve az adóhatóságokat és a harmadik országok érintett felügyeleti hatóságait is, amelyek nem tagjai a 119. cikk (2) bekezdésének m) pontjában említett kollégiumnak.

129. cikk

Szakmai titoktartás

Szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik az EBH-ra és minden olyan személyre, aki az EBH-nak, vagy bármely más olyan személynek dolgozik vagy dolgozott, amelyre vagy akire az EBH feladatokat ruházott át, ideértve az EBH által megbízott ellenőröket és szakértőket is.

130. cikk

Az EBH felügyeleti intézkedései

(1) Amennyiben az EBH megállapítja, hogy a jelentős eszközalapú token kibocsátója elkövette az V. mellékletben felsorolt valamely jogsértést, a következő egy vagy több intézkedést hozhatja:

- a) határozatot fogad el, amelyben kötelezi a jelentős eszközalapú token kibocsátóját, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással;
- b) a 131. és 132. cikknek megfelelően pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot fogad el;
- c) határozatot fogad el, amelyben a jelentős eszközalapú token kibocsátóját kiegészítő információk átadására kötelezi, amennyiben ez az eszközalapú token birtokosainak, különösen a lakossági birtokosoknak a védelme érdekében szükséges;
- d) határozatot fogad el, amelyben előírja, hogy a jelentős eszközalapú token kibocsátója esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra függessze fel a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételt, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- e) határozatot fogad el, amelyben megtiltja a jelentős eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételt, amennyiben megállapítja, hogy e rendeletet megsértették, vagy észszerű indokkal feltételezhető, hogy meg fogják sérteni;
- f) határozatot fogad el, amelyben előírja a jelentős eszközalapú tokent bevezető kriptoeszköz-kereskedési platformot üzemeltető kriptoeszköz-szolgáltató számára az ilyen kriptoeszköz kereskedésének felfüggesztését, esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- g) határozatot fogad el, amelyben megtiltja a jelentős eszközalapú tokennel való kereskedést valamely kriptoeszköz-kereskedési platformon, amennyiben megállapítja, hogy e rendeletet megsértették;
- h) határozatot fogad el, amelyben előírja a jelentős eszközalapú token kibocsátójának, hogy módosítsa marketing-közleményeit, amennyiben megállapítja, hogy a marketingközlemények nem felelnek meg a 29. cikknek;
- i) határozatot fogad el, amelyben felfüggeszti vagy megtiltja a marketingközleményeket, amennyiben észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- j) határozatot fogad el, amelyben – a fogyasztók védelmének, illetve a piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében – előírja a jelentős eszközalapú token kibocsátója számára, hogy tegye közzé az összes lényeges információt, amely hatással lehet a nyilvános ajánlattételre kerülő vagy kereskedésre bevezetett jelentős eszközalapú token értékelésére;
- k) figyelmeztetést tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a jelentős eszközalapú token kibocsátója nem teljesíti az e rendelet szerinti kötelezettségeit;
- l) visszavonja a jelentős eszközalapú token kibocsátójának adott engedélyt;
- m) határozatot fogad el, amelyben előírja valamely természetes személy eltávolítását a jelentős eszközalapú token kibocsátójának vezető testületéből;
- n) előírja a felügyelete alá tartozó jelentős eszközalapú token kibocsátója számára, hogy vezessen be minimum címletértéket az adott jelentős eszközalapú token tekintetében, vagy korlátozza a kibocsátott jelentős eszközalapú token mennyiségét a 23. cikk (4) bekezdésével és a 24. cikk (3) bekezdésével összhangban.

(2) Amennyiben az EBH megállapítja, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója elkövette a VI. mellékletben felsorolt jogsértések valamelyikét, a következő egy vagy több intézkedést teheti:

- a) határozatot fogad el, amelyben kötelezi a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátóját, hogy hagyjon fel a jogsértést megvalósító magatartással;
- b) a 131. és 132. cikknek megfelelően pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot kiszabó határozatot fogad el;
- c) határozatot fogad el, amelyben a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátóját kiegészítő információk átadására kötelezi, amennyiben ez a jelentős elektronikuspénz-token birtokosainak, különösen a lakossági birtokosoknak a védelme érdekében szükséges;
- d) határozatot fogad el, amelyben előírja, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra függessze fel a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételt, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- e) határozatot fogad el, amelyben megtiltja a jelentős elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételt, amennyiben megállapítja, hogy e rendeletet megsértették, vagy észszerű indokkal feltételezhető, hogy meg fogják sérteni;
- f) határozatot fogad el, amelyben előírja a jelentős elektronikuspénz-tokeneket bevezető kriptoeszköz-kereskedési platformot üzemeltető érintett kriptoeszköz-szolgáltató számára az ilyen kriptoeszközök kereskedésének felfüggesztését, esetenként legfeljebb 30 egymást követő munkanapra, ha észszerű indokkal feltételezhető, hogy e rendeletet megsértették;
- g) határozatot fogad el, amelyben megtiltja a jelentős elektronikuspénz-tokenekkel való kereskedést valamely kriptoeszköz-kereskedési platformon, amennyiben megállapítja, hogy e rendeletet megsértették;
- h) határozatot fogad el, amelyben – a fogyasztók védelmének, illetve a piac zökkenőmentes működésének biztosítása érdekében – előírja a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója számára, hogy tegye közzé az összes lényeges információt, amely hatással lehet a nyilvános ajánlattételre kerülő vagy kereskedésre bevezetett jelentős elektronikuspénz-token értékelésére;
- i) figyelmeztetést tesz közzé arra vonatkozóan, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója nem teljesíti az e rendelet szerinti kötelezettségeit;
- j) előírja a felügyelete alá tartozó jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója számára, hogy vezessen be minimum címetértéket az adott jelentős elektronikuspénz-token tekintetében, vagy korlátozza a kibocsátott jelentős elektronikuspénz-token mennyiségét az 58. cikk (3) bekezdése alkalmazásának eredményeként.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben említett intézkedések meghozatalakor az EBH figyelembe veszi a jogsértés jellegét és súlyosságát, tekintettel a következőkre:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;
- c) a jogsértés feltárt-e súlyos vagy rendszerszintű hiányosságokat a jelentős eszközalapú token kibocsátójának vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának eljárásaiban, szabályzataiban és kockázatkezelési intézkedéseiben;
- d) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;
- e) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója felelősségének mértéke;
- f) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi teljesítőképessége;
- g) a jogsértésnek a jelentős eszközalapú tokenek vagy jelentős elektronikuspénz-tokenek birtokosainak érdekeire gyakorolt hatása;

- h) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik személyeknek a jogsértés következtében okozott veszteség, amennyiben ezek meghatározhatók;
- i) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója EBH-val való együttműködésének mértéke, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül;
- j) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által elkövetett korábbi jogsértések;
- k) a jogsértést követően a jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által az ilyen jogsértések megismétlődésének megakadályozása érdekében tett intézkedések.

(4) Az (1) bekezdés d)–g) és j) pontjában említett intézkedések bármelyikének meghozatala előtt az EBH tájékoztatja az ESMA-t és – amennyiben a jelentős eszközalapú tokenek az eurót vagy valamely tagállamnak az eurótól eltérő hivatalos pénznemét használják referenciaként – az EKB-t, vagy az adott hivatalos pénznemet kibocsátó érintett tagállamnak a központi bankját.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatalát megelőzően az EBH tájékoztatja a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának illetékes hatóságát és a jelentős elektronikuspénz-tokenhez referenciaként használt hivatalos pénznemet kibocsátó tagállam központi bankját.

(6) Az EBH indokolatlan késedelem nélkül értesíti a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátóját vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátóját az (1) vagy a (2) bekezdés alapján hozott intézkedésekről, és tájékoztatja ezekről az intézkedésekről az érintett illetékes hatóságokat és a Bizottságot. Az EBH a határozat elfogadásának időpontjától számított 10 munkanapon belül közzéteszi a határozatot a honlapján, kivéve, ha a közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást vagy aránytalan kárt okozna az érintett feleknek. Az ilyen közzététel nem tartalmazhat személyes adatokat.

(7) A (6) bekezdésben említett közzététel tartalmazza a következőket:

- a) a jogsértésért felelős személy azon jogának megerősítése, hogy a Bíróság előtt jogorvoslattal élhet a határozat ellen;
- b) adott esetben a jogorvoslati kérelem benyújtásának megerősítése és annak közlése, hogy a jogorvoslatnak nincs halasztó hatálya;
- c) annak közlése, hogy az EBH fellebbviteli tanácsa az 1093/2010/EU rendelet 60. cikkének (3) bekezdésével összhangban felfüggesztheti a vitatott határozat alkalmazását.

131. cikk

Pénzbírságok

(1) Az EBH az e cikk (3) vagy (4) bekezdésének megfelelően pénzbírságot kiszabó határozatot fogad el, amennyiben a 134. cikk (8) bekezdésével összhangban megállapítja, hogy:

- a) a jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy vezető testületének valamely tagja szándékosan vagy gondatlanságból elkövette az V. mellékletben felsorolt valamely jogsértést;
- b) a jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy vezető testületének valamely tagja szándékosan vagy gondatlanságból elkövette a VI. mellékletben felsorolt valamely jogsértést;

A jogsértés akkor minősül szándékos jogsértésnek, ha az EBH olyan objektív tényezőket talál, amelyek bizonyítják, hogy az említett kibocsátó vagy vezető testületének valamely tagja kifejezetten a jogsértés elkövetésének szándékával járt el.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozat elfogadásakor az EBA figyelembe veszi a jogsértés jellegét és súlyosságát, tekintettel a következőkre:

- a) a jogsértés időtartama és gyakorisága;
- b) a jogsértés okozott-e vagy elősegített-e pénzügyi bűncselekményt, illetve tulajdonítható-e egyéb módon ilyen bűncselekmény a jogsértésnek;
- c) a jogsértés feltárt-e súlyos vagy rendszerszintű hiányosságokat a jelentős eszközalapú token kibocsátójának vagy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának eljárásaiban, szabályzataiban és kockázatkezelési intézkedéseiben;

- d) a jogsértést szándékosan vagy gondatlanságból követték-e el;
- e) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója felelősségének mértéke;
- f) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátójának a felelős jogi személy teljes árbevételében vagy a felelős természetes személy éves jövedelmében és nettó vagyonában kifejezett pénzügyi teljesítőképessége;
- g) a jogsértésnek a jelentős eszközalapú tokenek vagy jelentős elektronikuspénz-tokenek birtokosainak érdekeire gyakorolt hatása;
- h) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által elért nyereség vagy elkerült veszteség nagysága, vagy harmadik személyeknek a jogsértés következtében okozott veszteség, amennyiben ezek meghatározhatók;
- i) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token kibocsátója vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója EBH-val való együttműködésének mértéke, az adott személy által elért nyereség vagy elkerült veszteség visszaszolgáltatására vonatkozó kötelezettség sérelme nélkül;
- j) a jogsértésért felelős, jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által elkövetett korábbi jogsértések;
- k) a jogsértést követően a jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója által az ilyen jogsértések megismétlődésének megakadályozása érdekében tett intézkedések.

(3) A jelentős eszközalapú tokenek kibocsátójára kivetett, az (1) bekezdés szerinti pénzbírság maximális összege az előző üzleti évi éves árbevételének legfeljebb 12,5 %-a, vagy a jogsértés révén realizált nyereség vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, amennyiben azok meghatározhatók.

(4) A jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátójára kivetett, az (1) bekezdés szerinti pénzbírság maximális összege az előző üzleti évi éves árbevétel legfeljebb 10 %-a, vagy a jogsértés révén realizált nyereség vagy elkerült veszteség összegének legfeljebb kétszerese, amennyiben azok meghatározhatók.

132. cikk

Időszakos kényszerítő bírságok

(1) Az EBH határozatban kényszerítő bírságot szab ki annak érdekében, hogy kötelezzen:

a) valamely személyt a jogsértést megvalósító magatartás felhagyására, összhangban a 130. cikk alapján hozott határozattal;

b) a 122. cikk (1) bekezdésében említett valamely személyt:

i. a 122. cikk szerinti határozatban kért információk hiánytalan benyújtására;

ii. arra, hogy vesse alá magát vizsgálatnak és különösen, hogy hiánytalanul adja át az előírt nyilvántartásokat, adatokat, eljárásokra vonatkozó információkat vagy bármely egyéb anyagot, illetve pótolja és helyesbítse a 123. cikk szerinti határozattal elrendelt vizsgálat keretében benyújtott egyéb információkat;

iii. arra, hogy vesse alá magát a 124. cikk szerinti határozattal elrendelt helyszíni ellenőrzésnek.

(2) A kényszerítő bírságnak hatékonynak és arányosnak kell lennie. A kényszerítő bírságot a késedelem minden egyes napja után ki kell szabni.

(3) A (2) bekezdés sérelme nélkül a kényszerítő bírság összege az előző üzleti év átlagos napi árbevételének 3 %-a, természetes személyek esetében pedig az előző naptári évben szerzett átlagos napi jövedelem 2 %-a. Az összegeket az EBH kényszerítő bírságot kiszabó határozatában megállapított időponttól kezdődően kell kiszámítani.

(4) A kényszerítő bírság az EBH határozatáról szóló értesítést követő legfeljebb hat hónapos időtartamra szabható ki. Ezen időszak végét követően az EBH felülvizsgálja az intézkedést.

133. cikk

A pénzbírságok és az időszakos kényszerítő bírságok közzététele, jellege, behajtása és allokációja

- (1) Az EBH közzétesz minden, a 131. és a 132. cikk alapján kiszabott pénzbírságot és kényszerítő bírságot, kivéve, ha az ilyen közzététel súlyosan veszélyeztetné a pénzügyi stabilitást, vagy aránytalan károkat okozna az érintett feleknek. Az ilyen közzététel nem tartalmazhat személyes adatokat.
- (2) A 131. és a 132. cikkel összhangban kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok közigazgatási jellegűek.
- (3) A 131. és a 132. cikk alapján kiszabott pénzbírságok és kényszerítő bírságok az abban az államban hatályos polgári eljárásjogi szabályokkal összhangban hajthatók be, amelynek területén a pénzbírságot, illetve a kényszerítő bírságot behajtják.
- (4) A pénzbírságok és kényszerítő bírságok összege az Unió általános költségvetésébe kerül allokálásra.
- (5) Amennyiben a 131. és 132. cikk ellenére az EBA úgy határoz, hogy nem szab ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot, döntéséről és annak indokairól tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot, a Bizottságot és az érintett tagállam illetékes hatóságait.

134. cikk

A felügyeleti intézkedések meghozatalának és a pénzbírságok kiszabásának eljárási szabályai

- (1) Amennyiben az EBH a 117. cikk szerinti felügyeleti feladatainak ellátása során azt állapítja, meg, hogy egyértelmű és bizonyítható okkal feltételezhető az V. vagy VI. mellékletben felsorolt jogsértés elkövetése, vagy hogy jogsértést fognak elkövetni, az EBH-n belül független vizsgálatvezetőt jelöl ki az ügy vizsgálatára. A vizsgálatvezető nem vehet részt, és a múltban sem vehetett részt sem közvetlenül, sem közvetetten az érintett jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak vagy jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak felügyeletében, és feladatait az EBH-tól függetlenül látja el.
- (2) A vizsgálatvezető a vizsgálat alatt álló személyek észrevételeinek figyelembevételével kivizsgálja a feltételezett jogsértéseket, és a megállapításait tartalmazó teljes ügyiratot benyújtja az EBH-nak.
- (3) A vizsgálatvezető a feladatainak elvégzése érdekében jogosult a 122. cikknek megfelelően információt kérni, valamint a 123. és a 124. cikk szerinti vizsgálatokat és helyszíni ellenőrzéseket végezni. A vizsgálatvezetőnek e jogkörének gyakorlása közben teljesítenie kell a 121. cikkben foglaltakat.
- (4) A vizsgálatvezető a feladatainak végzése során hozzáférhet minden olyan dokumentumhoz és információhoz, amelyet az EBH a felügyeleti tevékenységei során összegyűjtött.
- (5) A vizsgálatvezető a vizsgálat befejezésekor, mielőtt benyújtaná a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EBH-nak, lehetőséget ad a vizsgálat által érintett személyeknek a vizsgálat tárgyával kapcsolatos meghallgatására. A vizsgálatvezető kizárólag olyan tényekre alapozhatja a megállapításait, amelyekkel kapcsolatban az érintett személyek lehetőséget kaptak arra, hogy megtegyék észrevételeiket.
- (6) Az érintett személyek védekezéshez való jogát az e cikk alapján történő vizsgálatok során teljes mértékben tiszteletben kell tartani.
- (7) Amikor a vizsgálatvezető benyújtja a megállapításait tartalmazó ügyiratot az EBH-nak, erről tájékoztatja a vizsgálat által érintett személyeket. A vizsgálat alatt álló személyeknek jogukban áll betekinteni az ügyiratba, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkaik védelméhez fűződő jogos érdekeit. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a harmadik felet érintő bizalmas információkra vagy az EBH belső előkészítő dokumentumaira.
- (8) A vizsgálatvezető megállapításait tartalmazó ügyirat alapján, valamint, amennyiben ezt a vizsgálat által érintett személyek kérik, e személyeknek a 135. cikk szerinti meghallgatását követően az EBH határoz arról, hogy a vizsgálat által érintett jelentős eszközalapú token vagy jelentős elektronikuspénz-token kibocsátói elkövették-e az V. vagy a VI. mellékletben felsorolt jogsértések valamelyikét, és amennyiben igen, a 130. cikknek megfelelően felügyeleti intézkedést hoz, vagy a 131. cikknek megfelelően pénzbírságot szab ki.
- (9) A vizsgálatvezető nem vesz részt az EBH tanácskozásain, és más módon sem avatkozik bele az EBH döntéshozatalába.

(10) A Bizottság a 139. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el 2024. június 30-ig e rendelet kiegészítése céljából a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabásával kapcsolatos hatáskör gyakorlására vonatkozó további részletes eljárási szabályok meghatározása céljából, beleértve a védelemhez való jogra, a határidőkkel kapcsolatos rendelkezésekre, valamint a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok beszedésére, továbbá a pénzbírságok és a kényszerítő bírságok kiszabása és behajtása tekintetében az elévülési időre vonatkozó rendelkezéseket is.

(11) Az EBH az ügyet vizsgálat és adott esetben büntetőeljárás megindítása céljából a releváns nemzeti hatóságok elé terjeszti, amennyiben az e rendelet szerinti feladatainak ellátása során olyan tényeket tár fel, amelyek alapján felmerül a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja. Emellett az EBH nem szabhat ki pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot olyan esetekben, amikor tudomása van arról, hogy azonos vagy lényegében azonos tényállás alapján, a nemzeti jog szerint lefolytatott büntetőeljárás eredményeképpen korábban már jogerős felmentő vagy elmarasztaló ítélet született.

135. cikk

Az érintett személyek meghallgatása

(1) A 130., 131. vagy 132. cikk szerinti határozat meghozatala előtt az EBH meghallgatási lehetőséget biztosít a vizsgálat alá vont személyek számára megállapításai tekintetében. Az EBH csak olyan megállapításokra alapozhatja a határozatát, amelyekkel kapcsolatban a vizsgálat alá vont személyeknek lehetőségük volt észrevételt tenni.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha sürgős intézkedésre van szükség a pénzügyi stabilitást vagy a kriptoeszközök birtokosait, különösen a lakossági birtokosokat fenyegető súlyos és közvetlen veszély elhárítása érdekében. Ilyen esetekben az EBH ideiglenes határozatot fogadhat el, és a határozathozatalát követően a lehető leghamarabb biztosítania kell a meghallgatási lehetőséget az érintett személyek számára.

(3) A vizsgálat alá vont személyek védelemhez való jogát teljes mértékben tiszteletben kell tartani. Az említett személyeknek jogukban áll betekinteni az EBH ügyiratába, amennyiben ez nem sérti más személyeknek az üzleti titkok védelmére irányuló jogos érdekét. Az iratokba való betekintés joga nem terjed ki a bizalmas információkra vagy az EBH belső előkészítő dokumentumaira.

136. cikk

Az Európai Unió Bírósága általi felülvizsgálat

Az Európai Unió Bírósága korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben az EBH pénzbírságot, kényszerítő bírságot vagy közigazgatási szankciót szabott ki, vagy más közigazgatási intézkedést hozott e rendeletnek megfelelően. Az Európai Unió Bírósága törölheti, csökkentheti vagy emelheti a kiszabott pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

137. cikk

Felügyeleti díjak

(1) Az EBH díjakat számít fel a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak. Ezek a díjak fedezik az EBH azon kiadásait, amelyek egyrészt a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóira és a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó, a 117. és a 119. cikk szerinti felügyeleti feladatainak ellátáshoz, másrészt ahhoz kapcsolódnak, hogy visszatérítse az illetékes hatóságok részére az e rendelet alapján folytatott tevékenység során – különösen a feladatoknak a 138. cikkel összhangban történő átruházása következtében – esetlegesen felmerült költségeiket.

(2) A jelentős eszközalapú token egyes kibocsátóinak felszámított díj összegének arányosnak kell lennie tartalékeszközök nagyságával, és fedeznie kell az EBH-nál az e rendelet szerinti felügyeleti feladatai ellátása során felmerült valamennyi költséget.

A jelentős elektronikuspénz-token egyes kibocsátóinak felszámított díj összegének arányosnak kell lennie a pénzért cserébe kibocsátott elektronikuspénz-tokenek mennyiségével, és fedeznie kell az EBH-nál az e rendelet szerinti felügyeleti feladatai végrehajtása során felmerült valamennyi költséget, beleértve az említett feladatok végrehajtása eredményeképpen felmerült költségek visszatérítését is.

(3) A Bizottság a 139. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el 2024. június 30-ig e rendelet kiegészítése céljából a díjtípusok és a díjköteles ügyek, a díjak összege és megfizetésük módja, valamint az EBH által az e cikk (2) bekezdése értelmében szervezetenként felszámítható maximális összeg kiszámítására vonatkozó módszertan további meghatározása céljából.

138. cikk

A feladatok EBH általi átruházása az illetékes hatóságokra

(1) Amennyiben a jelentős eszközalapú tokenek vagy jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóival kapcsolatos valamely felügyeleti feladat megfelelő elvégzéséhez szükséges, az EBH konkrét felügyeleti feladatokat valamely illetékes hatóságra ruházhat át. E konkrét felügyeleti feladatok közé tartozhat a 122. cikk szerinti információkérések, valamint a 123. vagy 124. cikk szerinti vizsgálatok és helyszíni ellenőrzések lefolytatásának hatásköre.

(2) Az (1) bekezdésben említett feladatok átruházását megelőzően az EBH konzultál az érintett illetékes hatósággal a következőkről:

- a) az átruházandó feladat meghatározása;
- b) a feladatok elvégzésének ütemezése; továbbá
- c) a szükséges információknak az EBH által, illetve az EBH részére történő átadása.

(3) A 137. cikk (3) bekezdése és a 139. cikk alapján a Bizottság által elfogadott, a díjakra vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusnak megfelelően az EBH megtéríti az illetékes hatóságok részére az átruházott feladatok elvégzésével összefüggésben felmerült költségeket.

(4) Az EBH megfelelő időközönként felülvizsgálja a feladatok átruházását. Az átruházás bármikor visszavonható.

VIII. CÍM

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

139. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 3. cikk (2) bekezdésében, a 43. cikk (11) bekezdésében, a 103. cikk (8) bekezdésében, a 104. cikk (8) bekezdésében, a 105. cikk (7) bekezdésében, a 134. cikk (10) bekezdésében és a 137. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása 36 hónapos időtartamra szól 2023. június 29-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal a 36 hónapos időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (2) bekezdésében, a 43. cikk (11) bekezdésében, a 103. cikk (8) bekezdésében, a 104. cikk (8) bekezdésében, a 105. cikk (7) bekezdésében, a 134. cikk (10) bekezdésében és a 137. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 3. cikk (2) bekezdése, a 43. cikk (11) bekezdése, a 103. cikk (8) bekezdése, a 104. cikk (8) bekezdése, a 105. cikk (7) bekezdése, a 134. cikk (10) bekezdése és a 137. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

IX. CÍM

ÁTMENETI ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

140. cikk

Jelentések e rendelet alkalmazásáról

- (1) A Bizottság 2027. június 30-ig az EBH-val és az ESMA-val folytatott konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében. 2025. június 30-ig időközi jelentést kell benyújtani, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:
- a) a kriptoeszköz-kibocsátások száma az Unióban, az illetékes hatóságokhoz benyújtott vagy nekik megküldött kriptoeszköz-alapdokumentumok száma, a kibocsátott kriptoeszközök típusa és piaci tőkeértéke, és a kereskedésbe bevezetett kriptoeszközök száma;
 - b) a kriptoeszközök besorolásával kapcsolatos tapasztalatok leírása, beleértve az illetékes hatóságok megközelítéseinek esetleges eltéréseit;
 - c) annak értékelése, hogy szükség van-e az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközökre vonatkozó kriptoeszköz-alapdokumentumok jóváhagyási eljárásának bevezetésére;
 - d) az Unióban kibocsátott kriptoeszközöket használó vagy azokba befektető uniós lakosok számára vonatkozó becslés;
 - e) amennyiben lehetséges, az Unión kívül kibocsátott kriptoeszközöket használó vagy azokba befektető uniós lakosok becsült száma, valamint az ezzel kapcsolatos adatok rendelkezésre állásának magyarázata;
 - f) az Unióban bejelentett, kriptoeszközökkel kapcsolatos csalásoknak, megtévesztéseknek, feltöréseknek, kriptoeszközök zsarolóvírus-támadásokhoz kapcsolódó kifizetésekhez való felhasználásainak, kibertámadásoknak, lopásoknak, illetve veszteségeknek a száma és értéke, a csalárd magatartás típusai, a kriptoeszköz-szolgáltatókhoz és eszközalapú tokenek kibocsátóihoz beérkezett panaszok száma, az illetékes hatóságokhoz beérkezett panaszok száma és a kapott panaszok tárgya;
 - g) az eszközalapú tokenek kibocsátóinak száma és a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, a tartalékeszközök nagysága és az eszközalapú tokenekben teljesített kifizetések volumene;
 - h) a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak száma és a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, a tartalékeszközök nagysága és a jelentős eszközalapú tokenekben teljesített kifizetések volumene;
 - i) az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak száma, valamint azon hivatalos pénznemek elemzése, amelyekhez az elektronikuspénz-tokenek kötve vannak, az 54. cikkel összhangban elhelyezett és befektett pénz összetétele és nagysága és az elektronikuspénz-tokenekben teljesített kifizetések volumene;
 - j) a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak száma, és azon hivatalos pénznemek elemzése, amelyekhez a jelentős elektronikuspénz-tokenek kötve vannak, valamint a jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények esetében a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, az eszköztartalék nagysága, továbbá a jelentős elektronikuspénz-tokenekben teljesített kifizetések volumene;
 - k) a jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók száma;
 - l) a kriptoeszközök uniós piacainak működésére, többek között a piaci fejleményekre és tendenciákra vonatkozó értékelés, figyelembe véve a felügyeleti hatóságok tapasztalatait, az engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltatók számát és átlagos piaci részesedésüket;
 - m) a kriptoeszközök birtokosai és a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfelei, különösen a lakossági birtokosok védelmi szintjének értékelése;
 - n) a kriptoeszközökkel kapcsolatos csalárd marketingkommunikáció és a közösségimédia-hálózatokon keresztül történő megtévesztések vizsgálata;

- o) a kriptoeszköz-kibocsátókra és a kriptoeszköz-szolgáltatókra alkalmazandó követelményeknek, valamint ezeknek a működési rezilienciára, a piac integritására, a pénzügyi stabilitásra, valamint azoknak az ügyfelek és a kriptoeszköz-birtokosok védelmére gyakorolt hatásának értékelése;
- p) a 81. cikk alkalmazásának és a 78., a 79. és a 80. cikkben szereplő megfelelőségi vizsgálatok bevezetési lehetőségének értékelése a kriptoeszköz-szolgáltatók ügyfeleinek, különösen a lakossági birtokosoknak a jobb védelme érdekében;
- q) annak vizsgálata, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatások e rendelet hatálya alá tartozó köre megfelelő-e, és szükség van-e az ebben a rendeletben szereplő fogalommeghatározások technikai elemeinek kiigazítására, valamint hogy szükség van-e további innovatív kriptoeszköz-formák e rendelet hatálya alá vonására;
- r) annak vizsgálata, hogy a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó prudenciális követelmények megfelelőek-e, és hogy azokat össze kell-e hangolni a befektetési vállalkozásokra az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁴⁶⁾ és az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁴⁷⁾ alapján alkalmazandó, indulótőkére és szavatoltőkére vonatkozó követelményekkel;
- s) az 43. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott, jelentős eszközalapú tokenek és jelentős elektronikuspénz-tokenek besorolására szolgáló küszöbértékek megfelelőségének vizsgálata, valamint annak értékelése, hogy a küszöbértékeket rendszeresen értékelni kell-e;
- t) a decentralizált pénzügy fejlődésének értékelése a kriptoeszközök piacain, valamint a decentralizált kriptoeszköz-rendszerek megfelelő szabályozási kezelésének értékelése;
- u) annak értékelése, hogy megfelelőek-e azok a küszöbértékek, amelyek alapján a kriptoeszköz-szolgáltatókat a 85. cikk értelmében jelentősnek kell tekinteni, valamint annak értékelése, hogy a küszöbértékeket rendszeresen értékelni kell-e;
- v) annak értékelése, hogy létre kell-e hozni a harmadik országbeli kriptoeszköz-szolgáltatásokat nyújtó szervezetekre, eszközalapú tokenek kibocsátóira vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó egyenértékűségi rendszert e rendelet keretében;
- w) annak értékelése, hogy a 4. és a 16. cikk szerinti mentességek megfelelőek-e;
- x) annak értékelése, hogy e rendelet milyen hatást gyakorol a kriptoeszközök belső piacának megfelelő működésére, ideértve a kis- és középvállalkozások forráshoz jutására és az új fizetési módok, ezen belül fizetési eszközök kifejlesztésére gyakorolt hatásokat is;
- y) a kriptoeszközök piacán jellemző üzleti modellek és technológiák alakulásának leírása, különös tekintettel az új technológiák környezeti és éghajlati hatásaira, valamint a szakpolitikai lehetőségek és szükség esetén a kriptoeszközök piacain alkalmazott technológiák éghajlatra gyakorolt és a környezettel kapcsolatos egyéb káros hatásainak enyhítése érdekében indokolt további intézkedések és különösen a kriptoeszköz-ügyletek validálására alkalmazott konszenzusos mechanizmusok értékelése;
- z) annak értékelése, hogy szükség van-e az ügyfelek és a kriptoeszköz-birtokosok védelme, a piaci integritás és a pénzügyi stabilitás biztosítását célzó, e rendeletben meghatározott intézkedések módosítására;
- aa) a közigazgatási szankciók és más közigazgatási intézkedések alkalmazása;
- ab) az illetékes hatóságok, az EBH, az ESMA, a központi bankok és más érintett hatóságok közötti együttműködés értékelése, többek között a felelősségi körük vagy feladataik közötti kölcsönhatás tekintetében, valamint az abból fakadó előnyök és hátrányok értékelése, hogy a tagállamok illetékes hatóságai, valamint az EBH felelősek az e rendeletben előírt felügyelet ellátásáért;

⁽⁴⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).

⁽⁴⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).

- ac) az illetékes hatóságok és az ESMA közötti együttműködés értékelése a jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók felügyelete tekintetében, valamint az abból fakadó előnyök és hátrányok értékelése, hogy a tagállamok illetékes hatóságai, valamint az ESMA felelősek a jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók e rendeletben előírt felügyeletének ellátásáért;
- ad) az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő kriptoeszközök kibocsátóinak a rendeletnek való megfeleléssel kapcsolatos költségei a kriptoeszköz-kibocsátásokból származó összeg százalékos arányában;
- ae) az eszközalapú tokenek kibocsátóinak és az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak az e rendeletnek való megfeleléssel kapcsolatos költségei működési költségeik százalékos arányában;
- af) a kriptoeszköz-szolgáltatók e rendeletnek való megfelelésével kapcsolatos költségei működési költségeik százalékos arányában;
- ag) az illetékes hatóságok és az EBH által az e rendelet megsértéséért kiszabott közigazgatási bírságok és büntetőjogi szankciók száma és összege.

(3) Adott esetben az e cikk (1) bekezdésében említett jelentések nyomon követik a 141. és a 142. cikkben említett jelentésekben tárgyalt témákat is.

141. cikk

Az ESMA éves jelentése a piaci fejleményekről

Az ESMA 2025. december 31-ig és azt követően minden évben az EBH-val szoros együttműködésben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet alkalmazásáról és a kriptoeszközök piacainak alakulásáról. A jelentést nyilvánosan elérhetővé kell tenni.

A jelentés a következőket tartalmazza:

- a) a kriptoeszköz-kibocsátások száma az Unióban, az illetékes hatóságokhoz benyújtott vagy nekik megküldött kriptoeszköz-alapdokumentumok száma, a kibocsátott kriptoeszközök típusa és piaci tőkeértéke, és a kereskedésbe bevezetett kriptoeszközök száma;
- b) az eszközalapú tokenek kibocsátóinak száma és a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, az eszköztartalékok nagysága és az eszközalapú tokenekben teljesített ügyletek volumene;
- c) a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak száma és a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, az eszköztartalékok nagysága és a jelentős eszközalapú tokenekben teljesített ügyletek volumene;
- d) az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak száma, valamint azon hivatalos pénznemek elemzése, amelyekhez az elektronikuspénz-tokenek kötve vannak, az 54. cikkel összhangban elhelyezett és befektett pénz összetétele és nagysága, és az elektronikuspénz-tokenekben teljesített kifizetések volumene;
- e) a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak száma, és azon hivatalos pénznemek elemzése, amelyekhez a jelentős elektronikuspénz-tokenek kötve vannak, valamint a jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények esetében a tartalékeszközök kategóriáinak elemzése, az eszköztartalékok nagysága, továbbá a jelentős elektronikuspénz-tokenekben teljesített kifizetések volumene;
- f) a kriptoeszköz-szolgáltatók és a jelentős kriptoeszköz-szolgáltatók száma;
- g) az Unióban kibocsátott kriptoeszközöket használó vagy azokba befektető uniós lakosok számára vonatkozó becslés;
- h) amennyiben lehetséges, az Unión kívül kibocsátott kriptoeszközöket használó vagy azokba befektető uniós lakosok becsült száma, valamint az ezzel kapcsolatos adatok rendelkezésre állásának magyarázata;
- i) az uniós lakosoknak kriptoeszközökben szolgáltatásokat nyújtó nem engedélyezett tőzsdék földrajzi elhelyezkedésének, valamint ügyfélismereti szintjének és ügyfél-átvilágítási eljárásainak a feltérképezése, ideértve az egyértelmű székhely nélküli tőzsdék számát, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemre vonatkozó uniós szabályok alkalmazásában a magas kockázatú harmadik országok listáján szereplő, vagy az adózási szempontból nem együttműködő joghatóságok listáján szereplő joghatóságokban található tőzsdék számát, a megfelelő ügyfélismereti eljárásoknak való megfelelés szintje szerint osztályozva őket;

- j) azon kriptoeszközökkel kapcsolatos ügyletek aránya, amelyek kriptoeszköz-szolgáltatón vagy nem engedélyezett szolgáltatón vagy peer-to-peer kapcsolaton keresztül történnek, valamint az ügyletek volumene;
- k) az Unióban bejelentett, kriptoeszközökkel kapcsolatos csalásoknak, megtévesztéseknek, feltöréseknek, kriptoeszközök zsarolóvírus-támadásokhoz kapcsolódó kifizetésekhez való felhasználásainak, kibertámadásoknak, lopásoknak, illetve veszteségeknek a száma és értéke, a csalárd magatartás típusai, a kriptoeszköz-szolgáltatókhoz és eszközalapú tokenek kibocsátóihoz beérkezett panaszok száma, az illetékes hatóságokhoz beérkezett panaszok száma és a kapott panaszok tárgya;
- l) a kriptoeszköz-szolgáltatókhoz, a kibocsátókhoz és az illetékes hatóságokhoz a kriptoeszköz-alapdokumentumokban vagy a marketingkommunikációban szereplő hamis és félrevezető információkkal kapcsolatban – többek között a közösségimédia-platfomokon keresztül – beérkezett panaszok száma;
- m) a bevált gyakorlatokon és az érintett nemzetközi szervezetek jelentéseinek alapuló lehetséges megközelítések és lehetőségek e rendelet megkerülése kockázatának csökkentésére, többek között a harmadik országbeli szereplők által az Unióban engedély nélkül nyújtott kriptoeszköz-szolgáltatások tekintetében.

Az illetékes hatóságok az ESMA rendelkezésére bocsátják a jelentés elkészítéséhez szükséges információkat. A jelentés elkészítéséhez az ESMA információkat kérhet a bűnüldöző szervektől.

142. cikk

Jelentés a kriptoeszközökkel kapcsolatos legújabb fejleményekről

- (1) A Bizottság 2024. december 30-ig az EBH-val és az ESMA-val folytatott konzultációt követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a kriptoeszközökkel kapcsolatos legújabb fejleményekről, különösen az e rendeletben nem szabályozott területekre vonatkozóan, adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentésnek legalább a következőket kell tartalmaznia:
 - a) a decentralizált pénzügy fejlődésének értékelése a kriptoeszközök piacain, valamint a kibocsátó vagy kriptoeszköz-szolgáltató nélküli decentralizált kriptoeszköz-rendszerek megfelelő szabályozási kezelésének értékelése, beleértve a decentralizált pénzügy szabályozása szükségességének és megvalósíthatóságának értékelését is;
 - b) annak értékelése, hogy szükséges-e és megvalósítható-e a kriptoeszközökben történő hitelezés és kölcsönnyújtás szabályozása;
 - c) az elektronikuspénz-tokenek átruházásához kapcsolódó szolgáltatások kezelésének értékelése, amennyiben az (EU) 2015/2366 irányelv felülvizsgálata nem foglalkozik ezzel a kérdéssel;
 - d) az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök piaci fejlődésének és az ilyen kriptoeszközök megfelelő szabályozási kezelésének értékelése, beleértve az egyedi és nem helyettesíthető kriptoeszközök ajánlattevői, valamint az ilyen kriptoeszközökhöz kapcsolódó szolgáltatók szabályozása szükségességének és megvalósíthatóságának értékelését.

143. cikk

Átmeneti intézkedések

- (1) A 4–15. cikk nem alkalmazandó a 2024. december 30. előtt lezárult, kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételekre.
- (2) A II. címtől eltérve az eszközalapú tokenektől és az elektronikuspénz-tokenektől eltérő, 2024. december 30. előtt bevezetett kriptoeszközök tekintetében csak a következő követelmények alkalmazandók:
 - a) A 7. és 9. cikket a 2024. december 30. után közzétett marketingközleményekre kell alkalmazni;
 - b) a kereskedési platformok üzemeltetői 2027. december 31-ig biztosítják, hogy az e rendeletben előírt esetekben a 6., 8. és 9. cikkel összhangban készítsenek, küldjenek be és tegyenek közzé kriptoeszköz-alapdokumentumot, valamint a 12. cikkel összhangban frissítsék azt.
- (3) Azok a kriptoeszköz-szolgáltatók, amelyek az alkalmazandó joggal összhangban nyújtottak szolgáltatást 2024. december 30. előtt, továbbra is folytathatják tevékenységüket 2026. július 1-ig vagy addig, amíg meg nem kapják az 63. cikk szerinti engedélyt, illetve amíg az említett engedély iránti kérelmüket elutasítják, attól függően, hogy melyik következik be hamarabb.

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák az első albekezdésben a kriptoeszköz-szolgáltatókra vonatkozó átmeneti rendszert, vagy lerövidítik annak időtartamát, amennyiben úgy tekintik, hogy a 2024. december 30. előtt alkalmazandó nemzeti szabályozási keretük kevésbé szigorú, mint e rendelet.

A tagállamok 2024. június 30-ig értesítik a Bizottságot és az ESMA-t arról, hogy éltek-e a második albekezdésben meghatározott lehetőséggel, valamint az átmeneti rendszer időtartamáról.

(4) Az eszközalapú tokenek hitelintézeteken kívüli azon kibocsátói, amelyek az alkalmazandó joggal összhangban 2024. június 30. előtt eszközalapú tokeneket bocsátottak ki, a 21. cikk szerinti engedélyük megadásáig továbbra is folytathatják e tevékenységüket, feltéve, hogy 2024. július 30. előtt engedélyért folyamodtak.

(5) Azok a hitelintézetek, amelyek 2024. június 30. előtt az alkalmazandó joggal összhangban eszközalapú tokeneket bocsátottak ki, a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásáig, illetve addig, amíg a kriptoeszköz-alapdokumentum jóváhagyása a 17. cikk szerint elutasításra kerül folytathatják e tevékenységüket, feltéve, hogy az említett cikk (1) bekezdése szerint 2024. július 30. előtt értesítik illetékes hatóságukat.

(6) A 62. és 63. cikktől eltérve a tagállamok egyszerűsített eljárást alkalmazhatnak azon engedélykérelmekre, amelyeket 2024. december 30. és 2026. július 1. között olyan szervezetek nyújtottak be, amelyek 2024. december 30-án a nemzeti jog alapján kriptoeszköz-szolgáltatások nyújtására vonatkozó engedéllyel rendelkeztek. Az illetékes hatóságok – mielőtt az ilyen egyszerűsített eljárások alapján megadnák az engedélyt – biztosítják az V. cím 2. és 3. fejezetében foglaltak teljesülését.

(7) Az EBH a 117. cikk szerinti felügyeleti feladatait a 43. cikk (11) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alkalmazásának kezdőnapjától kezdve gyakorolja.

144. cikk

Az 1093/2010/EU rendelet módosítása

Az 1093/2010/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 2002/87/EK irányelv, a 2008/48/EK irányelv (*), a 2009/110/EK irányelv, az 575/2013/EU rendelet (**), a 2013/36/EU irányelv (***), a 2014/49/EU irányelv (****), a 2014/92/EU irányelv (*****), az (EU) 2015/2366 irányelv (*****), valamint az (EU) 2023/1114 (*****) európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályán belül, valamint – amennyiben az említett jogi aktusok alkalmazandók a hitelintézetekre, a pénzügyi intézményekre és az azokat felügyelő illetékes hatóságokra – a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, – ideértve az említett jogszabályokon alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is –, továbbá a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el. A Hatóság az 1024/2013/EU tanácsi rendeletnek (*****) is megfelelően jár el.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2008/48/EK irányelve (2008. április 23.) a fogyasztói hitelmegállapodásokról és a 87/102/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 133., 2008.5.22., 66. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/92/EU irányelve (2014. július 23.) a fizetési számlákhoz kapcsolódó díjak összehasonlíthatóságáról, a fizetésiszámla-váltásról és az alapszintű fizetési számla nyitásáról, illetve használatáról (HL L 257., 2014.8.28., 214. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

(*****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40 o.).

(*****) A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).”

145. cikk

Az 1095/2010/EU rendelet módosítása

Az 1095/2010/EU rendelet 1. cikke (2) bekezdése első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Hatóság az e rendelettel ráruházott hatáskörökkel összhangban és a 97/9/EK, 98/26/EK, 2001/34/EK, 2002/47/EK, 2004/109/EK, 2009/65/EK irányelv, a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*), az 1060/2009/EK rendelet, és a 2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (**), az (EU) 2017/1129 európai parlamenti és tanácsi rendelet (***), és az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet (****) hatályán belül, valamint – amennyiben az említett jogi aktusok alkalmazandók a befektetési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozásokra vagy a befektetési jegyeiket vagy részvényeiket forgalmazó kollektív befektetési vállalkozásokra, a kriptoeszközök kibocsátóira vagy ajánlattevőire, a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyekre vagy a kriptoeszköz-szolgáltatókra és az ezek felügyeletét ellátó hatóságokra –, a 2002/87/EK irányelv és a 2002/65/EK irányelv vonatkozó részeinek hatályán belül, – ideértve az említett jogszabályokon alapuló valamennyi irányelvet, rendeletet és határozatot is –, továbbá a Hatóságra feladatokat ruházó bármely további kötelező erejű uniós jogi aktus hatályán belül jár el.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatív befektetési alap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).

(***) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1129 rendelete (2017. június 14.) az értékpapírokra vonatkozó nyilvános ajánlattételkor vagy értékpapíroknak a szabályozott piacra történő bevezetésekor közzéteendő tájékoztatóról és a 2003/71/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 168., 2017.6.30., 12. o.).

(****) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40. o.).”

146. cikk

A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv I. mellékletében a 15. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(15) Elektronikuspénz-kibocsátás, beleértve az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (1) bekezdésének 7. pontjában meghatározott elektronikuspénz-tokeneket is.

(16) Az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 6. pontjában meghatározott eszközalapú tokenek kibocsátása.

(17) Az (EU) 2023/1114 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének 16. pontjában meghatározott kriptoeszköz-szolgáltatások.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40. o.).”

147. cikk

Az (EU) 2019/1937 irányelv módosítása

Az (EU) 2019/1937 irányelv mellékletének I.B. része a következő ponttal egészül ki:

„xxiii. Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150, 2023.6.9., 40. o.).”

148. cikk

A 2013/36/EU irányelv és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításainak átültetése

(1) A tagállamok 2024. december 30-ig elfogadják és kihirdetik azoknak a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 146. és a 147. cikknek megfeleljenek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal, az EBH-val és az ESMA-val nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket a 116. cikk által szabályozott területen fogadnak el.

149. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

(1) Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Ezt a rendeletet 2024. december 30-tól kell alkalmazni.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve a III. és a IV. címet 2024. június 30-tól kell alkalmazni.

(4) Az e cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve, a 2. cikk (5) bekezdését, a 3. cikk (2) bekezdését, a 6. cikk (11) és (12) bekezdését, a 14. cikk (1) bekezdésének második albekezdését, a 17. cikk (8) bekezdését, a 18. cikk (6) és (7) bekezdését, a 19. cikk (10) és (11) bekezdését, a 21. cikk (3) bekezdését, a 22. cikk (6) és (7) bekezdését, a 31. cikk (5) bekezdését a 32. cikk (5) bekezdését, a 34. cikk (13) bekezdését, a 35. cikk (6) bekezdését, a 36. cikk (4) bekezdését, a 38. cikk (5) bekezdését, a 42. cikk (4) bekezdését, a 43. cikk (11) bekezdését, a 45. cikk (7) és (8) bekezdését, a 46. cikk (6) bekezdését, a 47. cikk (5) bekezdését, az 51. cikk (10) és (15) bekezdését, a 60. cikk (13) és (14) bekezdését, a 61. cikk (3) bekezdését, a 62. cikk (5) és (6) bekezdését, a 63. cikk (11) bekezdését, a 66. cikk (6) bekezdését, a 68. cikk (10) bekezdését, a 71. cikk (5) bekezdését, a 72. cikk (5) bekezdését, a 76. cikk (16) bekezdését, a 81. cikk (15) bekezdését, a 82. cikk (2) bekezdését, a 84. cikk (4) bekezdését, a 88. cikk (4) bekezdését, a 92. cikk (2) és (3) bekezdését, a 95. cikk (10) és (11) bekezdését, a 96. cikk (3) bekezdését, a 97. cikk (1) bekezdését a 103. cikk (8) bekezdését, a 104. cikk (8) bekezdését, a 105. cikk (7) bekezdését, a 107. cikk (3) és (4) bekezdését, a 109. cikk (8) bekezdését, a 119. cikk (8) bekezdését, a 134. cikk (10) bekezdését, a 137. cikk (3) bekezdését és a 139. cikket 2023. június 29-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. május 31-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. KULLGREN

I. MELLÉKLET

**AZ ESZKÖZALAPÚ TOKENEKTŐL VAGY ELEKTRONIKUSPÉNZ-TOKENEKTŐL ELTÉRŐ
KRIPTOESZKÖZÖKRE VONATKOZÓ KRIPTOESZKÖZ-ALAPDOKUMENTUM KÖZZÉTÉTELI ELEMEI**

A. rész: Információk az ajánlattevőről vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személyről

1. Név;
2. Jogi forma;
3. Bejegyzett cím, illetve központi iroda, amennyiben a kettő nem egyezik;
4. Bejegyzés dátuma;
5. Jogalany-azonosító vagy az alkalmazandó nemzeti jog által előírt más azonosító;
6. Az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy kapcsolattartási telefonszáma és e-mail címe, valamint az a napokban meghatározott időszak, amelyen belül az ajánlattevővel vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személlyel e telefonszámon vagy e-mail-címen keresztül kapcsolatba lépő befektető választ kap;
7. Adott esetben az anyavállalat neve;
8. Az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy vezető testülete tagjainak azonosítása, üzleti címe és beosztása;
9. Az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy és adott esetben anyavállalata üzleti vagy szakmai tevékenysége;
10. Az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy pénzügyi helyzete az elmúlt 3 év vagy – ha az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy 3 évnél rövidebb ideje létezik – a bejegyzés óta eltelt idő vonatkozásában.

A pénzügyi helyzetet az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy üzletmenete alakulásának és teljesítményének, valamint helyzetének megbízható áttekintése alapján kell értékelni minden olyan évre és évközi időszakra vonatkozóan, amelyre múltbeli pénzügyi információk megadása kötelező, beleértve a lényeges változások okaira vonatkozó információkat is.

Az áttekintésnek az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy üzletmenetének alakulásáról és teljesítményéről, valamint helyzetéről kiegyensúlyozott és átfogó, az üzleti tevékenység nagyságrendjével és összetettségével összhangban álló elemzést kell nyújtania.

B. rész: Információk a kibocsátóról, ha az eltér az ajánlattevőtől vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személytől

1. Név;
2. Jogi forma;
3. Bejegyzett cím, illetve központi iroda, amennyiben a kettő nem egyezik;
4. Bejegyzés dátuma;
5. Jogalany-azonosító vagy az alkalmazandó nemzeti jog által előírt más azonosító;
6. Adott esetben az anyavállalat neve;
7. A kibocsátó vezető testülete tagjainak azonosítása, üzleti címe és beosztása;
8. A kibocsátó és adott esetben anyavállalata üzleti vagy szakmai tevékenysége.

C. rész: Információk a kereskedési platform üzemeltetőjéről azokban az esetekben, amikor az készíti el a kriptoeszköz-alapdokumentumot

1. Név;
2. Jogi forma;
3. Bejegyzett cím, illetve központi iroda, amennyiben a kettő nem egyezik;
4. Bejegyzés dátuma;
5. Jogalany-azonosító vagy az alkalmazandó nemzeti jog által előírt más azonosító;
6. Adott esetben az anyavállalat neve;
7. Annak oka, hogy miért az üzemeltető készítette el a kriptoeszköz-alapdokumentumot;
8. Az üzemeltető vezető testülete tagjainak azonosítása, üzleti címe és beosztása;
9. Az üzemeltető és adott esetben anyavállalata üzleti vagy szakmai tevékenysége.

D. rész: Információk a kriptoeszköz-projektről

1. A kriptoeszköz-projekt és a kriptoeszköz megnevezése, amennyiben eltér az ajánlattevő vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személy megnevezésétől és rövidítése vagy ticker kódja;
2. A kriptoeszköz-projekt rövid ismertetése;
3. A kriptoeszköz-projekt végrehajtásában részt vevő összes természetes vagy jogi személy – például tanácsadók, fejlesztőcsoportok és kriptoeszköz-szolgáltatók – adatai (beleértve az üzleti címeket vagy a vállalatok székhelyét);
4. Felhasználói tokenekkel kapcsolatos kriptoeszköz-projekt esetén a kifejlesztett vagy kifejlesztendő áruk vagy szolgáltatások fő jellemzői;
5. Információk a kriptoeszköz-projektről, ideértve különösen a projekt múltbeli és jövőbeli mérföldköveit, valamint adott esetben a projekthez már hozzárendelt forrásokat;
6. Adott esetben az összegyűjtött pénz vagy egyéb kriptoeszközök tervezett felhasználása.

E. rész: A kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk

1. Annak feltüntetése, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozik-e;
2. A nyilvános ajánlattétel, illetve a kereskedésbe történő bevezetés kérelmezésének okai;
3. Adott esetben az az összeg, amelyet a nyilvános ajánlattétel pénzben vagy bármely más kriptoeszközben kíván beszedni, beleértve adott esetben a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételhez meghatározott minimális és maximális jegyzési célokat, valamint azt, hogy a túljegyzéseket elfogadják-e és hogyan osztják fel;
4. A nyilvános ajánlattétel keretében kínált kriptoeszköz kibocsátási ára (hivatalos pénznemben vagy más kriptoeszközben), a vonatkozó jegyzési díj vagy az a módszer, amelynek alapján az ajánlati ár meghatározásra kerül;
5. Adott esetben a nyilvános ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetendő kriptoeszközök teljes száma;
6. A kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy az ilyen kriptoeszközök kereskedésbe történő bevezetése által megcélzott leendő birtokosokra vonatkozó információk, beleértve az ilyen kriptoeszközök birtokosainak típusára vonatkozó korlátozásokat is;

7. Külön tájékoztatás arról, hogy a kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételben részt vevő vásárlók visszatérítésben fognak-e részesülni, ha a nyilvános ajánlattétel végén a minimális jegyzési cél nem teljesül, vagy ha gyakorolják a 13. cikkben előírt elállási jogot, vagy ha az ajánlattételt törlik, továbbá a visszatérítési mechanizmus részletes ismertetése, beleértve a visszatérítések várható ütemezését is;
8. A kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel különböző szakaszaira vonatkozó információk, ideértve a kriptoeszközöket előrendelés (pre-public sales) keretében megvásárló vevőknek kínált kedvezményes vételárat is; amennyiben egyes vevők kedvezményes vételárat fizetnek, annak magyarázata, hogy a vételár miért térhet el, valamint a többi befektetőre gyakorolt hatás ismertetése;
9. A határidőhöz kötött ajánlattelek esetében a nyilvános ajánlattétel jegyzési időszaka;
10. A pénz vagy egyéb kriptoeszközök védelmére vonatkozó, a 10. cikkben említett intézkedések a határidőhöz kötött nyilvános ajánlattétel vagy az elállási időszak alatt;
11. Az ajánlattétel keretében kínált kriptoeszközök megvásárlásához kapcsolódó fizetési módok és az érték vevők részére történő visszaalálásának módjai, amennyiben visszatérítésre jogosultak;
12. Nyilvános ajánlattétel esetén tájékoztatás a 13. cikkben említett elállási jogról;
13. A megvásárolt kriptoeszközök birtokosok számára való átadásának módjára és ütemezésére vonatkozó információk;
14. Információk azokról a műszaki követelményekről, amelyeket a vevőnek a kriptoeszközök birtoklásához teljesítenie kell;
15. Adott esetben a kriptoeszközök elhelyezéséért felelős kriptoeszköz-szolgáltató neve és az ilyen elhelyezés típusa (határozott kötelezettségvállalással vagy anélkül);
16. Adott esetben annak a kriptoeszköz-kereskedési platformnak a neve, ahova a kereskedésbe történő bevezetést kérelmezik, valamint tájékoztatás arról, hogy a befektetők hogyan férhetnek hozzá az ilyen kereskedési platformokhoz, és ez milyen költségekkel jár;
17. A kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel költségei;
18. A nyilvános ajánlattételben vagy a kereskedésbe történő bevezetésben részt vevő személyeknek az ajánlattételhez vagy a kereskedésbe történő bevezetéshez kapcsolódó esetleges összeférhetlensége;
19. A kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattételre alkalmazandó jog és az illetékes bíróság.

F. rész: Információk a kriptoeszközökről

1. A nyilvános ajánlattételre kerülő vagy kereskedésbe bevezetni kívánt kriptoeszköz típusa;
2. Az ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetendő kriptoeszközök jellemzőinek – többek között a kriptoeszköz-alapdokumentumnak a 109. cikkben említett nyilvántartásban való besorolásához szükséges adatok, az említett cikk (8) bekezdésében meghatározottakkal összhangban – és funkcióinak leírása, ideértve a funkciók tervezett alkalmazási időpontjára vonatkozó információkat is.

G. rész: Információk a kriptoeszközökhöz kapcsolódó jogokról és kötelezettségekről

1. A vevő jogainak és esetleges kötelezettségeinek, valamint az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárásoknak és feltételeknek az ismertetése;
2. Azon feltételek leírása, amelyek mellett a jogok és kötelezettségek módosíthatók;

3. Adott esetben a kibocsátó által tervezett, kriptoeszközökre vonatkozó jövőbeli nyilvános ajánlattételekre vonatkozó információk, valamint a kibocsátó által megtartott kriptoeszközök száma;
4. Felhasználói tokenekkel kapcsolatos, kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy kereskedésbe történő bevezetés esetén az azon termékek vagy szolgáltatások minőségére és mennyiségére vonatkozó információ, amelyekhez a felhasználói tokenek hozzáférést biztosítanak;
5. Felhasználói tokenekkel kapcsolatos, kriptoeszközökre vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy kereskedésbe történő bevezetés esetén a felhasználói tokenek kapcsolódó árukra vagy szolgáltatásokra való beváltásának módjára vonatkozó információk;
6. Kereskedésbe történő bevezetés kérelmezésének hiányában, a kriptoeszközök nyilvános ajánlattételt követő megvásárlásának vagy értékesítésének módjára és helyére vonatkozó információ;
7. A nyilvános ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetett kriptoeszközök átruházhatóságára vonatkozó korlátozások;
8. Ha a kriptoeszközök esetében a kínálatuknak a kereslet változására reagáló növekedésére vagy csökkenésére vonatkozóan protokollokat alkalmaznak, az ilyen protokollok működésének ismertetése;
9. Adott esetben a kriptoeszközök értékét védő védelmi rendszerek, illetve kártalanítási rendszerek ismertetése;
10. A kriptoeszközökre vonatkozóan alkalmazandó jog és az illetékes bíróság.

H. rész: A mögöttes technológiára vonatkozó információk

1. Az alkalmazott technológiára – beleértve a megosztott főkönyvi technológiát –, valamint az alkalmazott protokollokra és a műszaki szabványokra vonatkozó információk;
2. Adott esetben a konszenzusos mechanizmus;
3. Az ügyletek fedezését szolgáló ösztönző mechanizmusok és az alkalmazandó díjak;
4. Ha a kriptoeszköz kibocsátása, átruházása és tárolása a kibocsátó, az ajánlattevő vagy a nevükben eljáró harmadik fél által működtetett megosztott főkönyv használatával történik, az ilyen megosztott főkönyvi technológia működésének részletes ismertetése;
5. Az alkalmazott technológia ellenőrzési eredményére vonatkozó információk, amennyiben ilyen ellenőrzésre sor került.

I. rész: A kockázatokra vonatkozó információk

1. A kriptoeszközök nyilvános ajánlattételéhez vagy kereskedésbe történő bevezetéséhez kapcsolódó kockázatok leírása;
 2. A kibocsátóval kapcsolatos kockázatok leírása, amennyiben az eltér az ajánlattevőtől vagy a kereskedésbe történő bevezetést kérelmező személytől;
 3. A kriptoeszközökkel kapcsolatos kockázatok ismertetése;
 4. A projektvégrehajtással kapcsolatos kockázatok ismertetése;
 5. Az alkalmazott technológiával kapcsolatos kockázatok és az esetleges kockázatmérséklő intézkedések leírása.
-

II. MELLÉKLET

AZ ESZKÖZALAPÚ TOKEN KRIPTOESZKÖZ-ALAPDOKUMENTUMÁNAK KÖZZÉTÉTELI ELEMEI

A. rész: Az eszközalapú token kibocsátójára vonatkozó információk

1. Név;
2. Jogi forma;
3. Bejegyzett cím, illetve központi iroda, amennyiben a kettő nem egyezik;
4. Bejegyzés dátuma;
5. Jogalany-azonosító vagy az alkalmazandó nemzeti jog által előírt más azonosító;
6. Adott esetben az anyavállalat megnevezése;
7. A kibocsátó vezető testülete tagjainak azonosítása, üzleti címe és beosztása;
8. A kibocsátó és adott esetben anyavállalata üzleti vagy szakmai tevékenysége;
9. A kibocsátó pénzügyi helyzete az elmúlt három év vagy – ha a kibocsátó három évnél rövidebb ideje létezik – a bejegyzés óta eltelt idő vonatkozásában.

A pénzügyi helyzetet a kibocsátó üzletmenete alakulásának és teljesítményének, valamint helyzetének megbízható áttekintése alapján kell értékelni minden olyan évre és évközi időszakra vonatkozóan, amelyre múltbeli pénzügyi információk megadása kötelező, beleértve a lényeges változások okaira vonatkozó információkat is.

Az áttekintésnek a kibocsátó üzletmenetének alakulásáról és teljesítményéről, valamint a kibocsátó helyzetéről kiegyensúlyozott és átfogó, az üzleti tevékenység nagyságrendjével és összetettségével összhangban álló elemzést kell nyújtania.

10. A kibocsátó irányítási rendszerének részletes leírása;
11. Az eszközalapú tokenek kibocsátójaként kapott engedély részletei és az engedélyező illetékes hatóság neve, kivéve az eszközalapú token azon kibocsátóinak esetében, amelyeket a 17. cikk mentesít az engedélyezés alól.

Hitelintézetek esetében a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságának neve.

12. Amennyiben az eszközalapú token kibocsátója más kriptoeszközöket is kibocsát, vagy más kriptoeszközökkel kapcsolatos tevékenységeket is folytat, ezt egyértelműen jelezni kell; a kibocsátónak azt is jeleznie kell, hogy van-e kapcsolat a kibocsátó és a kriptoeszköz kibocsátásához használt megosztott főkönyvi technológiát működtető szervezet között, beleértve azt is, ha a protokollokat a projekt résztvevőivel szoros kapcsolatban álló személy irányítja vagy ellenőrzi.

B. rész: Az eszközalapú tokenre vonatkozó információk

1. Az eszközalapú token neve és rövidítése vagy ticker kódja;
2. Az eszközalapú token jellemzőinek leírása, ideértve a kriptoeszköz-alapdokumentumnak a 109. cikkben említett nyilvántartásban való besorolásához szükséges adatokat, az említett cikk (8) bekezdésében meghatározottakkal összhangban;
3. Az eszközalapú token működőképessé tételében részt vevő összes természetes vagy jogi személy – például tanácsadók, fejlesztőcsoportok és kriptoeszköz-szolgáltatók – adatai (beleértve az üzleti címeket vagy a vállalatok székhelyét);

4. A 34. cikk (5) bekezdés első albekezdésének h) pontjában említett harmadik személy jogalanyok szerepének, felelősségének és elszámoltathatóságának leírása;
 5. Az eszközalapú tokenekre vonatkozó tervekkel kapcsolatos információk, beleértve a múltbeli és jövőbeli mérföldkövek, valamint adott esetben a már allokalált források ismertetését is.
- C. rész: Az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk
1. Annak feltüntetése, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy annak kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozik-e;
 2. Adott esetben az az összeg, amelyet az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel pénzben vagy bármely más kriptoeszközben kíván beszélni, beleértve adott esetben az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételhez meghatározott minimális és maximális jegyzési célokat, valamint azt, hogy a túljegyzéseket elfogadják-e és hogyan osztják fel;
 3. Adott esetben a nyilvános ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetendő eszközalapú token egységeinek teljes száma;
 4. Az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy az eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetése által megcélzott leendő birtokosokra vonatkozó információk, beleértve az ilyen eszközalapú token birtokosainak típusaira vonatkozó korlátozásokat is;
 5. Külön tájékoztatás arról, hogy az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételben részt vevő vásárlók visszatérítésben fognak-e részesülni, ha a nyilvános ajánlattétel végén a minimális jegyzési cél nem teljesül, beleértve a visszatérítések várható ütemezését is; a maximális jegyzési cél túllépésének következményeit egyértelművé kell tenni;
 6. Az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel különböző szakaszaira vonatkozó információk, beleértve az eszközalapú tokent előrendelés (pre-public sales) keretében megvásárló vevőknek kínált kedvezményes vételárat is, valamint amennyiben egyes vevők kedvezményes vételárat fizetnek, annak magyarázata, hogy a vételár miért térhet el, valamint a többi befektetőre gyakorolt hatás ismertetése;
 7. A határidőhöz kötött ajánlattelek esetében a nyilvános ajánlattétel jegyzési időszaka;
 8. A kínált eszközalapú token megvásárlásához, illetve visszaváltásához kapcsolódó fizetési módok;
 9. A megvásárolt eszközalapú token birtokosok számára való átadásának módjára és ütemezésére vonatkozó információk;
 10. Információk azokról a műszaki követelményekről, amelyeket a vevőnek az eszközalapú tokenek birtoklásához teljesítenie kell;
 11. Adott esetben az eszközalapú tokenek elhelyezéséért felelős kriptoeszköz-szolgáltató neve és az ilyen elhelyezés típusa (határozott kötelezettségvállalással vagy anélkül);
 12. Adott esetben annak a kriptoeszköz-kereskedési platformnak a neve, ahova a kereskedésbe történő bevezetést kérelmezik, valamint tájékoztatás arról, hogy a befektetők hogyan férhetnek hozzá az ilyen kereskedési platformokhoz, és ez milyen költségekkel jár;
 13. Az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel költségei;
 14. A nyilvános ajánlattételben vagy a kereskedésbe történő bevezetésben részt vevő személyeknek az ajánlattételhez vagy a kereskedésbe történő bevezetéshez kapcsolódó esetleges összeférhetlensége;
 15. Az eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre alkalmazandó jog és az illetékes bíróság.

D. rész: Az eszközalapú tokenhez fűződő jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információk

1. Az ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetendő eszközalapú token jellemzőinek és funkcióinak leírása, ideértve a funkciók tervezett alkalmazási időpontjára vonatkozó információkat is;
2. A vevő jogainak és esetleges kötelezettségeinek, valamint az e jogok gyakorlására vonatkozó eljárásoknak és feltételeknek az ismertetése;
3. Azon feltételek leírása, amelyek mellett a jogok és kötelezettségek módosíthatók;
4. Adott esetben a kibocsátó által tervezett, eszközalapú tokenre vonatkozó jövőbeli nyilvános ajánlattételekkel kapcsolatos információk, valamint a kibocsátó által megtartott eszközalapú tokenek egységei;
5. Kereskedésbe történő bevezetés kérelmezésének hiányában, az eszközalapú token nyilvános ajánlattételt követő megvásárlásának vagy értékesítésének módjára és helyére vonatkozó információ;
6. A nyilvános ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetett eszközalapú token átruházhatóságára vonatkozó korlátozások;
7. Ha az eszközalapú token esetében a kereslet változásaira reagáló kínálatának növekedésére vagy csökkenésére vonatkozóan protokollokat alkalmaznak, az ilyen protokollok működésének ismertetése;
8. Adott esetben az eszközalapú tokenek értékét védő védelmi rendszerek, illetve kártalanítási rendszerek ismertetése;
9. A jogok jellegére és érvényesíthetőségére vonatkozó információk, beleértve az állandó visszaváltási jogokat és a birtokosokat, valamint a 39. cikk (2) bekezdésében említett bármely jogi vagy természetes személyt a kibocsátóval szemben esetlegesen megillető követeléseket, ideértve az arra vonatkozó információkat is, hogy fizetési képtelenségi eljárás esetén hogyan kezelik ezeket a jogokat, valamint tájékoztatás arról, hogy különböző jogok illetik-e meg a különböző birtokosokat, továbbá az ilyen eltérő bánásmód megkülönböztetésmentes okairól;
10. Annak a követelésnek a részletes leírása, amelyet az eszközalapú token képvisel a birtokosok számára, beleértve a következőket:
 - a) az egyes alapul szolgáló eszközök leírása és az egyes eszközök meghatározott arányai;
 - b) az alapul szolgáló eszközök értéke, valamint a követelés és az eszköztartalék összege közötti kapcsolat; továbbá
 - c) annak ismertetése, hogy miként került sor a követelés összetevőinek megbízható és átlátható értékelésére, adott esetben megnevezve a független feleket;
11. Adott esetben a kibocsátó által az eszközalapú token likviditásának biztosítása érdekében bevezetett intézkedésekre vonatkozó információk, beleértve a likviditás biztosításáért felelős szervezetek nevét;
12. A panaszok benyújtásához szükséges elérhetőségek és az eszközalapú token kibocsátója által bevezetett panaszkezelési eljárás és adott esetben vitarendezési mechanizmus vagy jogorvoslati eljárás leírása;
13. A birtokosok jogainak leírása, amennyiben a kibocsátó nem képes teljesíteni kötelezettségeit, ideértve a fizetési képtelenséget is;
14. A helyreállítási terv végrehajtásával összefüggő jogok leírása;
15. A visszaváltási terv végrehajtásával összefüggő jogok leírása;
16. Részletes tájékoztatás arról, hogy hogyan történik az eszközalapú token visszaváltása, ideértve azt is, hogy a birtokos megvásárolhatja-e a visszaváltás formáját, az átruházás formáját, illetve a visszaváltás hivatalos pénznemét;
17. Az eszközalapú tokenre alkalmazandó jog és az illetékes bíróság.

E. rész: A mögöttes technológiára vonatkozó információk

1. Az eszközalapú tokenek birtoklása, tárolása és átruházása céljából alkalmazott technológiára – beleértve a megosztott főkönyvi technológiát –, valamint az alkalmazott protollokka és a műszaki szabványokra vonatkozó információk;
2. Adott esetben a konszenzusos mechanizmus;
3. Az ügyletek fedezését szolgáló ösztönző mechanizmusok és az alkalmazandó díjak;
4. Ha az eszközalapú tokenek kibocsátása, átruházása és tárolása a kibocsátó vagy a kibocsátó nevében eljáró harmadik fél által működtetett megosztott főkönyvi technológia használatával történik, az ilyen megosztott főkönyvi technológia működésének részletes ismertetése;
5. Az alkalmazott technológia ellenőrzési eredményére vonatkozó információk, amennyiben ilyen ellenőrzésre sor került.

F. rész: A kockázatokra vonatkozó információk

1. Az eszköztartalékhoz kapcsolódó kockázatok, amennyiben a kibocsátó nem képes teljesíteni a kötelezettségeit;
2. Az eszközalapú token kibocsátójával kapcsolatos kockázatok leírása;
3. Az eszközalapú token nyilvános ajánlattételéhez vagy kereskedésbe történő bevezetéséhez kapcsolódó kockázatok leírása;
4. Az eszközalapú tokenekhez kapcsolódó kockázatok ismertetése, különösen a referencia-eszközök tekintetében;
5. Az eszközalapú tokenre vonatkozó projekt működőképessé tételével kapcsolatos kockázatok leírása;
6. Az alkalmazott technológiával kapcsolatos kockázatok és az esetleges kockázatmérséklő intézkedések leírása.

G. rész: Az eszköztartaléokra vonatkozó információk

1. Az eszköztartalék értékének az eszközalapú tokennel kapcsolatos követeléshez való igazítását célzó mechanizmus részletes leírása, ideértve a jogi és a technikai szempontokat is;
 2. Az eszköztartaléknak és összetételének részletes leírása;
 3. Az eszközalapú tokenek kibocsátására és visszaváltására szolgáló mechanizmusok leírása;
 4. Annak közlése, hogy az tartalékeszközök egy részét befektették-e, és adott esetben az említett tartalékeszközökre vonatkozó befektetési politika leírása;
 5. A tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelési megállapodások leírása, beleértve azok elkülönítését, valamint azon kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások neve, amelyeket tartalékeszközök letétkezelőjeként jelöltek ki.
-

III. MELLÉKLET

AZ ELEKTRONIKUSPÉNZ-TOKEN KRIPTOESZKÖZ-ALAPDOKUMENTUMÁNAK KÖZZÉTÉTELI ELEMEI

A. rész: Az elektronikuspénz-token kibocsátójára vonatkozó információk

1. Név;
2. Jogi forma;
3. Bejegyzett cím, illetve központi iroda, amennyiben a kettő nem egyezik;
4. Bejegyzés dátuma;
5. Jogalany-azonosító, az alkalmazandó nemzeti jog által előírt más azonosító;
6. A kibocsátó kapcsolattartási telefonszáma és e-mail címe, valamint az a napokban meghatározott időszak, amelyen belül a kibocsátóval e telefonszámon vagy e-mail-címen keresztül kapcsolatba lépő befektető választ kap;
7. Adott esetben az anyavállalat megnevezése;
8. A kibocsátó vezető testülete tagjainak azonosítása, üzleti címe és beosztása;
9. A kibocsátó és adott esetben anyavállalata üzleti vagy szakmai tevékenysége;
10. Potenciális összeférhetlenségek;
11. Amennyiben az elektronikuspénz-token kibocsátója más kriptoeszközöket is kibocsát, vagy a kriptoeszközökhöz kapcsolódó egyéb tevékenységet is végez, ezt egyértelműen jelezni kell; a kibocsátónak azt is jeleznie kell, hogy van-e kapcsolat a kibocsátó és a kriptoeszköz kibocsátásához használt megosztott főkönyvi technológiát működtető szervezet között, beleértve azt is, ha a protokollokat a projekt résztvevőivel szoros kapcsolatban álló személy irányítja vagy ellenőrzi;
12. A kibocsátó pénzügyi helyzete az elmúlt három év vagy – ha a kibocsátó három évnél rövidebb ideje létezik – a bejegyzés óta eltelt idő vonatkozásában.

A pénzügyi helyzetet a kibocsátó üzletmenete alakulásának és teljesítményének, valamint helyzetének megbízható áttekintése alapján kell értékelni minden olyan évre és évközi időszakra vonatkozóan, amelyre múltbeli pénzügyi információk megadása kötelező, beleértve a lényeges változások okaira vonatkozó információkat is.

Az áttekintésnek a kibocsátó üzletmenetének alakulásáról és teljesítményéről, valamint a kibocsátó helyzetéről kiegyensúlyozott és átfogó, az üzleti tevékenység nagyságrendjével és összetettségével összhangban álló elemzést kell nyújtania;

13. Az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójaként kapott engedély részletei és az engedélyező illetékes hatóság neve, kivéve az elektronikuspénz-token azon kibocsátóinak esetében, amelyeket a 48. cikk (4) és (5) bekezdésével összhangban e mentesítettek az engedélyezés alól.

B. rész: Információk az elektronikuspénz-tokenről

1. Név és rövidítés;
2. Az elektronikuspénz-token jellemzőinek leírása, ideértve a kriptoeszköz-alapdokumentumnak a 109. cikkben említett nyilvántartásban való besorolásához szükséges adatokat, az említett cikk (8) bekezdésében meghatározottakkal összhangban;
3. A tervezésben és fejlesztésben részt vevő összes természetes vagy jogi személy – például tanácsadók, fejlesztőcsoportok és kriptoeszköz-szolgáltatók – adatai (beleértve az üzleti címeket és/vagy a vállalat székhelyét).

C. rész: Az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozó információk

1. Annak feltüntetése, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre vagy azok kereskedésbe történő bevezetésére vonatkozik-e;
2. Adott esetben a nyilvános ajánlattétel keretében kínált vagy kereskedésbe bevezetendő elektronikuspénz-token egységeinek teljes száma;
3. Adott esetben azoknak a kriptoeszköz-kereskedési platformoknak a neve, ahová az elektronikuspénz-token kereskedésbe történő bevezetését kéri;
4. Az elektronikuspénz-tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételre alkalmazandó jog és az illetékes bíróság.

D. rész: Az elektronikuspénz-tokenekhez fűződő jogokra és kötelezettségekre vonatkozó információk

1. Az elektronikuspénz-token birtokosának biztosított jogok, és az esetleges kötelezettségek, köztük a névértéken történő visszaváltás joga, valamint az említett jogok gyakorlására vonatkozó eljárások és feltételek részletes leírása;
2. Azon feltételek leírása, amelyek mellett a jogok és kötelezettségek módosíthatók;
3. A birtokosok jogainak leírása, amennyiben a kibocsátó nem képes teljesíteni kötelezettségeit, ideértve a fizetési képességet is;
4. A helyreállítási terv végrehajtásával összefüggő jogok leírása;
5. A visszaváltási terv végrehajtásával összefüggő jogok leírása;
6. A panaszok benyújtásához szükséges elérhetőségek és az elektronikuspénz-token kibocsátója által bevezetett panaszkezelési eljárás és adott esetben vitarendezési mechanizmus vagy jogorvoslati eljárás leírása;
7. Adott esetben a kriptoeszköz értékét védő védelmi rendszerek, illetve kártalanítási rendszerek ismertetése;
8. Az elektronikuspénz-tokenre és az illetékes bíróságra alkalmazandó jog.

E. rész: A mögöttes technológiára vonatkozó információk

1. Az elektronikuspénz-tokenek birtoklása, tárolása és átruházása céljából alkalmazott technológiára – beleértve a megosztott főkönyvi technológiát –, valamint az alkalmazott protokollokra és a műszaki szabványokra – vonatkozó információk;
2. Tájékoztatás azokról a műszaki követelményekről, amelyeket a vevőnek az elektronikuspénz-token feletti ellenőrzés megszerzéséhez teljesítenie kell;
3. Adott esetben a konszenzusos mechanizmus;
4. Az ügyletek fedezését szolgáló ösztönző mechanizmusok és az alkalmazandó díjak;
5. Ha az elektronikuspénz-token kibocsátása, átruházása és tárolása a kibocsátó vagy a nevében eljáró harmadik fél által működtetett megosztott főkönyvi technológia használatával történik, a megosztott főkönyvi technológia működésének részletes leírása;
6. Az alkalmazott technológia ellenőrzési eredményére vonatkozó információk, amennyiben ilyen ellenőrzésre sor került.

F. rész: A kockázatokra vonatkozó információk

1. Az elektronikuspénz-token kibocsátójával kapcsolatos kockázatok leírása;
 2. Az elektronikuspénz-tokennel kapcsolatos kockázatok leírása;
 3. Az alkalmazott technológiával kapcsolatos kockázatok és az esetleges kockázatmérséklő intézkedések leírása.
-

IV. MELLÉKLET

A KRIPTOESZKÖZ-SZOLGÁLTATÓKRA VONATKOZÓ MINIMÁLIS TŐKEKÖVETELMÉNYEK

Kriptoeszköz-szolgáltatók	A kriptoeszköz-szolgáltatások típusa	A 67. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti minimális tőkekövetelmények
1. osztály	A következő kriptoeszköz-szolgáltatások tekintetében engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltató: — megbízások végrehajtása az ügyfél nevében; — kriptoeszközök elhelyezése; — kriptoeszköz-átküldési szolgáltatások ügyfelek nevében történő nyújtása; — kriptoeszközökre vonatkozó megbízások ügyfelek nevében történő fogadása és továbbítása; — kriptoeszközökre vonatkozó tanácsadás; és/vagy — kriptoeszközökkel kapcsolatos portfóliókezelés végzése.	50 000 EUR
2. osztály	Az 1. osztályba tartozó kriptoeszköz-szolgáltatások mellett a következő szolgáltatás tekintetében is engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltató: — kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelése és nyilvántartása; — kriptoeszközök átváltása pénzre; és/vagy — kriptoeszköz átváltása más kriptoeszközre.	125 000 EUR
3. osztály	A 2. osztályba tartozó kriptoeszköz-szolgáltatások mellett a következő szolgáltatások tekintetében is engedélyezett kriptoeszköz-szolgáltató: — kriptoeszköz-kereskedési platform működtetése.	150 000 EUR

V. MELLÉKLET

A III. ÉS A VI. CÍMBEN EMLÍTETT JOGSÉRTÉSEK JEGYZÉKE A JELENTŐS ESZKÖZALAPÚ TOKENEK KIBOCSÁTÓI ESETÉBEN

1. A kibocsátó megsérti a 22. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy minden egyes, 100 000 000 EUR-t meghaladó kibocsátási értékű jelentős eszközalapú token esetében nem jelenti negyedévente az EBH-nak az említett bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett információkat.
2. A kibocsátó megsérti a 23. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem állítja le a jelentős eszközalapú token kibocsátását az említett bekezdésben meghatározott küszöbértékek elérésekor, vagy nem nyújt be tervet az EBH-nak az említett küszöbértékek elérését követő 40 munkanapon belül annak biztosítására, hogy az ügyletek becsült negyedéves napi átlagos száma és átlagos összesített értéke az említett küszöbértékek alatt maradjon.
3. A kibocsátó megsérti a 23. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem tesz eleget az említett cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett terv EBH által előírt módosításainak.
4. A kibocsátó megsérti a 25. cikket azáltal, hogy nem értesíti az EBH-t üzleti modelljének bármely olyan tervezett változásáról, amely valószínűsíthetően jelentős befolyást gyakorol a jelentős eszközalapú tokenek tényleges vagy leendő birtokosainak vásárlási döntésére, vagy nem írja le az ilyen változást a kriptoeszköz-alapdokumentumban.
5. A kibocsátó megsérti a 25. cikket azáltal, hogy nem tesz eleget az EBH által a 25. cikk (4) bekezdésével összhangban előírt intézkedésnek.
6. A kibocsátó megsérti a 27. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem becsületesen, tisztességesen és szakszerűen jár el.
7. A kibocsátó megsérti a 27. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a jelentős eszközalapú token birtokosaival vagy leendő birtokosaival nem tisztességesen, nem egyértelműen vagy félrevezető módon kommunikál.
8. A kibocsátó megsérti a 27. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem a jelentős eszközalapú token birtokosainak legfőbb érdekét szem előtt tartva jár el, vagy azáltal, hogy egyes birtokosok számára olyan kedvezményes elbánást biztosít, amely nem szerepel a kibocsátó kriptoeszköz-alapdokumentumában, vagy adott esetben marketingközleményeiben.
9. A kibocsátó megsérti a 28. cikket azáltal, hogy honlapján nem teszi közzé a 21. cikk (1) bekezdésében említett, jóváhagyott kriptoeszköz-alapdokumentumát és adott esetben a 25. cikkben említett módosított kriptoeszköz-alapdokumentumát.
10. A kibocsátó megsérti a 28. cikket azáltal, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentumot nem teszi nyilvánosan hozzáférhetővé a jelentős eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattételnek vagy az ilyen token kereskedésbe történő bevezetésének kezdőnapjáig.
11. A kibocsátó megsérti a 28. cikket azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum és adott esetben a módosított kriptoeszköz-alapdokumentum mindaddig rendelkezésre álljon a honlapján, amíg a jelentős eszközalapú token nyilvános birtokban van.
12. A kibocsátó megsérti a 29. cikk (1) és (2) bekezdését azáltal, hogy a jelentős eszközalapú tokenre vonatkozó nyilvános ajánlattétel vagy az ilyen jelentős eszközalapú token kereskedésbe történő bevezetése kapcsán olyan marketingközleményeket tesz közzé, amelyek nem felelnek meg az említett cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában és (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek.
13. A kibocsátó megsérti a 29. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem teszi közzé honlapján a marketingközleményeket és azok módosításait.
14. A kibocsátó megsérti a 29. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy kérésre nem értesíti az EBH-t a marketingközleményekről.

15. A kibocsátó megsérti a 29. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy a kriptoeszköz-alapdokumentum közzétételét megelőzően marketingközleményeket terjeszt.
16. A kibocsátó megsérti a 30. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy a honlapján egy nyilvánosan és könnyen elérhető helyen nem teszi közzé egyértelmű, pontos és átlátható módon a forgalomban lévő jelentős eszközalapú token összegét, valamint a 36. cikkben említett eszköztartalék értékét és összetételét, vagy hogy legalább havonta nem frissíti az előírt információkat.
17. A kibocsátó megsérti a 30. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy honlapján nem teszi közzé a lehető leghamarabb nyilvánosan és könnyen hozzáférhető helyen az ellenőrzési jelentés rövid, egyértelmű, pontos és átlátható összefoglalóját, valamint a 36. cikkben említett eszköztartalékra vonatkozó teljes és szerkesztetlen ellenőrzési jelentést.
18. A kibocsátó megsérti a 30. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy honlapján nem teszi közzé a lehető leghamarabb nyilvánosan és könnyen hozzáférhető helyen, egyértelmű, pontos és átlátható módon azt az eseményt, amely jelentős hatással van vagy valószínűleg jelentős hatással lesz a jelentős eszközalapú token vagy a 36. cikkben említett eszköztartalék értékére.
19. A kibocsátó megsérti a 31. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem hoz létre és nem tart fenn hatékony és átlátható eljárásokat a jelentős eszközalapú token birtokosaitól és más érdekelt felektől, többek között a jelentős eszközalapú token birtokosait képviselő fogyasztói szervezetektől kapott panaszok gyors, tisztességes és következetes kezelése céljából, vagy nem teszi közzé ezen eljárások leírását, vagy amennyiben a jelentős eszközalapú token teljes mértékben vagy részben harmadik személy jogalanyok hozzák forgalomba, vagy nem hoz létre eljárásokat a birtokosok és a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett harmadik személy jogalanyok közötti panaszkezelés megkönnyítésére is.
20. A kibocsátó megsérti a 31. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy a jelentős eszközalapú token birtokosai számára nem teszi lehetővé panaszaik díjmentes benyújtását.
21. A kibocsátó megsérti a 31. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem dolgozza ki és nem bocsátja a jelentős eszközalapú token birtokosai rendelkezésére a panaszbejelentő űrlapot és nem vezet nyilvántartást az összes kapott panaszról és az azokra válaszul hozott intézkedésekről.
22. A kibocsátó megsérti a 31. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja ki időben és tisztességes módon az összes panaszt, vagy azáltal, hogy a vizsgálat eredményéről nem tájékoztatja észszerű időn belül a jelentős eszközalapú token birtokosait.
23. A kibocsátó megsérti a 32. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem hajt végre és nem tart fenn hatékony politikákat és eljárásokat annak érdekében, hogy azonosítsa, megelőzze, kezelje és közzétegye a saját maga, mint kibocsátó és tulajdonosai vagy tagjai, a saját maga és bármely, a benne közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonos vagy tag, a saját maga és vezetői testületének tagjai, a saját maga és alkalmazottai, a saját maga és a jelentős eszközalapú token birtokosai, vagy a saját maga és a 34. cikk (5) bekezdése első albekezdésének h) pontjában említett funkciók valamelyikét ellátó bármely harmadik fél közötti összeférhetetlenséget.
24. A kibocsátó megsérti a 32. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem tesz meg minden megfelelő lépést a 36. cikkben említett eszköztartalék kezeléséből és befektetéséből eredő összeférhetlenségek azonosítása, megelőzése, kezelése és közzététele céljából.
25. A kibocsátó megsérti a 32. cikk (3) és (4) bekezdését azáltal, hogy nem teszi közzé honlapján jól látható helyen a jelentős eszközalapú token birtokosai számára az összeférhetlenségek általános jellegét és forrásait, valamint a kapcsolódó kockázatok csökkentése érdekében tett lépéseket, vagy azáltal, hogy a közzététel nem elég pontos annak lehetővé tételéhez, hogy a jelentős eszközalapú token leendő birtokosai megalapozott döntést hozzanak a token megvásárlásáról.

26. A kibocsátó megsérti a 33. cikket azáltal, hogy nem értesíti azonnal az EBH-t a vezető testületében bekövetkezett változásokról, vagy nem bocsátja az EBH rendelkezésére a 34. cikk (2) bekezdésének való megfelelés értékeléséhez szükséges összes információt.
27. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (1) bekezdését, azáltal, hogy nem rendelkezik olyan megbízható irányítási rendszerrel, amely magában foglalja a következőket: egymástól jól elhatárolt, átlátható és következetes felelősségi köröket előíró áttekinthető szervezeti felépítés, hatékony eljárások azoknak a kockázatoknak az azonosítására, kezelésére, felügyeletére és jelentésére, amelyeknek ki van vagy ki lehet téve, valamint megbízható adminisztratív és számviteli eljárásokat is tartalmazó megfelelő belsőkontroll-mechanizmusok.
28. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy vezető testületének olyan tagjai vannak, akik nem rendelkeznek kellően jó hírnévvel, vagy nem rendelkeznek a feladataik ellátásához szükséges megfelelő ismeretekkel, készségekkel és tapasztalattal, sem egyénileg, sem együttesen, vagy nem bizonyítják, hogy képesek elegendő időt fordítani feladataik hatékony ellátására.
29. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy vezető testületével nem értékelteti vagy vizsgálhatja felül rendszeresen a III. cím 2., 3., 5. és 6. fejezetének való megfelelés érdekében bevezetett szakpolitikai intézkedések és eljárások hatékonyságát, vagy nem hoz megfelelő intézkedéseket az e tekintetben fennálló hiányosságok kezelésére.
30. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy olyan közvetlen vagy közvetett befolyásoló részesedéssel rendelkező tulajdonosa vagy tagja van, aki, illetve amely nem rendelkezik kellően jó hírnévvel.
31. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem fogad el olyan politikákat és eljárásokat, amelyek kellően hatékonyak az e rendeletnek való megfelelés biztosításához, többek között azáltal, hogy nem alakítja ki, nem tartja fenn és nem hajtja végre az említett bekezdés első albekezdésének a)–k) pontjában említett politikákat és eljárásokat.
32. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem köt az említett bekezdés első albekezdésének h) pontjában említetteknek megfelelően harmadik személy jogalanyokkal olyan szerződéses megállapodásokat, amelyek meghatározzák mind a kibocsátó, mind az érintett harmadik fél jogalany szerepét, felelősségét, jogait és kötelezettségeit, vagy azáltal, hogy nem rendelkezik az alkalmazandó jog tekintetében egyértelmű jogválasztásról.
33. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem alkalmaz megfelelő és arányos rendszereket, erőforrásokat vagy eljárásokat szolgáltatásai és tevékenységei folyamatos és rendszeres végzésének biztosítására, továbbá azáltal, hogy rendszereit és biztonsági hozzáférési protokolljait nem a megfelelő uniós szabványok szerint tartja fenn, kivéve, ha kezdeményezte a 47. cikkben említett tervet.
34. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem nyújtja be az EBH-nak jóváhagyásra a szolgáltatásnyújtás és a tevékenységek megszüntetésére vonatkozó tervet.
35. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (8) bekezdését azáltal, hogy nem tárja fel a működési kockázat forrásait, valamint azáltal, hogy az említett kockázatokat nem minimalizálja a megfelelő rendszerek, kontrollok és eljárások kidolgozása révén.
36. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (9) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki olyan üzletmenet-folytonossági politikát és terveket, amelyek IKT-rendszerei és eljárásai működésének zavara esetén biztosítják az alapvető adatok és funkciók megőrzését és tevékenységei fenntartását, vagy ha ez nem lehetséges, az említett adatok és funkciók gyors helyreállítását és tevékenységei gyors újraindítását.
37. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (10) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik a kockázatkezelésre vonatkozó belsőkontroll-mechanizmusokkal és hatékony eljárásokkal, ideértve az (EU) 2022/2554 rendeletben előírt, az IKT-rendszerek irányítására vonatkozó hatékony ellenőrzési és biztonsági eljárásokat is.
38. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (11) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik az adatok rendelkezésre állásának, hitelességének, integritásának és bizalmas jellegének védelmére alkalmas, az (EU) 2022/2554 rendelet által előírt és az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban álló rendszerekkel és eljárásokkal.

39. A kibocsátó megsérti a 34. cikk (12) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a kibocsátót rendszeresen ellenőrizték független ellenőrök.
40. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik mindenkor legalább az említett bekezdés a) vagy c) pontjában vagy a 45. cikk (5) bekezdésében meghatározott legmagasabb összegű szavatolótőkével.
41. A kibocsátó megsérti e rendelet 35. cikkének (2) bekezdését, ha szavatolótőkéje nem az 575/2013/EU rendelet 26–30. cikkében említett elsődleges alapvető tőkeelemekből és -instrumentumokból áll, az említett rendelet 36. cikke szerinti teljes levonások után, az említett rendelet 46. cikkének (4) bekezdésében és 48. cikkében említett küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása nélkül.
42. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy az említett bekezdés a)–g) pontjával összhangban elvégzett értékelést követően nem tesz eleget az EBH azon követelményének, hogy magasabb összegű szavatolótőkével rendelkezzen.
43. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem végez rendszeresen stressztesztelést, amelynek során figyelembe veszik az olyan súlyos, de valószínű pénzügyi stresszforratókönyveket, mint a kamatlábsokkok, valamint a nem pénzügyi, például a működési kockázatokra vonatkozó stresszforratókönyveket.
44. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem tesz eleget az EBH azon követelményének, hogy a stresszteszt eredménye alapján magasabb összegű szavatolótőkével rendelkezzen.
45. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem képez és nem tart fenn folyamatosan eszköztartalékot.
46. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalékot úgy állítsák össze és kezeljék, hogy fedezzék a jelentős eszközalapú token referencia-eszközeihez kapcsolódó kockázatokat.
47. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalék összetétele és kezelése oly módon történjen, hogy kezeljék a birtokosok állandó visszaváltási jogaival kapcsolatos likviditási kockázatokat.
48. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalék működési szempontból elkülönüljön a kibocsátó vagyontól és az egyéb eszközalapú tokenek eszköztartalékától.
49. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (6) bekezdését, ha vezető testülete nem biztosítja az eszköztartalék hatékony és prudens kezelését.
50. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a jelentős eszközalapú token kibocsátása és visszaváltása mindig az eszköztartalék megfelelő növekedésével vagy csökkenésével járjon együtt.
51. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem határozza meg az eszköztartalék összesített értékét piaci árak alkalmazásával, valamint azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalék összesített értéke mindig legalább egyenlő legyen a forgalomban lévő jelentős eszközalapú token birtokosainak a kibocsátóval szemben fennálló követeléseinek összesített értékével.
52. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (8) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik a jelentős eszközalapú token stabilizációs mechanizmusára vonatkozó olyan egyértelmű és részletes politikákkal, amelyek megfelelnek az említett bekezdés a)–g) pontjában meghatározott feltételeknek.
53. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (9) bekezdését azáltal, hogy az engedélyezés időpontjától vagy a kriptoeszközalapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásának időpontjától kezdődően nem ad hathavonta megbízást az eszköztartalék független ellenőrzésére.
54. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (10) bekezdését azáltal, hogy nem értesíti az EBH-t az ellenőrzés eredményéről az említett bekezdéssel összhangban, vagy nem teszi közzé az ellenőrzés eredményét az EBH értesítésétől számított két héten belül.

55. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki, nem tart fenn vagy nem alkalmaz olyan letétkezelési szabályzatokat, eljárásokat és szerződéses megállapodásokat, amelyek mindenkor biztosítják az említett bekezdés első albekezdésének a)–e) pontjában felsorolt feltételek teljesülését.
56. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy a két vagy több jelentős eszközalapú token kibocsátásakor nem rendelkezik letétkezelési szabályzattal az egyes eszköztartalék-halmazokra vonatkozóan.
57. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy legkésőbb a jelentős eszközalapú token kibocsátásának időpontját követő öt munkanapon belül nem gondoskodik a tartalékeszközök kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatónál, hitelintézetnél vagy befektetési vállalkozásnál való letétkezeléséről.
58. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem jár el kellő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások kiválasztása, kijelölése és felülvizsgálata során, vagy azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a letétkezelő a kibocsátótól eltérő jogi személy legyen.
59. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások rendelkezzenek az ahhoz szükséges szakértelemmel és piaci hírnévvel, hogy az ilyen tartalékeszközök letétkezelőjeként járjanak el.
60. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja a letétkezelőkkel kötött szerződéses megállapodásban, hogy a letétkezelésben tartott tartalékeszközök védettek legyenek a letétkezelők hitelezőinek követeléseivel szemben.
61. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem határozza meg a letétkezelési szabályzatokban és eljárásokban a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölésére vonatkozó kiválasztási kritériumokat, vagy azáltal, hogy nem határoz meg az ilyen kijelölések felülvizsgálatára vonatkozó eljárást.
62. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül rendszeresen a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölését, és azáltal, hogy nem értékeli az ilyen letétkezelőkkel szembeni kitettségeit vagy nem követi nyomon folyamatosan az ilyen letétkezelők pénzügyi helyzetét.
63. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelést az említett bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjával összhangban végezzék.
64. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem jelöl ki kriptoeszköz-szolgáltatót, hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást a szerződéses megállapodás által igazolt tartalékeszközök letétkezelőjeként, vagy ilyen szerződéses megállapodás révén nem szabályozza az ahhoz szükséges információáramlást, hogy a jelentős kriptoeszköz kibocsátója, a kriptoeszköz-szolgáltató, a hitelintézet és a befektetési vállalkozás letétkezelőként elláthassa feladatait.
65. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy az eszköztartalékot olyan termékekbe fekteti, amelyek nem magas likviditású, minimális piaci, hitel- és koncentrációs kockázatú pénzügyi eszközök, vagy ha az említett befektetések nem tehetők gyorsan, minimális negatív árhatással likvidde.
66. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem gondoskodik azon pénzügyi eszközök 37. cikkel összhangban történő letétkezelésben tartásáról, amelyekbe az eszköztartalékot fektetik.
67. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem viseli az eszköztartalék befektetéséből származó összes nyereséget és veszteséget, valamint partner- vagy működési kockázatot.

68. A kibocsátó megsérti a 39. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki, nem tart fenn és nem hajt végre egyértelmű és részletes politikákat és eljárásokat a jelentős eszközalapú token birtokosainak biztosított állandó visszaváltási jogok tekintetében.
69. A kibocsátó megsérti a 39. cikk (1) és (2) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a jelentős eszközalapú token birtokosai az említett bekezdéseknek megfelelően állandó visszaváltási jogokkal rendelkezzenek, és azáltal, hogy nem alakít ki olyan politikát az állandó visszaváltási jogokra vonatkozóan, amely megfelel a 39. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a)–e) pontjában felsorolt feltételeknek.
70. A kibocsátó megsérti a 39. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy díjakat alkalmaz jelentős eszközalapú token visszaváltása esetén.
71. A kibocsátó megsérti a 40. cikket azáltal, hogy jelentős eszközalapú tokennel kapcsolatban kamatot biztosít.
72. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem fogad el, hajt végre vagy tart fenn olyan javadalmazási politikát, amely elősegíti a jelentős eszközalapú tokenek kibocsátóinak hatékony és eredményes kockázatkezelését, és amely nem hoz létre a kockázati előírások lazítása irányába ható ösztönzőket.
73. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes módon, hogy jelentős eszközalapú tokenjének letétkezelésben tartását a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésére és nyilvántartására engedéllyel rendelkező különböző kriptoeszköz-szolgáltatók végezhessék.
74. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem értékeli vagy nem követi nyomon a jelentős eszközalapú token birtokosai által benyújtott visszaváltási kérelmek teljesítéséhez szükséges likviditási szükségleteket.
75. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki, nem tart fenn vagy nem hajt végre likviditáskezelési politikát és eljárásokat, vagy azáltal, hogy az említett politika és eljárások révén nem biztosítja, hogy a tartalékeszközök olyan reziliens likviditási profillal rendelkezzenek, amely a jelentős eszközalapú token kibocsátója számára likviditási stresszhelyzetben is lehetővé teszi a rendes működés folytatását.
76. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem végez rendszeresen likviditási stressztesztet, vagy azáltal, hogy nem erősíti meg a likviditási követelményeket, ha az EBH az ilyen tesztek eredménye alapján azt kéri.
77. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem hoz létre és nem tart fenn helyreállítási tervet, amelyben meghatározza a jelentős eszközalapú token kibocsátója által az eszköztartaléokra alkalmazandó követelményeknek való megfelelés helyreállítása érdekében abban az esetben meghozandó intézkedéseket, ha a kibocsátó nem teljesíti ezeket a követelményeket, beleértve a kibocsátott jelentős eszközalapú tokenhez kapcsolódó szolgáltatásai fenntartását, a műveletek időben történő helyreállítását és a kibocsátó kötelezettségei olyan esetekben történő teljesítését, amelyek a működés zavarának jelentős kockázatát hordozzák.
78. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem hoz létre és tart fenn olyan helyreállítási tervet, amely tartalmazza a helyreállítási intézkedések időben történő végrehajtásának biztosítására szolgáló megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítás lehetőségeinek széles körét az említett bekezdés harmadik albekezdésében felsoroltak szerint.
79. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy a 21. cikk szerinti engedélyezés időpontjától vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásától számított hat hónapon belül nem értesíti az EBH-t és adott esetben a szanalási és prudenciális felügyeleti hatóságait a helyreállítási tervről.
80. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül vagy nem aktualizálja rendszeresen a helyreállítási tervet.
81. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem készít és nem tart fenn az egyes jelentős eszközalapú tokenjei rendezett visszaváltását támogató operatív tervet.

82. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely bizonyítja, hogy a jelentős eszközalapú token kibocsátója képes anélkül lebonyolítani a kintlevő kibocsátott jelentős eszközalapú token visszaváltását, hogy indokolatlan gazdasági kárt okozna azok birtokosainak vagy a tartalékeszközök piacának stabilitására nézve.
83. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely szerződéses megállapodásokat, eljárásokat vagy rendszereket tartalmaz – beleértve egy ügyvivő vagyongfelügyelő kinevezését is – annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a jelentős eszközalapú token valamennyi birtokosával szembeni méltányos bánásmódot, valamint azt, hogy a jelentős eszközalapú token birtokosait a fennmaradó tartalékeszközök értékesítéséből származó bevételből időben ki lehessen fizetni.
84. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely biztosítja a kibocsátó vagy bármely harmadik fél jogalany által végzett bármely kritikus fontosságú, a rendezett visszaváltáshoz szükséges tevékenység folytonosságát.
85. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy a 21. cikk szerinti engedélyezés időpontjától vagy a kriptoeszköz-alapdokumentum 17. cikk szerinti jóváhagyásától számított hat hónapon belül nem értesíti az EBH-t a visszaváltási tervről.
86. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül vagy nem aktualizálja rendszeresen a visszaváltási tervet.
87. A kibocsátó megsérti a 88. cikk (1) bekezdését, kivéve, ha a 88. cikk (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülnek, azáltal, hogy nem tájékoztatja haladéktalanul a nyilvánosságot a 87. cikkben említett, a kibocsátót közvetlenül érintő bennfentes információról oly módon, amely lehetővé teszi, hogy a nyilvánosság gyorsan hozzáférhessen az információhoz, és teljeskörűen, helyesen és időben értékelhesse azt.
-

VI. MELLÉKLET

A IV. CÍMBEN EMLÍTETT RENDELKEZÉSEK MEGSÉRTÉSÉNEK JEGYZÉKE A III. CÍMMEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN A JELENTŐS ELEKTRONIKUSPÉNZ-TOKENEK KIBOCSÁTÓI ESETÉBEN

1. A kibocsátó megsérti a 22. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy minden egyes, 100 000 000 EUR-t meghaladó kibocsátási értékű, nem valamely tagállam hivatalos pénznemében denominált jelentős elektronikuspénz-token esetében nem jelenti negyedévente az EBH-nak az említett bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjában említett információkat.
2. A kibocsátó megsérti a 23. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem szünteti meg a nem valamely tagállam hivatalos pénznemében denominált jelentős elektronikuspénz-token kibocsátását az említett bekezdésben meghatározott küszöbértékek elérésekor, vagy nem nyújt be tervet az EBH-nak az említett küszöbértékek elérését követő 40 munkanapon belül annak biztosítására, hogy az ügyletek becsült negyedéves napi átlagos száma és átlagos összesített értéke az említett küszöbértékek alatt maradjon.
3. A kibocsátó megsérti a 23. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem tesz eleget az említett cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett terv EBH által előírt módosításainak.
4. A kibocsátó megsérti e rendelet 35. cikkének (2) bekezdését, ha szavatolóátírókéje nem az 575/2013/EU rendelet 26–30. cikkében említett elsődleges alapvető tőkeelemekből és -instrumentumokból áll, az említett rendelet 36. cikk szerinti teljes levonások után, az említett rendelet 46. cikkének (4) bekezdésében és 48. cikkében említett küszöbértékhez kapcsolódó mentességek alkalmazása nélkül.
5. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy az említett bekezdés a)–g) pontjával összhangban elvégzett értékelést követően nem tesz eleget az EBH azon követelményének, hogy magasabb összegű szavatoló-tőkével rendelkezzen.
6. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem végez rendszeresen stressztesztelést, amelynek során figyelembe veszik az olyan súlyos, de valószínű pénzügyi stresszforgatókönyveket, mint a kamatlábsokkok, valamint a nem pénzügyi, például a működési kockázatokra vonatkozó stresszforgatókönyveket.
7. A kibocsátó megsérti a 35. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem tesz eleget az EBH azon követelményének, hogy a stresszteszt eredménye alapján magasabb összegű szavatoló-tőkével rendelkezzen.
8. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem képez és nem tart fenn folyamatosan eszköztartalékot.
9. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalékot úgy állítsák össze és kezeljék, hogy fedezzék a jelentős elektronikuspénz-tokennél referenciaként használt hivatalos pénznemhez kapcsolódó kockázatokat.
10. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalék összetétele és kezelése oly módon történjen, hogy kezeljék a birtokosok állandó visszaváltási jogaival kapcsolatos likviditási kockázatokat.
11. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy az eszköztartalék működési szempontból elkülönüljön a kibocsátó vagyonától és az egyéb elektronikuspénz-tokenek eszköztartalékától.
12. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (6) bekezdését, ha vezető testülete nem biztosítja az eszköztartalék hatékony és prudens kezelését.
13. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátása és visszaváltása mindig maga után vonja az eszköztartalék megfelelő növekedését vagy csökkenését.

14. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem határozza meg az eszköztartalék összesített értékét piaci árak alkalmazásával, és azáltal, hogy ez az összesített érték nem mindig egyenlő legalább a forgalomban lévő eszközalapú token birtokosai által a kibocsátóval szemben fennálló követelések összesített értékével.
15. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (8) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik a jelentős elektronikuspénz-token stabilizációs mechanizmusára vonatkozó olyan egyértelmű és részletes politikákkal, amelyek megfelelnek az említett bekezdés a)–g) pontjában meghatározott feltételeknek.
16. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (9) bekezdését azáltal, hogy a nyilvános ajánlattétel vagy a kereskedésbe történő bevezetés időpontját követően nem ad hathavonta megbízást az eszköztartalék független ellenőrzésére.
17. A kibocsátó megsérti a 36. cikk (10) bekezdését azáltal, hogy nem értesíti az EBH-t az ellenőrzés eredményéről az említett bekezdéssel összhangban, vagy nem teszi közzé az ellenőrzés eredményét az EBH értesítésétől számított két héten belül.
18. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki, nem tart fenn vagy nem alkalmaz olyan letétkezelési szabályzatokat, eljárásokat és szerződéses megállapodásokat, amelyek mindenkor biztosítják az említett bekezdés első albekezdésének a)–e) pontjában felsorolt feltételek teljesülését.
19. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy két vagy több jelentős elektronikuspénz-token kibocsátásakor nem rendelkezik letétkezelési szabállyal az egyes eszköztartalék-halmazokra vonatkozóan.
20. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy legkésőbb a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátását követő öt munkanapon belül nem gondoskodik a tartalékeszközök kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelését és nyilvántartását végző kriptoeszköz-szolgáltatónál, hitelintézetnél vagy befektetési vállalkozásnál való letétkezeléséről.
21. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem jár el kellő szakértelemmel, körültekintéssel és gondossággal a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások kiválasztása, kijelölése és felülvizsgálata során, vagy azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a letétkezelő a kibocsátótól eltérő jogi személy legyen.
22. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a tartalékeszközök letétkezelőjeként kijelölt kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek és befektetési vállalkozások rendelkezzenek az ahhoz szükséges szakértelemmel és piaci hírnévvel, hogy az ilyen tartalékeszközök letétkezelőjeként járjanak el.
23. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja a letétkezelőkkel kötött szerződéses megállapodásban, hogy a letétkezelésben tartott tartalékeszközök védettek legyenek a letétkezelők hitelezőinek követeléseivel szemben.
24. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem határozza meg a letétkezelési szabályzatokban és eljárásokban a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölésére vonatkozó kiválasztási kritériumokat, vagy azáltal, hogy nem határozta meg az ilyen kijelölések felülvizsgálatára vonatkozó eljárást.
25. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül rendszeresen a kriptoeszköz-szolgáltatók, hitelintézetek vagy befektetési vállalkozások tartalékeszköz-letétkezelőként való kijelölését, és azáltal, hogy nem értékeli az ilyen letétkezelőkkel szembeni kitettségeit vagy nem követi nyomon folyamatosan az ilyen letétkezelők pénzügyi helyzetét.
26. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (6) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja, hogy a tartalékeszközökre vonatkozó letétkezelést az említett bekezdés első albekezdésének a)–d) pontjával összhangban végezzék.
27. A kibocsátó megsérti a 37. cikk (7) bekezdését azáltal, hogy nem jelöl ki kriptoeszköz-szolgáltatót, hitelintézetet vagy befektetési vállalkozást a szerződéses megállapodás által igazolt tartalékeszközök letétkezelőjeként, vagy ilyen szerződéses megállapodás révén nem szabályozza az ahhoz szükséges információáramlást, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója, a kriptoeszköz-szolgáltató, a hitelintézetek és a befektetési vállalkozások elláthatasság letétkezelői feladataikat.

28. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy az eszköztartalékot olyan termékekbe fekteti, amelyek nem magas likviditású, minimális piaci, hitel- és koncentrációs kockázatú pénzügyi eszközök, vagy ha az említett befektetések nem tehetők gyorsan, minimális negatív árhatással likviddék.
29. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem gondoskodik azon pénzügyi eszközök 37. cikkel összhangban történő letétkezelésben tartásáról, amelyekbe az eszköztartalékot fektetik.
30. A kibocsátó megsérti a 38. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem viseli az eszköztartalék befektetéséből származó összes nyereséget és veszteséget, valamint partner- vagy működési kockázatot.
31. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem fogad el, hajt végre vagy tart fenn olyan javadalmazási politikát, amely elősegíti a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak hatékony és eredményes kockázatkezelését, és amely nem hoz létre a kockázati előírások lazítása irányába ható ösztönzőket.
32. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem biztosítja tisztességes, észszerű és megkülönböztetésmentes módon, hogy jelentős elektronikuspénz-tokenjének letétkezelésben tartását a kriptoeszközök ügyfelek számára történő letétkezelésére és nyilvántartására engedéllyel rendelkező különböző kriptoeszköz-szolgáltatók végezhessék.
33. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem értékeli vagy nem követi nyomon a jelentős elektronikuspénz-token birtokosai által benyújtott visszaváltási kérelmek teljesítéséhez szükséges likviditási szükségleteket.
34. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem alakít ki, nem tart fenn vagy nem hajt végre likviditáskézelési politikát és eljárásokat, vagy azáltal, hogy az említett politika és eljárások révén nem biztosítja, hogy a tartalékeszközök olyan reziliens likviditási profillal rendelkezzenek, amely a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója számára likviditási stresszhelyzetben is lehetővé teszi a rendes működés folytatását.
35. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (4) bekezdését azáltal, hogy nem végez rendszeresen likviditási stressztesztet, vagy azáltal, hogy nem erősíti meg a likviditási követelményeket, ha az EBH az ilyen tesztek eredménye alapján azt kéri.
36. A kibocsátó megsérti a 45. cikk (5) bekezdését azáltal, hogy nem tesz mindenkor eleget a szavatolótőke-követelménynek.
37. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem hoz létre és nem tart fenn helyreállítási tervet, amelyben meghatározza a jelentős elektronikuspénz-tokenek kibocsátója által az eszköztartaléokra alkalmazandó követelményeknek való megfelelés helyreállítása érdekében abban az esetben meghozandó intézkedéseket, ha a kibocsátó nem teljesíti ezeket a követelményeket, beleértve a jelentős elektronikuspénz-tokenhez kapcsolódó szolgáltatásai fenntartását, a műveletek időben történő helyreállítását és a kibocsátó kötelezettségei olyan esetekben történő teljesítését, amelyek a működés zavarának jelentős kockázatát hordozzák.
38. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem készít és tart fenn olyan helyreállítási tervet, amely tartalmazza a helyreállítási intézkedések időben történő végrehajtásának biztosítására szolgáló megfelelő feltételeket és eljárásokat, valamint a helyreállítás lehetőségeinek széles körét az említett bekezdés harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában felsoroltak szerint.
39. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy a nyilvános ajánlattételt vagy a kereskedésbe történő bevezetést követő hat hónapon belül nem értesíti az EBH-t és adott esetben szanalási és prudenciális felügyeleti hatóságait a helyreállítási tervről.
40. A kibocsátó megsérti a 46. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül vagy nem aktualizálja rendszeresen a helyreállítási tervet.
41. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (1) bekezdését azáltal, hogy nem készít és nem tart fenn az egyes jelentős elektronikuspénz-tokenjei rendezett visszaváltását támogató operatív tervet.

42. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely bizonyítja, hogy a jelentős elektronikuspénz-token kibocsátója képes anélkül lebonyolítani a kintlevő kibocsátott jelentős elektronikuspénz-token visszaváltását, hogy indokolatlan gazdasági kárt okozna annak birtokosainak vagy a tartalékeszközök piacának stabilitására nézve.
43. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely szerződéses megállapodásokat, eljárásokat vagy rendszereket tartalmaz – beleértve egy ügyvivő vagyonfelügyelő kinevezését is – annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a jelentős elektronikuspénz-token valamennyi birtokosával szembeni méltányos bánásmódot, valamint azt, hogy a jelentős elektronikuspénz-token birtokosait a fennmaradó tartalékeszközök értékesítéséből származó bevételből időben ki lehessen fizetni.
44. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (2) bekezdését azáltal, hogy nem rendelkezik olyan visszaváltási tervvel, amely biztosítja a kibocsátó vagy harmadik személy jogalanyok által végzett bármely kritikus fontosságú, a rendezett visszaváltáshoz szükséges tevékenység folytonosságát.
45. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy a nyilvános ajánlattételt vagy a kereskedésbe történő bevezetést követő hat hónapon belül nem értesíti az EBH-t a visszaváltási tervről.
46. A kibocsátó megsérti a 47. cikk (3) bekezdését azáltal, hogy nem vizsgálja felül vagy nem aktualizálja rendszeresen a visszaváltási tervet.
-

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2023/1115 RENDELETE

(2023. május 31.)

az erdőirtáshoz és az erdőpusztuláshoz kapcsolódó egyes áruk és termékek uniós piacon történő forgalmazásáról és Unióból történő kiviteléről, valamint a 995/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽²⁾,

mivel:

- (1) Az erdőkből nagyon változatos környezeti, gazdasági és társadalmi haszon származik, beleértve a faanyagot és a nem fa erdei termékeket, továbbá az emberiség számára lényeges környezeti szolgáltatásokat, mivel az erdők adnak otthont a Föld szárazföldi biológiai sokfélesége legnagyobb részének. Fenntartják továbbá az ökoszisztéma funkcióit, hozzájárulnak az éghajlati rendszer védelméhez, tiszta levegőt biztosítanak, és alapvető szerepet játszanak a vizek és a talaj tisztításában, valamint a vízmegtartásban és -újratermelésben. A nagy erdőterületek nedvességforrásként működnek, és segítenek megakadályozni a kontinentális régiók elszivatagosodását. Emellett az erdők megélhetést és jövedelmet biztosítanak a világ népességének mintegy egyharmada számára, és az erdők elpusztítása súlyos következményekkel jár a leginkább kiszolgáltatott emberek – köztük az erdei ökoszisztémáktól nagymértékben függő őslakos népek és helyi közösségek – megélhetésére nézve. Ezen túlmenően az erdőirtás és az erdőpusztulás csökkenti a kulcsfontosságú szénnyelvéket. Az erdőirtás és az erdőpusztulás ezenkívül gyakoribbá teszi a vadon élő és a tenyésztett állatok, illetve az emberek közötti érintkezés valószínűségét, ezáltal növeli az új betegségek terjedésének kockázatát, valamint az új járványok és világjárványok kialakulásának kockázatát.
- (2) Az erdőirtás és az erdőpusztulás riasztó ütemben zajlik. Az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (a továbbiakban: FAO) becslése szerint 1990 és 2020 között világszerte 420 millió hektár erdő – a világ fennmaradó erdőinek mintegy 10 %-a, az Európai Uniónál nagyobb terület – semmisült meg. Az erdőirtás és az erdőpusztulás következtéppen elsődleges előidézője korunk két legfontosabb környezeti kihívásának: a globális felmelegedésnek és a biológiai sokféleség csökkenésének. Mégis, minden évben 10 millió hektárnyi erdő vesz el a világon. Az éghajlatváltozás az erdőkre is nagy hatással van, és az elkövetkező évtizedekben számos kihívással kell megbirkóznia az erdők alkalmazkodóképességének és rezilienciájának biztosítása érdekében.
- (3) Az erdőirtás és az erdőpusztulás többféle módon járul hozzá a globális éghajlati válsághoz. Legfőképpen növeli az üvegházhatásúgáz-kibocsátást a kapcsolódó erdőtüzek révén, véglegesen eltávolítva ezáltal a szénnyelző kapacitásokat, gyengítve az érintett területnek az éghajlatváltozás hatásaival szembeni rezilienciáját és jelentős mértékben csökkentve annak biológiai sokféleségét és a betegségekkel és károkozókkal szembeni ellenálló képességét. Az erdőirtás - ahogyan azt az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (a továbbiakban: IPCC) éghajlatváltozásról és földről szóló 2019-es különjelentése megállapította - önmagában az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 11 %-áért felel.
- (4) Az éghajlati válság világszerte a biológiai sokféleség csökkenését idézi elő, a biológiai sokféleség csökkenése pedig súlyosbítja az éghajlatváltozást, így ezek elválaszthatatlanul összekapcsolódnak, amint azt a közelmúltban készült tanulmányok is megerősítették. A biológiai sokféleség és az egészséges ökoszisztémák alapvetően fontosak az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens fejlődés szempontjából. A rovarok, a madarak és az emlősök részt vesznek a beporzásban és a magok szétszórásában, és segíthetnek a szén-dioxid hatékonyabb – közvetlen vagy közvetett – tárolásában. Az erdők biztosítják továbbá a vízkészletek folyamatos feltöltését, valamint az aszályok és az azok által a helyi közösségekre, többek között az őslakos népekre gyakorolt káros hatások megelőzését. Az erdőirtás és az erdőpusztulás drasztikus csökkenése, valamint az erdők és más ökoszisztémák szisztematikus helyreállítása jelenti a legnagyobb természetalapú lehetőséget az éghajlatváltozás mérséklésére.

⁽¹⁾ HL C 275., 2022.7.18., 88. o.⁽²⁾ Az európai parlamenti 2023. április 19-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2023. május 16-i határozata.

- (5) A biológiai sokféleség elengedhetetlen az ökoszisztémák és szolgáltatásaik rezilienciájához, helyi és globális szinten egyaránt. A világ bruttó hazai termékének több mint fele a természettől és az általa nyújtott szolgáltatásoktól függ. Három fő gazdasági ágazat – az építőipar, a mezőgazdaság, valamint az élelmiszer- és italágazat – nagymértékben függ a természettől. A biológiai sokféleség csökkenése veszélyezteti a fenntartható hidrológiai ciklusokat és az élelmiszerrendszereket, veszélybe sodorva az élelmiszerbiztonságot és a táplálkozást. A világ élelmiszernövényeinek több mint 75 %-a állati beporzást igényel. Emellett számos ipari ágazat támaszkodik a genetikai sokféleségre és az ökoszisztéma-szolgáltatásokra, amelyek kritikus fontosságú tényezők a termelés, különösen a gyógyszerek – beleértve az antimikrobiális szereket is – tekintetében.
- (6) Az éghajlatváltozás, a biológiai sokféleség csökkenése és az erdőirtás kiemelt globális jelentőségű problémák, amelyek kihatnak mind az emberiség fennmaradására, mind a Földön uralkodó életkörülményekre. Az éghajlatváltozásnak, a biológiai sokféleség csökkenésének és a környezetkárosodásnak a felgyorsulása – a természetre, az emberek életkörülményeire és a helyi gazdaságokra gyakorolt pusztító hatásaiak kézzelfogható példáival együtt – ahhoz vezetett, hogy a zöld átállást korunk meghatározó célkitűzésekként, valamint a nemek közötti egyenlőség és a generációk közötti méltányosság kérdésekként ismerték el.
- (7) A környezettel kapcsolatos emberi jogok védelmezői, akik a környezettel kapcsolatos emberi jogok – többek között a tiszta vízhez, a levegőhöz és a földhöz való hozzáférés jogának – védelmére és előmozdítására törekednek, gyakran válnak üldöztetés és halálos támadások célpontjaivá. Az említett támadások aránytalan mértékben érintik az őslakos népeket. A 2020. évi jelentések szerint az említett támadások áldozatainak több mint kétharmada azon munkálkodott, hogy megvédje a világ erdeit az erdőirtástól és az ipari fejlesztéstől.
- (8) Az uniós fogyasztás globális szinten jelentős mozgatórugója az erdőirtásnak és az erdőpusztulásnak. Az e renDELETEhez készített hatásvizsgálat becslése szerint megfelelő szabályozási beavatkozás hiányában önmagában hat árúnak (szarvasmarha, kakaó, kávé, olajpálma, szója és fa) az uniós fogyasztása és előállítása 2030-ra mintegy évi 248 000 hektáryi erdőirtást okozó szintre emelkedne.
- (9) Ami az Unióban lévő erdők helyzetét illeti, az európai erdők állapotáról szóló 2020. évi jelentés megállapítja, hogy 1990 és 2020 között az európai erdők területe 9 %-kal bővült, a biomasszában tárolt szén mennyisége 50 %-kal nőtt, a fakínálat pedig 40 %-kal megemelkedett. A természetes és a természetesen regenerálódó erdőket többek között az intenzív gazdálkodás is veszélyezteti, emellett veszélyben van az egyedülálló biológiai sokféleségük, továbbá a szerkezeti jellemzőik is. Ezen túlmenően az Európai Környezetvédelmi Ügynökség megállapította, hogy jelenleg az európai erdőterületek kevesebb mint 5 %-a tekinthető természetközeli állapotúnak vagy természetesnek, míg az európai erdőterületek 10 %-a intenzív gazdálkodás alatt álló területnek minősül. Az erdei ökoszisztémáknak meg kell birkóznuk az éghajlatváltozás okozta többszörös terheléssel – a szélsőséges időjárási jelenségektől a kártevőktől –, valamint az ökoszisztémákat és az élőhelyeket hátrányosan érintő, emberrel összefüggő tevékenységekkel. Különösen az intenzíven kezelt egykorú erdők lehetnek - a tarvágások és a holtfák eltávolítása miatt - súlyos hatással teljes élőhelyekre.
- (10) 2019-ben a Bizottság számos kezdeményezést fogadott el a globális környezeti válságok kezelése érdekében, köztük az erdőirtással kapcsolatos konkrét intézkedéseket is. A világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló, 2019. július 23-i közleményében (a továbbiakban: a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról című közlemény) a Bizottság prioritásként határozta meg az uniós fogyasztás szárazföldi lábnyomának mérséklését, és ösztönözte az erdőirtásmentes ellátási láncokból származó termékek fogyasztását az Unióban. 2019. december 11-i, az európai zöld megállapodásról szóló közleményében a Bizottság új növekedési stratégiát határozott meg, amellyel az Uniót olyan igazságos és virágzó társadalommá kívánja alakítani, amely modern, erőforrás-hatékony és versenyképes, fenntartható és szabályokon alapuló szabad kereskedelemre épült gazdasággal rendelkezik, ahol 2050-re megszűnik a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, ahol a gazdaság növekedése nem erőforrásfelhasználástól függ, és amely egyetlen személyt vagy helyet sem hagy hátra. Célja az Unió természeti tőkéjének védelme, megőrzése és fejlesztése, valamint a polgárok és a jövőbeli generációk egészségének és jóllétének védelme a környezettel kapcsolatos kockázatokkal és hatásokkal szemben. Az európai zöld megállapodás célja továbbá, hogy a polgárok és a jövőbeli generációk számára biztosítsa többek között a friss levegőt, a tiszta vizet, az egészséges talajt és a biológiai sokféleséget. E célból „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2020. május 20-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia), az „A »termelőtől a fogyasztóig« stratégia a méltányos, egészséges és környezetbarát élelmiszerrendszerért” című, 2020. május 20-i bizottsági közlemény (a továbbiakban: a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia), a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó új uniós erdőstratégiáról szóló, 2021. július 16-i bizottsági közlemény, a „Bolygónk egészségessé tétele mindenki számára uniós cselekvési terv: „Út a szennyező anyagmentes levegő, víz és talaj felé”” című, 2021. május 12-i bizottsági közlemény és az európai zöld megállapodás keretében kidolgozott más releváns stratégiák, mint például a „Hosszú távú jövőkép az EU vidéki területei számára – Az erősebb, összekapcsolt, reziliens és virágzó vidéki területek 2040-ig történő megvalósítása felé” című, 2021. június 30-i bizottsági közlemény, még inkább hangsúlyozzák az erdők védelmére és rezilienciájára irányuló intézkedések fontosságát. A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia célja különösen a természet védelme és az ökoszisztémák pusztulásának visszafordítása. Végezetül, a „Fenntartható biogazdaság

Európa számára: a gazdaság, a társadalom és a környezet közötti kapcsolat megerősítése” című, 2018. október 11-i bizottsági közlemény ösztönzi a környezet és az ökoszisztémák védelmét, miközben új termelési és fogyasztási módok felkutatása révén kezeli az élelmiszerek, a takarmányok, az energia, az anyagok és a termékek iránti fokozódó igényt.

- (11) A tagállamok többször kifejezték aggodalmukat a tartós erdőirtás és erdőpusztulás miatt. Hangsúlyozták, hogy mivel az erdők megőrzésére, helyreállítására és a fenntartható erdőgazdálkodásra vonatkozó jelenlegi globális szintű szakpolitikák és fellépések nem elegendőek az erdőirtásnak, az erdőpusztulásnak és a biológiai sokféleség csökkenésének a megállításához, fokozott uniós fellépésre van szükség annak érdekében, hogy hatékonyabban hozzá lehessen járulni az Egyesült Nemzetek (ENSZ) összes tagállama által 2015-ben elfogadott, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendben foglalt fenntartható fejlődési célok eléréséhez. A Tanács kifejezetten támogatta a Bizottság azon, a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közleményében tett bejelentését, miszerint további szabályozási és nem szabályozási intézkedéseket fog megvizsgálni, és javaslatokat fog előterjeszteni mindkét intézkedéstípusra vonatkozóan. Az Unió és a tagállamok támogatták továbbá a fenntartható fejlődési célok elérésére irányuló cselekvés ENSZ-évtizedét, az ökoszisztéma-helyreállítás ENSZ-évtizedét, és a családi gazdálkodás ENSZ-évtizedét.
- (12) Az Európai Parlament hangsúlyozta, hogy a világ erdőinek és természetes ökoszisztémáinak folyamatos pusztulása, állapotromlása és átalakítása, valamint az emberi jogi jogsértések nagymértékben összefüggenek a mezőgazdasági termelés terjeszkedésével, különösen azért, hogy az erdőket számos, nagy keresletnek örvendő áru és termék előállítására szánt mezőgazdasági földterületekké alakítják át. 2020. október 22-én az Európai Parlament az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 225. cikkével összhangban állásfoglalást fogadott el, amelyben felkérte a Bizottságot, hogy az EUMSZ 192. cikkének (1) bekezdése alapján nyújtson be javaslatot „az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására szolgáló uniós jogi keretre”, amely az átvilágításra vonatkozó kötelező követelményeken alapul.
- (13) Az erdőirtás és az erdőpusztulás elleni küzdelem fontos részét képezi annak az intézkedéscsomagnak, amelyre szükség van az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentéséhez, valamint az európai zöld megállapodás, az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött, az éghajlatváltozásról szóló Párizsi Megállapodás ⁽³⁾ (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) és az (EU) 2022/591 európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ elfogadott nyolcadik környezetvédelmi cselekvési program keretében tett uniós kötelezettségvállalások, továbbá az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ szerinti, jogilag kötelező erejű kötelezettségvállalás teljesítéséhez, amely szerint legkésőbb 2050-ig el kell érni a klímasemlegességet, és 2030-ig az 1990-es szinthez képest legalább 55 %-kal kell csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást.
- (14) Az erdőirtás és az erdőpusztulás elleni küzdelem fontos részét képezi annak az intézkedéscsomagnak is, amely a biológiai sokféleség csökkenésének leküzdéséhez, valamint az ENSZ biológiai sokféleségről szóló egyezménye ⁽⁶⁾, az európai zöld megállapodás és a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia szerinti uniós kötelezettségvállalások, továbbá az azokhoz kapcsolódó, a természet helyreállításával kapcsolatos uniós célkitűzések teljesítéséhez szükséges.
- (15) A természetes erdők egyedülállóak és pótolhatatlanok. Az ültetvényerdők és a telepített erdők biológiai sokféleségének összetétele eltérő, és a természetes, illetve a természetesen regenerálódó erdőktől eltérő ökoszisztéma-szolgáltatásokat nyújtanak.
- (16) A globális erdőirtás csaknem 90 %-a a mezőgazdaság terjeszkedéséhez köthető, ezen belül az erdőterület-csökkenés több mint felét az erdők szántóvá való alakítása okozza, míg az állatállomány legeltetése az erdőterület-csökkenés közel 40 %-áért felelős.
- (17) Az állatállomány takarmányának előállítása hozzájárulhat az erdőirtáshoz és az erdőpusztuláshoz. Az alternatív, fenntartható mezőgazdasági gyakorlatok előmozdítása világszerte segíthet kezelni a környezeti és az éghajlati kihívásokat, valamint megelőzni az erdőirtást és az erdőpusztulást. A kiegyensúlyozottabb, egészségesebb és táplálékosabb étrendekre és a fenntarthatóbb életmódra irányuló ösztönzők csökkenthetik a földterületekre és az erőforrásokra nehezedő nyomást.

⁽³⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/591 határozata (2022. április 6.) a 2030-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról (HL L 114., 2022.4.12., 22. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽⁶⁾ A Tanács 93/626/EGK határozata (1993. október 25.) a biológiai sokféleségről szóló egyezmény megkötéséről (HL L 309., 1993.12.13., 1. o.).

- (18) 1990 és 2008 között az Unió importálta és fogyasztotta az erdőirtáshoz kapcsolódó, világszinten forgalmazott mezőgazdasági termékek egyharmadát. Az említett időszakban az uniós fogyasztás felelt az áruk előállításával vagy a szolgáltatások nyújtásával összefüggő, világszinten zajló erdőirtás 10 %-áért. Még ha csökken is az uniós fogyasztás relatív részesedése, az uniós fogyasztás az erdőirtás aránytalanul nagy ösztönzője. Az Uniónak ezért lépéseket kell tennie a bizonyos áruk és termékek uniós fogyasztása által okozott globális erdőirtás és erdőpusztulás minimálisra csökkentése érdekében, és ezáltal törekednie kell az üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz és a biológiai sokféleség globális csökkenéséhez való hozzájárulásának mérséklésére, valamint fenntartható termelési és fogyasztási gyakorlatok előmozdítására az Unióban és világszerte egyaránt. A legnagyobb hatás elérése érdekében az uniós politikának arra kell törekednie, hogy ne csak az Unióba irányuló ellátási láncokra, de a globális piacra is befolyást gyakoroljon. E tekintetben alapvető fontosságúak az előállító és a fogyasztó országokkal való partnerségek és hatékony nemzetközi együttműködés, többek között a szabadkereskedelmi megállapodások.
- (19) Az Unió elkötelezett amellett, hogy világszerte ambiciózus környezetvédelmi és éghajlat-politikákat mozdítson elő és hajtson végre, összhangban az Európai Unió Alapjogi Chartájával, különösen annak 37. cikkével, amely kimondja, hogy a magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani kell megvalósulásukat. Az európai zöld megállapodás külső dimenziójának részeként az e rendelet szerinti intézkedéseknek figyelembe kell venniük az erdőirtás és az erdőpusztulás csökkentéséhez hozzájáruló meglévő globális megállapodások, kötelezettségvállalások és keretek, így például a következők fontosságát: az ENSZ 2017–2030-as időszakra szóló erdészeti stratégiai terve és annak globális erdészeti céljai, az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (a továbbiakban: UNFCCC) és a Párizsi Megállapodás, a biológiai sokféleségről szóló egyezmény és annak a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020 utáni globális kerete, a biológiai sokféleségre vonatkozó, a 2011–2020-as időszakra szóló globális stratégiai terv és annak a biológiai sokféleségre vonatkozó aicsi céljai, valamint az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény, továbbá az erdőirtás és az erdőpusztulás kiváltó okainak kezelését támogató többoldalú keret, például az ENSZ fenntartható fejlődési céljai és az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat.
- (20) Az erdőirtás megállítása és a leromlott állapotú erdők helyreállítása a fenntartható fejlődési célok alapvető eleme. E rendeletnek hozzá kell járulnia különösen a szárazföldi ökoszisztémák védelme (15. fenntartható fejlődési cél), a klímaváltozás és hatásainak leküzdése (13. fenntartható fejlődési cél), a fenntartható fogyasztás és termelés (12. fenntartható fejlődési cél), az éhezés megszüntetése (2. fenntartható fejlődési cél), valamint az egészség és jóllét (3. fenntartható fejlődési cél) tekintetében kitűzött célok eléréséhez. Az erdőirtás 2020-ig történő megállítására vonatkozó 15.2. cél nem teljesült, ami felhívja a figyelmet az ambiciózus és hatékony fellépés sürgősségére.
- (21) E rendeletnek reagálnia kell az erdőkről szóló New York-i nyilatkozatra is, amely egy jogilag nem kötelező erejű politikai nyilatkozat és globális ütemtervet hagy jóvá arra vonatkozóan, hogy a természetes erdők pusztulása 2020-ra a felére csökkenjen, 2030-ra pedig megszűnjön. A nyilatkozathoz csatlakozott több tucat kormány, a világ legnagyobb vállalatainak jelentős része, valamint befolyásos civil társadalmi és őslakos népek szervezetei. A nyilatkozatban továbbá felszólították a magánszektor, hogy teljesítse azt a célt, hogy legkésőbb 2020-ig felszámolja az olyan mezőgazdasági árucikkek előállítása által okozott erdőirtást, mint a pálmaolaj-, a szója-, a papír- és a marhahústermékek, amely cél nem valósult meg. E rendeletnek emellett hozzá kell járulnia az ENSZ 2017–2030-as időszakra vonatkozó erdészeti stratégiai tervéhez, amelynek 1. globális erdészeti célkitűzése, hogy fenntartható erdőgazdálkodás révén világszerte visszafordítsa az erdővel borított területek csökkenését, beleértve a védelmet, a helyreállítást, az erdőtelepítést és az újraerdősítést, valamint fokozza az erdőpusztulás megelőzésére irányuló erőfeszítéseket és hozzájáruljon az éghajlatváltozás kezelésére irányuló globális erőfeszítéshez.
- (22) E rendeletnek reagálnia kell továbbá a világ vezetőinek az ENSZ 2021. novemberi éghajlatváltozási konferenciáján kiadott, az erdőkről és a földhasználatról szóló glasgow-i nyilatkozatára, amely elismeri, hogy „a földhasználat, az éghajlat és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos céljaink, valamint a fenntartható fejlődési célok globális és nemzeti szinten történő eléréséhez további, átalakulást szolgáló fellépésekre lesz szükség a fenntartható termelés és fogyasztás; az infrastruktúra-fejlesztés; a kereskedelem, pénzügy és beruházás; valamint a mezőgazdasági kistermelők, az őslakos népek és a helyi közösségek számára nyújtott támogatás egymással összekapcsolódó területein”. Az aláírók kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2030-ig egymással együttműködésben megállítják és visszafordítják az erdőterület-csökkenést és a talajromlást, és hangsúlyozták, hogy fokozni fogják közös erőfeszítéseiket annak érdekében, hogy nemzetközi és hazai szinten olyan kereskedelmi és fejlesztési politikákat mozdítsanak elő, amelyek ösztönzik a fenntartható fejlődést és a fenntartható árutermelést és -fogyasztást, és amelyek kölcsönös előnyökkel járnak az országok számára.
- (23) A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjaként az Unió elkötelezett amellett, hogy támogasson egy egyetemes, szabályokon alapuló, nyitott, átlátható, kiszámítható, befogadó, megkülönböztetésmentes és méltányos multilaterális kereskedelmi rendszert a WTO keretében, valamint egy nyílt, fenntartható és határozott kereskedelem-politikát. E rendelet hatályának ezért ki kell terjednie az Unióban előállított árukra és termékekre, valamint az Unióba behozott árukra és termékekre.

- (24) Az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség csökkenése tekintetében a világ előtt álló kihívások csak globális fellépéssel kezelhetők. Az Uniónak erős globális szereplőnek kell lennie: egyrészt jó példával kell elől járnia, másrészt vezető szerepet kell vállalnia a nemzetközi együttműködésben egy olyan nyitott és méltányos multilaterális rendszer létrehozása érdekében, amelyben a fenntartható kereskedelem a zöld átállás kulcsfontosságú tényezője az éghajlatváltozás elleni küzdelem és a biológiai sokféleség csökkenésének visszafordítása céljából.
- (25) E rendelet követi „A kereskedelmi partnerségek ereje: együtt a zöld és igazságos gazdasági növekedésért” című, 2022. június 22-i és „A kereskedelempolitika felülvizsgálata - Nyitott, fenntartható és határozott kereskedelempolitika” című, 2021. február 18-i bizottsági közleményeket is, amelyek kimondták, hogy az új belső és külső kihívások, konkrétan pedig azon új, fenntarthatóbb növekedési modell fényében, amely az európai zöld megállapodásban és az Európa digitális jövőjének megtervezéséről szóló, 2020. február 19-i bizottsági közleményben található európai digitális stratégiában került meghatározásra, az Uniónak új kereskedelempolitikai stratégiára van szüksége – olyanra, amely támogatja a bel- és külpolitikai célkitűzéseinek elérését, és előmozdítja a nagyobb fokú fenntarthatóságot, összhangban azzal, hogy az Unió elkötelezte magát az ENSZ fenntartható fejlesztési céljainak teljeskörű megvalósítása iránt. A kereskedelempolitikának maradéktalanul ki kell vennie a részét az Unió Covid19-világjárványt követő helyreállításából, a gazdaság zöld és digitális átállásából, valamint a világviszonylatban reziliensebb Unió kialakításából.
- (26) A Bizottság „A kereskedelmi partnerségek ereje: együtt a zöld és igazságos gazdasági növekedésért” című, 2022. június 22-i közleményével összhangban fokozza a kereskedelmi partnerekkel a nemzetközi munkaügyi és környezetvédelmi normáknak való megfelelés előmozdítása érdekében folytatott együttműködést. A közlemény terjedelmes fejezeteket szentel a fenntartható fejlődésnek, beleértve az erdőirtásra és az erdőpusztulásra vonatkozó megállapításokat is. Az ilyen fejezetekkel rendelkező hatályos kereskedelmi megállapodások érvényesítésének biztosítása, illetve az új ilyen fejezetekkel rendelkező megállapodások megkötése lehetővé teszi majd e rendelet célkitűzéseinek kiegészítését.
- (27) E rendeletnek ki kell egészítenie a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közleményben javasolt egyéb intézkedéseket, különös tekintettel a következőkre: partnerségi együttműködés az előállító országokkal az erdőirtás kiváltó okainak – például a gyenge irányításnak, a nem hatékony bűnüldözésnek és a korrupciónak – a kezelésében való támogatásuk érdekében, valamint a nemzetközi együttműködés megerősítése a főbb fogyasztó országokkal többek között az erdőirtásmentes termékek kereskedelmének ösztönzése, illetve arra irányuló, hasonló intézkedések előmozdítása révén, hogy elkerüljék az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz kapcsolódó ellátási láncokból származó termékeknek a piacukon történő forgalomba hozatalát.
- (28) E rendeletnek figyelembe kell vennie a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvét, és biztosítani kell a fejlődő országokkal, különösen pedig a legkevésbé fejlett országokkal folytatott együttműködés előmozdítását és megkönnyítését, többek között – amennyiben lehetséges és releváns – technikai és pénzügyi segítségnyújtás révén.
- (29) A Bizottságnak – a tagállamokkal együttműködve – továbbra is az előállító országokkal partnerségben, és általában véve a nemzetközi szervezetekkel és szervekkel, valamint – több érdekelt fél részvételével zajló párbeszéd révén – a helyszínen aktív érdekelt felekkel együttműködésben kell tevékenykednie. A Bizottságnak fokoznia kell az általa a következők tekintetében nyújtott támogatást és ösztönzőket: az erdők védelme és az erdőirtásmentes termelésre való áttérés, az őslakos népek, a helyi közösségek, a mezőgazdasági kistermelők és a mikro-, kis- és középvállalkozások (a továbbiakban: kkv-k) szerepének és jogainak elismerése és megerősítése, az irányítás és a földtulajdoni és -használati viszonyok javítása, a bűnüldözés fokozása, valamint a fenntartható erdőgazdálkodás – hangsúlyt fektetve a tudományosan megalapozott mutatókon és küszöbértékeken alapuló, természetközeli erdőgazdálkodási gyakorlatokra –, az ökoturizmus, az éghajlatváltozás hatásaival szemben reziliens mezőgazdaság, a diverzifikálás, az agroökológia és az agrárerdészet előmozdítása. Ennek során a Bizottságnak teljes mértékben el kell ismernie az őslakos népek és a helyi közösségek szerepét és jogait az erdők védelmében, figyelembe véve a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvét. A már meglévő kezdeményezésekkel összefüggésben szerzett tapasztalatokra és levont tanulságokra építve az Uniónak és a tagállamoknak partnerségek kialakítására kell törekedniük az előállító országokkal – azok kérésére –, és kezelniük kell a globális kihívásokat, miközben kielégítik a helyi igényeket és figyelmet fordítanak a mezőgazdasági kistermelők előtt álló kihívásokra, a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közleménnyel összhangban. A partnerségi megközelítésnek segítenie kell az előállító országokat és azok részeit az erdők védelmében, helyreállításában és fenntartható hasznosításában, hozzájárulva ezzel e rendeletnek az erdőirtás és az erdőpusztulás csökkentésére irányuló célkitűzéséhez, többek között digitális technológiák, térinformatikai adatok, valamint kapacitásépítés alkalmazása révén.

- (30) A piaci szereplőket és a kereskedőket kötelezni kell az e rendeletben foglalt kötelezettségek teljesítésére, függetlenül attól, hogy a forgalmazás hagyományos vagy online módon történik. E rendeletnek ezért biztosítania kell, hogy valamennyi ellátási láncban legyen az e rendelet értelmében vett olyan, unióban letelepedett piaci szereplő, amely felelősségre vonható az e rendelet szerinti kötelezettségek megszegése esetén. A Bizottságnak és a tagállamoknak nyomon kell követniük e rendelet végrehajtását, és meg kell határozniuk, hogy a digitális és a technológiai fejlődés miatt a jövőben adott esetben szükség lesz-e további előírásokra vagy kezdeményezésekre.
- (31) A világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közleményben bejelentett másik fontos fellépés az erdőirtás, az erdőpusztulás, a világ erdővel borított területeiben beálló változások és a kapcsolódó előidéző tényezők európai megfigyelőközpontjának (a továbbiakban: uniós megfigyelőközpont) a létrehozása, amit a Bizottság kezdeményezett a világ erdővel borított területeiben beálló változások és a kapcsolódó előidéző tényezők hatékonyabb nyomon követése érdekében. A meglévő megfigyelőeszközökre – köztük Kopernikusz-termékekre és más nyilvánosan vagy privát keretek között rendelkezésre álló forrásokra – alapozva az uniós megfigyelőközpontnak célszerű megkönnyítenie az állami szervek, a fogyasztók és a vállalkozások hozzáférését az ellátási láncokra vonatkozó információkhoz, könnyen érthető adatokat és információkat nyújtva, amelyek összekapcsolják az erdőirtást, az erdőpusztulást és a világ erdővel borított területeiben beálló változásokat az áruk és termékek iránti uniós kereslettel, illetve az azokkal folytatott uniós kereskedelemmel. Az uniós megfigyelőközpontnak így azáltal célszerű támogatnia e rendelet végrehajtását, hogy tudományos bizonyítékokat szolgáltat a globális erdőirtásra és erdőpusztulásra, valamint a kapcsolódó kereskedelemre vonatkozóan. Az uniós megfigyelőközpontnak helyénvaló előírnia felszínborítási térképek, mégpedig többek között az e rendeletben meghatározott határidőig visszanyúló idősorokat tartalmazó térképek, valamint a tájkép összetételének vizsgálatát lehetővé tevő besorolások benyújtását. Az uniós megfigyelőközpontnak részt kell vennie egy olyan korai előrejelző rendszer kidolgozásában, amely ötvözi a kutatási és a nyomkövetési kapacitást. E rendelet tekintetében – amennyiben technikailag megvalósítható – a korai előrejelző rendszer céljának annak kell lennie, hogy egy olyan platform részét képezze, amely segítheti az illetékes hatóságokat, a piaci szereplőket, a kereskedőket és más érdekelt feleket, továbbá folyamatos nyomon követést és korai értesítést biztosíthat az esetleges erdőirtási vagy erdőpusztulási tevékenységeket illetően. Az említett platformnak a lehető leghamarabb működőképesnek kell lennie. Az uniós megfigyelőközpontnak együtt kell működnie az illetékes hatóságokkal, a releváns nemzetközi szervezetekkel és szervekkel, kutatóintézetekkel, nem kormányzati szervezetekkel, piaci szereplőkkel, kereskedőkkel, harmadik országokkal és más releváns érdekelt felekkel.
- (32) A hatályos uniós jogi keret az illegális fakitermelés és az ahhoz kapcsolódó kereskedelem kezelésére összpontosít, és nem foglalkozik közvetlenül az erdőirtással. E jogi keretet a 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁷⁾, valamint a 2173/2005/EK tanácsi rendelet⁽⁸⁾ alkotja. Sor került mindkét rendelet értékelésére célra-vezetési vizsgálat keretében, amely rámutatott arra, hogy bár a jogszabályok pozitív hatást gyakoroltak az erdészeti irányításra, a két rendelet célkitűzései – nevezetesen az illegális fakitermelés és a kapcsolódó kereskedelem megfékezése, valamint az illegálisan kitermelt fa uniós fogyasztásának csökkentése – nem teljesültek, és megállapítást nyert, hogy a kizárólag a faanyag jogszerűségére való összpontosítás nem elegendő a kitűzött célok eléréséhez.
- (33) A rendelkezésre álló jelentések megerősítik, hogy a folyamatban lévő erdőirtás jelentős része jogszerű az előállító ország jogszabályai szerint. Egy 2021 májusában az Erdészeti Politikára vonatkozó Kereskedelmi és Pénzügyi Kezdeményezés által publikált jelentésben foglalt becslés szerint 2013 és 2019 között a trópusi országokban a kereskedelmi célú mezőgazdasági tevékenység keretében végzett erdőirtás mintegy 30 %-a jogszerű volt. A rendelkezésre álló adatok általában a gyenge kormányzással rendelkező országokra összpontosítanak – lehet, hogy a jogellenes erdőirtás globális részaránya alacsonyabb, de az adatok már most is egyértelműen jelzik, hogy az előállító országban jogszerűnek számító erdőirtás kihagyása aláássa a szakpolitikai intézkedések hatékonyságát.
- (34) Az Unió által ösztönzött erdőirtás és erdőpusztulás kezelésére irányuló lehetséges szakpolitikai intézkedések hatásvizsgálata, a Tanács 2019. december 16-i következtetései és az Európai Parlament 2020. október 22-i állásfoglalása egyértelművé teszi, hogy az erdőirtást és az erdőpusztulást a jövőbeli uniós intézkedések irányadó kritériumává kell tenni. A kizárólag a jogszerűsége való összpontosítás potenciálisan azzal a veszéllyel járhat, hogy a piacra jutás lehetővé tétele érdekében enyhülnek a környezetvédelmi normák. Ezért az új uniós jogi keretnek egyaránt foglalkoznia kell a jogszerűséggel és azzal, hogy a releváns áruk és releváns termékek előállítását erdőirtásmentes-e.
- (35) Az „erdőirtásmentes” fogalom meghatározásának kellően tágának kell lennie ahhoz, hogy kiterjedjen mind az erdőirtásra, mind az erdőpusztulásra, jogi egyértelműséget kell biztosítani, és mérhetőnek kell lennie mennyiségi, objektív és nemzetközileg elismert adatok alapján.

(7) Az Európai Parlament és a Tanács 995/2010/EU rendelete (2010. október 20.) a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról (HL L 295., 2010.11.12., 23. o.).

(8) A Tanács 2173/2005/EK rendelete (2005. december 20.) az Európai Közösségbe irányuló faanyag-behozatal FLEGT engedélyezési rendszerének létrehozásáról (HL L 347., 2005.12.30., 1. o.).

- (36) E rendelet alkalmazásában a mezőgazdasági használatot mezőgazdasági célú földhasználatként kell meghatározni. E tekintetben a Bizottságnak iránymutatásokat kell kidolgoznia e fogalommeghatározás értelmezésének tisztázása érdekében, különösen az erdő nem mezőgazdasági használati célú földterületté való átalakítására vonatkozóan.
- (37) A FAO fogalommeghatározásaival összhangban az agrár-erdészeti rendszerek – beleértve azokat az eseteket is, amikor a haszonnövényeket lombkorona alatt termesztik, valamint a szántóföldi kultúrával kombinált agrár-erdészeti rendszereket, a fás-erdős legeltetési rendszereket és a mezőgazdasági legelő-erdők rendszereit is – nem tekintendők erdőnek, hanem mezőgazdasági használatnak.
- (38) E rendeletnek ki kell terjednie azokra az árukra, amelyek uniós fogyasztása a leginkább releváns a globális erdőirtás és erdőpusztulás ösztönzése szempontjából, és amelyek esetében az uniós szakpolitikai beavatkozás a legnagyobb előnyökkel járhat egységnyi kereskedelmi értékre vetítve. Az e rendelet hatásvizsgálatát alátámasztó tanulmány részeként sor került a releváns tudományos szakirodalom – nevezetesen az uniós fogyasztás globális erdőirtásra gyakorolt hatásának becslésére és e környezeti lábnyom konkrét árucikkkel való összekapcsolására szolgáló elsődleges források – széles körű áttekintésére és az érdekelt felekkel folytatott széles körű konzultáció során történő ellenőrzésére. E folyamat eredményeként létrejött egy első lista, amelyen nyolc áru szerepelt. A fa közvetlenül e rendelet hatálya alá került, mivel az már a 995/2010/EU rendelet hatálya alá tartozott. Egy, a hatékonyságelemzéshez használt közelmúltbeli tanulmány ⁽⁹⁾ szerint az abban elemzett nyolc áru közül hét felel az Unió által ösztönzött erdőirtás legnagyobb hányadáért: az olajpálma (34,0 %), a szója (32,8 %), a fa (8,6 %), a kakaó (7,5 %), a kávé (7,0 %), a szarvasmarha (5,0 %) és a gumi (3,4 %).
- (39) Annak érdekében, hogy e rendelet teljesítse célkitűzéseit, fontos biztosítani, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó állatállomány etetésére használt takarmány ne vezessen erdőirtáshoz. Ezért azoknak a piaci szereplőknek, akik olyan szarvasmarhát tartalmazó vagy annak felhasználásával előállított releváns termékeket hoznak forgalomba vagy visznek ki, amelyet más releváns árukat vagy releváns termékeket tartalmazó vagy azok felhasználásával előállított termékekkel takarmányoztak, a kellő gondosság elvén alapuló rendszerük részeként biztosítaniuk kell, hogy a takarmány erdőirtásmentes legyen. Ebben az esetben az e rendeletben foglalt földrajzi helymeghatározási követelményeknek az egyes olyan létesítmények földrajzi elhelyezkedésére kell korlátozódniuk, ahol a szarvasmarhát nevelték, és magára a takarmányra vonatkozóan nem kell földrajzi helymeghatározási információ szolgáltatását előírni. Amennyiben az illetékes hatóság olyan releváns információk birtokába jut vagy olyan releváns információkról szerez tudomást – ideértve a harmadik felek által benyújtott, indokolással alátámasztott aggályokat –, amely szerint fennáll a veszélye annak, hogy a takarmány nem felel meg e rendeletnek, az illetékes hatóságnak haladéktalanul részletes információkat kell kérnie ezekről a takarmányokról. Amennyiben a takarmányra az ellátási lánc egy korábbi szakaszában már vonatkozott a kellő gondosság, a piaci szereplőknek bizonyítékként a releváns számlákat, a releváns kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási számát vagy bármely más arra utaló releváns dokumentumot kell felhasználniuk, hogy a takarmány erdőirtásmentes, és megkövetelhető tőlük az említett bizonyítéknak kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátása. A bizonyítéknak az állatok élettartamára, de legfeljebb öt évre kell kiterjednie.
- (40) Szem előtt tartva, hogy ösztönözni kell az újrafeldolgozott releváns áruk és releváns termékek használatát, és hogy az ilyen áruknak és termékeknek e rendelet hatálya alá történő bevonása aránytalan terhet róna a piaci szereplőkre, ki kell zárni e rendelet hatálya alól azokat a használt árukat és termékeket, amelyek életciklusa lezárult, és amelyek egyébként a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁰⁾ 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladékként ártalmatlanításra kerülnének. Ezt azonban nem kell alkalmazni a gyártási folyamat egyes melléktermékeire.
- (41) E rendeletnek kötelezettségeket kell meghatározni az erdőirtás és az erdőpusztulás elleni hatékony küzdelem, továbbá az erdőirtásmentes ellátási láncok előmozdítása érdekében a releváns árukra és releváns termékekre vonatkozóan, figyelembe véve az emberi jogok védelmét, valamint az őslakos népek és a helyi közösségek jogait mind az Unióban, mind pedig a harmadik országokban.
- (42) A forgalomba hozni vagy kivinni kívánt releváns áruk és releváns termékek meg nem felelése kockázatának értékelése során figyelembe kell venni az erdőirtással vagy az erdőpusztulással összefüggő emberi jogi jogsértéseket, ideértve az őslakos népek, a helyi közösségek és a szokásjog alapján földtulajdon- és földhasználati jogokkal rendelkezők jogait is.

⁽⁹⁾ Pendrill F., Persson U. M., Kastner, T. 2020. Deforestation risk embodied in production and consumption of agricultural and forestry commodities 2005-2017 (Version 1.0) Zenodo.

⁽¹⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

- (43) Számos nemzetközi szervezet és szerv - például a FAO, az IPCC, az ENSZ Környezetvédelmi Programja és a Természetvédelmi Világszövetség - aktív az erdőirtás és az erdőpusztulás területén, valamint olyan nemzetközi megállapodásokat kötöttek az említett területen, mint a Párizsi Megállapodás és a biológiai sokféleségről szóló egyezmény, és az e rendeletben szereplő fogalommeghatározások az említett munkára épülnek.
- (44) Alapvető fontosságú, hogy ez a rendelet az erdőpusztulás kérdésével is foglalkozzon. Az erdőpusztulás fogalom-meghatározásának nemzetközileg elfogadott fogalmakon kell alapulnia, és biztosítania kell, hogy a piaci szereplők és az illetékes hatóságok könnyen teljesíthessék a kapcsolódó kötelezettségeket. Ezeknek a kötelezettségeknek működési szempontból mérhetőnek és ellenőrizhetőnek, valamint a jogbiztonság garantálása érdekében világosnak és egyértelműnek kell lenniük. Ebben az összefüggésben e rendeletnek az erdőpusztulás olyan kulcsfontosságú elemeire kell összpontosítania, amelyek mérhetők és ellenőrizhetők, és amelyek a legfrissebb tudományos adatok alapján különösen relevánsak a környezeti hatások elkerülése szempontjából. E célból az erdőpusztulás fogalom-meghatározásának a FAO által meghatározott, nemzetközileg elfogadott fogalmakra kell épülnie. Az erdőpusztulás fogalom-meghatározását e rendeletnek megfelelően felül kell vizsgálni abból a célból, hogy mérlegeljük a fogalom-meghatározás kiterjesztését az erdőpusztulást előidéző tényezők és az erdei ökoszisztémák világszerte szélesebb körére, e rendelet környezetvédelmi célkitűzéseinek további támogatása érdekében, figyelembe véve a témáról folytatott nemzetközi megbeszélések során elért eredményeket, valamint a világszerte előforduló erdei ökoszisztémák és gyakorlatok sokféleségét. Ezt a felülvizsgálatot mélyreható elemzés alapján, a tagállamokkal szoros együttműködésben, valamint az érintett érdekelt felekkel, nemzetközi szervezetekkel és szervezetekkel és a tudományos közösséggel konzultálva kell elvégezni.
- (45) E rendeletnek megfelelő egyensúlyt kell biztosítania egyfelől a releváns árukat és a releváns termékeket forgalomba hozó vagy kivívó piaci szereplők és kereskedők jogos elvárásainak védelme – minimálisra csökkentve az ellátási láncok hirtelen megzavarását –, másfelől pedig az Európai Unió Alapjogi Chartájának 37. cikkében meghatározott, a környezet védelméhez való alapvető jog között. E célból határidőt kell megállapítani, amely alapul szolgál annak értékeléséhez, hogy az érintett földterületen sor került-e erdőirtásra vagy erdőpusztulásra, ami azt jelenti, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó áruk és termékek nem hozhatók forgalomba, illetve nem vihetők ki, ha azokat olyan földterületen állították elő, amelyen ezen időpontot követően erdőirtásra vagy erdőpusztulásra került sor.
- (46) A határidőnek meg kell felelnie az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének fenntartható fejlődési céljaiban és az erdőkről szóló New York-i nyilatkozatban meghatározott meglévő nemzetközi kötelezettségvállalásoknak, amelyek célja az erdőirtás megállítás, a leromlott állapotú erdők helyreállítása, valamint az erdőtelepítés és az újraerdősítés világszerte történő jelentős növelése 2020-ig, ezért annak 2020. december 31-nek kell lennie. Az említett időpont megfelel annak az időszaknak is, amelyre vonatkozóan a Bizottság bejelentette az erdőirtás elleni küzdelemre vonatkozó szándékát a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közleményben, az európai zöld megállapodásban, a 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégiában, valamint „a termelőtől a fogyasztóig” stratégiában. A Bizottság az elővigyázatosság elvével összhangban az e rendeletre irányuló javaslatában nyilvánosságra hozta ezt – az e rendelet hatálybalépésének napját megelőző – időpontot annak érdekében, hogy felkészüljön arra és megelőzze azt, hogy a bizottsági javaslat útján történő bejelentés és e rendelet hatálybalépésének dátuma között felgyorsuljanak az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz vezető tevékenységek. E rendeletnek el kell ismernie az elérni kívánt környezetvédelmi célkitűzést és meg kell erősítenie a javasolt határidőt annak biztosítása érdekében, hogy azok a termelők és piaci szereplők, akik az e rendeletről folytatott tárgyalások idején erdőirtást és erdőpusztulást okoztak, ne hozhassák forgalomba, illetve ne vihessék ki az érintett releváns árukat és releváns termékeket.
- (47) A piaci szereplők és a kereskedők alapvető jogainak gyakorlására, valamint a jogos elvárásaik védelmére vonatkozó, a kiválasztott határidőből fakadó korlátozásoknak arányosaknak kell lenniük és szigorúan arra kell szorítkozniuk, amire feltétlenül szükség van a környezetvédelemre vonatkozó általános érdekű célkitűzés eléréséhez. Az említett célkitűzés elősegítése érdekében ezt a rendelet nem kell alkalmazni az e rendelet hatálybalépésének időpontja előtt előállított releváns árukra és releváns termékekre. E rendelet releváns árukat és releváns termékeket forgalomba hozni vagy kivinni kívánó piaci szereplők és kereskedők kötelezettségeit meghatározó rendelkezéseinek késleltetett alkalmazása emellett észszerű időt biztosít számukra ahhoz, hogy alkalmazkodjanak e rendelet új követelményeihez.
- (48) Az erdőirtás és az erdőpusztulás megállításához való uniós hozzájárulás megerősítése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy ne kerüljenek forgalomba az erdőirtással és erdőpusztulással kapcsolatba hozható ellátási láncokból származó releváns termékek, illetve azokat ne vigyék ki, a releváns termékek csak akkor hozhatók forgalomba vagy forgalmazhatók, illetve akkor vihetők ki, ha azok erdőirtásmentesek, és előállításukra az előállító ország vonatkozó jogszabályainak megfelelően került sor. A fentiek teljesülésének megerősítése céljából a releváns termékeket minden esetben kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatnak kell kísérnie.

- (49) A piaci szereplőknek szisztematikus megközelítést alkalmazva meg kell tenniük a megfelelő lépéseket annak biztosítása érdekében, hogy az általuk forgalomba hozni kívánt releváns termékek megfeleljenek az e rendeletben foglalt, erdőirtásmentességre és jogszerűsége vonatkozó követelményeknek. E célból a piaci szereplőknek a kellő gondosság elvén alapuló rendszereket kell létrehozniuk és végrehajtaniuk. Az említett kellő gondosságra elvén alapuló rendszereknek három elemet kell tartalmazniuk, nevezetesen tájékoztatási követelményeket, kockázatértékelési és kockázatsökkentő intézkedéseket, amelyeket jelentéstételi kötelezettségeknek kell kiegészíteniük. A kellő gondosságra vonatkozó eljárásokat úgy kell kialakítani, hogy hozzáférést biztosítsanak az uniós piacon forgalomba hozott áruk és termékek forrásaira és beszállítóira vonatkozó információkhoz, ideértve azokat az információkat, amelyek igazolják, hogy teljesülnek az erdőirtás és az erdőpusztulás hiányára és a jogszerűsége vonatkozó követelmények, többek között az előállító ország vagy országrészek azonosítása révén, valamint beleértve az érintett területegységek földrajzi helymeghatározási koordinátáit is. Ezekhez az időmeghatározáson, helymeghatározáson és/vagy Föld-megfigyelésen alapuló földrajzi helymeghatározási koordinátákhoz felhasználhatók az Unió űrprogramja (EGNOS/Galileo és Kopernikusz) keretében nyújtott űradatok és szolgáltatások. Az említett információk alapján a piaci szereplőknek kockázatértékelést kell végezniük. Kockázat azonosítása esetén a piaci szereplőknek csökkenteniük kell az említett kockázatot úgy, hogy az megszűnjön vagy a kockázat csak elhanyagolható legyen. A piaci szereplő számára csak azt követően engedélyezhető releváns termékek uniós piacon történő forgalomba hozatala vagy az uniós piacról történő kivitele, ha a piaci szereplő – miután kellő gondossággal járt el – megállapította, hogy nem áll fenn vagy csak elhanyagolható kockázata áll fenn annak, hogy a releváns termékek nem felelnek meg e rendeletnek.
- (50) A termékek beszerzése során észszerű erőfeszítéseket kell tenni annak biztosítására, hogy méltányos árat fizeszenek a termelőknek, különösen a mezőgazdasági kistermelőknek, lehetővé téve a megélhetést biztosító jövedelmet, és hatékonyan kezelve a szegénységet, mint az erdőirtás kiváltó okát.
- (51) A piaci szereplőknek a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok rendelkezésre bocsátásával hivatalosan felelősséget kell vállalniuk az általuk forgalomba hozni vagy exportálni kívánt releváns termékek megfelelőségéért. E rendeletben meg kell határozni az ilyen nyilatkozatok mintáját. Az ilyen kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok várhatóan megkönnyítik majd e rendelet illetékes hatóságok és bíróságok általi érvényesítését, és javítja a rendelet piaci szereplők általi betartását.
- (52) A bevált gyakorlat elismerése érdekében a kockázatértékelési eljárás során tanúsítási vagy más, harmadik fél által ellenőrzött rendszerek is alkalmazhatók. Ezek azonban nem válthatják ki a piaci szereplő felelősségét a kellő gondosság tekintetében.
- (53) A kereskedők feladata kell, hogy legyen az, hogy gyűjtsék és megőrzik az általuk forgalmazott releváns termékek ellátási láncának átláthatóságát biztosító információkat. A kkv-nak nem minősülő kereskedők jelentős befolyást gyakorolnak az ellátási láncokra, és fontos szerepet töltenek be annak biztosításában, hogy az ellátási láncok erdőirtásmentesek legyenek. Ezért őket a piaci szereplőkkel azonos kötelezettségeknek kell terhelniük, felelősséget kell vállalniuk azért, hogy a releváns termékek megfeleljenek e rendeletnek, és – a releváns termékek forgalmazását megelőzően – biztosítaniuk kell, hogy e rendelettel összhangban kellő gondossággal járjanak el és megállapítsák, hogy nem áll fenn vagy csak elhanyagolható kockázata áll fenn annak, hogy a releváns termékek nem felelnek meg ennek a rendeletnek.
- (54) Az átláthatóság előmozdítása és az érvényesítés megkönnyítése érdekében azoknak a piaci szereplőknek, amelyek nem tartoznak a kkv-k - ideértve a mikrovállalkozásokat – vagy a természetes személyek kategóriájába, évente nyilvános jelentést kell készíteniük a kellő gondosság elvén alapuló rendszereikről, többek között a kötelezettségeik teljesítése érdekében tett lépésekről.
- (55) A piaci szereplőknek képeseknek kell lenniük arra, hogy – többek között elektronikus eszközök útján – indokolással alátámasztott aggályokat kapjanak az érdekelt felektől, és alaposan meg kell vizsgálniuk a kapott, indokolással alátámasztott aggályokat.
- (56) Az egyéb uniós jogi aktusok, amelyek az emberi jogokra vagy környezetre gyakorolt káros hatások tekintetében a kellő gondosságra vonatkozó követelményeket határoznak meg az értékláncban, annyiban alkalmazandók, amennyiben e rendelet nem tartalmaz ugyanolyan célú, jellegű vagy hatályú olyan konkrét rendelkezéseket, amelyek az uniós jogi aktusok jövőbeli módosításai tükrében kiigazításra kerülhetnek. E rendelet meglete nem zárhatja ki más olyan uniós jogi aktusok alkalmazását, amelyek a kellő gondosság elvének megfelelő értékláncra vonatkozó követelményeket állapítanak meg. Amennyiben az ilyen egyéb uniós jogi aktusok konkrétabb rendelkezéseket írnak elő, vagy az e rendeletben megállapított rendelkezéseket további követelményekkel egészítik ki, ezeket a rendelkezéseket e rendelettel összefüggésben kell alkalmazni. Továbbá, amennyiben e rendelet konkrétabb rendelkezéseket tartalmaz, azok nem értelmezhetők olyan módon, hogy az alássa a kellő gondosságra vonatkozó egyéb uniós jogi aktusok hatékony alkalmazását vagy általános céljuk elérését. Lehetővé kell tenni, hogy a Bizottság egyértelmű és könnyen érthető iránymutatásokat adjon ki annak érdekében, hogy a piaci szereplők és a kereskedők – különösen a kkv-k – megfeleljenek e rendeletnek.
- (57) Az őslakos népek erdőkkel kapcsolatos jogainak, valamint a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvének – többek között az ENSZ őslakos népek jogairól szóló nyilatkozatában foglaltak szerinti – tiszteletben tartása hozzájárul a biológiai sokféleség védelméhez, az éghajlatváltozás mérsékléséhez és az ezekkel kapcsolatban a nyilvánosság körében jelentkező közérdekű aggályok kezeléséhez. Az őslakos népek ökológiai és

orvosi értékkel bíró hagyományos ismeretekkel rendelkeznek, valamint nagyon gyakran modellel kínálnak az erdészeti erőforrások fenntartható hasznosítására vonatkozóan. Ez – a biológiai sokféleségről szóló egyezmény-nyel összhangban – hozzájárulhat az in situ megőrzéshez. A tanulmányok továbbá arra utalnak, hogy az erdőlakó őslakos népek kettős szerepet töltenek be az éghajlatváltozás elleni küzdelemben: először is, általában ellenállnak a több nemzedék óta általuk lakott földterületek megszállásának és az azokon való erdőirtásnak, másodszor pedig egyes őslakos közösségek az éghajlatváltozás mérséklése érdekében feladatuknak tekintik az erdők védelmét.

- (58) Az ENSZ környezetről és fejlődésről szóló, 1992. évi riói nyilatkozatában foglalt alapelvek, különösen a 10. alapelv, amely a nyilvánosság tájékoztatásának és környezetvédelmi kérdésekben való részvételének a fontosságára vonatkozik, valamint a 22. alapelv, amely az őslakos népeknek a környezetgazdálkodásban és -fejlesztésben betöltött meghatározó szerepére vonatkozik, fontosak a fenntartható erdőgazdálkodás biztosításának összefüggésében.
- (59) Az őslakos népek szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezése elvének koncepciója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet bennszülött és törzsi népekről szóló 1989-es (169. számú) egyezményének jóváhagyását követő évek során alakult ki, és azt az őslakos népek jogainak védelméről szóló ENSZ-nyilatkozat is tükrözi. Annak biztosítását célozza, hogy figyelembe vegyék az őslakos népekre gyakorolt lehetséges hatásokat az őket érintő projektekkel kapcsolatos döntéshozatali folyamatokban.
- (60) Azon piaci szereplőknek, amelyek olyan egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá tartoznak, amelyek a káros emberi jogi vagy környezeti hatások tekintetében a kellő gondosságra vonatkozó követelményeket határozzák meg az értékláncban, képeseknek kell lenniük arra, hogy eleget tegyenek az e rendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségeknek, mégpedig azáltal, hogy az előírt információkat belefoglalják az egyéb uniós jogi aktusok szerinti jelentésekbe.
- (61) A tagállamokat terheli a felelősség e rendelet érvényesítéséért, a tagállamok illetékes hatóságai számára pedig elő kell írni, hogy biztosítsák az e rendeletnek való maradéktalan megfelelést. E rendeletnek a piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek tekintetében való egységes érvényesítése csak az illetékes hatóságok, a vámhatóságok és a Bizottság közötti szisztematikus információcserre és együttműködés révén valósítható meg.
- (62) E rendelet eredményes és hatékony végrehajtása és érvényesítése alapvető fontosságú céljainak eléréséhez. E célból a Bizottságnak létre kell hoznia és irányítania kell egy információs rendszert, amellyel támogatja a piaci szereplőket és az illetékes hatóságokat a forgalomba hozott releváns termékekkel kapcsolatos szükséges információk benyújtásában és az ezen információkhoz való hozzáférésben. A piaci szereplőknek a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokat az információs rendszeren keresztül kell benyújtaniuk. Az információs rendszert hozzáférhetővé kell tenni az illetékes hatóságok és a vámhatóságok számára az e rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítésének megkönnyítése érdekében, és annak elő kell segítenie az információknak a tagállamok, az illetékes hatóságok és a vámhatóságok közötti továbbítását. A nem bizalmas üzleti adatoknak a szélesebb nyilvánosság számára is hozzáférhetőnek kell lenniük úgy, hogy – az e rendelet megsértése miatt jogi személyekkel szemben hozott, jogorvoslattal nem támadható érdemi határozatok jegyzékével kapcsolatos, és az e személyekkel szemben kiszabott szankciókkal kapcsolatos információk kivételével – anonimizált adatokat szolgáltatnak nyílt és géppel olvasható formátumban, az Uniónak az (EU) 2019/1024 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽¹¹⁾ meghatározottak szerinti nyíltadat-politikájával összhangban.
- (63) A piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek tekintetében az illetékes hatóságok feladata annak ellenőrzése, hogy a releváns termékek – többek között a piaci szereplők által benyújtott, a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok alapján – megfelelnek-e e rendeletnek. A vámhatóságok feladata annak biztosítása, hogy adott esetben a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatra való hivatkozás rendelkezésre álljon a vámárnyilatkozatban. Továbbá – attól a pillanattól kezdve, hogy az elektronikus interfész rendelkezésre áll a vámhatóságok és az illetékes hatóságok közötti információcseréhez – a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat státuszát a vámhatóságoknak kell megvizsgálnia az információs rendszerben az illetékes hatóságok által elvégzett kezdeti kockázatelemzést követően. A vámhatóságoknak megfelelő intézkedéseket kell hozniuk, ilyen például kérésre, a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatnak az információs rendszerben szereplő státusza alapján az adott releváns áru vagy releváns termék felfüggesztése vagy elutasítása. Az ellenőrzések e sajátos megszervezése miatt az (EU) 2019/1020 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹²⁾ VII. fejezete - amennyiben az érinti e rendelet alkalmazását és érvényesítését - nem alkalmazandó.
- (64) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy az illetékes hatóságok megfelelő személyzettel és felszereléssel való ellátásához szükséges elegendő pénzügyi forrás mindig rendelkezésre álljon. Az ellenőrzések hatékony elvégzéséhez magas szintű erőforrásokra van szükség, és a stabil erőforrásokat mindenkor az éppen aktuális

⁽¹¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1024 irányelve (2019. június 20.) a nyílt hozzáférésű adatokról és a közszféra információinak további felhasználásáról (HL L 172., 2019.6.26., 56. o.).

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1020 rendelete (2019. június 20.) a piacfelügyeletről és a termékek megfelelőségéről, valamint a 2004/42/EK irányelv, továbbá a 765/2008/EK és a 305/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 169., 2019.6.25., 1. o.).

végrehajtási igényeknek megfelelő szinten kell biztosítani. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a közfinanszírozás kiegészítéseképpen visszaigényelhessek az érintett gazdasági szereplőktől a nem megfelelő releváns áruk és releváns termékek tekintetében végzett ellenőrzések kapcsán felmerült költségeket.

- (65) Ez a rendelet nem érinti a piacra belépő vagy az azt elhagyó árukra és termékekre vonatkozó egyéb uniós jogi aktusokat, különösen a 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽¹³⁾ a vámhatóságok hatásköreire és a vámellenőrzésekre vonatkozóan. Emlékeztetni kell az importőröket arra, hogy az említett rendelet 220., 254., 256., 257. és 258. cikke előírja, hogy a piacra belépő azon termékeket, amelyek további feldolgozást igényelnek, az ilyen feldolgozást lehetővé tevő megfelelő vám eljárás alá kell vonni. Általánosságban véve, a szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel nem tekinthető az uniós jognak való megfelelés bizonyítékának, mivel az ilyen forgalomba bocsátás vagy kivitel nem szükségszerűen foglalja magában a megfelelés teljeskörű ellenőrzését.
- (66) A piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek ellenőrzési folyamatának optimalizálása - az adminisztratív terhek csökkentését is beleértve - érdekében interoperábilis elektronikus interfészt kell létrehozni, amely lehetővé teszi a vámrendszerek és az illetékes hatóságok információs rendszerei közötti automatikus adatátvitelt. Az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezet értetődő megoldás az ilyen adattovábbítások lehetővé tételére. Az interfésznek nagymértékben automatizálnak és könnyen használhatónak kell lennie, valamint meg kell könnyítenie a folyamatokat a vámhatóságok és a piaci szereplők számára. Ezenkívül, tekintettel a vámhatóság részére rendelkezésre bocsátandó, illetve a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatba foglalandó adatok közötti csekély eltérésekre, célszerű javaslatot tenni „az üzleti és a közszféra közötti” megközelítésre is, amely szerint a kereskedők és a gazdasági szereplők a nemzeti egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül elérhetővé teszik a releváns termékhez kapcsolódó, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot, és ez a nyilatkozat automatikusan továbbításra kerül az illetékes hatóságok által használt, e rendelet szerinti információs rendszerbe. A vámhatóságoknak és az illetékes hatóságoknak hozzá kell járulniuk a továbbítandó adatok és bármely más technikai követelmény meghatározásához.
- (67) A nem megfelelő termékek forgalomba hozatalának vagy kivitelének kockázata árutól és terméktől, valamint származási és előállító országától vagy országrészétől függően változó. Azon piaci szereplők tekintetében, amelyek olyan országokból vagy országrészekből szereznek be árukat és termékeket, amelyek esetében alacsony annak a kockázata, hogy a releváns áruk termesztése, betakarítása vagy előállítása során megsértik az e rendeletben foglaltakat, kevesebb kötelezettséget kell meghatározni, csökkentve ezáltal a megfelelési költségeket és az adminisztratív terheket, kivéve, ha a piaci szereplő tudatában van annak, vagy okkal feltételezi, hogy fennáll az e rendeletnek való meg nem felelés kockázata. Amennyiben az illetékes hatóság tudomására jut e rendelet kijátszásának kockázata - például, amennyiben egy magas kockázatú országban előállított releváns árut vagy releváns terméket azt követően egy alacsony kockázatú országban vagy annak részeiben dolgoznak fel, ahonnan azt forgalomba hozzák vagy beléptetik a piacra vagy kiviszik, a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban vagy a vám-árnyilatkozatban pedig az szerepel, hogy a releváns árut vagy a releváns terméket alacsony kockázatú országban állították elő -, a vámhatóságnak további ellenőrzések révén meg kell bizonyosodnia arról, hogy fennáll-e a meg nem felelés, és szükség esetén megfelelő intézkedést kell hoznia, így például zár alá kell vennie a releváns árut vagy releváns terméket, és fel kell függesztenie annak forgalomba hozatalát, valamint további ellenőrzéseket kell végeznie. Az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy fokozott ellenőrzést alkalmazzanak a magas kockázatú országokból vagy azok részeitől származó releváns árukra és releváns termékekre.
- (68) A Bizottságnak továbbá az adott ország vagy országrész szintjén értékelnie kell az erdőirtás és az erdőpusztulás kockázatát olyan kritériumok alapján, amelyek egyaránt tükrözik a mennyiségi, az objektív és a nemzetközileg elismert adatokat, valamint azt, hogy az országok aktívan részt vesznek-e az erdőirtás és az erdőpusztulás elleni küzdelemben. Ezeknek az összehasonlító teljesítményértékelési információknak meg kell könnyíteniük azt, hogy az uniós piaci szereplők kellő gondossággal járjanak el, az illetékes hatóságok számára pedig a megfelelés nyomon követését és érvényesítését, ugyanakkor ösztönözniük kell az előállító országokat arra, hogy fokozzák mezőgazdasági termelési rendszereik fenntarthatóságát, és csökkentsék azok erdőirtásra gyakorolt hatását. Ennek hozzá kell járulnia ahhoz, hogy az ellátási láncok átláthatóbbá és fenntarthatóbbá váljanak. Az összehasonlító teljesítményértékelési rendszernek az országok háromszintű besorolási rendszerén kell alapulnia, és az országokat alacsony, átlagos vagy magas kockázatúként kell besorolni. A megfelelő átláthatóság és egyértelműség biztosítása érdekében a Bizottságnak különösen nyilvánosan hozzáférhetővé kell tennie a teljesítményértékeléshez használt adatokat, a besorolás javasolt módosításának indokait és az érintett ország választát. Az alacsony kockázatú országokból vagy azok részeitől származó releváns termékek esetében lehetővé kell tenni a piaci szereplők számára, hogy egyszerűsített kellő gondossággal járjanak el. A magas kockázatú országokból vagy azok részeitől származó releváns termékek tekintetében az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy fokozott ellenőrzést alkalmazzanak. A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy meghatározza azokat az országokat vagy azok részeit, amelyek alacsony vagy magas kockázatúak.

⁽¹³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 952/2013/EU rendelete (2013. október 9.) az Unió Vámkódex létrehozásáról (HL L 269., 2013.10.10., 1. o.).

- (69) A kockázati szint csökkentésére való törekvés érdekében a Bizottságnak együtt kell működnie a magas kockázatúként besorolt vagy besorolható országokkal, valamint az ezen országokban lévő érdekelt felekkel.
- (70) Az illetékes hatóságoknak rendszeres időközönként ellenőrizniük kell a piaci szereplőket és a kereskedőket annak megállapítása érdekében, hogy ténylegesen teljesítik-e az e rendeletben meghatározott kötelezettségeket. Ezenkívül az illetékes hatóságoknak – releváns információk birtokában és alapján – ellenőrzéseket kell végezniük, többek között harmadik felek által benyújtott, indokolással alátámasztott aggályok esetén. Az illetékes hatóságoknak kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk az elvégzendő ellenőrzések azonosításához. A magas kockázatúként besorolt országokból vagy azok részeiből származó releváns termékek, a vonatkozó piaci szereplők és kereskedők, valamint a releváns árukból és a releváns termékekből való részesedésük volumene tekintetében kettős megközelítést kell alkalmazni. Ennek megfelelően az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy ellenőrizzék a piaci szereplők és a kereskedők bizonyos százalékát, a releváns termékek konkrét százalékos arányára is kiterjedően. Ezenkívül az alacsony vagy átlagos kockázatúként besorolt országokból vagy azok részeiből származó releváns termékek esetében az illetékes hatóságok számára elő kell írni, hogy ellenőrizzék a piaci szereplők és a kereskedők legalább bizonyos százalékát. Az ellenőrzések mértékének magasabbnak kell lennie a magas kockázatot jelentő országokból vagy országrészekből származó releváns termékek esetében, míg az átlagos vagy alacsony kockázatot jelentő országok vagy országrészek esetében alacsonyabb lehet. E rendelet felülvizsgálatakor a Bizottságnak olyan számszerűsített célokat kell értékelnie és meghatároznia az illetékes hatóságok által elvégzendő éves ellenőrzések tekintetében, amelyek megfelelően biztosítják e rendelet érvényesítését és az Unió egészében a harmonizált megközelítést.
- (71) A piaci szereplők és a kereskedők illetékes hatóságok általi ellenőrzésének ki kell terjednie a kellő gondosság elvén alapuló rendszerekre, valamint a releváns termékek e rendeletnek való megfelelésére. Az ellenőrzéseknek kockázatalapú ellenőrzési tervben kell alapulniuk, amelynek olyan kockázati kritériumokat kell tartalmaznia, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára a piaci szereplők és a kereskedők által benyújtott, a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok kockázatelemzését. A kockázati kritériumok keretében figyelembe kell venni az előállító országban a releváns árukhoz kapcsolódó erdőirtás kockázatát, a piaci szereplők és a kereskedők e rendelet szerinti kötelezettségekre való múltbéli meg nem felelését, valamint az illetékes hatóságok rendelkezésére álló minden egyéb releváns információt. A kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok kockázatelemzésének lehetővé kell tennie az illetékes hatóságok számára az ellenőrizendő piaci szereplők, kereskedők és releváns termékek azonosítását. Az említett kockázatelemzést elektronikus adatfeldolgozási eljárások alkalmazásával kell elvégezni abban az információs rendszerben, amelyben a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokat benyújtják. Amennyiben szükséges és technikailag lehetséges, az illetékes hatóságoknak – a harmadik országok hatóságaival való konzultációt követően és velük szoros együttműködésben – képesnek kell lenniük helyszíni ellenőrzések elvégzésére is.
- (72) Amennyiben a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok kockázatelemzése azt mutatja, hogy konkrét releváns termékek esetében magas a meg nem felelés kockázata, az illetékes hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy azonnali ideiglenes intézkedéseket hozzanak e termékek forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának vagy kivitelének megakadályozása érdekében. Abban az esetben, ha ilyen releváns termékek belépnének a piacra vagy elhagynák azt, az illetékes hatóságoknak kérniük kell a vámhatóságoktól a szabad forgalomba bocsátást vagy a kivitel felfüggesztését annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok el tudják végezni a szükséges ellenőrzéseket. Az ilyen kéréseket a vámhatóságok és az illetékes hatóságok közötti interfészrendszeren keresztül kell közölni. A forgalomba hozatal vagy forgalmazás, a szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel felfüggesztését három munkanapra – vagy romlandó releváns termékek esetében 72 órára – kell korlátozni, kivéve, ha az illetékes hatóságoknak több időre van szükségük annak értékeléséhez, hogy a releváns áruk és releváns termékek megfelelnek-e ennek a rendeletnek. Ilyen esetekben az illetékes hatóságoknak további ideiglenes intézkedéseket kell hozniuk a felfüggesztés időtartamának meghosszabbítása érdekében, vagy a vámhatóságoknál ilyen meghosszabbítást kell kérniük a piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek esetében.
- (73) Az illetékes hatóságoknak rendszeresen naprakésszé kell tenniük az ellenőrzési tervet az említett ellenőrzések végrehajtásának eredményei alapján. Azon piaci szereplők esetében, amelyek következetes eredményeket mutatnak fel a megfelelés terén, csökkenhet az ellenőrzések gyakorisága.
- (74) E rendelet végrehajtásának és hatékony érvényesítésének biztosítása érdekében a tagállamoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a nem megfelelő termékeknek a forgalomból történő kivonására és visszahívására, valamint a megfelelő korrekciós intézkedések megtételére. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy e rendeletnek a piaci szereplők és a kereskedők általi megsértését hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal büntessék.
- (75) A piaci szereplők és a kereskedők elszámoltathatóságának fokozása érdekében a Bizottságnak a honlapján közzé kell tennie az e rendelet megsértése miatt jogi személyekkel szemben hozott, jogorvoslattal nem támadható érdemi határozatok jegyzékét és az e személyekkel szemben kiszabott szankciókat. Az említett információ segítheti az illetékes hatóságokat, az egyéb piaci szereplőket és az egyéb kereskedőket kockázatelemzésük elvégzésében, valamint növelheti a fogyasztók és a civil társadalom tudatosságát az e rendeletet megsértő piaci szereplőkkel és kereskedőkkel kapcsolatban.

- (76) E rendelet végrehajtásához elegendő erőforrásra és kapacitásra lesz szükség. Ezzel összefüggésben a tagállamoknak a nemzeti erőforrásokon túlmenően a lehető legnagyobb mértékben ki kell használniuk az uniós szinten és más eszközökön – többek között a kohéziós alapokon és a kapacitásépítési eszközökön – keresztül, különösen az (EU) 2021/240 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁴⁾ létrehozott Technikai Támogatási Eszköz keretében rendelkezésre álló esetleges lehetőségeket és lehetséges támogatásokat.
- (77) Tekintettel az erdőirtás, az erdőpusztulás és a kapcsolódó kereskedelem nemzetközi jellegére, az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük egymással, a tagállamok vámhatóságaival, a Bizottsággal és harmadik országok közigazgatási hatóságaival. Az illetékes hatóságoknak együtt kell működniük az értékláncban a káros emberi jogi vagy környezeti hatások tekintetében a kellő gondosságra vonatkozó követelményeket meghatározó egyéb uniós jogi aktusok felügyeletéért és érvényesítéséért felelős illetékes hatóságokkal is.
- (78) Az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban a tagállamok bíróságainak kell biztosítaniuk a személyek uniós jog szerinti jogainak bírói védelmét. Az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 19. cikkének (1) bekezdése továbbá előírja, hogy a tagállamoknak meg kell teremteniük azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. E tekintetben a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nyilvánosság – így többek között az e rendelettel összhangban indokolással alátámasztott aggályokat benyújtó természetes és jogi személyek – számára biztosított legyen az igazságszolgáltatáshoz való jog, összhangban azokkal a kötelezettségekkel, amelyeket a tagállamok az ENSZ Európai Gazdasági Bizottsága (ENSZ-EGB) környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i egyezményének (a továbbiakban: az Aarhusi Egyezmény) részes feleként vállaltak.
- (79) Annak biztosítása érdekében, hogy e rendelet továbbra is releváns legyen, valamint összhangban maradjon a kereskedelmi, a tudományos és a technológiai fejleményekkel, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a releváns termékek KN-kódjainak az e rendelet I. mellékletében meghatározott jegyzékére vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽¹⁵⁾ megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kézhez kell kapnia minden dokumentumot, és szakértőiknek rendszeresen részt kell venniük a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (80) A 995/2010/EU rendelet megtiltja az illegálisan kitermelt fa és az ilyen fából származó fatermékek forgalomba hozatalát az uniós piacon. Az említett rendelet kötelezettséget állapít meg a fát első alkalommal forgalomba hozó piaci szereplők számára arra vonatkozóan, hogy kellő gondossággal járjanak el, a kereskedők számára pedig arra vonatkozóan, hogy nyomon követhető nyilvántartást vezessenek a beszállítóikról és a vevőikről. E rendeletnek fenn kell tartania a piacon forgalomba hozott releváns termékek – többek között a fa és a fatermékek – jogszerűségének biztosítására vonatkozó kötelezettséget, és ki kell egészítenie az említett kötelezettséget egy fenntarthatósági követelménnyel. Következésképpen e rendeletből adódóan jelentőségét veszíti a 995/2010/EU rendelet és az ahhoz kapcsolódó 607/2012/EU bizottsági végrehajtási rendelet ⁽¹⁶⁾, amelyeket ezért hatályon kívül kell helyezni. A 995/2010/EU rendelet 2. cikkének a) pontjában meghatározott fa és fatermékek megegyeznek az e rendelet I. mellékletében felsorolt fával és azon fatermékekkel, amelyek fát tartalmaznak vagy fa felhasználásával készültek.
- (81) A 2173/2005/EK rendelet létrehozta az Unióba irányuló faanyag-behozatal erdészeti jogszabályok végrehajtására, irányításra és kereskedelemre vonatkozó (a továbbiakban: FLEGT) engedélyezési rendszerét. A fakitermelő országokkal kötött önkéntes partnerségi megállapodások révén végrehajtott engedélyezési rendszer célja az illegális fakitermelés leállítás, valamint az erdészeti irányítás és a kapcsolódó kereskedelem fokozása. E rendeletnek a FLEGT által elért kedvező eredményeken kell alapulnia, különösen az érdekelt felek fokozott részvétele és az erdészeti irányítás javulása tekintetében. Az önkéntes partnerségi megállapodások konkrét esetekben kiegészíthetik ezt a rendeletet a fatermékek jogszerűsége tekintetében. A fennálló kétoldalú kötelezettségvállalások tiszteletben tartása, és a működő rendszerrel rendelkező partnerországokkal elért eredmények (FLEGT engedélyezési szakasz) megőrzése, továbbá – adott esetben – adott esetben erről megállapodás születik – a jelenleg hatályos önkéntes partnerségi megállapodásokban részt vevő partnerekkel az azzal a céllal folytatott együttműködés érdekében, hogy eljussanak az említett szakaszba, e rendeletnek olyan rendelkezést kell tartalmaznia, amely kimondja, hogy az

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/240 rendelete (2021. február 10.) a Technikai Támogatási Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 1. o.).

⁽¹⁵⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽¹⁶⁾ A Bizottság 607/2012/EU végrehajtási rendelete (2012. július 6.) a fát és fatermékeket piaci forgalomba bocsátó piaci szereplők kötelezettségeinek meghatározásáról szóló 995/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet által előírt, a kellő gondosság elvén alapuló rendszerre, valamint az ellenőrző szervezetek felett végzendő ellenőrzések gyakoriságára és jellegére vonatkozó részletes szabályokról (HL L 177., 2012.7.7., 16. o.).

érvényes FLEGT-engedéllyel rendelkező fa és fatermékek úgy tekintendők, hogy megfelelnek a 2173/2005/EK rendeletben foglalt, a jogszerűsége vonatkozó követelménynek.

- (82) Jóllehet ez a rendelet az erdőirtás és az erdőpusztulás kezelésére irányul – amint azt a világ erdőinek védelmére és helyreállítására irányuló uniós fellépés fokozásáról szóló közlemény előirányozza –, az erdők védelme nem vezethet más természetes ökoszisztémák átalakulásához vagy romlásához. A gazdálkodás alá vont ökoszisztémákat is magukban foglaló olyan ökoszisztémák, mint például a vizes élőhelyek, a szavannák és a tőzeglápok nagy jelentőséggel bírnak az éghajlatváltozás és a biológiai sokféleség válsága elleni küzdelemre irányuló globális erőfeszítések, valamint más fenntartható fejlődési célok szempontjából, ezért azok átalakulása vagy romlása különösen sürgős intézkedést igényel, és azt meg kell előzni. Tekintettel az Uniónak a nem erdei természetes ökoszisztémákat érintő lábnyomára, a Bizottságnak legkésőbb egy évvel e rendelet hatálybalépésének időpontját követően értékelést kell készítenie e rendelet hatályának az egyéb fával borított területekre történő kiterjesztéséről, és adott esetben erre vonatkozóan jogalkotási javaslatot kell benyújtania. Ezenkívül a Bizottságnak legkésőbb két évvel az említett hatálybalépés időpontját követően – és adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – értékelést kell készítenie e rendelet hatályának az egyéb természetes ökoszisztémákra – többek között a nagy szénkészletekkel rendelkező, illetve a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő egyéb földterületekre, így például a gyepterületekre, a tőzeglápokra és a vizes élőhelyekre – történő kiterjesztése céljából. Az uniós piacra történő áruimportelésből fakadó átalakítás és romlás miatt egyre nagyobb nyomás nehezedik az ökoszisztémákra is. A Bizottságnak legkésőbb két évvel e rendelet hatálybalépésének időpontját követően értékelnie kell a hatály további árukra történő kiterjesztésének szükségességét és megvalósíthatóságát is. Ugyanakkor a Bizottságnak felül kell vizsgálnia az e rendelet I. mellékletében meghatározott releváns termékek KN-kódjainak listáját is.
- (83) Figyelembe véve az Európai Parlament által az „Uniós jogi keret az EU által ösztönzött globális erdőirtás megállítására és visszafordítására” című, 2020. október 22-i állásfoglalásában megfogalmazott, valamint a Bizottság nyilvános konzultációjában részt vevő, közel 1,2 millió résztvevő túlnyomó többsége által megfogalmazott kérést, a Bizottságnak az értékelését és az esetleges jövőbeli jogalkotási javaslatát e rendelet hatályának a nem erdei ökoszisztémákra, valamint azok átalakítására és romlására való kiterjesztésére kell összpontosítania.
- (84) Amennyiben e rendelet alkalmazásában személyes adatok kezelésére van szükség, az említett adatok kezelését a személyes adatok védelmére vonatkozó uniós joggal összhangban kell végezni. A személyes adatoknak az e rendelet alapján történő mindennemű kezelésére az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁷⁾ és adott esetben az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁸⁾ kell alkalmazni.
- (85) mivel e rendelet célját, nevezetesen az uniós fogyasztás hozzájárulásának csökkentése révén az erdőirtás és az erdőpusztulás elleni küzdelmet a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az EUSZ 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (86) A piaci szereplők, a kereskedők és az illetékes hatóságok számára észszerű időtartamot kell biztosítani ahhoz, hogy felkészüljenek e rendelet előírásainak teljesítésére,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet szabályokat állapít meg az I. mellékletben felsorolt olyan releváns termékek uniós piacon történő forgalomba hozatalára és forgalmazására, valamint az Unióból történő kivitelére vonatkozóan, amelyek releváns árukat, nevezetesen szarvasmarhát, kakaót, kávé, olajpalmát, gumit, szóját, illetve fát tartalmaznak, amelyeket azokkal etettek, vagy amelyek azok felhasználásával készültek, azzal a céllal, hogy:

- a) minimálisra csökkentse az Unió hozzájárulását a világszerte tapasztalható erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz, hozzájárulva ezáltal a globális erdőirtás csökkentéséhez;

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

b) csökkentse az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz és a biológiai sokféleség globális csökkenéséhez való hozzájárulását.

(2) A 37. cikk (3) bekezdésében meghatározottak kivételével ez a rendelet nem alkalmazandó az I. mellékletben felsorolt azon releváns termékekre, amelyeket a 38. cikk (1) bekezdésében jelzett időpont előtt állítottak elő.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „releváns áruk”: szarvasmarha, kakaó, kávé, olajpálma, gumi, szója és fa;
2. „releváns termékek”: az I. mellékletben felsorolt termékek, amelyek releváns árukat tartalmaznak, amelyeket azokkal etettek, vagy amelyek azok felhasználásával készültek;
3. „erdőirtás”: az erdők mezőgazdasági használatra történő átalakítása, függetlenül attól, hogy az ember által okozott-e vagy sem;
4. „erdő”: 0,5 hektárnál nagyobb kiterjedésű, 5 méternél magasabb fákkal és 10 %-ot meghaladó záródással, vagy e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított földterület, ide nem értve az elsődlegesen mezőgazdasági földhasználatba vett vagy városi hasznosítású földterületeket;
5. „mezőgazdasági használat”: földterület mezőgazdasági célra - többek között mezőgazdasági ültetvényekként és pihentetett mezőgazdasági területekként -, valamint állattartás céljára történő használata;
6. „mezőgazdasági ültetvény”: olyan földterület, amelyen mezőgazdasági termelési rendszerek faállománya - így például gyümölcsfäültetvények, olajpálma-ültetvények, olajfäültetvények, valamint a haszonnövényeket lombkorona alatt termesztő agrár-erdészeti rendszerek - található; idetartoznak a fätől eltérő releváns áruk valamennyi ültetvényei; a mezőgazdasági ültetvények nem tartoznak bele az „erdő” fogalommeghatározásába;
7. „erdőpusztulás”: az erdővel borított területek olyan strukturális változásai, amelyek a következő átalakítások formáját öltik:
 - a) a természetes vagy a természetesen regenerálódó erdők ültetvényerdőkké vagy egyéb fával borított területté való átalakítása; vagy
 - b) a természetes erdők telepített erdőkké való átalakítása;
8. „természetes erdő”: őshonos fajokból álló, természetesen regenerálódó erdő, ahol nem láthatók emberi tevékenység egyértelmű jelei, és az ökológiai folyamatokat jelentősen nem zavarják meg;
9. „természetesen regenerálódó erdő”: túlnyomórészt természetes regeneráció útján létrejövő fákból álló erdő; idetartozik a következők bármelyike:
 - a) erdők, amelyek esetében nem lehet megkülönböztetni a telepítetteket a természetesen regenerálódottaktól;
 - b) a természetesen regenerálódó őshonos fajok és az ültetett vagy magról nevelt fák keverékéből álló erdők, valamint azon erdők, amelyek esetében a természetesen regenerálódó fák az érett faállománynak várhatóan a nagyobbik részét teszik ki;
 - c) az eredetileg természetes regeneráció útján létrejövő fákból álló sarjerdők;
 - d) a betelepített fajok természetesen regenerálódó fái;
10. „telepített erdő”: túlnyomórészt ültetéssel és/vagy szándékos magvetéssel létrehozott fákból álló erdő, feltéve, hogy az ültetett vagy magról nevelt fák az érett faállománynak várhatóan több mint 50 %-át teszik ki; idetartozik az eredetileg ültetett vagy magvetéssel létrehozott fákból származó sarjerdő;
11. „ültetvényerdő”: intenzív gazdálkodás alatt álló telepített erdő, amely telepítéskor és vágásérettségi korban megfelel a következő kritériumok mindegyikének: egy vagy két faj, megegyező korosztály és szabályos távolság; idetartoznak a fa, a rost és az energia előállítása érdekében telepített, rövid vágásfordulójú ültetvények, de nem tartoznak ide a védelem vagy az ökoszisztéma helyreállítása céljából telepített erdők, valamint az ültetéssel vagy magvetéssel létrehozott erdők, amelyek vágásérettségi korban természetesen regenerálódó erdőkre hasonlítanak vagy fognak hasonlítani;

12. „egyéb fával borított terület”: 0,5 hektárnál nagyobb kiterjedésű, nem „erdő”-ként besorolt földterület, 5 méternél magasabb fákkal és 5–10 %-os záródással, vagy e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal, vagy vegyesen több mint 10 %-ban cserjék, bokrok és fák által borított földterület, ide nem értve az elsődlegesen mezőgazdasági földhasználatba vett vagy városi hasznosítású földterületeket;
13. „erdőirtásmentes”:
 - a) amennyiben a releváns termékek olyan releváns árukat tartalmaznak, azokat olyan releváns árukkal etették, vagy azok olyan releváns áruk felhasználásával készültek, amelyeket olyan földterületen állítottak elő, amelyen 2020. december 31. után nem végeztek erdőirtást; valamint
 - b) fát tartalmazó vagy fa felhasználásával készült releváns termékek esetében, amennyiben a fát 2020. december 31. után úgy termelték ki az erdőből, hogy azzal nem okoztak erdőpusztulást;
14. „előállított”: a releváns területegységeken – vagy szarvasmarha esetében létesítményekben – termesztett, kitermelt, kinyert vagy felnevelt;
15. „piaci szereplő”: bármely olyan természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely kereskedelmi tevékenység keretében releváns termékeket hoz forgalomba vagy visz ki;
16. „forgalomba hozatal”: a releváns áru vagy a releváns termék első alkalommal történő forgalmazása az uniós piacon;
17. „kereskedő”: a piaci szereplőtől eltérő személy az ellátási láncban, aki, illetve amely kereskedelmi tevékenység keretében releváns termékeket forgalmaz;
18. „forgalmazás”: releváns termék kereskedelmi tevékenység keretében történő rendelkezésre bocsátása az uniós piacon való értékesítés, fogyasztás vagy használat céljára, ellenérték fejében vagy ingyenesen;
19. „kereskedelmi tevékenység keretében”: feldolgozás, kereskedelmi vagy nem kereskedelmi fogyasztók részére történő értékesítés, vagy a piaci szereplő vagy a kereskedő saját vállalkozásán belüli felhasználás céljára;
20. „személy”: természetes személy, jogi személy vagy olyan jogi személyiséggel nem rendelkező személyegyesülés, amelynek ügyleti képességét az uniós vagy a nemzeti jog elismeri;
21. „az Unióban letelepedett személy”:
 - a) természetes személy esetén minden olyan személy, akinek a lakóhelye az Unióban található;
 - b) jogi személy vagy személyegyesülés esetén minden olyan személy, amelynek bejegyzett székhelye, központi ügyintézésének helye vagy állandó üzleti telephelye az Unióban található;
22. „meghatalmazott képviselő”: az Unióban letelepedett természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely a 6. cikkkel összhangban valamely piaci szereplőtől vagy kereskedőtől írásbeli meghatalmazást kapott arra, hogy annak nevében meghatározott feladatokkal kapcsolatban eljárjon a piaci szereplő vagy a kereskedő e rendelet szerinti kötelezettségei tekintetében;
23. „származási ország”: a 952/2013/EU rendelet 60. cikkében említett ország vagy terület;
24. „előállító ország”: az az ország vagy terület, ahol a releváns árut vagy a valamely releváns termék előállítása során felhasznált vagy az abban található releváns árut előállították;
25. „nem megfelelő termékek”: olyan releváns termékek, amelyek nem felelnek meg a 3. cikknek;
26. „elhanyagolható kockázat”: a releváns árukra és a releváns termékekre vonatkozó kockázat szintje, amennyiben ezek az áruk vagy termékek – a termékspecifikus és az általános információk, valamint szükség esetén a megfelelő kockázatsökkentő intézkedések alkalmazásának teljeskörű értékelése alapján – nem adnak okot azzal kapcsolatos kétségre, hogy nem felelnek meg a 3. cikk a) vagy b) pontjának;
27. „területegység”: adott ingatlanon található, az előállító ország joga által elismert földterület, ahol kellőképpen homogén körülmények vannak ahhoz, hogy összesített szinten értékelni lehessen az erdőirtásnak és az erdőpusztulásnak az adott földterületen előállított releváns árukhoz kapcsolódó kockázatát;
28. „földrajzi helymeghatározás”: valamely területegység legalább egy szélességi és egy hosszúsági pontnak megfelelő, valamint legalább hat tizedesjegyet tartalmazó szélességi és hosszúsági koordinátákkal leírt földrajzi helyzete; a szarvasmarhától eltérő releváns áruk előállítására használt, négy hektárnál nagyobb területegységek esetében a földrajzi helyzetet az egyes területegységek kerületének leírására elegendő szélességi és hosszúsági ponttal rendelkező sokszögek használatával kell meghatározni;
29. „létesítmény”: minden olyan helyszín, struktúra vagy – szabadban való gazdálkodás esetén – környezet vagy hely, ahol ideiglenesen vagy állandó jelleggel állatállományt tartanak;

30. „mikro-, kis- és középvállalkozások” vagy „kkv-k”: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁹⁾ 3. cikkében meghatározott mikro-, kis- és középvállalkozások;
31. „indokolással alátámasztott aggály”: az e rendeletnek való meg nem felelésre vonatkozó objektív és ellenőrizhető információkon alapuló, kellően indokolt állítás, amely szükségessé teheti az illetékes hatóságok beavatkozását;
32. „illetékes hatóságok”: a 14. cikk (1) bekezdése szerint kijelölt hatóságok;
33. „vámhatóságok”: a 952/2013/EU rendelet 5. cikkének 1. pontjában meghatározott vámhatóságok;
34. „vámterület”: a 952/2013/EU rendelet 4. cikkében meghatározott terület;
35. „harmadik ország”: az Unió vámterületén kívüli ország vagy terület;
36. „szabad forgalomba bocsátás”: a 952/2013/EU rendelet 201. cikkében meghatározott eljárás;
37. „kivitel”: a 952/2013/EU rendelet 269. cikkében meghatározott eljárás;
38. „piacra belépő releváns termékek”: harmadik országokból származó, „szabad forgalomba bocsátás” vámeljárással alá vont releváns termékek, amelyeket az Unió piacán kívánnak forgalomba hozni, és amelyeket nem az Unió vámterületén belüli magáncélú felhasználásra vagy fogyasztásra szánnak;
39. „piacot elhagyó releváns termékek”: „kivitel” vámeljárással alá vont releváns termékek;
40. „az előállító ország vonatkozó jogszabályai”: az előállító országban alkalmazandó, az előállítási terület jogállására vonatkozó jogszabályok a következők tekintetében:
- a) földhasználati jogok;
 - b) környezetvédelem;
 - c) erdővel kapcsolatos szabályok - ideértve az erdőgazdálkodást és a biológiai sokféleség megőrzését - amennyiben azok közvetlenül a fakitermeléshez kapcsolódnak;
 - d) harmadik felek jogai;
 - e) munkavállalói jogok;
 - f) a nemzetközi jog által védett emberi jogok;
 - g) a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elve, többek között az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban foglaltak szerint;
 - h) adó-, korrupcióellenes, kereskedelmi és vámszabályozás.

3. cikk

Tilalom

A releváns áruk és a releváns termékek csak akkor hozhatók forgalomba vagy forgalmazhatók, illetve csak akkor vihetők ki, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) erdőirtásmentesek;
- b) előállításuk az előállító ország vonatkozó jogszabályaival összhangban történt; és
- c) kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozattal vannak ellátva.

2. FEJEZET

A PIACI SZEREPLŐK ÉS A KERESKEDŐK KÖTELEZETTSÉGEI

4. cikk

A piaci szereplők kötelezettségei

(1) A piaci szereplőknek a releváns termékek 3. cikknek való megfelelésének bizonyítása érdekében a 8. cikkel összhangban kellő gondossággal kell eljárniuk a releváns termékek forgalomba hozatala vagy azok kivitele előtt.

⁽¹⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

(2) A piaci szereplők a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat előzetes benyújtása nélkül a releváns termékeket nem hozhatják forgalomba és azokat nem vihetik ki. Azoknak a piaci szereplőknek, akik, illetve amelyek a 8. cikkben említett kellő gondossággal eljárva arra a megállapításra jutottak, hogy a releváns termékek megfelelnek a 3. cikknek, a 33. cikkben említett információs rendszeren keresztül kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot kell az illetékes hatóságok rendelkezésére bocsátaniuk a releváns termékek forgalomba hozatala vagy azok kivitele előtt. Az ilyen elektronikus formában rendelkezésre álló és továbbítható, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatnak tartalmaznia kell a II. mellékletben a releváns termékekre vonatkozóan meghatározott információkat, valamint a piaci szereplő nyilatkozatát, hogy a piaci szereplő kellő gondossággal járt el és nem, vagy csak elhanyagolható kockázatot állapított meg.

(3) A kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatnak az illetékes hatóságok részére történő rendelkezésre bocsátásával a piaci szereplő felelősséget vállal azért, hogy a releváns termék megfelel a 3. cikknek. A piaci szereplők a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokról készült nyilvántartást a nyilatkozat 33. cikkben említett információs rendszeren keresztül történő benyújtásának időpontját követően öt éven át kötelesek megőrizni.

(4) A piaci szereplő nem hozhatja forgalomba a releváns termékeket és nem viheti ki azokat, ha az alábbi esetek közül egy vagy több fennáll:

a) a releváns termékek nem felelnek meg;

b) kellő gondossággal eljárva feltárták annak a nem elhanyagolható kockázatát, hogy a releváns termékek nem felelnek meg;

c) a piaci szereplő nem tudta teljesíteni az (1) és a (2) bekezdésben említett kötelezettségeket.

(5) Azoknak a piaci szereplőknek, akik, illetve amelyek olyan releváns új információk birtokába jutnak, vagy akik, illetve amelyek olyan releváns új információkról szereznek tudomást – köztük indokolással alátámasztott aggályokról –, amelyekből az derül ki, hogy az általuk forgalomba hozott releváns termék esetében fennáll annak a kockázata, hogy az nem felel meg e rendeletnek, haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállamok illetékes hatóságait, ahol a releváns terméket forgalomba hozták, valamint azokat a kereskedőket, akiknek, illetve amelyeknek a releváns terméket szállították. Kivétel esetén a piaci szereplőknek tájékoztatniuk kell az előállító országnak minősülő tagállam illetékes hatóságát.

(6) A piaci szereplőknek minden szükséges segítséget fel kell ajánlaniuk az illetékes hatóságok részére annak érdekében, hogy megkönnyítsék a 18. cikk szerinti ellenőrzések elvégzését, többek között a telephelyekhez való hozzáférést, valamint a dokumentumok és nyilvántartások hozzáférhetővé tételét.

(7) A piaci szereplőknek közölniük kell az általuk forgalomba hozott vagy kivitt releváns termékek ellátási láncában következő piaci szereplőkkel és kereskedőkkel minden, annak igazolásához szükséges információt, hogy kellő gondossággal jártak el, és hogy nem, vagy csak elhanyagolható kockázatot állapítottak meg, beleértve az említett termékekhez tartozó, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási számát is.

(8) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, a kkv-nak minősülő piaci szereplőknek (a továbbiakban: kkv-nak minősülő piaci szereplők) nem kell kellő gondossággal eljárniuk azon releváns termékek esetében, amelyek olyan releváns termékekben találhatók vagy olyan releváns termékekből készültek, amelyekre e cikk (1) bekezdésével összhangban már vonatkozott a kellő gondosság, és amelyekre vonatkozóan a 33. cikkel összhangban már benyújtottak kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot. Ilyen esetben a kkv-nak minősülő piaci szereplőknek a kellő gondosságra vonatkozó meglévő nyilatkozat hivatkozási számát kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. A releváns termékek azon részei tekintetében, amelyekre a kellő gondosság nem vonatkozott, a kkv-nak minősülő piaci szereplőknek e cikk (1) bekezdésével összhangban kellő gondossággal kell eljárniuk.

(9) A kkv-nak nem minősülő piaci szereplők (a továbbiakban: kkv-nak nem minősülő piaci szereplők) csak azután hivatkozhatnak a 33. cikkel összhangban már benyújtott kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokra, hogy megbizonyosodtak arról, hogy a releváns termékekben található vagy a releváns termékekből készült releváns termékekre vonatkozóan e cikk (1) bekezdésével összhangban kellő gondossággal jártak el. Azokban a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokban, amelyeket e cikk (2) bekezdése alapján nyújtanak be, fel kell tüntetniük az ilyen, a 33. cikkel összhangban már benyújtott kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási számait. A releváns termékek azon részei tekintetében, amelyekre a kellő gondosság nem vonatkozott, a kkv-nak nem minősülő piaci szereplőknek e cikk (1) bekezdésével összhangban kellő gondossággal kell eljárniuk.

(10) A 33. cikkel összhangban már benyújtott kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokra hivatkozó piaci szereplők továbbra is felelősek azért, hogy a releváns termékek megfeleljenek a 3. cikknek, beleértve azt is, hogy az ilyen releváns termékek forgalomba hozatala vagy kivitele előtt nem, vagy csak elhanyagolható kockázatot állapítottak meg.

5. cikk

A kereskedők kötelezettségei

(1) A kkv-nak nem minősülő kereskedőket (a továbbiakban: kkv-nak nem minősülő kereskedők) kkv-nak nem minősülő piaci szereplőknek kell tekinteni, és az általuk forgalmazott releváns áruk és releváns termékek tekintetében a 3., a 4., a 6., a 8–13. cikkben, a 16. cikk (8)–(11) bekezdésében és a 18. cikkben foglalt kötelezettségek és rendelkezések hatálya alá tartoznak.

(2) A kkv-knak minősülő kereskedők (a továbbiakban: a kkv-nak minősülő kereskedők) csak akkor forgalmazhatnak releváns termékeket, ha rendelkeznek a (3) bekezdésben előírt információkkal.

(3) A kkv-nak minősülő kereskedőknek gyűjteniük kell és meg kell őrizniük az általuk forgalmazni kívánt, releváns termékekkel kapcsolatos alábbi információkat:

- a) azon piaci szereplők vagy kereskedők neve, bejegyzett kereskedelmi neve vagy bejegyzett védjegye, postacíme, e-mail-címe és – amennyiben rendelkezésre áll – webcíme, akik, illetve amelyek számukra a releváns termékeket szállították, valamint az e termékekhez tartozó, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási száma;
- b) azon piaci szereplők vagy kereskedők neve, bejegyzett kereskedelmi neve vagy bejegyzett védjegye, postacíme, e-mail-címe és – amennyiben rendelkezésre áll – webcíme, akik, illetve amelyek számára ők a releváns termékeket szállították.

(4) A kkv-nak minősülő kereskedőknek a forgalmazás időpontjától számított legalább öt évig meg kell őrizniük a (3) bekezdésben említett információkat, és az említett információkat kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk.

(5) Azoknak a kkv-nak minősülő kereskedőknek, akik, illetve amelyek olyan releváns új információk birtokába jutnak, vagy akik, illetve amelyek olyan releváns új információkról szereznek tudomást – köztük indokolással alátámasztott aggályokról –, amelyekből az derül ki, hogy az általuk forgalmazott valamely releváns termék esetében fennáll annak a kockázata, hogy az nem felel meg e rendeletnek, haladéktalanul tájékoztatniuk kell azon tagállamok illetékes hatóságait, ahol a releváns terméket forgalmazták, valamint azokat a kereskedőket, akiknek, illetve amelyeknek a releváns terméket szállították.

(6) A kereskedőknek – függetlenül attól, hogy kkv-knak minősülnek-e vagy sem – minden szükséges segítséget fel kell ajánlaniuk az illetékes hatóságok részére annak érdekében, hogy megkönnyítsék a 18. és a 19. cikk szerinti ellenőrzések elvégzését, többek között a telephelyekhez való hozzáférést, valamint dokumentumok és nyilvántartások hozzáférhetővé tételét.

6. cikk

Meghatalmazott képviselők

(1) A piaci szereplők vagy a kereskedők meghatalmazhatnak egy meghatalmazott képviselőt, hogy a nevükben benyújtsa a 4. cikk (2) bekezdése szerinti, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot. Ilyen esetekben a piaci szereplő vagy a kereskedő továbbra is felelős azért, hogy a releváns termék megfeleljen a 3. cikknek.

(2) A meghatalmazott képviselőnek kérésre az Unió valamelyik hivatalos nyelvén az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania a meghatalmazás egy példányát, egy példányt pedig annak a tagállamnak valamelyik hivatalos nyelvén, ahol a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot kezelik, vagy ha ez nem lehetséges, angol nyelven.

(3) Az a piaci szereplő, amely természetes személy vagy mikrovállalkozás, meghatalmazhatja az ellátási láncban következő azon piaci szereplőt vagy kereskedőt, aki, illetve amely nem természetes személy vagy mikrovállalkozás, hogy meghatalmazott képviselőként járjon el. Ez az ellátási láncban következő piaci szereplő vagy kereskedő a 4. cikk (2) bekezdése szerinti, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatnak az említett piaci szereplő nevében történő benyújtása nélkül nem hozhat forgalomba vagy forgalmazhat releváns termékeket és nem vihet ki azokat. Ilyen esetekben az a piaci szereplő, amely természetes személy vagy mikrovállalkozás, továbbra is felelős azért, hogy a releváns termék megfeleljen a 3. cikknek, és minden olyan információt közölnie kell az említett, az ellátási láncban következő piaci szereplővel vagy kereskedővel, amely annak megerősítéséhez szükséges, hogy kellő gondossággal jártak el, és hogy nem, vagy csak elhanyagolható kockázatot állapítottak meg.

7. cikk

Harmadik országokban letelepedett piaci szereplők általi forgalomba hozatal

Amennyiben az Unión kívül letelepedett természetes vagy jogi személy releváns termékeket hoz forgalomba a piacon, az Unióban letelepedett azon első természetes vagy jogi személy, aki, illetve amely ezeket a releváns termékeket az uniós piacon forgalmazza, e rendelet értelmében vett piaci szereplőnek minősül.

8. cikk

Kellő gondosság

(1) A releváns termékek forgalomba hozatala vagy kivitele előtt a piaci szereplőknek kellő gondossággal kell eljárniuk az egyes beszállítók által szállított valamennyi releváns termék tekintetében.

(2) A kellő gondosság a következőket foglalja magában:

- a) a 9. cikkben meghatározott követelmények teljesítéséhez szükséges információk, adatok és dokumentumok gyűjtése;
- b) a 10. cikkben említett kockázatértékelési intézkedések;

c) a 11. cikkben említett kockázatcsökkentő intézkedések.

9. cikk

Tájékoztatási követelmények

(1) A piaci szereplőknek gyűjteniük kell azokat az információkat, dokumentumokat és adatokat, amelyek igazolják, hogy a releváns termékek megfelelnek a 3. cikknek. E célból a piaci szereplőknek az egyes releváns termékekkel kapcsolatban gyűjtenie és rendszereznie kell, valamint a releváns termékek forgalomba hozatalának vagy kivitelének időpontjától számított öt évig meg kell őriznie az alábbi, bizonyítékokkal alátámasztott információkat:

- a) egy leírás, amely többek között tartalmazza a releváns termékek kereskedelmi nevét és típusát, valamint – a fát tartalmazó vagy fa felhasználásával készült releváns termékek esetében – a faj közönséges nevét és teljes tudományos nevét; a termékleírásnak tartalmaznia kell a releváns áruk vagy az azokban található releváns termékek vagy az említett termékek készítéséhez felhasznált releváns termékek jegyzékét;
- b) a releváns termékek mennyisége; a piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek esetében a mennyiséget a nettó tömeg kilogrammjában és adott esetben a 2658/87/EGK tanácsi rendelet⁽²⁰⁾ I. mellékletében meghatározott kiegészítő mértékegységben kell megadni, a Harmonizált Rendszer szerinti kóddal összevetve, vagy az összes többi esetben a mennyiséget nettó tömegben vagy - adott esetben - térfogatban vagy az egységek számában kell megadni; a kiegészítő mértékegység akkor alkalmazandó, ha az a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban említett, a Harmonizált Rendszer szerinti kód alá tartozó valamennyi lehetséges alszám tekintetében következetesen meghatározásra került;
- c) az előállító ország és – adott esetben – annak részei;
- d) minden olyan területegység földrajzi helymeghatározása, ahol azokat a releváns árukat, amelyeket a releváns termék tartalmaz, vagy amelyek felhasználásával a releváns termék készült, előállították, valamint az előállítás dátuma vagy időtartománya; amennyiben a releváns termék olyan releváns árukat tartalmaz, vagy azt olyan releváns áruk felhasználásával készítették, amelyeket más területegységen állítottak elő, minden más területegység földrajzi helymeghatározását meg kell adni; bármely, az adott területegységen végzett erdőirtás vagy erdőpusztulás automatikusan kizárja az említett területegységekről származó valamennyi releváns áru és releváns termék forgalomba hozatalát, forgalmazását, illetve kivitelét; az olyan releváns termékek esetében, amelyek szarvasmarhát tartalmaznak, vagy amelyeket szarvasmarha felhasználásával készítettek, valamint az olyan releváns termékek esetében, amelyeket releváns termékekkel etettek, a földrajzi helymeghatározásban minden olyan létesítményt meg kell adni, ahol a szarvasmarha-tartás zajlott; az I. mellékletben felsorolt minden egyéb releváns termék esetében a földrajzi helymeghatározás a területegységekre vonatkozik;
- e) minden olyan vállalkozás vagy személy neve, postacíme és e-mail-címe, ahonnan az érintett termékeket szállították;
- f) minden olyan vállalkozás, piaci szereplő vagy kereskedő neve, postacíme és e-mail-címe, ahová az érintett termékeket szállították;
- g) kellő bizonyosságot nyújtó és ellenőrizhető információ arról, hogy a releváns termékek erdőirtásmentesek;
- h) kellő bizonyosságot nyújtó és ellenőrizhető információ arról, hogy a releváns árukat az előállító ország vonatkozó jogszabályaival összhangban állították elő, ideértve minden olyan rendelkezést, amely feljogosít az adott területnek a releváns áru előállítása céljából történő hasznosítására.

(2) A piaci szereplőknek kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátania az e cikk alapján gyűjtött információkat, dokumentumokat és adatokat.

10. cikk

Kockázatértékelés

(1) A piaci szereplőknek ellenőrizniük és elemezniük kell a 9. cikkel összhangban gyűjtött információkat és bármely egyéb vonatkozó dokumentációt. Az említett információk és dokumentáció alapján a piaci szereplőknek kockázatértékelést kell végezniük annak megállapítása érdekében, hogy fennáll-e a forgalomba hozni vagy kivinni kívánt releváns termékek meg nem felelésének kockázata. A piaci szereplők csak akkor hozhatják forgalomba, illetve vihetik ki a releváns terméket, ha a kockázatértékelés azzal a megállapítással zárul, hogy nem áll fenn a releváns termékek meg nem felelésének kockázata, vagy ez a kockázat csak elhanyagolható.

⁽²⁰⁾ A Tanács 2658/87/EGK rendelete (1987. július 23.) a vám- és a statisztikai nomenklatúráról, valamint a Közös Vámtarifáról (HL L 256., 1987.9.7., 1. o.).

- (2) A kockázatértékelés során különösen a következő kritériumokat kell figyelembe venni:
- a) az adott előállító országhoz vagy annak részeihez a 29. cikkel összhangban hozzárendelt kockázat;
 - b) erdők jelenléte az előállító országban vagy annak részein;
 - c) őslakos népek jelenléte az előállító országban vagy annak részein;
 - d) az őslakos népekkel folytatott jóhiszemű konzultáció és együttműködés az előállító országában vagy annak részein;
 - e) az őslakos népek által a releváns áru előállítása céljából használt terület használatára vagy tulajdonjogára vonatkozó objektív és ellenőrizhető információkon alapuló, kellően indokolt igények megléte;
 - f) erdőirtás vagy erdőpusztulás előfordulási gyakorisága az előállító országban vagy annak részein;
 - g) a 9. cikk (1) bekezdésében említett információk forrása, megbízhatósága, érvényessége, valamint az ezen információk más rendelkezésre álló dokumentációjával való kapcsolat;
 - h) az előállító országgal vagy annak részeivel és a származási országgal vagy annak részeivel kapcsolatos aggályok – például a korrupció szintje, az okmány- és adathamisítás elterjedtsége, a jogérvényesítés hiánya, az emberi jogok nemzetközi jogának megsértése, fegyveres konfliktus vagy az ENSZ Biztonsági Tanácsa vagy az Európai Unió Tanácsa által hozott szankciók – megléte;
 - i) a releváns ellátási lánc összetettsége és a releváns termékek feldolgozottsági állapota, különös tekintettel a releváns termékek azon területességhez való társításának nehézségeire, ahol a releváns árukat előállították;
 - j) e rendelet kijátszásának kockázata, vagy ismeretlen származású vagy olyan területeken előállított releváns termékekkel való keveredés kockázata, ahol erdőirtás vagy erdőpusztulás történt vagy történik;
 - k) az e rendelet végrehajtását támogató bizottsági szakértői csoportok ülésein levont, a bizottsági szakértői csoportok nyilvántartásában közzétett következtetések;
 - l) a 31. cikk alapján benyújtott, indokolással alátámasztott aggályok, valamint arra vonatkozó információk, hogy a releváns ellátási lánc mentén működő piaci szereplők vagy kereskedők a múltban nem feleltek meg e rendelet előírásainak;
 - m) minden olyan információ, amely a releváns termékek meg nem felelésének kockázatára utalhat;
 - n) az e rendeletnek való megfelelésre vonatkozó kiegészítő információk, amelyek magukban foglalhatják a tanúsítás során vagy más, harmadik fél által ellenőrzött rendszerek, többek között a Bizottság által az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²¹⁾ 30. cikkének (5) bekezdése alapján elismert önkéntes rendszerek által szolgáltatott információkat, feltéve, hogy az információk megfelelnek az e rendelet 9. cikkében meghatározott követelményeknek.

(3) A 2173/2005/EK rendelet hatálya alá tartozó, működő engedélyezési rendszerből származó érvényes FLEGT-engedéllyel rendelkező fatermékeket úgy kell tekinteni, hogy azok megfelelnek e rendelet 3. cikke b) pontjának.

(4) A piaci szereplőknek a kockázatértékeléseket dokumentálniuk kell, és azokat legalább évente felül kell vizsgálniuk, és kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. A piaci szereplőknek tudniuk kell igazolni, hogy az összegyűjtött információkat hogyan ellenőrizték a (2) bekezdésben meghatározott kockázatértékelési kritériumok alapján, és hogyan határozták meg a kockázat mértékét.

11. cikk

Kockázatcsökkentés

(1) A piaci szereplőknek a releváns termékek forgalomba hozatalát vagy azok kivitelét megelőzően olyan kockázatcsökkentő eljárásokat és intézkedéseket kell elfogadnia, amelyek alkalmasak annak elérésére, hogy ne álljon fenn kockázat vagy csak elhanyagolható kockázat álljon fenn, kivéve, ha a 10. cikkel összhangban elvégzett kockázatértékelés azt állapítja meg, hogy nem áll fenn vagy csak elhanyagolható annak a kockázata, hogy a releváns termékek nem felelnek meg. Az ilyen eljárások és intézkedések magukban foglalhatják a következők bármelyikét:

- a) további információk, adatok vagy dokumentumok bekérése;

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

- b) független felmérések vagy auditok elvégzése;
- c) a 9. cikkben meghatározott tájékoztatási követelményekhez kapcsolódó egyéb intézkedések meghozatala.

Az ilyen eljárások és intézkedések magukban foglalhatják továbbá az említett piaci szereplők beszállítói – különösen a mezőgazdasági kistermelők – e rendeletnek való megfeleléséhez nyújtott, kapacitásépítés és beruházások formájában megvalósuló támogatást is.

(2) A piaci szereplőknek megfelelő és arányos politikákkal, kontrollmechanizmusokkal és eljárásokkal kell rendelkezniük a releváns termékek meg nem feleléséből eredő kockázatok hatékony csökkentése és kezelése érdekében. Ezeknek a politikáknak, kontrollmechanizmusoknak és eljárásoknak az alábbiakat kell tartalmazniuk:

- a) a kockázatkezelési gyakorlatok modellje, jelentéstétel, nyilvántartás-vezetés, belső kontroll és megfelelésmenedzsment, többek között vezető beosztású megfelelési tisztviselő kinevezése a kkv-nak nem minősülő piaci szereplők vonatkozásában;
- b) független audit funkció az a) pontban említett belső politikák, kontrollmechanizmusok és eljárások ellenőrzésére az összes, kkv-nak nem minősülő piaci szereplő vonatkozásában.

(3) A kockázatsökkentő eljárásokra és intézkedésekre vonatkozó döntéseket dokumentálni kell, legalább évente felül kell vizsgálni, és azokat a piaci szereplőknek kérésre az illetékes hatóságok rendelkezésére kell bocsátaniuk. A piaci szereplőknek tudniuk kell igazolni, hogy a kockázatsökkentő eljárásokra és intézkedésekre vonatkozó döntéseket hogyan hozták meg.

12. cikk

A kellő gondosság elvén alapuló rendszerek létrehozása és fenntartása, jelentéstétel és nyilvántartás vezetése

(1) Annak érdekében, hogy a 8. cikkel összhangban kellő gondossággal járjanak el, a piaci szereplőknek létre kell hozniuk és naprakészen kell tartaniuk egy eljárásokból és intézkedésekből álló keretrendszert annak biztosítása céljából, hogy az általuk forgalomba hozott vagy kivitt releváns termékek megfeleljenek a 3. cikknek (a továbbiakban: a kellő gondosság elvén alapuló rendszer).

(2) A piaci szereplőknek évente legalább egyszer felül kell vizsgálniuk a kellő gondosság elvén alapuló rendszert. Amennyiben a piaci szereplőknek olyan új fejlemények jutnak a tudomásukra, amelyek befolyásolhatják a kellő gondosság elvén alapuló rendszer alkalmazását, az említett fejlemények figyelembevétele érdekében naprakészé kell tenniük a kellő gondosság elvén alapuló rendszert. A piaci szereplőknek a kellő gondosság elvén alapuló rendszereik ilyen naprakészé tételeiről készült nyilvántartást öt évig meg kell őrizniük.

(3) Azoknak a piaci szereplőknek, amelyek nem tartoznak a kkv-k - ideértve a mikrovállalkozásokat - vagy a természetes személyek kategóriájába, évente a lehető legszélesebb körben – többek között az interneten – nyilvános jelentést kell tenniük a kellő gondosság elvén alapuló rendszerükről, beleértve a 8. cikkben meghatározott kötelezettségeik teljesítése érdekében tett lépéseket. Azok a piaci szereplők, amelyek a kellő gondosság elvének megfelelő értékláncra vonatkozó követelményeket megállapító egyéb uniós jogi aktusok hatálya alá is tartoznak, elegendő tehetnek az e bekezdés szerinti jelentéstételi kötelezettségüknek úgy, hogy az említett egyéb uniós jogi aktusok keretében történő jelentéstétel során feltüntetik az előírt információkat.

(4) Az uniós adatvédelmi jogszabályok sérelme nélkül, a (3) bekezdésben említett jelentéseknek a releváns árukra és a releváns termékekre vonatkozóan a következő információkat kell tartalmazniuk:

- a) a 9. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában említett információk összefoglalása;
- b) a 10. cikk szerint elvégzett kockázateértékelés következtetései és a 11. cikk szerint hozott intézkedések, valamint a megszerzett és a kockázat értékeléséhez felhasznált információk és bizonyítékok leírása;
- c) adott esetben az őslakos népekkel, a helyi közösségekkel és a szokásjog alapján földtulajdon- és földhasználati jogokkal rendelkező egyéb felekkel, valamint a releváns áruk és releváns termékek előállítására szolgáló területen jelen lévő civil társadalmi szervezetekkel folytatott konzultáció folyamatának leírása.

(5) A piaci szereplőknek legalább öt évig meg kell őrizniük valamennyi, a kellő gondossággal kapcsolatos dokumentációt, így például a 8. cikk szerinti valamennyi nyilvántartás, intézkedés és eljárás tekintetében. Az említett dokumentációt kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére kell bocsátaniuk.

13. cikk

Egyszerűsített kellő gondosság

(1) A releváns termékek forgalomba hozatala vagy azok kivitele során a piaci szereplőknek nem kell teljesíteniük a 10. és a 11. cikkben foglalt kötelezettségeket, amennyiben – a releváns ellátási lánc összetettségének és e rendelet kijátszása kockázatának értékelését, illetve az ismeretlen származású vagy magas vagy átlagos kockázatú országokból vagy azok részeitől származó termékekkel való keveredés kockázatának értékelését követően – megbizonyosodtak arról, hogy az összes releváns árut és releváns terméket olyan országokban vagy azok részeiben állították elő, amelyeket a 29. cikkel összhangban alacsony kockázatúként soroltak be. Ilyen esetekben a piaci szereplőknek kérésre az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátania az azt igazoló dokumentációt, hogy elhanyagolható e rendelet kijátszásának, illetve az ismeretlen származású vagy magas vagy átlagos kockázatú országokból vagy azok részeitől származó termékekkel való keveredés kockázata.

(2) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, ha a piaci szereplő – többek között az e cikk (1) bekezdése alapján elvégzett értékelés eredményeképpen, valamint ideértve a 31. cikk alapján benyújtott, indokolással alátámasztott aggályokat – olyan releváns információhoz jut vagy olyan releváns információról szerez tudomást, amely annak a kockázatára utalhat, hogy a releváns termékek nem felelnek meg e rendeletnek, vagy hogy e rendeletet kijátszzák, a piaci szereplőknek a 10. és a 11. cikkben foglalt valamennyi kötelezettséget teljesítenie kell és minden releváns információt haladéktalanul közölnie kell az illetékes hatósággal.

(3) Amennyiben bármely olyan információ jut az illetékes hatóság tudomására, amely e rendelet kijátszásának kockázatára utalhat - ideértve azokat az eseteket is, amikor átlagos vagy magas kockázatú országban vagy annak részeiben előállított releváns árukat vagy releváns termékeket azt követően alacsony kockázatú országban vagy annak részeiben dolgoznak fel, ahonnan azokat forgalomba hozzák vagy kiviszik - az illetékes hatóságnak a 17. cikk (1) bekezdésével összhangban azonnali lépéseket kell tennie, és szükség esetén a 23. cikkel összhangban ideiglenes intézkedéseket kell hoznia.

3. FEJEZET

A TAGÁLLAMOK ÉS ILLETÉKES HATÓSÁGAIK KÖTELEZETTSÉGEI

14. cikk

Illetékes hatóságok

(1) A tagállamok kijelölnék egy vagy több, az e rendeletről eredő kötelezettségek teljesítéséért felelős illetékes hatóságot.

(2) A tagállamok legkésőbb 2023. december 30-ig tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok nevéről, címéről és elérhetőségeiről. A tagállamok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják a Bizottságot az említett információk bármely változásáról.

(3) A Bizottság a honlapján indokolatlan késedelem nélkül közzéteszi az illetékes hatóságok listáját. A Bizottság a tagállamoktól kapott frissítések alapján rendszeresen naprakésszé teszi a listát.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy az illetékes hatóságok megfelelő hatáskörökkel, működésüket tekintve függetlenséggel és erőforrásokkal rendelkezzenek az e fejezetben meghatározott kötelezettségek teljesítéséhez.

15. cikk

Technikai segítségnyújtás, iránymutatás és információcsere

(1) A piaci szereplők 8. cikkben meghatározott, kellő gondossággal való eljárására vonatkozó kötelezettségének sérelme nélkül a tagállamok technikai és egyéb segítséget nyújthatnak, valamint iránymutatást adhatnak a piaci szereplőknek. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve szükség esetén szintén adhat iránymutatást a piaci szereplőknek és az illetékes hatóságoknak. A technikai és egyéb segítségnyújtás és iránymutatás keretében figyelembe kell venni a kvvk-beleértve a mikro vállalkozásokat - és a természetes személyek helyzetét az e rendeletnek való megfelelés megkönnyítése érdekében, többek között az adatok releváns rendszereiből történő, a 33. cikkben említett információs rendszerben földrajzi helymeghatározásra szolgáló átvételét illetően. Figyelembe kell venni a kellő gondosságra vonatkozó kötelezettségeket tartalmazó jelenlegi és jövőbeli uniós jogi aktusokat is.

(2) A tagállamok megkönnyítik a releváns információk cseréjét és terjesztését – különösen, hogy segítsék a piaci szereplőket a 10. cikkben meghatározott kockázatértékelésben –, valamint az e rendelet végrehajtását illetően bevált gyakorlatok megosztását és terjesztését.

(3) Az illetékes hatóságok és a Bizottság folyamatosan nyomon követik a releváns termékek kereskedelmének szerkezetében bekövetkező minden olyan jelentős változást, amely e rendelet kijátszásához vezethet és információt cserélnek arról.

(4) A segítségnyújtásnak olyan módon kell történnie, hogy az ne veszélyeztesse az illetékes hatóságok e rendelet érvényesítésével kapcsolatos függetlenségét, jogi kötelezettségét vagy felelősségét.

(5) A Bizottság megfelelő iránymutatások kiadásával, valamint az illetékes hatóságok közötti, az illetékes hatóságok és a vámhatóságok közötti, továbbá az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti megfelelő információcsere, koordináció és együttműködés előmozdításával elősegítheti e rendelet összehangolt végrehajtását.

16. cikk

Ellenőrzésvégzési kötelezettség

(1) Az illetékes hatóságoknak a területükön ellenőrzéseket kell végezniük annak megállapítása érdekében, hogy az Unióban letelepedett piaci szereplők és kereskedők megfelelnek-e ennek a rendeletnek. Az illetékes hatóságoknak a területükön ellenőrzéseket kell végezniük annak megállapítása érdekében, hogy a piaci szereplők és kereskedők által forgalomba hozott vagy forgalomba hozni kívánt, forgalmazott vagy forgalmazni kívánt, illetve kivitt vagy kivinni kívánt releváns termékek megfelelnek-e ennek a rendeletnek.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzéseket a 18. és a 19. cikkel összhangban kell elvégezni.

(3) Az illetékes hatóságoknak kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk az elvégzendő ellenőrzések azonosításához. A kockázati kritériumokat az e rendeletnek való meg nem feleléssel kapcsolatos kockázatok elemzése alapján kell azonosítani, figyelembe véve különösen a releváns árukat, az ellátási láncok összetettségét és hosszát – beleértve azt is, hogy releváns termék keveredéséről van-e szó –, valamint a releváns termék feldolgozottsági állapotát, azt, hogy az érintett terület egységei erdővel határosak-e, az országok vagy azok részei kockázati besorolását a 29. cikkel összhangban – különös figyelmet fordítva a magas kockázatúként besorolt országok vagy azok részei helyzetére –, a piaci szereplők vagy kereskedők e rendeletnek való múltbeli meg nem felelését, a kijátszás kockázatát, valamint minden egyéb releváns információt. A kockázatelemzésnek a 9. és a 10. cikkben említett információkon kell alapulnia, és alapulhat a 33. cikkben említett információs rendszerben szereplő információkon, és azt egyéb olyan releváns források támogathatják, mint például a nyomkövetési adatok, a nemzetközi szervezetektől származó kockázati profilok, a 31. cikk alapján benyújtott, indokolással alátámasztott aggályok vagy a bizottsági szakértői csoport ülésein levont következtetések.

(4) A Bizottság adott esetben a (3) bekezdéssel összhangban megállapítja, valamint rendszeresen felülvizsgálja és naprakészé teszi az uniós szintű indikatív kockázati kritériumokat, és közli azokat az illetékes hatóságokkal.

(5) Az (1) bekezdésben említett ellenőrzések elvégzése céljából az illetékes hatóságoknak éves terveket kell kidolgozniuk, amelyeknek legalább a következőket kell tartalmazniuk:

a) a (3) bekezdéssel összhangban megállapított, a szükséges ellenőrzések meghatározására szolgáló nemzeti kockázati kritériumok, amelyek a Bizottság által a (4) bekezdéssel összhangban megállapított uniós szintű indikatív kockázati kritériumok valamelyikén alapulnak és szisztematikusan magukban foglalják a magas kockázatúként besorolt országokra vagy azok részeire vonatkozó kockázati kritériumokat;

b) az ellenőrizendő piaci szereplők és kereskedők kiválasztása; e kiválasztásnak az a) pontban említett nemzeti kockázati kritériumokon kell alapulnia, többek között a 33. cikkben említett információs rendszerben szereplő információk, valamint elektronikus adatkezelési technikák alkalmazásával; az illetékes hatóságok minden egyes ellenőrizendő piaci szereplő vagy kereskedő esetében azonosíthatják az ellenőrizendő, konkrét kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokat.

(6) A tervek illetékes hatóságok általi éves felülvizsgálatának szisztematikusan az ellenőrzések eredményein és – hatékonyságuk javítása érdekében – az (5) bekezdésben említett tervek végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatokon kell alapulnia.

(7) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell a többi illetékes hatóságot és a Bizottságot az ellenőrzési terveikről és azok naprakészé tételéről. Az illetékes hatóságoknak e rendelet érvényesítésének hatékonyabbá tétele érdekében információkat kell cserélniük az (5) bekezdésben említett kockázati kritériumokról, valamint koordinálniuk kell azok kidolgozását és alkalmazását más tagállamok illetékes hatóságaival és a Bizottsággal.

(8) Minden tagállam biztosítja, hogy az illetékes hatóságai által az e cikk (1) bekezdése alapján végzett éves ellenőrzések kiterjedjenek a 29. cikkel összhangban átlagos kockázatúként besorolt előállító országban vagy annak részeiben előállított releváns árukat tartalmazó vagy ilyen áruk felhasználásával készült releváns termékeket forgalomba hozó vagy forgalmazó vagy kivívó piaci szereplők legalább 3 %-ára.

(9) Minden tagállam biztosítja, hogy az illetékes hatóságai által az e cikk (1) bekezdése alapján végzett éves ellenőrzések kiterjedjenek a releváns árukat tartalmazó vagy ilyen áruk felhasználásával készült releváns termékeket forgalomba hozó vagy forgalmazó vagy kivivő piaci szereplők legalább 9 %-ára, valamint a 29. cikkel összhangban magas kockázatúként besorolt országban vagy annak részeiben előállított releváns árukat tartalmazó vagy ilyen áruk felhasználásával készült egyes releváns termékek mennyiségének 9 %-ára.

(10) Minden tagállam biztosítja, hogy az illetékes hatóságai által az e cikk (1) bekezdése alapján végzett éves ellenőrzések kiterjedjenek a 29. cikkel összhangban alacsony kockázatúként besorolt országban vagy annak részeiben előállított releváns árukat tartalmazó vagy ilyen áruk felhasználásával készült releváns forgalomba hozó vagy forgalmazó vagy kivivő piaci szereplők legalább 1 %-ára.

(11) Az illetékes hatóságok által elvégzendő ellenőrzések számszerűsített céljai minden egyes releváns áru tekintetében külön-külön teljesítendőek. A számszerűsített célokat az előző évben a releváns termékeket forgalomba hozó vagy forgalmazó vagy kivivő piaci szereplők teljes száma, valamint – adott esetben – a mennyiség alapján kell kiszámítani. A piaci szereplők abban az esetben tekintendők ellenőrzöttnek, ha az illetékes hatóság ellenőrizte a 18. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett elemeket.

(12) Az e cikk (5) bekezdése szerint előre tervezett ellenőrzések sérelme nélkül, amennyiben az illetékes hatóságok az e rendeletnek való esetleges meg nem felelésre vonatkozó releváns információk birtokába jutnak vagy releváns információkról szereznek tudomást – ideértve a harmadik felek által a 31. cikk alapján benyújtott, indokolással alátámasztott aggályokat – el kell végezniük az e cikk (1) bekezdésében említett ellenőrzéseket.

(13) Az ellenőrzéseket a piaci szereplő vagy a kereskedő előzetes figyelmeztetése nélkül kell elvégezni, kivéve, ha az ellenőrzések hatékonyságának biztosítása érdekében szükséges a piaci szereplő vagy a kereskedő előzetes értesítése.

(14) Az illetékes hatóságoknak nyilvántartást kell vezetniük az ellenőrzésekről, feltüntetve többek között azok jellegét és eredményeit, valamint a meg nem felelés esetén hozott intézkedéseket. Az összes ellenőrzésről készült nyilvántartást legalább tíz évig meg kell őrizni.

(15) Az e rendelet alapján végzett ellenőrzésekről készült nyilvántartások, valamint az azok eredményeiről szóló jelentések a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²²⁾ alkalmazásában környezeti információnak minősülnek, és azokat kérésre rendelkezésre kell bocsátani.

17. cikk

Az azonnali intézkedést igénylő releváns termékek

(1) Az illetékes hatóságoknak azonosítaniuk kell azokat a helyzeteket, amikor a releváns termékek esetében olyan nagy a kockázata annak, hogy nem felelnek meg a 3. cikknek, hogy az említett releváns termékek forgalomba hozatala vagy forgalmazása vagy kivitele előtt az illetékes hatóságok részéről azonnali intézkedést igényelnek. Az illetékes hatóságoknak az így azonosított eseteket rögzíteniük kell a 33. cikkben említett információs rendszerben.

(2) Amennyiben az illetékes hatóságok az e cikk (1) bekezdésében említett helyzeteket azonosítanak - ideértve, amikor egy piaci szereplő az érintett releváns termékekre vonatkozó kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot nyújt be - a 33. cikkben említett információs rendszernek azonosítania kell, hogy magas a 3. cikknek való meg nem felelés kockázata, és tájékoztatnia kell az illetékes hatóságokat, amelyeknek:

a) a 23. cikk alapján azonnali ideiglenes intézkedéseket kell hozniuk az említett releváns termékek forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának felfüggesztése érdekében; vagy

b) a 28. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus interfész létrehozását követően a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek esetében elő kell írniuk a vámhatóságok számára, hogy a 26. cikk (7) bekezdése alapján függeszték fel az említett termékek szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett felfüggesztéseknek az attól a pillanattól számított három munkanapon, illetve romlandó releváns termékek esetében 72 órán belül kell megszűnniük, amikor a 33. cikkben említett információs rendszer azonosította a meg nem felelés magas kockázatát. Amennyiben az illetékes hatóságok az említett időszakon belül végzett ellenőrzések eredményei alapján arra a megállapításra jutnak, hogy további időre van szükségük annak megállapításához, hogy a releváns termékek megfelelnek-e a 3. cikknek, meg kell hosszabbítaniuk a felfüggesztés időtartamát további három munkanapos időszakokkal, a 23. cikk alapján hozott további ideiglenes intézkedések útján, vagy a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek esetében a vámhatóságok arról történő értesítése révén, hogy továbbra is fenn kell tartani a 26. cikk (7) bekezdése szerinti felfüggesztést.

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

18. cikk

A piaci szereplők és a kkv-nak nem minősülő kereskedők ellenőrzése

- (1) A piaci szereplők és a kkv-nak nem minősülő kereskedők ellenőrzésének ki kell terjednie a következőkre:
- a) a kellő gondosság elvén alapuló rendszereik vizsgálata, beleértve a kockázatértékelési és kockázatsökkentő eljárásokat, valamint a kellő gondosság elvén alapuló rendszer megfelelő működését igazoló dokumentumok és nyilvántartások vizsgálata;
 - b) azon dokumentumok és nyilvántartások vizsgálata, amelyek igazolják, hogy a piaci szereplő által forgalomba hozott, forgalomba hozni kívánt vagy kivinni kívánt, vagy a kkv-nak nem minősülő kereskedő által forgalmazott vagy forgalmazni kívánt adott releváns termék – többek között adott esetben kockázatsökkentő intézkedések révén – megfelel e rendeletnek, valamint a releváns kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok vizsgálata.
- (2) A piaci szereplőkre és a kkv-nak nem minősülő kereskedőkre vonatkozó ellenőrzések adott esetben – különösen akkor, ha az (1) bekezdésben említett vizsgálatok kérdéseket vetettek fel – kiterjedhetnek a következőkre:
- a) a releváns áruk vagy a releváns termékek helyszíni vizsgálata annak megállapítása céljából, hogy azok megfelelnek-e a kellő gondossággal való eljárás során használt dokumentációnak;
 - b) a 24. cikk alapján hozott korrekciós intézkedések vizsgálata;
 - c) minden olyan műszaki és tudományos eszköz, amely alkalmas a faj meghatározására, vagy a releváns áru vagy a releváns termék előállítási helyének pontos meghatározására, ideértve az anatómiai vizsgálatot, a vegyi elemzést, illetve a DNS-elemzést is;
 - d) minden olyan műszaki és tudományos eszköz, amely alkalmas annak megállapítására, hogy a releváns termékek erdőirtásmentesek-e, ideértve például a Kopernikusz programból és eszközökből, vagy más, nyilvánosan és magán-célra rendelkezésre álló releváns forrásokból származó Föld-megfigyelési adatokat; és
 - e) szűrőpróbaszerű ellenőrzések – így például helyszíni auditok – adott esetben többek között harmadik országokban, az e harmadik országok közigazgatási hatóságaival való együttműködés révén, feltéve, hogy ezekhez az ellenőrzésekhez e harmadik országok hozzájárulnak.

19. cikk

A kkv-nak minősülő kereskedők ellenőrzése

- (1) A kkv-nak minősülő kereskedők ellenőrzésének magában kell foglalnia az 5. cikk (2), (3) és (4) bekezdésének való megfelelést igazoló dokumentumok és nyilvántartások vizsgálatát.
- (2) A kkv-nak minősülő kereskedők ellenőrzése adott esetben – különösen ha az (1) bekezdésben említett vizsgálatok kérdéseket vetettek fel – magában foglalhat szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket is, a helyszíni auditokat is beleértve.

20. cikk

Az illetékes hatóságok költségeinek megtérítése

- (1) A tagállamok felhatalmazhatják illetékes hatóságait, hogy a piaci szereplőktől vagy a kereskedőktől visszaköveteljék a meg nem felelések kapcsán végzett tevékenységeik teljes költségét.
- (2) Az (1) bekezdésben említett költségek közé tartozhatnak a tesztelések elvégzésének költségei, a tárolási költségek és az olyan, nem megfelelő terméknek bizonyult releváns termékekkel kapcsolatban végzett tevékenységek költségei, amelyek az említett releváns termékek szabad forgalomba bocsátását, forgalomba hozatalát vagy kivitelét megelőzően korrekciós intézkedés hatálya alá tartoznak.

21. cikk

Együttműködés és információcsere

- (1) Az illetékes hatóságoknak az e rendeletnek való megfelelés biztosítása érdekében – többek között a helyszíni auditok lefolytatása terén – együtt kell működniük egymással, a tagállamuk vámhatóságaival, más tagállamok illetékes hatóságaival és vámhatóságaival, a Bizottsággal és szükség esetén harmadik országok közigazgatási hatóságaival.
- (2) Az illetékes hatóságoknak igazgatási megállapodásokat kell kötniük a Bizottsággal a vizsgálatokkal kapcsolatos információk továbbítására és a vizsgálatok lefolytatására vonatkozóan.

(3) Az illetékes hatóságoknak ki kell cserélniük egymás között az e rendelet érvényesítéséhez szükséges információkat, többek között a 33. cikkben említett információs rendszeren keresztül. Ennek magában kell foglalnia a piaci szereplőkre és a kereskedőkre – többek között a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokra, valamint az elvégzett ellenőrzések jellegére és eredményeire – vonatkozó információkhoz való hozzáférés megadását és az említett információk cseréjét más tagállamok illetékes hatóságaival, e rendelet érvényesítésének elősegítése érdekében.

(4) Az illetékes hatóságoknak haladéktalanul figyelmeztetniük kell a többi tagállam illetékes hatóságait és a Bizottságot, ha az e rendeletnek való bármilyen esetleges meg nem felelést vagy olyan súlyos hiányosságokat észlelnek, amelyek több tagállamot is érinthetnek. Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell a többi tagállam illetékes hatóságait, különösen abban az esetben, ha olyan releváns terméket észlelnek a piacon, amely megítélésük szerint nem megfelelő termék, annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az ilyen termék forgalomból történő kivonását vagy visszahívását minden tagállamban.

(5) Az illetékes hatóság kérésére a tagállamok az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátják az e rendeletnek való megfelelés biztosításához szükséges információkat.

22. cikk

Jelentéstétel

(1) A tagállamok minden év április 30-ig elérhetővé teszik a nyilvánosság és a Bizottság számára az e rendelet előző naptári év során történt alkalmazására vonatkozó információkat. Az említett információknak tartalmazniuk kell a következőket:

- a) az ellenőrzési tervek és az e tervek alapjául szolgáló kockázati kritériumok;
- b) a piaci szereplők, a kkv-nak nem minősülő kereskedők és a más kereskedők esetében elvégzett ellenőrzések száma és eredményei a piaci szereplők, a kkv-nak nem minősülő kereskedők és a más kereskedők teljes számához viszonyítva, beleértve a meg nem felelés azonosított típusait is;
- c) az ellenőrzött releváns termékeknek a forgalomba hozott vagy kivitt releváns termékek teljes mennyiségéhez viszonyított mennyisége, valamint az előállító országok; a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek esetében a mennyiséget a nettó tömeg kilogrammjában és adott esetben a 2658/87/EGK tanácsi rendelet I. mellékletében meghatározott kiegészítő mértékegységben kell megadni, a Harmonizált Rendszer szerinti kóddal összevetve, vagy az összes többi esetben a mennyiséget nettó tömegben vagy - adott esetben - térfogatban vagy az egységek számában kell megadni; a kiegészítő mértékegység akkor alkalmazandó, ha az a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban említett, Harmonizált Rendszer szerinti kód alá tartozó valamennyi lehetséges alszám tekintetében következetesen meghatározásra került;
- d) meg nem felelés esetén a 24. cikkel összhangban hozott korrekciós intézkedés és a 25. cikkel összhangban kiszabott szankciók;
- e) a 16. cikk (13) bekezdése alapján előzetes figyelmeztetéssel végrehajtott ellenőrzések százalékos aránya, amelyek alkalmazását az illetékes hatóságoknak ellenőrzési jelentéseikben indokolniuk kell.

(2) A tagállamok által az (1) bekezdés értelmében szolgáltatott adatok alapján a Bizottság szolgálatai minden év október 30-ig az Unió egészére kiterjedő áttekintést tesznek közzé e rendelet alkalmazásáról.

23. cikk

Ideiglenes intézkedések

A tagállamoknak lehetővé kell tenniük illetékes hatóságaik számára, hogy azonnali ideiglenes intézkedéseket hozzanak - ideértve a releváns áruk vagy releváns termékek zár alá vételét, illetve a releváns áruk vagy releváns termékek forgalomba hozatalának vagy forgalmazásának vagy kivitelének felfüggesztését - amennyiben az alábbiak bármelyike alapján az e rendeletnek való esetleges meg nem felelést észleltek:

- a) a bizonyítékok vagy más releváns információk – többek között a 21. cikk alapján cserélt információk vagy a 31. cikk alapján benyújtott, indokolással alátámasztott aggályok – vizsgálata;
- b) a 18. és a 19. cikkben említett ellenőrzések;

c) kockázatoknak a 33. cikkben említett információs rendszer általi azonosítása.

Amennyiben szükséges, a tagállamok ezekről az intézkedésekről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot és a többi tagállam illetékes hatóságait.

24. cikk

Korrekciós intézkedések jogsértés vagy meg nem felelés esetén

(1) A 25. cikk sérelme nélkül, amennyiben az illetékes hatóságok megállapítják, hogy egy piaci szereplő vagy kereskedő nem felelt meg e rendeletnek, vagy hogy egy forgalomba hozott vagy forgalmazott vagy kivitt releváns termék nem felel meg, haladéktalanul elő kell írniuk a piaci szereplő vagy kereskedő számára, hogy a meg nem felelés megszüntetése érdekében meghatározott és észszerű határidőn belül megfelelő és arányos korrekciós intézkedést hozzon.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a piaci szereplő vagy a kereskedő részéről szükséges korrekciós intézkedésnek az alábbiak közül – az esettől függően – legalább egyet magában kell foglalnia:

- a) bármilyen formai meg nem felelés orvoslása, különös tekintettel a 2. fejezetben foglalt követelményekre;
- b) a releváns termék forgalomba hozatalának, forgalmazásának vagy kivitelének megakadályozása;
- c) a releváns termék azonnali forgalomból történő kivonása vagy visszahívása;
- d) a releváns termék jótékonyági vagy közérdekű célokra történő adományozása, vagy ha az nem lehetséges, a hulladékgazdálkodásra vonatkozó uniós joggal összhangban történő ártalmatlanítása.

(3) A (2) bekezdés alapján hozott korrekciós intézkedéstől függetlenül a piaci szereplőnek vagy kereskedőnek az e rendeletnek való további meg nem felelés elkerülése érdekében orvosolnia kell a kellő gondosság elvén alapuló rendszer minden hiányosságát.

(4) Ha a piaci szereplő vagy a kereskedő az illetékes hatóság által az (1) bekezdés alapján meghatározott határidőn belül nem hozza meg a (2) bekezdésben említett korrekciós intézkedést, vagy ha az (1) bekezdésben említett meg nem felelés továbbra is fennáll, az említett határidőt követően az illetékes hatóságoknak az érintett tagállam joga alapján rendelkezésükre álló valamennyi eszköz felhasználásával biztosítaniuk kell a (2) bekezdésben említett, előírt korrekciós intézkedések alkalmazását.

25. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok 2008/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²³⁾ szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül, a tagállamok megállapítják az e rendeletnek a piaci szereplők és a kereskedők általi megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést azok végrehajtásának biztosítása érdekében. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezekről a szabályokról és intézkedésekről, valamint – késedelem nélkül – az ezeket érintő minden későbbi módosításról.

(2) Az (1) bekezdésben előírt szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük. Az említett szankcióknak a következőket kell magukban foglalniuk:

- a) a környezeti kárral és az adott releváns áruk vagy releváns termékek értékével arányos pénzbírságok, amely pénzbírságok mértékét úgy kell kiszámítani, hogy biztosítva legyen, hogy azok ténylegesen megfosszák a felelősöket az általuk elkövetett jogsértésekből származó gazdasági haszontól, és az ismétlődő jogsértésekért kiszabott pénzbírságok mértékét fokozatosan növelni kell; jogi személy esetében az ilyen pénzbírság maximális összegét – a vállalkozások teljes forgalmának a 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽²⁴⁾ 5. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kiszámításával összhangban számítva – a piaci szereplő vagy a kereskedő által a pénzbírság kiszabásáról szóló határozatot megelőző pénzügyi évben uniós szinten elért teljes éves árbevétel legalább 4 %-ában kell megállapítani, és szükség esetén növelni kell annak érdekében, hogy a szankció meghaladja a potenciális szerzett gazdasági hasznot;
- b) az adott releváns termékek elkobzása a piaci szereplőtől és/vagy a kereskedőtől;
- c) a piaci szereplőnek és/vagy a kereskedőnek az adott releváns termékekkel folytatott ügyletből származó bevételeinek elkobzása;

⁽²³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/99/EK irányelve (2008. november 19.) a környezet büntetőjog általi védelméről (HL L 328., 2008.12.6., 28. o.).

⁽²⁴⁾ A Tanács 139/2004/EK rendelete (2004. január 20.) a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről (az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete) (HL L 24., 2004.1.29., 1. o.).

- d) közbeszerzési eljárásokból és a közfinanszírozáshoz való hozzáférésekből – beleértve a pályázati eljárásokat, a támogatásokat és a koncessziókat – való ideiglenes, legfeljebb 12 hónapig tartó kizárás;
 - e) súlyos vagy ismételt jogsértés esetén a releváns áruk és releváns termékek forgalomba hozatalának, forgalmazásának vagy kivitelének ideiglenes megtiltása;
 - f) súlyos vagy ismételt jogsértés esetén a 13. cikkben meghatározott egyszerűsített kellő gondosság alkalmazásának megtiltása.
- (3) A tagállamok – a vonatkozó adatvédelmi szabályok figyelembevételével – értesítik a Bizottságot a jogi személyek ellen e rendelet megsértése miatt hozott jogorvoslattal nem támadható érdemi határozatokról, valamint az e személyekre kiszabott szankciókról az érdemi határozatok jogorvoslattal nem támadhatóvá válásának időpontjától számított 30 napon belül. A Bizottság a honlapján közzéteszi az említett érdemi határozatok listáját, amelynek a következő elemeket kell tartalmaznia:
- a) a jogi személy neve;
 - b) a jogorvoslattal nem támadható érdemi határozat dátuma;
 - c) azon tevékenységek összefoglalása, amelyek okán megállapítást nyert e rendeletnek a jogi személy általi megsértése; és
 - d) a kiszabott szankció jellege és – amennyiben pénzügyi – annak összege.

4. FEJEZET

A PIACRA BELÉPŐ VAGY AZT ELHAGYÓ RELEVÁNS TERMÉKEKRE VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

26. cikk

Ellenőrzések

- (1) A „szabad forgalomba bocsátás” vagy „kivitel” vámeljárás alá vont releváns termékek az e fejezetben megállapított ellenőrzések és intézkedések hatálya alá tartoznak. E fejezet alkalmazása nem érinti e rendelet egyéb rendelkezéseit, sem pedig az áruk szabad forgalomba bocsátására vagy kivitelére irányadó egyéb uniós jogi aktusokat, különösen a 952/2013/EU rendeletet és annak 46., 47., 134. és 267. cikkét. Az (EU) 2019/1020 rendelet VII. fejezete azonban – amennyiben e rendelet alkalmazása és érvényesítése érintett – nem alkalmazandó a piacra belépő releváns termékek ellenőrzésére.
- (2) E rendelet általános érvényesítése a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek tekintetében az illetékes hatóságok feladata. Az illetékes hatóságok feladata különösen az, hogy a 16. cikkel összhangban kockázatalapú megközelítés alapján azonosítsák az elvégzendő ellenőrzéseket és a 16. cikkben említett ellenőrzések elvégzésével megállapítsák, hogy az adott releváns termék megfelel-e a 3. cikknek. Az illetékes hatóságoknak ezeket a feladatokat a 3. fejezet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban kell ellátniuk.
- (3) E cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül a vámhatóságoknak a 952/2013/EU rendelet 46. és 48. cikkével összhangban ellenőrizniük kell az uniós piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékekkel kapcsolatban benyújtott vám-árnyilatkozatokat. Ezeknek az ellenőrzéseknek elsősorban a 952/2013/EU rendelet 46. cikkének (2) bekezdésében meghatározott kockázatelemzésen kell alapulniuk.
- (4) A kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat hivatkozási számát a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét megelőzően a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátani. E célból – kivéve ha a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatot a 28. cikk (2) bekezdésében említett elektronikus interfészen keresztül bocsátják rendelkezésre – az adott releváns termék szabad forgalomba bocsátására vagy kivitelére vonatkozó vám-árnyilatkozatot benyújtó személynek a vámhatóságok rendelkezésére kell bocsátania a 33. cikkben említett információs rendszer által az adott releváns termékre vonatkozóan a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozathoz rendelt hivatkozási számot.
- (5) Valamely releváns termék szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének elvégzése során az e rendeletnek való megfelelés figyelembevétele céljából:
- a) a 28. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus interfész létrehozásáig e cikk (6)–(9) bekezdése nem alkalmazandó, és a vámhatóságoknak a 27. cikkel összhangban kell információcserét folytatniuk és együttműködniük az illetékes hatóságokkal, valamint szükség esetén ezt az információcserét és együttműködést a releváns termékek szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének elvégzése során figyelembe kell venniük;
 - b) a 28. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus interfész létrehozását követően e cikk (6)–(9) bekezdését kell alkalmazni, és az e cikk (6)–(9) bekezdése szerinti értesítéseket és kérelmeket az említett elektronikus interfészen keresztül kell benyújtani.

(6) Az uniós piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek szabad forgalomba bocsátására vagy kivitelére vonatkozó vám-árunyilatkozat ellenőrzése során a vámhatóságoknak a 28. cikk (1) bekezdésében említett elektronikus interfész használatával meg kell vizsgálniuk az illetékes hatóságok által a 33. cikkben említett információs rendszerben a kellő gondosságra vonatkozó, megfelelő nyilatkozathoz rendelt státuszt.

(7) Amennyiben az e cikk (6) bekezdésében említett státusz azt jelzi, hogy a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékről a 17. cikk (2) bekezdése értelmében megállapítást nyert, hogy azt forgalomba hozatala, forgalmazása vagy kivitele előtt ellenőrizni kell, a vámhatóságoknak fel kell függeszteniük az említett releváns termék szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét.

(8) Amennyiben a szabad forgalomba bocsátással vagy a kivittel kapcsolatban az uniós vagy a nemzeti jog szerinti minden egyéb követelmény és alaktság teljesült, a vámhatóságoknak az alábbi körülmények bármelyikének fennállása esetén el kell végezniük a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét:

- a) az e cikk (6) bekezdésében említett státusz nem jelzi, hogy a releváns termékről a 17. cikk (2) bekezdése értelmében megállapítást nyert, hogy azt forgalomba hozatala, forgalmazása vagy kivitele előtt ellenőrizni kell;
- b) a szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel e cikk (7) bekezdésével összhangban felfüggesztésre került és az illetékes hatóságok nem kérték a felfüggesztés fenntartását a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban;
- c) a szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel a (7) bekezdéssel összhangban felfüggesztésre került, és az illetékes hatóságok arról értesítették a vámhatóságokat, hogy meg lehet szüntetni a releváns termékek szabad forgalomba bocsátásának vagy kivitelének felfüggesztését.

(9) Amennyiben az illetékes hatóságok arra a megállapításra jutnak, hogy a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termék nem felel meg, erről értesíteniük kell a vámhatóságokat, a vámhatóságok pedig nem engedhetik meg az említett releváns termék szabad forgalomba bocsátását vagy kivitelét.

(10) A szabad forgalomba bocsátás vagy a kivitel nem tekinthető az uniós jognak és különösen az e rendeletnek való megfelelés bizonyítékának.

27. cikk

A hatóságok közötti együttműködés és információcsere

(1) A Bizottság, az illetékes hatóságok és a vámhatóságok szorosan együttműködnek, és információt cserélnek egymással annak érdekében, hogy lehetővé tegyék a 16. cikk (5) bekezdésében említett kockázatalapú megközelítést a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns termékek tekintetében, valamint hogy biztosítsák az ellenőrzések hatékonyságát és e rendelettel összhangban történő elvégzését.

(2) A vámhatóságoknak és az illetékes hatóságoknak a 952/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésével összhangban együtt kell működniük egymással, és többek között elektronikus úton ki kell cserélniük egymás között az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges információkat.

(3) A 952/2013/EU rendelet 12. cikkének (1) bekezdésével összhangban a vámhatóságok a feladataik elvégzése során szerzett – vagy a vámhatóságoknak bizalmas alapon nyújtott – bizalmas információkat közölhetik a piaci szereplő, a kereskedő vagy a meghatalmazott képviselő letelepedésének helye szerinti tagállam illetékes hatóságával.

(4) Amennyiben az illetékes hatóságok e cikkel összhangban jutottak információhoz, az említett illetékes hatóságok a 21. cikk (3) bekezdésével összhangban közölhetik az említett információkat más tagállamok illetékes hatóságaival.

(5) A kockázattal kapcsolatos információcserét az alábbiak szerint kell folytatni:

- a) a vámhatóságok között a 952/2013/EU rendelet 46. cikkének (5) bekezdésével összhangban;
- b) a vámhatóságok és a Bizottság között a 952/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
- c) a vámhatóságok és az illetékes hatóságok – más tagállamok illetékes hatóságait is beleértve – között a 952/2013/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

28. cikk

Elektronikus interfész

(1) A Bizottság az (EU) 2022/2399 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁵⁾ létrehozott európai uniós egyablakos vámügyintézési környezeten alapuló elektronikus interfészt hoz létre, hogy lehetővé tegye az adatok – különösen az e rendelet 26. cikkének (6)–(9) bekezdésében említett értesítések és kérelmek – nemzeti vámrendszerek és az e rendelet 33. cikkében említett információs rendszer közötti továbbítását. Ennek az elektronikus interfésznek 2028. június 30-ig rendelkezésre kell állnia.

(2) A Bizottság az (EU) 2022/2399 rendelet 12. cikkével összhangban elektronikus interfészt fejleszt ki, hogy lehetővé tegye:

a) a piaci szereplők és a kereskedők számára, hogy az (EU) 2022/2399 rendelet 8. cikkében említett nemzeti egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül történő elérhetővé tétellel tegyenek eleget a releváns áruhoz vagy releváns termékhez tartozó, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat benyújtásával kapcsolatos, az e rendelet 4. cikke szerinti kötelezettségüknek, és arról visszajelzést kapjanak az illetékes hatóságoktól; és

b) az említett kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat továbbítását a 33. cikkben ismertetett információs rendszerbe.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e cikk (1) és (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozó rendelkezések részleteit és különösen meghatározza az e cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban továbbítandó adatokat, beleértve azok formátumát is. A végrehajtási jogi aktusokban azt is tisztázni kell, hogy az illetékes hatóságok által a 33. cikkben említett információs rendszerben a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokhoz rendelt státuszt érintő bármely változásról az e cikk (1) bekezdésében említett elektronikus interfészen keresztül hogyan kell haladéktalanul és automatikusan értesíteni a releváns vámhatóságokat. A végrehajtási jogi aktusok meghatározhatják azt is, hogy a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban rendelkezésre álló és a vámhatóságok tevékenységeihez – többek között a felügyelethez és a csalás elleni küzdelemhez – szükséges bizonyos konkrét adatokat továbbítsák és rögzítsék az uniós és a nemzeti vámrendszerekben. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 36. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

5. FEJEZET

ORSZÁGOKAT ÖSSZEHASONLÍTÓ TELJESÍTMÉNYÉRTÉKELÉSI RENDSZER ÉS A HARMADIK ORSZÁGOKKAL VALÓ EGYÜTTMŰKÖDÉS

29. cikk

Az országok értékelése

(1) Ez a rendelet háromszintű rendszert hoz létre az országok vagy azok részeinek értékelésére. E célból az uniós tagállamok és a harmadik országok, illetve azok részei az alábbi kockázati kategóriák egyikébe vannak besorolva:

a) „magas kockázatú”: olyan országokra vagy azok részeire vonatkozik, amelyek esetében a (3) bekezdésben említett értékelés eredményeként azonosításra kerül, hogy magas az olyan releváns áruk ezen országokban vagy azok részeiben történő előállításának a kockázata, amelyek esetében a releváns termékek nem felelnek meg a 3. cikk a) pontjának;

b) „alacsony kockázatú”: olyan országokra vagy azok részeire vonatkozik, amelyek esetében a (3) bekezdésben említett értékelés arra a megállapításra jut, hogy megfelelő bizonyosság áll fenn arra vonatkozóan, hogy ezen országokban vagy azok részeiben csak kivételesen állítanak elő olyan releváns árukat, amelyek esetében a releváns termékek nem felelnek meg a 3. cikk a) pontjának;

c) „átlagos kockázatú”: olyan országokra vagy azok részeire vonatkozik, amelyek nem tartoznak sem a „magas kockázatú”, sem az „alacsony kockázatú” kategóriába.

(2) 2023. június 29-én minden országot az átlagos kockázatú kategóriába kell besorolni. A Bizottság sorolja be azokat az országokat vagy azok részeit, amelyek az (1) bekezdéssel összhangban alacsony vagy magas kockázatot jelentenek. Az alacsony vagy magas kockázatot jelentő országok vagy azok részei listáját a 36. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében elfogadandó végrehajtási jogi aktusok útján kell közzétenni legkésőbb 2024. december 30-ig. Az említett listát az új bizonyítékok fényében szükséges gyakorisággal felül kell vizsgálni, valamint adott esetben naprakésszé kell tenni.

⁽²⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2399 rendelete (2022. november 23.) az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezet létrehozásáról és a 952/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 317., 2022.12.9., 1. o.).

(3) Az alacsony kockázatú és a magas kockázatú országoknak vagy azok részeinek az (1) bekezdés alapján történő besorolását – a legfrissebb tudományos eredmények és nemzetközileg elismert források figyelembevételével – a Bizottság objektív és átlátható értékelésére kell alapozni. A besorolást elsősorban az alábbi értékelési kritériumok alapján kell végezni:

- a) az erdőirtás és erdőpusztulás aránya;
- b) a mezőgazdasági földterületek releváns áruk tekintetében történő bővítésének aránya;
- c) a releváns áruk és releváns termékek előállításának tendenciái.

(4) A (3) bekezdésben említett értékelés során az alábbiak is figyelembe vehetők:

- a) az érintett ország, az érintett regionális hatóságok, a piaci szereplők, a nem kormányzati szervezetek és a harmadik felek – köztük az őslakos népek, a helyi közösségek és a civil társadalmi szervezetek – által arra vonatkozóan benyújtott információk, hogy az UNFCCC-hez benyújtott, nemzetileg meghatározott hozzájárulás ténylegesen kiterjed-e a mezőgazdaságból, erdőgazdálkodásból és földhasználatból eredő kibocsátásokra és elnyelésekre;
- b) az érintett ország és az Unió és/vagy annak tagállamai közötti megállapodások és egyéb eszközök, amelyek kezelik az erdőirtást és az erdőpusztulást, és elősegítik, hogy a releváns áruk és a releváns termékek megfeleljenek a 3. cikknek, és azok hatékony végrehajtása;
- c) az, hogy az érintett ország rendelkezik-e nemzeti vagy annál alacsonyabb szintű jogszabályokkal – többek között a Párizsi Megállapodás 5. cikkével összhangban –, és hatékony végrehajtási intézkedéseket hoz-e az erdőirtás és erdőpusztulás kezelése, valamint az erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz vezető tevékenységek elkerülése és szankcionálása érdekében, különösen pedig, hogy olyan kellően szigorú szankciókat alkalmaz-e, amelyek ellensúlyozzák az erdőirtásból vagy erdőpusztulásból származó előnyöket;
- d) az érintett ország átlátható módon bocsátja-e rendelkezésre a releváns adatokat; valamint adott esetben az emberi jogokat, valamint az őslakos népek, a helyi közösségek és a szokásjog alapján földtulajdon- és földhasználati jogokkal rendelkező egyéb felek jogait védő jogszabályok megléte, az azoknak való megfelelés vagy azok hatékony érvényesítése;
- e) a releváns áruk és a releváns termékek behozatalára vagy kivitelére az ENSZ Biztonsági Tanácsa vagy az Európai Unió Tanácsa által kiszabott szankciók.

(5) A Bizottság egyedi párbeszédet kezdeményez minden magas kockázatúként besorolt, vagy e besorolást kockáztató országgal azok kockázati szintjének csökkentése céljából.

(6) Az (5) bekezdés sérelme nélkül a Bizottság hivatalosan értesíti az érintett országot arról a szándékáról, hogy az említett országot vagy annak részét egy másik kockázati kategóriába kívánja besorolni, és felkéri, hogy adjon meg minden, e tekintetben hasznosnak ítélt információt. A Bizottság e szándékról az illetékes hatóságokat is tájékoztatja.

A Bizottságnak az értesítésbe a következő információkat kell belefoglalnia:

- a) az ország vagy annak részei kockázati besorolásának megváltoztatására irányuló szándékot megalapozó ok vagy okok;
- b) felkérés arra, hogy írásban válaszoljanak a Bizottságnak az ország vagy annak részei kockázati besorolásának megváltoztatására irányuló szándékkal kapcsolatban;
- c) a magas vagy alacsony kockázatú országként történő besorolás következményei.

(7) A Bizottságnak elegendő időt kell biztosítania az érintett ország számára az értesítésre történő válaszadásra. Amennyiben az értesítés a Bizottság azon szándékára vonatkozik, hogy az országot vagy annak részét egy magasabb kockázati kategóriába kívánja besorolni, az érintett ország válaszában tájékoztathatja a Bizottságot az általa a helyzet orvoslása érdekében hozott intézkedésekről.

(8) A Bizottság haladéktalanul értesíti az érintett országot és az illetékes hatóságokat valamely országnak vagy annak részének a (2) bekezdésben említett listára való felvételéről vagy a listáról való törléséről.

30. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) Saját hatáskörükön belül az Unió nevében a Bizottság, valamint az érdekelt tagállamok összehangolt megközelítés keretében együttműködnek az e rendelet által érintett előállító országokkal és azok részeivel – különösen azokkal, amelyeket a 29. cikkel összhangban magas kockázatúként soroltak be – meglévő és jövőbeli partnerségek, valamint egyéb releváns együttműködési mechanizmusok révén, hogy közösen kezeljék az erdőirtás és az erdőpusztulás kiváltó okait. A Bizottság átfogó uniós stratégiai keretet dolgoz ki az ilyen együttműködés számára, és mérlegeli a releváns uniós eszközök mozgósítását. Ezeknek a partnerségeknek és együttműködési mechanizmusoknak az erdők megőrzésére, helyreállítására és fenntartható használatára, az erdőirtásra, az erdőpusztulásra, valamint a fenntartható áruterelési, -fogyasztási, -feldolgozási és -kereskedelmi módszerekre való átállásra kell összpontosítaniuk. A partnerségek és együttműködési mechanizmusok magukban foglalhatnak strukturált párbeszédet, igazgatási megállapodásokat, és már meglévő megállapodásokat, illetve azok rendelkezéseit, továbbá közös ütemterveket, amelyek lehetővé teszik az áttérést az olyan mezőgazdasági termelésre, amely megkönnyíti az e rendeletnek való megfelelést, különös figyelmet fordítva az őslakos népek, a helyi közösségek és a mezőgazdasági kistermelők igényeire, és biztosítva valamennyi érdekelt szereplő részvételét.

(2) A partnerségek és az együttműködés keretében lehetővé kell tenni valamennyi érdekelt fél – köztük a civil társadalom, az őslakos népek, a helyi közösségek, a nők, a magánszektor, így a mikrovállalkozások és egyéb kkv-k, valamint a mezőgazdasági kistermelők – teljeskörű részvételét. A partnerségek és az együttműködés keretében támogatni vagy kezdeményezni kell a nemzeti jogi és irányítási reformfolyamatokra irányuló inkluzív és részvételen alapuló párbeszédet az erdészeti irányítás javítása, valamint az erdőirtáshoz hozzájáruló belföldi tényezők kezelése érdekében.

(3) A partnerségek és az együttműködés keretében elő kell mozdítani az integrált földhasználat-tervezési folyamatok, az előállító ország vonatkozó jogszabályai, a több érdekelt fél részvételével zajló folyamatok, a pénzügyi vagy kereskedelmi ösztönzők és más releváns eszközök kidolgozását az erdők és a biológiai sokféleség megőrzésének, az erdők fenntartható kezelésének és helyreállításának javítása, az erdők és a veszélyeztetett ökoszisztémák más földhasználati célra történő átalakításának kezelése, a tájképi előnyök, a földtulajdoni és -használati viszonyok biztonsága, a mezőgazdaság termelékenysége és versenyképessége, és az ellátási láncok átláthatósága optimalizálása, az erdőről függő közösségek, köztük a mezőgazdasági kistermelők, a helyi közösségek és az őslakos népek – amelyek jogait az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozat határozza meg – jogainak megerősítése, valamint az erdőgazdálkodási dokumentumokhoz és egyéb releváns információkhoz való nyilvános hozzáférés biztosítása érdekében.

(4) Saját hatáskörükön belül az Unió nevében a Bizottság, vagy az érdekelt tagállamok vagy mindegyikük részt vesznek az erdőirtás és az erdőpusztulás megállítását célzó szakpolitikákról és fellépésekről folytatott nemzetközi két- és többoldalú megbeszéléseken, többek között olyan többoldalú fórumokon, mint a biológiai sokféleségről szóló egyezmény, a FAO, az elsivatagosodás elleni küzdelemről szóló ENSZ-egyezmény, az ENSZ Környezetvédelmi Közggyűlése, az ENSZ Erdészeti Fóruma, az UNFCCC, a WTO, a G7-ek és a G20-ak. Ez a szerepvállalás magában foglalja a fenntartható mezőgazdasági termelésre és a fenntartható erdőgazdálkodásra való átállás előmozdítását, valamint átlátható és fenntartható ellátási láncok kialakítását, továbbá az erdei és egyéb természetes ökoszisztémák és a kapcsolódó emberi jogok magas szintű védelmét biztosító megbízható normák és fogalommeghatározások megállapítására és elfogadására irányuló erőfeszítések folytatását.

(5) Saját hatáskörükön belül az Unió nevében a Bizottság, valamint az érdekelt tagállamok párbeszédet és együttműködést kezdeményeznek az egyéb fő fogyasztó országokkal olyan ambiciózus követelmények elfogadásának előmozdítása érdekében, amelyek célja az ilyen országok erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz való hozzájárulásának minimalizálása, valamint globális szinten egyenlő versenyfeltételek létrehozása.

6. FEJEZET

INDOKOLÁSSAL ALÁTÁMASZTOTT AGGÁLYOK

31. cikk

Természetes vagy jogi személyek indokolással alátámasztott aggályai

(1) Természetes vagy jogi személyek indokolással alátámasztott aggályokat nyújthatnak be az illetékes hatóságoknak, ha úgy ítélik meg, hogy egy vagy több piaci szereplő vagy kereskedő nem felel meg ennek a rendeletnek.

(2) Az illetékes hatóságoknak indokolatlan késedelem nélkül, gondosan és pártatlanul értékelniük kell az indokolással alátámasztott aggályokat, többek között meg kell vizsgálniuk az állítások megalapozottságát, és meg kell tenniük a szükséges lépéseket, beleértve ellenőrzések végzését és a piaci szereplők és kereskedők meghallgatásának lefolytatását annak érdekében, hogy feltárják az e rendeletnek való esetleges meg nem felelést, valamint adott esetben a 23. cikk alapján ideiglenes intézkedéseket kell hozniuk a vizsgálat tárgyát képező releváns termékek forgalomba hozatalának, forgalmazásának és kivitelének megakadályozása érdekében.

(3) Az illetékes hatóságnak az indokolással alátámasztott aggály kézhezvételét követő 30 napon belül – ha a nemzeti jog másképpen nem rendelkezik – tájékoztatnia kell azokat az (1) bekezdésben említett személyeket, akik vagy amelyek benyújtották az indokolással alátámasztott aggályt, a kérelmük nyomán hozott intézkedésekről és azok indokairól.

(4) Az (EU) 2019/1937 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁶⁾ sérelme nélkül, a tagállamok intézkedéseket írnak elő azon természetes vagy jogi személyek kilétének védelmére, akik, illetve amelyek indokolással alátámasztott aggályokat nyújtanak be, vagy akik vizsgálatokat végeznek annak ellenőrzése céljából, hogy a piaci szereplők vagy a kereskedők megfelelnek-e ennek a rendeletnek.

32. cikk

Az igazságszolgáltatáshoz való jog

(1) Minden olyan természetes vagy jogi személy számára, aki, illetve amely a nemzeti szinten létező jogorvoslati rendszerekkel összhangban meghatározottak szerint kellő mértékben érdekelt – beleértve, hogy az ilyen személyek megfelelnek az esetlegesen a nemzeti jog által megállapított kritériumoknak, ideértve azokat a személyeket, akik, illetve amelyek a 31. cikkel összhangban indokolással alátámasztott aggályt nyújtottak be –, biztosítani kell a közigazgatási vagy bírósági eljárásokhoz való hozzáférést az e rendelet alapján illetékes hatóságok határozatai, cselekményei vagy mulasztásai jogszerűségének felülvizsgálata céljából.

(2) Ez a rendelet nem sérti a nemzeti jog azon rendelkezéseit, amelyek az igazságszolgáltatáshoz való jogot szabályozzák, valamint amelyek értelmében a bírósági eljárás kezdeményezését megelőzően ki kell meríteni a közigazgatási felülvizsgálati eljárásokat.

7. FEJEZET

INFORMÁCIÓS RENDSZER

33. cikk

Információs rendszer

(1) A Bizottság 2024. december 30-ig létrehoz, és a továbbiakban fenntart egy olyan információs rendszert, amely tartalmazza a 4. cikk (2) bekezdése értelmében rendelkezésre bocsátott, kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatokat.

(2) A 2. és a 3. fejezetben megállapított kötelezettségek teljesítését nem érintve, az információs rendszer legalább az alábbi funkciókat biztosítja:

- a) a piaci szereplők és a kereskedők, valamint meghatalmazott képviselőik nyilvántartásba vétele az Unióban; a releváns termékeket „szabad forgalomba bocsátás” vagy „kivitel” vámeljárás alá helyező piaci szereplők esetében a 952/2013/EU rendelet 9. cikke értelmében létrehozott, gazdálkodók nyilvántartási és azonosító számát (EORI-szám) fel kell tüntetni a nyilvántartási profiljukban;
- b) a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok nyilvántartásba vétele, beleértve az információs rendszeren keresztül benyújtott egyes kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási számának a piaci szereplővel vagy a kereskedővel történő közlését;
- c) a meglévő kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok hivatkozási számának a 4. cikk (8) és (9) bekezdése alapján történő rendelkezésre bocsátása;
- d) amennyiben lehetséges, adatok átvétele a releváns rendszerekből földrajzi helymeghatározás céljából;
- e) a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatok ellenőrzése eredményének nyilvántartásba vétele;
- f) a vámhatóságokkal való összekapcsolódás az európai uniós egyablakos vámügyintézési környezeten keresztül, a 28. cikkel összhangban, ideértve a 26. cikk (6)–(9) bekezdésében említett értesítések és kérelmek megengedését;
- g) a releváns információk rendelkezésre bocsátása az ellenőrzések 16. cikk (5) bekezdésben említett tervének elkészítéséhez szükséges kockázati profilalkotás támogatása céljából, beleértve ez ellenőrzések eredményét, valamint a piaci szereplők, a kereskedők, a releváns áruk és a releváns termékek kockázati profiljának megalkotását a 16. cikk (5) bekezdésében említett ellenőrizendő piaci szereplők és kereskedők, valamint azon releváns termékek elektronikus adatkezelési technikák alapján történő azonosítása céljából, amelyeket az illetékes hatóságoknak ellenőrizniük kell;
- h) az illetékes hatóságok, valamint az illetékes hatóságok és a Bizottság közötti igazgatási segítségnyújtás és együttműködés megkönnyítése az információk és adatok cseréje érdekében;

⁽²⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1937 irányelve (2019. október 23.) az uniós jog megsértését bejelentő személyek védelméről (HL L 305., 2019.11.26., 17. o.).

i) az illetékes hatóságok, valamint a piaci szereplők és a kereskedők közötti kommunikáció támogatása e rendelet végrehajtásának céljából, többek között – adott esetben – digitális kínálatgazdálkodási eszközök használata révén.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján megállapítja az e cikk szerinti információs rendszer működésére vonatkozó szabályokat, beleértve a személyes adatok védelmére és a más IT-rendszerekkel való adatcserére vonatkozó szabályokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 36. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság hozzáférést biztosít ehhez az információs rendszerhez a vámhatóságok, az illetékes hatóságok, a piaci szereplők és a kereskedők, valamint adott esetben a meghatalmazott képviselők számára az e rendelet szerinti kötelezettségeikkel összhangban.

(5) Az Unió nyíltadat-politikájával összhangban a Bizottság hozzáférést biztosít a szélesebb nyilvánosság számára az információs rendszer teljes anonimizált adatkészleteihez olyan géppel olvasható, nyílt formátumban, amely garantálja az interoperabilitást, a további felhasználhatóságot és a hozzáférhetőséget.

8. FEJEZET

FELÜLVIZSGÁLAT

34. cikk

Felülvizsgálat

(1) A Bizottság 2024. június 30-ig – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – hatásvizsgálatot nyújt be e rendelet hatályának az egyéb fával borított területekre történő kiterjesztése céljából. A vizsgálatnak tartalmaznia kell többek között a 2. cikkben említett határidőt annak érdekében, hogy az Unió a lehető legkisebb mértékben járuljon hozzá a természetes ökoszisztémák átalakításához és állapotromlásához. A felülvizsgálatnak magában kell foglalnia a releváns áruk erdőirtásra és erdőpusztulásra kifejtett hatásának értékelését.

(2) A Bizottság 2025. június 30-ig – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – hatásvizsgálatot nyújt be e rendelet hatályának az egyéb természetes ökoszisztémákra – többek között a nagy szénkészletekkel rendelkező, illetve a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő egyéb földterületekre, például gyepterületekre, tőzeglápokra és vizes élőhelyekre – történő kiterjesztése céljából. A vizsgálatnak ki kell terjednie az ökoszisztéma esetleges terjeszkedésére – többek között a 2. cikkben említett határidő alapján – annak érdekében, hogy az Unió a lehető legkisebb mértékben járuljon hozzá a természetes ökoszisztémák átalakításához és pusztulásához. A felülvizsgálatban foglalkozni kell azzal is, hogy szükséges és megvalósítható-e e rendelet hatályának további árukra – többek között a kukoricára – történő kiterjesztése. A felülvizsgálatnak magában kell foglalnia a releváns áruk erdőirtásra és erdőpusztulásra kifejtett hatásának tudományos bizonyítékokkal alátámasztott értékelését, és figyelembe kell vennie a fogyasztásban bekövetkező változásokat.

(3) A (2) bekezdésben említett hatásvizsgálatnak ki kell térnie annak vizsgálatára is, hogy helyénvaló-e módosítani vagy kiterjeszteni az I. mellékletben a releváns termékek listáját annak biztosítása érdekében, hogy a listán a releváns árukat tartalmazó, ilyen árukkal etetett, vagy ilyen áru felhasználásával készült leginkább releváns termékek szerepeljenek. Az említett vizsgálatban különös figyelmet kell fordítani a (3826 00 HR-kódú) bioüzemanyagoknak az I. mellékletbe történő esetleges felvételére.

(4) A (2) bekezdésben említett hatásvizsgálatnak értékelnie kell azt is, hogy a pénzügyi intézmények milyen szerepet játszanak az olyan pénzügyi mozgások megelőzésében, amelyek közvetlenül vagy közvetve erdőirtáshoz és erdőpusztuláshoz vezetnek, valamint azt, hogy szükséges-e az uniós jogi aktusokban e tekintetben konkrét kötelezettségeket előírni a pénzügyi intézmények számára, figyelembe véve a meglévő releváns horizontális és ágazati jogszabályokat.

(5) A Bizottság a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadhat el az I. mellékletnek a releváns árukat tartalmazó, ilyen árukkal etetett vagy ilyen áruk felhasználásával készült releváns termékek vonatkozó KN-kódjai tekintetében történő módosítása céljából.

(6) A Bizottság 2028. június 30-ig, majd azt követően legalább ötévente elvégzi e rendelet általános felülvizsgálatát, és erről jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér. Az első jelentésnek – konkrét tanulmányok alapján – különösen a következők értékelését kell tartalmaznia:

a) a kereskedelem megkönnyítését szolgáló – és különösen az e rendelet által nagy mértékben érintett legkevésbé fejlett országoknak és az átlagos vagy magas kockázatúként besorolt országoknak vagy azok részeinek szánt – további eszközök szükségessége és megvalósíthatósága e rendelet célkitűzései elérésének támogatása érdekében;

- b) e rendelet hatása a mezőgazdasági termelőkre – különösen a mezőgazdasági kistermelőkre, az őslakos népekre és a helyi közösségekre –, valamint a fenntartható ellátási láncokra való átálláshoz és a mezőgazdasági kistermelőknek az e rendelet követelményeinek való megfeleléshez nyújtott további támogatás esetleges szükségessége;
- c) az erdőpusztulás fogalommeghatározásának további kiterjesztése, mélyreható elemzés alapján és figyelembe véve a témáról folytatott nemzetközi megbeszélések során elért előrehaladást;
- d) a 2. cikk 28. pontjában említett sokszögek kötelező használatára vonatkozó küszöbérték, figyelembe véve annak hatását az erdőirtás és az erdőpusztulás kezelése szempontjából;
- e) az e rendelet hatálya alá tartozó releváns áruk és releváns termékek kereskedelmének szerkezetében bekövetkező változások, amennyiben e változások kijátszást célzó gyakorlatot jelezhetnek;
- f) annak értékelése, hogy az elvégzett ellenőrzések hatékonyan biztosítják-e a forgalmazott vagy kivitt releváns áruk és releváns termékek 3. cikknek való megfelelését.

9. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

35. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 34. cikk (5) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása öt éves időtartamra szól 2023. június 29-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb hat hónappal az öt éves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólágosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 34. cikk (5) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 34. cikk (5) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

36. cikk

A bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot egy bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁷⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni, figyelemmel annak 11. cikke rendelkezéseire.

⁽²⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

37. cikk

Hatályon kívül helyezés

- (1) A 995/2010/EU rendelet 2024. december 30-ával hatályát veszti.
- (2) A 995/2010/EU rendeletet azonban 2027. december 31-ig továbbra is alkalmazandó a 995/2010/EU rendelet 2. cikkének a) pontjában meghatározott olyan fára és fatermékekre, amelyeket 2023. június 29. előtt állítottak elő, és amelyeket 2024. december 30-tól hoztak forgalomba.
- (3) E rendelet 1. cikkének (2) bekezdésétől eltérve, a 995/2010/EU rendelet 2. cikkének a) pontjában meghatározott olyan fának és fatermékeknek, amelyeket 2023. június 29. előtt állítottak elő, és amelyeket 2027. december 31-től hoztak forgalomba, meg kell felelniük e rendelet 3. cikkének.

38. cikk

Hatálybalépés és az alkalmazás kezdőnapja

- (1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.
- (2) E cikk (3) bekezdésére figyelemmel a 3–13., a 16–24., valamint a 26., a 31. és a 32. cikket 2024. december 30-tól kell alkalmazni.
- (3) A 995/2010/EU rendelet mellékletében szereplő termékek kivételével, azon piaci szereplők esetében, amelyek 2020. december 31-ig létrehozott, a 2013/34/EU irányelv 3. cikkének (1) vagy (2) bekezdése értelmében vett mikro-vállalkozások vagy kisvállalkozások, az e cikk (2) bekezdésében említett cikkeket 2025. június 30-tól kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2023. május 31-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

R. METSOLA

a Tanács részéről

az elnök

P. KULLGREN

I. MELLÉKLET

Az 1. cikkben említett releváns áruk és releváns termékek

A következő táblázat az e rendelet 1. cikkében említett, a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletében meghatározott Kombinált Nomenklatúrába besorolt áruk jegyzékét tartalmazza.

A 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladéknak nem minősülő anyag felhasználásával megvalósult gyártási folyamat melléktermékeinek kivételével ez a rendelet nem alkalmazandó azokra az árukra, amelyek előállítása kizárólag olyan anyag felhasználásával történt, amely életciklusa végéhez ért, és amelyet egyébként az említett irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladékként kezeltek volna.

Releváns áru	Releváns termékek
Szarvasmarha	0102 21, 0102 29 Élő szarvasmarha ex 0201 Szarvasmarha húsa frissen vagy hűtve ex 0202 Szarvasmarha húsa fagyasztva ex 0206 10 Szarvasmarha ételmezési célra alkalmas vágási mellékterméke frissen vagy hűtve ex 0206 22 Szarvasmarha ételmezési célra alkalmas mája fagyasztva ex 0206 29 Szarvasmarha ételmezési célra alkalmas vágási mellékterméke (a nyelv és a máj kivételével) fagyasztva ex 1602 50 Más elkészített vagy konzervált szarvasmarhaféle húsa, vágási mellékterméke vagy vére ex 4101 Szarvasmarha nyers bőre (kezeletlenül vagy sózva, szárítva, meszezve, pácolva vagy másképpen tartósítva, a cserzett, a pergamentált vagy tovább kikészített bőrök kivételével), szőrtelenítve vagy hasítva is ex 4104 Szarvasmarha szőrtelenül cserzett, vagy crust bőre, hasítva is, de tovább nem megmunkálva ex 4107 Szarvasmarha szőrtelen, cserzés vagy kérgezés után tovább kikészített bőre, beleértve a pergamentált bőrt, hasítva is, a 4114 vtsz. alá tartozó bőr kivételével
Kakaó	1801 Kakaóbab egészben vagy törve, nyersen vagy pörköelve 1802 Kakaóhéj, kakaóhártya, -bőr és más kakaóhulladék 1803 Kakaómassza, zsírtalanítva is 1804 Kakaóvaj, -zsír és -olaj 1805 Kakaópor, cukor vagy más édesítőanyag hozzáadása nélkül 1806 Csokoládé- és kakaótartalmú más élelmiszer-készítmény
Kávé	0901 Kávé nyersen, pörköelve vagy koffeinmentesen is; kávéhéj és -burok; bármilyen arányban valódi kávé tartalmazó pótkávé

Releváns áru	Releváns termékek
Olajpálma	1207 10 Pálmadió és -mag 1511 Olajpálma és frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva 1513 21 Nyers pálmamagbél- és babassuolaj és ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva 1513 29 Pálmamagbél- és babassuolaj és ezek frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva (a nyersolaj kivételével) 2306 60 Pálmadió vagy pálmamag zsír vagy olaj kivonásakor keletkező olajpogácsa és más szilárd maradék pálmadióból vagy -magból, őrölve vagy labdacs (pellet) alakban is ex 2905 45 Glicerín 95 %-ot meghaladó tisztasággal (a száraz termék tömegszázalékában kifejezve) 2915 70 Palmitinsav, sztearinsav, ezek sói és észterei 2915 90 Telített, aciklikus, egybázisú karbonsavak, ezek anhidridjei, halogenidjei, peroxidjai és peroxisavai; ezek halogén-, szulfo-, nitro- vagy nitrozoszármazékai (a hangyasav, az ecetsav, a mono-, di- vagy triklór-ecetsav, a propionsav, a vajsav, a pentánsav, a palmitinsav, a sztearinsav, ezek sói és észterei, valamint az ecetsavanhidrid kivételével) 3823 11 Sztearinsav, ipari 3823 12 Olajsav, ipari 3823 19 Ipari, monokarboxil-zsírsavak; finomításból nyert savas olaj (a sztearinsav, az olajsav és a tallolajzsírsav kivételével) 3823 70 Ipari zsíralkohol
Gumi	4001 Természetes gumi, balata, guttapercha, guayule, csikle és hasonló természetes gumi; alapanyag formában vagy lap, lemez, illetve szalag alakban ex 4005 Vulkanizálatlan gumikeverék alapanyag formában vagy lap, lemez és szalag alakban ex 4006 Vulkanizálatlan gumiból készült más formák (pl. rudak, csövek és profilok) és termékek (pl. korongok és gyűrűk) ex 4007 Vulkanizált gumifonal és zsineg ex 4008 Lap, lemez, szalag, rúd és profil vulkanizált lágygumiból ex 4010 Szállítószalag vagy meghajtó- vagy erőátviteli szíj vulkanizált gumiból ex 4011 Új, gumi légabroncs ex 4012 Újrafutózott vagy használt gumi légabroncs; tömör vagy kisnyomású gumiabroncs, gumiabroncs-futófelület és gumiabroncs-tömlővédő szalag

Releváns áru	Releváns termékek
	ex 4013 Belső tömlő gumiból ex 4015 Vulkanizált lágygumiból készült ruházati cikkek és ruházati tartozékok (beleértve a kesztyűt, ujjatlan és egyujjas kesztyűt is) bármilyen célra ex 4016 A 40. fejezetben máshol nem meghatározott egyéb áru vulkanizált lágygumiból ex 4017 Keménygumi (pl. ebonit) minden formában, beleértve a hulladékot és maradékot is; keménygumiból készült áruk
Szója	1201 Szójabab, törve is 1208 10 Szójababliszt és -dara 1507 Szójababolaj és frakciói finomítva is, de vegyileg nem átalakítva 2304 Szójababolaj kivonásakor keletkező olajpogácsa és más szilárd maradék, őrölve vagy labdacs (pellet) alakban is
Fa	4401 Tűzifa hasáb, tuskó, rőzse, köteg vagy hasonló formában; faforgács vagy hasonló részek; fűrészpor és fahulladék és -maradék hasáb, brikett, labdacs (pellet) vagy hasonló alakra tömörítve is 4402 Faszén, beleértve kagyló vagy dió alakban, brikettezve is 4403 Hengeresfa (kérgezetten vagy hánccsoltan vagy durván szögletesre alakítva is) 4404 Abroncsfa; hasított karó; cölöp, cövek és pózna kihegyezve, de hosszában nem fűrészelve; durván faragott, de nem esztergályozott, nem hajlított vagy más módon nem megmunkált fapálca, amely sétatbot, esernyőnyél, szerszámnyél vagy hasonlók készítésére alkalmas; faháncs és hasonló 4405 Fagyapot; faliszt 4406 Vasúti vagy villamosvasúti talpfa 4407 Hosszában fűrészelt vagy szélezett, vágott vagy hántolt, 6 mm-nél vastagabb fa, gyalulva, csiszolva vagy végillesztéssel összeállítva is 4408 Furnérleap rétegelt lemez vagy más rétegelt fa készítésére (beleértve a rétegelt fa szeleltetésével készített is), és hosszában fűrészelt, vágott vagy hántolt más falemez, gyalulva, csiszolva, lapolva vagy végillesztéssel összeállítva is, legfeljebb 6 mm vastagságban 4409 Fa (beleértve az össze nem állított lécet és szegélylécet parkettához) bármelyik széle, vége vagy felülete mentén összefüggő (folytatólagos) összeillesztésre előkészítve (hornyolt, barázdált, lesarkított, ferdén levágott, „V” illesztésű, peremezett, mintázott, legömbölyített vagy hasonló módon formázott), gyalulva, csiszolva vagy végillesztéssel összeállítva is 4410 Forgácslemez, irányított forgácselrendezésű lemez (OSB) és hasonló tábla (például: ostyalemez) fából vagy más fatartalmú anyagból gyantával vagy más szerves kötőanyagokkal agglomerálva (tömörítve) is 4411 Rostlemez fából vagy más fatartalmú anyagból, gyantával vagy más szerves anyaggal összeragasztva is

Releváns áru	Releváns termékek
	4412 Rétegelt lemez, furnérozott panel és hasonló réteges faáru 4413 Tömörített fa tömb, lap, szalag vagy profil alakban 4414 Festmény, fénykép, tükör vagy hasonló tárgyak fakerete 4415 Fából készült láda, doboz, rekesz, dob és hasonló csomagolóanyag; kábeldob fából; rakodólap, keretezett és más szállítólap fából; rakodólapkeret fából (a kizárólag valamely más, piaci forgalomba hozott termék megtámasztására, védelmére vagy szállítására csomagolóanyagként szolgáló csomagolóanyag kivételével) 4416 Hordó, kád, dézsa és fából készült más kádáripari termék és azok elemei, beleértve a hordódongát is 4417 Szerszám, szerszámfoglalat, szerszámnyél és -fogantyú, seprű- vagy kefe- és ecsetnyél és -test fából; csizma- vagy cipőkaptafa és sámfa fából 4418 Ács- és épületasztalos-ipari termék, beleértve az üreges fapanelt is, összeállított padlópanelek, zsindelek 4419 Asztali és konyhai cikkek fából 4420 Intarziás és berakott famunka; ékszeres vagy evőeszközös ládikó és -doboz és hasonló cikkek fából; kis szobor és más díszműáru fából; fa lakberendezési tárgy, a 94. árucsoportba tartozó fabútorok kivételével 4421 Más faáru A Kombinált Nomenklátúra 47. és 48. árucsoportjába tartozó papíripari rostanyag és papír, kivéve a bambuszból és visszanyert (hulladék és használt) papírból készült termékeket ex 49 Könyvek, újságok, képek és más nyomdaipari termékek; kéziratok, gépirásos szövegek és tervrajzok papírból ex 9401 Ülőbútor (a 9402 vámtarifaszám alá tartozó kivételével), ágygá átalakítható ülőbútor is, és ezek részei fából 9403 30, 9403 40, 9403 50, 9403 60 és 9403 91 Fabútor és ezek részei 9406 10 Előre gyártott épületek fából

II. MELLÉKLET

A kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat

A 4. cikk (2) bekezdésével összhangban a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban feltüntetendő információk:

- (1) A piaci szereplő neve, címe, valamint a piacra belépő vagy azt elhagyó releváns áruk és releváns termékek esetében a gazdálkodók nyilvántartási és azonosító száma (EORI-szám) a 952/2013/EU rendelet 9. cikkével összhangban.
- (2) A piaci szereplő által forgalomba hozni vagy kivinni kívánt releváns termék Harmonizált Rendszer szerinti kódja, szabad szöveges leírása – többek között a termék kereskedelmi neve és adott esetben teljes tudományos neve – és mennyisége. A piacra belépő vagy az azt elhagyó releváns termékek esetében a mennyiséget a nettó tömeg kilogrammjában és adott esetben a 2658/87/EGK rendelet I. mellékletében meghatározott kiegészítő mértékegységben kell megadni, a Harmonizált Rendszer szerinti kóddal összevetve, vagy az összes többi esetben nettó tömegben, megadva a százalékos becslést vagy eltérést, vagy - adott esetben - térfogatban vagy az egységek számában. A kiegészítő mértékegység akkor alkalmazandó, ha az a kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozatban említett, Harmonizált Rendszer szerinti kód alá tartozó valamennyi lehetséges alszám tekintetében következetesen meghatározásra került.
- (3) Az előállító ország és minden olyan területegység földrajzi helymeghatározása, ahol a releváns árukat előállították. Az olyan releváns termékek esetében, amelyek szarvasmarhát tartalmaznak, vagy amelyeket szarvasmarha felhasználásával készítettek, valamint az olyan releváns termékek esetében, amelyeket releváns termékekkel etettek, a földrajzi helymeghatározásban minden olyan létesítményt meg kell adni, ahol a szarvasmarha-tartás zajlott. Amennyiben a releváns termék más területegységen előállított árukat tartalmaz, vagy azt ilyen áruk felhasználásával készítették, a 9. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban minden területegység földrajzi helymeghatározását meg kell adni.
- (4) A 4. cikk (8) és (9) bekezdésének értelmében a kellő gondosságra vonatkozó meglévő nyilatkozatra hivatkozó piaci szereplők esetében az ilyen kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat hivatkozási száma.
- (5) A szöveg: „E kellő gondosságra vonatkozó nyilatkozat benyújtásával a piaci szereplő megerősíti, hogy az (EU) 2023/1115 rendelettel összhangban kellő gondossággal jártak el, és nem vagy csak elhanyagolható kockázatot állapítottak meg arra vonatkozóan, hogy a releváns termékek nem felelnek meg az említett rendelet 3. cikke a) vagy b) pontjának.”
- (6) Aláírás a következő formátumban:

„A nyilatkozatot a következő nevében és megbízásából írták alá:

Dátum:

Név és beosztás: Aláírás:”

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU